Q6:3
M99
115399

EVIDENCES OF CHRISTIANITY

IN TAMIL.

கிறிஸ்துமார்க்க அத்தாட்சி.

OF THE REGISTRAR
18 SEP 1899
MADRAS

BY

REV. T. P. HUNT,

Pastor, American Ceylon Mission Church,
Chavagacherry, Jaffna.

First Edition, 1,000 Copies.

MADRAS:
PRINTED AT THE S. P. C. K. PRESS, VEPERY.

1899.

115339

TESTIMONIALS.

Rev. S. W. HOWLAND, M.A., D.D.,

Principal, Jaffna College.

I have heard portions read of the book on Evidences by Rev. T. P. Hunt, and am pleased with what I have heard. Such a book is likely to be very useful, and there is none available now so far as I know. I also do not know of any one more competent to prepare it both from long experience and from familiarity with the subjects treated. Therefore, I heartily commend it and hope it may have a wide circulation.

(Sd.) S. W. HOWLAND,
Principal, Jaffna College.

Batticotta,
4th February, 1897.

Rev. J. CARTER, M.A.,

Principal, St. John's College, Jaffna.

I have long thought that there was great need of a book on Christian Evidences written specially for the people of Jaffna by one who knows their circumstances and their general habits of thought. I think Mr. Hunt's book may be expected to meet the need. His education and his experience eminently qualify him for the task. I have examined some of the passages of the book and the general idea of its contents and it seems to me excellent in every way.

(Sd.) JAMES CARTER, M.A.,
Principal.

Jaffna,
March 11th, 1897.

REV. G. J. TRIMMER,

Chairman, Wesleyan Mission, Jaffna District.

THE Rev. T. P. Hunt has read to me the first chapter of his work on Christian Evidences, and also the greater part of another chapter on "Which is true." The style judging from the parts read is popular and the whole work, if these chapters be fair samples, is likely to be very useful.

(Sd.) GEORGE J. TRIMMER.

VEMPADI, JAFFNA,
March 12th, 1897.

REV. D. P. NILES,

Vice-Principal, Central College, Jaffna.

I HAVE read some parts of the manuscripts on the Evidences of Christianity written by the Rev. T. P. Hunt, and have also looked at the plan of the work. It is in my opinion, calculated to do much good to the young men in our schools and colleges as well as to those who have passed through them. The style, as in his other writings, is plain and easy, and the arguments are adapted to meet the modern thought of learned Hindus. The writer's way of making dry argumentative subjects pleasant and interesting is original. The same trait is manifest in his method of bringing the reader, step by step, unawares to the desired conclusion. It is hoped that this publication of his will be attended with success and be the means under Divine blessing of bringing many to the saving knowledge of the Gospel.

(Sd.) DANIEL P. NILES.

JAFFNA,
March 11th, 1897.

FRANK K. SANDERS, ESQ., PH.D.

Department of Biblical Literature, Yale University.

MY DEAR MR. HUNT,

I was pleased to receive the copy of the Preface in English to your book, in Tamil, on the Evidences of Christianity. I am surprised that no such book has been prepared before, and I am sure that it will prove to be of great value, especially as coming from one who has spent a life-time in discussing this subject with Hindus of every type. Christians, too, are never beyond the need of a careful presentation of this fundamental position. I trust the book will be an extremely useful one, and that it will have a wide circulation throughout Southern India.

I remain very sincerely yours,
FRANK K. SANDERS.

NEW HAVEN, CONN.,
Dec. 21st, 1898.

PREFACE.

Having been born and brought up in a religious Hindu family, I had to accept Christianity on its evidences. Subsequently when I was called to be a preacher of the Gospel, it was among a people who wanted to know a "reason of the hope that is in us," and I had to continue the same study trying to find the best way of presenting the subject. The result is the method pursued in the following pages. I often presented these evidences in the form of sermons, and had the satisfaction to find them very acceptable to the believers as well as to the opposers for whom they are specially intended. Frequently in my labours as a Christian minister, I felt the need of a book on Evidences for the use of inquirers, for our Christian families, and for those who are studying in our schools of different grades. Intelligent friends who heard me preach on these subjects, once and again urged me to put them in some permanent form. These are some of the reasons which have led me to the publication of this book in Tamil on the Evidences of Christianity.

In preparing these evidences, I have made free use of the following books:—Horne's Introduction, Vol. I, Nelson on Infidelity, Keith on Prophecy, Paley's Horæ Paulinæ, Budge's Babylonian Life and History, Sayce's Assyria, Sayce's Ancient Monuments, Robinson's Pharaohs, Burr's Parish Lectures, Present Day Tracts, H. L. Hastings' Anti-Infidel Publications, Bren's Test of Religion, Barnes' Notes, Peloubet's Notes, &c., &c.

Thomas's Casi-Pandaram, Blind Way, Paul's Popular Hinduism, &c. have also been consulted. These books in Tamil have disproved and exposed Hinduism sufficiently.

What the Hindu now requires is direct evidence for the divine origin of Christianity. Hence is the necessity of presenting the truthfulness of the Christian miracles and prophecies in a manner that cannot be done of miracles, &c. mentioned in other religions and of presenting the internal and experimental evidences of our religion in the same way. Knowing as I do at what our Hindu friends stumble, I have found it necessary to add some chapters for the consideration of such questions as Transmigration, Animal-food, The Trinity, The Divinity of Christ, The Atonement, Jewish Ceremonies, &c.

I wish to acknowledge here my great indebtedness to the Misses M. and M. W. Leitch, the well-known Honorary Missionaries of the American Board, for their kind help and encouragement given to me in the prosecution of this work.

Educated Tamils at the present day read English with greater pleasure than they do Tamil. To such I earnestly recommend the English authors above referred to. A good number of them can be found in the library of any European minister. At the same time, I ask their kind perusal of the following pages, not disdaining them on account of their being in Tamil which is our mother tongue.

In offering this book for the kind perusal of my countrymen I pray the Lord to bless it for their conversion and for the extension of Christ's kingdom in Tamil lands.

T. P. HUNT.

CHAVAGACHERRY, JAFFNA.
January, 1897.

TABLE OF CONTENTS.

CHAPTER. PAGE.

Introduction xi
1. Miracles—The miracles recorded in the Bible really took place; those mentioned in other religions did not 1
2. Miracles continued 10
3. Historical evidence for the genuineness of the Gospels; and heathen writers on the Miracles of Christ 17
4. Christ's Miracles cannot be frauds 30
5. Early Christians and heathen writers (Horne's Introduction) 35
6. Undesigned Coincidences between Paul's History and his Epistles (Paley's Horæ Paulinæ) ... 44
7. Subject Continued 53
8. Prophecy concerning Christ 61
9. Prophecy of Daniel (Nelson on Infidelity) ... 67
10. Prophecy concerning the Jews (Keith on Prophecy) 70
11. Babylon, Tyre, Egypt 80
12. Jerusalem... 92
13. Papacy (Barnes' Notes) 103
14. Subject Continued 115
15. Experimental evidence (Nelson on Infidelity) ... 126
16. Subject Continued 133
17. Answer to Prayer (Burr's Parish Evidences) ... 137
18. Blasphemies answered 141
19. Books and Inscriptions of Babylon and Nineveh (Budge's Babylonian Life and Sayce's Assyria.) 149
20. Mummies and Inscriptions of Egypt (Robinson's Pharaohs) 156

CHAPTER. PAGE.

21. The Moabite Stone (Sayce's Fresh Light from Monuments) 163
22. Christianity renews man 167
23. Means of Grace 178
24. Happy death of Christians 184
25. Miserable death of Infidels 194
26. Christ's sinless, perfect character... 199
27. The Ten Commandments 209
28. Rebukes of Prophets 215
29. The good which Christianity is doing to the world 218
30. Subject Continued 227
31. Which is right, Christianity or Hinduism? ... 238

DISCUSSION OF SOME SPECIAL SUBJECTS.

32. Transmigration 247
33. Flesh-eating 250
34. The Divinity of Christ 256
35. The Atonement 263
36. The Trinity 270
37. Sundry Questions:—1. Jewish Ceremonies. 2. Why has God created man? 3. Will all other religionists perish? 4. Will hell be eternal?... 273
38. Conclusion—Arguments Cumulative 278

பொருள் அட்டவணை.

அதிகாரம். பக்கம்.

ஆயத்த சிந்தனைகள் xi
1. அற்புதம். கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் சொல்லிய அற்புதங்கள் மெய்யாய் நடந்தவைகள், மறுமார்க்கங்களில் சொல்லப்படுபவைகள் அப்படியல்ல 1
2. அற்புதம். மேலே அதிகாரத் தொடர்பு... 10
3. அப்போஸ்தலர் சுவிசேஷங்களை எழுதினதற்கு சாட்சி: இயேசு அற்புதஞ்செய்ததற்கு வேறு சாட்சி... 17
4. கிறிஸ்துவின் அற்புதங்கள் தந்திரங்களல்ல... 30
5. யூதக் கிறிஸ்தவர்களும் புராதன இதிகாசரும்... 35
6. [illegible]யின் சரித்திர நிரூப ஒற்றுமை 44
7. இதுவுமது 53
8. இயேசுகிறிஸ்துவைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனம் 61
9. தானியேலின் தீர்க்கதரிசனம் 67
10. யூதரைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனம்... 70
11. பாபிலோன், தீரு, எகிப்து 80
12. எருசலேம் 92
13. பாப்புமார்க்கம் 103
14. இதுவுமது... 115
15. அனுபவ சாட்சி 126
16. இதுவுமது 133
17. ஜெபத்துக்கு உத்தரவு 137
18. தேவதூஷணத்து[illegible] தண்டனை 141
19. பாபிலோன், நினிவே முதலிய புராதன பட்டினங்களின் கல்வெட்டுகளும் புத்தகங்களும் 149
20. எகிப்தின் பிரேதங்களும் கல்வெட்டுகளும் 156
21. மோவாபிய கல் 163
22. கிறிஸ்துமார்க்கம் மனிதனைப் புதுப்பிக்கிறது 167
23. கிருபையின் எத்தனங்கள் 178
24. கிறிஸ்தவர்களின் சந்தோஷமான மரணம் 184

அதிகாரம். பக்கம்

25. வேதவிரோதிகளின் சஞ்சல மரணம் 194
26. கிறிஸ்து இயேசுவின் பாவமற்ற பரிசுத்த ஜீவியம் 199
27. பத்துக்கட்டளைகள் 209
28. தீர்க்கதரிசிகளின் கடிந்துகொள்ளுதல் 215
29. கிறிஸ்துமார்க்கம் உலகத்துக்குச் செய்யும் நன்மை 218
30. இதுவுமது 227
31. கிறிஸ்து சமயமோ இந்து சமயமோ எது உண்மை? 238

சில பிரதான விஷயங்கள்பேரிற் கவனிப்பு.

32. மறுபிறப்பு 247
33. மாமிசம் புசித்தல் 252
34. கிறிஸ்து தேவன் 256
35. பாவநிவிர்த்தி 263
36. திரித்துவம் ... ... 2[illegible]
37. பற்பல வினாக்கள் 1. பூத சடங்காசாரம். 2. தேவன் மனிதனைப் படைத்த நியாயம். 3. மற்ற மார்க்கத்தவர்கள் எல்லாரும் கெட்டுப்போவார்களா? 4. நரகம் நித்தியமாயிருக்குமா? 273
38. முடிவுரை. அத்தாக்ஷிகள் திரண்டு பெலமாதல் 278

INTRODUCTION.

ஆயத்த சிந்தனைகள்.

இந்துசமய ஆதாரநூல்.

கிறிஸ்துவேதம் தேவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்டதென்பதற்கான அத்தாட்சிகளைக் காட்டும்போது அவ்வத்தாட்சிகள் இந்துசமயம் முதலிய புறசமய நூல்களுக்கில்லை என்றுங் காட்டுவது அவசியமாகும். அப்படி அவைகள் இந்துசமய நூல்களுக்கில்லையென்று காட்டும்படிக்கு முதல் இந்துசமய ஆதாரநூல்கள் எவை என்ற நிதானிப்பு இருக்கவேண்டும். அதில் வருமையே முதற் கவனிக்கப்படத்தக்க காரியம். சிலர் தமிழில் எழுதப்பட்டிருப்பவைகளெல்லாம் தேவனால் வந்தவைகளென்கிறார்கள். வேறு சிலர் புராணங்கள் தேவருளால் வந்தவைகளென்று அவைகளை ஆலயங்களில் வைத்துப் பூசைசெய்து வாசித்து அர்த்தம்பண்ணுகிறார்கள். வேறு சிலர் சமஸ்கிருதத்திலிருக்கும் இருக்கு முதலான நாலு வேதங்களே தேவருளால் வந்தவைகளென்று சாதிக்கிறார்கள். சமஸ்கிருத மறிந்த இந்துக்கள் அவைகளைத் தமிழ்ப் பாஷையில் மொழிபெயர்த்ததில்லை. ஆனால் சமஸ்கிருதத்தைப் படித்த ஐரோப்பிய கல்விமான்கள் அவைகளை இங்கிலீஷ் முதலிய ஐரோப்பிய பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள். அம்மொழிபெயர்ப்புகளைப் பார்க்கும்போது அவைகள் இந்துசமயத்துக்கு ஆதாரமாயிருக்கவில்லை. அவைகளில் சிவன், விஷ்ணு, கந்தசுவாமி முதலிய அவர்கள் தேவர்களாவது, விபூதி, உருத்திராட்சம், தீர்த்தயாத்திரை முதலிய கிரியாங்கங்களாவது காணப்படவில்லை. ஆனால் அக்கினி, வருணன், இந்திரன் முதலியவர்களே வேதங்களில் சொல்லப்படுந் தேவர்கள். ஆகையால் பைபில் என்னும் ஒரு நூலை தேவனால் வந்ததென்று கிறிஸ்தசமயத்தவர்கள் எல்லாரும் ஒருமித்துப் பற்றிக்கொள்வதுபோல் இந்துசமயத்தவர்களெல்லாரும் ஒருமித்துப் பற்றிக்கொள்ளுகிற நூலில்லை. ஆயினும் இப்புத்தகத்தில் இந்துசமய நூலென்று நாங்கள் சொல்லும்போது அப்படிப்பட்டதாய் அவர்களிற் பலர் வைத்து வாசிக்கும் நூல்களையே குறித்துப் பேசுகிறோம் என்றறியவும்.

மெய்வழியை அறிவதிலும் வருத்தமிருக்கிறது.

இப்புத்தகத்தினால் எந்தச் சமயநூல் தேவருளால் வந்ததென்றறிய விரும்புகிறவர்கள் பிஷப் பட்லர் (Bishop Butler) என்னும் பேர்பெற்ற நூலாசிரியர் சொல்லுங் கருத்தொன்றை அவதானித்துக்கொள்வது நலமாயிருக்கும். அதென்னவெனில் மோட்சவழியில் நடப்பது வருத்தமா யிருப்பதுபோலவே மோட்சவழி எதுவென்று அறிவதிலும் வருத்தமிருக்கிறது என்பதே. சீவனுக்கு அவசியமான போசனம்முதலாய் இம்மையின் [illegible] நன்மையையுந் தேடிக்கொள்வது வருத்தமாயிருக்கிறதே. அதற்கு ஒத்ததாய் இதுவுமிருப்பது இயல்பல்லவா? மேலும் போசனமுதலிய[illegible]க்கு நன்மை உண்டாவதுபோல அவைகளைத் தேடிக்கொள்வதிலிருக்கும் வருத்தமும் சரீர அப்பியாசமும் அதற்கு நன்மையாயிருக்கிறது. அதுபோல் மெய்வழியை அறிவதற்கிருக்கும் வருத்தமும் ஆத்துமாவின் நன்மைக்கு அவசியமாயிருக்கிறது. அதை அறிவதற்கு வேண்டிய ஆராய்வும் பொறுமையும் தாழ்மையும் விடா முயற்சியும் ஆத்துமாவுக்கு எவ்வளவோ நயமான அப்பியாசங்களாயிருக்கிறது.

புறசமயங்கள் சொல்வதெல்லாம் பொய்யல்ல.

புறசமயங்கள் பொய் என்று நாங்கள் சொல்லும்பொழுது அவைகள் சொல்வதெல்லாம் பொய், மெய்யானதொன்றுமில்லை என்று நாங்கள் சொல்லுகிறதில்லை. அவைகளிலும் நல்ல காரியங்களும் நல்ல உபதேசங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் எல்லாம் நல்ல உபதேசங்களல்ல. இடைக்கிடையே மோசமானவைகளும் பலவிருக்கின்றன. அவைகளைக் கவனியாமல் நல்லவைகளைமாத்திரம் கவனித்து தீர்ப்புச்செய்வது தவறு. அது போசனத்தில் கலந்திருக்கும் நஞ்சைக் கவனியாமல், போசனத்தைமாத்திரங் கவனித்து, ஆ அது நல்லது புசி என்று சொல்வதுபோலிருக்குமல்லவா?

சிலர் தங்கள் பட்சத்து நியாயத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு எதிரியின் நியாயங்களை விளங்கிக்கொள்ளப் பிரயாசப்படாதிருக்கிறார்கள்; அது தவறு. பலமுறையும் மார்க்க விஷயங்களைக்குறித்த ஆட்சேபங்களுக்கு நாங்கள் உத்தரஞ் சொல்லும்போது அவர்கள் அது சரியல்லவென்பதுண்டு. சரியல்லவென்கிறீர்களே, நாங்கள் சொன்ன நியாயம் என்ன? அதைச் சொல்லுங்கள் என்கிறோம். அவர்கள் அதைச் சொல்ல இயலாதிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தால் எப்படி நியாயமான தீர்ப்புச்செய்வார்கள்?

மெய்மார்க்கம் எதுவென்று அறிய விரும்பாதவர்களுக்கு அதைக் காட்டுவது பிரயாசம். ஒருவன் காலையிலே மேற்கு முகமாய் நின்று ஆகாயத்திலே சூரியன் இல்லை, நான் காணவில்லை என்கிறான். அவனைக் கிழக்கு முகமாய்த் திருப்பிவிடுங்கள்; அவன் கைகளால் தன் கண்களை மூடிக்கொண்டு, இல்லை, சூரியனை நான் காணவில்லை என்கலாம். கைகளைப் பறித்துவிட்டால் இமைகளை இறுக்கி மூடிக்கொண்டு இன்னும் உறுதியாய் நான் காணவில்லை என்று சொல்லலாம். அதுபோல உண்மையை அறிய விரும்பாதவனுக்கு அதைக் காட்ட இயலாது.

அறியவிரும்பாதவனுக்கு உண்மையைக் காட்டுவது வருத்தம்.

பல வருஷங்களுக்கு முன்னே ஒரு தட்டானுடைய வீட்டில் கிழமைதோறும் கூட்டம் வைத்து வந்தோம். அந்தத் தட்டானில் ஒருவன் முதல் பல கிழமைகளாய் கருத்தோடு கேட்டு வந்தான். பின்பு அவன் நாங்கள் கூட்டம் வைக்கப்போக [illegible] வீடுமான தன் வீட்டுக்குள் சென்றுவிடுவான். நாங்கள் வாசித்து ஜெபம்பண்ணத் துவங்க அவன் அடைகல்லில் பொன் வெள்ளி வைத்து சுத்தியலால் தட்டத் துவங்குவான். சிலநாள் இதைக் கவனித்தபின்பு நாங்கள் அவனைச் சந்தித்துச் சிநேகிதனே, முன்பு கவனமாய்க் கேட்டுவந்தாயே; இப்போது நாங்கள் கூட்டம் வைக்கிறபோது நீ வீட்டுக்குள்ளிருந்து தட்டுகிறதென்ன வென்றோம். நீங்கள் சொல்வதைக் கேட்கக் கேட்க அது உண்மைபோலக் காணப்படுகிறது; எனக்கோ அதை ஏற்றுக்கொள்ள மனதில்லை. அதுதான் இப்படிச் செய்கிறேன் என்றான். ஏழை மனுஷன் சில வருஷங்களுக்குள் வியாதிகொண்டு மரித்து தான் விரும்பாத மார்க்கத்தின் உண்மையைக் காணத்தக்கதாய் மறுமைக்குப் போய்விட்டான். வாசிக்கும் சிநேகிதனே, உண்மையை அறியப் பயப்படாதிருப்பாயாக. அறிவு உன்னைக் கெடுக்காது. அறியாமையே உன்னைக் கெடுக்கும்.

பயபக்தியான சிந்தையை அவியாமல் வளர்க்கவேண்டும்.

நாலுவகையாலும் விரும்பப்படக்கூடிய ஒரு வாலிபனை அறிவேன். அவனுடைய நேசமுள்ள பிதா சடுதியாய் மரிக்க நேரிட்டது. அப்போது அவனுடைய மனம் மிகவும் பயபக்தியுள்ளதாகி தான் இம்மைக்குரியவைகளை யல்ல, மறுமைக்கானவைகளையே விசேஷமாய்ப் பார்ப்பேனென்று மார்க்க நூல்களை வாசிப்பதும் சிந்திப்பதும் பேசுவதுமாயிருந்தான். இந்தச் சிந்தை உறுதிப்படவேண்டுமென்று பரிசுத்த ஆவியின்

பெலத்தை தேடிக் கிருபையின் எத்தனங்களைப் பாவியாதபடியால் இப்போது அவன் மற்றெவர்களையும் போல உலகத்தால் வருங் கனத்தையும் செல்வத்தையும் நாடுகிறவனாயிருக்கிறான். மனிதரின் ஜீவியத்தில் பயபக்தியான சிந்தனைகள் வராதிருப்பது அருமை. அப்படி வரும்போது லௌகீக சிந்தனையினாலும், உலகத்தவர்கள் கூட்டத்தாலும், பொழுதுபோக்கான நூல்களை வாசிப்பதினாலும், அந்தக் கனிவான சிந்தனைகளை நூர்த்துப்போடலாம். அல்லது புதிதாய் மூட்டிய நெருப்பின்மேல் சிறு தடிகளை இட்டு நிசமாய் எரியும் நெருப்பாக்குவதுபோல, பயபக்திக்குரிய புத்தகங்களாலும், வாஞ்சையான ஜெபத்தினாலும், மெய்த்தேவபக்தியுள்ளவர்களுடன் கூடுவதாலும் அந்தத் தெய்வீக சிந்தைகளை வளர்க்கலாம். இவைகளை வாசிக்கும் சிநேகிதனே, நீ எப்படிச் செய்யப்போகிறாய். உன்னில் ஆத்தும விசாரம் உண்டாகும்போது அவைகளை நூர்க்கப்போகிறாயோ, வளர்க்கப்போகிறாயோ? சரீரத்தில் செய்த சகல பாவங்களுக்கான தண்டனை அடையவேண்டும் என்ற பயபக்தியான சிந்தனைகள் உன்னிலிராவிட்டால் உண்மையை அறியப் பிரயாசப்படமாட்டாய்; அறியும்போது அதின்படி நடக்கவும்மாட்டாய். உன் நித்திய நன்மை இந்தப் பயபக்தியான சிந்தனைகளை வளர்ப்பதில் தங்கியிருக்கிறதென்று அறிந்துகொள்.

EVIDENCES OF CHRISTIANITY.

கிறிஸ்துமார்க்க அத்தாட்சி.

1. அதிகாரம்.

MIRACLES.

அற்புதம்.

இதை வாசிக்கும் சிநேகிதனே, நீயும் நானும் ஒரு புத்தகசாலைக்குப்போய் அங்கிருக்கும் புத்தகங்களில் சிலவற்றை எடுத்துப் பார்க்கிறோமென்று வைத்துக்கொள். முதல் எடுக்கும் புத்தகம் இங்கிலீஷில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் திறந்து பார்க்கும்பொழுது அது ஒரு கணக்குப் புத்தகம் என்றும், அதை எழுதினது பர்னாட் சிமித்தென்றும் சொல்லியிருக்கிறது. பின்னொரு புத்தகத்தை எடுக்கிறோம். அது ஒரு சரித்திரப் புத்தகமென்றும், அதை மெக்காலி என்னும் பிரபு எழுதினாரென்றும் வாசிக்கிறோம். அப்பாலும் ஒரு புத்தகத்தை எடுக்கிறோம். அது ஒரு பாடலென்றும், அதை மில்றன் என்னும் புலவன் எழுதினாரென்றும் காண்கிறோம். இப்படி நாங்களெடுத்த புத்தகங்களைச் சொல்லப்படும் அந்தந்த ஆட்கள் எழுதினார்களென்று நம்புகிறீரா? இங்கிலீஷ் புத்தகங்களிருந்த அந்தத் தட்டைவிட்டுப் பின்னொரு தட்டிற் கையை நீட்டி ஒரு புத்தகத்தை எடுக்கிறோம். அதொரு தமிழ்ப் புத்தகம். அதின் பெயர் தொல்காப்பியமென்றும், அதை எழுதினது தொல்காப்பியரென்னு மொரு ரிஷியென்றுங் காண்கிறோம். அடுக்கவிருக்கிற புத்தகத்தை எடுக்கிறோம். அது எல்லாருமறிந்த பாரதப் புத்தகம். அதை வில்லிபுத்தூரரென்பவர் பாடினாரென்று பாயிரத்தில் வாசிக்கிறோம். அப்பாலும் ஒரு புத்தகத்தை எடுக்கிறோம். திருக்குறளென்றும், அதைத் திருவள்ளுவர் பாடினாரென்றும் சொல்லியிருக்கிறது. இப்போ நாங்களெடுத்துப்

பார்த்த தமிழ்ப் புத்தகங்களையும் சொல்லப்பட்ட புலவர்கள்தான் பாடினார்களென்று நம்புகிறீரா? இவைகளையும்விட்டு இன்னும் உயர்ந்த ஒரு தட்டிலிருக்கும் ஒரு புத்தகத்தை எடுக்கிறோம். அது மோசே எழுதின பஞ்சாகமங்களென்று எழுதியிருக்கிறது. அடுத்த புத்தகத்தை எடுத்தால் அது தானியேலென்பவர் எழுதின தீர்க்கதரிசனமென்று சொல்லியிருக்கிறது. மேலுமொரு புத்தகத்தைப் பார்த்தால் மத்தேயு எழுதின சுவிசேஷமென்று வாசிக்கிறோம். இவைகளையும் குறித்த மோசே, தானியேல், மத்தேயு முதலியவர்கள்தானெழுதினதோ, வேறாரோ எழுதினதோ என்ன சொல்லுகிறீர்? இங்கிலீஷிலும், தமிழிலுமிருக்கும் புத்தகங்களை அந்தந்த ஆட்கள்தானெழுதினது. கிறிஸ்தவர்கள் வைத்திருக்கும் புத்தகங்களையோ குறித்த ஆட்களல்ல, வேறாரோ வெழுதினதென்று சொல்வது மாறுபாடான பேச்சாயிருக்குமல்லவா? வாசிப்பவர்களில் ஆராவது அப்படிச் சொல்லுவீர்களென்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகையால் நீங்களும் நானும் ஒரு காரியத்தில் இணங்கிக்கொள்ளுகிறோம். அதாவது பஞ்சாகமங்களை மோசேயும், தீர்க்கதரிசன புத்தகங்களை தானியேல் முதலியவர்களும், சுவிசேஷங்களைக் கிறிஸ்துவின் சீஷராகிய மத்தேயு முதலியவர்களுமெழுதினார்களென்று ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். இதை மனதில் அவதானித்து வைத்துக்கொள்ளவும்.

ஆரெழுதினது.

மத்தேயு முதலியவர்கள் எழுதினது.

ஒருவன் ஒரு காகிதத்தை அல்லது புத்தகத்தை எழுதிப் பின்னொருவனுடைய பெயரைக் கையெழுத்தாய்ப் போட்டதில்லையோவென்றால் உண்டுதான். அது பதினாயிரத்திலொன்று, மற்ற ஒன்பதினாயிரத்துத் தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பது புத்தகங்களும், அப்படியல்ல; சொல்லப்படும் ஆட்களாற்றான் எழுதப்பட்டவைகள். ஆகையால் புத்தகங்கள் சொல்லப்படும் அந்தந்த ஆட்களாற்றான் எழுதப்பட்டன என்பது பொது விதி. பிரதானமான சாட்சி வரும்பொழுதுதான் அப்படியல்லவென்று நிதானிக்கவேண்டும்.

கள்ளக் கை எழுத்தில்லையோ?

மோசே என்றொருவர் எழுதினது ..ன் வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட மோசே யென்றெப்படித் தெரியும்? யோவான் என்றொருவர் எழுதினது மெய்தான். கிறிஸ்துவின் சீஷனாகிய யோவான் என்றெப்படித் தெரியும் என்பதாக ஒருவேளை சிலர் கேட்பீர்கள். அப்படித்தானே மறுபுத்தகங்களையும்பற்றிக் கேட்

ஏதோ ஒரு மோசே எழுதினானென்ன?

கிறீர்கள். தொல்காப்பியரெழுதினதுதான், ஆனாலது அகத்தியரின் மாணாக்கனாகிய திரணதூமாக்கினி யென்னும் தொல்காப்பிய ரென்றெப்படித் தெரியும்? வன்னி விளாங்குளத்திலிருக்கும் தொல்காப்பியனென்னுமொருவன் எழுதினதாயிருந்தாலென்னவென்று கேட்கிறீர்களா? வள்ளுவர் எழுதினது மெய். ஒளவையாரின் சகோதரனாகிய வள்ளுவர் எழுதினதென்றெப்படித் தெரியும். நெடுந்தீவிலிருக்கும் வள்ளுவகுலத்தவனாகிய ஒரு வள்ளுவன் எழுதினதா யிருந்தாலென்னவென்று கேட்கிறீர்களா? இல்லையே; சொல்லப்படும் தொல்காப்பியரும், சொல்லப்படும் வள்ளுவருந்தான் எழுதினதென்று நம்புகிறீர்கள். அப்படித்தான் சொல்லப்படும் மோசேயும், சொல்லப்படும் யோவானும் எழுதினதென்று நம்பவேண்டுமல்லவா? இந்த உண்மையை நன்றாய் அவதானித்துக் கொள்ளவும். இதை விட்டு பின்னொன்று சொல்லுகிறேன், கேட்பீர்கள்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி யென்றொரு கல்விச்சாலை வட்டுக்கோட்டையிலிருக்கிறதே. அதற்கடுக்க இருக்கும் ஒரு குறிச்சியிலுள்ள சிலர் ஒருநாள் கல்லூரிக்குள் வந்து, அங்கிருந்த ஆசிரியரிலொருவனைச் சருவி அடித்தார்கள். அப்படிச் செய்ய மாட்டார்கள். செய்தார்களென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அப்படிச் செய்தா லென்னசெய்கிறது? அவர்களை அச்சறுக்கை பண்ணும்படி கோட்டுக்குப் போகவேண்டும் என்பீர்கள். அது சரிதான். சாட்சி வேண்டுமே, கொலீச்சுப்பிள்ளைகளின் சாட்சி கேட்கிறதில்லையா? தங்கள் உபாத்தியாயருக்காகப் பிள்ளைகள் பொய் சொல்லக்கூடும் என்று ஆரேன் சொன்னால் என்ன சொல்லுவீர்கள், சீ; அது முழுத்தப்பு. கொலீச்சில் நடந்த காரியத்துக்கு, கொலீச்சிலிருந்து அதைக் கண்டவர்களே சாட்சி சொல்லவேண்டும். அவர்கள் சாட்சி பெறாதென்று சொல்லவேபடாதென்பீர்கள். அப்படியாகில் கிறிஸ்து இயேசு செய்த காரியங்களுக்கு அவைகளைக் கண்ட அவருடைய சீஷரின் சாட்சி பெறாதென்று சொல்லலாமா? அப்படியாகில், இயேசுவின் அற்புதங்களைக் குறித்து மத்தேயு, யோவான் சொல்வதை வாசிக்கும்போது அவைகள் ஏற்கப்படாத சாட்சிகள்போல எண்ணவேண்டியதென்ன?

சீஷர் சாட்சியாகலாம்.

மேற்சொன்னதைப் பின்னொருவகையாய்ச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வழக்காளியும் எதிரியும் தங்கள் தங்கள் சாட்சிகளோடு கோட்டுக்குப் போய் நீதவானுக்கு வலப்புறமாகவும் இடப்புறமாகவும் நிற்கிறார்களென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்

நீதவான் வழக்காளியைப் பார்த்து நீ அழைத்துவந்த இந்தச் சாட்சிக்காரரல்ல, எதிரி அழைத்துவந்த அந்தச் சாட்சிக்காரரே உனக்காகச் சாட்சி சொல்லுவார்களானால் உன் பக்கத்தையே நம்புவேனென்று சொல்லுவாரா? என்ன! வழக்காளிக்காக எதிரியின் சாட்சிகள் சாட்சி சொல்லுவார்களா? சொன்னால் அவர்களும் வழக்காளியின் சாட்சிகளாவார்களே.

அதையும் விட்டு இப்பொழுது நான் சொல்ல விரும்புகிற பின்னொரு காரியமிருக்கிறது. இராஜபாதையிலே யொருவன் கொலையுண்டு கிடக்கிறானென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆர் கொன்றதென்று கண்டு கேட்டவர்களில்லை. ஊரிலே பேசப்படும் ஒரு கதையைக் கேட்டு, ஒருவனைப் பிடித்து நீதான் கொன்றதென்று சொல்லி அவனை தூக்கத் தீர்ப்புச்செய்யலாமா? ஊர்க்கதையை இட்டு ஒருவனைத் தூக்கிப்போடலாகாது. கண்சாட்சி வேண்டுமென்று சொல்லுவீர்களல்லவா? அப்படியே கோர்டு கச்சேரிகளிலே எந்தக் காரியத்துக்கும் கண்சாட்சி வேண்டுமென்று நீதவான்கள் உறுதியாய் நிற்கிறார்கள். நான் காணவில்லை, ஊரிலே அப்படித்தான் பேசிக்கொள்ளுகிறார்களென்று ஒருவன் சொன்னால், அந்தச் சாட்சி ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது. நான் காணவில்லை, கண்ட ஒருவன் சொன்னானென்றால், நீ போ, கண்ட அந்த மனுஷன் வந்து சொல்லட்டும் என்பார்கள். அது நியாயமென்று எல்லாரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள்.

கண்சாட்சி வேண்டும்.

நியாயஸ்தலங்களில் சாட்சி விசாரணை செய்யும்போது சாட்சிக்காரன் சொல்பவைகளை கண்டவனோ வென்று பார்ப்பதுமாத்திரமல்ல, அவன் பொய்சொல்லுகிறவனா யிருக்கக்கூடாதோ வென்றும், காரியங்களைப் பகுத்தறியாமல் ஒன்றை வேறொன்றாய் விளங்கியிருக்கக் கூடாதோவென்றும் பார்க்கிறார்கள். ஒன்றை வேறொன்றாய் விளங்குவதாவது, வித்தைக்காரர் கல வோட்டை ரூபாயாய் மாற்றுகிறோமென்று வித்தை விளையாடும்போது அறிவீனர் மெய் மெய்யாய் அப்படித்தான் செய்கிறார்களென்று விளங்கிக்கொள்வது …றவைகள். இந்த மூன்று காரியங்களும் சாட்சி விசாரணையில் அவசியமாய்க் கவனிக்கப்பட வேண்டியவைகள். 1. கண்டவனோ? 2. மெய்யனோ? 3. சரியாய் விளங்கக்கூடியவனோ? இவைகளை மனதில் வைத்துக்கொண்டு மார்க்கங்களுக்கு அத்தாட்சியாய்ச் சொல்லப்படும் அற்புதங்களைக் கவனிப்போமாக.

…ம் பகுத்தறிபவர்களுமே சாட்சிகளாகலாம்.

முதலாவது, கிறிஸ்துமார்க்கம். 1. அதிற் சொல்லப்படும் அற்புதங்களை எழுதிவைத்தவர்கள் அவைகளைக் கண்டவர்களோ? இவ்வதிகாரத்தின் முதலில் காட்டியபடி மத்தேயு, யோவான் முதலிய புஸ்தகங்கள் அப்பேர்கொண்ட கிறிஸ்துவின் சீஷரால் எழுதப்பட்டவைகள். அவர்களில் யோவான் தன் புத்தகத்தின் முடிவிலே சீஷரில் ஒருவனாகிய தன்னைக் குறித்து, "அந்தச் சீஷனே இவைகளைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுத்து இவைகளை எழுதினவன்" (யோவா. 21. 24.) என்கிறான். யூதாஸ்காரியோத்துக்குப் பதிலாய் வேறொருவனைத் தெரிந்தபோது பேதுரு அப்போஸ்தலன் சொல்வது, "யோவான் ஞானஸ்நானங் கொடுத்தநாள் முதற்கொண்டு, கர்த்தராகிய இயேசுவானவர் நம்மிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நாள்வரைக்கும், அவர் நம்மிடத்தில் சஞ்சரித்த காலங்களிலெல்லாம் எங்களுடனே கூட இருந்த மனுஷர்களில் ஒருவன் எங்களுடனே கூடச் சாட்சியாகவேண்டும் என்றான்" (அப். 1. 21, 22.). அப்படியே இயேசுவின் அற்புதங்களை எழுதினவர்கள் அவைகளைக் கண்டவர்கள்.

மத்தேயு முதலியவர்கள் அற்புதங்களைக் கண்டவர்கள்.

2. அவர்கள் பொய்சொல்லுகிறவர்களா யிருக்கக்கூடாதோ? அப்படி அவர்கள் பொய்சொல்ல ஏதுவிருக்கவில்லை. ஏனெனில் தங்களுக்கு ஒரு நயம் வரும்படிக்கே மனுஷர் பொய்சொல்லுவார்கள்; இயேசுவானவர் நம்மை இரட்சிக்க மனுஷனான தேவன், அதற்கு அத்தாட்சியாய் அனேக அற்புதங்களைச் செய்தார். அதை நாங்கள் கண்டோமென்று பிரசங்கித்துத் திரிந்ததால் அவர்களுக்கு உண்டான நன்மையென்ன? ஒன்றுமில்லை. நன்மைக்கு … லாக மறியலிற் போடப்பட்டார்கள், கட்டியடிக்கப்பட்டார்கள், கல்லெறியப்பட்டார்கள், கொலையுண்டார்கள். "இந்த இயேசுவை தேவன் எழுப்பினார்; இதற்கு நாங்கள் எல்லாரும் சாட்சிகளாயிருக்கிறோம்" (அப். 2. 23.) என்று பிரசங்கித்துத் திரிந்ததால்தான் இவைகளெல்லாம் அவர்களுக்கு நேரிட்டது. ஆகையால் அப்போஸ்தலர் பொய்சொல்லுகிறவர்களா யிருக்கக் கூடாது. தங்களுக்கு ஜீவமோசம் வரும்படிக்குக் காணாதவைகளைக் கண்டோமென்று பொய்சொல்லுவார்களோ? "இக்காலத்துப் பாடுகள் இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடப்படத்தக்கவைகளல்ல" (ரோ. 8. 18.) வென்று மறுமையின் நன்மைக்காய்ப் பாடுபட்டவர்கள் பொய்சொல்லுகிறவர்களாயிருப்பார்களோ? "பொய்யர் அனைவரும் இரண்டாம்

அப்போஸ்தலர் மெய்யர்.

மரணமாகிய அக்கினியும் கந்தகமும் எரிகிற கடலிலே பங்கடைவார்கள்" (வெளி. 21. 8) என்று நம்பினவர்கள் பொய் சொல்லுகிறவர்களா யிருப்பார்களோ?

அப்போஸ்தலர் அனுப்பப்படவில்லை.

3. அவர்கள் இயேசுக்கிறிஸ்து காட்டுகிற பல தந்திரவித்தையை விளங்கிக்கொள்ளாமல் அவைகளை அற்புதங்களென்று நம்பி பிரசங்கித்தவர்களாயிருக்கலாமா? அவர்கள் உலகத்தை அனுப்ப நினைத்தவர்களல்ல, இயேசு அவர்களை அனுப்பினாரென்று சொல்லலாமா? அப்படிச் சொல்லக்கூடாதென்பதை நாலாம் அதிகாரத்தில் தெளிவாய்க் காண்பிக்கிறோம். அதைப் பார்க்கவும். ஆகையால் கிறிஸ்து இயேசுவின் அற்புதங்களைக் கண்டவர்களே அவைகளை எழுதினபடியினாலும், அவர்கள் பொய் சொல்ல யாதொரு நியாயமுமில்லாதபடியாலும் அவர்கள் அனுப்பப்பட்டார்களென்று சொல்ல இடமில்லாதபடியாலும் அவர்கள் சொல்லும் அற்புதங்கள் மெய்யாய் நடந்திருக்க வேண்டும்.

கம்பர் சொல்பவைகளைக் கண்டவரல்ல.

இரண்டாவது, **இந்துசமயம்.** அதற்கு அத்தாட்சியாய் சொல்லப்படும் அற்புதங்களை மேற்குறித்த மூன்று பிரமாணங்களினாலும் சோதித்துப் பார்ப்போமாக. 1. அவ்வற்புதங்களைச் சொல்லுபவர்கள் அவைகளைக் கண்டவர்களா? இராமாயணம் பல அற்புதங்களைச் சொல்லும் ஒரு புத்தகம். அதைப் பாடினவர் கம்பர். அவர் கிறிஸ்தாண்டு 885 வரையில் இருந்தவரென்று சொல்லப்படுகிறது. அவர் சொல்லுங் காரியங்களோ அவருக்கு அனேக ஆயிர வருஷங்களுக்குமுன் நடந்ததென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் அவர் அவைகளைக் கண்டவரல்ல, அவருக்கு முன் சமஸ்கிருதத்தில் அதை எழுதினவர் வான்மீகர். அவருங் கண்டவரல்ல. நாரதர் என்ற இருஷி சொன்னதை எழுதினாரென்னப்படுகிறது. இராமாயணத்தில் ஓர் பாட்டு,

> "நாரணன் விளையாட் டெல்லாம் நாரத முனிவன் கூற
> ஆரணக் கவிதை செய்தான் அறிந்தவான் மீகி என்போன்"

என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் வான்மீகருங் காணவில்லை. அவருக்குச் சொன்ன நாரதரும் காணவில்லை. தேவர்கள் பேசியதைக் கேட்டு நாரதரும் சொன்னாராம். ஆகையால் இராமாயணத்தில் சொல்லியிருக்கும் அற்புதங்களைக் கண்டவர்கள் எங்களுக்குச் சொல்லவில்லை.

கண்டவர்கள் நூலே வரவேண்டும்.

வான்மீகர் கண்டவரென்று வைத்துக்கொண்டாலும் வான்மீகர் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதியநூல் கூட்டல் குறைத்தல் இல்லாமல் சொல்லுக்குச் சொல்லாய் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வான்மீகர் புத்தகமே எங்களுக்குமுன் வரவேண்டும். அப்போதுதான் வான்மீகர் சாட்சியாவார். கிறிஸ்துவேத புத்தகங்கள் சாட்சியாய் வரும் மாதிரியைப் பாருங்கள். அவைகள் என்ன பாஷைக்குப் போனாலும் ஓர் அட்சரமும் மாறாமல் சரியாய் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு மோசே, தானியேல், மத்தேயு, யோவானே சாட்சியாய் வருகிறார்கள்.

சூதமுனி கண்டவரல்ல.

இராமாயணத்தையும், கம்பர் வான்மீகர் என்பவர்களையும் பற்றிச் சொன்னவைகளை கந்தபுராணத்தையும் அதைத் தமிழிலெழுதிய கச்சியப்பரையும், சமஸ்கிருதத்திலெழுதிய சூதரிஷியையுங் குறித்துச் சொல்லலாம். அதிற் சொல்லிய கதைகளையும் அற்புதங்களையும் கச்சியப்பராவது, சூதரிஷியாவது காணவில்லை. சிவன் நந்திக்குச் சொல்ல, நந்தி சனற்குமாரருக்குச் சொல்ல, சனற்குமாரர் வியாசரிஷிக்குச் சொல்ல, வியாசர் சூதமுனிக்குச் சொல்ல, அவர் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதியதென்றும், பின்பு கச்சியப்பர் தமிழிற் பாடியதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. கந்தப்புராணத்தில் ஓர் பாட்டு,

> "நாற்குமாரனுக் கீறு நந்தி தந்திட
> மேதகு சனற்குமாரன் கூறிட
> வேதவியாச முனிவன் வகுப்ப ஓர்ந்துணர்
> சூதனே தியம்புமோர் தொல்கதை."
> வாதராயண முனி = வியாசர்.
>
> "ஓர்பு சூதன் மொழிவட நூற்கதை
> அன்புயான்றமிழ்ப் பெற்றியிற் செப்புகேன்"— என்பது

கச்சியப்பர் வாக்கு.

வடநூல் = சமஸ்கிருதநூல்.

ஆகையால் கச்சியப்பராவது, சூதரிஷியாவது தாங்கள் சொல்லும் அற்புதங்களைக் கண்டவர்களல்ல. இப்படியே இந்து சமயத்திலுள்ள மறுநூல்களும் பல அற்புதங்களைச் சொன்னாலும் அவைகளை எழுதினவர்கள் தாஞ்சொல்லும் அற்புதங்களைக் கண்டவர்களல்ல, கேள்விப்பட்டவைகளையே எழுதினார்கள்.

கண்டவர்கள்தான் எழுதினதென்று ஒரு புத்தகம் வந்தால், அவர்கள் கண்டவர்கள்தானோவென்று அவர்களுக்கு அடுக்க

விருந்த பிறசரித்திரக்காரர் எழுதியவைகளால் நிதானித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நிசமாய் நம்பலாம். கிறிஸ்து இயேசுவின் அற்புதங்களை எழுதின மத்தேயு முதலியவர்கள் அவ்வற்புதங்களைக் கண்டவர்களென்று அயற்காலத்து சரித்திரகாரரால் அத்தாட்சிப்படுத்தலாம். அதை மூன்றும் அதிகாரத்தில் காட்டுவோம்.

இந்துப்புலவர் மெய்சாதிக்கிறவர்களல்ல.

2. இந்துசமய அற்புதங்களைச் சொல்லுகிறவர்கள் பொய் சொல்லமாட்டார்களா? இதுவும் பார்க்க வேண்டிய பெரிய காரியம். சிவன், பிரமா, விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் பொய் சொன்னார்களென்று அவர்கள் சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகிறது. மனுதர்ம நூல் முதலிய அவர்கள் சாஸ்திரங்களில் "நன்மை செய்யும்படி ஒருவன் தப்புச்சாட்சி சொல்லலாமென்றும் ஒரு பிராமணனுடைய உயிரைக் காக்கவும் தன் மனைவியின் சினத்தைத் தணிக்கவும், வேசியைப் பிரியப்படுத்தவும் ஒருவன் பொய்சொல்லலாமென்றும்" சொல்லியிருக்கிறது. இவைகளை அவர்கள் விசுவாசித்தால் பொய்சொல்ல அஞ்சுவார்களா?

3. இந்துசமய அற்புதங்களைப்பற்றி எழுதும் நூலாசிரியர்கள் அவைகளைக் கண்டவர்களல்ல. ஆகையால் அவர்கள் ஒன்றை வேறொன்றாய் விளங்கி அற்புதங்களென்று எழுதியிருக்கக் கூடாதோவென்று விசாரிக்க வேண்டியதில்லை.

இங்கிலீஷ் படித்தவர்கள் தவறுவது.

தற்காலத்திலே இங்கிலீஷ் படித்து பி. ஏ., எம். ஏ., பட்டம் பெற்ற பலர், பானுகோபன் சூரியனைப் பிடித்துத் தன் தொட்டிலிற்காலில் கட்டினான் என்றவைபோன்ற கதைகளைக் கேட்கும்போது சிரித்து இவைகளை நாங்கள் நம்பவில்லை. இவைகளுக்குக் கண்சாட்சியில்லையென்று காட்ட நீங்கள் பிரயாசப்படுவானேன் என்று நிந்தையாயும் பேசுவார்கள். இவைகளை நம்புகிற பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நினைத்துத்தானிப்படி எழுதினோம். மேலும் அவர்கள் இந்த அற்புதங்களை நம்பாவிட்டாலும் கிறிஸ்துமார்க்கத்திலிருக்கும் அற்புதங்களைச் சொல்லி அது தேவனால் வந்ததென்று காட்டும்போது ஓ, ஓ, அற்புதங்கள் இந்துசமயத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கிறதே, கிறிஸ்து மார்க்கத்தில் அவைகள் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் என்ன விசேஷமென்று எதிருரைப்பார்கள். ஆகையால்தான் இந்துசமயத்திற் சொல்லியிருக்கும் அற்புதங்களுக்குக் கண்டவர்களுடைய சரியான சாட்சியில்லை, கிறிஸ்துமார்க்கத்திற் சொல்லியிருப்பவைகளுக்கு அப்படிப்பட்ட சாட்சி யிருக்கி

றது என்றதைக் காட்ட விரும்பினோம். இது பெரிய வித்தியாசமல்லவா? சாட்சியுள்ளதற்கும் சாட்சியில்லாததற்கும் வித்தியாசமில்லையா? அற்புதங்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பது போதாது. அவை நடந்ததென்பதற்குச் சாட்சி யிருக்கவேண்டும். இதை ஒருக்காலும் மறந்துபோகப்படாது.

அற்புதமாவதென்ன?

அற்புதங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறோமே; அற்புதமாவது கைகாலற்றவர்களுக்குக் கைகால் முளைப்பது, செத்தவர்கள் உயிர்த்தெழும்புவதுபோன்ற இயல்புக்கு விரோதமான செய்கைகள். இவைகள் தேவன் மாத்திரஞ் செய்யக்கூடியவைகள். தேவன் உலகத்துக்கு ஒரு வேதத்தைக் கொடுக்கும்போது அவர்தான் கொடுத்ததென்பதற்கு அத்தாட்சியாக அவ்வற்புதங்களை அவர்தான் செய்விக்கிறாரென்று வைத்துக்கொண்டே இப்படி அற்புதங்களைப்பற்றிப் பேசிவந்தோமென்றறியவும்.

உலகம் மெய்யும் பொய்யுமான பல சரித்திரங்களால் நிறைந்திருக்கிறது. இவைகளில் மெய்யெது பொய்யெதுவென்று பிரிப்பதற்கு முதல்வழி கண்டவர்கள் சொல்வதெதுவென்று விசாரிப்பது. கண்டவர்களால் சொல்லப்படாததைப் புறம்பே வைத்தால் மிகுதியான பொய்க்கதைகள் போய்விடும். இனிக் கண்டவர்கள் சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு இவர்கள் பொய் சொல்லக்கூடாதவர்களோவென்று பார்க்கவேண்டும். பொய் சொல்லக்கூடியவர்கள் கதையைப் புறம்பே வைத்தால் மீந்திருப்பது மெய்க்கதையாயிருக்கும். அற்புதம் நடந்ததென்று மெய்யாய்ச் சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோல பொய்யாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்குமென்று நாம் பார்த்திருந்து இப்படி விசாரிக்க வேண்டும்.

மனுஷர் ஒரு கதையை எழுதும்போது மற்றவர்கள் வாசிக்கும்படிதான் எழுதுவார்கள். வாசிப்பவர்கள் கண்டதாக அவர்கள் காணாதவொன்றை எழுதத் துணியார்கள். இப்போது நடக்கிறதென்பதை விட்டு முன்னொருகாலத்தில் நடந்ததென்றால் அதின் பொய்யை வாசிப்பவர்கள் உடனே காணமாட்டார்கள். துணிந்து எதையும் எழுதுவார்கள். ஆகையால் அற்புதங்களைச் சொல்லும் புத்தகம், அவைகள் நடந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டதோவென்று பார்ப்பது அவசியம். அப்படியிருந்தால் அது உண்மைக்கு ஒரு அத்தாட்சி. முன்னொருகாலத்தில் நடந்ததாய் பொய்யான அற்புதங்கள் சொல்லப்படுமென்றோமே. அதற்கு ஒரு உதாரணம் மகம்மது மார்க்கத்தில் காணப்படுகிறது. தன்னை அற்புதஞ்செய்ய அல்லா

அனுப்பவில்லையென்று மகம்மது சொன்னார். அவர் காலத்துச் சரித்திரக்காரர் அவர் அற்புதஞ் செய்ததாய்ச் சொல்லியிருக்கவில்லை. அவருக்கு இருநூறு முந்நூறு வருஷங்களுக்குப் பின்னிருந்த சரித்திரக்காரர் அவர் செய்ததாய்ச் சொல்லும் அற்புதங்களோ அனேகம்.

அற்புதங்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது சிலர் விசாரணையில்லாமல் எல்லாவற்றையும் நம்புகிறார்கள். வேறு சிலர் ஒன்றையும் நம்புகிறதில்லை. இரண்டும் பிழை; மனுஷர் சொல்லுகிற எல்லாவற்றையும் நம்புகிறீர்களோ? இல்லை. எல்லாவற்றையும் தள்ளுகிறீர்களோ, அப்படியுமில்லை. இரண்டுபேர் ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடையான காரியத்தைச் சொல்லும்போது எதை நம்புகிறீர்கள். கண்டவன் சொல்லுகிறதையும் உண்மைக்காரன் சொல்லுகிறதையும் நம்புகிறீர்களல்லவா? அற்புதங்களைக்குறித்தும் இப்படித்தான் பார்த்து நம்பவேண்டும்.

2. அதிகாரம்.

MIRACLES CONTINUED.

அற்புதம்; மேலே அதிகாரத் தொடர்பு.

எகிப்தியரின் அற்புதம்.

அற்புதம் தேவன்மாத்திரஞ் செய்யக்கூடியதோ? மோசே அற்புதஞ்செய்தபோது பார்வோனின் மாயவித்தைக்காரரும் அப்படிச் செய்தார்கள் என்று கிறிஸ்துவேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறதே. அதெப்படியென்று சிலர் கேட்கக்கூடும். அது நியாயமான கேள்விதான். அதற்கு மறுமொழி யாதெனில்; மாயவித்தைக்காரர் தங்கள் மாயவித்தையினால் அவைகளைச் செய்தார்களென்று சொல்லப்படுகிறதே. ஆகையாலவைகள் மெய்யாய் நடந்தவைகளல்ல: செப்படிவித்தைப்போல் தந்திரமாய் நடந்தவைகளென்பதே, வேதத்தை எழுதினவர்கள் கருத்தென்று விளங்குகிறது. அதை நன்றாய்க் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகள் தந்திரமாய்க் காட்டப்படக்கூடியவைகள்தான். கோலைப் பாம்பாக்கினார்களே. பாம்புபோலக் காணப்படச் செய்ததன்றி மெய்மெய்யாய் பாம்பாக்கினதல்ல. இப்போதும் எகிப்திலே

பாம்பாட்டிகள் பாம்பை ஏதோ ஒரு வகையாய்ப் பிடிக்கும்போது, அது திமிர்த்துச் சரியாய்க் கோல்போலக் காணப்படுமாம். எகிப்தியர் செய்ததும் அப்படியே காணப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

மந்திரவாதிகளும் தண்ணீரை இரத்தமாக்கினார்களென்று சொல்லப்படுகிறது. அதெப்படி? முன்னமே தேசத்திலுள்ள தண்ணீர் எல்லாம் இரத்தமாய்ப் போனதே. குடிக்கும்படி ஆற்றோரங்களிற் கூவல்தோண்டித் தண்ணீர் அள்ளினார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் அவர்களும் அப்படித்தான் கொஞ்சத் தண்ணீர் சம்பாதித்திருக்கவேண்டும். அதை முதல் காண்பித்துப் பின்பு தந்திரமான ஒரு விதமாய் இரத்தநிறங் கொடுக்கக்கூடும். மோசேயோ சகல ஆறுகள், குளங்கள், கிணறுகளிலுள்ள தண்ணீரையெல்லாம் இரத்தமாக்கினான். இது தந்திரமாய்ச் செய்யப்படக்கூடாத காரியம்.

அப்படியே மந்திரவாதிகள் தவளைகளை வரப்பண்ணினார்கள். அவையுந் தந்திரமாய்ச் செய்யப்படத்தக்கவைகள். எப்படியெனில், மோசேயின் சொற்படி தேசமெங்கும் தவளைகள் வந்திருந்தன; இல்லாத இடமில்லை. பின்னை இவர்கள் வரப்பண்ணினதெப்படி? ஒரு அறையைத் தவளைகள் இல்லாமற் சுத்தம்பண்ணி, பின்பு அதிலே தவளைகள் வரப்பண்ணினார்கள். இது தந்திரமாய்ச் செய்யப்படத்தக்கது. விஸ்தாரமான தேசமெல்லாம் தவளைகள் நிறையப்பண்ணுவதோ தந்திரமாய்ச் செய்யப்படக்கூடிய காரியமல்ல. அது தேவனால் நடந்த அற்புதமாயிருக்கவேண்டும். ஆகையால் எகிப்தியர் அற்புதஞ்செய்யவில்லை. வேதமார்க்கத்தைப் போதித்த மோசே, கிறிஸ்து முதலியவர்கள் அற்புதஞ்செய்தார்கள். ஆகையாலவர்கள் தேவனால் வந்தவர்கள். தேவன் சொன்னவைகளை அவர்கள் உபதேசித்தார்கள்.

எந்தோரின் அஞ்சனக்காரி.

1 சாமுவேல், 28. 11, 12–ல் ஒரு அஞ்சனக்காரி சவுலின் கேள்விப்படி, மரித்த சாமுவேலை எழுப்பினாளென்று சொல்லியிருக்கிறதே; அதெப்படியென்று சிலர் கேட்கக்கூடும். மாயக்காரராவது அஞ்சனக்காரியாவது அற்புதஞ்செய்யக்கூடுமென்று வேதத்தின் வேறெந்த விடத்திலாவது சொல்லியிருக்கவில்லை. சில தந்திரஞ்செய்வதே அவர்கள் தொழில். இந்த அஞ்சனக்காரியும் வழமையாய்ச் செய்துவந்தது ஒரு தந்திரம். எப்படியெனில், மரித்தவர்களை எழுப்பி அவர்களிடம் வேண்டிய காரியங்களைக் கேட்டுச் சொல்லுவேனென்று மாரீசம்பண்ணுவாள்.

அன்றைக்கும் சவுலை எழுப்புகிறேன்; இதோ வந்துவிட்டார்; என்ன கேட்கவேண்டுமென்றுசொல்ல, தேவன் தமது நோக்கத்தை முடிக்கும்படி மெய்யாய்ச் சாமுவேலை எழும்பப்பண்ணினார். அவர் வருவாரென்று அவள் காத்திருக்கவில்லையென்பது, அவள்கொண்ட திகிலினாலே காணப்படுகிறது. 1 சாமுவேல், 28. 12—ல் சொல்லப்படுவது, அந்த ஸ்திரீ சாமுவேலைக் கண்டமாத்திரத்திலே மகா சத்தமாய்க் கூப்பிட்டு, நீர்தான் சவுலாச்சுதே யென்றாள். இராஜா அவளைப் பார்த்து நீ பயப்படாதே, நீ காண்கிறது என்னவென்று கேட்டார். சவுல் சாமுவேலை நோக்கி: பெலிஸ்தரால் நெருக்கப்படுகிறேன்; நான் என்ன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டான், தேவன் உனக்கு விரோதமாயிருக்கும்போது நீ என்னிடங் கேட்பானேன். கர்த்தர் உன்னைப் பெலிஸ்தரின் கையி லொப்புக்கொடுப்பார். நாளைக்கு நீயும் உன் குமாரரும் என்னுடன் இருப்பீர்களென்று சாமுவேல் சொன்னார். அஞ்சனக்காரர் தந்திரஞ்செய்வது வழக்கம். அன்றைக்குத் தேவன் அற்புதமாய் சாமுவேலையனுப்பி சவுலுக்கு அந்தச் செய்தியையறிவித்தார். அஞ்சனக்காரருடைய வல்லமையினாலே இவை யெப்பொழுதும் நடக்கிறதென்றாலென்ன? அப்படி நடக்கிறதாய் வேதத்தின் வேறெந்தவிடத்திலும் சொல்லியிருக்கவில்லை. இயற்கைப் பிரமாணத்தை உண்டாக்கின தேவன் அன்றி, வேறாராவது அதை மாற்றி அற்புதஞ் செய்யக்கூடுமென்பது புத்திக்குப் பொருந்தாது.

கடுகளவு விசுவாசம்.

உங்கள் வேதத்தில் மத்தேயு, 17. 20—ல் கடுகுவிதையளவு விசுவாசமுங்களுக்கிருந்தால் நீங்கள் இந்த மலையைப் பார்த்து, இவ்விடம் விட்டு அப்புறம் போவென்று சொல்ல அது அப்புறம்போமென்று சொல்லியிருக்கிறதே. உங்கள் ஒருவருக்கும் கடுகளவு விசுவாசமில்லையோவென்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு உத்தரம்.

கருத்தைக் கவனியாமல் சொல்லோடு மலைவுபடுவது சரியல்ல. விசுவாசமாவதென்ன? சொன்னதை நம்புவது. கிறிஸ்து இயேசு அனேகருக்கு அனேக காரியங்களைச் சொன்னார். நீ போய்க் கடலிலே தூண்டிலைப் போட்டு [illegible] மீனின் வாயைத் திற. அதிற் காசிருக்கும், அதை எடுத்து எனக்காகவும் உனக்காகவும் கொடு என்றார். அதை நம்பினான். அதொரு விசுவாசம்.

அப்படியே அப்போஸ்தலரெல்லாருக்கும் அற்புதஞ்செய்ய வல்லமை தந்தேனென்றார். அதை அவர் உலகத்தாரெல்லா

ருக்குஞ் சொல்லவில்லை. அந்த விசுவாசம் கடுகளவிருந்தாலும், மலையை நோக்கிப் போகச்சொல்லப் போகும். இவ்விசுவாசத்தைக்குறித்துத்தான் இயேசு சொன்னாரென்பதைக் குறித்த வசனத்துக்கு முந்தின வசனம் காட்டுகிறது. (மத். 17. 19.). அப்பொழுது சீஷர்கள் இயேசுவிடத்திற் தனித்து வந்து அதை (அந்தப் பிசாசை) த்துரத்த ஏன் எங்களாற் கூடாமற்போயிற்று என்றார்கள். அதற்கு உத்தரமாய், இயேசு கடுகளவு விசுவாசம் உங்களுக்கிருந்தால் என்ற வசனத்தைச் சொன்னார். நான் பாவிகளுக்காய் மரிக்கிறேன், என்னை நம்பி மனந்திரும்புகிறவர்களுடைய பாவம் மன்னிக்கப்படுமென்று அப்போஸ்தலருக்குமாத்திரமல்ல உலகத்திலுள்ள எல்லாருக்கும் இயேசு சொல்லுகிறார். இதை விசுவாசிக்கும் விசுவாசந்தான் இப்பொழுதிருக்கும் சகல கிறிஸ்தவர்களிடமும் உள்ளது. இதுவும் விசுவாசம்தான். ஆனால் இந்த விசுவாசம் கடுகளவுள்ளவர்கள், சொல்ல மலையகலும் என்று கர்த்தர் சொல்லவில்லை. இந்த விசுவாசமுள்ளவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்களென்று சொன்னார். அப்படியே அவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்.

அற்புதஞ் சாட்சியென்று கிறிஸ்தவர்கள் சொல்லுகிறார்களே, அவர்கள் இப்பொழுது சில அற்புதங்களைக் காட்டட்டும், அப்போது நம்புவோமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

இப்போது அற்புதம் காட்டட்டும்.

உத்தரம்: உங்களில் ஒருவன் ஒரு களவுகாரியத்திற் கோட்டுக்குப் போகிறானென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். களவுபோன அன்றிராத்திரி அர்த்தசாமம் உங்கள் அயலானொருவன் உங்கள் படலைவழியாய்ப் போகும்பொழுது, திடீரென்று கள்வனும் உங்கள் படலையைத் திறந்து ஒரு தயிலாவுங் கொண்டுவரக் கண்டான். சோதனை விருந்தோடு ஆராய்வுபண்ணினபோது நீங்கள் களவுகொடுத்த சில பொருள்கள் கள்வன் வீட்டிற்காணப்பட்டு, அவைகள் கோட்டிற் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. எடுத்த பொருள்களிலொன்றை ஒரு தட்டானுக்கு விற்றுப்போட்டான், வாங்கின தட்டானும் சாட்சியாய் வந்திருக்கிறான், இப்படிப் போதிய சாட்சிகள் வந்திருக்க நீதவான்: இவைகளை விடு, உன் வீட்டின் சுவரை அறுத்துக் கள்வன் வந்ததென்று சொல்லுகிறாயே, அப்படி அவன் அறுத்து உள்ளேபோனதைக் கண்ட ஒரு சாட்சி கொண்டுவாவென்று கேட்கிறார். இப்படிக் கேட்கிற அந்தத் துரையைக்குறித்து என்ன சொல்வீர்கள்? புத்தியற்ற துரை, அவரை நீதவானாய் வைத்த

தாரென்பீர்களல்லவா? ஏன் அப்படிச் சொல்வீர்கள்? தனக்கு முன் கொண்டுவரப்பட்ட சாட்சிகள் சரியோ நம்பப்படத் தக்கவைகளோ வென்று பார்ப்பதற்குப் பதிலாக நான் விரும்புகிற சாட்சியைக் கொண்டுவரக் கேட்கலாமோ வென்பீர்கள்.

அப்படித்தான் தேவன் உலகத்துக்குத் தந்து வேதத்தை வெளிப்படுத்தினபோது அதற்குச் சாட்சியாக அற்புதங்களை நடப்பித்தார். அப்படி நடப்பித்தது உண்மையோவென்று பார்ப்பதற்குப் பதிலாக எங்கள் கண்முன்னே அற்புதங்களைக் காட்டுங்களென்று சொல்லுகிறீர்கள். நீங்கள் முன்சொன்ன நீதவானைப்போலிருக்கிறீர்களல்லவா? அது சரியோ?

இந்துசமய அற்புதங்கள்.

இந்துசமய கோவில்களில் இப்பொழுதும் அற்புதம் நடக்கிறதாய்ச் சொல்லப்படுகிறதே. அதெப்படியென்று சிலர் கேட்கலாம். இவைகள் இரண்டுவகைப்படும். முதலாவது இயற்கையாய் நடப்பவைகளை அறியாத ஜனங்கள் அற்புதமென்பது. உதாரணம்: உயர்ந்த கடற்கரையிலே நல்ல தண்ணீரூறிக் கடலுக்குட் பாய்வது, பல விடங்களிலுமுள்ள காரியம். அறியாதவர்கள் சுவாமி தீர்த்தமாடவல்லவோ இந்தப் பௌர்ணிமையிலன்று நல்ல தண்ணீர் ஊறிப் பாய்கிறதென்பார்கள். மேலும் குடத்துக்குள் தணல் நெருப்பு மூட்டிப் பின்பு அதை வட்டிலிற் தண்ணீருக்குள் கவிழ்த்தால் குடம் வட்டிலிற் தண்ணீரை உறிஞ்சும். அதற்கு நியாயமிருக்கிறது. அதையறியாதவர்கள் நாவூறு அல்லது கண்ணூறு இருந்தபடியாலல்லவோ இது நடக்கிறது என்பார்கள்; இல்லை எந்தவேளையிலும் அப்படி நடக்கும், சோதித்துப் பாருங்கள். கோவில்களிற் சிலகாலம் நாக்கறுக்கிறார்கள், நாக்கறுபட்டவன் சாகவில்லையே; இது அற்புதமல்லவோவென்று சொல்லுகிறார்கள். கைகாலறுபட்டவர்களும் புருஷனோடு கோபித்துக்கொண்டு நாக்கறுத்தவளும் சாகவில்லையே; இவை போல்வன இயற்கைப் பிரமாணத்தாலுண்டாவன.

நெருப்பில் நடத்தல்.

சில வருஷங்களுக்கு முன்னே வட்டுக்கோட்டையிலொரு சன்னதக்காரன், தன் தெய்வத்தின் புதுமையைக் காட்ட நெருப்புத[illegible]ல்மேல் நடந்[illegible] விடும் தான். அது புதுமையல்ல வென்ப[illegible] காட்ட[illegible] உபதேசியாயிருக்கும் வியுஎல் (Mr. Buel) மூத்த தம்பியென்பவர்தானும் அப்படிச் செய்து காட்டினார். அது அக்காலத்து உதயதாரகையி லெழுதப்பட்டிருந்ததைப் பலர் நினைத்திருக்கக் கூடும். அவரிப்போதும் இருக்கிறார்; அவரிடம் விசாரித்து அறியலாம். வேண்டுமாகில் செய்துங் காட்டுவார். இன்ன

நேர்த்திக்கடன் பண்ணினோம், இன்ன வியாதி நீங்கினதென்று மனுஷர் சொல்வதும் இவ்வகையானவைகள்தான். இயற்கையாய் நீங்கினதை, தங்கள் தெய்வம் நீக்கினதென்று அவர்கள் நம்பினார்கள். நேர்த்திக்கடன்படி பல வியாதிகள் நீங்காதிருந்ததை அவர்கள் கவனிக்கிறதில்லை. ஒற்றை இரட்டை பிடிக்கும்போது அரைவாசி சொன்னபடி ஒற்றையாய் அல்லது இரட்டையாய் வருவது அற்புதமா?

செல்லச் சந்நிதி.

இரண்டாம் வகையான புதுமைகள் தந்திரம். யாழ்ப்பாணத்திலே செல்லச்சந்நிதியென்றொரு சிறுகோயிலிருக்கிறது. அங்கே சில காலத்துக்கு முன் ஒரு பூசாரி இருந்தார். அவர் சிலகாலங்களிலே கோவிலுக்கு வந்தவர்கள் அங்கே படுத்திருக்கும்போது அர்த்தசாமத்தில் அவர்களை எழுப்பி, கோவிலிற் தென்னமரத்திலே ஆரோ தேங்காய் பிடுங்குகிறார்களென்று கந்தசுவாமி யெனக்குக் கனவிலே யறிவித்தார் வாருங்களென்று, சூழோடுபோனால் தேங்காயும் கையுமாய் ஒரு கள்வன் நடுமரத்திலே யிருப்பான். கள்ளனடா ஆ! வென்று கூப்பிட அயலார் வந்து கூடுவார்கள். ஏனடா, தேங்காய் பிடுங்கவந்தாய் என்றால், ஐயோ நயிந்தே அறியாமல் வந்துவிட்டேன், சுவாமி பிழை பொறுத்துக்கொள்வாராக என்பான். ஏனடா இறங்கென்றால் ஐயோ கைகாலசையாதாமே, இறங்கக்கூடவில்லையே யென்பான். இப்படியவன் குரவையிட்டுக் கொஞ்சநேரமிருந்த பின்பு சுவாமிபேராலே உனக்குச் சுகந்தேன் என்று பூசாரியார் சொல்ல அவன் இறங்குவான். எவ்வளவு பெரிய புதுமை! ஆனால் எல்லாம் பூசாரியார் சொல்லிச் செய்வித்தது; கோயில் புதுமைப்படும். காணிக்கைகளும் நேர்த்திக்கடன்களும் அதிகமாயுண்டாகுமே.

ஆகாயத்தில் உட்காருதல்.

சென்னைப்புரோக்கிறெஸ் பத்திரஞ் சொல்வது; ஏறக்குறைய அறுபது வருஷங்களுக்கு முன்னே சென்னபட்டணத்துப் பிராமணனொருவன் யோகசாதனையினாலே தான் அந்தரத்திலே உட்காருவேனென்று சாதித்துவந்தான். முதல் அவனைச் சுற்றிக் கூடாரம்போல ஒரு மறைவிடம் போடப்படும். அந்த மறைவிடம் எடுக்கப்படும்போது தனது துடையருகாக இருக்கும் யோகதண்டத்தில் வலதுகை வைத்தபடியும், இடதுகையிலே உருத்திராட்சமாலை பிடித்தபடியும் அவன் அந்தரத்திலே சப்பாணி யிட்டுக்கொண்டிருக்கிறதாய்க் காணப்படுவான். காரியத்தின் விபரம் சுருக்கம். யோகதண்டம் ஒரு குழாயான மூங்கில். அதற்குள் பெல

ஞன இருப்புக்கம்பி செல்லுகிறது. அது தலைப்பிலே யோகி உட்காரத்தக்கதான ஆசனமாய் வளைந்திருக்கும். அது தெரியாதபடி அவனுடைய உடுப்பு மறைத்துக்கொள்ள அதின் அடி உறுதியாய் நிலத்திலே நடப்பட்டிருக்கும். இவைகளெல்லாம் ஆபத்தமான பின்புதான் மறைவிடம் நீக்கப்படுவது. இப்படியான வித்தைகள் லந்தோமிலே எந்நாளும் காணப்படுமாம்.

பொரித்தமீன் உயிர்த்தல்.

பழனி ஆண்டவருக்குப் பொரித்தமீன் காவடிகொண்டு போக அது உயிர்த்துவிடுகிறதாம். சிலர் வருஷத்துக்கு வருஷம் அப்படிக் காவடியெடுப்பார்கள். சில வருஷங்களுக்கு முன்னே சென்னபட்டணத் திசையிலிருந்து, ஒரு செட்டிப்பிள்ளை அப்படிக் காவடி கட்டிப் போனான். இதைச் சோதிக்க விரும்பின சிலர் இராப்பகல் காவலாய்ப் போகும்படி சிலரை யனுப்பினார்கள். கோவிலுக்குக் கிட்ட வந்தபோது அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு சுதேச மஸ்திருத்தும் உண்மை பொய்மையறிய விரும்பி தனது சொந்த ஆட்களிற் சிலரையும் காவலாய் அனுப்பினார். கோவிலுக்கு வந்தபோது காவடி அவிழ்த்துக் கொடுக்க தேவ உத்தரவு வரவில்லை என்று இரண்டு மூன்றுதினம் தவணைபோட்டான். அதற்கிடையில் சில உளவு ஆட்கள் வைத்து திருக்குளத்துச் சிறுமீன்கள் சில தேடி காவடிக்குள்போட்டது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது அந்த அந்நியநாட்களில் அச்சடிக்கப்பட்ட புதினக்கடுதாசிகளில் பரம்பினது இப்போது பலருக்கு நினைப்பாயிருக்கும். சுபாவமாய் நடப்பவைகளும் தந்திரமாய்ச் செய்யப்படுபவைகளுமே அல்லாமல் மெய்யான புதுமையும் அற்புதமும் இந்துசமயக் கோவில்களிலே நடக்கிறதில்லை.

அலதிப்படுவானேன்.

அப்படி நடக்கிறதாகில் இப்போது கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு விரோதமாய்ப் போராடி சைவத்தை நிலைநிறுத்த விரும்புகிற இந்து சிநேகிதர் அவ்வற்புதங்களைச் சாட்சியாகக் கொண்டுவருவதை விட்டு என் சோலிப்படுகிறார்கள். அப்படியானவைகளை நம்பாதபடியினாலல்லவோ? வேறு விதமாகச் சொல்லுகில் அப்படியான அற்புதங்க ளில்லாதபடியினாலல்லவோ? இந்துசமய அற்புதங்களைப் பற்றிச் சொல்லியவைகளை தற்காலத்தில் நடக்கிறதாய் ரோமானித்தார் முதலியவர்கள் சொல்லும் அற்புதங்களைப்பற்றியுஞ் சொல்லலாம். அவைகளிற் சில இயற்கைப்பிரமாணத்தின்படி நடக்கிற சற்று நூதனமான காரியங்கள். வேறு சில கோயிற் பொறுப்பாளிகளும் பூசாரிகளும் தங்கள் கீர்த்திக்கும் வருமானத்துக்குமாகச் செய்யுந்தந்திரங்கள்.

கதிர்காமம் போய்வந்தவன்.

இப்பொழுது சாவு கச்சேரியிலுள்ள எங்கள் சபையில் வே. சி. என்னப்படுகிற ஒரு கிறிஸ்தவனிருக்கிறார். அவர் பல வருஷங்களுக்கு முன்னே இந்து சமயத்தவனாயிருக்கையில் கதிர்காமத்திலே அற்புதங்கள் நடக்கிறதாய்க் கேள்விப்பட்டு அவைகளின் நிச்சயத்தை அறியும்படி அவ்விடம் போனார். திருவிழாவில் சுவாமியைக் கொண்டுபோவதற்குக் காட்டுயானை வருகிறதென்று இங்கே பேசப்படுவது பொய், அது காட்டுயானை யல்ல, கோவிலில் வளர்த்த யானையென்றும் நேர்த்திக்கடனாய் கழுத்தைத் துண்டுபட அறுக்கிறார்கள், அது பொருந்திவிடுகிறதென்று இங்கே பேசப்படுவதும் பொய்; கழுத்தில் கொஞ்சக் காயம்பட வெட்டிக்கொள்வதென்றுங் கண்டார். அதினால் இந்துசமய அற்புதங்களிலும் மார்க்கத்திலும் நம்பிக்கை அற்றவராய்த் திரும்பினார். இந்த நிலைபரத்திலிருக்கையில் கிறிஸ்துவேதத்தை அறிந்து அதை விசுவாசித்து இப்பொழுது நாற்பது வருஷங்களுக்கு மேலாய் உத்தம கிறிஸ்தவனாய் ஜீவிக்கிறார். சிநேகிதரே, சொல்லுகிறவைகளெல்லாவற்றையும் நம்பவேண்டாம். பொறுமையாய் விசாரித்துப் பார்த்து நம்புங்கள்.

௩ அதிகாரம்.

TESTIMONIES CONFIRMING THE AUTHORSHIP OF THE GOSPELS AND THE MIRACLES OF CHRIST.

அப்போஸ்தலர் சுவிசேஷங்களை எழுதினதற்கு சாட்சி: இயேசு அற்புதஞ்செய்ததற்கு வேறு சாட்சி.

மோசே சிருஷ்டிப்பைக் கண்டெழுதினரோ.

முந்தின அதிகாரங்களில் அற்புதங்களைப்பற்றிப் பேசுகையில் அவைகளை நாம் நம்பும்படி கண்டவர்கள் எழுதியிருக்கவேண்டுமென்று சொன்னோம். அதை வாசிக்குஞ் சிலர் மோசே சிருஷ்டிப்பு, ஜலப்பிரளயம் முதலியவைகளைக் கண்டெழுதினரோ? இல்லையே யென்று ஆட்சேபிக்கக்கூடும்.

ஒருவனுடைய கையெழுத்தோடு பழகினவர்கள் சிலகாலத்தில் ஒரு எழுத்தைப் பார்த்து இது அவனுடைய எழுத்தல்ல

என்று சொல்ல இயன்றவர்களாயிருக்கிறார்கள். அதுபோல ஒருவனுடைய வாசக நடையையும் பாஷைப்போக்கையும் கவனித்து வருபவர்கள் சிலகாலத்தில் ஒரு வாசகத்தைப் பார்த்து இது அவனுடையதல்லவென்று சொல்ல இயன்றவர்களாயிருக்கிறார்கள். மோசேயின் புத்தகத்தை மூலபாஷையாகிய எபிரெயு பாஷையிலே வாசித்து அதனுடன் நன்றாய்ப் பழகின கல்விமான்கள் மோசேக்கு முந்தின சங்கதிகள் எழுதப்பட்டிருக்கும் பாஷை பலவிடங்களில் மோசேயின் பாஷையாயிருக்கவில்லையென்றும், அந்த விகற்பமான பாஷைகளும் எல்லாம் ஒரே ஒருவனுடைய பாஷையல்ல, ஒரு பகுதி ஒருவனுடைய பாஷையாயும், பின்னொரு பகுதி பின்னொருவனுடைய பாஷையாயும் காணப்படுகிறதென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். அதினால் முந்தினகாலங்களில் நடந்தவைகளை அந்தந்தக் காலத்தவர்களெழுதின புத்தகங்களிலிருந்து எடுத்து மோசே தன் புத்தகத்தில் சேர்த்தாரென்று நினைக்க ஏது உண்டாயிருக்கிறது.

அதுவுமன்றி மோசே தன்காலத்தில் நடந்ததாய்ச் சொல்லும் அற்புதங்கள் அவர் எழுதும் மற்றவைகளும் தேவனால் வந்தவைகளென்று அத்தாட்சிப்படுத்தும். எப்படியெனில், தன்னைக்கொண்டு தேவன் செய்ததாய் அவர் சொல்லும் அற்புதங்கள் தேவன் அவரை அனுப்பினாரென்பதற்கு அத்தாட்சியாகும். பொய்யானதைப் போதிக்க அற்புத அடையாளங்களோடு தேவன் அவரை அனுப்பியிருக்கமாட்டார். மோசே தன் காலத்துக்குமுன் நடந்ததாய்ச் சொல்லுஞ் செய்திகளை தேவன் அவருக்கு வெளிப்படுத்தினார். அல்லது பிழையற்றதாய் முன்னெழுதப்பட்டிருந்தவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி தேவன் தமது பரிசுத்தாவியை அவருக்குக் கொடுத்தாரென்று நம்பவேண்டியது. இவ்விதமாய் இயேசுகிறிஸ்து செய்த அற்புதங்கள் அவர் தேவனால் வந்ததென்பதைமாத்திரமல்ல, அவர் தேவனால் வந்ததாக ஏற்றுக்கொண்ட பழைய ஏற்பாட்டுக்கும் அத்தாட்சியாயிருக்கிறது. ஆகையினால்தான் பழைய ஏற்பாட்டின் அற்புதங்களை எடுத்துப்பேசாமல் முந்தின அதிகாரத்திலும் இனிவரும் சில இடங்களிலும் புதிய ஏற்பாட்டின் அற்புதங்களைப்பற்றிமாத்திரம் நாங்கள் பேசுவது என்று அறியவும்.

உலகத்திலே வழங்கும் ஒரு புத்தகத்தை வீரமண்டலவரும் பின்னொன்றை அதிவீரராம பாண்டியனும் பின்னொன்றைப் பவணந்தி முனிவரும் எழுதினார்களென்று நாம் சொல்வதற்கு அந்தந்த நூல்களிலே அப்படிச் சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோ

திய நியாயமென்று சொன்னோம். அதுபோலப் புதிய ஏற்பாட்டின் புத்தகங்களில் ஒன்று யோவானாலும், பின்னொன்று மத்தேயுவினாலும் எழுதப்பட்டதென்று அந்தந்தப் புத்தகத்தின் முதலிலே சொல்லப்பட்டிருப்பது அதற்குப் போதிய சாட்சியென்று முன் அதிகாரத்தில் காண்பித்தோம். அதைவிட வேறு சாட்சியுமிருக்கிறது. அது அப்போஸ்தலருக்கு அடுத்த காலத்தவர்களெழுதின புத்தகங்களே. இப்போது அவைகளிற் சிலவற்றைச் சொல்லுவோம்.

முதலாவது கிறிஸ்தவர்கள்.

1. ஆபிரிக்காவிலுள்ள காதேச்சுப் பட்டணத்திலே **தேர்த்துல்லியன்** என்றொரு போதகரிருந்தார். அவர் கி. பி. 160-ம் ஆண்டு பிறந்து 220-ம் ஆண்டு மரித்தவர். அவர் எழுதின புத்தகங்கள் இப்போ இருக்கின்றன. அவைகளில் நாலு சுவிசேஷங்களையும் மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான் என்பவர்கள் எழுதினார்களென்று அவர் சொல்லுகிறதுமன்றி, அவர்களில் மத்தேயுவையும் யோவானையும் அப்போஸ்தலரென்றும் மாற்குவையும் லூக்காவையும் அப்போஸ்தலரோடு கூடியவர்களென்றுஞ் சொல்லுகிறார். மேலும் தன்காலத்தில் கிறிஸ்தவர்களும் அஞ்ஞானிகளுமாகிய சகலரு மறியத்தக்கதாய் கிறிஸ்தவர்களுடைய வேத புத்தகமிருக்கிறதாகவும், அதில் ஓர் பகுதி லத்தீன் பாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறதாகவுஞ் சொல்லுகிறார்.

Tertullian.

2. பிரான்சு தேசத்திலுள்ள லையன்ஸ் பட்டணத்திலே 170-ம் ஆண்டில் **ஐறினியஸ்** என்னுங் குருவிருந்தார். அவர் சொல்லும் சாட்சி மிகவும் விலைபெற்றது. ஏனெனில் அவர் யோவான் அப்போஸ்தலனின் சீஷனாகிய போலிக்கார்ப்பின் சீஷனானவர். அப்போஸ்தலராலும் கிறிஸ்துவுடனிருந்த வேறு பலராலும் போதிக்கப்பட்டவர்களோடு சம்பாஷித்தவர். அவர் அப்போஸ்தலராகிய மத்தேயுவும் யோவானும், இரண்டு சுவிசேஷங்களை எழுதினார்களென்றும், அப்போஸ்தலரோடு கூடவிருந்த மாற்குவும், லூக்காவும், மற்ற இரண்டு சுவிசேஷங்களை எழுதினார்களென்றும், அவர்கள் எழுதின சமயமென்னவென்றுஞ் சொல்லுகிறார். அவர் காலம் அப்போஸ்தலர் காலத்துக்கு எவ்வளவு கிட்டினதென்பதையும் காரியங்களின் உண்மையைப்பற்றியறியத்தக்க ஏதுக்கள் எவ்வளவு அவருக்கு இருந்ததென்பதையும் கவனிக்கும்போது அவருடைய சாட்சி மிகவுங் காத்

Irenaeus.

திரங்கொண்டதாயிருக்கிறது. கிறிஸ்த சபைக்கு அவருடைய புத்தகங்கள் எப்பொழுதும் அருமையானதாகவேயிருக்கும்.

Justin Martyr

3. சமாரியாவிலுள்ள சீகேம்பட்டணத்திலே **ஜஸ்றின் மார்ட்டர்** என்பவரிருந்தார். அவர் 89-ம் ஆண்டு அஞ்ஞானியாய்ப் பிறந்து, 133-ம் ஆண்டிலே மனந்திரும்பி 164-ம் ஆண்டில் இரத்தச்சாட்சியாய் மரித்தவர். அப்படி மரித்ததினாலேதான், இரத்தச்சாட்சியென்று அர்த்தங்கொள்ளும் மார்ட்டர் என்ற பெயர் அவருக்கு வந்தது. அவர் சுவிசேஷங்களிலிருக்கும் வாக்கியங்களை எடுத்துப் பேசுகிறார். எங்கள் இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைக் குறித்த சகல காரியங்களையும் அப்போஸ்தலரும் அவர்கள் கூட்டாளிகளும் எழுதினார்களென்கிறார். மேலும் அப்போஸ்தலரின் புத்தகங்களும் தீர்க்கதரிசிகளின் புத்தகங்களும், கிறிஸ்தவர்கள் ஆராதனைக்குக் கூடும்போது வாசிக்கப்பட்டும் வியாக்கியானம் பண்ணப்பட்டும் வருகிறதென்கிறார். அவர் அப்போஸ்தலரின் கிரியைகளைப்பற்றியும் பேசுகிறார்.

Papias.

4. ஆசியாவிலுள்ள ஐருப்போலிஸ் பட்டணத்தில் 110, 112-ம் ஆண்டில் **பேபியஸ்** என்னுங் குருவிருந்தார். அவர் அப்போஸ்தலனாகிய யோவானோடு பழக்கமுள்ளவர். அதைப்பற்றி ஐயமிருந்தாலும் அவருடைய சீஷனாகிய போலிக்கார்ப்போடு பழகினவர். அவர் மத்தேயுவும் மாற்குவும் தங்கள் பெயர்கொண்டு வழங்கும் சுவிசேஷங்களை எழுதினார்களென்கிறார்.

Ignatius.

5. அந்தியோகியாவிலே **இக்நேசியஸ்** என்றொரு பிஷப்பிருந்தார். அவர் எங்கள் இரட்சகர் கைகளிலேந்தி ஆசீர்வதித்த சிறு பிள்ளைகளில் ஒருவரென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அப்படியில்லாதபோதிலும் அப்போஸ்தலரோடு சம்பாஷித்தவரும் அவர்களுடைய உபதேசங்களை நன்றாய் அறிந்தவருமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவர் எழுதின நிருபங்கள் பல இப்போது இருக்கின்றன. இவர் மத்தேயுவின் சுவிசேஷத்திலும் யோவானின் சுவிசேஷத்திலுமிருக்கிற வாக்கியங்களை எடுத்தெழுதுகிறார்.

இப்படியே கி. பி. நூறாம் ஆண்டளவில் மத்தேயு, யோவான் என்பவர்களின் புத்தகங்கள் மாத்திரமல்ல, புதிய ஏற்பாட்டின் சகல புத்தகங்களும் சகல சபைகளாலும் அங்கிகரிக்கப்பட்டு மிகுதியான பகுதிகள் ஒரு புத்தகமாயும் திரட்டிச் சேர்க்கப்பட்டது என்றுங் காணலாம்.

அப்படியே மத்தேயு, யோவான் முதலிய புத்தகங்களை மத்தேயுவும், யோவானுந்தான் எழுதினார்களென்று அவர்கள் காலத்துக்கு அணித்தாகவிருந்த தெர்த்துல்லியன், ஐறினியஸ், ஜஸ்றின், பேபியஸ், இக்நேசியஸ் என்பவர்களால் அறிகிறோம். இயேசுகிறிஸ்துவுக்கும் அவர் செய்த அற்புதங்களுக்கும் அப்போஸ்தலர் சொல்லும் சாட்சிக்குத் துணையாய் அக்காலத்து யூதரும் ரோமரும் எழுதிய புத்தகங்கள் சாட்சிகளாயிருக்கிறது.

இரண்டாவது யூதரும் அஞ்ஞானிகளும்.

Josephus.

1. **யோசிப்பியஸ்.** இவர் பேர்பெற்ற யூத சரித்திரகாரன். 70-ம் ஆண்டிலே எருசலேம் அழிக்கப்பட்டபோது யூதேயாவில் பிரபலியமாயிருந்தவர். இவர் இயேசுகிறிஸ்துவின் நடையையும் அற்புதங்களையும் போதனையையும்பற்றிப் பேசுகிறார். பொந்தியுபிலாத்துவுக்கு விரோதமாய் யூதர் கலகஞ்செய்த கலகத்தையும், பிலாத்து அதை அமைச்சலாக்கினதையும் சொல்லிக்கொண்டுவருகையில் அவர் எழுதுவது: "இந்நாட்களிலே இயேசுவென்னும் ஒருவரிருந்தார், அவரை ஒரு மனுஷனென்று சொல்லலாமோ? அவர் பெரிய ஆச்சரியங்களைச் செய்தார். சத்தியத்தைச் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்குப் போதகராயிருந்தார். யூதரிலும் புறஜாதியாரிலும் அனேகர் தம்மைப் பின்பற்றும்படி செய்தார். கிறிஸ்து என்பதே அவர் பெயர். எங்களுக்குளிருந்த பிரதானிகளுடைய கேள்விப்படி பிலாத்து அவரைச் சிலுவையில் அறையத் தீர்த்தபோது, ஆதிமுதல் அவரை நேசித்தவர்கள் அவரை விட்டு விலகவில்லை. மூன்றாம் நாளிலே அவர்களுக்குத் திரும்பவுங் காணப்பட்டார். இவைகளையும் இப்படியான பதினாயிரங் காரியங்களையும் பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகள் இவரைக் குறித்துச் சொல்லியிருந்தார்கள். அவருடைய பெயரைத் தரித்த கிறிஸ்தவர்களென்னும் வகுப்பார் இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள்" என்பதே.

Talmuds.

2. **தல்மட்.** இது சில புத்தகங்களின் பெயர். இரண்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலே யூதரபியாகிய சிகுடாவென்பவர், யூதருடைய பாரம்பரியங்களைத் திரட்டி ஒரு புத்தகம் எழுதினார். அந்தத் திரட்டுக்கு மிஷனாவென்று பெயர். அந்த மிஷனாவுக்கு, எருசலேம் கிமறாவென்றும், பாபிலோன் கிமறாவென்றும் இரண்டு வியாக்கியானங்கள் எழுதப்பட்டன. எருசலேம் கிமறா மூன்றாம்

நாலாம் நூற்றாண்டுகளிலே எழுதப்பட்டவைகள். பாபிலோன் கிமறா ஆறாம் நூற்றாண்டிலே எழுதப்பட்டது. மிஷனாவையும் கிமறாவையுஞ் சேர்த்தே தல்மட் என்பது. மிஷனாவோடு எருசலேம் வியாக்கியானஞ் சேர்ந்தால் அதை எருசலேம் தல்மட்டென்றும், மிஷனாவோடு பாபிலோன் வியாக்கியானஞ் சேர்ந்தால் அதைப் பாபிலோன் தல்மட்டென்றுஞ் சொல்வார்கள். ஆகையால் தல்மட் என்னும் புத்தகங்கள் இரண்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியாகிய 150–ம் வருஷந்தொடுத்து ஆறாம் நூற்றாண்டின் முடிவாகிய 600–ம் வருஷம் வரைக்குமுள்ள பல யூதரால் எழுதப்பட்டதென்று நிதானித்துக்கொள்ளவும்.

இந்தத் தல்மட்டென்னும் புத்தகங்கள் கிறிஸ்துவின் பிறப்பையும் அவர் எகிப்துக்குப் பயணம்பண்ணினதையுங் குறித்துப் பேசுகின்றன. அநேக விசேஷமான அற்புதங்களைச் செய்தாரென்றுஞ் சொல்லுகின்றன. ஆனால் அந்த வல்லமைக்கு மிகவும் புத்தியீனமான நியாயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஒன்று அவர் தேவாலயத்திலிருந்து திருடிக்கொண்ட தேவநாமத்தைச் சரியாய் உச்சாடணம்பண்ணுவதால் அற்புதங்களைச் செய்தாரென்கிறது. மற்றது அவர் எகிப்திலே கற்றுக்கொண்ட மாயவித்தையினாலே செய்தாரென்கிறது. அந்த வித்தையை அவர் எகிப்திலிருந்து தன் மாமிசத்துக்குள் மறைத்துக்கொண்டுவந்தாரென்றும், மற்றெந்த மந்திரவாதிகளைப்பார்க்கிலும், அதிக விற்பன்னமாய்ப் பாவித்தாரென்றுஞ் சொல்லுகிறது. இயேசுவை நாசரேத்தூராரென்றும், ஏலியின் புத்திரியாகிய மரியாளுடைய மகனென்றும், புருஷனோடு கூடாமற் பெற்ற மகனென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். அவர் சத்துருக்களுக்குத் தப்பி எகிப்துக்கு ஓடிப்போனாரென்றும், அங்கே அற்புதங்களைச் செய்யும் இந்த வித்தையைக் கற்றுக்கொண்டாரென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். அவர் பஸ்காவில் அன்று சாயந்தரம் சிலுவையிலறையப்பட்டாரென்று பொய்ச்சத்தியம் பண்ணும்படி சில கள்ளச்சாட்சிகள் வந்தார்களென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. இயேசுவின் சீஷராகிய மத்தேயு, ததேயு முதலிய பலருடைய பெயர் சொல்லப்படுகிறது. நிக்கொதேமு நல்ல பக்தியுள்ள அதிபதியென்று அவரைப்பற்றி பல காரியங்கள் அப்புத்தகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஓரிடத்திலே எலியேசர் என்னும் ஒருவர், அகிபா என்னும் தனது சிநேகிதனுக்குச் சொல்வதாய் எழுதியிருப்பது: நாசரேத்து இயேசுவின் சீஷனாகிய யாக்கோபை கலிலேயாவிலுள்ள சிப்போ பட்டினத்திற் கண்டேன். அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் ஓர் வசனத்துக்கு

இயேசு தனக்குச் சொல்லிக்கொடுத்த கருத்தை எனக்கு வெளிப்படுத்தினார். அது எனக்கு மெத்த நல்லதாயிருந்ததென்பதே. இயேசுவின் சீஷர்கள் தங்கள் எஜமானின் நாமத்தினாலே அற்புதங்களைச் செய்யவும் வியாதிகளைச் சுகமாக்கவும் வல்லமை உடையவர்களா யிருந்தார்களென்று தல்மட்டென்ற புத்தகங்களை எழுதினவர்கள் பலமுறையும் அறிக்கையிடுகிறார்கள். லேவியின் மகனாகிய யோசுவாவென்னும் ரபியின் பௌத்திரன் அதிக வருத்தமாயிருந்தபோது இயேசுவின் சீஷரில் ஒருவன் அவனைச் சொஸ்தமாக்க வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அற்புதஞ்செய்யும் வல்லமைக்குப் பின்னொரு உதாரணமுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தாமாரின் புத்திரனும் இஸ்மவேலின் பௌத்திரனுமாகிய ஒருவன் விஷந்தீண்டி சாகக்கிடந்தபோது முன்சொல்லிய எலியேசரோடு சம்பாஷித்த யாக்கோபு அவனைச் சுகப்படுத்த வந்தார். பாட்டனார் சம்மதிக்கவில்லை. அவன் மரித்துப்போனான் என்னப்படுகிறது. தல்மட்டிலே இயேசுவை அதிகம் குறைத்துப்பேசும் பிற்பகுதி யொன்றிலே அவர் மரித்தோரை உயிர்த்தெழுப்பவும் குஷ்டரோகத்தை மாற்றவும் வல்லமையுடையவராய் இருந்தாரென்று சொல்லப்படுகிறது. இவைகள் சொல்லப்பட்டாலும் இயேசுவையும் அவருடைய மாதாவையும் கிறிஸ்தவர்களையும்பற்றித் தவறான காரியங்களும் அவைகளோடு கலந்திருக்கின்றது.

தல்மட்டை எழுதின யூதர் இயேசு அற்புதங்களைச் செய்தாரென்று சொல்வதுபோல், எகிப்தின் மாயவித்தையால் இவைகளைச் செய்தாரென்றுஞ் சொல்லுகிறார்களே. நாங்கள் ஒன்றை நம்பினால் மற்றதையும் ஏன் நம்பக்கூடாதென்று ஒருவன் கேட்கக்கூடும்.

உத்தரம். 1. தல்மட்டை எழுதின யூதரின் சாட்சியால் நாங்கள் அற்புதங்களை நம்பவில்லை. அதை எழுதினவர்கள் 150, 200 வருஷங்களுக்குப் பின்னிருந்தவர்கள். அவர்கள் அற்புதங்களைக் கண்டவர்களல்ல, கண்ட அப்போஸ்தலர் சாட்சியிடுவதால் அதை நம்புகிறோம். தல்மட்டை எழுதினவர்கள் சொல்வது அப்போஸ்தலர் சாட்சிக்குத் துணையாய்மாத்திரமிருக்கிறது. 2. மரித்தோரை எழுப்புவதும் குஷ்டரோகத்தை மாற்றுவதும் மாயவித்தையினாலானதென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியாகுமோவென்று நாங்களே நிதானிக்கவேண்டும். காலில்லாத ஒருவனுக்குக் கால் கொடுக்கிறதைக் கண்டவர்கள்தானே சொல்லிப் பின்பு அதை ஒரு மந்திரத்தால் செய்தாரென்று அறிவித்தால், கால் கொடுக்கப்பட்

டதை நம்பலாம்; மந்திரத்தாலானதென்பதை நம்பக்கூடாது. ஏனெனில் கால் முளைத்தது கண்ணுற் கண்ட காரியம். அதிலேயொருவன் மோசம்போவது அருமை; முளையாதிருக்க முளைத்ததென்று எண்ணமாட்டான். ஆனால் அந்த வல்லமை மந்திரத்திலிருந்ததென்றால், அது அவன் கண்ணுக்குக் காணாத காரியம். அவன் மனம் நினைக்கிறகாரியம். அறியாமையாய் அவன் அப்படி நினைப்பதாயிருக்கலாம். இங்கே ஒரு பெரிய காரியத்தை அறிந்துகொள்ளவேண்டும். கண்ணாலே காண்கிற காரியத்துக்கு பிள்ளைகளின் சாட்சியையும் நம்பலாம். காண்பதிலே அவர்கள்தானும் மோசம்போகமாட்டார்கள். ஆகையினாலே சில வேளைகளில் கோடுகளில் பிள்ளைகளின் சாட்சியுங் கேட்கப்படும். மன எண்ணத்துக்குரியவைகளில் அப்படியல்ல. வளர்ந்தவர்கள் தானும் எளிதாய் மோசம்போவார்கள். அவைகளை நாங்களே எங்களுக்காகத் தீர்மானம்பண்ணவேண்டும். அந்த வல்லமை எங்கேயிருந்து வந்ததென்று நாங்களும் எங்களுக்காக நினைக்கவேண்டும். இயேசுவும் சீஷரும் அது தேவனுடைய வல்லமை என்றார்கள். இவர்கள் ஒரு சொல்லைச் சரியாய் உச்சரித்ததால் வந்த வல்லமை யென்கிறார்கள். எது சரியென்று நாங்களே யோசித்துத் தீர்ப்புப்பண்ணவேண்டும். மந்திரத்தினால் செத்தவன் எழும்புவானானால் வேறு இடங்களிலும் அப்படி மந்திரத்தினாலாகவேண்டும். அப்படி ஆகிறதை நாங்கள் காணவில்லை.

3. முகமது. Mohammed. இவர் ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் ஈற்றிலும் ஆறாம் நூற்றாண்டின் முதலிலும் ஜீவித்தவர். ஒரு புதிய மார்க்கத்தைக் கொடுக்க அனுப்பப்பட்டேனென்று சொன்னாலும் சுவிசேஷங்களின் உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றியும் அவருடைய தாயாகிய மரியாளைப்பற்றியும் பேசுவதன்றி இயேசுவை தேவனுடைய வார்த்தையென்றுஞ் சொல்லுகிறார். அவர் ஒரு கன்னியிடத்தில் அற்புதமாய்ப் பிறந்தாரென்றும், அற்புதங்கள் செய்து தீர்க்கதரிசனமுரைத்தாரென்றுஞ் சொல்லுகிறார். அவருடைய மரணத்தையும், அவர் பரமண்டலத்திற்கு எழுந்தருளினதையும், அவருடைய அப்போஸ்தலரையும், யூதர்களுடைய அவிசுவாசத்தையும், யோவான்ஸ்நானனையும், அவனுடைய பிதாவாகிய சகரியாவையும்பற்றி அவர் சொல்லியிருப்பது சுவிசேஷங்களில் சொல்லியிருப்பதற்குச் சரியாயிருக்கிறது. அவைகளை அவர் சுவிசேஷங்களால் அறிந்திருக்கவேண்டும்.

4. ஜூலியன். Julian. இவன் 331-ம் ஆண்டிற்கும், 363-ம் ஆண்டிற்கும் இடையில் ஜீவித்த ரோமைராஜன். முன் கிறிஸ்தவனாயிருந்து இராஜாவான பின்பு அதை விட்டு வழுவிப்போனவன். கிறிஸ்துமார்க்கத்தை வேரறுக்க அதிக தந்திரமும் உபாயமுமான பிரமாணங்களையெல்லாம் செய்ததுமன்றி கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு விரோதமாய்ப் புத்தகங்களையும் எழுதினான். அவன் எழுதினவைகளில் பல பாகங்களை, எரோம், சிரில் என்பவர்களின் புத்தகங்களில் காணலாம். சுவிசேஷங்களிற் சொல்லிய சரித்திரத்தை அவன் மறுக்கவில்லை. இயேசுவின் தெய்வதன்மையைமாத்திரம் மறுதலிக்கிறான். இயேசுவும் அவருடைய அப்போஸ்தலரும் செய்த அற்புதங்களையும், சுவிசேஷங்களிற் சொல்லிய மறு சரித்திரங்களையும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறான். யோவானின் சுவிசேஷம் மற்றச் சுவிசேஷங்களுக்குப் பின்பு எழுதப்பட்டதென்றும், இத்தாலி நாட்டிலும் கிரேக்கை நாட்டிலும் பலர் மனந்திரும்பிக் கிறிஸ்தவர்களானபின்பு எழுதப்பட்டதென்றுஞ் சொல்லுகிறான். அப்போஸ்தலரின் நடபடிகளைக் குறித்தும் பலமுறையும் பேசுகிறான். கிறிஸ்துமார்க்க விரோதியாயிருந்தாலும் அவன் இயேசுகிறிஸ்துவைக் குறித்துச் சொல்வது: அவர் முடவரையும் குருடரையும் சொஸ்தப்படுத்தினதும், பெத்சாயிதாவைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் பிசாசுகளைத் துரத்தினதும் பெரிய காரியங்களென்று ஆரேன் எண்ணினாலெண்ணட்டும். அவைகளிலும் பெரிய காரியங்களொன்றையும் அவர் செய்யவில்லை என்கிறான். பிசாசுகள்மேல் அவருக்குப் பூரண அதிகாரமிருந்ததென்றும், கடலின்மேல்நடந்தாரென்றும்சொல்லுகிறான். இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் குறைவாய்க் காட்டப் பிரயாசப்படுகிறான். அது எப்படியாகும்; அவர் தேவனால் அனுப்பப்பட்டதற்கு அவைகள் நல்ல சாட்சிகளாமே.

5. போர்பிரி. Porphyry. இவர் மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே ஜீவித்த படிப்பாளியான கிறிஸ்த விரோதி. இவர் கிறிஸ்தவர்களங்கிகரிக்கிற வேத புத்தகங்களை அந்தந்த ஆட்களே எழுதினார்களென்று சாட்சியிடுகிறார். இயேசுகிறிஸ்து என்பவர் இருந்தது உண்மையென்பது மாத்திரமல்ல, அவர் ஒரு பக்தியுள்ள மனுஷனென்று அவனைக் கனம்பண்ணுகிறார். தேவர்கள் அவரில் பிரியமாயிருந்ததினால் அவர் பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார் என்கிறார்.

6. **செல்சஸ்.** Celsus. இவர் இரண்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே ஜீவித்த மார்க்கவிரோதி. கிறிஸ்துமார்க்கத்தை உண்டாக்கின கிறிஸ்து தனக்குச் சில வருஷங்களுக்கு முன்னே ஜீவித்தவரென்று சொல்லுகிறார். இயேசுகிறிஸ்துவைக்குறித்து சுவிசேஷங்களில் சொல்லிய விசேஷ சங்கதிகளை எடுத்துக்காட்டி அவைகளைக் கிறிஸ்தவர்களுடைய சுவிசேஷங்களால் அறிந்தேனென்கிறார். அவைகளை மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான் என்னும் கிறிஸ்துவின் சீஷரும் தோழரும் எழுதினார்களென்கிறார். அவருடைய மனுஷ அவதாரத்தைக்குறித்தும், ஒரு கன்னியிடமாக உற்பவித்துப் பிறந்ததைக்குறித்தும், சாஸ்திரிகளால் வணங்கப்பட்டதைக்குறித்தும், எகிப்துக்குத் தப்பி ஓடினதைக்குறித்தும், பிள்ளைகள் கொலைசெய்யப்பட்டதைக்குறித்தும் விசேஷமாய்ப் பேசுகிறார். யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெற்றது, புறா வடிவமாய்ப் பரிசுத்தாவி இறங்கினது, இவர் தேவனுடைய குமாரனென்று வானத்திலிருந்து அசரீரிவாக்குண்டானது, அவருடைய சீஷர்கள் அவரைத் தீர்க்கதரிசியாக எண்ணினது, தன்னைக் காட்டிக்கொடுப்பவனையும், தன் மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் முன்னறிவித்ததுமான செய்திகளைச் சொல்லுகிறார். கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் அவரைத் தேவனென்றெண்ணி அவரை வணங்கினார்களென்பதையும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார். கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டதையும் பின்பு சீஷர்களுக்குக் காணப்பட்டதையுங் குறித்த விபரங்கள் எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லுகிறார். பரிசுத்தாவியைப்பற்றிப் பலமுறையும் பேசுகிறார். தேவனை அதிகம் உன்னதமானவரென்றழைக்கிறார். பிதாக் குமாரன் பரிசுத்தாவியென்று திரட்டியுஞ் சொல்லுகிறார். இயேசுகிறிஸ்து அநேக அற்புதங்களைச் செய்தாரென்றும், அதினால் திரளான ஜனங்கள் அவரை மேசியாவாக ஏற்றுக்கொண்டார்களென்றும் அறிக்கையிடுகிறார். அற்புதங்களை அவர் செய்தாரென்பதை அவர் சற்றும் மறுதலிக்கவில்லை. ஆனால் அவர் எகிப்திலே கற்றுக்கொண்ட மாயவித்தையால் அப்படிச் செய்தாரென்று சொல்லுகிறார். முன் காட்டியபடி எந்த வித்தையினாலாவது அப்படிச் செய்யலாமோவென்று நாங்களே சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும்.

7. **ஈலியஸ் லம்பிறிடியஸ்.** Aelius Lampridius. இந்தச் சரித்திரகாரனும் பின்னொரு சரித்திரகாரனும் சொல்வது. 222-க்கும், 236-க்கும் இடையே அரசாண்ட அலெக்சந்தர் செவரஸ் என்பவருக்குச் சொந்தமான இரண்டு கோவில்களிருந்தன. ஒன்று மற்

றதைப் பார்க்க அதிக கனமாய் எண்ணப்பட்டது. அதில் தேவர்களாய் மதிக்கப்பட்ட சக்கரவர்த்திகள், அதிகம் நல்லவராய் எண்ணப்பட்ட அப்பலோனியஸ், தான் தேவர்களென்று மதித்த கிறிஸ்து, ஆபிரகாம், ஓர்பியஸ், தன் சொந்த முற்பிதாக்களாகிய இவர்களுக்கு சுரூபங்கள் வைத்திருந்தான். மேலும் லம்பிறிடியஸ் என்பவர் சொல்வது, கிறிஸ்துவுக்கு ஒரு கோவில் கட்டவும் அவரைத் தேவர்களில் ஒருவராக ஏற்றுக்கொள்ளவும் இராஜா விரும்பினார். தேவர்களுக்குச் சம்மதியில்லையென்று பூசாரிமார் அதைத் தடுத்துப்போட்டார்கள். அப்படிச் செய்தால் எல்லாரும் கிறிஸ்தவர்களாவார்கள், மறு ஆலயங்களெல்லாம் கைவிடப்படும் என்பதே அவர்களின் நியாயம்.

8. **இளைய பிளினி.** Pliny the Younger. 107-ம் ஆண்டிலே திரேசன் என்ற இராஜாவுக்கு பிளினி என்பவர் எழுதின பேர்பெற்ற நிருபத்திலே இயேசுவைப் பின்பற்றினவர்கள் அவரைத் தேவனாக வணங்குகிறார்களென்றும், அவர்கள் தேவனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் மாறி மாறி ஸ்தோத்திரப் பாட்டுகள் பாடுகிறார்களென்றுஞ் சொல்லுகிறார்.

9. **தசிற்றஸ்.** Tacitus. இவர் 110-ம் ஆண்டளவில் திரேசன் அரசனின் காலத்திலே ஜீவித்த சரித்திரகாரன். அவர் நீரோ இராஜனையும் 64-ம் ஆண்டிலிருந்த கிறிஸ்தவர்களையும்பற்றிப் பேசுகையில், இந்த வகுப்பானவர்களுக்குத் தலையானவர் கிறிஸ்து என்பவர், அவர் திபேரியு இராயனின் காலத்திலே பொந்தியுபிலாத்தென்ற அதிபதியினால் கொலைசெய்யப்பட்டவர் என்கிறார்.

10. **சூஅம்றேனியஸ்.** Suetonius. இவர் 116-ம் ஆண்டிலே திரேசன் அரசனின் காலத்தில் கீர்த்தி படைத்த சரித்திரகாரன். அவர் சொல்வது, கிலௌதியு இராயன் யூதரை ரோமையை விட்டு அகற்றினார். அவர்கள் கிறிஸ்துவென்ற ஒருவரால் ஏவப்பட்டு இடைவிடாமல் கலகஞ்செய்கிற ஜனம். கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றினவர்களைக் கிறிஸ்தவர்களென்று சொல்வது என்கிறார். அவர்கள் ரோமையை விட்டுத் துரத்தப்பட்டார்களென்று சொல்லப்படுங் காலம் கிறிஸ்தாண்டு 52.

11. **பிலாத்து.** பழையகாலத்து ரோமர் தங்கள் பட்டினத்திலே நடக்கும் சகல விசேஷ சம்பவங்களையும் எழுதிவைத்

திருக்கும் வழக்கமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். அச்சங்கதிகள் சங்க நடபடி புத்தகத்திலாவது, ஜனங்கள் நடபடி புத்தகத்திலாவது ஜாக்கிரதையாய் எழுதப்பட்டுப் பத்திரமாய்க் காக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த வண்ணமாகவே மாகாண தேசாதிபதிகளும் தங்கள் தங்கள் மாகாணங்களில் நடக்கும் விசேஷ சம்பவங்களை ரோமை ராயர்களுக்கு எழுதியனுப்புவதும் அந்த எழுத்துக்கள் அந்தந்தத் தேசாதிபதியின் நடபடிப் புத்தகங்களோடு காக்கப்பட்டிருப்பதும் வழக்கம். இந்த வழமைப்படி பிலாத்து தன்னுடைய காலத்தில் யூதருக்குள் சம்பவித்தவைகளை எழுதி அனுப்பினான். அவைகளுக்குப் பிலாத்துவின் நடபடிகள் என்று பெயர். இவைகளைச் சுட்டி யூசிபியஸ் (Eusibius) என்னுஞ் சரித்திரகாரன் சொல்வது: எங்கள் இரட்சகரின் உயிர்த்தெழுதல் பலஸ்தீனா நாடெங்கும் அதிகமாய்ப் பேசப்பட்டபடியால் பிலாத்து அதையும், தான் கேள்விப்பட்ட கிறிஸ்துவின் மற்ற அற்புதங்களையும், அவர் கொலைசெய்யப்பட்டபின்பு உயிர்த்தெழுந்ததினாலே அநேகர் அவரைத் தேவனாக விசுவாசிக்கிறார்களென்பதையும் இராயனுக்கு அறிவித்தான் என்பதே. இப்படி எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்குஞ் சங்கதிகள் சகலரு மறியப் பிரசுரஞ்செய்யப்படுகிறதில்லை. அரசாட்சிக்குரிய சாதனங்களோடு பத்திரமாய் வைக்கப்பட்டு சரித்திரகாரருக்கு விலையேறப்பெற்ற பொக்கிஷமாயிருக்கும். ஆகையினாலே யூசிபியஸ்வின் காலத்துக்கு வெகு வருஷங்களுக்கு முன்னே ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் புறமதஸ்தரோடு தர்க்கம்பண்ணுகையில், நீங்கள் ஐயப்படவேண்டியதில்லை, பிலாத்துவின் நடபடிகளைப் பாருங்களென்று சொன்னார்கள். கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் நியாயங்களைக் குறித்து 140-ம் ஆண்டிலே ஜஸ்தின் மார்ட்டர் என்பவர் ரோமைச் சக்கரவர்த்தியாகிய அந்தோனியஸ் பயஸ்க்கும், மந்திராலோசனைச் சங்கத்திற்கும் எழுதினபோது கிறிஸ்து சிலுவையிலறையப்பட்டதையும், அதைச்சேர்ந்த சங்கதிகளையும் சொன்னபின்பு இவைகளின்படித்தான் அல்லவோவென்பதை நீங்கள் பொந்தியு பிலாத்துவின் நடபடிகளால் அறியலாமென்று சொல்லுகிறார். மார்ட்டின் இராயனுக்கும் சங்கத்துக்குமெழுதிய அந்தப் பத்திரத்தின் பின்னொரு பகுதியிலே இரட்சகர் வியாதிகளைச் சுகப்படுத்தி மரித்தோரை எழுப்பினது முதலான அற்புதங்களைப்பற்றிச் சொல்லியபின்பு இவைகளின்படி நடந்ததென்பதை பொந்தியு பிலாத்துவின் காலத்தில் எழுதப்பட்ட நடபடிகளால் அறியலாம் என்கிறார்.

Pilate.

கிறிஸ்தாண்டு 200-ல் கல்விமானாகிய தெர்த்துல்லியன் கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் நியாயங்களை எழுதிய புத்தகத்தில் எங்கள் இரட்சகர் சிலுவையில் அறையப்பட்டதையும், உயிர்த்தெழுந்ததையும், சீஷருக்குக் காணப்பட்டதையும் நீங்கள் உலகமெங்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கம் பண்ணுங்களென்று கட்டளையிட்டுப் பின்பு அவர்கள் பார்த்து நிற்கப் பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளினதையும்பற்றிச் சொல்லி, இவைகள் எல்லாவற்றையுங் குறித்து, இருதயத்தில் கிறிஸ்தவனான பிலாத்துத்தானே அக்காலத்திலரசாண்ட திபேரியு இராயனுக்கு எழுதியிருக்கிறானென்று சொல்லுகிறார். மேலும் திபேரியு இராயன் குறித்த சங்கதிகளைக் கேள்விப்பட்டபோது செய்ததென்னவென்று ஜஸ்தின் மார்ட்டர் எழுதுகிறார்:—அவர் எழுதுவது, மந்திராலோசனைச்சங்கத்தின் உத்தரவில்லாமல் யாதொருவரையும் தெய்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதென்று பிரமாணமிருந்தது. தன்னுடைய காலத்திலே கிறிஸ்துமார்க்கம் முதலுண்டானபடியினாலும், கிறிஸ்து தெய்வீகமானவர் என்பதற்கான சாட்சிகள், சீரியாவிலுள்ள பலஸ்தீனாவிலிருந்து வந்ததினாலும், அந்தத் திபேரியு இராயன் அவரைத் தேவர்களுடைய தொகையிலே சேர்க்கவேண்டும், நான் அதற்குச் சம்மதிகாரன் என்று மந்திராலோசனைச் சங்கத்தாரைக் கேட்டார். சங்கமோ அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. இராயனாகிய நீரே உம்மை தெய்வமாக வணங்கச் சம்மதிக்கவில்லை: அவரையும் தெய்வமாக ஏற்றுக்கொள்ள நாங்கள் சம்மதிக்கமாட்டோமென்றார்களாம். என்றாலும் இராயன் தன் கருத்துச் சரியென்று சாதித்துக் கிறிஸ்தவர்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களைத் தண்டிப்போம் என்றான். ஜஸ்தின் சொல்வது, உங்களுடைய சொந்தச் சாதனங்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள். கிறிஸ்தவர்கள் ரோமையிலே அதிகப்பட்டபோது அவர்களுக்கு விரோதமாய் முதற்பட்டயத்தைப் பாவித்த இராயன் நீரோ (Nero) வென்று காண்பீர்கள் என்கிறார். சொல்லப்பட்ட பிலாத்துவின் நடபடிகள் ஆலோசனைச் சங்கத்தி லில்லாவிட்டால் மேற்சொல்லியபடி ஜஸ்தினும் தெர்த்துல்லியும் அவைகளைப் பாருங்களென்று எழுதுவார்களோ? ஒருக்காலும் அப்படிச் செய்யமாட்டார்கள்.

பிரியமான சிநேகிதனே, "அடையாளங்களினாலும் அற்புதங்களினாலும் பலவிதமான பலத்த செய்கைகளினாலும், தேவன் தாமே சாட்சிகொடுத்ததுமாயிருக்கிற இவ்வளவு பெரிதான இரட்சிப்பைக்குறித்து நாம் கவலையற்றிருப்போமானால் தண்டனைக்கு எப்படித் தப்பித்துக்கொள்ளுவோம்." (எபி. 2. 4.)

4. அதிகாரம்.

CHRIST'S MIRACLES CANNOT BE FRAUDS.

கிறிஸ்துவின் அற்புதங்கள் தந்திரங்களல்ல.

பழையகாலத்து மார்க்கவிரோதிகள், கிறிஸ்துஇயேசு அற்புதங்களைச் செய்தாரென்று ஒத்துக்கொள்ளுகிறதாகவும் அவர் அவைகளைச் சில மாயவித்தையினால் செய்தாரென்று நினைத்ததாகவும் முந்தின அதிகாரத்தில் சொன்னோம். அவர் அப்படிச் செய்திருந்தா[illegible] [illegible]ப்பது தவறல்ல. இதைப் பார்க்கும்போது பல காரியங்கள் கவனிக்கப்படத் தக்கவைகளாயிருக்கின்றன.

அற்புதங்களின் தொகை.

1. கர்த்தர் செய்த அற்புதங்களின் தொகை. அவை சொற்பமானவைகளாயிருந்தால், தற்செயலாய் நடந்தன, அதை அறியாதவர்கள் அற்புதமென்று எண்ணிக்கொண்டார்கள் என்று சொல்ல இடமிருக்கும். ஆனால் அவர் செய்த அற்புதங்கள் ஒன்றிரண்டு நாலு பத்தல்ல. சுவிசேஷங்களிலே விபரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அற்புதங்கள் ஏறக்குறைய நாற்பதானாலும் அவ்விடங்களிலே அவர் செய்த திரளான அற்புதங்களில் அவை சில மாத்திரமென்று காண்கிறோம். "பல வியாதிகளால் வருத்தப்பட்டவர்களை அவரிடத்தில் கொண்டுவந்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவர்மேலும் அவர் தம்[illegible]களை வைத்து, அவர்களைச் சொஸ்தமாக்கினார்" (லூக். 4. 40.) என்று சொல்லப்படுகிறது. செய்யப்பட்ட அற்புதங்கள் எவ்வளவு திரளாயிருந்ததோ அவ்வளவாய் அவைகள் மாயவித்தையாயிருக்கக் கூடாது.

அற்புதங்களின் விகற்பம்.

2. அற்புதங்களின் விகற்பம். வழமையாய் அந்தந்த இடத்திலே அற்புதங்களென்று தந்திரமாய்ச் சொல்லப்படுபவைகளெல்லாம் ஒரேவகை. வத்துப்பளையிலே உப்புத்தண்ணீரை எண்ணெயாய் எரிப்பதென்றும், கதிர்காமத்திலே விக்கிரகத்தை ஏற்ற காட்டுயானை வருகிறதென்றுஞ் சொல்வார்கள். பழனியிலுள்ள கந்தசுவாமி கோவிலில் பொரித்தமீன் காவடி கட்டிவர, அது உயிர்க்கிறதென்

பார்கள். கிறிஸ்துஇயேசு செய்த அற்புதங்களோ பலவகையுமானவைகள். சகலவகையான வியாதிக்காரர், குருடர்கள், ஊமைகள், செவிடர்கள், முடவர்களாகிய சகலரும் கர்த்தர் சொல்லச் சுகமடைந்தார்கள். மரித்தோர் உயிர்த்தெழுந்தார்கள், பிசாசுகள் துரத்தப்பட்டன, கடலின்மேல் நடந்தார், அப்பத்தைப் பெருகப்பண்ணினார், நினைக்கக்கூடிய எல்லா வகையான அற்புதங்களையும் செய்தார். அற்புதங்கள் எத்தனை வகையோ அத்தனை அளவாய் அவைகள் தந்திர[illegible]யிருப்பதும் கூடாது.

3. அற்புதங்களின் தன்மை. சில வியாதிகள் தானாய் மாறிப்போவதுண்டு. அப்படிப்பட்டவைகளைச் சுகமாக்கினது மாத்திரமல்ல உலகத்தோற்றம்முதல் நடந்ததாய்க் கேள்விப்படாத பல காரியங்களைச் [illegible]தவனுக்குக் கையும், கண்ணில்லாதவனுக்குக் கண்ணும், மரித்தவனுக்கு உயிரும் கொடுத்தார். இயற்கையிலே ஒருக்காலும் நடவாதவைகள் செய்யப்பட்டதால் வித்தையல்ல, தேவனுடைய செய்கையென்றே அறியவேண்டியது.

அற்புதங்கள் நடந்தவகை.

4. அவைகள் நடந்த வகை. படிப்படியாய் சம்பவித்தவைகளல்ல. எனக்குச் சித்தமுண்டு, சுத்தமாகு என்று சொல்ல, உடனே சுத்தமானான். படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நடவென்று சொல்ல, உடனே எழுந்து நடந்தான். லாசருவே வெளியே வாவென்ன, பிரேதச் சீலைகளோடு வெளியே வந்தான். ஆதியிலே ஒளி உண்டாகக்கடவதென்ன ஒளியும், மச்சங்களுண்டாகக் கடவதென்ன மச்சங்களும் உண்டானதுபோல இப்போதும் அவர் கட்டளையி[illegible] ஆனது. அதி[illegible] தேவனின் செயலென்று விளங்கினது.

அற்புதங்களின் இடம்.

5. அற்புதங்கள் செய்யப்பட்ட இடம். அது தந்திரங்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கத் தக்கதான ஒரு இடமல்ல. பொய்யான அற்புதங்களுக்குரிய விசேஷ இலட்சணங்களி லிதுவுமொன்று. இயேசுவின் அற்புதங்களுக்குக் குறித்த ஒரு இடமில்லை. அந்தந்த வீட்டிலே, அந்தந்த ஆலயத்திலே, அந்தந்த வழியிலே, கடலிலே, கடற்கரையிலே, வனாந்தரத்திலே, மலையிலே, சவக்காலையிலே இயேசு ஜனங்களை எங்கே சந்தித்தாரோ, அங்கே அந்தந்த அற்புதங்களைச் செய்தார். தந்திரத்துக்கான எந்த ஒரு ஆயத்தமும் இருக்கக்கூடாது.

6. ஆரார் முன்பாகச் செய்யப்பட்டது? தம்மைப் பின்பற்றினவர்கள் மாத்திரங் காணச் செய்யப்பட்டவைகளல்ல. தம்மை விரோதித்துக் குற்றம்பிடிக்க காத்துத் திரிந்த சத்துருக்களும் காணச் செய்யப்பட்டது. இரகசியத்திலும், இராக்காலங்களிலுமல்ல, பகலிலும், தெருச்சந்திகளிலும், ஆயிரம்பேர் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கவும் செய்யப்பட்டது. தந்திரங்கள் இதற்கு மாறானவைகள். நாகபட்டினத்துக்கடுக்க ஒரு பேர்பெற்ற சாஸ்திரகாரன் இருக்கிறதாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். அவன் ஒருக்காலும் தனதிடம் விட்டுப் பின்னொரு இடத்துக்குப்போய்ச் சாஸ்திரஞ்சொல்லுகிறதில்லை. அவனுடைய கீர்த்தியைக் கேள்விப்பட்டு அதன் உண்மை பொய்மையை அறிய இரண்டு மூன்றுமுறை தாமே வித்தைக்காரரான சில இங்கிலீஷ்காரர் போயிருந்தார்களாம். அவன் வெளிப்பட்டதும் சாஸ்திரஞ் சொன்னதுமில்லை, இது தான் உண்மையாயறிந்த காரியமென்று சென்னைச் சர்வகலாசாலையின் வெல்லோ (Fellow) என்னும் பட்டம்பெற்ற ஒருவரெனக்குச் சொன்னார். இதற்கு மாறாய் எல்லாருங் காணவும் எல்லாவிடங்களிலும் செய்யப்படுவது மெய்யான அற்புதம். அப்படிப்பட்டவைகளே இயேசு செய்த அற்புதங்கள். ஒரு மார்க்கத்தை நம்புகிறவர்களுக்குள் அந்தமார்க்கத்தின் சார்பாய்ப் பொய்யான அற்புதங்கள் செய்வது எளிது. நம்பாதவர்களும் விரோதிகளும் பார்க்க புதுமார்க்கத்திற்குச் சார்பாய் அப்படிச் செய்வது வருத்தமல்லவா?

ஆரார்முன் செய்யப்பட்டது.

நாகபட்டினத்து சாஸ்திரி.

7. அற்புதங்களின் நோக்கம். அது நன்மை செய்யும் நோக்கமுடையதாயிருந்தது. புகழ்ச்சிக்காகச் செய்யப்படவில்லை. சில வேளைகளில் இதை ஒருவருக்கும் சொல்லவேண்டாமென்று கட்டளையிட்டார். தமக்கொரு நன்மை வரும்படி அவர் அற்புதங்களைச் செய்யவுமில்லை. தந்திரமான அற்புதங்கள் எப்பொழுதும் அவைகளைச் செய்பவர்களுக்கு சில வருமானத்தை உண்டாக்குவதாயிருக்கும். இது யாரும் அறிந்தகாரியம். இரட்சகரும் அப்போஸ்தலரும் செய்த அற்புதங்களோ அப்படிப்பட்டவைகளல்ல. அதற்கு மாறாக அற்புதங்களைச் செய்த இயேசுவும் அதற்குச் சாட்சி சொல்லித்திரிந்த அப்போஸ்தலரும் பகையையும், விரோதத்தையும், அடிகளையும், அவமானத்தையும் அடைந்தவர்களாயிருந்தார்கள். இவை தந்திரமான அற்புதத்தைச் செய்ய ஏவாமல், தந்திரமிருந்தால் அதை விட்டுவிடவே ஏவுதலாயிருக்கும்.

அற்புதங்களின் நோக்கம்.

இவைகள் தந்திரங்களென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை, மெய்யான அற்புதங்கள்தான். ஆனால் மந்திரத்தினாலே அப்படிச் செய்யலாமென்று சிலர் சொல்லக்கூடும்.

உத்தரம். தற்காலத்திலே படித்தறிந்த மனுஷர் இப்படிச் சொல்லுகிறதை நாம் கேட்டிருக்கவில்லை. என்ன மந்திரத்தாலானாலுஞ் சரி, அதைச் சொல்ல கையில்லாதவனுக்குக் கை முளைக்குமென்கிறீர்களோ? அல்லது செத்தவன் எழும்புவானென்கிறீர்களோ? இல்லை, தேவன்மாத்திரம் அப்படிச் செய்யக்கூடுமென்பீர்கள். அதுதான் நாங்களுஞ் சொல்லுகிறது. தேவன் தமது சித்தத்தை மனுஷருக்கு வெளிப்படுத்தினபோது அதற்குச் சாட்சியாய் அற்புதங்களைச் செய்வித்தார்.

மந்திரம் கையால் முளைப்பியாது.

மந்திரத்தினாலே பாம்பு விஷம் தீர்க்கிறார்களே; அது எப்படியென்று சிலர் கேட்கக்கூடும். விஷபரிகாரிமார் மந்திரஞ் சொல்லிப் பார்வை பார்ப்பதும், விஷந்தீண்டியவர்கள் பலர் சுகமடைவதும் மெய்யே. ஆனால் அது மந்திரத்தினாலல்ல; ஏனெனில், 1. விஷமெல்லாம் மரணத்திற் கேதுவானதல்ல. விஷம் சொற்பமாயிருக்கும்போது, யாதொரு மருந்து மந்திரமில்லாமல் சுகம் வந்த உதாரணங்கள் பலவிருக்கின்றன. 2. மந்திரஞ் சொல்லிப் பார்வை பார்த்தும் பலர் இடைக்கிடையே மரித்துப்போகிறார்கள். அவர்களை மந்திரம் மாற்றாததென்ன? 3. மந்திரத்தோடு மருந்துஞ் செய்கிறார்களே. சிலவேளை அந்த மருந்தே சுகமாக்குகிறது. 4. சில காலத்துக்கு முன்னே மந்திரத்தைக்குறித்துக் கேள்வி வந்தபோது சென்னபட்டிணத்துப் புதினப்பத்திரமொன்றிலே ஒரு பிரசித்தம் பண்ணப்பட்டது. எப்படியெனில், ஒருவனுக்கு நாகபாம்பைக் கடிக்க விடுகிறோம் அதைப் பின்னொன்றுஞ் செய்யாமல் மந்திரத்தினாலே மாற்றுகிறவனுக்கு 1,000 ரூபாய் உபகாரந் தருவோமென்று அறிவித்தது. யாதொருவனும் வந்து வெளிப்பட்டதில்லை. தொத்தீசுகிழமை வீதமாய்ப் பிரசித்தம் பண்ணப்பட்டும், காரியத்தை உண்மைப்படுத்தவும், ஆயிரம் ரூபாய் வெகுமதி பெறவும் வெளிப்பட்டவர்களில்லை. 5. கெருடனை இறங்கிவிடு, ஆதிசேடனை இறங்கிவிடு என்பது முதலான சில வார்த்தைகளை வாய்க்குள்ளே சொல்வதுதான் மந்திரம். இப்படிச் சொல்லும்போது விஷம் பயந்து இறங்கிவிடுமோ? இந்தச் சொற்கள் விஷத்தோடு கலந்து விஷத்தின் சத்தை மாற்றிப்போடுமோ? அல்லது மந்திரத்தைச் சொல்லும்போது தேவன்தான் வந்து

விஷத்தை மந்திரம் நீக்கவில்லை.

அந்த விஷத்தை நீக்குகிறாரோ? இந்தக் கடைசியானதுமாத்திரம் பொருந்தும். அப்படியானால் மந்திரத்தைக் கேட்டு கையில்லாதவனுக்குக் கையும், உயிரில்லாதவனுக்கு உயிரும் தேவன் கொடுக்கக்கூடுமே. மந்திரகாரர் ஏன் அப்படி ஒருக்காலும் செய்கிறதில்லை.

மேலும் அற்புதம் நடந்ததென்றால், வானத்தையும் பூமியையும் படைத்த தேவனால் அவைகள் ஆயினவென்றாலே பொருந்தும். பொய் சொன்னவர்களென்றும், களவெடுத்தவர்களென்றும், விபசாரஞ் செய்தவர்களென்றுஞ் சொல்லப்படுகிற தேவர்களாலே அவை நடந்தவைகளென்றால் பொருந்துமோ? அவர்கள் தேவர்களாயிருக்கக்கூடுமோ? செத்த சவத்திலே சாம்பல் புரண்டதால் ஒருவன் மோட்சம் போனான். பிள்ளை மணலிலே சிவலிங்கம் பிடித்துவைத்து பூசைபண்ணி விளையாடினதினால் தகப்பன் மோட்சம் போனானென்று சொல்லுகையில், அற்புதமும் நடந்ததானால் அவர்கள் மோட்சம் போனதும் மெய்யாயிருக்கவேண்டுமே. அதை நம்ப ஆயத்தமாயிருக்கிறீர்களோ? தேவன் வெளிப்படுத்துவதற்கு முற்றும் தகாத ஒரு காரியத்திற்கு சாட்சியாய் அற்புதம் செய்யப்பட்டதென்றால் விசாரணை செய்யு முன்னும் அந்த அற்புதங்கள் பொய்யாயிருக்கவேண்டுமென்று தீர்க்கலாம். ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுதும் அற்புதம் நடக்கவில்லையென்று நிசமாய்க் காணலாம். மேலும் கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்குச் சாட்சியாய் அற்புதம் நடந்ததென்கிறது பூரணப்பட்டால், இந்து சமயத்திற்குச் சாட்சியாய் அற்புதம் நடந்திருக்கமாட்டாதென்று விசாரிக்க முன்னும் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். ஏனெனில், அப்படி அற்புதம் நடந்ததானால் பிறவி உண்டென்றும் இல்லையென்றும், விக்கிரக வணக்கம் சரியல்லவென்றும் சரியென்றும், ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான காரியங்களுக்கு தேவன் சாட்சி சொல்லுவதாயிருக்கும்.

“என் பிரியமான சகோதரரே, மோசம்போகாதிருங்கள். நன்மையான எந்த ஈவும் பூரணமான எந்தவரமும் பரத்திலிருந்துண்டாகி சோதிகளின் பிதாவினிடத்திலிருந்து இறங்கி வருகிறது. அவரிடத்தில் யாதொரு மாறுதலும் யாதொரு வேற்றுமையின் நிழலுமில்லை.” (யாக். 1. 16, 17.)

5. அதிகாரம்.

EARLY CHRISTIANS AND HEATHEN WRITERS.

(From Horne's Introduction.)

ஆதிக் கிறிஸ்தவர்களும் புராதன இதிகாசரும்.

கிறிஸ்தவர்களின் முதலாம் துன்புறுத்தல் இயேசுகிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டு முப்பது வருஷங்களுக்குப் பின்பு நீரோ அரசனால் உண்டானது. இந்தத் துன்புறுத்தலைப்பற்றி தசிற்றஸ், சுவற்றோனியஸ் என்னும் இரண்டு சரித்திரகாரர் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

1. தசிற்றஸ் என்பவர் அப்போஸ்தலர் காலத்தில் ஜீவித்தவர். நீரோவின் பத்தாம் வருஷத்திலே ரோமைப் பட்டினத்திலே உண்டான தீய்ச்சங்காரத்தைக்குறித்து எழுதுகையில் தசிற்றஸ் சொல்லுவது: அந்த அக்கினியை இராஜனே உண்டாக்கினானென்றும், ரோமைப்பட்டினத்தை தான் முன்னிலும் அதிக சிறப்பாய்க் கட்டி அதற்குத் தன் பேரை யிடும்படியாக அப்படிச் செய்தானென்றும் ஜனங்கள் எண்ணினார்கள். நீரோவோ அக்குற்றத்தைக் கிறிஸ்தவர்கள்மேல் சாட்டி அதை ஜனங்கள் நம்பும்படியாகக் கிறிஸ்தவர்களில் அநேகரை மிகவுங் கொடுமையாய் வாதித்துக் கொலை செய்தான். ஜனங்களைச் சமாதானப்படுத்தும்பொருட்டு பட்டினத்தை வெகு பணச்செலவோடு சிறப்பித்துக் கட்டினான். அக்கினியினால் நஷ்டமடைந்தவர்களுக்கு உபகாரங்கள் கொடுத்து தேவர்களின் கோபத்தைத் தணிக்கும்படி திரளான பலிகளையுஞ் செலுத்தினான். தசிற்றஸ் சொல்வது: மனுஷருடைய துணையாவது அரசனுடைய உபகாரங்களாவது தெய்வங்களுக்கு இட்டப்பட்ட பிராயச்சித்தங்களாவது உதவவில்லை. அந்தத் தூர்ச்செய்கையின் பேர் அவனைவிட்டு நீங்கவில்லை. அந்த அவகீர்த்தியை நீக்கும்படிக்கே இந்தக் குற்றத்தை தீயபழக்கங்களுக்காகவெறுக்கப்பட்டவர்களும் கிறிஸ்தவர்களென்று அழைக்கப்பட்டவர்களுமான ஒரு ஜனத்தின்மேல் சாற்றி மகா குரூரமாய் அவர்களை உபாதித்தான். பொந்தியு பிலாத்து என்னும் அதிபதியினால் திபேரியு இராயன்காலத்தில் குற்றவாளி

Tacitus.

யாகக் கொலையுண்ணப்பட்ட கிறிஸ்து என்றவரே அவர்கள்
தலைவன். இந்தத் தொற்று நோய்போன்ற அவபக்தி கொஞ்
சக்காலம் அமர்ந்திருந்தாலும், பின்பு யூதேயாவில் மாத்திரமல்ல
உலகத்தின் தேசா தேசங்களிலுள்ள தீமைகளும் அருவருப்புக
ளும் எல்லாம் வாரடித்து ஓடிவந்து விழும் பாண்கிடங்காகிய
ரோமையிலு முண்டானது. முதல் அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த
வர்களென்று தங்கள் வாயால் சொன்னவர்கள்மாத்திரம் பிடிக்
கப்பட்டார்கள். பின்பு அவர்களால் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட
திரளான ஜனங்கள் பிடிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களெல்லா
ரும் பட்டினத்திற்குத் தீயிட்டார்களென்று குற்றஞ்சாட்டப்படாவிட்டாலும்
மனுஷஜாதியாரின் விரோதிகளென்றே தண்டனைக்குள்ளாக்
கப்பட்டார்கள். எல்லாரும் அவர்களை நிந்திக்கவும் அரோசிக்
கவும் தக்கவிதமாய்க் கொலைசெய்யப்பட்டார்கள். சிலர் காட்டு
மிருகங்களின் தோல்களால் உடுத்தப்பட்டு நாய்களால் பீறுண்
டார்கள். சிலர் சிலுவைகளில் அறையப்பட்டார்கள். சிலர்
தார்முதலிய தீபற்றும் பதார்த்தங்கள் பூசப்பட்டு இராக்காலங்க
ளில் வெளிச்சமாய் எரிக்கப்பட்டார்கள். இக்காட்சிகள் நடக்
கும்படி நீரோ தன் தோட்டத்தையே கொடுத்தான். அவ்வேளை
களில் சர்க்கஸ் விளையாட்டுகளும் நடக்கும். அவனே சிலவே
ளைகளில் தானே வண்டில் செலுத்திக்கொண்டும், மறுவேளைக
ளில் சாரதியால் செலுத்துவித்துக்கொண்டும் ஜனங்களுக்குள்
வருவான். அந்த மனுஷர் குற்றவாளிகளும் தண்டிக்கப்பட
வேண்டியவர்களுமாயிருந்தாலும் ஈற்றிலே அந்த மனுஷர் பொது
வான ஜனங்களின் நன்மைக்காகவல்ல, ஒரு கொடூர மனிதனைத்
திருத்திபடுத்துவதற்காகவே கொல்லப்படுகிறார்களென்று ஜனங்
கள் பரிதாபங்கொண்டார்கள்.

2. கிறிஸ்தவர்களுக்குண்டான துன்புறுத்தல்களைக் குறித்து
சுவற்றோனியஸ் சொல்வது: கிறிஸ்தவர்க
ளென்னப்படும் கெட்ட அவபக்தியுள்ள
ஒரு புதிதான சனம் குரூரமாய்த் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். நீரோ
செய்த துன்புறுத்தலின் சங்கதிகள் முதலாம் நூற்றாண்டின்
கடைசியில் ஜீவித்த மாஷல் (Martial) என்னும் புலவனாலும்
டோமிஷன் நேர்வா திறேசன் அதிரியான் என்னும் இராயர்கள்
காலத்தில் ஜீவித்த ஜுவனல் என்னும் புல
வனாலும் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. இரு
வரும் கிறிஸ்தவர்கள் அடைந்த துன்பங்க
ளையும் விசேஷமாய் தாரெண்ணை முதலியவைகளில் தோய்த்து
கிறிஸ்தவர்களுக்கு உடுத்தி நெருப்புக்கொளுத்தின சட்டை

Suetonius.

Martial and Juvenal.

களைக்குறித்தும் பேசுகிறார்கள். மேலேகாட்டிய தசித்தஸ் என்ப
வருடைய சாட்சியாலும், அவர் காலத்து மற்றச் சரித்திரகாரரு
டைய சாட்சிகளாலும், சுவிசேஷகர்களுடைய சரித்திரத்தாலும்
உறுதியடைகிறது என்னவெனில் 1. திபேரியு இராயன்காலத்
தில் பொந்தியுபிலாத்துவினால், இயேசுகிறிஸ்து கொலைசெய்ய
ப்பட்டார். 2. கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்தவர்களென்ற தங்கள்
பெயரையும் போதனைகளையும் கிறிஸ்துவினிடமிருந்து பெற்
றுக்கொண்டார்கள். 3. அந்த மார்க்கத்திற்கு அஸ்திபாரமான
கனானத்தோடு கொலைசெய்யப்பட்டாலும் அவருடைய
சீஷர்கள் அந்தத் தேசத்தார்களால் விரோதிக்கப்பட்டாலும்
அவர்கள் மார்க்கமோ தேசங்களெங்கும் பரம்பினது. 4. நீரோ
வின் பத்தாம் பதினோராம் வருஷத்திலும் அதற்கு முந்தியும்
கிறிஸ்தவர்களின் தொகை ரோமையிலும் வெகு திரளானது.
5. அந்த மார்க்கத்தைப் பற்றிக்கொண்டவர்கள் நிந்திக்கு இக
ழப்பட்டதுமன்றி பெரிதான உபத்திரவங்களையும் அடைந்தார்
கள்.

3. **பிளினி.** அவன் கி. பி-61-ம், 62-ம் **ஆண்டளவில்**
பிறந்தவன். அவன் உயர்ந்த பல் உத்தியோ
கங்கள் பார்த்தபின்பு 106-ம் ஆண்டிலே
திறேசன் இராயனால் பொந்து பித்தினியா நாடுகளுக்கு தேசா
திபதியாய் அனுப்பப்பட்டான். அந்த அரசன்கீழுண்டான
துன்புறுத்தல் 100-ம் ஆண்டிலே துவங்கினது. அந்த தூரமான
தேசத்திலே திரள் திரளான ஜனங்கள் கிறிஸ்தவர்களானார்கள்.
இராயனுடைய கட்டளைப்படி பிளினி வெகுவிதமாய் கிறிஸ்
தவர்களுக்கு நெருக்கிடைகள் செய்யவேண்டியதாயிருந்தது.
ஆனால் அவன் புத்தியும் தயவுமுள்ள மனுஷனாயிருந்தபடியால்
திறேசன் இராயனுக்கு எழுதி அவருடைய உத்தரவு பெறு
மட்டும் பிரமாணத்தின் கொடூரமான பகுதியை நிறைவேற்றா
திருந்தான். ஆகையினால் 107-ம் ஆண்டு பின்னால் காணப்படும்
நிருபத்தை இராயனுக்கு எழுத அவ்வாண்டில்தானே இராய
னும் மறு உத்தரவு அனுப்பினான். அந்த நிருபம் வருமாறு:

"பிளினி, திறேசன் இராயருக்கு சந்தோஷ சவுக்கியமுண்
டாக விரும்பி எழுதுவது: ஐயா, எனக்கு
ஐயமான காரியங்களை உமக்கு அறிவிப்பது
என் வழக்கமாயிருக்கிறது. உம்மிலும் பார்க்க வேறார் என் ஐயங்
களைத் தீர்த்து எனக்குத் தெரியாதவைகளைப் போதிக்கக்கூடும்.
கிறிஸ்தவர்கள் விளங்கப்பட்டதை நான் கண்டிருக்கவில்லை.
ஆகையால் என்ன குற்றத்துக்காக அவர்களைத் தண்டிக்கவேண்டு

Pliny.

பிளினியின் நிருபம்.

மென்றும், அவர்களிடத்தில் என்ன விசாரிக்கவேண்டுமென்றும், அவைகளில் எவ்வளவு கட்டாயமாயிருக்கவேண்டுமென்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை. எனக்கு அதிக மலைவாயிருப்பது யாதெனில் வயதுக்குத் தக்கதாய் யாதொரு வித்தியாசம் பண்ணப்படவேண்டுமோ? அல்லது சவலையான இளைஞரையும் பூரித்தவர்களையும் சரியாய் நடத்தவேண்டுமோ? மனந்திரும்புகிறவர்களுக்கு மன்னிப்புக் கொடுக்கலாமோ அல்லது இப்பொழுது கிறிஸ்தவர்களல்லாதிருந்தும் முன்பு கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தவர்களெல்லாரையும் தண்டிக்கவேண்டுமோ? யாதொரு குற்றமுங் காணப்படாவிட்டாலும் கிறிஸ்தவர்களென்றதின் நிமித்தம் தண்டிக்கவேண்டுமோ? இவைகளொவ்வொன்றிலும் எனக்கு ஐயமிருக்கிறது.”

“கிறிஸ்தவர்களென்ற குற்றச்சாட்டோடு என்னிடங் கொண்டுவரப்படுகிறவர்களை நான் நடத்தும் வகையாவது: நீங்கள் கிறிஸ்தவர்களோவென்று விசாரிக்கிறேன். நாங்கள் கிறிஸ்தவர்களென்று அவர்கள் அறிக்கையிட்டால் உங்களைக் கொலை செய்வேனென்று பயமுறுத்தி இரண்டாம் மூன்றும்தரமும் அப்படிக் கேட்கிறேன். பின்னும் அப்படிச் சொன்னால் அவர்களைக் கொண்டுபோய்த் தண்டிக்கும்படி கட்டளையிடுகிறேன். ஏனெனில் அவர்கள் எண்ணம் என்னவாயிருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட முரட்டாட்டம் தண்டிக்கப்படவேண்டுமென்பதைக்குறித்து எனக்கு ஐயமில்லை. அந்த முரட்டாட்டமுடைய சிலர் ரோமராகையால் அவர்களை உம்மிடத்தில் ரோமைக்கு அனுப்பும்படி குறித்துவைத்திருக்கிறேன். இத்தீமை சிலகாலத்துக்குள் துன்புறுத்தல்களுக்கிடையே பெருக்கடைந்தபடியால் பலவகையான ஜனங்கள் எனக்குமுன் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். கையெழுத்தில்லாத ஒரு அறிவித்தலில் அநேகருடைய பெயர் எழுதப்பட்டிருந்தது. அவர்களை நான் விளங்கினபோது சிலர் தாங்கள் கிறிஸ்தவர்களல்லவென்றும், தாங்கள் அப்படியொருக்காலு மிருக்கவில்லையென்றும் சொன்னார்கள். நான் தேவர்களை நோக்கிப் பிரார்த்தனை செய்தபோது அவர்களும் என்னோடேகூட பிரார்த்தனை சொன்னார்கள். உவையினும் தூபவர்க்கமுமிட்டு உம்முடைய சுரூபத்துக்கு ஆராதனை செய்தார்கள். அந்த நோக்கத்துக்காக உம்முடைய சுரூபத்தையும் தேவர்களுடைய சுரூபங்களையும் இங்கே வருவித்திருக்கிறேன். மேலும் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் நாமத்தை தூஷித்தார்கள். உண்மையாய்க் கிறிஸ்தவர்களானவர்களோ நான்சொல்லியபடி பலவந்தம் பண்ணி

னாலும் இவைகளைச் செய்யமாட்டார்கள். ஆகையால் அப்படிச் செய்தவர்களை விடுதலையாக்கினேன்.”

“பின்னொரு அறிவித்தற்காரன் வேறு பலருடைய பேர்களைக் கொடுத்தான். அவர்கள் தாங்கள் கிறிஸ்தவர்களென்று முதல் அறிக்கை செய்து பின்பு அதை மறுதலித்தார்கள். வேறு சிலர் தாங்கள் முன் கிறிஸ்தவர்களாயிருந்ததுதான் இப்பொழுது அதைவிட்டுவிட்டோமென்றார்கள். சிலர் அதை விட்டு மூன்று வருஷமென்றும், சிலர் கூடவென்றும், ஒருவன் இருபது வருஷமென்றும் சொன்னான். அவர்களெல்லாரும் உம்முடைய சொரூபத்தையும் தேவர்களுடைய சுரூபங்களையும் வணங்கினார்கள். இவர்கள் கிறிஸ்துவையும் தூஷித்தார்கள். தாங்கள் செய்த குற்றத்தையும் தப்பிதத்தையும் அறிக்கையிட்டார்கள். அதென்னவெனில், குறித்த ஒரு நாளிலே பொழுது விடியுமுன் வழமையாய் ஒரு கூட்டங்கூடி கிறிஸ்து தேவனென்று அவருக்குத் தோத்திரமாகப் பாட்டுப்பாடி யாதொரு தீமையுஞ் செய்யமாட்டோம், களவு செய்யவும் கொள்ளை அடிக்கவும்மாட்டோம், விபசாரஞ் செய்யமாட்டோம், பேச்சுப்புரளமாட்டோம், எங்களிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட அடைமானத்தை திரும்பக் கொடாமல் மறுதலிக்கமாட்டோம் என்று பயபத்தியாய் உறுதிபண்ணுவோம். இவைகளைச் செய்த பின்பு கூட்டம் குலைந்து வழக்கம். திரும்ப ஒழுங்கீனமில்லாமல் எல்லாரும் ஒருமித்துச் சாப்பிடும் ஒரு விருந்துக்குப் போவோம் என்றார்கள். இவைகள்தான் அவர்கள் குற்றம். ஆனால் உம்முடைய சொற்படி நான் கட்டளையிட்டு கூட்டங்களைத் தடைபண்ணின நாள்முதல் இந்த விருந்துகளை விட்டுவிட்டார்கள்.”

கிறிஸ்தவர்களின் குற்றம்.

“இந்தச் சங்கதிகளை நான் கேட்டபிற்பாடு ஊழியக்காரிகளென்று பெயர்ப்பட்ட இரண்டு ஸ்திரீகளை தண்டனையோடு விசாரணைசெய்தேன். அவபக்தியைவிட வேறொரு குற்றத்தையும் அவர்களில் நான் கண்டதில்லை.”

“ஆகையால் சகல விளக்கங்களையும் நிறுத்தி உம்முடைய புத்தியை அறிய விரும்பிக்கொண்டிருக்கிறேன். இது பெரிய கவனத்துக்குப் பாத்திரமான காரியமாய் எனக்குக் காணப்படுகிறது. ஏனெனில் வெகு தொகையான ஜனங்கள் பாடுபடவேண்டியதாயிருக்கிறது. எந்தெந்த வயதானவர்களும் எந்தெந்த ஸ்திதியிலுள்ளவர்களும் ஆண்களும் பெண்களும் குற்றஞ்சாட்

டப்படுகிறார்கள். இந்த அவபக்தியாகிய தொற்றுநோய் நகரிகளைமாத்திரம் பிடிக்கவில்லை. சிறு பட்டினங்களையும் வெளியான நாடுகளையும் பற்றிக்கொண்டது. என்றாலும் அதை அடக்கித் திருத்திக்கொள்ளலாமென்பது என்னுடைய எண்ணம். ஏறக்குறைய கைவிடப்பட்ட கோவில்களில் ஜனங்கள் திரும்ப வரத் துவங்குகிறார்களென்பதும் வெகுநாளாய் நிறுத்தப்பட்ட பண்டிகைகள் உயிரடைகிறதென்பதும் மெய். சிலகாலமாய் பலிக்காகக் கொள்வாரற்றுக் கிடந்த மிருகங்கள் எவ்விடத்திலும் விலைக்கிரயமாகிறது. ஆகையினால் மனந் திரும்புகிறவர்களுக்கு மன்னிப்புக் கொடுக்கக்கூடுமாகில் எவ்வளவு திரளான மனுஷரைத் திருத்திப்போடலாமென்பது வெளிப்படை.”

மேற்சொல்லிய நிருபத்திற்கு திரேசன் இராஜா பின்வரும் உத்தரம் அனுப்பினார்.

திரேசனின் உத்தரம்.

“திரேசன், பிளினிக்கு சுகசந்தோஷம் விரும்பி எழுதுவது: எனது பிளினியே, உனக்கு முன்பாகக் கொண்டுவரப்படும் கிறிஸ்தவர்களைக் குறித்து நீ நடத்திவருவது சரி. ஏனெனில் எல்லா நிலைமைக்கும் ஏற்றதாயொரு பொது விதி சொல்லக்கூடாது. அவர்களைத் தேடிப் போகவேண்டாம். உனக்கு முன்பாகக் கொண்டுவரப்பட்டுச் சாட்சியும் ருபிக்கப்பட்டால் அவர்களைத் தண்டிக்கவேண்டும். தான் கிறிஸ்தவனல்லவென்று சொல்லித் தேவர்களுக்குப் பிரார்த்தனை செய்தால் அவன் முன்னேயப்படி யிருந்தவனென்று ஐயப்பட்டாலும் மனந்திரும்பும்போது அவனுக்கு மன்னிக்கலாம். யாதொரு அறிவித்தலும் அறிவித்தவனுடைய கையெழுத்தில்லாவிட்டால் அங்கிகரிக்கப்படாது, அது நல்ல முன்மாதிரியுமல்ல, என்னுடைய ஆளுகைக்குக் கனமானதுமல்ல.”

இந்த நிருபங்களால் பல விசேஷங்களை அறிகிறோம். அவைகளிற் பிரதானமானவை, (1.) கிறிஸ்துரட்சகர் மரித்து அறுபது வருஷஞ் செல்லுமுன் பித்தினியா, ரோமைமட்டாக கிறிஸ்து மார்க்கம் பரம்பினதுமாத்திரமல்ல, திரளான ஜனங்கள் அம்மார்க்கத்தைச் சேர்ந்ததால் விக்கிரக ஆலயங்களும் பலிகளும் கைவிடப்பட்டன.

இது உண்மையை அறிய விரும்புகிற ஒரு மனுஷன் கவனிக்கத்தகுந்த காரியம். மனிதர் தங்கள் முன்னோரின் மார்க்கத்தைத் தள்ளிவிட்டு பின்னொன்றைத் தழுவிக்கொள்வது எவ்வ

ளவு பிரயாசமென்றும், சகல பாவங்களையும் விட்டு பரிசுத்த ஜீவியத்துக்கு வருவது எவ்வளவு வருத்தமென்றும், இவைகளும் சகலவகையான துன்புறுத்தல்களுக்கும் மரணங்களுக்கும் இடையே செய்யப்படவேண்டியதாயிருந்ததென்றும் கவனமாய்ச் சிந்திக்கும்போது அப்போஸ்தலர் துவங்கிப் பல வருஷங்கள் செல்லுமுன் விக்கிரகாலயங்கள் கைவிடப்படத்தக்கதாய் கிறிஸ்துமார்க்கம் பரம்பினதெப்படி? இது வழமைக்கு மாறான காரியம். கிறிஸ்துவேதம் சொல்லுகிறபடி அப்போஸ்தலர் அற்புதங்களால் தங்கள் பிரசங்கத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு போனார்களென்பதை நிச்சயப்படுத்துகிறதல்லவா?

(2.) கிறிஸ்தவனாயிருந்து இருபது வருஷங்களுக்குமுன் அதை விட்டுவிட்டேனென்று சிலர் சொன்னதால் கிறிஸ்து மார்க்கம் அவ்வளவுக்கு முந்தினதென்று அறிகிறோம். அதாவது பிளினி நிருபமெழுதினது 106—ம் ஆண்டானால், அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தது 86—ம் ஆண்டளவாயிருக்கவேண்டும். அது கிறிஸ்துவைக் கண்ட பலர் உயிரோடிருந்த காலம்.

(3.) கிறிஸ்தவர்கள் வெகு துன்புறுத்தலடைந்து உபாதிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களில் கிறிஸ்தவர்கள் என்ற குற்றமும், விக்கிரகங்களுக்குப் பலி செலுத்துகிறதில்லையென்ற குற்றமும் அன்றி வேறு குற்றங்களிருந்ததில்லை. விரோதிகளும் அதிபதிகள் தானும் பின்னொரு குற்றத்தை அவர்கள்மேற் சாற்றவில்லை. தசித்றஸ் முதலிய சரித்திரகாரர் கிறிஸ்தவர்கள் தீயவர்களென்று சொன்னால் அது மேற்குறித்த குற்றங்களன்றி வேறல்லவென்று அறிந்துகொள்ளவேண்டும். எந்த நியாயஸ்தலத்திலாவது ஒருவன்மேல் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டால் முதல் என்ன குற்றமென்று சொல்லப்படவேண்டும். பின்பு அதைக் கண்டவர்கள் சாட்சி சொல்லவேண்டும். இவை யிரண்டுமில்லாமல் அவனைக் குற்றவாளி என்று சொல்வது சரியல்ல. அப்படியே ஆதிக் கிறிஸ்தவர்களை பழையகாலத்துச் சரித்திரகாரர், தீயவர்கள், அவர்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னால் என்ன தீமை செய்தவர்களென்றும், அதைச் சொல்லுகிறவர்கள் கண்டவர்களோவென்றும் பார்க்கவேண்டும். கண்டவர்கள் சொல்லவுமில்லை, குற்றமும் விக்கிரகங்களை வணங்காமையும் அவைகளைக்குறித்த ராஜ கட்டளைகளுக்

விக்கிரகங்களை வணங்காமையே குற்றமா?

எப்போ ஒருவன் குற்றவாளி எனப்படவேண்டும்.

குக் கீழ்ப்படியாமையுமாகிய இவைகளே அவர்கள் குற்றம் அவை குற்றமோவென்று நாங்களே நிதானிக்கவேண்டும்.

Celsus.

4. கி. பி. 176-ம் ஆண்டளவில் ஜீவித்த செல்சஸ். இவன் கிறிஸ்துவை வணங்குவதைக்குறித்து கிறிஸ்தவர்களை நிந்திக்கிறான். அவர்கள் தொகை படிப்படியாய்ப் பெருகிவந்ததை உறுதிப்படுத்துகிறான். அவர்களுக்குள் மரியாதையும் இச்சையடக்கமும் விவேகமுமுள்ள மனுஷர் இருந்ததை அறிக்கையிடுகிறான். அவர்கள் கிறிஸ்துவைப்பற்றிய விசுவாசத்தில் உறுதியாயிருந்ததையும் நிச்சயப்படுத்துகிறான். செல்சஸ் கிறிஸ்தவர்களுக்கு விரோதமா யெழுதுங்காலத்திலே அவர்கள் பயங்கரமான உபத்திரவங்களை அடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவனுடைய கூர்மையான எழுதுகோலையும் இராஜாக்களுடைய பலத்தையும் எதிர்த்து நிற்குந் திராணியுடையவர்களாயிருந்தார்கள்.

Lucian.

5. லூஷன். இவன் செல்சஸ் காலத்தவனும் கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பெரும் சத்துருவுமாயிருந்தவன். அவன் பெரிகிறின்ஸ் என்னும் ஞானியின் மரணத்தை விஸ்தரிக்கும்பொழுது கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் விசேஷ சம்பவங்களுக்கும் போதனைகளுக்கும் சாட்சியாயிருப்பவைகளையும் எழுதுகிறான். அம்மார்க்கத்திற்கு அஸ்திபாரமானவர் பலஸ்தீனா நாட்டிலே சிலுவையிலறையப்பட்டார். கிறிஸ்தவர்கள் அவரை வணங்கினார்கள். அழியாத நித்திய ஜீவனுண்டென்று உறுதியாய் நம்பினார்கள். இவ்வுலகத்தையும் அதின் சந்தோஷங்களையும் அற்பமாய் மதித்தார்கள். தங்கள் நன்னெறிகளைக் காத்துக்கொள்ளும்படி அநேக உபத்திரவங்களைத் தைரியமாய் சகித்தார்கள். சில வேளைகளில் உபத்திரவப்படும்படி தங்களை ஒப்புவித்தார்கள். நேர்மையும் நாணயமும் அவர்களுக்குள் நிறைவாயிருந்து அடைவுகளில்லாமல் ஒருவருக்கொருவர் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்தார்கள். ஒருவரையொருவர் நேசிக்கும்படி அவர்கள் எஜமான் உறுதியாய்க் கட்டளையிட்டபடியால், அதுகாரியத்தில் அவர்கள் அதிக விசேஷமுள்ளவர்களா யிருந்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார். அலெக்சந்தர் என்று பெயரிட்டு அவன் எழுதும் புத்தகத்திலே உலகத்தவர்களெல்லாரும் அவர்களைக் கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொல்லுகிறார்களென்றும், அக்காலத்திலே அவர்கள் பொந்துவிலும் பாவிலோகோனியாவிலும் (Paphlagonia) அயற்தேசங்களிலும் பெருந்தொகையா யிருக்கிறார்களென்றும்,

அவர்கள் பொய்க்கும் தந்திரத்திற்கும் விரோதிகளென்றும் சொல்லுகிறான். பிலோபொற்றிஸ் (Philopátris) என்ற பெயருள்ள சம்பாஷணையில் கிறிஸ்தவர்களின் வேதத்தையும் பிரமாணங்களையும் கிரிகைகளையும் சுட்டிப் பேசுகிறான். இவை எல்லாவற்றையும் விசேஷமாய் திரித்துவதையுங் குறித்து நிந்தித்துப் பேசுகிறான்.

Epictetus.

6. கி. பி 109-ம் ஆண்டளவில் ஜீவித்த இபிக்றெற்றஸ். இவன் கலிலேயர் தைரியத்தையும் தவறுமையையுமுடையவர்களென்று எழுதுகிறான். இவன் கலிலேயரென்பது கிறிஸ்தவர்களை. கி. பி. 161-ம் ஆண்டளவில் ஜீவித்த மார்க்கஸ் அந்தோனியஸ் என்பவர் மரணத்துக் கஞ்சாத முரட்டாட்டத்துக்கு கிறிஸ்தவர்கள் பேர்பெற்றவர்களென்கிறார். கி. பி. 200-ம் ஆண்டளவில் ஜீவித்த காலென் (Galan) என்பவன், கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் நெறிகளில் தவறுமையுள்ளவர்களென்கிறான். கி. பி. 270-ம் ஆண்டளவில் ஜீவித்த போர்விரி (Porphyry) என்பவன், கிறிஸ்தவர்கள் ரோமராஜ்யத்தில் திரளாயிருக்கிறார்களென்று சொல்வதுமன்றி கிறிஸ்து அற்புதஞ்செய்ததையும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறான். ஆனால் அது மாயவித்தையினாலானதென்கிறான். ரோமைராஜ்யத்திற்கு வந்த கேடு கிறிஸ்தவர்களாலென்று சொல்லி அவர்களை எல்லாருடைய நிந்தைக்கும் உள்ளாக்குகிறான்.

Julian.

7. கி. பி. 361-ம் ஆண்டளவில் ஜீவித்த இராயனாகிய ஜூலியன் யோவான் சுவிசேஷத்தையெழுதுமுன் கிரேக்கு இத்தாலியா நாடுகளில் திரளானவர்கள் கிறிஸ்தவர்களா யிருந்தார்களென்றும், அவர்கள் எளிய ஜனங்களல்ல, செசரியாவிலே நூற்றுக்கதிபதியாகிய கொர்நேலியு யென்னும் ரோமனும், சீப்புருதீவிலே செர்கியு பவுல் என்னும் தேசாதிபதியும், 41-ம் ஆண்டு சிங்காசனமேறி 54-ம் ஆண்டு மரித்த கிளௌதிய இராயன் காலத்திலே மனந்திரும்பினார்களென்றுஞ் சொல்லுகிறான். இயேசுவின் பிரதான அப்போஸ்தலரும் அனுகூலமுடைய பிரசங்கிகளுமாகிய பேதுருவையும் பவுலையும்பற்றி வெறுப்பாய் பேசுகிறான். அதினால் முன் கிறிஸ்தவனாயிருந்து வழுவிப்போன இராஜனாகிய ஜூலியன் புதிய ஏற்பாட்டின் பல சத்தியங்களுக்கு சாட்சியாயிருக்கிறான். கிறிஸ்துமார்க்கத்தை அழிக்க விரும்பினான் காரியத்திலோ அதை உறுதிப்படுத்தினான். கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு விரோதமாய் அவன் எழுதிய நியாயங்கள் முற்றும்

பெலனற்றவைகள். மிகவும் சவலையான கிறிஸ்தவனையும் அசைக்கத்தக்கவைகளல்ல.

இவ்விதமாய் கிறிஸ்துமார்க்கம் உண்டான நாள்முதல் நாலாம் நூற்றாண்டிலே தேசமெல்லாம் அது பரம்பி ஸ்திரமடையுங் காலம்மட்டும் ஜீவித்திருந்த மார்க்கவிரோதிகளெல்லாரும் நல்ல சாட்சியாயிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் பரிசுத்த ஜீவியத்தைக் குறித்தும், கிறிஸ்துமார்க்கம் தீவிரமாய் விசாலித்துப் பரம்பினதைக்குறித்தும், சகல கிறிஸ்தவர்களும் தெய்வபத்தியையும் விசுவாசத்தையும் ஒழுங்கான ஆராதனையையு முடையவர்களா யிருந்தார்களென்பதைக் குறித்தும், கிறிஸ்தவர்களின் குற்றமற்ற ஜீவியத்தைக் குறித்தும், அவர்களுக்கு வந்த சொல்லமுடியாத உபத்திரவங்களுக்குள்ளேயே தங்கள் பரிசுத்த விசுவாசத்தில் தளம்பாமல் நிலைநின்றார்களென்பதைக் குறித்தும் சாட்சியிடுகிறார்கள்.

6. அதிகாரம்.

UNDESIGNED COINCIDENCES BETWEEN PAUL'S HISTORY AND HIS EPISTLES.

(From Paley's Horæ Paulinæ.)

பவுலின் சரித்திர நிருப ஒற்றுமை.

கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் உண்மையை அறிய மனசார விருப்பமுள்ளவர்களுக்குப் பிரயோசனப்படத்தக்கதாய் உவில்லியம்பேலி என்னுங் கல்விமான் ஒறிப்போலினி என்னும் நூலில் சொல்லும் நியாயத்தைக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன். வேதத்தோடு பழகாட்டம் உடையவர்களே அதைத் தெளிவாய் விளங்கி நியாயத்தின் பெலத்தையும் கிரகித்துக்கொள்வார்கள்.

வேதத்தில் பவுல் அப்போஸ்தலனுடைய சரித்திரமடங்கிய ஒரு புத்தகமும் அவர் எழுதின பதினாலு நிருபங்களுமிருக்கின்றன. அவைகள் மெய்யானவைகளாய் அல்லது பொய்யானவைகளா யிருக்கவேண்டும். அதாவது பவுலென்னும் ஒருவரிருந்து அந்தந்தக் காரியங்களைச் செய்து, குறித்த குறித்த நிருபங்களை எழுதினார். அல்லது அப்படியிருந்ததாகவும், அந்த நிருபங்களை எழுதினதாகவும் வைப்புக்கட்டாய்

அந்தப் புத்தகங்கள் எழுதப்பட்டன. அவைகள் உண்மையாயில் அப்புத்தகங்கள் ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமை காண்பித்தால், அது உண்மைக்கு இயல்பாய் உள்ள ஒற்றுமையாயிருக்கும். அப்புத்தகங்கள் பொய்யாகில், காணப்படும் ஒற்றுமைகள் உண்மையின் தோற்றத்தைக் கொடுக்கும்படி அங்கங்கே தந்திரமாய் வைக்கப்பட்டவைகளா யிருக்கவேண்டும். அப்படி வைக்கப்பட்டனவாகில் அவைகள் இலேசில் காணத்தக்கதாய் வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதிக கவனமாய் ஒன்றோடொன்று ஒத்துப்பார்த்துக் கண்டுபிடிக்கத்தக்கதாய் வைக்கப்படமாட்டாது. இப்படிக் கவனத்தோடு கண்டுபிடிக்கவேண்டிய ஒற்றுமை உள்ளவைகளாகில் அப்புத்தகங்கள் வைப்புக்கட்டல்ல, நிசமானவைகளென்றே நிதானம் பண்ணவேண்டும். இப்போ சொல்லப்பட்டவைகள் சற்றுக் கருகலாய்க் காணப்பட்டால் பின்னால் சொல்லப்படுபவைகள் அவைகளைத் தெளிவாக்கும், வாசித்துப்பார்க்கவும்.

1. முதலில் ஒரு சிறிய உதாரணத்தைச் சொல்லுவேன். அப்போஸ்தலர், 16. 1—ல் சொல்லியிருப்பது: பவுல் "தெர்பைக்கும் விஸ்திராவுக்கும் போனான். அங்கே தீமோத்தேயு என்னப்பட்ட ஒரு சீஷன் இருந்தான். அவன் தாய் விசுவாசமுள்ள யூதஸ்திரீ. அவன் தகப்பன் கிரேக்கன்." 2 தீமோத்தேயு, 3. 15—ல் பவுல் அப்போஸ்தலன் தீமோத்தேயுவுக்குச் சொல்வது: "பரிசுத்த வேத எழுத்துக்களை, நீ, இளவயதுமுதல் அறிந்தவனென்றும் உனக்குத் தெரியும்." இதினால் அவனுடைய பெற்றாரில் ஒருவராவது யூதரா யிருந்திருக்கவேண்டுமென்று விளங்குகிறது. அல்லது வேதத்தை அவன் எப்படி இளமையில் அறியவரும். இது சொல்லப்பட்டிருக்கிற விதம் கவனிக்கப்படத்தக்கது. முந்தினதோடு ஒற்றுமை தோற்றத் தந்திரமாய் வைக்கப்பட்டதாய்க் காணப்படவில்லை. அங்கே மாதா யூதஸ்திரீ யென்றும் இங்கே இளமைதொடுத்து வேத எழுத்தை அறிந்தவனென்றும் சொல்லியிருக்கிறது. ஒற்றுமைக்காகத் தந்திரமாய்ச் சொல்லுபவன் ஒரேகாரியத்தை இப்படியான இரண்டுவிதமாயோ சொல்லுவான்?

தீமோத்தேயு யூதவம்சம்.

2. இதிலும் கொஞ்சம் நீண்டதும் நெளிந்ததுமான பின்னொரு ஒற்றுமை. "உங்களில் ஒருவனாகிய ஒநேசிமு என்பவனை உங்களிடத்தில் அனுப்பியிருக்கிறேன்" (கொலோ. 4. 10.). இதினால் ஒநேசிமு

ஒநேசிமு கொலோசெயன்.

ஒரு கொலோசெயன் என்று காணப்படுகிறது. இது மறு நிருபங்
களால் காணப்படுகிறதோ என்று பார்ப்போம். பிலேமோன், 10—
15—ல் ஒநேசிமு பிலேமோனுடைய அடிமை என்று காண்கி
ரோம். பிலேமோன் எந்த ஊரானோ ஒநேசிமுவும் அந்த ஊரா
னாயிருக்கவேண்டும். ஆனால் பிலேமோன் எந்த ஊரான் என்று
அதில் சொல்லப்படவில்லை. பிலேமோனுக்கு எழுதிய நிருபம்
இரண்டாம் வசனத்தில், பவுல், அர்க்கிப்பு என்பவருக்கு வா
ழ்த்துதல் சொல்லுகிறார். அதினால் அர்க்கிப்பு எந்த ஊரா
னோ பிலேமோனும் அந்த ஊரானாயிருக்கவேண்டும் என்று
விளங்குகிறது. ஆனால் இங்கேயும் அர்க்கிப்புக்கு எந்த ஊ
ரென்று சொல்லபபடவில்லை. திரும்பக் கொலோ. 4. 17.
பாருங்கள். "அர்க்கிப்பைக் கண்டு நீ கர்த்தரிடத்தில் பெற்ற
ஊழியத்தை நிறைவேற்றும்படி கவனமாயிருப்பாயாகவென்று
சொல்லுங்கள்" என்று கொலோசெயருக்குச் சொன்னபடி
யால் அர்க்கிப்பு கொலோசெ பட்டினத்தானென்று விளங்கு
கிறது. ஆகையால் ஒநேசிமுவும் கொலோசெ பட்டினத்தா
னென்று காண்கிறோம். ஆனால் நாங்கள் அதைக் காண்கிற
விதத்தைப் பாருங்கள். ஒநேசிமு பிலேமோனின் ஊரான்.
பிலேமோன் அர்க்கிப்புவின் ஊரான். அர்க்கிப்பு கொலோ
செ பட்டினத்தான். ஆகையால் ஒநேசிமுவும், கொலோசெ
பட்டினத்தானா யிருக்கவேண்டும். இப்படி ஒற்றுமை தோன்ற
இருப்பது வைப்புக்கட்டின் தன்மையல்ல. இந்த ஒற்றுமை
யை வாசிக்கும் ஆயிரம்பேரில் ஒருவனும் கவனிப்பதருமை.
ஒற்றுமை தோற்றவேண்டுமென்று தந்திரமாய் எழுதுபவன்
இப்படி எழுதான்.

3. இதிலும் ஆழமாய் யோசித்துக் காணவேண்டிய பின்
னொரு ஒற்றுமை ரோம. 15. 25, 26 "இப்பொழுதோ
பரிசுத்தவான்களுக்கு உதவிசெய்யுங் காரியமாக நான் எரு
சலேமுக்குப் பிரயாணம்பண்ண எத்தன
எருசலேமின் பரிசுத்தருக்குத் தருமம்.
மாயிருக்கிறேன். மக்கெதோனியாவிலும்
அகாயாவிலும் உள்ளவர்கள் எருசலேமி
லுள்ள பரிசுத்தவான்களுக்குள்ளேயிருக்கிற தரித்திரருக்காகச்
சில பொருள்சகாயஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்டிருக்கிறார்கள்"
என்று சொல்லுகிறது.

இந்த வாக்கியங்களிலே மூன்று வித்தியாசமான காரியங்கள்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எருசலேம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு
மக்கெதோனியாவிலுள்ளவர்கள் அனுப்பும் தருமம். அவர்க

ளுக்கு அகாயா நாட்டார் அனுப்பும் தருமம். பவுல் எருசலே
முக்குப் பயணம்போக எத்தனமாயிருப்பது. இந்த மூன்று
காரியங்களும் ரோமர் என்ற நிருபம் எழுதப்பட்ட அந்தக்
காலத்திலே சம்பவிப்பது. இவைகளை வேறிடங்களில் காண
லாமோவென்று ஆராய்வோம். அப். 20. 2, 3. பார்ப்போம்.
"அவன் அந்தத் திசைகளிலே சுற்றி நடந்து சீஷருக்கு வெகு
வாய்ப் புத்தி சொல்லி, கிரேக்குதேசத்திலே சேர்ந்தான். அங்
கே மூன்றுமாசஞ் சஞ்சரித்தபின்பு அவன் கப்பலேறிச் சீரியா
தேசத்துக்குப் போக மனதாயிருந்தபோது யூதர்கள் அவனுக்குத்
தீமைசெய்யும்படி இரகசியமான யோசனைகொண்டிருந்தபடி
யால் மக்கெதோனியா தேசத்தின் வழியாய்த் திரும்பிப் போகத்
தீர்மானம்பண்ணினான்." இங்கே சீரியாவுக்குப் போகும் பய
ணத்தைப்பற்றி வாசிக்கிறோம். சீரியாவிலேதான் எருசலேம்.
ஆகையால் எருசலேமுக்குப் போகும் பயணத்தைப்பற்றி
வாசிக்கிறோம். ஆனால் யாதொரு தருமங் கொண்டுபோவ
தைப்பற்றி ஒரு அட்சரத்தையுங் காணோம். பின்னொரு
இடத்தில் அதாவது, அப். 24. 17, 19—ல் பவுல் பேலிக்ஸ் அதிப
திக்கு முன்பாக உத்தரஞ் சொல்லுகையில் "அநேக வருஷங்க
ளுக்குப் பின்பு நான் என் ஜனத்தாருக்குத் தருமப்பணத்தை
ஒப்புவிக்கவும், காணிக்கையைச் செலுத்தவும் வந்தேன்" என்கி
றார். வைப்புக்கட்டாய் எழுதுபவன், ரோமரில் எழுதியதற்கு
ஒற்றுமை உண்டாக, பவுல் எருசலேமுக்குப் போனதை, அப்.
20—ல் எழுதி, தருமங் கொண்டுபோனதைப் பவுல், பேலிக்
ஸுக்குச் சொன்ன உத்தரத்திலே எழுதுவானா? மேலும் பவுல்
எருசலேமுக்குப் போனதும் தருமங் கொண்டுபோனதும்
சொல்லப்பட்டாலும் அகாயா, மக்கெதோனியாவின் தரும
மென்பது இன்னுங் காணப்படவில்லை. 1 கொரி. 16. 1—4.
திருப்பிப் பாருங்கள். "பரிசுத்தவான்களுக்காகச் சேர்க்கப்
படும் தருமப்பணத்தைக்குறித்து நான் கலாத்தியா நாட்டுச்
சபைகளுக்குப் பண்ணின திட்டத்தின்படியே நீங்களும்
செய்யுங்கள்; நான் வந்திருக்கும்போது பணஞ்சேர்க்குதல்
இராதபடிக்கு உங்களில் அவனவன் வாரத்தின் முதல்நாள்
தோறும் தன்தன் வரவுக்குத்தக்கதாக எதையாகிலும் தன்னி
டத்தில் சேர்த்து வைக்கக்கடவன். நான் வரும்பொழுது உங்
கள் உபகாரத்தை எருசலேமுக்குக் கொண்டுபோகும்படிக்கு"
என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படியே கொரிந்து அகாயா
வில் ஒரு பகுதியாயிருப்பதால், அகாயாவின் தருமஞ் சொல்
லப்படுகிறது. ஆனால் மக்கெதோனியாவின் தருமத்தைக்

குறித்தோ ஒன்றையும் இன்னுங் காணவில்லை. அதைக் காணும்படி 2 கொரி. 8. 1—4—ம் வசனங்களைப் பார்ப்போம். "மக்கெதோனியாநாட்டுச் சபைகளுக்குத் தேவன் அளித்த கிருபையை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம். அவர்கள் மிகுந்த உபத்திரவத்தினாலே சோதிக்கப்படுகையில் கொடிய தரித்திரமுடையவர்களாயிருந்தும் தங்கள் பரிபூரண சந்தோஷத்தினாலே மிகுந்த உதாரத்துவமாய்க் கொடுத்தார்கள். தங்கள் உபகாரத்தையும் பரிசுத்தவான்களுக்குச் செய்யும் தர்ம ஊழியத்தின் பங்கையும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவர்கள் எங்களை மிகவும் வேண்டிக்கொண்டார்கள்." இப்படியே ரோமருக்கெழுதிய நிருபத்தில் ஒரே இடத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் அகாயாவின் தருமம், மக்கெதோனியாவின் தருமம், எருசலேமுக்குப் போகும் பயணமாகிய மூன்றும் வெவ்வேறான மூன்று புத்தகங்களிலே இருக்கிறதாகக் காண்கிறோம். அவைகளும், காலவரையறைகளைப் பார்க்கும்போது ஒரேகாலத்தில் நடக்கிறதாய்க் காண்கிறோம். இவ்விதமான ஒற்றுமை உண்மையாயிராமல் தந்திரமாய் எழுதப்பட்ட நூல்களுக்கிடையே காணப்படமாட்டாதென்பதே நான் வாதாடுங் காரியம். பவுல் ரோமருக்கு நிருபத்தை எழுதுகையில் அவைகளைச் சொல்வதும் எவ்வளவு சுபாவமாயிருக்கிறது. இப்போ நான் ரோமைக்கு வராமல் என்னைத் தடுப்பது இந்தத் தரும அலுவல், அதை முடித்தபின்பு வருவேனென்று அவர் எழுதுவது இயல்பல்லவா?

பிரிஸ்கில்லாளும் ஆக்கில்லாவும்.

4. பவுல் ரோமருக்கு எழுதின நிருபம், 16. 3—ல், "பிரிஸ்கில்லாளையும் ஆக்கில்லாவையும் வாழ்த்துங்கள்" என்று சொல்லுகிறார். அப். 18. 2—ல் சொல்லியிருக்கிறது, "பவுல் கொரிந்து பட்டினத்துக்கு வந்து யூதரெல்லாரும் ரோமாபுரியை விட்டுப் போகும்படி கிலவுதியுராயன் கட்டளையிட்டபடியினாலே, இத்தாலியாவிலிருந்து புதிதாய் வந்திருந்த பொந்து தேசத்தானாகிய ஆக்கில்லா என்னும் நாமமுள்ள ஒரு யூதனையும் அவன் மனைவியாகிய பிரிஸ்கில்லாளையும் அங்கே கண்டு அவர்களிடத்திற்குப் போனான்." பின்பு அவர்களுக்கு வாழ்த்துதல் ரோமாபுரிக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவர்கள் அப்பட்டினத்தார். இது ஒரு ஒற்றுமை. பின்னொரு ஒற்றுமை, பவுல் முதலாம்முறை கொரிந்துவுக்கு வந்தபோதுதான் அவர்களுடன் சிநேகிதமானது. பின்பு, அப். 18. 19—26—ல் காண்கிறபடி, அவர்கள் பவுலோடு கூடிக்கொண்டு எருசலேமுக்கு யாத்திரை செய்து பின்பு பவுலோடு எபேசுக்குப் போய் அங்கே தங்கி

னார்கள் என்று அறிகிறோம். அப்பட்டினத்திலிருந்து பவுல் கொரிந்தியருக்கு நிருபமெழுதினபொழுது அவர்கள் எபேசிலே இருந்தார்கள். ஏனெனில், 1 கொரி. 16. 19—ல் பவுல், "ஆக்கில்லாவும் பிரிஸ்கில்லாளும் உங்களை மிகவும் வாழ்த்துகிறார்கள்" என்று சொல்லுகிறார். கொரிந்தியருக்கு நிருபமெழுதினபின்பு, பவுல் அவ்விடத்தில் சிலகாலம் தங்கிப் பின்பு மக்கெதோனியாவுக்குப் போய் (அப். 20. 2.) "அந்தத் திசைகளிலே சுற்றி நடந்து பின்பு கிரேக்கு தேசத்துக்குப் போனான். அங்கே மூன்றுமாசந் தங்கினபின்பு"தான் ரோமருக்கு நிருபமெழுதப்பட்டது. ஆகையால் கொரிந்தியருக்கு நிருபமெழுதப்பட்டபின்பு, பவுல் எபேசிலே தங்கினகாலம், மக்கெதோனியாவிலே சுற்றித் திரிந்தகாலம், அவர் கிரேக்கு தேசத்திலே தரித்த மூன்று மாசமாகிய காலங்கள், ஆக்கில்லாவும், பிரிஸ்கில்லாளும், எபேசுவைவிட்டு ரோமைக்குப் போகப் போதியகாலமாயிருந்தது. இது பின்னுமொரு ஒற்றுமை. பவுல் ரோமைக்கு நிருபமெழுதின்காலம், பவுல் முதலாம்முறை கொரிந்துவுக்கு வர முன்னதானால், பவுல் ஆக்கில்லாவுக்கும் பிரிஸ்கில்லாளுக்கும் வாழ்த்துதல் எழுதுவது பொருந்தாமையாயிருக்கும். அவர் அவர்களுடன் அறிமுகமாகவில்லையே. கொரிந்தியருக்கு அவர் முதலாம் நிருப மெழுதினகாலத்தில் ரோமருக்கு நிருபமெழுதப்பட்டதென்றால், அதில் ஆக்கில்லாவுக்கும் மனைவிக்கும் வாழ்த்துதல் எழுதுவது பொருந்தாமையாயிருக்கும். ஏனெனில், அப்போ இவர்கள் பவுலோடு எபேசில் இருந்து கொரிந்தியருக்கு வாழ்த்துதல் சொல்லுகிறார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் வாழ்த்துதல் பெற ரோமையிலிருக்கக் கூடாது. அல்லது பவுல் கொரிந்துவுக்கு முதலாம்முறை போன காலந்தொடுத்து அவர் எபேசுக்கு வர முன்னானகாலத்தில் எழுதப்பட்டதென்றால் அதற்கிடையிலே அவர்கள் கொரிந்தை விட்டு ரோமைக்குப் போய் வாழ்த்துதல் பெற அங்கேயிருந்த பின்பு, பவுலின் நிருபத்தால் கொரிந்தியருக்கு வாழ்த்துதல் அனுப்பப், பவுல் இருந்த எபேசுக்கு வரக் காலங்காணாது. அப்போவும் ஒவ்வாமை உண்டாகும். இந்தக் கால ஒற்றுமை எவ்வளவு கவனிக்கப்படத்தக்கது.

எரஸ்து கொரிந்து நகரத்தான்.

5. ரோமர். 16. 23. "பட்டினத்து உக்கிராணக்காரனாகிய எரஸ்து வாழ்த்துகிறான்." எந்தப் பட்டினத்து உக்கிராணக்காரன் என்று சொல்லப்படவில்லை. ரோமருக்கெழுதின நிருபத்தோடு, அப்போஸ்தலனையும், முதலாம் இரண்டாங் கொரிந்தி

யையும் ஒப்பிட்டுப்பார்ப்பதால், ரோமருக்கெழுதின நிருபம், பவுல் இரண்டாம்முறை கிரேக்கை நாட்டுக்கு வந்திருந்தபோது எழுதப்பட்டதென்று காண்போம். எப்படியெனில், முதலாம் முறை பவுல் கொரிந்துவுக்கு வந்துபோனபின்புதான் கொரிந்தியருக்குப் பவுல் நிருபமெழுதினதென்பது கொரிந்தியர் நிருபத்தால் வெளிப்படை. அவைகளில், 1 கொரி. 16. 3–ல், கொரிந்துச்சபையிலே பணஞ் சேர்க்கப்படுகிறதாகவும், அது தான் வருமுன் முடிந்திருக்க, தான் விரும்புகிறதாகவும் பவுல் சொல்லுகிறார். இந்த ரோமர் நிருபத்தில் அந்தச் சேகரிப்பு முடிந்திருக்கிறதாய்ப் பேசுகிறார். ஆகையால் அவர் இரண்டாம்முறை அவ்விடம் வந்தபின்புதான் இந்த நிருபம் எழுதப்பட்டதுபோல் விளங்குகிறது. மேலும் தான் எருசலேமுக்குப் போக ஆயத்தமாயிருக்கிறதாய் ரோமரில் எழுதுகிறார். அப்போஸ்தலர் நடபடி 20. 3–ஆல், பவுல் கொரிந்து பட்டினத்திலுள்ள கிரேக்கு நாட்டிலிருந்து நேரே எருசலேமுக்குப் போக எண்ணியிருந்ததாய் அறிகிறோம். ஆகையாலும் ரோமர் நிருபம் எழுதப்பட்டபோது பவுல் கொரிந்தில் இருந்ததாக விளங்குகிறோம். ஆகையினால் "பட்டினத்து உக்கிராணக்காரன்" என்பது கொரிந்து பட்டினத்து உக்கிராணக்காரனாயிருக்க வேண்டும். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, 2 தீமோத்தே. 4. 20–ஐப் பார்த்தால், "எரஸ்து கொரிந்து பட்டினத்தில் இருந்துவிட்டான்" என்று பவுல் எழுதுகிறார். எரஸ்து பவுலுடன் பயணம் பண்ணிவந்தவரென்று, அப். 19. 22–ஆல் அறிகிறோம். அவன் பின்பு கொரிந்திலே தங்கிவிட்டதாகில் அது அவனுடைய சொந்த இடமாயிருக்கலாம். இந்த ஒற்றுமை கவனிப்புக்கு இடமானது. இது தந்திரமாய் எண்ணி வைக்கப்படமாட்டாதது. ஏனெனில், எரஸ்து கொரிந்து நகரத்தானென்று ரோமருக்கெழுதின நிருபத்தில் சொல்லியிருக்கவில்லை. அல்லது ரோமருக்கு எழுதின நிருபம் கொரிந்திலிருந்து எழுதப்பட்டதென்று சொல்லப்படவில்லை. அது பிறவிடங்களிற் சொல்லியிருப்பவைகளால் நாங்கள் நிதானித்தறிந்தது. ஆகையால் ரோமருக்கெழுதிய நிருபத்தில் எரஸ்துவைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பதைக் கவனித்து அதற்கிணக்கம் வைக்கவேண்டுமென்று எரஸ்துவைக் கொரிந்தில் விட்டுவந்தேனென்று தீமோத்தேயுவிற் சொல்லியிருக்கக்கூடாது. அல்லது தீமோத்தேயுவில் சொல்லியிருப்பதைப்பார்த்து அதற் கிணங்கவேண்டுமென்று, ரோமரில் பட்டினத்து உக்கிராணக்காரனை எரஸ்து

வாழ்த்துகிறானென்று சொல்லியிருக்கக்கூடாது. அங்கே கொரிந்துபட்டினமென்று சொல்லப்படவில்லையே.

பெபேயாள் கெங்கிரேயா ஊராள்.

6. ரோமர். 16. 1, 2. "கெங்கிரேயா ஊர் சபைக்கு ஊழியக்காரியாகிய நம்முடைய சகோதரி பெபேயாளை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அவள் அநேகருக்கும் எனக்குங்கூட ஆதரவாயிருந்தவள்" என்னப்படுகிறது. கெங்கிரேயா கொரிந்துவுக்குச் சமீபமான பட்டினம். ஆகையால் அது பவுல் ஏற்றுக்கொள்ளச் சொல்லி கேட்கிற ஸ்திரீயின் பட்டினத்துக்குச் சமீபமாயிருந்தது. அப். 18. 18–ல் "பவுல் கெங்கிரேயா நாட்டில் தலைச்சவரம் பண்ணிக்கொண்டு சீரியா தேசத்துக்குப் போகக் கப்பல் ஏறினான்" என்று காண்கிறோம். இதினால் பவுல் முன்னே சொல்லப்படும் ஸ்திரீயின் ஆதரவு பெறத்தக்கதாய், கெங்கிரேயாவுக்கு வந்ததாகக் காண்கிறோம். "கெங்கிரேயா சபையின் ஊழியக்காரியாகிய பெபேயாள் அநேகருக்கும் எனக்கும் ஆதரவாயிருந்தவள்" என்று ரோமருக்கெழுதிய நிருபத்திலிருப்பதைப் பார்த்து அதற்கு இணங்கும்படி அப்போஸ்தலரில் பவுல் கெங்கிரேயாவில் தலைச்சவரம் பண்ணிக்கொண்ட செய்தி வைப்புக்கட்டாய் எழுதப்பட்டதென்போமோ? அல்லது கெங்கிரேயாவிலே பவுல் தலைச்சவரம் பண்ணினதைப் பார்த்து அதற்கு ஒற்றுமை காண்பிக்கவேண்டுமென்று கருதி "அநேகருக்கும் எனக்கும் ஆதரவாயிருந்த பெபேயாள்" என்று ரோமரில் வைப்புக்கட்டாய் எழுதப்பட்டதென்று சொல்வோமோ? நிச்சயமாய் இவைகள் தந்திரத்தினால் வரமாட்டாத ஒற்றுமைகள், இப்படிப்பட்ட பொருத்தங்கள் உண்மையில் மாத்திரமிருக்கும்.

நம்பிக்கையும் பயமும்.

7. ரோமர். 15. 30, 31. "சகோதரரே நான் உங்களிடத்தில் வந்து உங்களோடு இளைப்பாறும்படியாக யூதேயாவிலிருக்கிற அவிசுவாசிகளுக்கு நான் தப்புவிக்கப்படும்படியாக, நீங்கள் தேவனை நோக்கிச் செய்யும் ஜெபங்களில் நான் போராடுவதுபோல நீங்களும் போராடவேண்டுமென்று உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்."

இத்தோடே, அப். 20. 22, 23. பவுல் மிலேத்துவிலே எபேசின் மூப்பருக்குச் சொன்னதை ஒப்பிட்டு வாசியுங்கள்: "இப்பொழுது ஆவியிலே கட்டுண்டவனாய் எருசலேமுக்குப் போகிறேன். அங்கே எனக்கு நேரிடுங் காரியங்களை நான் அறியேன். கட்டுகளும் உபத்திரவங்களும் எனக்கு வைத்திருக்கிறதென்று பரிசுத்த ஆவியானவர் பட்டினந்தோறும் தெரிவிக்கிறதைமாத்திரம் அறிந்திருக்கிறேன்" என்றிருக்கிறது.

இரண்டு வாக்கியங்களிலும் குறிக்கப்பட்ட பயணம் ஒன்றே. பயணத்தில் புறப்பட முன்னதாய் மேற்குறித்த நிருபம் எழுதப்பட்டது. புறப்பட்டுச் சொற்பதூரம் போனபின்பு அப்போஸ்தலரில் காணப்படும் செய்தி சொல்லப்படுவது. இவைகள் ஒன்றிலிருந்து மற்றது எடுக்கப்பட்டு ஒற்றுமைக்காக வைக்கப்பட்டதென்று சமுசயப்பட இடமில்லாதவிதமாய் ஒற்றுமையும் பொருத்தமு முண்டாயிருக்கிறது. இரண்டும் எருசலேமில் பவுலுக்கு நேரிடக்கூடிய மோசத்தைக்குறித்த பயத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இரண்டும், என்ன [illegible]விக்கப்போகிறதென்பதை அறியாமலிருந்து மலைவுபடுவதைக் காட்டுகிறது. கட்டுகளும் உபத்திரவங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று பரிசுத்தாவியினால் அறிவிக்கப்படுவதால், சரித்திரத்திலே பயம் அதிகம். ரோமைக் கிறிஸ்தவர்களைக் காணத் "தேவ சித்தத்தினாலே" இடமுண்டாகுமென்று, நிருபமெழுதுகிறபோது நம்பிக்கை அதிகம். இதொன்றுதான் வித்தியாசம். தந்திரமாய் நினைத்துவைக்கக்கூடாத ஒற்றுமை.

8. ரோமர் நிருபத்திலிருந்து மேலே எடுத்துச்சொல்லிய வாக்கியத்தில் பின்னொரு விசேஷகாரிய மிருக்கிறது. அதைத் தெளிவாய்க் காட்டும்படி அந்த வசனத்தைத் திரும்பப் பார்ப்போம்.

"சகோதரரே தேவசித்தத்தினாலே நான் சந்தோஷத்துடனே உங்களிடத்தில் வந்து உங்களோடு இளைப்பாறும்படியாக யூதேயாவிலிருக்கிற அவிசுவாசிகளுக்கு நான் தப்புவிக்கப்படும்படிக்கு நீங்கள் தேவனை நோக்கிச் செய்யும் ஜெபங்களில் நான் போராடுவதுபோல நீங்களும் என்னோடேகூடப் போராடவேண்டுமென்று நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நிமித்தமும் ஆவியானவருடைய அன்பின் நிமித்தமும் உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்."

இத்தோடே பவுல் எருசலேமுக்கு வந்தபின்பு நடந்தவைகளும் அப்போஸ்தலரின் கடைசி ஏழு அதிகாரங்களில் சொல்லியிருப்பவைகளுமான பவுலின் சரித்திரத்தைத் திரும்பவும் நினைத்துப்பார்க்கும்படி வாசிப்பவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போ நான் சொல்வது யாதெனில், ரோமர் என்ற நிருபம் வைப்புக்கட்டென்றால், அப்போஸ்தலரின் கிரியைகளிலே பவுல் அவிசுவாசிகளான யூதர் கைக்குத் தப்பாமல் எருசலேமிலே அவர்களால் பிடிபட்டு மறியற்காரனாய் ரோமைக்

ஜெபம் தப்ப சம்பவம் பிடிபடல்.

குக் கொண்டுபோகப்படுவது எழுதியிருக்க, அவைகளுக்குத் தப்புவிக்கப்படுவேனென்ற நம்பிக்கையும், ஜெபமும் பவுலிலிருந்ததாக எழுதும்படி ஒற்றுமை காட்ட விரும்பின வைப்புக்கட்டுக்காரன் நினைக்கவே நினைக்கமாட்டான். இந்தக் கவனிப்பு, அப்போஸ்தலரின் கிரியைகளும், ரோமர் நிருபமும், பொருத்தங்கொள்ளத் தந்திரமாய் எழுதப்பட்டதல்லவென்றதை நிச்சயப்படுத்துகிறது. என்னென்ன பொருத்தமிருக்கிறதோ அவையெல்லாம் தந்திரமில்லாத உண்மைக்குச் சாட்சிகளாயிருக்கிறது.

மேலும் நிருபம் பவுல் அப்போஸ்தலனுடைய காலத்தில் எழுதப்பட்டது மாத்திரமல்ல, அவர் எருசலேமுக்கு வர முன் எழுதப்பட்டது என்ற நிச்சயத்தைத் தருகிறது. ஏனெனில் எருசலேமிலே அவிசுவாசிகளால் பவுல் பிடிக்கப்பட்டது முதலான செய்திகள் உடனே எங்கும் அறியப்படும். நிருபத்தை எழுதினவனும் அறிவான். பவுல் எழுதினதாகில், தான் பிடிபட்டபின்பு, தான் பிடிபடாதபடி தனக்காக ஜெபம் பண்ணுங்களென்று கேட்பாரோ. அவர் எழுதுவதுபோலத் தந்திரமாய் எழுதுகிறவனும் அப்படிக் கேட்கமாட்டான்.

"ரோமர்" பவுல் எருசலேமுக்கு வர முந்தினது.

7. அதிகாரம்.

SUBJECT CONTINUED.

இதுவுமது.

மேலே அதிகாரத்தில் சொல்லியவிதமான ஒற்றுமைகளில் இன்னுஞ் சிலவற்றைச் சொல்லி, பின்பு அவைகளால் அத்தாட்சிப்படுவதென்னவென்பதையுங் காண்பிப்போம்.

9. 1 கொரி. 4. 11, 12. "இந்நேரம்வரைக்கும் பசியுள்ளவர்களும், தாகமுள்ளவர்களும், நிருவாணிகளும், குட்டுண்டவர்களும், தங்க இடமில்லாதவர்களுமாயிருக்கிறோம். எங்கள் கைகளினாலே வேலை செய்து பாடுபடுகிறோம்."

பவுலும் கைவேலையும்.

அப். 18. 2, 3–ல் பவுல் கொரிந்துவுக்கு வந்து ஆக்கில்லாவையும், பிரிஸ்கில்லாளையும் கண்டு தன்னைப்போல அவர்களும் கூடாரம் பண்ணுகிற தொழிலாளிகளாயிருந்தபடியால் அவர்களுடனே தங்கி வேலைசெய்துகொண்டு வந்தானென்று சொல்லியிருக்கிறது. கொரிந்திலே இப்படிக் கைவேலை செய்தாரென்று சொல்லப்பட்டாலும், பவுல் எபேசுக்கு வந்த செய்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிற, அப். 19–ம் அதிகாரத்தில் அவர் அங்கேயும் அந்த வேலையைச் செய்து வந்ததாகச் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால், அப். 20–ம் அதிகாரத்தில் பவுல் எபேசின் மூப்பரை மிலேத்து பட்டினத்துக்கு அழைப்பித்து அவர்களுடன் பேசுகையில் அப். 20. 33, 34. "ஒருவனுடைய வெள்ளியையாகிலும், பொன்னையாகிலும், வஸ்திரத்தையாகிலும் நான் இச்சிக்கவில்லை. நீங்கள் அறிந்திருக்கிறபடி எனக்கும் என்னுடனேகூட இருந்தவர்களுக்கும் வேண்டியவைகளுக்காக இந்தக் கைகளே வேலைசெய்தது" என்கிறார். இதினால், பவுல் எபேசிலும் கைவேலை செய்துகொண்டு வந்தாரென்று அறிகிறோம். இது எபேசிலிருந்து கொரிந்தியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் சொல்லியிருப்பதற்கு ஒற்றுமையாயிருக்கிறது. நிருபத்தில் சொல்லியிருப்பதற்கு ஒத்துவரவேண்டுமென்று அப்போஸ்தலரில் சொல்லப்பட்டது, தந்திரமாய் எழுதப்பட்டதானால், அது எபேசில் பவுலிருந்த தொ[illegible]ர்பில் சொல்லப்படுமல்லவோ? அதை வி[illegible]டுப் பின்னொரு [illegible]டத்திலே பின்னொரு சமயத்தில் பவுலின் பேச்சில் சொல்லப்[illegible]டுமோ? அல்லது எபேசிலே பவுலின் சரித்திரத்தில் இல்ல[illegible]தை பவுல் அவ்விடத்திலிருந்து எழுதி[illegible]நிதானிக்கக்கூ[illegible] ஒரு நிருபத்திலே, ஒற்றுமைக்காகத் தந்திரமா[illegible]ச் சொல்[illegible]ப்படுமோ?

10. 1 கொரி. 16. 1. "[illegible]த்தவான்களுக்காகச் சே[illegible]க்கப்படும் தருமப்பணத்தைக் குறித்து நான் கலாத்தியா நாட்டுச் சபைகளுக்குப் பண்ணின திட்டத்தின்படியே நீங்களும் செய்யுங்கள்." கலாத்தியா நாட்டுச் சபைகளுக்குத் தருமப்பணத்தைச் சேர்ப்பதையிட்டு ஏதேன் திட்டம் பண்ணினதாய் பவுலின் சரித்திரத்தில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. ஆனால் அவர் கலாத்தியாவில் வேலைசெய்தபோது அதைக்குறித்துக் கவலையீனமாயிருக்கவில்லையென்பதை அவர் கலாத்தியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் காண்கிறோம். கலா. 2. 10. மறு அப்போஸ்தலர் "தரித்திரரை நினைத்துக்கொள்ளும்படிமாத்திரம் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்யும்படி அதற்கு முன்னமே நானுங்

கலாத்தியாவில் தரும ஒழுங்கு.

கருத்துள்ளவனாயிருந்தேன்." இப்படி அவர்கள் கேட்டதும் அவர் கருத்துக்கொண்டதும் அவர் கலாத்தியாவுக்குப் போக முன். பவுல் அப்படிக் கருத்துள்ளவராயிருந்தால், அதைப்பற்றி ஒழுங்குபண்ணியிருப்பாரென்று நம்பலாமே.

11. இரண்டாங் கொரிந்தியரையும், அப்போஸ்தலரின் கிரியைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, தந்திரமாய் ஒன்றைப்பார்த்து ஒன்று எழுதப்பட்டதென்பதற்குச் சற்று மிடமில்லாதிருக்கிறது. நிருபத்தில் பிரதானமான ஆளாய்க் காணப்படுகிற தீத்துவை அப்போஸ்தலரில் காணோம். 2 கொரி. 11. 24, 25. "யூதர்களால் ஒன்றுகுறைய நாற்பதடியாக ஐந்துதரம் அடிபட்டேன். மூன்றுதரம் மிலாறுகளால் அடிபட்டேன். ஒருதரம் கல்லெறியுண்டேன். மூன்றுதரம் கப்பற்சேதத்தில் இருந்தேன். கடலிலே ஒரு இராப்பகல் முழுவதும் போக்கினேன்." இவைகள் அப்போஸ்தலரில் சொல்லியிருப்பவைகளிலிருந்து எடுக்கப்படக்கூடியவைகளல்ல. பவுல் தமஸ்குவிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட செய்தி நிருபத்திலும், சரித்திரத்திலும் சொல்லப்படுகிறது. அவைகள் பலவற்றில் ஒத்திருந்தாலும் தந்திரத்தினால் உண்டாகக்கூடாத விதமாய் விகற்பித்துமிருக்கிறது. அவைகளை ஒன்றுக்கருகாய் ஒன்றை வைத்தால் அது விளங்கும்:

2 கொரி. ஆப். ஒற்றுமையும் விகற்பமும்.

2 கொரி. 11. 32, 33. தமஸ்குபட்டினத்து அரேத[illegible] இராஜாவினுடைய சேனைத்தலைவன் என்னைப் பிடிக்க[illegible]ண்டுமென்று தமஸ்கருடைய ப[illegible]டினத்தைக் காவல் வைத்துக் காத்தான். அப்பொழுது நான் கூடையிலே வைக்கப்பட்டு ஜன்னலிலிருந்து மதில் வழியாய் இறங்கிவிடப்பட்டு அவனுடைய கைக்குத் தப்பினேன்.	அப். 9. 23–25. அநேகநாள் சென்றபின்பு யூதர்கள் அவனைக் கொலை செய்யும்படி ஆலோசனை பண்ணினார்கள். அ[illegible]வர்களுடைய யோசனை சவுலுக்குத் தெரியவந்தது. அவனைக்கொலைசெய்யும்படி அவர்கள் இரவும் பகலும் கோட்டை வாசல்களைக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சீஷர்கள் இராத்திரியிலே அவனைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் ஒரு கூடையிலே வைத்து மதில் வழியாய் இறக்கிவிட்டார்கள்.

இவ்விரண்டிலுங் காணப்படும் விகற்பங்களால் ஒன்று மற்றதிலிருந்து எடுக்கப்படவில்லையென்று நாங்கள் திருத்தியானல்,

அவைகளில் காணப்படும் ஒற்றுமை அவையிரண்டும் உண்மையில் அத்திபாரப்பட்டதால் உண்டானதென்றே தீர்ப்பிட வேண்டும்.

சதியோசனை யூதருடையதாய் சரித்திரத்தில் சொல்லப்படுகிறது. நிருபத்தில் இராஜாவின் சேனைத்தலைவனுடையதாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. சேனைத்தலைவனென்று இங்கே மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சொல், ஒரு யூத உத்தியோகஸ்தனைக் குறிக்கிற சொல்லென்று அக்காலத்துப் பிறநூற்களால் அறிகிறோம். அது ஒரு ஒற்றுமை. மேலும் சரித்திரத்திலே ஜன்னல் சொல்லப்படவில்லை. நிருபத்திலே இரவு சொல்லப்படவில்லை. ஆனாலும் காரியம் இரகசியமாயிருப்பதற்கு இரவுதான் தெரிந்துகொள்ளப்படும் என்பதும், வெளியான மதிலல்ல மதிலிலிருக்கும் வீட்டு ஜன்னல்தான் தெரிந்துகொள்ளப்படும் என்பதும் வெளிப்படையாயிருக்கிறது.

காரியம் ஒன்று மாதிரி. விகற்பம். கலா. அப்.

12. கலாத்தியரில் சொல்லப்பட்ட சில காரியங்கள் அப்போஸ்தலரிலுஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றிலிருப்பதைப் பார்த்து மற்றதை எழுதினனென்றால், தான் கண்ட சாயலைப் பின்பற்றியே எழுதுவான். தமஸ்குவில் நடந்த சங்கதிகளைப் பற்றி அப்போஸ்தலரில் சொல்லியிருப்பது எப்படியெனில், அப். 9. 19–26. "சவுல் தமஸ்குவிலுள்ள சீஷருடனே சில நாள் இருந்து தாமதமின்றி கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரனென்று ஆலயங்களிலே பிரசங்கித்தான். கேட்டவர்களெல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டு எருசலேமில் இந்த நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்களை நாசமாக்கி இங்கேயும் அப்படிப்பட்டவர்களைக் கட்டிப் பிரதான ஆசாரியர்களிடத்துக்குக் கொண்டுபோகும்படி வந்தவன் இவனல்லவா என்றார்கள். சவுல் அதிகமாகத் திடன்கொண்டு இவரே கிறிஸ்துவென்று திருஷ்டாந்தப்படுத்தி தமஸ்குவில் குடியிருக்கிற யூதர்களைக் கலங்கப்பண்ணினான். அநேகநாள் சென்றபின்பு யூதர்கள் அவனைக் கொலைசெய்யும்படி ஆலோசனை பண்ணினார்கள். அவர்களுடைய யோசனை சவுலுக்குத் தெரியவந்தது. அவனைக் கொலைசெய்யும்படி அவர்கள் இரவும் பகலும் கோட்டைவாசல்களைக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சீஷர்கள் இராத்திரியிலே அவனைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் ஒரு கூடையிலே வைத்து மதில் வழியாய் இறக்கிவிட்டார்கள். சவுல் எருசலேமுக்கு வந்து சீஷருடனே சேர்ந்துகொள்ளப்பார்த்தான்."

கலா. 1. 16. "தம்முடைய குமாரனை நான் புறஜாதிகளிடத்தில் சுவிசேஷமாய் அறிவிக்கும்பொருட்டாக அவனை எனக்குள் வெளிப்படுத்தப் பிரியமாயிருந்தபோது உடனே நான் மாமிசத்தோடும் இரத்தத்தோடும் யோசனைபண்ணாமலும் எனக்குமுன்னே அப்போஸ்தலரானவர்களிடத்திலே எருசலேமுக்குப் போகாமலும் அரபிதேசத்துக்குப் புறப்பட்டுப் போய் மறுபடியும் தமஸ்கு ஊருக்குத் திரும்பிவந்தேன். மூன்று வருஷம் சென்றபின்பு பேதுருவைக் கண்டுகொள்ளும்படி நான் எருசலேமுக்குப் போய் அவனிடத்தில் பதினைந்துநாள் தங்கியிருந்தேன்."

மேற்சொல்லிய இரண்டு சங்கதிகளின் சாயல்களிலும், சொற்களிலும் காணப்படும் வித்தியாசமும் சரித்திரத்தில் சொல்லப்படாமல் நிருபத்தில் சொல்லப்படும் அராபியாவின் பயணமும், மேலைச்சங்கதிகள் ஒன்றைப்பார்த்து ஒன்று எழுதப்படவில்லையென்று பூரணமாய்க் காட்டுகிறது. அப்போஸ்தலரில் இருக்கும் சரித்திரம், நிருபத்தைப்பார்த்து எழுதினதாகில் அராபியாவின் பயணம் சொல்லப்படாமலிராது. நிருபத்திலிருப்பது அப்போஸ்தலரைப் பார்த்து எழுதினதாகில், அந்தப் பயணம் சொல்லப்படுவதும் கூடாமை.

பிலிப்பு பட்டினத்தில் தீமோத்தேயு.

13. பவுல் பிலிப்பு பட்டினத்துக்குப் போனபோது தீமோத்தேயுவும் போயிருக்கவேண்டுமென்று பிலிப்பியருக்கெழுதின நிருபத்தால் விளங்குகிறோம். எப்படியெனில் நிருபத்துவக்கத்தில் சபைக்கு வாழ்த்துதல் சொல்லுகையில், பவுலுடன் தீமோத்தேயுவும் சேர்ந்திருக்கிறான். பிலி. 1. 1. "இயேசுகிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரராகிய பவுலும் தீமோத்தேயுவும் பிலிப்பு பட்டினத்தில் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பரிசுத்தவான்கள் அனைவருக்கும் எழுதுகிறதாவது" என்றே இருக்கிறது. மேலும், பிலி. 2. 19, 22–ல் சொல்லியிருப்பதால் இதிலும் தெளிவாய் விளங்குகிறது. "நானும் உங்கள் செய்திகளை அறிந்து மனத்தேறுதல் அடையும்படிக்கு சீக்கிரமாய் தீமோத்தேயுவை உங்களிடத்தில் அனுப்பலாமென்று கர்த்தராகிய இயேசுவுக்குள் நம்பிக்கையாயிருக்கிறேன். தகப்பனுக்குப் பிள்ளை ஊழியஞ்செய்வதுபோல அவன் என்னுடனேகூடச் சுவிசேஷத்தின் நிமித்தம் ஊழியஞ்செய்தானென்று அவனுடைய உத்தமகுணத்தை அறிந்திருக்கிறீர்கள்."

பவுல் பிலிப்பி பட்டினத்தில் இருந்தபோது தீமோத்தேயுவும் அங்கேயிருந்தவரென்று அப்போஸ்தலரில் வெளிப்ப

டையாய்ச் சொல்லியிருந்தால், அதற்கு ஒற்றுமை தோற்றும்படி தந்திரமாய் பிலிப்பியரில் இப்படி எழுதப்பட்டதென்று ஐயப்படலாம். சொல்லப்படும்மாதிரியில் அதற்கு இடமில்லை. "அறிவீர்கள்" என்று மாத்திரம் சொல்லுகிறதே. பவுல் பிலிப்பு பட்டினத்தில் செய்தவைகளைச் சொல்லுகிற அப். 16-ம் அதிகாரத்தில் தீமோத்தேயு பிலிப்பு பட்டினத்துக்கு வந்ததைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது, "அவன் (பவுல்) தெர்பைக்கும் லீஸ்திராவுக்கும் போனான். அங்கே தீமோத்தேயு என்னப்பட்ட ஒரு சீஷன் இருந்தான். அவனைப் பவுல் தன்னுடனே கூட்டிக்கொண்டுபோக விரும்பி" என்று மாத்திரமிருக்கிறது. அப்பால் பவுல் ஆசியாவின் பல பகுதிகளுக்கூடாகப் பயணம் பண்ணித் துரோவா நகரத்துக்கு வந்தார். [illegible] மக்கெதோனியாவுக்குப் போகக் கட்டளை உண்டான[illegible]. அதற்கமைந்து கடலைக் கடந்து சாமுத்திராக்கே தீவுக்கும் பின்பு நெயாப்போலி பட்டினத்துக்கும் போய் அங்கிருந்து பிலிப்பி பட்டினத்துக்குப் போனனென்று அப்போஸ்தலரில் சொல்லியிருக்கிறது. அடுக்க, அவர் பிலிப்பி பட்டினத்தில் பிரசங்கித்ததும், அற்புதஞ்செய்ததும், மறியலில் போடப்பட்டதும் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கப்பால் அவர் அம்பிப்போலி பட்டினத்திற்கும், தெசலோனிக்கேயாவுக்கும், பெரோயாவுக்கும் போனார். பெரோயாவிலிருந்து சகோதரர் பவுலை அனுப்பிவிட்டார்கள். "சீலாவும் தீமோத்தேயுவும் அங்கே தங்கியிருந்தார்கள்" என்று, அப். 17. 14—ல் சொல்லியிருக்கிறது. காரியங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறவி[illegible] தீமோத்தேயு பிலிப்பி பட்டினத்திலும் பவுலோடு கூடவிருந்தவரென்று நிதானிக்கப் போதியதாயிருக்கிறது. தெர்பையிலிருந்து பயணம் புறப்படுகையில் தீமோத்தேயு கூடவிருந்ததாகக் காண்கிறோம். பயண முடிவில் பெரோயாவில் கூடவிருக்கிறதாகவும் காண்கிறோம். ஆகையால் நடுவழியாகிய பிலிப்பியாவிலும் கூடவந்தாரென்றே நம்பவேண்டும். ஆகையால் நிருபத்தையும் சரித்திரத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது ஒருவிடத்தில் சொல்லப்பட்டது பின்னொரு இடத்திலும் சொல்லப்பட்டிருப்பதல்ல. அப்படி நிதானிக்கவேண்டியது. இது தந்திரம் செய்யக்கூடிய காரியமல்ல.

இவ்விதமாய் நூற்றுக்கணக்கான ஒற்றுமைகள், பேலி என்பவர் எழுதிய ஒறி போலைனி (Horae Paulinae) என்னும் புத்தகத்தில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளின்

எழுதினோம். ஒரு
மாதிரி காண்பிக்க இவைகளைமாத்திரம் எழுதினோம். ஒரு
வருவது பலராவது கண்டபாட்டுக்கு எழுதின பதிமூன்று
பதினைந்து புத்தகங்கள் இப்படி ஒற்றுமைப்படுவது கூடாத
காரியமே. ஆகையால் இவைகள் வைப்புக்கட்டாய் எழுதப்
பட்டவைகளல்ல. சொல்லப்படுங் காலத்திலே பவுல் அப்
போஸ்தலனென்றொருவர் இருந்து அங்கங்கு போய்ப் பிரசங்
கஞ்செய்ததும் அந்தந்த நிருபத்தை எழுதினதும் மெய்யா
யிருக்கவேண்டும். அதை வேறுவிதமாய்ச் சொல்லுகில் அப்
போஸ்தலரின் கிரியைகளில் எழுதியிருப்பது அவருடைய
சரித்திரம். நாங்கள் கவனித்துவந்த மற்றப் புத்தகங்கள் அவர்
எழுதின நிருபங்களாம்.

அ[illegible] நிருபங்களிலே அற்புதங்கள் நடக்கிறதாய் பவுல்
சொல்[illegible] [illegible]. 5. "உங்களுக்கு ஆவியை
அளித்து [illegible]ளுக்குள்ளே அற்புதங்களை நடப்பிக்கிறவர்
அதை நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலோ விசுவாசக்
கேள்வியினாலோ எதினாலே செய்கிறார்?"

ரோமர். 15. 18. "புறஜாதியாரை வார்த்தையினாலும், செய்
கையினாலும் கீழ்ப்படியப் பண்ணும்படிக்கு அற்புத அடை
யாளங்களின் பலத்தினாலும் தேவ ஆவியின் பலத்தினாலும்
கிறிஸ்துவானவர் என்னைக்கொண்டு நடப்பித்தவைகளைச்
சொல்வதல்லாமல் வேறொன்றையுஞ் சொல்ல நான் துணிவ
தில்லை."

2 கொரி. 12. 12. "அப்போஸ்தலருக்குரிய அடையாளங்
கள் எல்லாவிதமான பொறுமையோடும் அதிசயங்களோடும்
வல்லமைகளோடும் உங்களுக்குள்ளே நடப்பிக்கப்பட்டதே."

பவுல் அப்போஸ்தலன் அந்தந்த ஜனங்களுக்குள் அற்புத
அடையாளங்கள் செய்திராவிட்டால் அப்
படிச் செய்தேனென்று அவர்களுக்கு
எழுதுவாரோ? தான் சொல்லுவது பொய்
யென்று அவர்களுக்குத் தெரியுமென்று எண்ணாரோ? பின்
னைத் தன்னைப் பொய்யனென்று எண்ணவோ அப்படிச்
சொல்லுவார். பொய் சொல்லுகிறவர்கள் கேட்பவர்கள் நம்ப
வேண்டுமென்றல்லவோ சொல்லுவார்கள். ஆகையால் பவுல்
அப்போஸ்தலன் அந்த நிருபங்களை எழுதினது மெய்யானால்,
அற்புதங்கள் நடந்ததும் மெய். அற்புதங்
கள் மெய்யானால், கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப்
போதித்தவர்கள் தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர்களென்பதும்
மெய்.

அற்புதம் மெய்யாயிருக்க வேண்டும்.

அற்புதம் மெய்.

இந்த நிருபங்கள் பவுல் அப்போஸ்தலனால் எழுதப்பட்டது நிஜமானால், அவர் அந்த அப்போஸ்தல ஊழியத்தை நடத்துகையில் அப்போஸ்தலரில் சொல்லியபடி அனேகவிதமான பாடுகளையும் வருத்தங்களையும் அனுபவித்ததும் மெய்.

2 தீமோ. 3. 11. "அந்தியோகியா, இக்கோனியா, லிஸ்திரா என்னும் பட்டினங்களில் எனக்குண்டான துன்பங்களையும் பாடுகளையும் நன்றாய் அறிந்திருக்கிறாய், எவ்வளவோ துன்பங்களைச் சகித்தேன்" என்கிறார்.

2 கொரி. 11. 23–26. "நான் அதிகமாய்ப் பிரயாசப்பட்டவன். அநேகந்தரம் மரண அவதியில் அகப்பட்டவன். அதிகமாய் அடிபட்டவன். அதிகமாய்க் காவலில் வைக்கப்பட்டவன். யூதர்களால் ஏறக்குறைய நாற்பதடியாக ஐந்துதரம் அடிப்பட்டேன். மூன்றுதரம் மிலாறுகளால் அடிபட்டேன். ஒரு தரம் கல்லெறியுண்டேன். என் சுய ஜனங்களால் வந்த மோசங்களிலும் அந்நிய ஜனங்களால் வந்த மோசங்களிலும் கள்ளச்சகோதரரிடத்தில் உண்டான மோசங்களிலும் இருந்தேன்" என்கிறார்.

அப்போஸ்தலரின் கிரியைகள் நாலாம் பன்னிரண்டாம் அதிகாரங்களிற் சொல்லப்பட்டிருப்பவைகளால் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் பிரசங்கித்துக்கொண்டு திரிந்த பவுல் அப்போஸ்தலன் மாத்திரமல்ல, யோவான், பேதுரு, யாக்கோபு முதலிய மற்ற அப்போஸ்தலரும் அனேக வகையான துன்புறுத்தல்களை அடைந்தார்களென்று காண்கிறோம். அவர்கள் பிரசங்கித்துக்கொண்டு திரிந்த காரியங்கள் என்ன? லூக். 24. 19. "நசரேயனாகிய இயேசுவைக் குறித்தவைகளே; அவர் செய்கையிலும் வாக்கிலும் வல்லமையுள்ள தீர்க்கதரிசியாயிருந்தார்." அப். 2. 32. "ஜீவாதிபதியைக் கொலை செய்தீர்கள். அவரைத் தேவன் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார். அதற்கு நாங்கள் சாட்சிகளாயிருக்கிறோம்." 1 கொரி. 15. 3. "நான் அடைந்ததும் உங்களுக்குப் பிரதானமாக ஒப்புவித்ததும் என்னவென்றால், கிறிஸ்துவானவர் வேதவாக்கியங்களின்படி நமது பாவங்களுக்காக மரித்து மூன்றும் நாளில் உயிர்த்தெழுந்து கேபாவுக்கும் பின்பு பன்னிருவருக்கும் தரிசனமானார். எல்லாருக்கும் பின்பு அகால பிறவிபோன்ற எனக்கும் தரிசனமானார்."

அப்போஸ்தலரின் பாடுகளாலும் அற்புதம் மெய்.

பவுலும் மறு அப்போஸ்தலரும், கிறிஸ்து அற்புதங்கள் செய்தார், மரித்தோரிலிருந்து எழும்பினாரென்றும் அதை நாங்கள் கண்டோமென்றும் பிரசங்கித்துக்கொண்டு போனார்களே. அவைகள் பொய்யானால் பொய்யானதைப் பிரசங்கித்துக்கொண்டு

திரிந்தோமென்று அவர்களுக்குத் தானே தெரியும். இப்படிப் பிரசங்கித்துக்கொண்டு போவதால் தங்களுக்கு அடிகளும் கட்டுகளும் மரணமும் வருகிறதென்றுங் கண்டார்கள். அப்படிக் கண்டும் ஏன் பொய்சொல்லிக்கொண்டு திரிந்தார்கள். ஒரு நன்மையைப் பெறவேண்டுமென்றல்லவோ மனுஷர் பொய் சொல்வது. தங்கள்மேல் தீமையை வருவித்துக்கொள்ளப் பொய்சொல்வாருண்டோ? மெய்யானதைச் சொல்லுவோம் வருகிற வருத்தம் வரட்டும் என்று மெய்சொல்வார் உண்டு. வருத்தத்தை அவர்கள் விரும்பாதிருந்தும், உண்மை ஒரு மேன்மை என்று அதை விரும்பியே அப்படிச் செய்வார்கள். அதற்கு மாறாய் பொய் சொல்லுபவர்களும் வருத்தத்தை விரும்பமாட்டார்கள். பின்னை பொய் சொல்வதிலே ஒரு மேன்மை உண்டென்றோ வருத்தத்தைச் சகிக்கச் சம்மதிப்பார்கள்?

ஆகையால் அப்போஸ்தலர் பலவகையான பாடுகளுக்கிடையே பிரசங்கஞ்செய்து திரிந்ததால் அவர்கள் சொல்லுகிற அற்புத அடையாளம் மெய்யாயிருக்கவேண்டும்.

8. அதிகாரம்.

PROPHECY CONCERNING CHRIST.

இயேசுகிறிஸ்துவைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனம்.

கிறிஸ்துமார்க்கம் தேவனால் வந்ததென்பதற்கு அற்புதஞ் சாட்சியென்று முந்தின அதிகாரங்களிற் காட்டினோம். அது தேவ அருளால் வந்ததென்பதற்குப் பின்னொரு சாட்சி தீர்க்கதரிசனம். அதாவது பின்வருபவைகளை முன் அறிவித்தல்: நூறு அல்லது ஆயிரம் வருஷங்களுக்குப்பின் நடப்பவைகளை முன் அறிவித்தல் மனுஷராற் கூடாதகாரியமென்று எல்லாரும் ஒத்துக்கொள்வீர்கள். ஆகையால் கிறிஸ்துவேதத்தில் பின்வரும் அனேககாரியங்கள் முன் அறிவிக்கப்பட்டதென்று கண்டால் அது தேவனால் வந்ததென்று நம்பவேண்டும். முதலாம் அதிகாரத்தில் அற்புதங்களைப்பற்றிப் பேசுகையில், மோசேயின் பஞ்சாகமங்கள் முதலிய பழைய புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்கள்

சொல்லப்படும் அந்தந்தத் தீர்க்கதரிசிகளாலும் அப்போஸ்தலராலும் எழுதப்பட்டவைகளென்று காண்பித்தோம். நீங்களும் அதை ஒத்துக்கொண்டீர்களென்று நம்புகிறேன். அந்தந்த ஆட்கள் எழுதினதாகில் அவர்களிருந்த காலங்களே அவைகள் எழுதப்பட்ட காலங்களென்பது வெளிப்படை. அதைக்குறித்து ஐயமிருந்தால் அவர்களுக்கடுக்கப் பின்னான காலத்தவர்கள் எழுதின நூல்களால் அந்த ஐயங்களை நீக்கிக்கொள்ளலாமென்று சொல்லி கிறிஸ்துவேதத்திலடங்கிய புத்தகங்களுக்கு அப்படியிருக்கும் அயற்சாட்சி சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டினோம். காட்டியபடி அந்தந்தப் புத்தகங்கள் எழுதப்பட்டதாகில், மோசேயின் புத்தகங்கள் கிறிஸ்துவுக்கு ஏறக்குறைய 1450 வருஷங்களுக்கு முன்னும், பழைய எற்பாட்டின் கடைசிப்புத்தகமாகிய மல்கியா, கிறிஸ்துவுக்கு 390 அல்லது 400 வருஷங்களுக்கு முன்னும் எழுதப்பட்டது. இந்தப் பழைய எற்பாட்டிலே கிறிஸ்து இயேசுவைப்பற்றிய பல தீர்க்கதரிசனங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளையும் அவைகளின் நிறைவேற்றத்தையும் இவ்வதிகாரத்தில் காண்பிப்போம்.

தீர்க்கதரிசனகாலம். கி. மு. 1450–400.

1. அவர் பிறக்கும் இடம் சொல்லப்பட்டது. மீகா. 5. 2. "எப்பிராத்தா என்னப்பட்ட பெத்லகேமே, நீ யூதேயாவிலுள்ள ஆயிரங்களுக்குள்ளே சிறியதாயிருந்தும், இஸ்ரவேலை ஆளப்போகிறவர் உன்னிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு என்னிடத்தில் வருவார்." இது கி. மு. 710 ஆண்டளவில் சொல்லப்பட்டது.

பிறக்கும் இடம்.

இயேசு பிறந்தபோது கிழக்கிலிருந்து சாஸ்திரிகள் எருசலேமுக்கு வந்து கிறிஸ்து எங்கே பிறப்பாரென்று விசாரித்தார்கள். அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும், மேற்குறித்த வசனத்தை எடுத்து வாசித்து, "அவர் யூதேயாவிலுள்ள பெத்லகேமிலே பிறப்பார்" என்று அறிவித்தார்கள். (மத். 2. 5, 6.)

2. அவர் ஆபிரகாமின் சந்ததியில் தோன்றுவாரென்று சொல்லப்பட்டது. தேவன் ஆபிரகாமை நோக்கி: ஆதி. 26. 5. "உன் சந்ததிக்குள் பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும் என்றார்." இது ஆபிரகாமின் சந்ததியில் தோன்றிய கிறிஸ்து இயேசுவினால் உலகத்தின் சகல ஜாதிகளும் இரட்சிக்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது. இது கிறிஸ்துவுக்கு 1800 வருஷங்களுக்குமுன் ஆபிரகாமுக்குச் சொல்லப்பட்டது.

ஆபிரகாமின் சந்ததி.

3. தாவீதுராஜாவின் வங்கிஷத்திலே பிறப்பாரென்று சொல்லப்பட்டது. எரேமியா. 23. 5, 6. "இதோ, நாட்கள் வருமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார், அப்பொழுது தாவீதுக்கு ஒரு நீதியுள்ள கிளையை எழும்பப்பண்ணுவேன், அவர் ராஜாவாயிருந்து, ஞானமாய் ராஜரிகம் பண்ணி, பூமியிலே நியாயத்தையும் நீதியையும் நடப்பிப்பார். அவருக்கு இடும் நாமம் நமது நீதியாயிருக்கிற கர்த்தர் என்பதே." இது கிறிஸ்துவுக்கு எறக்குறைய 599 வருஷங்களுக்குமுன் சொல்லப்பட்டது. இதின்படி இயேசு தாவீதின் வங்கிஷத்தில் பிறந்தாரென்பதை, மத். 1. 6–லும், லூக்கா. 3. 31–லும் காணலாம். கிறிஸ்து தாவீதின் வங்கிஷத்தில் பிறப்பாரென்று யூதரெல்லாருங் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப் பிறந்தாரென்பதைக் காட்டும் பொருட்டுத்தான் மத்தேயுவும் லூக்காவும் அவருடைய வமிச அட்டவணைகளை எழுதினார்கள்.

தாவீதின் வங்கிஷம்.

4. கிறிஸ்துவுக்கு முன்தூதனாக எலியாவின் ஆவியையுடைய ஒருவன் வருவானென்று முன் சொல்லப்பட்டது. மல்கியா. 3. 1. "இதோ, நான் என் தூதனை அனுப்புகிறேன், அவன் எனக்கு முன்பாகப் போய் வழியை ஆயத்தம்பண்ணுவான்; அப்பொழுது நீங்கள் தேடுகிற ஆண்டவரும் நீங்கள் விரும்புகிற உடன்படிக்கையின் தூதனுமானவர் தம்முடைய ஆலயத்துக்குத் தீவிரமாய் வருவார்; இதோ, வருகிறாரென்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்." இப்படியே யோவான்ஸ்நானன் இயேசுவுக்கு முன்தூதனாக வந்து பிரசங்கஞ் செய்தானென்று அறிவோம். மத். 11. 14. "நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மனதாயிருந்தால், வருபவனாகிய எலியா இவன்தான்" என்று இயேசு சொன்னார்.

முன்தூதன்.

5. இயேசு கலிலேயாவிலே தமது சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பாரென்னப்பட்டது. ஏசாயா. 9. 1, 2. "அவர் கடற்கரையருகிலும், யோர்தான் நதியோரத்திலும் உள்ள புறஜாதியாருடைய கலிலேயாவாகிய அத்தேசத்தைப் பிற்காலத்திலே மகிமைப்படுத்துவார். இருளில் நடக்கிற ஜனங்கள் பெரிய வெளிச்சத்தைக் கண்டார்கள்; மரணநிழலின் தேசத்தில் குடியிருக்கிறவர்களின்மேல் வெளிச்சம் பிரகாசித்தது." என்று சொல்லியிருக்கிறது. கலிலேயா அற்பமான தேசமாயிருந்தாலும், தீர்க்கதரிசனம் சொல்லப்படுகிறகாலத்திலே புறஜாதியார் அங்கே வாசம்பண்ணினாலும்

கலிலேயாவிற் பிரசங்கம்.

இயேசு தமது புதிய மார்க்கத்தை அங்கே பிரசங்கித்து கலி லேயாவின் பட்டினங்களாகிய கப்பர்நகூம், பெத்சாயிதா, கோராசீன் முதலிய இடங்களில் பின்னொரு இடமுஞ் செய் யப்படாத அற்புதங்களை நடப்பித்ததினாலே கலிலேயாவின் பிரசங்கம் விசேஷிக்கப்பட்டது. அப்படியே, மத். 4. 13. "செபுலோன், நப்தலி என்னும் நாடுகளின் எல்லைகளிலி ருக்கும் கடற்கரைக்கு அருகான கப்பர்நகூமிலே வந்து வாசம் பண்ணினார். கடற்கரை அருகிலும் யோர்தானுக்கு அப்புறத் திலுமுள்ள செபுலோன்நாடும் நப்தலிநாடுமாகிய புறஜாதியா ருடைய கலிலேயாவிலே இருளிலிருக்கும் ஜனங்கள் பெரிய வெளிச்சத்தைக் கண்டார்கள். மரணநிழலின் திசையிலிருக்கிற வர்களுக்கு வெளிச்சம் உதித்தது என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசி" யினால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி இப்படி நடந்தது.

6. மேசியா தமது போதனைகளுக்குச் சாட்சியாக அற்புதங் களைச் செய்வாரென்று சொல்லப்பட்டது.

அற்புத சாட்சிகொடுத்தல்.

ஏசா. 35. 4–6. "அவர் வந்து உங்களை இரட்சிப்பாரென்று சொல்லுங்கள்; அப்பொழுது குருடரின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு, செவிடரின் செவிகள் திறவுண்டுபோம். அப்பொழுது முடவன் மானைப்போலக் குதிப்பான், ஊமை யான நாவு கெம்பீரிக்கும்."

இயேசுகிறிஸ்து என்னென்ன அற்புதங்களைச் செய்தா ரென்று சுவிசேஷ புத்தகங்களை வாசித்தவர்கள் அறிவார்கள். அவைகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

7. மேசியாவாகிய கிறிஸ்து வறியவரும் புறக்கணிக்கப்பட்ட வரும் துக்கம் நிறைந்தவருமா யிருப்பா ரென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி அவ ரிருப்பாரென்று முன் சொல்வது கூடாத

புறக்கணிக்கப்பட்டவரா யிருத்தல்.

காரியம். ஏனெனில், அவர் இராஜாவாயும் தமது வரவைப் பிரசங்கிக்கும் தூதனை உடையவராயும் அற்புதங்களைச் செய் கிறவராயும் இருப்பா ரென்னப்பட்டதே. அப்படியிருக்க அவர் வறியவரும் புறக்கணிக்கப்பட்டவருமா யிருப்பாரென்று எப் படி யெண்ணலாம். ஆயினும் அப்படியே சொல்லப்பட்டது. ஏசா. 53. 3. "அவர் புறக்கணிக்கப்பட்டவரும், துக்கம் நிறைந் தவரும், பாடு அனுபவிக்கிறவருமா யிருந்தார்" என்னப்படு கிறது.

நிறைவேற்றமும் அப்படி யிருந்ததல்லவோ? அவர் என்ன அற்புதங்களைச் செய்தாலும், யூதர்கள் அவரை விரோதித்துத் துன்பப்படுத்தினார்களே. அவர் தம்மைக்குறித்து "நரிகளுக்குக்

குழிகளும் ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்குக் கூடுகளுமுண்டு. மனுஷகுமாரனுக்கோ தலைசாய்க்க இடமில்லை" என்றாரே.

8. கிறிஸ்து வன்கொலையாய் மரிப்பாரென்னப்பட்டது. இது உலகத்தில் இயல்பாய்ச் சம்பவிக்கிற மர ணமல்ல. ஆயிரம் பதினாயிரம்பேரில் ஒரு வன் மாத்திரந்தான் வன்கொலையாய்ப் பிறரால் கொலையுண் பது. அப்படி அவர் மரிப்பாரென்று முன்னுரைக்கப்பட்டது. தானி. 9. 26. "அந்த அறுபத்திரண்டு வாரங்களுக்குப் பின்பு மேசியா சங்கரிக்கப்படுவார்; ஆனாலும் தமக்காகவல்ல" என் னப்படுகிறது.

கொலையுண்ணப்படல்.

9. உலகத்தாரின் பாவத்துக்காய்ப் பாடுபட்டு மரிப்பாரென் னப்பட்டது. இது உலகத்தில் முன்னொ ருக்காலும் சொல்லப்படாத கருத்து. உல கத்தாரின் பாவத்துக்காகப் பிராயச்சித்தஞ் செய்வாரென்னப் பட்டது. ஏசாயா. 53. 5, 10. "நம்முடைய மீறுதல்களின் நிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களின் நிமித்தியம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார். நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் வந்தது. அவருடைய ஆத்துமா தன்னைக் குற்றநிவாரணபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கும் போது" என்று சொல்லியிருக்கிறது.

உலகத்துக்காய் மரித்தல்.

புதிய ஏற்பாட்டின் பிரதான போதனை கிறிஸ்து உலகத்தா ரின் பாவத்துக்குப் பிராயச்சித்தமாய் மரித்தாரென்பதே. யோவா. 1. 29. "யோவான் இயேசு தன்னிடத்தில் வரக்கண்டு, இதோ, உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவஆட்டுக் குட்டி" என்றான். ரோ. 5. 8. "நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினால் தேவன் நம்மேல் வைத்த அன் பை விளங்கப்பண்ணுகிறார்" என்று சொல்லுகிறது.

10. அவர் துன்மார்க்கரோடு அடக்கம்பண்ண நியமிக்கப் பட்டும் ஐசுவரியவானோடே சேமிக்கப்படு வாரென்னப்பட்டது. இப்படி நடக்குமெ ன்று ஆர் முன்னதாய் நினைக்கக்கூடும். ஏசா. 53. 9. "துன்மார்க்கரோடு அவருடைய பிரேதக்குழியை நியமித்தார்கள்; ஆயினும் அவர் மரித்தபோது ஐசுவரியவா னோடே யிருந்தார்."

ஐசுவரியவானால் அடக்கம் பண்ணப்படல்.

இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது இரண்டு கள் வருங்கூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்டார்கள். அவர்களு டன்கூட அவரை அடக்கம்பண்ண நியமித்தார்களென்றும் சொல்லலாமே. ஆனால் அப்படியாகாமல் அவர் மரித்தபோது

அரிமத்தியா ஊரானும் ஐசுவரியவானுமாகிய யோசேப்பென்னும் ஒருவன் அவருடைய சரீரத்தைக் கேட்டு வாங்கித் தான் புதிதாய் வெட்டுவித்திருந்த கல்லறையில் அடக்கம்பண்ணினானென்று சொல்லப்படுகிறது. (மத். 27. 57.)

வாசிக்கும் சிநேகிதனே, கிறிஸ்துவைக்குறித்துப் பழைய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்பட்ட பத்துக்காரியங்களைக் கவனித்தோம். அவர் பிறக்கும் இடம், அவர் உற்பத்தியாகும் சந்ததி, வங்கிஷம், அவர் தூதன், அவர் பிரசங்கிக்குமிடம், செய்யும் அற்புதம், அவருடைய சஞ்சலஸ்திதி, அவர் மரிக்கும் விதம், மோக்கம், அவருடைய பிரேதக்குழி. இவைகளைவிட வேறு காரியங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவைகள் போதும் என்று நினைக்கிறேன். பழைய ஏற்பாட்டின் புத்தகங்கள் மனுஷரால் வந்தவைகளாகில் இவைகளை மனுஷன் எப்படி முன்னறிவிக்கக்கூடும்? அப்படிச் சொல்வது தவறு. பேதுரு அப்போஸ்தலன் சொல்வதுபோலச் சொல்வதே சரி. "தீர்க்கதரிசனமானது ஒருகாலத்திலும் மனுஷருடைய சித்தத்தினாலே உண்டாகவில்லை, தேவனுடைய பரிசுத்த மனுஷர்கள் பரிசுத்த ஆவியினாலே ஏவப்பட்டுப் பேசினார்கள்." (2 பேது. 1. 21.)

எப்படி முன்னறிவிக்கலாம்.

இப்படியே வேதம் தேவவாக்காகில், நீ அதை ஏற்றுக்கொண்டு அதின்படி நடப்பது உன் கடமை. அவர் உன்னைப் படைத்தவர். உன் சரீரமும் ஆத்துமாவும் முழுதும் அவரால் உண்டானது. அவருடைய சொல்லைக் கேளாவிட்டால் அது எவ்வளவு தப்பிதமாயிருக்கும். எவ்வளவு தண்டனைக்குரிய குற்றம்.

அவர் உனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சொல்லும் விசேஷகாரியம் யாதெனில், அப். 4. 12. "அவராலே (இயேசுகிறிஸ்துவினாலே) அன்றி வேறொருவராலும் இரட்சிப்பு இல்லை. நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின் கீழெங்கும் மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளை இடப்படவுமில்லை." அந்த இயேசுகிறிஸ்துவை நீ விசுவாசிக்கவேண்டும். விசுவாசிப்பவனுக்கு மாத்திரந்தான் பாவமன்னிப்பாகிய இரட்சிப்புக் கொடுக்கப்படுமென்று தேவன் கட்டளை இட்டிருக்கிறார். அவரை விசுவாசித்தால் அவருடைய பெலத்தைக்கொண்டு பாவமான யாவையும் விட்டு மனந்திரும்பிப் புதியவனாய் ஜீவிக்கப் பிரயாசப்படுவாய். புதுச்சிருஷ்டியாவாய். அப்படி நீ விசுவாசியும் புதுச்சிருஷ்டியுமாகத் தேவன் கிருபைசெய்வாராக.

9. அதிகாரம்.

PROPHECY OF DANIEL.

Nelson on Infidelity.

தானியேலின் தீர்க்கதரிசனம்.

தானி. 9. 24. "மீறுதலைத் தவிர்க்கிறதற்கும், பாவங்களைத் தொலைக்கிறதற்கும், அக்கிரமத்தை நிவிர்த்திபண்ணுகிறதற்கும், நித்திய நீதியை வருவிக்கிறதற்கும், தரிசனத்தையும் தீர்க்கதரிசனத்தையும் முத்திரிக்கிறதற்கும், மகா பரிசுத்தமுள்ளவரை அபிஷேகம் பண்ணுகிறதற்கும் எழுபது வாரங்கள் செல்லும்படி குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது."

25. "எருசலேமைத் திரும்ப எடுப்பித்துக் கட்டுகிறதற்கான கட்டளை வெளிப்படுவது முதல், பிரபுவாகிய மேசியா வருமட்டும் ஏழு வாரமும், அறுபத்திரண்டு வாரமும் செல்லும்; அவைகளில் அலங்கங்கள் மறுபடியுங் கட்டப்படும்; ஆனாலும் இடுக்கமான காலங்களில் இப்படியாகும்."

26. "அந்த அறுபத்திரண்டு வாரங்களுக்குப்பின்பு மேசியா சங்கரிக்கப்படுவார்; ஆனாலும் தமக்காகவல்ல."

27. "அவர் ஒருவாரமளவும் அனேகருக்கு உடன்படிக்கையை உறுதிப் [illegible] அந்த வாரம் பாதி சென்றபோது பலியையுங் காணிக்கையையும் ஒழியப்பண்ணுவார்."

இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லப்பட்ட காலத்தில் தானியேலும் அவன் ஜனங்களும் பாபிலோனிலே சிறையிருக்கிறார்கள். தூரத்திலேயிருந்த அவர்களுடைய சொந்தப் பட்டினமாகிய எருசலேம் இடிபட்டுப் பாழாய்க்கிடந்தது. தேவதூதன் தானியேலுக்கு அறிவித்ததென்னவெனில் எருசலேமை எடுப்பித்துக் கட்டக் கட்டளை புறப்படும். அதிலிருந்து எழுபது வாரத்துக்குப்பின்பு மேசியா அபிஷேகம் பண்ணப்படுவார். மரணஆக்கினையு மடைவார். ஆனாலும் தமக்காகவல்ல என்று சொல்லப்பட்டது.

எழுபது வாரங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறதே. வாரமென்பதென்ன? எங்களுக்குள் வாரமென்பது ஏழுநாள். யூதருக்குள்ளோ வாரமென்பது ஏழு நாளையுங் குறிக்கும் ஏழு வருஷத்தையுங் குறிக்கும்.

வாரம் ஏழு வருஷம்.

ஏனெனில், ஏழு நாளில் ஒருநாள் ஓய்வுநாளா யிருப்பதுபோல ஏழு வருஷத்தில் ஒரு வருஷம் அவர்களுக்கு ஓய்வுவருஷமா யிருந்தது. அதிலே அவர்கள் விதைக்கிறதுமில்லை, அறுக்கிறது மில்லை, திராட்சத்தோட்டங்களைச் செய்கை பண்ணுகிறது மில்லை (லேவி. 25. 3–7.) ஆகையால் அவர்கள் நாட்களை வாரமாக எண்ணுவதுபோல வருஷங்களையும் வாரமாக எண்ணு வார்கள். இந்த யூதவழக்கம் அவர்களோடு பழக்கமான மறு ஜாதியாருக்குள்ளும் வழங்கிவந்தது. அதினால் புறஜாதியானான ஓர் பேர்பெற்ற நூலாசிரியன் தன் ஜீவிய விருத்தாந்தத்தை எழுதுகையில் தனக்கு வயசு எழுபத்தேழாய்விட்டதென்பதைக் காட்டும்படி தனது வயது பதினோராம் கிழமைக்கு வந்துவிட்டதென்கிறார். அதைவிட 490 வருஷங்களல்ல நாட்கள் என்றால் தீர்க்கதரிசனத்தில் ஒரு கருத்துமில்லை. ஏனெனில் 490 நாள் ஒரு வருஷமும் நாலு மாசமுமாகும். எருசலேமைத் திரும்ப எடுத்துக் கட்டுதற்குக் கட்டளை புறப்படுவதுமுதல் ஒருவருஷமும் நாலு மாதத்திலும் மேசியா வருவாரென்று சொன்னதோ அல்லது 27–ம் வசனத்தில் "வாரம் பாதி சென்றபோது"—என்கையில்—$3\frac{1}{2}$ நாட்சென்றபோது என்பதோ. அப்படி இருக்கக்கூடாது.

அப்படியே கட்டளை புறப்பட்ட காலத்திலிருந்து 490–ம் வருஷத்திலே மேசியா அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். இராஜாக்கள் எண்ணெயினால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுவார்கள். மேசியாவோ யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது பரிசுத்தாவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். அது கட்டளை பிறந்த காலத்திலிருந்து 490–ம் வருஷ சம்பவித்தது.

இத்தொடர்பில் கவனிக்கத்தக்க பின்னொரு காரியமிருக்கிறது. எருசலேமைப் புதுப்பித்துக் கட்ட இரண்டுமுறை கட்டளை பிறந்தது. ஒன்று அர்தசஷ்டா இராஜாவின் ஏழாம் வருஷமாகிய கி. மு. 460–ல். மற்றது இருபதாம் வருஷமாகிய 447–ல். இவைகளில் எந்தக் கட்டளையிலிருந்து 490 வருஷம் கணக்கிடவேண்டும்? பேர்பெற்ற ஸர் ஐசாக் நியுற்றன் என்பவர் சொல்லும் ஓர் நூதன உண்மையாதெனில், வருஷங்கள் சந்திரவருஷமென்றும் சூரியவருஷமென்றும் இரண்டுவகைப்படும். சந்திரவருஷம், பன்னிரண்டு பிறை அடங்கிய 354 நாள் கொண்டது. மகமதியர் இப்பொழுதும் அப்படியே வருஷம் 354 நாளாய்க் கணக்கிடுகிறார்கள். சூரியவருஷமென்பது, சூரியன் ஒரு இராசியை விட்டுத் திரும்ப அந்த இராசிக்கு வருங்கால

Sir Isaac Newton.

மாகிய 365 நாள் உள்ளது. இது மகமதியரல்லாத மறு ஜாதியாரின் வருஷம். முந்தின கட்டளையிலிருந்து சூரிய வருஷமாக 490 வருஷத்திலும், பிந்தின கட்டளையிலிருந்து சந்திர வருஷமாக 490 வருஷத்திலும் மேசியா வந்தார். இது எவ்வளவு கவனிக்கப்படத்தக்க காரியம்.

மேலும் முன்வசனத்தில் எழுபது வாரமென்பது பின்வசனங்களில் ஏழு வாரம், அறுபத்திரண்டு வாரம், ஒரு வாரம் என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எருசலேமைத் திரும்ப கட்டினவர்கள் சத்துருக்களின் நிமித்தம் ஒரு கையில் யுத்த ஆயுதமும், மறு கையில் வேலைக்குரிய ஆயுதமும் தரித்தவர்களாய் நின்று கட்டினார்களென்று சரித்திரஞ் சொல்லுகிறது. அது வச. 25-லே. "இடுக்கமான காலம்" என்று விசேஷமாய்ச் சொல்லப்படத்தக்கதல்லவோ? அதில் நின்று 62 வாரமாகிய 434 வருஷத்தில் கர்த்தர் யோர்தானில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். அது துவங்கி ஒரு வாரத்தின் நடுவாகிய $3\frac{1}{2}$ வருஷத்திலே மேசியா சங்கரிக்கப்பட்டார்.

இடுக்கமான காலம்.

சிநேகிதனே இவைகளிலும் பார்க்க அதிக தெளிவாய் வருங்காரியங்களை முன்னுரைக்கக் கூடுமோ? 490 வருஷத்தில் வருவாரென்னப்பட்டதே. மேலும் ஏழு வருஷமாய் உடம்படிக்கையை உறுதிப்படுத்துவாரென்னப்பட்டது. அதாவது, அவர் மரிக்குமுன் $3\frac{1}{2}$ வருஷம் அவருடைய பிரசங்க காலம். அவர் மரித்தபின் $3\frac{1}{2}$ வருஷம் அவருடைய அப்போஸ்தலர்களின் விசேஷ பிரசங்ககாலம். இவ்வேழு வருஷங்களில் அனேகமாயிரவர்கள் விசுவாசித்து இரட்சிப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதுதான் வசனம் 27-ல் ஒரு வாரமளவும். "உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்தினது" என்று சொல்லப்பட்டது. அப்பாலும் வசனம் 27-ல் சொல்லப்படுவது, "வாரம் பாதி சென்றபோது பலியையும் காணிக்கையையும் ஒழியப்பண்ணுவார்." அதாவது அவர் பாவநிவாரண பலியாய் மரித்தபோது அவருடைய மரணத்துக்கு அடையாளமாயிருந்த பலிகளும் காணிக்கைகளும் நிறுத்தப்பட்டன. மேலும், வசனம் 26-ல் சொல்லியிருப்பது, "நகரத்தையும் பரிசுத்த ஸ்தலத்தையும் வரப்போகிற பிரபுவின் ஜனங்கள் அழித்துப்போடுவார்கள்." இதுவும் எவ்வளவு நிதானமாய் நிறைவேறினது. கிறிஸ்து மரித்து 37–ம் வருஷத்தில் தீத்து இராஜாவுக்குக் கீழாகவந்த ரோமசேனைகள் எருசலேம் பட்டினத்தையும் தேவாலயத்தையும் அழித்துப்போட்டார்கள்.

பலியை ஒழிவித்தல்.

அக்காலந்தொடுத்து பட்டினம் இடிபட்டுப் பாழாய்க் கிடக்கிறது. ஆலயம் இருந்த இடத்தையுங் காண்பதருமை.

படிப்பினை. — அருமையான சிநேகிதனே, உனக்கொரு அழியாத ஆத்துமாவிருக்கிறது. சரீரம் அழிந்தபின்பும் அது நரகத்தில் அல்லது மோட்சத்தில் என்றைக்கும் இருக்கப்போகிறது. அதின் காரியந்தான் உனக்குப் பெரியகாரியம். அதின் நன்மைக்காகத் தேவன் ஒரு ஆச்சரியமான ஈடேற்றத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். அவர் வெளிப்படுத்தினதுதான் என்பதற்கு ஒரு உறுதியான சாட்சியைக் காண்பித்தோம். நல்ல சாட்சியல்லவா? மேற்குறித்த தீர்க்கதரிசனங்களை மனுஷன் சொன்னானென்று சொல்லலாமா? அல்லது காரியங்கள் நடந்தபின்பு தானியேலின் புத்தகம் எழுதப்பட்டதென்று சொல்லலாமா? அப்படிச் சொல்லக்கூடாதபடி பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பு இருக்கிறதே. அது கிறிஸ்து பிறக்க 200 வருஷங்களுக்குமுன் எகிப்திலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டதென்று சரித்திர சாட்சியிருக்கிறது. அந்த மொழிபெயர்ப்பில் தானியேலின் புத்தகமுமிருக்கிறது. பின் எழுதப்பட்டதென்று எப்படிச் சொல்லலாம்.

வேதம் தேவவாக்கென்பதை நம்பு. அதை அங்கீகரித்து உன்னுத்தம ஈடேற்றத்தைக் கவனமாய்த் தேடு. உண்மையை அறிகிறது வருத்தமென்று அதை அறியாமல் விடாதே. அறிந்தபின்பு நடக்கிறது வருத்தமென்று நடவாமல் விடாதே. உன் நித்திய நன்மை இவைகளிலே தங்கியிருக்கிறது.

10. அதிகாரம்.

PROPHECY CONCERNING THE JEWS.

Keith on Prophecy.

யூதரைக்குறித்த தீர்க்கதரிசனம்.

ஒரு வார்த்தையாலே வேதவிரோதிகளைக் கலங்கடித்து அவர்கள் ஆட்சேபங்களையெல்லாம் நிராகரிக்கவேண்டுமானால் அந்த வார்த்தை யூதர் என்பதுதானென்று கீத் என்னும் கல்விமான் சொல்லுகிறார். ஏனெனில் வேதம் தேவவாக்கென்பதை

அறிய யூதரைப் பார்ப்பதும், பின்பு அவர்களைக்குறித்து மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளுஞ் சொல்வதைக் கேட்பதும் போதிய அத்தாட்சியாயிருக்கும். அது தேவநூலென்பதையறிய அவர்களைக் குறித்து வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட பல தீர்க்கதரிசனங்களை வாசிப்பதுமாத்திரம் போதும். யூதரைக்குறித்து வேதத்தில் விசேஷமாக மோசேயின் புத்தகங்களிற் சொல்லியிருப்பவைகளிற் சிலவற்றைக் கேட்பீர்களாக.

இந்த மோசேயின் புத்தகங்கள் கிறிஸ்துவுக்கு 1450 வருஷங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்டவைகள். அப்படி எழுதப்பட்டபடியால்தான் கி. மு. 1000 வருஷத்திலும், கி. மு. 500 வருஷத்திலும், மறு மறு வருஷங்களிலும் எழுதப்பட்டதாய்க் கிறிஸ்தவர்களும் யூதரும் வைத்திருக்கும் மறு புத்தகங்களிலே மோசேயின் புத்தகங்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பது. ஒருகாணி உறுதிப்புத்தகம் அல்லது சாக்கத்து முந்தியிராவிட்டால் பிந்திய புத்தகத்தில் அந்த உறுதியைப்பற்றி எப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம். பிந்தியதில் சொல்லப்படுவதால் அது முந்தி எழுதப்பட்டதென்பது நிசம். அப்படியே மோசேயின் புத்தகங்கள் கி. மு. 1450 ஆண்டளவில் எழுதப்பட்டதென்று வைத்துக்கொண்டு அவைகளில் யூதரைக்குறித்துச் சொல்லியிருப்பவைகளிற் சிலவற்றைக் கேட்பீர்களாக.

யூதர் சிதறடிக்கப்படல்.

1. உபா. 28. 58, 63, 64. "நீ இந்தப் புஸ்தகத்தில் எழுதியிருக்கிற நியாயப்பிரமாண வார்த்தைகளின்படியெல்லாம் நடக்கக் கவனமாயிராவிட்டால், கர்த்தர் உங்களுக்கு நன்மை செய்யவும், உங்களைப் பெருகப்பண்ணவும் எப்படி உங்கள்மேல் இரம்மியமாயிருந்தாரோ அப்படியே கர்த்தர் உங்களை அழிக்கவும், உங்களை அதம்பண்ணவும் இரம்மியமாயிருப்பார். நீங்கள் சுதந்தரிக்கப்போகிற தேசத்திலிருந்து பிடுங்கிப்போடப்படுவீர்கள். கர்த்தர் உன்னைப் பூமியின் ஒருமுனை துவக்கிப் பூமியின் மறுமுனைமட்டும் இருக்கிற எல்லா ஜனங்களுக்குள்ளும் சிதற அடிப்பார்." சிதறடித்தலைப்பற்றி பின்னொரிடத்தில் தேவன் சொல்வது. "அப்படி நான் அவர்களை ஜாதிகளுக்குள்ளே தூற்றி அவர்களைத் தேசங்களிலே சிதற அடிக்கும்போது நான் கர்த்தரென்று அறிந்துகொள்வார்கள்" (எசே. 12. 15.). இப்படியே யூதரைக்குறித்து முதல் கவனிக்கத்தக்க காரியம் அவர்கள் உலகமெங்கும் சிதறடிக்கப்படுவார்களென்பது.

யூத ஜனம் ஈராயிரத்துக்கு மேற்பட்ட வருஷங்களாய் பூமியின் சகல தேசங்களிலும் சிதறடிக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்

கள். அவர்களில்லாத தேசமில்லை. இங்கிலாந்து, பிராஞ்சு, இத்தாலி, புருஷியா, ருஷியா, பார்சியா, இந்தியா, சீனு, அமரிக்கா, ஆபிரிக்கா முதலான சகல தேசங்களிலும் சிதறுண்டிருக்கிறார்கள். பூமியிலுள்ள வேறெந்த ஜாதியாராவது இப்படிச் சகல ஜாதிகளுக்குள்ளும் சிதறடிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இது மிகுந்த அதிசயத்தோடு கவனிக்கப்படத்தக்க காரியம்.

2. அவர்கள் இப்படியே அந்நிய ஜாதிகளுக்குள்ளே போய் நூறுண்டுகளாய்க் குடியிருந்தாலும் இன்னும் முற்றாய் ஒழிந்துபோகார்களென்று சொல்லப்பட்டது. எரே. 46. 28. "உன்னைத் துரத்திவிட்ட எல்லா ஜாதிகளையும் நான் நிர்மூலமாக்குவேன். உன்னையோ, நான் நிர்மூலமாக்காமல் உன்னை மட்டாய்த் தண்டிப்பேன்."

யூதர் நிர்மூலமாகார்கள்.

இது ஆச்சரியமான காரியம். சகல ஜாதிகளுக்குள்ளும் சிதறடிக்கப்பட்ட ஜாதியார் அந்தந்த ஜனத்தோடு கலந்து புறம்பான ஒரு ஜனமாயிராமல் ஒழிந்துபோவதே இயல்பு. அப்படியாகாமல் ஈராயிரத்துக்கு மேற்பட்ட காலமாய்ப் புறம்பான ஜாதியாயிருக்கிறார்கள். அக்காலத்திலிருந்த கானானியர், அம்மோனியர், மோவாபியர், ஏதோமியர், பாபிலோனியர் முதலிய ஜாதிகள் பேர் ஊரில்லாமல் மறக்கப்பட்டுப்போனார்கள். இந்த யூதரோ இன்னும் உலகமறிந்த ஜனமாயிருக்கிறார்கள்.

3. "இஸ்ரவேல் புத்திரர் அநேகநாள் இராஜா இல்லாமலும், அதிபதியில்லாமலும், பலியில்லாமலும், சிலை இல்லாமலும், ஏபோத்து வஸ்திரமில்லாமலும், தேராபீம் இல்லாமலும் இருப்பார்கள். (தேராபீமென்பது சுரூபம்.) பின்பு இஸ்ரவேல் புத்திரர் திரும்பித் தங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரையும் தங்கள் இராஜாவாகிய தாவீதையும் தேடிக் கடைசி நாட்களில் கர்த்தரையும் அவருடைய தயவையும் நாடி அஞ்சிக்கையாய் வருவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது." (ஓசியா. 3. 4, 5.)

யூதர் சுய இராஜாவற்றிருப்பார்கள்.

இது தற்காலம் யூதரிருக்கும் நிலைக்குறித்த சரியான தீர்க்கதரிசனம். (1) சுய இராஜாவும் அதிபதியுமில்லாமல் தேசாந்தரிகளாயிருக்கிறார்கள். (2) அவர்கள் முன்னோரின் ஆராதனையாகிய பலிமுதலியவைகளில்லாமலிருக்கிறார்கள். பலிமுதலியவைகளைக் கட்டளையிடும் வேதநூலை உடையவர்களாயிருந்தும் பலிமுதலியவைகளைச் செலுத்துகிறதோ இல்லை. (3) அவைகளுக்குப் பதிலாக, சிலை, சுரூபம் வைத்திருப்பது

மில்லை. எந்த விக்கிரக ஆராதனைக்காரருக் கிடையில் யூதர் போயிருந்தாலும் அவர்கள் விக்கிரக ஆராதனை இல்லாதிருக்கிறார்கள். இது அவர்களைக்குறித்த ஆச்சரியமான உண்மை. இந்த மூன்றும் இப்போ இருக்குங் காரியம். வரப்போகிற ஒரு சத்தியமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வச. 5. திரும்பிக் கர்த்தரையும் இராஜாவாகிய தாவீதை அதாவது கிறிஸ்துவையும் தேடுவார்கள். இது பவுல் அப்போஸ்தலனால், ரோ. 11. 26-ல் சொல்லப்படுகிறது. "இந்தப்பிரகாரம் இஸ்ரவேலரெல்லாரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்." இப்போ கிறிஸ்துவை அங்கிகரியாத யூதஜாதி அங்கிகரித்து இரட்சிக்கப்படுவார்கள். இது இனிமேல் நிறைவேறும்.

யூதர் இனிமேல் திரும்புவார்கள்.

4. அவர்கள் சிதறுண்டிருக்கும் தேசங்களிலே மிகுந்த பாடுகளையும், வருத்தங்களையும், சஞ்சலத்தையும் அடைவார்களென்று சொல்லப்பட்டது. உபா. 28. 29. "குருடன் அந்தகாரத்திலே தடவிக்கொண்டு திரிகிறதுபோல, நீ பட்டப்பகலிலே தடவிக்கொண்டு திரிவாய்; உன் வழிகளில் ஒன்றும் உனக்கு வாய்க்காதிருப்பதாம். உதவிசெய்வாரில்லாமல் எந்நாளும் ஒடுக்கப்படுகிறவனும் கொள்ளையிடப்படுகிறவனுமா யிருப்பாய்." உபா. 28. 47, 48. "சகல பரிபூரணமாயிருக்கையில், நீ மனமகிழ்ச்சியோடும் களிப்போடும் உன் தேவனாகிய கர்த்தரைச் சேவியாமற் போனதின்நிமித்தம் சகல குறைவும் பட்டு பட்டினியோடும் தாகத்தோடும் நிர்வாணத்தோடும் கர்த்தர் உனக்கு விரோதமாய் அனுப்பும் சத்துருக்களைச் சேவிப்பாய். அவர்கள் உன்னை அழித்துத் தீருமட்டும் இருப்பு நுகத்தடியை உன் கழுத்தின்மேல் போடுவார்கள்." உபா. 28. 59, 60. "கர்த்தர் நீங்காத பெரிய வாதைகளாலும் நீங்காத கொடிய ரோகங்களாலும் உன்னையும் உன் சந்ததியையும் அதிசயமாய் வாதித்து, நீ கண்டு பயந்த எகிப்தின் வியாதிகளையெல்லாம் உன்மேல் வருவிப்பார்." உபா. 28. 65–68. "அந்த ஜாதிகளுக்குள்ளே உனக்கு இளைப்பாறுதல் இராது. உன் உள்ளங்கால் தங்கித்தரிக்க இடமிராது. அங்கே கர்த்தர் உனக்குத் தத்தளிக்கிற இருதயத்தையும், சோர்ந்துபோகிற கண்களையும், மனச்சஞ்சலத்தையுங் கொடுப்பார். உன் ஜீவன் உனக்குச் சந்தேகத்தில் ஊசலாடும். உன் ஜீவனைப்பற்றிய நம்பிக்கையில்லாமல் இரவும் பகலும் திகில்கொண்டிருப்பாய். நீ பயப்படும் உன் இருதயத்தின் திகிலினாலும் உன் கண்கள் காணும் காட்சியினாலும் விடியற்காலத்

வெகு பாடடைவார்கள்.

தில் எப்பொழுது சாயங்காலம் வருமோவென்றும் சொல்லுவாய். கர்த்தர் உன்னைக் கப்பல்களிலே எகிப்திற்குத் திரும்பக் கொண்டுபோகப்பண்ணுவார். அங்கே உங்கள் சத்துருக்களுக்கு வேலைக்காரராகவும் வேலைக்காரிகளாகவும் விற்கப்படுவீர்கள், உங்களைக் கொள்வாரும் இல்லாதிருப்பார்கள்."

தேவன் அவர்களுக்கு நியமிக்கும் பிரமாணங்களைக் கைக்கொள்ள அவர்கள் சாவதானமாயிராவிட்டால், இவ்விதமான பெரிய வாதைகள் நேரிடுமென்றும், அவைகள் நீடித்த காலமாயிருக்கும் என்றும், அவர்கள் சுதந்தரிக்கப்போகிற பலஸ்தீனு நாட்டிற் பிரவேசிக்க முன்னமே சொல்லப்பட்டது. பூமியிலே ஒரு ஜாதியின் சீர் மறுஜாதியின் சீருக்கு வித்தியாசமானது. ஒரே ஜாதியின் சீர், ஒரு காலத்தைப்பார்க்கிலும் பின்னொரு காலத்திலே வித்தியாசமானது. ஆனால் யூதரின் சஞ்சல சீரோ, அவர்கள் தங்கள் நாட்டைவிட்டுத் துரத்தப்பட்ட காலம்முதல் ஒரே வண்ணமாயிருந்தது. கிறிஸ்து பிறந்த வருஷம் முதல் நூறாம் வருஷம் வரைக்குமுள்ள காலத்தை முதலாம் நூற்றாண்டென்பது. அந்த நூற்றாண்டிலே அவர்கள் பரிசுத்த நகரமாகிய எருசலேம் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. அவர்கள் நாடும் நகரங்களும் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டு, அவர்களும் சிறைகளாய்ப் பிறதேசங்களுக்கும் போய் வீடுவாசல் அற்றவர்களாய் [illegible]மெங்கும் அலைந்து திரியத் தொடங்கினார்கள். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் பம்பாய்க்கும், மலையாளத்துக்கும், கொச்சிக்கும் வந்தார்களென்று நினைக்க இடமுண்டு. மலையாளக்கரையிலுள்ள யூதர் தமிழ் பேசுகிறவர்களாயுமிருக்கக் காண்பீர்கள். இரண்டாம் நூற்றாண்டிலே, அதாவது கிறிஸ்தாண்டு நூறுதொடுத்து இருநூறுவரைக்குமுள்ள காலத்திலே ஒரு ரோம இராயனுடைய கட்டளைப்படி ஐந்து லட்சம் யூதர் கொலைசெய்யப்பட்டார்கள். மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே பின்னொரு ரோம இராஜனால் பெரிதான துன்புறுத்தல் அடைந்தார்கள். நாலாம் நூற்றாண்டிலே, ரோமையிலிருந்து துரத்தப்படுமுன்னே, அவர்கள் காதுகள் அறுக்கப்பட்டன. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் அலெக்சந்திரியா பட்டினத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டார்கள். பார்சிய இராஜ்யமெங்கும் கொடுமையாய் நெருக்கப்பட்டுத் துன்புறுத்தல் அடைந்தார்கள். ஆறாம் நூற்றாண்டிலே யூதேயாவைப் பிடித்துக்கொள்ளும்படி ரோமருக்கு விரோதமாய்க் கலகஞ்செய்ததினால் திரளான யூதர் சங்கரிக்கப்பட்டார்கள். அக்காலத்தில் ஆபிரிக்காவிலுள்ள அவர்கள் ஜாதியார் பயங்கரமான நெருக்கிடை அடைந்தார்கள். மலைக்குகைகளிற்றானும்

யூதர் காதறுக்கப்படல்.

தங்கள் முறைப்படி ஆராதனை செய்யாதபடி தடுக்கப்பட்டார்கள். ஏழாம் நூற்றாண்டிலே அவர்கள் மிகுந்த துன்புறுத்தல் அடைந்து எருசலேமிலும், அந்தியோகியாவிலும், ஸ்பானியாவிலுமிருந்து துரத்தப்பட்டார்கள். திரளான யூதர் பிராஞ்சு தேசத்துக்கு ஓடிப்போனார்கள். அங்கேயும் அவர்கள் தங்கள் மார்க்கத்தை விடவேண்டியதாய் அல்லது தங்கள் ஆஸ்தியை இழக்கவேண்டியதாயிருந்தது. அக்காலத்திலே மகமது அராபியாவிலே இருந்த யூதரைக் கீழ்ப்படுத்திப் பெரிதான திறை அறவிட்டபின் வலோற்காரமாய்த் தேசத்தைவிட்டுத் துரத்தினான். அடுத்த எட்டாம் நூற்றாண்டிலே அநேக யூத சமுசாரங்களுக்கு இரட்டிப்பான சஞ்சலத்தை உண்டாக்கின பிரமாணமொன்று மகமதிய இராஜ்யமெங்கும் பிரசித்தமாக்கப்பட்டது. ஒரு பிள்ளை யூதமார்க்கத்தை விட்டு மகமதுமார்க்கத்துக்குத் திரும்புவானேயாகில் அவனே தன் பெற்றாருடைய ஆஸ்திக்கும் சகோதரருடைய ஆஸ்திக்கும் சுதந்தரவாளியென்பதே அந்தப் பிரமாணம். ஒன்பதாம் பத்தாம் நூற்றாண்டிலே மகமதுவுக்குப் பின்வந்த கலிவ்மார் என்னும் இராஜாக்கள் ஸ்பானியா தொடுத்து இந்தியாவரைக்குமுள்ள தங்கள் இராஜ்யத்திலிருந்த யூதருடைய ஆஸ்தியைத் திரும்பத் திரும்பக் கொள்ளை அடித்தார்கள். பார்சியாவிலுள்ள அவர்கள் கல்லூரிகளை நிறுத்திவிட்டார்கள். அவர்களில் இகழ்ச்சிக்குரிய அறிகுறியும் போட்டார்கள். யூதரிவைகளைத் தாங்கவொட்டாமல் அராபியாவின் வனாந்தரங்களுக்கு ஒளித்து ஓடினார்கள். அதன்பின்பு சொற்பகாலமாய் யூதருக்குப் பழமையாயுள்ள நிந்தையும் வருத்தமுமொழிய விசேஷ துன்புறுத்தல் உண்டாகவில்லை. அப்பொழுது அவர்கள் பொருளாசையும் தேட்டமும் தடையற்று நடைபெற்றது. அதினால் அவர்கள் பின்வந்த நூற்றாண்டுகளிலே துன்புறுத்தப்படவும் கொள்ளை அடிக்கப்படவும் ஏதுவுண்டானது. அந்த கெட்டரேமும் கொடுங்கோன்மையுமான காலங்களிலே யூதருக்குச் செய்யப்பட்ட உபத்திரவங்களை எழுதுவதுஞ் சஞ்சலம். வாசிப்பதுஞ் சஞ்சலம். அவர்களை ஆண்ட இராஜாக்கள் ஈன இரக்கமற்ற பிசாசுகளாயிருந்தார்கள். யூதருமோ தங்கள் பொருளாசையினாலும் அநியாய வட்டியினாலும் தங்கள் சத்துருக்களைக் கோபப்படுத்துவதால் அவர்கள் தங்களைக் கொள்ளை அடிக்கவும் கொலைசெய்யவும் தூண்டிவிட்டார்கள். யூதராகிய ஜாதியாருக்கு அக்காலத்தில் உண்டான இருதய தத்தளிப்பையும், கண்களின் சோர்வையும், மனச்சஞ்

மகமதியனாகும் பிள்ளைக்கே சுதந்தரம்.

சலத்தையும் சொல்வதும், எழுதுவதும் அருமை. ஸ்பானியாவிலும், போர்த்துக்கல்லிலும், பிரான்சிலும், ஜர்மனியிலும், கங்கேரியிலும், துருக்கியிலும், இத்தாலியிலும், இங்கிலாந்திலும் அவர்கள் திரும்பத்திரும்ப ஈன இரக்கமில்லாமல் நடத்தப்பட்டார்கள். கொள்ளை அடிக்கப்பட்டார்கள். பிறதேசத்துக்கு எற்றப்பட்டார்கள். சங்காரம் பண்ணப்பட்டார்கள். இவைகளைக்குறித்து அக்காலத்தில் பலதேசங்களிலும் எழுதப்பட்ட சரித்திரங்கள் ஒன்றை ஒன்று உறுதிப்படுத்தாவிட்டால் அவைகளை நம்புவது அருமை. அவ்வளவு குரூரமான உபத்திரவங்கள். அக்காலத்துச் சரித்திரகாரர் சொல்லுகிறபடி அத்துன்புறுத்தல்கள் ஓரிடத்தில் நடந்தவைகளல்ல. ஸ்பானியாவிலுள்ள, நாவார், அரேக்கன் என்னும் நாடுகளிலும், ஓர்சேனு, பலென்ஷா, பார்சிலோனு, தொலிடோ என்னும் நகரங்களிலும், தொகையான யூதர் சங்கரிக்கப்பட்டார்கள். பிரான்சின் ஒரு எல்லை தொடுத்து மறு எல்லை வரைக்கும் திரளான யூதர் கொலையுண்டார்கள். அப்படியே லாங்குவிடொக்கியென்னி, போயிற்றவுருறேன், அஞ்சவு, மேன், திருனி, நேபிள்ஸ் என்னும் பட்டினங்களிலும் நடந்தது. பிருங்குபோட் என்னும் பட்டினத்தில் வாளால் கொல்லப்பட்டவர்களைவிட நூற்றெண்பது பேர் அக்கினியில் சுட்டெரிக்கப்பட்டார்கள். விருங்கோனியா, பாலேரானியா நாடுகளிலே ஒரு துன்புறுத்தலின்காலத்தில் 12,000 பேர் மாண்டார்கள். கிப்பன் என்னுஞ் சரித்திரகாரன் சொல்லுகிறபடி, வேடன், கிறிவீஸ், மென்ஸ், ஸ்பையேர்ஸ், உவேய்ம்ஸ் என்னும் பட்டினங்களில் அனேகமாயிரம்பேர் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டுப் பின்பு கொலைசெய்யப்பட்டார்கள். [illegible]ப்பேர் உங்கள் மார்க்கத்துக்குத் திரும்புகிறோமென்று பாசாங்கு பண்ணி உயிர்தப்பினார்கள். ஒவ்வொரு சிலுவையுத்தகாலத்திலும் இவைகள் திரும்பத் திரும்ப நடக்கும். சிலுவை யுத்தமாவது ஐரோப்பாவிலுள்ள கத்தோலிக்கர் கிறிஸ்து இயேசு இருந்திறந்த பலஸ்தீனு நாட்டை மகமதியர் கையினின்று பறித்துக்கொள்ளும்படி செய்த யுத்தம். இங்கிலாந்திலே யூதருக்குண்டான உபத்திரவம், பிறதேசங்களில் அவர்களுக்குண்டான உபத்திரவங்களுக்குக் குறைந்ததல்ல. யூதர் எங்கள் இரட்சகரைக் கொலைசெய்தவர்கள் அல்லவோவென்று அறியாமையுள்ள ஜனங்கள் அவர்களை அரோசித்தார்கள். பிரபுக்கள் கொள்ளைப்பொருளின் நிமித்தம் அவர்களை உபத்திரவப்படுத்தினார்கள். நிலத்தில் அல்

அக்கினியில் சுட்டெரிக்கப்படல்.

Crusade.
சிலுவை யுத்தம்.

லது நீரில் அல்லது ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் எந்தப் பிராணியாவது அக்காலத்து யூதரைப்போல ஈன இரக்கமில்லாமல் கொலைசெய்யப்படவில்லையென்று சேர் உவால்றர் ஸ்கொற் என்பவர் சொல்லுகிறார். யோர்க் என்னும் பட்டினத்தில் அவர்கள் பட்ட பாட்டைத் தாங்க அவர்களால் முடியாமல் அவர்கள் ஒரு கோட்டைக்குட் பிரவேசித்து கதவைப் பூட்டிக்கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் கொலை செய்திறந்தார்கள். ஒவ்வொரு பிதாவும் தன் மனைவியையும் பிள்ளைகளையுங் கொலை செய்தான். வேறொரு வழியாய் அவர்கள் உபத்திரவத்தை நீக்கக் கூடாதிருந்தது. கடந்தகாலத்து சம்பவங்களிலே நின்றுவிடவேண்டியதென்ன. இப்போ 1898. இதற்கு ஆறேழு வருஷங்களுக்கு முன்னே யூதர் ருஷியா இராஜ்யத்தை விட்டுத் துரத்தப்பட்ட செய்தியைப் புதினப்பத்திரிகைகளில் வாசித்திருக்கிறோமே.

Sir Walter Scott.

பிதா, மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் கொன்றது.

எரே. 15. 13. "நான் உன் ஆஸ்தியையும், உன் பொக்கிஷங்களையும் கிரயமில்லாமல் சூறை இடுவிப்பேன்." உபா. 28. 65. "அந்த ஜாதிகளுக்குள்ளே உனக்கு இளைப்பாறுதல் இராது. உன் உள்ளங்கால்கள் தங்கித் தரிக்க இடமுமிராது" என்று சொல்லப்பட்டதே. அப்படியெல்லாம் நிறைவேறினது.

5. உபா. 28. 32. "உன் குமாரரும் உன் குமாரத்திகளும் அந்நிய ஜனங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்கள். அவர்களைக் காண உன் கண்கள் நாடோறும் பார்த்துப் பார்த்துப் பூத்துப்போம்."

பிள்ளைகள் பறிக்கப்படல்.

யூதமார்க்கத்தை விட்டு மகமதிய மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் பிள்ளைகளுக்கே பிதா மாதாவின் ஆஸ்தி யுரிமையானதென்றும் மகமதியர் அநியாயமாய்ச் செய்த பிரமாணத்தால் பல பிள்ளைகள் பெற்றாரை விட்டுப்போக வந்தது; பின்னொரு விதமாயும் இது நிறைவேறினது. ரோமான் கத்தோலிக்கர் தங்கள் சந்நியாசி மடங்களில் வளர்க்கும்படி யூத சமுசாரங்களிலிருந்து பிள்ளைகளை வலோற்காரமாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு போனார்கள். இந்த வழக்கம் கத்தோலிக்க சபையின் சம்மதிப்படி நடந்துவந்தது மாத்திரமல்ல, இப்படிச் செய்யப்படவேண்டுமென்ற கட்டளையுமிருந்தது. லிஸ்பன் நகரத்திலிருந்து யூதர்கள் துரத்தப்பட்டபொழுது பதினாலு வயதுக்குட்பட்டவர்கள் புறப்பட இடங்கொடுக்கப்படவில்லை. தேவன் முன்னுரைத்தவைகள் எவ்வளவு நிதார்த்தமாய் நிறைவேறி வருகிறது.

6. உபா. 28. 37. "கர்த்தர் உன்னைக் கொண்டுபோய்விடும் எல்லா ஜனங்களுக்குள்ளும் பிரமிப்பும் பழமொழியும் பரியாசச் சொல்லுமாவாய்."

பழமொழியாவார்கள்.

எரே. 24. 9. "பூமியிலுள்ள எல்லா இராஜ்யங்களிலும் அலைந்து திரிகிறவர்களாகவும், நான் அவர்களைத் துரத்திவிட்ட எல்லா இடங்களிலும் நிந்தையாகவும், பழமொழியாகவும், வசைச்சொல்லாகவும், சாபமாகவும் வைத்து" என்று சொல்லியிருக்கிறது.

சிநேகிதனே! இவ்வசைமொழியும், நிந்தைகளுமெல்லாம் யூதருக்கு வந்தது, பின்னொரு ஜாதிக்கும் வந்ததில்லை. யூதருக்குண்டான அவமானம் இம்மட்டென்றில்லை. சில தேசத்திலே யூதரெல்லாம் அரையில் வார்க்கச்சுக் கட்டிக்கொண்டு திரியவேண்டுமென்ற கட்டளையிருந்தது. சில தேசங்களில் அவர்கள் ஜாதியை எல்லாரும் அறியத்தக்க ஒரு வர்னச்சீலைத் துண்டு கட்டிக்கொள்ளவேண்டுமென்ற பிரமாணமிருந்தது. வேறு சிலதேசங்களில் அவர்கள் போகும் இடமெல்லாம் இழுத்துக்கொண்டு போகும்படி ஒரு சிறு தடித்துண்டு அவர்களில் கட்டப்பட்டிருக்கும். யூதர் இருக்கும் தேசங்களில் இப்போவும் ஆகக்கெட்ட மனுஷனை யூதன் என்பார்கள். ஐரோப்பாவின் சகல பாஷைகளிலும் யூதன் என்பதே அதிக இகழ்ச்சியான சொல்லு.

மரக் குத்தி கட்டப்படல்.

7. சகல தண்டனைக்கும் அவர்கள் பாவமே காரணம். ஆனால் அவர்கள் விசேஷித்த பாவம் பொருளாசையே. எசா. 54. 17. "நான் அவர்கள் பொருளாசையென்னும் அக்கிரமத்தின் நிமித்தம் கடுங்கோபமாகி அவர்களை அடித்தேன்." செப். 1. 18. "கர்த்தருடைய உக்கிரத்தின் நாளிலே அவர்கள் வெள்ளியும் அவர்கள் பொன்னும் அவர்களைத் தப்புவிக்கமாட்டாது." அவர்கள் மிகுதியான பொன்னும் வெள்ளியுமுடையவர்களாயிருந்து அவைகளை நம்பியிருந்தார்களென்று இதினாலே விளங்கும். யூதரின் பொருளாசை, உலகமறிந்த காரியம். கடும்வட்டி வாங்குதல் ஐசுவரியமுள்ள யூதர்களுக்கு வழமையானது. அவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, அந்த ஜாதியாரெல்லாருக்கும் பண ஆசையே இருதயத்திலிருக்கும் விக்கிரகம்.

பொருளாசை விசேஷ பாவம்.

8. உபா. 28. 29. "நீ எந்நாளும் ஒடுக்கப்படுகிறவனும் பறிகொடுக்கிறவனுமாயிருப்பாய்." எந்நாளும் பறிகொடுக்கிறதற்கு, அவர்களிடம் பறிகொடுக்க ஐசுவரியம் உண்டாயிருக்கு

மென்பது விளங்கி நிற்கிறதே. அதைவிட வெளிப்படையாய், எசா. 60. 9. "உன் பிள்ளைகளையும் அவர்களோடே கூட அவர்கள் பொன்னையும் அவர்கள் வெள்ளியையும் உன் தேவனாகிய கர்த்தரின் நாமத்துக்கென்று கொண்டுவா", என்றிருக்கிறது. ஐசுவரிய மிருந்தாற்றானே கொண்டுவரலாம். எசா. 61. 6. "நீங்கள் ஜாதிகளின் செல்வத்தை அநுபவித்து அவர்களுடைய மகிமையைக்கொண்டு மேன்மை பாராட்டுவீர்கள்." இவை அவர்கள் செல்வத்தைக்குறித்து முன் உரைக்கப்பட்டவைகள். அந்தப்படியே அவர்களுக்கு என்ன கொள்ளையடிப்பும் பறிகொடுத்தலும் இருந்தாலும் உலகத்திலுள்ள எந்த ஜாதியிலும் யூதரே செல்வர். ஐரோப்பாவின் சகல இராஜாங்கங்களுக்கும் யூதரே திரளான பணம் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். …ந்தோம், பாரிஸ், நேயோக், வேர்லின் முதலிய விடங்களி… விசேஷ வங்குகள் வைத்து நடத்துபவர்கள் யூதரே. …யெங்கும் பேர்படைத்த செல்வராகிய ரோத்சாயில்ட் என்பவர்கள் யூதரே.

யூதர் செல்வரா யிருப்பார்கள்.

படிப்பினை.—யூதரைக்குறித்து அதிசயிக்கப்படத்தக்க இவ்வளவு காரியங்களையும் சொன்னோம். நீ பொறுமையாய்க் கேட்டாய். யூதரென்று ஒரு ஜனம் தற்காலம் பூமியின் நானா தேசங்களிலு மிருக்கிறார்களென்பதை மறுக்கமாட்டாய். அவர்கள் சொந்தத் தேசம் யூதேயாவென்பதை மறுப்பாயோ? நீ காண்கிற முதல் யூதன் தன் தேசத்தை உனக்குச் சொல்லுவான். அவர்கள், 1. தங்கள் சொந்தத்தேசத்தை விட்டு எங்கெங்த நாடுகளிலும் சிதறுண்டிருப்பதும் உண்மை. 2. அப்படியிருந்து ஒருபுறம்பான ஜாதியாயிருப்பதும் உண்மை. 3. அவர்களுக்கு ஒரு சொந்த இராஜ்யமும் இராஜாவு மில்லாதிருப்பதும் உண்மை. 4. எங்கே யிருந்தாலும் விக்கிரக வழிபாடில்லாதிருப்பதும் மறுக்கக்கூடாத சத்தியம். 5. அவர்கள் பூமியிலுள்ள வேறொரு ஜாதியாரும் படாத பாடுகள் அனுபவித்து வருவதும், வந்ததும் உண்மை. 6. அவர்கள் பிள்ளைகள் பல காலங்களில் அவர்களைவிட்டு எடுக்கப்பட்டதும் உண்மை. 7. அவர்கள் உலகத்தின் பலஜாதிகளுக்குள்ளும் பழமொழியும் பரிகாசச் சொல்லுமாயிருப்பதும் மெய். 8. பொருளாசையே அவர்கள் ஜாதியின் பாவம். இதுவும் உண்மை. 9. அவர்கள் உலகத்திலே திரளான செல்வமுடையவர்களென்பதும் மெய்.

இவைகளெல்லாம் அவர்களைக்குறித்து மோசேயின் ஆகமங்களிலும், தீர்க்கதரிசனங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருப்பதையும்

நீ கண்ணினால் காண்கிறாய். இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்கள் அவைகள் சம்பவிப்பதற்கு ஈராயிரம் மூவாயிரம் வருஷங்களுக்குமுன் எழுதப்பட்டதென்பதை மறுப்பாயோ? அப்படி மறுப்பது பூமியின் சகலஜாதியாரும் வழங்கிவரும் நூல்கள் அவர்கள் குறிக்குங்காலத்தில் எழுதப்பட்டது; கிறிஸ்தவர்களும் யூதரும் வழங்கிவரும் நூல்கள்மாத்திரம் அவர்கள் குறிக்கும் காலங்களில் எழுதப்பட்டதல்லவென்று சொல்லுவதாயிருக்கும். என் இப்படி அறம்புறமாய்ச் சொல்லவேண்டும். இல்லை, அவைகள் தீர்க்கதரிசனமாய் முன்சொல்லப்பட்டவைகள். தேவ அருளால் சொல்லப்பட்டவைகள். இப்படிச் சொல்லவேண்டிவரும் என்ற வில்லங்கத்துக்காகத்தான் வேதவிரோதிகள் அதெழுதப்பட்ட காலத்தை அங்கிகரிக்கப் பின்நிற்பது. அல்லாவிட்டால் உலகத்திலுள்ள பதினாயிரம் இருபதினாயிரம் புத்தகங்களின் காலத்தை ஒத்துக்கொள்வதுபோலக் கிறிஸ்தவவேதத்தின் காலத்தையும் ஒத்துக்கொள்வார்களே.

11. அதிகாரம்.

BABYLON, TYRE AND EGYPT.

பாபிலோன், தீரு, எகிப்து.

ஒரு ஐரோப்பிய வயித்தியசாலைக்கு வருபவர்களுக்கு வேதம் வாசித்துபோதனைசெய்வது எனக்கு வழக்கமாயிருந்தது. அதின்படி சிலநாட்களுக்கு முன் நான் வேதத்தை என் கையில் பிடித்துக்கொண்டு வந்திருப்பவர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் உலகத்திலுள்ள மறுபுத்தகங்கள்போல இதுவும் மனுஷர் எழுதின நூலென்று நினைக்கிறீர்கள். அப்படி அல்ல; இது தேவ அருளால் எழுதப்பட்ட புத்தகம். அதற்கு என்ன சாட்சி காட்டினால் நம்புவீர்களென்று கேட்டேன். அவர்கள் ஒன்றும் பேசாதிருந்தார்கள். நான் அவர்களைப் பார்த்து, பின்வருங் காரியங்கள் பலவற்றை முன்னறத் தெளிவாய்ச் சொல்லியிருக்குமானால் இது தேவனால் வந்ததென்று நம்புவீர்களோவென்று கேட்டேன். பலர் ஆம் என்று சொன்னார்கள். வாசிக்கும்

சிநேகிதனே, நீயும் அப்படிச் சொல்வாயோ? அப்படியாகில் வேதத்தில் முன்னறச் சொன்ன இன்னும் சில காரியங்களை எடுத்துக்காட்டுவேன். அவைகளினால் வேதம் தேவநூல் என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். முதல், பாபிலோன் என்ற நகரத்தைப்பற்றிக் கவனிப்போம்.

Babylon.—பாபிலோன்.

கி. மு. 440–ம் ஆண்டளவில் ஜீவித்த எரோடொற்றஸ் என்னும் கிரேக்க சரித்திரகாரன் சொல்லுகிறபடி பாபிலோன் 60 மைல் சுற்றளவுள்ள இராஜபட்டினம். அதின் மதில்கள் 350 அடி உயரமும், 87 அடி அகலமுமானவைகள். அதில் நாலுகுதிரைச் சாறட்டுகள், எதிராய் வருகிற நாலுகுதிரைச் சாறட்டுகளுக்கு வழிகொடுத்து மோசமில்லாமல் விலகிப்போகலாமென்று குயின்ரியஸ் கேட்டியஸ் என்னும் பின்னொரு கிரேக்க சரித்திரகாரன் சொல்லுகிறார். இந்தப் பட்டினம் அதிகம் செல்விக்கையும் அதிகாரமுமுடையதாயிருந்தகாலத்தில், கி. மு. 700–ம் ஆண்டளவில் அதைப்பற்றித் தீர்க்கதரிசனமாய்ச் சொல்லப்பட்டது யாதெனில்:

Herodotus & Quintius Curtius.

எசா. 13. 19–22. "இராஜ்யங்களுக்குள் அலங்காரமும், கல்தேயருடைய பிரதான மகிமையுமாகிய பாபிலோனனது தேவனால் சோதோமும், கொமோராவும் கவிழ்க்கப்பட்டதுபோலக் கவிழ்க்கப்படும். இனி ஒருபோதும் அதில் ஒருவருங் குடியேறுவதில்லை. தலைமுறைதோறும் அதில் ஒருவரும் தங்கித்தரிப்பதும் இல்லை. அங்கே அரபியன் கூடாரம் போடுவதுமில்லை. அங்கே மேய்ப்பர் மந்தையை மறிப்பதும் இல்லை. காட்டு மிருகங்கள் அங்கே படுத்துக்கொள்ளும். ஊளையிடும் பிராணிகள் அவர்கள் வீடுகளை நிரப்பும். கோட்டான்கள் அங்கே குடிகொள்ளும். அவர்கள் பாழான மாளிகைகளில் ஓரிகள் ஊளையிடும். வலுசர்ப்பங்கள் அவர்கள் செல்விக்கையான அரமனைகளில் ஏகமாய்க் கூடும். அதின் காலம் சீக்கிரம் வரும். அதின் நாட்கள் நீடித்திராது என்கிறார்."

இது கி. மு. 700–ம் ஆண்டளவில் தெரிவிக்கப்பட்டதென்று சொன்னோம். அது கிறிஸ்தவர்கள் குறிக்குங்காலமென்று அதை ஏற்றுக்கொள்ள ஒருவனுக்கு மனமில்லாவிட்டால், அந்தக்காலத்தைவிடட்டும். கி. பி. 300–ம் ஆண்டளவில் ஜீவித்த பேர்பெற்ற மார்க்க விரோதியாகிய போர்பிரி, என்பவன் மேற்குறித்த தீர்க்கதரிசனங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறான்.

அவன் காலத்தில் அந்தத் தீர்க்கதரிசனங்கள் இருந்தன. நாங்கள் பின்னால் சொல்லப்போகிறவைகள் அவன் மரித்து, முந்நூறு, எழுநூறு, தொளாயிரம், ஆயிரத்திருநூறு வருஷங்களுக்கு பின்பு நடந்தவைகள். மேலும் பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பைக்குறித்து, அதை எகிப்து இராஜா யூதேயாவின் குறிச்சிகளிலிருந்து சேகரித்தானென்று, கிப்பனென்னும் பின்னொரு வேதவிரோதி பரிகாசமாய்ப் பேசுகிறான். அந்த எகிப்தின் இராஜா கிறிஸ்துவுக்கு இருநூற்றுச் சொச்ச வருஷங்களுக்குமுன் ஜீவித்தான். அப்படியே அந்தக் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பின் காலத்தை வைத்துக்கொண்டாலும், பின்னே நாம் சொல்லப்போகிறவைகள் அதற்குமுந்நூறு, எழுநூறு, தொளாயிரம், ஆயிரத்தொருநூறு, ஈராயிரத்தொருநூறு வருஷங்களுக்குப்பின் நடந்தவைகள். கவனமாய்க் கேட்பீர்களாக.

1. பாபிலோன் குடியற்றதாகும் என்று சொல்லப்பட்டது.

பாபிலோன் குடியற்றதாகும்.

வச. 20. "இனி ஒருபோதும் ஒருவருங் குடியேறுவதில்லை. தலைமுறைதோறும் அதில் ஒருவரும் தங்கித்தரிப்பதுமில்லை." இப்படியொன்று பாபிலோனில் நிறைவேறுமென்று ஆர் முன் நினைப்பான். ஆர் சொல்லுவான். இவைகள் சொல்லப்பட்டும் ஆண்டுகள் நூறுநூறாய்க் கழிந்தன. பாபிலோன் திரும்பத் திரும்பச் சத்துருக்களாற் சேதப்பட்டது. ஆனாலும் அங்கே குடிகளில்லாமல் போகவில்லை. சரித்திரஞ் சொல்லுகிறபடி ஈற்றிலே சிலீஷியா, ரெஸ்வன் என்னும் வேறு பட்டினங்கள் கட்டப்பட்டன. இராஜாக்கள் அங்கே போய் வாசம்பண்ணினார்கள். பிரபுக்களும் அங்கே சென்றார்கள். அவர்கள் வேலைக்காரரும் மற்றவர்களும் படிப்படியாய் அங்கே போய்க் குடியேறினார்கள். பொருள் பண்டம் விற்கிறவர்களும் அங்கே போய்ச் சஞ்சரித்தார்கள். பாபிலோன் கைவிடப்பட்டது.

2. காட்டுமிருகங்கள் அங்கே தங்கும் என்று சொல்லப்பட்டது.

காட்டுமிருகங்கள் அங்கே தங்கும்.

வச. 21. "காட்டுமிருகங்கள் அங்கே படுத்துக்கொள்ளும். ஊளையிடும் பிராணிகள் அவர்கள் வீடுகளை நிரப்பும்" என்னப்பட்டது. இது எப்படி நடக்கக்கூடும். மிகுதியான ஜனங்கள் போய்விட்டாலும் வறியவர்கள் அங்கேயிருந்து ஜீவிப்பார்களே. துஷ்டமிருகங்கள் அங்கே சஞ்சரிக்கவேண்டியதில்லை. ஆனாலும் தேவன் சொன்னார், நிறைவேறாமல் போகுமோ? காரியங்கள் சம்பவிக்கிற விதத்தைப் பாருங்கள். பின் வந்த ஒரு இராஜா கைவிடப்பட்ட இப்பாபிலோனைத் தனக்குச் சிறந்த வேட்டைநிலமாக்க விரும்பினான். அவன் அங்கிருந்த ஏழைக்குடிகளைத் துரத்தி, இடிந்த மதில்களைத் திருத்தி தான் வேட்டையாடும்படி மிருகங்களை அங்கே விட்டு வளர்த்தான். அப்படியே மிருகங்கள் அங்கே படுத்துக்கொள்ள வந்தது.

3. "அங்கே மேய்ப்பர் தங்கள் மந்தையை மறிப்பதுமில்லை" என்னப்பட்டது. வச. 20. பாபிலோன் எப்பிராத்து நதிபாயும் சமனான வெளியில் கட்டப்பட்ட பட்டினம். வீடுகள் இடிந்து

அங்கே மந்தையை மறிப்பதில்லை.

மண்மேடாகும்பொழுது மந்தைகள் மேயப் புல்லுண்டாகுமே. மேய்ச்சல் தேடிக் கூடாரங்களோடுபோகிற மேய்ப்பர்கள் ஏன் அங்கே, மந்தையை மறிக்கமாட்டார்கள். சாய்ந்த சுவர்களுக்கும், இடிந்த மதில்களுக்கும், வில்வளைவுகளுக்குங் கீழான இடங்குகள் குகைகளிலே, புலிகளும், ஓனாய்களும், சிங்கங்களும், கழுதைப்புலிகளும் வாசம்பண்ணினதால் மேய்ப்பர் அங்கே ஆடுகளைக் கொண்டுபோக அஞ்சுகிறார்களென்று பிரயாணிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

4. "அராபியனும் அங்கே கூடாரம் போடான்" என்று சொல்லப்பட்டது. அதெப்படி? அராபியர் பேர்பெற்ற வேட்டைக்காரர். அவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாய்ச் செல்வார்கள். துஷ்

அராபியன் கூடாரம் போடான்.

டமிருகங்களை வேட்டையாட விரும்புபவர்கள், தங்கள் பயணத்தில் ஏன் அங்கே கூடாரம்போடார்கள்? அங்குள்ள திரளான சர்ப்பங்கள், தேள்கள், விஷஜெந்துகளின் நிமித்தியம் அங்கே படுத்து நித்திரைசெய்ய அஞ்சுவார்களாம்.

5. "பாபிலோன் திரும்பக் குடியேறுவதில்லை" என்னப்பட்டதே. மேற்சொல்லியவைகள் ஒருகாலத்திலே நடந்தாலும் என்றும் அப்படி இருக்க

குடியேறப்படுவதில்லை.

வேண்டியதில்லை. வருஷங்கள் நூறுநூறாயும் ஆயிரங்களாயும் செல்லும்போது துஷ்டமிருகங்களிருக்குங் குகைகள் தூர்ந்து நிரவிப்போம். பாம்புகளிருக்குஞ் செடிகளும், குப்பைகளும் உக்கிப்போம். மனுஷர் வாசம்பண்ணத்தக்க இடமாகுமே. ஏன் திரும்பக் குடியேற்றப்படாதிருக்கிறது? ஒரு நியாயத்தினாலேதான். தேவன் அப்படிச் சொன்னார், அதுதான் நியாயம்.

6. வேதம் அம்மட்டிலே நிற்கவில்லை. "கோட்டான்கள் அங்கே குடிகொள்ளும்" என்னப்பட்டது. கோட்டான் ஓர் நீர்ப்பட்சி. அது ஏன் அங்கே வரும். இது அதிகம் சமீபகா

லங்களிலே சம்பவித்தது. பட்டினத்துக்கு ஊடாகப் பாய்ந்த எப்பிராத்துநதி எதோபிரகாரம் தடைப்பட்டுப் பெருகினதால் பட்டினத்தின் முக்காற்பங்கும் கோட்டான்கள் நின்று சத்தமிடும் வெள்ளமாயிருக்கிறதென்று பயணக்காரர் சொல்லுகிறார்கள்.

கோட்டான் குடிகொள்ளும்.

Tyre.—தீரு.

இப்பட்டினத்தைக் குறித்து அதின் விழுகையும், அது முற்றிக்கை இடப்படும் விதமும், அதைப் பிடிக்கும் இராஜாவும், அது திரும்பக் கட்டப்படுங்காலமும் வேதத்திலே தீர்க்கதரிசனமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவைகளைக் கவனியாமல் அங்கே சமீபகாலங்களில் நடந்த சில காரியங்களைக் கவனிப்போம்.

1. தீரு அழிக்கப்படுமென்றும், அது திரும்பக் கட்டப்படுவதில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது. எசே. 26. 14. "இனிக் கட்டப்படாய்" எசே. 26. 21. "இனி நீ இருக்கமாட்டாய்; நீ தேடப்பட்டாலும் இனி என்றைக்கும் காணப்படமாட்டாய்." தீரு நகரம், நேபுகாத்நேச்சார் என்னும் இராஜாவினால் கி. மு. 573—ல் அழிக்கப்பட்டது. அக்காலந் தொடுத்து இந்த ஈராயிரத்துச் சொச்ச வருஷமாய் இல்லாதே போயிற்று; அதெப்படியாகும். தீரு, வர்த்தகத்தால் பெருத்த துறைமுகம். கப்பல்களும் மாலுமிகளும் [illegible]வான்களும் ஏராளமாய் நிறைந்த பட்டினம். அதின் குடிகள் உலகத்திலுள்ள எந்த ஜனங்களிலும் அதிக முயற்சியும் ஜாக்கிரதையும் உள்ளவர்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சத்துருக்கள் ஒருமுறை பட்டினத்தை அழித்துப்போட்டால் சீக்கிரம் அதைத் திரும்பக் கட்டுவார்களே. அப்படித்தான் சீக்கிரம் கட்டினார்கள். ஆனால் அது முன்னிருந்த இடத்தில் அல்ல. அரைமைல் தூரத்தில் கடலுக்குள்ளிருந்த ஒரு தீவிலே கட்டினார்கள். முன்னிருந்த பட்டினமோ அழிந்துபோயிற்று. தீர்க்கதரிசனமும் நிறைவேறினது.

தீரு திரும்பக் கட்டப்படாது.

2. தீருவின் மண்ணும் வாரிப்போடப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. எசே. 26. 4. "அவர்கள் தீருவின் மதில்களை அழித்து, அதின் கொத்தளங்களை இடித்துப்போடுவார்கள்; நான் அதின் மண்ணும் அதிலிராதபடி விளக்கிப்போட்டு அதை வெறும்பாறை யாக்கிவிடுவேன்."

மண்ணும் வாரிப் போடப்படும்.

இதெப்படிச் சம்பவித்ததென்றால் முந்தின பட்டினம் அழிந்து எழுபது வருஷத்திலே பிந்தின பட்டினம் பெருமையும் செல்வமுமுடையதானபோது, அலெக்சந்தர் என்னும் பெரிய இராஜன், கி. மு. 330—ல் அதற்கு விரோதமாய் வந்தான். அது கடலுக்குள் இருந்தபடியால் அதற்குப் போக வழியுண்டாக்கும்படி தன் திரளான சேனையைக்கொண்டு முந்தின பட்டினத்தின் மரம், கல், மண் எல்லாவற்றையும் வாரிக் கடலுக்குள் கொட்டி போக வழி உண்டாக்கினான். அப்படியே தேவன் சொன்னது நிறைவேறத்தக்கதாய், பட்டினத்துமண்ணும் வாரிப் போடப்பட்டது.

3. அது வலைகள் விரிப்பதற்கான இடமாகும் என்னப்பட்டது. எசே. 26. 14. "உன்னை வெறும் பாறை ஆக்கிவிடுவேன்; நீ வலைகளை விரிக்கிற ஸ்தலமாயிருப்பாய்; இனிக் கட்டப்படாய்." எசே. 26. 5. "அது வலைகளை விரிக்கிற இடமாய் சமுத்திரத்தின் நடுவிலே இருக்கும். நானிதைச் சொன்னேனென்று கர்த்தராகிய ஆண்டவர் உரைக்கிறார்."

அங்கே வலைகள் விரிக்கப்படும்.

கட்டப்படமாட்டாது, பாறையாயிருக்குமென்று பழைய பட்டினத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. வலைகளை விரிக்கிற இடமாயிருக்குமென்று, பிந்தின தீருவைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. இரண்டு பட்டினங்களின் அழிவுக்கும் முந்தியே எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தது.

தற்காலத்தில் கடலுக்குள் இருந்த தீருவைப்பற்றி அங்கே அறுபது எழுபது வறிய சமுசாரங்கள் மாத்திரம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அற்பமான கமமுயற்சியினாலும், சிறிய மீன்பிடி வேலையினாலும் ஜீவிக்கிறார்கள் என்று வொல்னி என்னும் சரித்திரக்காரன் சொல்லுகிறார். பிறாஸ் என்னும் பின்னொரு பயணக்காரன், தீரு, வலைகளைக் காயப்போடுகிற இடமாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்.

Volney.

பிரியமான சிநேகிதனே! காரியங்களைக் காண்கிறாயா? தேவன் மனுஷருக்குத் தமது வேதத்தைக் கொடுத்தபோது அதற்குச் சாட்சியையுங் கொடுத்தார். நீ அவைகளைப் பார்க்க மனமில்லாவிட்டால் நீயே உத்தரவாதியாயிருப்பாய். உன் ஆத்தும இரட்சிப்பை இழந்துபோகலாமா?

Egypt.—எகிப்து.

யூத தீர்க்கதரிசிகள் தங்களைச் சூழவிருந்த சகல தேசங்களையும் இராஜ்யங்களையும் பட்டினங்களையும்குறித்துத் தீர்க்கதரிசன

முறைக்கும்படி தேவன் கட்டளையிட்டார். அப்படியே எகிப்தைக்குறித்தும் பல தீர்க்கதரிசனங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளின் நிறைவேற்றத்தை நாம் தற்காலத்தில் காணலாம். வேறுவகையாய்ச் சொல்லுகில் எகிப்தில் தற்காலம் நாம் காணும் பல காரியங்கள் வேதத்தில் ஆயிரம் ஐஞ்ஞூறு வருஷங்களுக்குமுன் சொல்லப்பட்டிருந்தது. தேவனே அவைகளைச் சொல்லுவித்தாரென்பதற்கு வேறென்ன சாட்சிவேண்டும்.

1. எசே. 29. 14, 15. "எகிப்தியரின் சிறையிருப்பைத் திருப்பி, அவர்களை அவர்களுடைய ஜநந தேசமாகிய பத்ரோஸ் தேசத்திலே திரும்பிவரப் பண்ணுவேன்; அங்கே அவர்கள் அற்ப ராஜ்யமாயிருப்பார்கள். அது இனி ஜாதிகளின்மேல் தன்னை உயர்த்தாமல், மற்ற ராஜ்யங்களிலும் அற்பமானதாயிருக்கும்; அவர்கள் இனி ஜாதிகளை ஆளாதபடிக்கு அவர்களைக் குறுகிப் போகப் பண்ணுவேன்." எசே. 30. 12, 13. "தேசத்தையும் அதிலுள்ள யாவையும் அந்நிய தேசத்தாரின் கையால் பாழாக்கிப்போடுவேன். கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சொல்லுகிறது என்னவென்றால்: நான் நரகலான விக்கிரகங்களை அழித்து, கோப்பின் சிலைகளை ஒழியப்பண்ணுவேன்; இனி எகிப்திலே ஒரு அதிபதியும் இரான்."

என்றும் எகிப்து அற்ப இராஜ்யமாயிருக்கும்.

2. எகிப்து எப்போதும் அற்ப இராஜ்யமாயிருப்பது நம்பக்கூடிய காரியமல்ல. அது மிகுந்த செழிப்புள்ள தேசம். அதில் குடிகள் ஏராளம். ஒருமுறை தாழ்த்தப்பட்டால் சீக்கிரம் உயர்ந்துவிடுவார்கள். கோதுமை விளைவின் நிமித்தியம் உலகத்தின் களஞ்சிய வீடென்று எக்காலமும் எல்லாராலும் எண்ணப்பட்ட தேசத்தில் திரளான ஜனங்கள் இல்லாதிருக்குமோ? திரளான ஜனங்களிருந்தால் தங்கள் சுயாதீனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளாதிருப்பார்களோ? இப்படி ஒருவன் முன்னற எண்ணக்கூடியதாயிருந்தாலும் அதின் மேன்மை ஒழிந்தது. இனி அது உயர்வடைவதில்லையென்று கர்த்தர் சொன்னார். முதல் பாபிலோனியர், பின்பு பார்சியர், மக்கெதோனியர், ரோமர், சராசினர், மாமிலூக்ஸ் என்பவர்களும், ஈற்றிலே துருக்கியரும் அதைக் கீழ்ப்படுத்தி அரசாண்டார்கள். இந்தத் துருக்கியரே தற்காலத்தில் அவர்கள் அரசராயிருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் சுய அரசாட்சியைப் பெற்றுக்கொள்ளப் பலமுறையும் பிரயத்தனித்தார்கள். ஒருக்காலும் அனுகூலமடையவில்லை. கடைசியாய்ப் பண்ணப்பட்ட பிரயத்தனம் அரபிபாஷா வென்பவ

னால் செய்யப்பட்டது. அவன் எகிப்துதேசம் எகிப்தியருக்கே உரியதென்று பிரசித்தஞ்செய்து கலகமெழுப்பி, போராடினான். அபஜெயப்பட்டுக் கொழும்புக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட செய்தி அனேகருக்குத் தெரியும். அது எந்நாளும் கீழாகவேயிருக்கிறது. அற்ப இராஜ்யமுமாயிருக்கிறது. இரண்டகம், குரூரம், சிறைக்குணம், மடமை இவைகளே அவர்கள் ஜாதிக்குணம். கடந்த ஈராயிரத்து நானூறு வருஷங்களில் சிலகாலமாவது தன்னிஷ்டமடைந்திராத தேசமில்லை. இந்த எகிப்தொன்று மாத்திரந்தான் தவிர்தல்.

3. விக்கிரகங்கள் ஒழிந்துபோகுமென்று சொல்லப்பட்டது. எசே. 30. 13. "நான் நரகலான விக்கிரகங்களை அழித்து, நோப்பின் சிலைகளை ஒழியப் பண்ணுவேன்." எகிப்து விக்கிரகாராதனையில் பேர்பெற்ற தேசம். மாடுகளையும், முதலைகளையும், கோட்டான்களையும் வணங்கிவந்த தேசம். அவர்கள் தேசத்தைப் பிடிக்கவந்த பார்சிய இராஜாவாகிய கம்பைசீஸ் என்பவன் இம்மிருக வணக்கத்தைத் தனக்காகப் பிரயோசனப்படுத்தினான். எப்படியெனில் அவர்கள் வணங்கிவந்த ஆடுகள், மாடுகள், பூனைகள், நாய்களாகிய பல மிருகங்களைத் தனது சேனைக்குமுன் சாய்த்துக்கொண்டு போனான். அவைகள்மேல் அம்புகள் படுமென்ற பயத்தால் எகிப்தியர் பார்சியர்மேல் கணைதொடுக்கவில்லை. இவர்கள் போய் அவர்கள் பட்டினத்தைப் பிடித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட தேசத்திலிருந்து விக்கிரகாராதனை ஒழிந்துபோகுமோ. ஆம் அப்படியாகுமென்று சர்வவல்லவர் சொன்னார். எகிப்தை விட்டு விக்கிரகம் ஒழிந்து வெகுகாலமாயிற்று. அங்கே வாசம்பண்ணுகிறவர்கள் ஓர்வகையான பெயர்க்கிறிஸ்தவர்கள். ஆளுகை செய்கிறவர்கள் மகமதியராகிய துருக்கியர். இருவகையானவர்களும் மிருகங்களையாவது மரமும் கல்லுமாகிய சுரூபங்களையாவது பணிந்துகொள்வதை அருவருக்கிறார்கள்.

விக்கிரகம் ஒழிந்துபோம்.

4. ஒரு சுய அதிபதி யிருக்கமாட்டான் என்று சொல்லப்பட்டது. எசே. 30. 13. "இனி எகிப்திலே ஒரு அதிபதியும் இரான்." ஆயிரத்துச் சொச்சவருஷங்களாய் அப்படியே இருக்கிறது. பின்னொரு தேசத்து அரசனுக்குத் திறைகொடுத்தாவது அந்நாட்டான் ஒருவன் அரசாளவில்லை. அவர்களை ஆளுபவர்கள் பிறதேசத்திலிருந்தே அனுப்பப்படுகிறார்கள். துருக்கியராகிய அந்நிய

சுய அதிபதியிரான்.

ஜாதியார் பலமுறையும் தங்கள் அடிமைகளையே எகிப்தை
அரசாள அனுப்புகிறார்கள்.

5. எகிப்தியர் ஒருவரோடொருவர் யுத்தஞ்செய்வார்கள்
என்று சொல்லப்பட்டது. எசா. 19. 2, 3.
"சகோதரனோடே சகோதரனும், சிநேகித
னோடே சிநேகிதனும், பட்டினத்தோடே
பட்டினமும், இராஜ்யத்தோடே இராஜ்யமும் யுத்தம்பண்ணும்
படியாய், எகிப்தியரை எகிப்தியரோடே போர்கலக்கப்பண்ணு
வேன்."

ஒருவரோடொருவர் யுத்தஞ் செய்வார்கள்.

இது மிகவும் கவனிக்கத்தக்கவிதமாய் எகிப்தின் சுய
ஊர்ச் சண்டைகளிலே நிறைவேறினது. ஒருமுறை பதின்
மூன்றுபேர் சேனைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு சிங்காசனத்துக்
காகப் போராடினார்கள். அதினால் அரசாளுகை தேசத்தில்
இல்லாமற்போக, பார்சியர் தேசத்தைச் சுகமாய்ப் பிடித்துக்
கொண்டார்கள்.

6. குரூரமான இராஜா அவர்களை ஆளுவான் என்று சொல்
லப்பட்டது. எசா. 19. 4. "நான் எகிப்
தியரைக் கடினமான அதிபதியின் கையில்
ஒப்பிப்பேன்; குரூரமான இராஜா அவர்
களை ஆளுவான் என்று சேனைகளின் கர்த்தராகிய ஆண்டவர்
சொல்லுகிறார்."

குரூரமான இராஜா ஆளுவான்.

இது எவ்வளவு அதிசயமாய் நிறைவேறினது. எகிப்தை வெற்
றிகொண்ட பார்சிய அரசனாகிய கம்பைசீஸ் என்பவன் குரூரத்
தில் பாதித்தியங்கொண்டவன். தான் ஜெயங்கொண்ட இராஜா
வை எருதின் இரத்தத்தைக் குடிக்கப்பண்ணினான். அதினால்
அவன் இறந்தான். அர்த்தசாஸ்து இராஜன் பின்னொரு அர
சனை சிலுவையில் அறைவித்தான். தற்காலமிருக்கும் துருக்
கிய அதிபதிகளின் கொடுமையைச் சொல்லவேண்டியதில்லை.
ஒருமுறை ஒரு துருக்கிய தேசாதிபதி, எகிப்திலுள்ள ஒரு
புறம்பான ஜாதியாகிய டொங்கோபா என்பவர்களை இராஜ
வீட்டுக்கு விருந்துக்கு அழைத்தான். அவர்கள் அழைப்பை
அங்கிகரித்து விருந்துக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் போஜனஞ்
செய்யும்படி உட்கார்ந்திருக்கையில், பதிவுவைக்கப்பட்டிருந்த
சேனைகளால் இரண்டகத்தனமாய் சங்காரம் பண்ணப்பட்டார்
கள். ஆபிரகாம் பாஷா என்னும் பின்னொரு அதிபதி தனக்கு
உபகாரமாய்க் கொடுக்கப்பட்ட துப்பாக்கியின் இலக்கை அறி
யும்படி பாதையிலே செல்லும் வழிப்போக்கரைச் சுட்டுப்

பார்ப்பான். ஆளுபவர்கள் தங்களுக்குப் பிரியமான ஒரு பசு
வுக்குச் சொற்பவிலை கேட்பார்கள். உடையவன் மறுத்தால்
ஏதேன் ஒரு குற்றச்சாட்டால் அவன் மறியலில் போடப்படு
வான். ஒரு துருக்கிய ஐசுவரியவான் ஒரு அழகிய கிறிஸ்த
பெண்ணைக் கண்டால் பிடித்துத் தன் வீட்டுக்குக் கொண்டு
போய்விடுவான். தேவனே அன்றி வேறே தேவன் இல்லை.
மகமது அவருடைய நபியென்று அவளைக்கொண்டு சொல்லு
வித்துப்போடுவானாகில் அவள் ஒரு மகமதிய ஸ்திரி ஆவாள்.
பிரியமான காலமெல்லாம் அவளைத் தனக்கு வைப்பாட்டியாக
வைத்திருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட அநீதிகளுக்கு நிவிர்த்தி
யில்லை. எளிய மனுஷனுக்கு துருக்கிய கோட்டிலே நீதி
கிடையாது. மகமது மார்க்கத்தை விசுவாசியாத எவர்களு
டைய ஜீவனையும் வாங்கிப்போடலாமென்பதே இஸ்லாமியர்
பிரமாணம். ஆகையால் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் ஜீவனோ
டிருக்கும்படி வரிப்பணங் கொடுக்கவேண்டும். அதைவிட்ட
தன் தானியங்களில் ஐந்திலொன்று, தன்
மரங்கள் காய்க்கும் பழங்களில் ஐந்திலொ
ன்று, தன் கோழிகளிடும் முட்டைகளில்
ஐந்திலொன்று, பிடிக்கும் மீன்களில் ஐந்திலொன்று, தான்
வேட்டையாடும் மிருகங்களில் ஐந்திலொன்று கொடுக்கவேண்
டும். அதைவிடச் சந்தைக்குக் கொண்டுவரும் ஒவ்வொரு
பொருளுக்கும் தீர்வை கொடுக்கவேண்டும். இவ்வளவுமாத்
திரமல்ல, தீர்வை அறவிடுகிறவர்கள் தடியாலும், சவுக்கா
லும் அடித்து ஆக்கினைப்படுத்தி ஐந்தில் இரண்டளவுக்கும்
அறவிடுவார்கள்.

துருக்கிய அரசாட்சிக் கொடுமை.

இதுவுமல்லாமல் துருக்கிய அரசாட்சியின் பிரமாணம் பொ
ருள் பண்டங்களும் மனுஷருங்கூட எல்
லாம் சுல்தானுடையது. ஆகையால் அர
சாட்சிக்காக எந்த மனுஷனைக்கொண்டும் எவ்வளவு வேலை
யுஞ் செய்வித்துக்கொள்ளலாம். நீர்ப்பாய்ச்சும் வாய்க்கால்கள்
எல்லாம் வருஷந்தோறும் பழுதுபார்க்கப்படவேண்டும்.
கிடைவ் என்னும் துருக்கிய அதிபதி தனது போர்ச்சேவகரை
ஒரு கிராமத்துக்கு அனுப்புவான். அவர்கள் வாய்க்கால்களைப்
பழுதுபார்க்கத் தங்களுக்கு வேண்டிய மனுஷரை பலோற்
காரமாய்ப் பிடித்துத் துரத்திக்கொண்டு போவார்கள். வேண்டிய
ஆண்கள் இல்லாவிட்டால் பெண்களையும் பிள்ளைகளையும்
துரத்திக்கொண்டுபோவார்கள். அவர்கள் தங்கள் கைகளால்
சேற்றை வாரிப் பெட்டிகளிற் போட்டுச் சுமப்பார்கள். சுறுக்

Kedive.

குப்பண்ணுவிட்டால் தலையிலும் கைகளிலும் தடியால் அடிப்பார்கள். அவர்களை ஆளுபவர்கள் கடூரமானவர்கள் அல்லவோ?

7. எசா. 19. 6, 7. "கொறுக்கையும் நாணலும் வாடும். நதியோரத்திலும் நதிமுகத்திலும் உள்ள மடலுள்ள செடிகளும், நதியருகே விதைக்கப்பட்ட யாவும் உலர்ந்துபோம்; அது பறக்கடிக்கப்பட்டு இல்லாதேபோம்." இங்கே நாணலும் மடலுள்ள செடிகளும் என்பவைகளிலிருந்துதான் அக்காலத்துக் கடுதாசிகளும் புத்தகங்களும் உண்டாக்கப்பட்டது. எகிப்திலிருந்துதான் அக்காலம் முழுப்பூமிக்கும் கடுதாசிகளும் புத்தகங்களும் போனது. அந்த நாணலும் மடலுள்ள செடிகளும் பறக்கடிக்கப்பட்டு இல்லாதேபோம் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியே எகிப்தை ஜெயங்கொண்ட துருக்கியர் நதிமுகத்திலுள்ள பல வெட்டு வாய்க்கால்களைத் தூரவிட்டார்கள். வனாந்தரத்திலிருந்து வரும் மணலினுல் அவைகள் நிரம்பின. அதினுல் ஆயிரம் பதினுயிரம் எக்கர் நிலங்கள் மணல் வனாந்தரங்களாயும் உவர் நிலங்களாயும் கிடக்கின்றன. தண்ணீர் பாயக் கால்வாய்கள் இல்லாதபடியால் கடுதாசியாய்ப் பாவிக்கப்படும் நாணல்கள் ஒழிந்துபோனது. சணலிலிருந்து கடுதாசி செய்யும் வகை வந்தபோது நாணல் முற்ருய் ஒழிந்துபோனது.

மடலுள்ள செடிகள் உலர்ந்துபோம்.

8. மீன்பிடிக்கிறவர்கள் துக்கிப்பார்கள். எசா. 19. 8. "மீன்பிடிக்கிறவர்கள் பெருமூச்சுவிடுவார்கள், நதியிலே தூண்டில் போடுகிற யாவரும் துக்கிப்பார்கள்; தண்ணீர்களின்மேல் வலைகளை வீசுகிறவர்கள் சலித்துப்போவார்கள்."

மீன்பிடிகாரர் துக்கிப் பார்கள்.

எகிப்து மீன்பிடிக்குப் பேர்பெற்ற தேசம். நயில் ஆறு மீன்களால் நிறைந்தது. அதின் பெருக்குத் தணியும்போது வாய்க்கால்களில் மீன்கள் திரள் திரளாய்க் காணப்படும். அவைகளைக் கையினுலும் பிடிக்கலாம். பிரதான வாய்க்கால் ஒன்றின் மீன்பிடி இராஜாத்திக்கு அற்றை (Pin-money)ச் செலவுக்கென்று விடப்பட்டது. அது வருஷத்தில் ஏழுமாசத்துக்கும் நாளொன்றுக்கு ஈராயிரத்துச் சொச்ச ரூபாய் பெறுமதியுள்ளது. மற்ற ஐந்து மாசத்துக்கும் நாளொன்றுக்கு அறுநூறு ரூபாய் பெறுமதியானது. இப்போவோ, வாய்க்கால்கள் மணலால் நிரப்பப்பட்டபடியால் எகிப்தின் சகல வாய்க்கால்களின் மீன்பிடி வரவும் இராஜாத்தியின் சிறுசெலவுக்கு விடப்பட்டதற்குக் காணுது.

Pin Money.

அதுவுமல்லாமல் பழைய எகிப்தியருடைய ஒவ்வொரு கோவில்கள் அருகே குளங்களில் மீன்கள் விட்டு வளர்க்கப்படும். அவர்கள் வணங்கின தேவர்களாகிய நாகைகளுக்கும், பூனைகளுக்கும், முதலைகளுக்கும் போஜனமாகும். இப்போ அவைகள் வேண்டியதுமில்லை. எசா. 19. 10. "மீன் வளர்க்கிற குளங்களைக் கூலிக்கு அணைகட்டுகிற அணைவருடைய அணைக்கட்டுகளும் உடைந்துபோம்."

9. சணல்வேலை செய்பவர்களும் நாணுவார்கள். எசா. 19. 9. "மெல்லிய சணலைப் பக்குவப்படுத்துகிறவர்களும், சல்லாக்களை நெய்கிறவர்களும் நாணுவார்கள்."

சணல்வேலை செய்பவர்கள் நாணுவார்கள்.

எகிப்து மெல்லிய வஸ்திரத்தால் பேர்பெற்ற தேசம். மினர்வாதேவிக்கு உடுத்திய வஸ்திரத்தின் ஒவ்வொரு இழையும் முந்நூற்று அறுபது மெல்லிய இழைபொருந்தியதென்று பிளினி என்னும் சரித்திரகாரன் சொல்லுகிறார். பெர்லின்நகர நூதன சாலையிலே சுகந்தவர்க்கமிட்ட இராஜபிரேதமொன்றிருக்கிறது. அதற்கு உடுத்திய வஸ்திரத்தின் ஓரங்குலத்தில் 360 பாநூலும் 270 தறிநூலும் இருக்கிறது. எகிப்தியர் இவ்வளவு மெல்லிய வஸ்திரம் நெய்கிறவர்கள்.

Berlin Museum.

ஆனால் இப்பொழுது உலகத்துக்கு மெல்லிய வஸ்திரங் கொடுப்பது எகிப்தல்ல. அப்[illegible]சவுகாரர் துருக்கியரின் திறைவரி தாங்கமாட்டாமல் முதல் பிராஞ்சுக்குக் குடிபோனார்கள். அங்கே துன்புறுத்தல் உண்டானபோது, ஐர்லாந்துக்குப் போனார்கள். இப்பொழுது பிராஞ்சின் சருகையும் ஐர்லாந்தின் சணல் வஸ்திரமுமே உலகத்தில் பேர்போனது. எகிப்தின் சணல்வேலை செய்பவர்கள் நாணிப்போனார்களே. யூதருக்குள்ளிருந்த தீர்க்கதரிசிகள் எகிப்தைக்குறித்து இப்படியெல்லாம் சொல்ல இயன்றவர்களானதெப்படி? விவேகமுள்ள எந்த மனுஷனும் இதற்கு மறுமொழி சொல்லவேண்டாமா? இவைகள் முன்னறச் சொல்லப்படவில்லையென்றாவது, எகிப்தின் சீர் இப்போ அப்படி இருக்கவில்லையென்றாவது சொல்வது மிகுந்த அறியாமையாயிருக்கும். தேவனே இவைகளை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினர் என்பதே சரியான உத்தரம்.

12. அதிகாரம்.

JERUSALEM.

எருசலேம்.

மத்தேயு, 24. அதி-லும், மாற்கு, 13. அதி-லும், லூக்கா, 21. அதி-லும், இயேசுகிறிஸ்து எருசலேமின் அழிவைப்பற்றிச் சொல்லிய தீர்க்கதரிசனங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இயேசு கடைசியாய் எருசலேம் தேவாலயத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போகையில் அவருடைய சீஷர்கள் தேவாலயத்தின் சிறப்பை அவருக்குக் காண்பித்தார்கள். அவ்வேளையிலேதான் அதின் அழிவைக்குறித்து அவர் பேசினர். பின்பு அவர் ஒலிவமலையின்மேல் உட்கார்ந்திருக்கையில் சீஷர்கள் அவரிடத்தில் தனித்துவந்து இவைகள் எப்பொழுது சம்பவிக்கும், சம்பவிப்பதற்கு அடையாளமென்னவென்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது அவர் எருசலேமின் அழிவையும் அதற்கு அடையாளமாய் முன் சம்பவிப்பவைகளையும் சொன்னர். அவர் சொன்னது கி. பி. 34-ம் வருஷத்தில். அழிவு சம்பவித்தது கி. பி. 70-ம் வருஷத்தில். தீர்க்கதரிசனங்களின் நிறைவேறினதை அக்காலத்திலிருந்த யூசிபியஸ், தசிற்றஸ் முதலிய சரித்திரக்காரரின் புத்தகங்களால் அறிகிறோம். அவைகளில் சிலவற்றைக் கவனிப்போமாக.

Tacitus & Josephus

1. கள்ளக்கிறிஸ்துக்கள் தோன்றுவார்கள். மத். 24. 5. மாற். 13. 5, 6. லூக். 21. 8. "ஒருவனும் உங்களை வஞ்சியாதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள். அநேகர் வந்து, என் நாமத்தைத் தரித்துக்கொண்டு: நானே கிறிஸ்துவென்று சொல்லி, அநேகரை வஞ்சிப்பார்கள்."

கள்ளக் கிறிஸ்துக்கள் தோன்றுவார்கள்.

கிறிஸ்து மரித்தபின் பின்பு காலத்துக்குக்காலம் அநேக கள்ளக்கிறிஸ்துக்கள் தோன்றினர்கள். யூசிபியஸ் என்பவர் சொல்வது யாதெனில் அநேக எத்தர்கள் எழும்பி, ரோமர் கையிலிருந்து யூதரை விடுவிக்கும்படி தேவன் தங்களை அனுப்பினரென்று சொல்லி அநேகம் ஜனங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு

வனாந்தரங்களுக்குச் சென்றார்கள். ஒரு எகிப்திய கள்ளத் தீர்க்கதரிசி அப்படியே முப்பதினாயிரம்பேரைச் சேர்த்துக் கொண்டு போனபொழுது, பிலிக்ஸ் என்னும் ரோம அதிபதி அவர்களை முறிய அடித்தான். டொசிதியஸ் என்னும் பின்னொரு கள்ளத்தீர்க்கதரிசி, வருவாரென்று மோசே தீர்க்கதரிசனமாயுரைத்த கிறிஸ்து நான்தானென்று உறுதியாய்ச் சாதித்தான். மாயவித்தைக்காரனாகிய சீமோனென்னும் ஒருவன், யூதருக்குள்ளே தான் தேவகுமாரனாய் வந்திருக்கிறேனென்று சொல்லிவந்தான். தூடாஸ் என்னும் பின்னொரு எத்தன், உங்கள் பொருள் பண்டங்களையும் கொண்டு என் பிறகே வாருங்கள். யோர்தான் நதி பிரிந்து எனக்கு வழிகொடுக்கும் என்று சொல்லி ஜனங்களை வஞ்சித்தான். யூசிபியஸ் என்பவரின் புத்தகங்களிலிருந்து இன்னுமநேக உதாரணங்களை எடுத்து எழுதலாம். கர்த்தர் சொன்னது நிறைவேறினதென்பதைக் காட்ட இம்மட்டும் போதும்.

2. யுத்தங்களும் கலகங்களுமுண்டாகும். மத். 24. 6. "யுத்தங்களையும் யுத்தங்களின் செய்திகளையும் கேள்விப்படுவீர்கள்; கலங்காதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; இவைகளெல்லாம் சம்பவிக்கவேண்டியதே; ஆனாலும் முடிவு உடனே வராது."

கலகங்களுண்டாம்.

எருசலேமின் அழிவுக்குமுன்னே ரோம இராஜ்யத்தில் பயங்கரமான அதிர்ச்சிகளுங் கலகங்களு முண்டாயிருந்தன. இராஜபட்டத்தைத் தேடினவர்கள் [illegible] ருவர் பண்ணிய யுத்தங்கள் கொஞ்சமல்ல. பதினெட்டு மாசங்களுக்குள்ளே, நீரோ, கல்பா, ஒதோ, விதெல்லியஸ் என்னும் நாலு ரோம இராயர்கள் வன்கொலையாய் மரித்தார்கள். கலிக்குலா என்னும் ரோமராயன், தன் சுரூபத்தை யூதர்கள் தங்கள் தேவாலயத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டான். அந்தத் தேவதூஷணமான கட்டளைக்கு அமையவே மாட்டோமென்று அவர்கள் மறுத்தபோது நான் உங்களிடம் வந்து உங்களைச் சங்கரிப்பேனென்று சொல்லியனுப்பினன். அப்படிச் செய்யுமுன் மரித்துப்போனன். செசரியாவிலே யூதரும், சீரியருமாகிய இருதிறத்தாரும் அப்பட்டினம் தங்களுடையது தங்களுடையதென்று சொல்லிப் போர் பண்ணினபோது யூதரில் இருபதினாயிரம்பேர் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். இப்படியே யூதேயாவிலே மாத்திரமல்ல, இன்னும் பல விடங்களிலேயும் யுத்தங்களும் கலகங்களு முண்டாயிருந்ததென்று யூசிபியஸ் சொல்லுகிறார்.

3. பூமி அதிர்ச்சி உண்டாகும். மத். 24. 7. "பஞ்சங்களும், கொள்ளைநோய்களும், பூமி அதிர்ச்சிகளும் பலஇடங்களில் உண்டாகும்."

பூமி அதிர்ச்சி உண்டாம்

கிலௌதியராயனுடைய காலத்திலே கிரேத்தாதீவில் ஒரு பூமியதிர்ச்சி உண்டாயிற்று. வேறும் பல பூமி அதிர்ச்சிகள், சிமிர்னாவிலும், மெலித்தா, கியோஸ்சாமோஸ், என்னுந் தீவுகளிலும் உண்டாயின. இங்கெல்லாம் யூதர்கள் வாசம் பண்ணினார்கள். ரோமையிலே உண்டான பூமி அதிர்ச்சியைப்பற்றியும், நீரோராயனின் காலத்திலே உண்டான பூமியதிர்ச்சியில் லௌவோதிகியா, ஐருப்போலீஸ், கொலோஸ், பொம்பியை என்னும் பட்டினங்கள் அழிக்கப்பட்டதைப்பற்றியும் தசிற்றஸ் என்னும் ரோமசரித்திரகாரன் சொல்லுகிறார். ரோமையிலுண்டான பூமி அதிர்ச்சியைப்பற்றி, சூஅற்றோனியஸ் என்னும் பின்னொரு சரித்திரகாரனுஞ் சொல்லுகிறார்.

4. வானத்திலே பயங்கரமான தோற்றங்கள் உண்டாகும். லூக். 21. 11. "வானத்திலிருந்து பயங்கரமான தோற்றங்களும் பெரிய அடையாளங்களும் உண்டாகும்."

வானத்தில் அடையாளங்கள்.

எருசலேம் முற்றிக்கை இடப்படுமுன் பல பயங்கரமான தோற்றங்கள் காணப்பட்டதென்று யூசிபியஸ் சொல்லுகிறார். 1. பட்ட[illegible] ஒரு வால்வெள்ளி எருசலேம் நகரத்துக்கு மேலாய்த் தூங்குகிறதாக ஒரு வருஷமளவுக்கு காணப்பட்டது. 2. புளிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகையை அனுசரிக்க ஜனங்கள் கூடிவந்திருந்த காலத்திலே இராவில் ஒன்பதாம்மணி வேளையிலே தேவாலயத்தையும் பலிபீடத்தையுஞ் சுற்றி, பட்டப்பகலை ஒத்த பேரொளி பிரகாசித்தது; அது அரைமணித் தியாலத்துக்கு நின்றது. 3. அப்பண்டிகையிலே பலி செலுத்தும்படி ஆசாரியன் ஒரு பசுவைக் கொண்டுபோகையில் அது தேவாலயத்தின் நடுவிலே ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை ஈன்றது. 4. தேவாலயத்தின் கிழக்கு வெண்கலக் கதவைச் சாத்த இருபதுபேர் வேண்டும். இது சாத்தப்பட்டுத் திறுங்குகளாலும் தடிகளாலும் பூட்டப்பட்டிருந்தபோது இராவின் ஆறாம்மணி வேளையிலே தானாய்த் திறந்தது. 5. மேகத்திலே சேனைகள் நின்று யுத்தஞ்செய்கிறதாகவும், பட்டினங்களை முற்றிக்கை இடுகிறதாகவும், அஸ்தமன வேளையிலே தேசமெங்கும் காணப்பட்டன. 6. பெந்தெகொஸ்துப் பண்டிகை

யிலே, வழமைபோல இராக்காலத்திலே ஆசாரியர்கள் தேவாலயத்துக்குள் பிரவேசிக்கையில், முதல் ஒரு அசைவாட்டமும் ஒரு சத்தமுமுண்டானது. பின்பு நாம் இவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்படக்கடவோமென்று ஜனத்திரளின் சத்தம்போல ஒரு சத்தமுமுண்டானது. 7. எல்லாவற்றிலும் அதிக பயங்கரமானதாய் யூசிபியஸ் சொல்லும் செய்தி யாதெனில், யேசுவென்னும் ஒரு பொதுவான நாட்டவன் யுத்தம் தொடங்குவதற்கு பல வருஷங்களுக்கு முன்னே கூடாரப் பண்டிகைக்கு வந்து, "கிழக்கிலிருந்தொரு சத்தம், மேற்கிலிருந்தொரு சத்தம், நாலு காற்றுக்களிலிருந்தொரு சத்தம், எருசலேமுக்கும் தேவாலயத்துக்கும் விரோதமாய் ஒரு சத்தம், மணவாளனுக்கும் மணவாட்டிக்கும் விரோதமாய் ஒரு சத்தம், சகல ஜனங்களுக்கும் விரோதமாய் ஒரு சத்த" மென்று இராப்பகலாய், தெருக்கள் தோறும் சத்தமிட்டுக்கொண்டு திரிந்தான். அதைத் தடுக்கும்படி, அதிபதிகள் அடித்தாலும், தண்டித்தாலும் அவன் கேளாமல், ஐயோ, எருசலேமுக்கு ஐயோவென்று அழுங்குரலாய்ச் சொல்லிக்கொண்டு திரிந்தான். இப்படி அவன் ஏழு வருஷமும் ஐந்து மாதமுமாய்க் கூக்குரலிட்டுக் கொண்டு திரிந்தான். பண்டிகைவேளைகளிலே பிரதானமாய் அப்படிச் செய்வான். அவன் தொய்ந்துபோகவுமில்லை, அவன் குரல் அடைக்கவுமில்லை. அவன் மதில்கள் அருகே சென்று, ஐயோ, பட்டினத்துக்கும் ஜனங்களுக்கும் தேவாலயத்துக்கும் ஐயோவென்று சத்தமிட்டுக்கொண்டு திரிந்தான். கடைசியாய் ஒருநாள் ஐயோ, எனக்கும் ஐயோவென்று அவன் சொல்லுகையில் எறியப்பட்ட ஒரு கல்லானது அவன்மேற் பட்டு உடனே பிரேதமானான். இவைகள் மெய்யாய் பயங்கரமான காட்சிகளும், வானத்திலே காணப்பட்ட அடையாளங்களுமாயிருந்தன. இவைகளைச் சொல்லும் சரித்திரகாரனைப்போல் நம்பப்படத்தக்க வேறே சரித்திரகாரனில்லை. இவைகளைக் கண்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் விசாரணை பண்ணலாமென்று யூசிபியஸ் சொல்லுகிறார். அவர் சொன்னவைகளுக்கு மேற்சாட்சியாய், தசிற்றஸ் என்னும் ரோம சரித்திரகாரன் சொல்லுவது யாதெனில், வானத்திலே யுத்த சேனைகள் காணப்பட்டன. பிரவையுள்ள யுத்த ஆயுதங்கள் தோன்றின. முகில்களின் சடுதியான வெளிச்சத்தால் தேவாலயம் பிரகாசித்தது. தேவாலயத்தின் கதவுகள் திடீரெனத் திறவுண்டது. தேவர்கள் புறப்படுகிறார்களென்று தெய்வீகமான சத்தம் உண்டானதுமன்றிப் புறப்பட்டதாயும் தோற்றினது. இப்

படியான அடையாளங்கள் சம்பவிக்குமென்ற யேசுவின் தீர்க்கதரிசனத்தை, யூசிபியஸ், தசிற்றஸ் என்பவர்கள் சொல்வது உறுதிப்படுத்துவதுபோல, அவர்கள் சொல்வதை, இயேசுவின் தீர்க்கதரிசனமும் மெய்ப்படுத்துகிறது.

5. கிறிஸ்தவர்கள் துன்பப்படுத்தப்படுவார்கள். மத். 24. 9.

கிறிஸ்தவர்கள் துன்புறுத்தப்படல்.

"உங்களை உபத்திரவங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, உங்களைக் கொலைசெய்வார்கள்; என் நாமத்தின் நிமித்தம் நீங்கள் சகல ஜனங்களாலும் பகைக்கப்படுவீர்கள்."

இதின் நிறைவேற்றத்தை அப்போஸ்தலரின் கிரியைகளிற் காண்கிறோம். பேதுரு, யோவான் முதலியவர்கள் ஆலோசனைச் சங்கத்துக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டார்கள். அப். 4. 5. "பவுல் முதலியவர்கள் கல்லியோன், பெஸ்து, அகிரிப்பா முதலிய இராஜாக்களுக்கும் அதிபதிகளுக்கும் முன்கொண்டுவரப்பட்டார்கள்." அப். 25. அதி. சிலர் மறியலில் போடப்பட்டார்கள். பவுல், சீலா முதலானவர்கள் அடிக்கப்பட்டார்கள். யாக்கோபு, ஸ்தேவான் முதலானவர்கள் கொலைசெய்யப்பட்டார்கள். இவைகளுக்கப்பால், நீரோ இராஜனால் எண்ணுக்கணக்கில்லாத கிறிஸ்தவர்கள் கொலைசெய்யப்பட்டார்கள். பேர்பெற்ற அப்போஸ்தலராகிய பேதுருவும் பவுலும் கொலையுண்டார்கள். ஒருவன் என்னென்ன சற்குணங்களையெல்லாம் எவ்வளவாய் உடையவனாயிருந்தாலும், அவன் கிறிஸ்தவனாய் மாத்திரமிருந்தால் குற்றவாளியாய் எண்ணப்பட்டான். "என் நாமத்தின் நிமித்தம் எல்லாராலும் பகைக்கப்படுவீர்கள்" என்று எங்கள் கர்த்தர் சொன்னது எவ்வளவு உண்மையாயிருந்தது. அதினாலே அவன் நல்ல மனுஷன், ஆனாலும் அவனொரு கிறிஸ்தவன் என்ற பழமொழி அஞ்ஞானிகளுக்குள்ளே உண்டாயிற்று.

6. முந்திச் சுவிசேஷம் சகல ஜாதிகளுக்குள்ளும் பிரசங்கிக்கப்படும். மாற். 13. 10.

சுவிசேஷம் உலகமெங்கும் பிரசங்கிக்கப்படும்.

"சகல ஜாதிகளுக்கும் சுவிசேஷம் முந்திப் பிரசங்கிக்கப்படவேண்டும்."

இதின் நிறைவேற்றத்துக்குக் கிறிஸ்தவர்களுடைய சாட்சியும் அஞ்ஞான சரித்திரகாரருடைய சாட்சியுமிருக்கிறது. பவுல் அப்போஸ்தலன், ரோமை, கொரிந்து, கலாத்தியா முதலிய எத்தனையோ இடங்களிலுள்ளவர்களுக்கு நிருபங்களை எழுதினார். அதினால் அவ்விடங்களிலுள்ள திரளான ஜனங்கள் சுவிசேஷத்தை அங்கிகரித்திருந்தார்களென்று நாம் அறிவோம்.

கி. பி. 65-ல் நீரோ அரசன் காலத்திலே ரோமையிலே பெருந்தொகையான ஜனங்கள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தவர்களாயிருந்தார்களென்று தசிற்றஸ் என்பவர் எழுதுகிறார். இப்படியே பல தேசங்களிலும், பல ஜாதியார்களுக்கும் சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்டதென்பது தெளிவான சங்கதி.

7. முற்றிக்கை இடப்படும், அதைச் சூழ மதில் கட்டப்படும்.

முற்றிக்கை இடப்படும்.

லூக். 21. 20. "எருசலேம் சேனைகளால் சூழப்பட்டிருப்பதை நீங்கள் காணும்போது." லூக். 19. 43. "உன் சத்துருக்கள் உன்னைச் சூழ மதில் போட்டு, உன்னை வளைந்துகொண்டு, எப்பக்கத்திலும் உன்னை நெருக்கி."

சத்துருசேனைகள் சேர்ந்து ஒரு பட்டினத்தை வளைந்துகொண்டு உள்ளேயிருப்பவர்கள் வெளியே போகவும், வெளியேயிருப்பவர்கள் உள்ளேவரவும் விடாமல் காவல் செய்வதே முற்றிக்கையிடுதல். தீத்து அதிபதி அப்படியே எருசலேமுக்கு விரோதமாய் வந்து அதை முற்றிக்கையிட்டான். அம்மட்டில் அவன் நின்றுவிடவில்லை. கர்த்தர் முன் உரைத்தபடி அதைச் சூழ மதில் கட்டுவித்தான். பட்டினத்தின் சுற்றளவு ஒன்பதுமைல்.

சூழ மதில் கட்டுதல்.

அதைச் சூழ மதில்போடுவது கூடாதகாரியமென்று தீத்து முதல் நினைத்தாலும், அங்கங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த தனது திரளான சேனையை ஒருமிக்கச் சேர்த்து அந்த மதிலைக் கட்டும்படி உற்சாகப்படுத்தினான். அவர்களுடைய ஒப்பற்ற முயற்சியினால் அது சீக்கிரம் முடிந்தது. அதினால் பட்டினத்திலிருந்தவர்களில் ஒருவனாவது வெளியே போகக் கூடாதிருந்தது. அதற்குள் யாதொரு தீன்பண்டம் கொண்டுவரவும் கூடாதிருந்தது. பஞ்சத்தினால் யூதருக்குண்டான உபத்திரவத்தைச் சொல்ல முடியாது.

8. தப்பி ஓடும்படி கர்த்தர் தமது சீஷருக்குச் சொல்லியிருந்த ஆலோசனை. லூக். 21. 20, 21.

கர்த்தர் சீஷருக்குச் சொன்ன யோசனை.

"எருசலேம் சேனைகளால் சூழப்பட்டிருப்பதை நீங்கள் காணும்போது, அதின் அழிவு சமீபமாயிற்றென்று அறியுங்கள். அப்பொழுது யூதேயாவிலிருக்கிறவர்கள் மலைகளுக்கு ஓடிப்போகவும், எருசலேமிலிருக்கிறவர்கள் வெளியே புறப்படவும், நாட்டுப்புறங்களிலிருக்கிறவர்கள் நகரத்தில் பிரவேசியாமலிருக்கவும் கடவர்கள்."

இந்த ஆலோசனையை இயேசுவின் அடியவர்கள் நினைத்திருந்து பட்டினத்தின் அழிவுக்குத் தப்பி ஓடிவிட்டார்கள். யூசிபியஸ்

என்னும் பேர்பெற்ற சரித்திரக்காரன் சொல்லுகிறபடி, நீரோ அரசனின் பன்னிரண்டாம் வருஷத்திலே, செஸ்றியஸ்கல்லஸ் என்னும் தேசாதிபதி பெலமான சேனையோடு எருசலேமுக்கு விரோதமாய் வந்து, அதை வளைந்துகொண்டான். உடனே அவன் சண்டைசெய்வானானால் சீக்கிரம் அதைப் பிடித்துப்போடுவான். ஆனால் யாதொரு நியாயமுமில்லாமலும் சகலருடைய எண்ணத்துக்கும் மாறாகவும் முற்றிக்கையைக் கிளப்பிக்கொண்டு போய்விட்டான். அப்போ பட்டினத்திலுள்ள கிறிஸ்த சமுசாரங்கள் புறப்பட்டு, பெல்லா என்னும் ஒரு மலைநாட்டுக்குத் தப்பி ஓடினார்கள். கிறிஸ்தவர்களில் ஒருவராவது பட்டினத்தின் அழிவில் அகப்பட்ட செய்தியில்லை. யூதர் அழிந்துபோக அவர்கள் தப்பினது ஆச்சரியம். அவர்கள் தப்ப இடமுண்டாகும்படி, போட்ட முற்றிக்கையைச் சேஸ்துபதி எடுத்துப்போட்டது இன்னும் பெரிய ஆச்சரியம்.

9. யூதருக்குண்டாகும் ஆபத்துகள். மத். 24. 19, 21. "அந்நாட்களிலே கர்ப்பவதிகளுக்கும் பால் கொடுக்கிறவர்களுக்கும் ஐயோ. ஏனெனில், உலகமுண்டானதுமுதல் இதுவரைக்கும் சம்பவித்திராததும், இனிமேலும் சம்பவியாததுமான மிகுந்த உபத்திரவம் அப்பொழுது உண்டாயிருக்கும்." லூக். 21. 24. "பட்டயக்கருக்கினாலே விழுவார்கள், சகல புறஜாதிகளுக்குள்ளும் சிறைப்பட்டுப் போவார்கள்."

உண்டாகும் ஆபத்துகள்.

உலகத்தில் முன்னொருக்காலும் சம்பவியாத உபத்திரவங்கள் அப்பட்டினத்தில் உண்டாகுமென்ற தீர்க்கதரிசனம் மிகவும் கவனிக்கப்படத்தக்கது. இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தைக்குறித்துச் சற்றும் அறியாத யூசிபியஸ் என்பவன் சொல்வது: யூதருக்குண்டான உபத்திரவங்களோடு, உலகமுண்டானதுமுதல் எந்த ஜாதிக்காவது உண்டான உபத்திரவங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அவைகளெல்லாம் மிகச் சிறியவைகள். பட்டினத்துக்குள் அடைபட்டவர்கள் தங்களுக்குள்ளே பிரிவினைப்பட்டு ஒரு கட்சியாரை ஒரு கட்சியார் சங்கரித்தார்கள். ஆலயமீறாகச் சகல இடங்களும் பிரேதங்களால் நிறைந்தன. அவர்களிலுண்டான மதிமயக்கத்தின் மிகுதியால் தங்களுக்கு ஆகாரமாயிருக்கக்கூடிய தானியக் களஞ்சியங்களைத் தாங்களே அழித்தார்கள். தங்களைக் காவல்பண்ணக்கூடிய ஆயுதங்கள் நிறைந்த சாலைகளில் நெருப்புவைத்தார்கள். முற்றிக்கையிட்டு இரண்டுமாசத்தில் பஞ்சம் அதிகரித்தது. பிதாக்கள் தின்ற

அப்பத் துணிக்கைகளைப் பிள்ளைகள் பறித்துத் தின்றார்கள். பிள்ளைகள் தின்ற போஜனத்தை மாதாக்கள் பிடுங்கித் தங்கள் வாயிலிட்டார்கள். முற்றிக்கை நெடுக நெடுக, சாகிறவர்களால் மேல் அறைகள் நிரம்பின. வயது சென்றவர்களின் பிரேதங்கள் வீதிகளிலே கிடந்தன. வாலிபர்கள் மெலிந்து வைக்கோல் போலாகி கடைவீதிகளில் நடந்துபோகையில் விழுந்திறந்தார்கள். பஞ்சம் இன்னும் அதிகரித்தபோது அசுத்த மிருகங்களும் தின்னாத பொருட்களைத் தின்றார்கள். முன் தனவாட்டியாயிருந்த ஒரு ஸ்திரீ பஞ்சத்தின் கொடுமையால், தனது பால்குடிக் குழந்தையைக் கொன்று அவித்துப் பொரித்து அரைவாசியைத் தின்று அரைவாசியை ஒளித்துவைத்தாள். ஒளித்துவைத்ததைத் தின்னுமுன் இந்தப் பயங்கரமான செய்கை மற்றவர்களுக்குத் தெரியவந்தது.

முற்றிக்கையின்காலத்தில் வெளியேவந்த நூற்றுக்கணக்கான யூதரை ரோமர் பிடித்து முதல் சவுக்கால் அடித்து, பின்பு பலவிதமாய் உபத்திரவப்படுத்தி ஈற்றிலே சிலுவையில் அறைந்தார்கள். ரோமருக்கிருந்த கோபத்தின் மிகுதியினால் ஒருவனை ஒருவிதமாயும் பின்னொருவனைப் பின்னொருவிதமாயும் சிலுவையில் அறைந்தார்கள். ஈற்றிலே, சிலுவை உண்டாக்க மரமும், சிலுவையை நட இடமும் இல்லாமற்போனதாம். "அவனுடைய இரத்தம் எங்கள்மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள் மேலும் வருவதாக" என்ற அவர்கள் வாக்கு இவ்வளவு பயங்கரமானவிதமாய் நிறைவேறினது.

பட்டினம் பிடிபட்டபோது போர்ச்சேவகர்கள் தெருக்களிற் பிரவேசித்து, ஈன இரக்கமில்லாமல் கண்ட சகலரையும் சங்கரித்தார்கள். வீடுகளில் நெருப்புவைத்து வீடுகளையும் அவைகளிலுள்ளவர்களையும் சுட்டெரித்தார்கள். கொள்ளையடிக்கும்படி வீடுகளில் பிரவேசித்தபொழுது அவைகள் பஞ்சத்தால் மரித்த சவங்களால் நிறைந்திருக்கக் கண்டு கொள்ளையடியாமல் வெறுங்கையாய்த் திரும்பினார்கள். மரித்தவர்களைக் காண மனயிளகினாலும், உயிருள்ளவர்களிலோ அவர்களுக்கு மனஉருக்கமிருக்கவில்லை. கண்ட சகலரையும் வெட்டி விழுத்தினார்கள். எரிந்துகொண்டிருந்த பல சாமான்களில் பற்றிய நெருப்பு இரத்தவெள்ளத்தால் அணைந்துபோனது. ரோமருடைய போர்ச் சேவகர்கள் போர்செய்து இளைத்துப்போனார்கள். யூதரில் இன்னுந் திரளானவர்கள் உயிரோடிருந்ததால் ஆயுதங்களோடு எதிர்த்துவந்தவர்களைமாத்திரங் கொல்லவும் மற்ற

வர்களை உயிரோடு காப்பாற்றவும் சேனாபதி கட்டளையிட்டான். இப்படித் தப்பவைக்கப்பட்டவர்களில் அநேகரைச் சிறைகளாய் எகிப்துக்கு அனுப்பினார்கள். வினோத களரிகளில் பட்டயத்தாலும் துஷ்ட மிருகங்களாலும் கொலைசெய்யப்படும்படி அநேகரை அந்தந்த ஊர்களுக்கு அனுப்பினார்கள்.

Florus.

விளோறஸ் என்னும் ஒரு சேனாபதியின் கட்டளைப்படி ஒரு முறை எருசலேமில் கொல்லப்பட்டவர்கள் மூவாயிரத்து நூறு. செசரியா நகரத்தாரால் கொல்லப்பட்டவர்கள் இருபதினாயிரம். சித்தொப்போலீஸ் நகரத்தில் கொலையுண்டவர்கள் பதின்மூவாயிரம். அஸ்கலோன் நகரத்தில் சங்கரிக்கப்பட்டவர்கள் ஈராயிரத்தைஞ்ஞூறு. இப்படியே அந்தந்தப் பட்டினத்தையும், இவைகளில் கொலையுண்டவர்களின் தொகையையும் யூசிபியஸ் என்பவர் சொல்லுகிறார். அவைகளை ஒவ்வொன்றாய்ச் சொல்ல இடமில்லை. கணக்கிடப்பட்ட கொலையுண்டவர்களின் மொத்தம், பதின்மூன்று இலட்சத்து ஐம்பத்தேழாயிரத்து அறுநூற்று அறுபது. தீத்து செசரியாவிலே தனது சகோதரனுடைய பிறந்தநாளிலே வேடிக்கைக்காக ஈராயிரத்து ஐஞ்ஞூறு யூதரைக் கொலை செய்தான். பேரித்றஸ் என்ற பட்டினத்திலே தன் தகப்பனுடைய பிறந்தநாட் கொண்டாட்டத்திலும் அநேகர் கொல்லப்பட்டார்கள். அப்படியே இன்னும் வேறு பட்டினங்களிலும் நடந்தன. இவைகள் எங்கள் கர்த்தர் சொன்னபடி மிகுந்த உபத்திரவத்தின் காலங்களல்லவோ?

10. தேவாலயம் முற்றாய் அழிக்கப்படும். லூக். 21. 5, 6.

தேவாலயம் முற்றாய் அழிக்கப்படும்.

"சிறந்த கற்களினாலும் காணிக்கைகளினாலும் தேவாலயம் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறதைக்குறித்துச் சிலர் சொன்னபோது, அவர்: நீங்கள் பார்க்கிற இவைகளில் ஒரு கல் மற்றொரு கல்லின்மேலிராதபடிக்கு எல்லாம் இடிக்கப்படும் நாட்கள் வரும் என்றார்."

தேவாலயம் ஒப்பற்ற அரணிப்பும் மகிமையும் அலங்காரமும் சிறப்புமுடையதா யிருந்தபடியால், ரோமராஜ்யத்தின் வெற்றிக்கும் மகிமைக்கும் அடையாளமாய் அது காக்கப்பட்டிருக்குமென்று எவரும் காத்திருப்பார்கள். அப்படியே தீத்துவும், அதை அழியாமல் காக்க விருப்பமுள்ளவனாயிருந்தான். பட்டினத்தையுங்கூடக் காக்க விரும்பி, எதிரிடை விட்டுக் கீழ்ப்படியுங்களென்று சொல்லும்படி, யூசிபியஸ்ஸையும் பிற

யூதரையும் அனுப்பிப் புத்திசொல்லுவித்தான். தேவயோசனையோ வேறுவிதமாயிருந்தது. யூதரே ஆலயத்தின் வாசல்களில் முதல் நெருப்புவைத்தார்கள். பின்பு ரோமரும் கூடி அப்படிச் செய்தார்கள். ஒரு போர்ச்சேவகன் யாதொரு கட்டளை இல்லாமலும், தேவாலயமே என்ற பயமில்லாமலும், பொன்சாளரவாசலில் எரிகிற ஒரு தீப்பந்தத்தை வீசினான். அதினால் தேவாலயத்தில் தீப்பற்றினது. உடனே தீத்து தேவாலயத்துக்கோடி நெருப்பைத் தணிக்கும்படி தனது போர்ச்சேவகருக்குக் கட்டளையிட்டான். அவனுடைய கட்டளையாவது, பயமுறுத்தல்களாவது போர்ச்சேவகருடைய மூர்க்க கோபத்தைத் தணிக்கக் கூடாதிருந்தது. ஒன்றில் கட்டளை அவர்களுக்குக் கேட்கவில்லை, அல்லது அவர்கள் கீழ்ப்படிய விரும்பவில்லை. பின்னே நின்றவர்கள் ஆலயத்தில் தீக்கொளுத்தும்படி முன்னே நின்றவர்களை ஏவிவிட்டார்கள். இருட்டானபொழுது ஒரு போர்ச்சேவகன் தேவாலயத்துக் கதவுகளில் நெருப்புவைத்தான். இரத்தஞ்சிந்துதலும் கொள்ளையடித்தலுமாகிய சங்காரத்தொழில் முடிந்து போர்ச்சேவகர்கள் இளைப்பாறினபின்பு பட்டினத்தின் அஸ்திபாரங்களையும் ஆலயத்தின் அஸ்திபாரங்களையும் இடித்துப்போடும்படி தீத்து கட்டளையிட்டான். அப்படியே அவைகள் இடிக்கப்பட்டன. ஒரு கலப்பையின் கொழுவினால் தேவாலயத்தின் அஸ்திபாரங்கள் கிளறிப்போடப்பட்டதென்று மெய்

Maimonides.

மோனிடிஸ் என்னும் பின்னொரு யூதன் எழுதுகிறான். அப்படியே "உங்கள் நிமித்தம் சீயோன் வயல்வெளியைப்போல உழப்பட்டு எருசலேம் மண்மேடுகளாய்ப்போம். ஆலயத்தின் பர்வதம்காட்டுமேடுகளாய்ப் போம்." என்று மீகா. 3. 12–ல் சொல்லியபடியாயிற்று.

11. இவைகள் சம்பவிக்குங் காலம். லூக். 21. 32. "இவைகளெல்லாம் சம்பவிக்குமுன் இந்தச் சந்ததி ஒழிந்துபோகாதென்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்."

அழிக்கப்படும் காலம்.

கர்த்தர் தீர்க்கதரிசன முரைத்தகாலத்திலிருந்தவர்களே அந்தச் சந்ததியார். அந்தக் காலம் கிறிஸ்தாண்டு முப்பத்து மூன்றரையாகில், இவை சம்பவித்த காலம் 70. அப்போ அந்தச் சந்ததி ஒழியாதிருக்குமல்லவா? தீர்க்கதரிசனம் எவ்வளவு விபரமாயிருந்ததோ அப்படியே நிறைவேற்றமும் அவ்வளவு யதார்த்தமாயிருந்ததென்று காண்கிறோம்.

எருசலேம் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படும்.

12. எருசலேம் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படும். லூக். 21. 24. "புறஜாதியாரின் காலம் நிறைவேறும்வரைக்கும் எருசலேம் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படும்." ரோம. 11. 25. "புறஜாதியாருடைய நிறைவு உண்டாகும்வரைக்கும் இஸ்ரவேலரில் ஒரு பங்குக்குக் கடினமான மனதுண்டாயிருக்கும்."

முன் எருசலேமையும் தேவாலயத்தையும் அழித்துத் தரைமட்டமாக்கிப்போன தீத்து திரும்ப சீரியாவிலிருந்து எகிப்துக்குப் போகும் வழியில் எருசலேமுக்கு வந்தபோது பட்டினத்தின் பாழ்க்கடிப்பைக் கண்டு ஐயோ இவ்வளவு மகத்துவம்பொருந்திய பட்டினத்தையும் அழிக்கவேண்டிய அவசியம் நேரிட்டதேயென்று புலம்பினான். எலியேசர் என்னும் ஒரு யூதன், பிற யூதனை நோக்கி, எங்கள் பரிசுத்த பட்டினம் இப்படி இடிக்கப்பட்டிருப்பதையும் எங்கள் பரிசுத்த ஆலயம் இப்படி அஸ்திபாரத்தோடே கிண்டப்பட்டிருப்பதையும் காணுமுன்னமே நாமெல்லாரும் மரித்துப்போனோம் இல்லையே யென்று துன்பப்பட்டான். இப்படியே பட்டினம் அழிக்கப்பட, பட்டயத்துக்குத் தப்பின யூதரோ சகல தேசங்களுக்குங் கொண்டுபோய்ச் சிறைகளாய் விற்கப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய தேசம் புறஜாதியார் வாசஞ்செய்யும் இடமானது. அக்காலம் தொடுத்து இக்காலம் வரைக்கும் அது புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படுகிறது. ரோமர், சராசினர், பிராங்கர், துருக்கியர் ஆகிய ஜாதியார் ஒருவர்பின் னொருவராய் அத்தேசத்தை ஆண்டார்கள். இப்பொழுது கடைசியாய் துருக்கியரே ஆளுகை செய்கிறார்கள். அதின் [illegible]ற்குடிகளாகிய யூதரோ பலவகையான துன்புறுத்தல்களை அடைந்து, தங்கள் தேசத்தை விட்டுத் துரத்தப்பட்டுப்போனார்கள். அவர்களுடைய பரிசுத்த ஸ்தலங்கள் அசுசியாக்கப்பட்டன. ஆயிரத்தெண்ணூற்றுச் சொச்ச வருஷங்களாய், ரோமருடைய கழுகுக்கொடியும், சிலுவை யுத்தக்காரருடைய பாப்பியக்கொடியும், மகமதுவின் பிறைக்கொடியும், தேவாலயம் இருந்த இடத்திலே அசைவாடிவருகிறது. இது கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்குத் திடமான சாட்சியாயிருக்கிறதென்பதைத் திரும்பச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

13. இவைகளெல்லாம் நிறைவேறின தீர்க்கதரிசனம். இன்னுமொன்று நிறைவேற இருக்கிறது. லூக். 21. 24. "புறஜாதியாரின் காலம் நிறைவேறும்வரைக்கும்" என்றதால் அப்பால் யூதரே அங்கே வாசம்பண்ணுவார்களென்று கருது

கிறது. ரோ. 11. 25-லும், "புறஜாதியாருடைய நிறைவு உண்டாகும்வரைக்கும்" என்று சொல்வதிலும் இந்தக் கருத்தே விளங்குகிறது. புறஜாதியாரின் நிறைவு என்பது அவர்கள் திரளாய் மனந்திரும்புதல். அது இக்காலங்களில் ஆகத்தொடங்குகிறது. அது பூரணப்படும்போது யூதரும் திரும்பத் தங்கள் சொந்தத் தேசத்துக்கு வருவார்கள். அவர்களும் மிகுதியாய் மனந்திரும்புவார்கள். எங்கெங்கேயிருந்தாலும் அவர்கள் தங்கள் சொந்த நாட்டுக்கு வர வாஞ்சையுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதும் ஐம்பது நூறுக்கணக்காய் மனந்திரும்புகிறார்கள். அவர்கள் திரளாய் மனந்திரும்புங் காலம் உலகத்துக்கு ஆசீர்வாதமான காலமாயிருக்குமென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறார்.

ரோ. 11. 15. "அவர்களைத் தள்ளிவிடுதல் உலகத்தை ஒப்புரவாக்குதலாயிருக்க, அவர்களை அங்கிகரித்துக்கொள்ளுதல் என்னமாயிராது; மரித்தோரிலிருந்து ஜீவன் உண்டானது போலிருக்குமல்லவா?" என்கிறார்.

13. அதிகாரம்.

PAPACY.

(Barnes' Notes.)

பாப்பு மார்க்கம்.

வேதாகமத்தில் சில போதனை வெளிப்படையாயும் சில உவமையாயும் சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோல அங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கும் தீர்க்கதரிசனங்களிலும், சில வெளிப்படையாயும் சில உவமைகளாயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உவமைகளாய்ச் சொல்லப்படுபவைகளுக்கு தரிசனங்களென்று பெயர். உவமைகள் காதினாற்கேட்டு அறிந்துகொள்ளப்படும். தரிசனம் ஏதோவகையாய்க் கண்களுக்குக் காட்டப்படும். உவமையை விளங்கிக்கொள்ளும்படி, ஈற்றிலே விதை தேவனுடைய வாக்கு, விதைக்கிறவன் பிரசங்கிக்கிறவன் என்று சொல்லப்படுவதுபோல, தரிசனத்தின் முடிவிலே பலமுறை

யும் அதின் கருத்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். இதை பின் வரும் வெளி. 17-ம் அதிகாரத்தில் காணலாம்.

வெளி. 17. 3. "ஏழு தலைகளையும் பத்துக் கொம்புகளையும் உடையதும் தூஷணமான நாமங்களால் நிறைந்ததுமான சிவப்பு நிறமுள்ள மிருகத்தின்மேல் ஒரு ஸ்திரீ ஏறியிருக்கக் கண்டேன்."

வச. 4. "அந்த ஸ்திரீ இரத்தாம்பரமும் சிவப்பான ஆடையுந்தரித்து, பொன்னினாலும் இரத்தினங்களினாலும் முத்துக்களினாலும் சிங்காரிக்கப்பட்டு, தன் வேசித்தனமாகிய அருவருப்புகளாலும் அசுத்தத்தாலும் நிறைந்த பொற்பாத்திரத்தைத் தன் கையிலே பிடித்திருந்தாள்."

வச. 5. "மேலும், இரகசியம், மகாபாபிலோன், வேசிகளுக்கும் பூமியிலுள்ள அருவருப்புகளுக்கும் தாய் என்னும் நாமம் அவள் நெற்றியில் எழுதியிருந்தது." இதின் கருத்து பின்வரும் வசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வச. 18. "நீ கண்ட ஸ்திரீயானவள் பூமியின் இராஜாக்கள்மேல் இராஜ்யபாரம் பண்ணுகிற **மகா நகரமேயாம்**." அது ரோமை பட்டினம்.

வச. 9. "அந்த ஏழு தலைகளும் அந்த ஸ்திரீ உட்கார்ந்திருக்கிற **ஏழு மலைகளாம்**." ரோமை ஏழு மலைகளின்மேல் கட்டப்பட்ட நகரமென்பது தெளிவான உண்மை.

வச. 12. "பத்துக் கொம்புகளும் பத்து ராஜாக்களாம்." ரோமைக்குச் சேர்ந்ததாய் பத்து இராஜ்யங்கள் இருந்தன. இராஜ்யங்களை இராஜாக்களென்று தீர்க்கதரிசனங்களில் பல முறையும் சொல்லப்படுகிறது.

ஆகையால் இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றத்தை ரோமை பட்டினத்திலே காணவேண்டும். பின்னொரிடமும் தேடவேண்டியதில்லை. அஞ்ஞான அரசர்களால் ஆளப்பட்ட ரோமை, அல்லது பாப்புக்களால் ஆளப்பட்ட ரோமையாயிருக்கவேண்டும். பாப்புக்களால் ஆளப்பட்ட ரோமையென்பது பின்சொல்லப்படுபவைகளால் நிசமாகும்.

17. 1. வசனத்தில் "திரளான தண்ணீர்கள்மேல் உட்கார்ந்திருக்கிற மகாவேசியோடே பூமியின் ராஜாக்கள் வேசித்தனம் பண்ணினார்களே, அவளுடைய வேசித்தனமாகிய மதுவால் பூமியின் குடிகளும் வெறிகொண்டிருந்தார்களே." இதில் நாலு காரியங்கள் கவனிக்கப்படத்தக்கவைகள்.

1. "தண்ணீர்கள்" என்பது ஜனங்களே. ஏனெனில், 15-ம் வசனத்தில் "அந்த வேசி உட்கார்ந்திருக்கிற தண்ணீர்களைக் கண்டாயே; அவைகள் ஜனங்களும் கூட்டங்களும் ஜாதிகளும் பாஷைக்காரருமாம்" என்று சொல்லுகிறது.

2. ஒரு பட்டினத்தை ஸ்திரீயென்று சொல்வதும் ஒரு தீய பட்டினத்தை வேசியென்று சொல்வதும் அபூர்வமான உவமானமல்ல. ஏசா. 1. 21. "உண்மையுள்ள நகரம் எப்படி வேசியாய்ப்போயிற்று" என்றிருக்கிறது.

3. விக்கிரகாராதனை முதலிய பாவங்களை வேசித்தனம் என்பது வேதத்தில் வழமையான உவமானம். எரே. 3. 9. "பிரசித்தமான அவளுடைய வேசித்தனத்தினாலே தேசம் தீட்டுப்பட்டுப் போயிற்று; கல்லோடும் மரத்தோடும் விபசாரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தாள்." எசேக். 23. 37. "அவர்கள் தங்கள் நரகலான விக்கிரகங்களோடே விபசாரம்பண்ணி" என்றிருக்கிறது.

விக்கிரகாராதனை வேசித்தனம்.

ஆகையால் மெய்யான தேவனை விட்டு விக்கிரகங்களைப் பூசிக்கும் ஆத்துமவிபசாரமென்று இதை விளங்கிக்கொள்ளலாம். பாப்பு மார்க்கத்தின் விசேஷ பாவம் சொரூபங்களை வைத்து வணங்குதல். அல்லது அவைகளைப் பார்த்து பிரார்த்தனை செய்தல். அதை விபரிக்கவேண்டியதில்லை.

4. "பூமியின் இராஜாக்கள் அவளுடன் வேசித்தனம் பண்ணினார்கள்; பூமியின் குடிகளும் வேசித்தனமாகிய மதுவால் வெறிகொண்டார்கள்." பாப்புவின் அதிகாரந் தொடங்கிய காலந்தொடுத்து ஐரோப்பாவின் சகல இராஜாக்களும் சகல பிரபுக்களும் பாப்புவினாலெப்படி நடத்தப்பட்டார்களென்பதை சரித்திரமூலமா யறிந்தவர்கள், மனுஷர் வேசியினால் நடத்தப்படும் உவமானம் எவ்வளவு சரியென்று காண்பார்கள். வேசியினால் நடத்தப்படும் உவமானம் போதாதென்று "பூமியின் குடிகள் வேசித்தனமாகிய மதுபானத்தால் வெறிகொண்டார்கள்" என்று சொல்லப்படுகிறது. வெறிகொண்டவன் சுயபுத்தியினாலல்ல மதுபானத்தினாலே நடத்தப்படுவான். அப்படியே பாப்பியர் இந்நாள்வரைக்கும் தங்கள் சுயபுத்தியையும் மனச்சாட்சியையும் பாராமல் குருமார் கட்டளைப்படியே செய்வார்கள். அது மதுபானத்தால் மயங்கினவர்கள் செய்கிறதுபோலிருக்கிறதல்லவா?

17. 3–ம் வசனம், "ஏழு தலைகளையும் பத்துக் கொம்புகளையும் உடையதும் தூஷணமான நாமங்களால் நிறைந்ததுமான சிவப்புநிறமுள்ள மிருகத்தின்மேல் ஒரு ஸ்திரீ யேறியிருக்கக் கண்டேன்." இதில்,

(1) மிருகம் தூஷணமான நாமங்களால் நிறைந்திருந்தது. இது பாப்புமார்க்கத்துக்கு மிகவும் ஏற்ற விபரம். பாப்பியர் பாப்புவுக்கு பின்னால் சொல்லப்படுகிற பட்டங்களைத் தரித்திருக்கிறார்கள். பாப்புக்கள் அதைத் தடுக்கிறதில்லை.

1. எங்கள் தேவனாகிய பாப்பாண்டவர்.
2. பூமியிலுள்ள தேவன்.
3. இராஜாதி ராஜா, கர்த்தாதி கர்த்தா.
4. தேவனுடைய ஆளுகையெவ்வளவோ பாப்புவினுடைய ஆளுகையும் அவ்வளவு.
5. தேவனாகிய பாப்பாண்டவர் விதித்ததைவிட வேறே பிரமாணங்களுண்டென்பவன் பதிதன்.

தூஷணமான நாமங்கள்.

6. பாப்புவின் அதிகாரம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லாவற்றிற்கும் மேலானது. அது பூலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் பாதாளலோகத்திலும் செல்லும்.
7. பாப்பு தமக் கிஷ்டமானதைச் செய்வார்; நியாயப்பிரமாணத்துக்கு விரோதமானதையுஞ் செய்வார். அவர் தேவனுக்கு மேற்பட்டவர்.

இவைகளிலும் பார்க்கத் தேவதூஷணமான பெயர்கள் வேறென்ன இருக்கக்கூடும்? இப்படியான தூஷியங்கள் பாப்புகளைக்குறித்து இன்னின்ன கத்தோலிக்க புத்தகங்களில் எழுதியிருக்கிறதென்று பிஷப் நியூற்றன், தமது தீர்க்கதரிசன நிறைவேற்றமென்ற புத்தகத்தில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.* ஆகையால் இத்தீர்க்கதரிசனம் பாப்பியமார்க்கத்தைக் குறித்ததென்பதைப்பற்றி ஐயப்பட இடமில்லை. தீர்க்கதரிசன நிறைவேற்றங்களுக்குள்ளெல்லாம் இது மிகவும் தெளிவானது.

(2) சிவப்பு நிறமுள்ள மிருகம். 4–ம் வசனத்தில் மிருகத்தின்மேல் உட்கார்ந்திருந்த ஸ்திரீயும் "இரத்தாம்பரமும் சிவப்பான ஆடையுந்தரித்து" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், 12–ம் அதிகாரம் 3–ம் வசனத்தில் இந்தப் பாப்பிய

* See the authority for these extraordinary declarations in Bishop Newton on Prophecy XXII.

அரசாட்சியே சிவப்பான வலுசர்ப்பம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. மறுவசனங்களிலும் சிவப்பென்றே சொல்லப்படுகிறது. இது பாப்பு சபையை

சிவப்பு நிறம்.

பிரசித் தெளிவாய்க்காட்டும் நிறம். திருநாட்களில் பாப்புக்களும் காடினல்களும் சகல குருமார்களும் போடும் உடுப்புகள் சிவப்பு நிறம். ரோமையின் காட்சியைக் கண்டவர்களும், கண்டவர்கள் சொல்லுவதை அதிகமாய்க் கேட்டவர்களும் இந்த நிறம் பாப்பிய சபையை எவ்வளவு சரியாய்க் காட்டுகிறதென்பதை ஒரே முறையில் விளங்கிக்கொள்வார்கள். பான்ஸ் (Barnes) என்னும் வியாக்கியானி சொல்வது, ரோமைக்குப் போய்வந்த துரைமக னொருவரை நான் சந்தித்தபோது, ஐயா, ரோமையைப் பார்த்துவந்தீரே; நீர் கண்டவைகளில் என்ன அதிகம் கவனிக்கப்படத்தக்கதா யிருந்தது என்று கேட்டேன். நான் என்ன நோக்கத்துக்காகக் கேட்கிறேனென்று அவருக்குத் தெரியாது. அவர் யாதொரு தாமதமுமில்லாமல், சிவப்புநிறமே அதிகம் கவனிக்கப்படத்தக்க காரியம் என்றார். சகல காடினல்மார்களுடைய உடுப்பும் சிவப்பே. காடினல்களின் தொப்பிகளும் சட்டைகளும் கால்மேசுகளும் எப்பொழுதும் சிவப்பு. அவர்கள் சவாரி செய்யும் குரத்தைகள் முழுதும் சிவப்பு. குதிரைகளின் உடுப்புகளும் சிவப்பு. திருவிழாக்கள் நடக்குங்காலத்தில் சொரூபங்கள் கொண்டுபோகப்படும் வீதிகளிலே யன்னல்கள்தோறும் சிவப்புச் சீலைகள் தூக்கப்பட்டிருக்கும். பாப்பு போட்டிருக்கும் சட்டையினுள் நிறம் சிவப்பு. அவருடைய கரத்தை சிவப்பு. அவருடைய கால்களின் கீழ் விரிக்கப்பட்டிருக்கும் கம்பளம் சிவப்பு. அவரைச் சூழ்ந்துபோகும் காவற்சேவகருடைய உடுப்புகளில், விசேஷமான பகுதி சிவப்பு. ரோமையின் திருவிழாக்களைக் கண்டவர்கள் இந்த சிவப்பு நிறத்தைக் கவனியாமலிருக்கவேமாட்டார்கள். ஒருமுறை மூன்று காடினல்மார்களும் மூன்று ஆர்ச்சு பிஷப்மார்களும் பாப்புவின் தானபதியும் பிராஞ்சிய் பிரஜாதிபதியைக் காணவந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் சிவப்புத் தொப்பிகளும் சிவப்புக் கால்மேசுகளும் உட்புறஞ் சிவப்பான கறுப்புச் சட்டைகளும் போட்டிருந்தார்களென்று ஒரு பிரயாணி சொல்லுகிறார். ஆகையால், தரிசனத்திற் காணப்பட்ட மிருகமும் ஸ்திரீயும் கத்தோலிக்க மதத்தைக் குறிக்க ஏற்ற நிறமுடையதாயிருந்ததென்பதற்கு ஐயமில்லை.

(3) வெளி. 17. 4-ம் வசனம், "தன் வேசித்தனமாகிய அருவருப்புகளினாலும் அசுத்தத்தாலும் நிறைந்த பொற்பாத்திரத்தைத் தன் கையிலே பிடித்திருந்தாள்."

இது வேசிகள் தங்களிடம் வருபவர்களை மயக்கும்படி அவர்களுக்கு மதுபானத்தைக் கொடுக்கிற பாவனையைக் காட்டுகிறது. மனுஷர் தங்கள் சுயபுத்தியையும் மனச்சாட்சியையும் முற்றாய்க் கைவிட்டு பாப்புக்கள் சொல்வதை விசாரணையில்லாமல் கைக்கொள்ளத்தக்கதாய் அவர்களை மயக்குவதைக் காட்டுகின்றது. பாப்புமார்க்கத்தை யறியாதவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டியது, பாப்புமார்க்கத்திலே மனுஷன் தன் மனச்சாட்சிப்படி நடப்பதென்றொன்றில்லை. ஜனங்கள் குருமார் சொல்லுகிறபடியும், குருமார் பிஷப்புமார் சொல்லுகிறபடியும், பிஷப்புமார் பாப்புக்களும் சங்கங்களும் சொல்லுகிறபடியும் நடக்கவேண்டும். இது சரியல்ல மனச்சாட்சிக்கு விரோதம் நான் செய்யமாட்டேனென்று பாப்புமார்க்கத்தில் ஒருவன் சொல்லவேபடாது.* புத்திக்கு விரோதம் மனச்சாட்சிக்கு விரோதம் நாங்கள் செய்யமாட்டோமென்பதே நப்பிறமாதுக்காரருடைய குற்றம் என்பார்கள். அந்த ஒரே குற்றத்துக்காகவே, பாப்பியர் பின்னால் காண்பிக்கிறபடி நப்பிறமாதுக்காரரை ஆயிரக்கணக்காயும், லட்சக்கணக்காயும், கோடிக்கணக்காயும் சங்காரஞ்செய்தார்கள்.

பாப்பியருக்கு மனச்சாட்சியில்லை.

மதுவினால் மயக்குவதுபோல பாப்புமார்க்கம் புத்தியையும் மனச்சாட்சியையும் மயக்குவதைக் காட்டவே மதுபானபாத்திரத்தை நீட்டுவதாய்த் தரிசனத்தில் காட்டப்பட்டது. இத்தீர்க்க தரிசனம் பின்னொருவரையல்ல தங்களையே காட்டுகிறதென்பதைப் பாப்புக்கள் அறிவிக்க விரும்பினதுபோல, அவர்கள் அச்சடித்தகாசொன்றின் ஒருபக்கத்தில், பன்னிரண்டாம் லீயோவாகிய பாப்புவின் சாயலிருக்கிறது. மறுபக்கத்திலே கிளாசு நீட்டியபடி ஒரு ஸ்திரீ உட்கார்ந்திருக்கிற பாவனை அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலமுறையும் வழுவிப்போன சபைகளும் கெட்டுப்போன ஜாதிகளும் வேதத்தை மெய்ப்படுத்தத் தாங்களே அத்தாட்சியைக் காண்பிக்கிறார்கள்.

பொற்பாத்திரம் பிடித்த ஸ்திரீ.

(4) வெளி. 17. 5-ம் வசனம், "இரகசியம், மகா பாபிலோன், வேசிகளுக்கும் பூமியிலுள்ள அருவருப்புகளுக்கும் தாய்."

* "Whatever is commanded should be thought right and true." —*Ignatius Loyola.*

ஒருகாலத்தில் பாபிலோன் சகல ராஜ்யங்களையும் ஆளுகை செய்ததுபோல ரோமையும் சகல ராஜ்யங்களையும் ஆளுகை செய்தது. அத்தோடே பாபிலோனைப்போல சகல தீமைகளுக்கும் அருவருப்புகளுக்கும் தாய்போலவு மிருந்தது. இது பாப்பிய அதிகாரத்தைக்குறித்துச் சரியாய்ச் சொல்லலாம். முன்காட்டியபடி விக்கிரகாராதனையாகிய விபசாரம் மாத்திரமல்ல, ஏழாங்கட்டளையின் விலக்காகிய விபசாரமும் அதில் மிகுதியாயுள்ளது. குருமார் விவாகம்பண்ணுதபடி மறிப்பதினாலும், கன்னியாஸ்திரீ மடங்களிலே பெண்களும், சந்நியாசி மடங்களிலே ஆண்களும் விவாகம்பண்ணுமலிருக்கச் செய்வதினாலும், பாவ உத்தரவுச்சீட்டு விற்பதினாலும் சொல்லமுடியாத வேசித்தனமும் கொலைபாதகமும் நடக்க ஏதுவுண்டானது. கிப்பன். என்பவர் ஓர் பேர்பெற்ற சரித்திரகாரன். அவர் ஒரு அவிசுவாசி. அவர் புரோட்டெஸ்தாந்தருக்காகப் பொய் சொல்வாரென்று யாதொருவரும் நினைக்க விடமில்லை. அவர் சொல்வது, *பன்னிரண்டாம் யோவானாகிய பாப்பு ரோமை ஸ்திரீகளோடு வெளிவெளியாய் வேசித்தனஞ்செய்தார். பாப்புவின் அரமனை வேசிகள் வீடுபோலிருந்தது. அவர் கன்னிகளையும் கைம்பெண்களையும் வலோற்காரஞ்செய்தபடியால், சம் பேதுருவின் கல்லறைக்கு யாத்திரைபோவதைப் பெண்கள் விட்டுவிட்டார்கள். †பத்தாம் லீயோவாகிய பாப்புவின் காலத்தில் பாவ உத்தரவு வரியுண்டாக்கப்பட்டது. அதின்படி முறையற்றவர்களோடு செய்யும் விபசாரங் கண்டுபிடிக்கப்படாவிட்டால், அதற்கு வரி ஐந்து குரூஷென். கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் ஆறு குரூஷென். அப்படி, மறுவிபசாரத்துக்கும் சிசுவதைக்கும் மற்றும் பாவங்களுக்கும் வரி நியமிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் பரிசுத்தவான்களுடைய கல்லறைகளுக்கும் யாத்திரை நியமிக்கப்பட்டது. இந்த யாத்திரைகள் அநேக பாவங்களை நீக்கப் போதிய புண்ணியமுள்ளதென்று ரோமைக் குருமார் போதித்தார்கள். அவைகள் மிகுதியான விபசாரத்துக்குக் காரணமானது. இவைகளைப்பற்றி அக்காலத்துச் சரித்திரகாரரெழுதியிருக்கிறார்கள். ஐயப்படுபவர்கள் சரித்திரங்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பதே தகுதி. குருமார் வைப்பாட்டிகளை வைத்திருக்கலாமென்று, பாப்புமார் காலத்துக்குக் காலம் உத்தரவு

மெய்யான விபசாரம்.

* English reader is referred to Gibbon, III. 353.
† See Merle D'Aubigne on Reformation, Vol. I. p. 41.

பண்ணியிருக்கிறார்கள்.* 1484–ம் ஆண்டு பாப்புப்பட்டத்துக்கு
வந்த இன்னோசென் என்பவர் பேர்பெற்ற விபசாரி, அவருக்
குப்பின் பாப்புவான அலேக்குசந்தர் சகல வேசித்தனத்திலும்
அசுத்தத்திலும் மிருகத்தன்மையானவர். இன்வெஸ்சுரு (In-
fessura) என்னும் சரித்திரகாரன் சொல்வது, மிகுதியான ரோ
மைக் குருமாருக்கு வைப்பாட்டிகளிருந்தார்கள். ரோமைப்
பட்டினத்திலுள்ள சகல கன்னியாஸ்திரி மடங்களும் வேசி
கள் குகையாயிருந்தது என்கிறார். கன்னியாஸ்திரி மடங்க
ளில் பலமுறையு மிப்படித் தீமைகள் நடக்கிறதென்பதைக்
காலாகாலங்களில் கத்தோலிக்க அரசாட்சியாரு மறிந்து அக்
கூட்டங்களைக் குலைத்து, கட்டிடங்களை அரசாட்சியாருக்காகப்
பிடித்து, அவைகளைப் பள்ளிக்கூடங்களாகவும் மறியல் வீடுக
ளாகவும் மாற்றினார்கள். சுவர்களை இடித்தபோது, அதிலே
முப்பது நாற்பதுக்கணக்காய் சிறுபிள்ளைகளின் எலும்புக்கோ
வைகள் காணப்பட்டன. இவைகள் நிஜமான காரியங்கள்.
கன்னியாஸ்திரி மடங்களிலே பெண்பாடசாலைகளிருப்ப
துண்டு. ஆனால் கன்னியாஸ்திரிகளுடைய அறைக்குள்ளோ
அந்தப் பெண்பிள்ளைகளும் ஒருக்காலும் போகப்படாதென்
பது திட்டமான கட்டளையாம். அவர்

கன்னியாஸ்திரிகள் அறையில் பெண்பிள்ளைகளும் போகப்படாது.

கள் கொம்பியாரிக்கிற குருமார்மாத்திரம்
போகலாம். பெண்பிள்ளைகளும் போகக்
கூடாதென்பதின் கருத்தென்ன? புத்தி
யுள்ளவன் யோசிக்கட்டும். மோசீஞ்வந்த காலத்திற் பெறலாம்,
கொல்லலாம், அடக்கம்பண்ணலாம் உலகம் அறியமாட்டா
தொச்பதல்லவோ? இவைகள் இப்படித்தானென்பதை கன்னி
யாஸ்திரி மடங்களி லொருமுறை இருந்து, பின்பு ஓடித் தப்பி
னவர்கள் சொல்வதினா லறியலாம். காலத்துக்குக் காலம் ஓடித்
தப்பினவர்கள் எழுதின புத்தகங்கள் பலவிருக்கின்றன.

(5) வெளி. 17. 6–ம் வசனம், "அந்த ஸ்திரீ பரிசுத்தவான்க
ளின் இரத்தத்தினாலும், இயேசுவினுடைய சாட்சிகளின்
இரத்தத்தினாலும் வெறிகொண்டிருக்கிறதைக் கண்டேன்."

பரிசுத்தர்களைத் துன்பப்படுத்திக் கொலைசெய்வது ரோமைச்
சபையின் விசேஷ இலட்சணம். 1179–ம்

பரிசுத்தரின் இரத்தம்.

ஆண்டுகூடிய மூன்றாம் லத்தீன் ஆலோ
சனைச்சபையில் ரோமைச்சபையை விட்டுப் பிரிந்தவர்களுக்
குச் சாபங் கூறப்பட்டது. ரோமைச்சபையின் விக்கிரகாரா
தனை முதலிய தப்பறைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாத உவால்டென்

* See Elliott, I. 447, Note.

சர் என்னப்படும் உத்தம சபையாருக்கு விரோதமாய் 1183–ம்,
1207–ம், 1208–ம் ஆண்டுகளில் பாப்புமார் சாபம் பிரசித்தம்
செய்தார்கள். 1215–ம் ஆண்டுகூடிய லத்தீன் சங்கத்தில்
உவால்டென்சரைக் கொல்லும்படி போய் அதிலே மடியும்
ஒவ்வொரு போர்ச்சேவகனுக்கும் பிறந்தநாள் தொடுத்து இறக்
கும்நாள் வரைக்கும் செய்த பாவங்களெல்லாம் மன்னிக்கப்
படும் என்று தீர்ப்புப் பண்ணப்பட்டது. அப்பொழுது ரோமா
னித்தர் உவால்டென்சரைக் கொல்ல ஒரே மனமாய்ப் புறப்
பட்டுப்போனதுபோல வேறொருக்காலும் போனதில்லை
யென்று சிஸ்மொண்டி என்னும் சரித்திரகாரன் சொல்லுகி
றார். இந்த யுத்தங்களிலே பத்துலட்சம் உவால்டென்சர் கொலை
யுண்டார்களென்று எண்ணப்படுகிறது. பாப்புமார்க்கத்தை
விட்டுப்பிரிந்த புரோட்டெஸ்தாந்தரைத் தண்டிக்க மார்க்க
விசாரணைக் கோடுண்டாக்கினார்கள். அதி Inquisition.
லே முப்பதுவருஷங்களில் லட்சத்து ஐம்
பதினாயிரம்பேர் கொல்லப்பட்டார்கள். யெசுயிற்ஸ் (Jesuits)
என்னும் ரோமைச் சன்னியாசவகுப்பு உற்பத்தியான 1540–ம்
ஆண்டு துவங்கி 1580–ம் ஆண்டுவரைக்கும் ரோமைச் சபையி
னுபத்திரவத்தால் ஒன்பதிலட்சம் கிறிஸ்தவர்கள் கொலையுண்
டார்கள். உண்மையான வழிபாட்டை அகற்றும்படி இங்கிலாந்
திலும், பொகிமியாவிலும், ஒல்லாந்திலும் உண்டான உபத்
திரவங்களால் இலட்சக்கணக்கானவர்கள் மரித்தார்கள். அல்வா
நாட்டின் டூக் என்னு மதிப்தியும், பிறரும் செய்த உபத்திரவத்
தால் ஒல்லாந்து நாட்டுப் பகுதிகளில் ஐம்பதினாயிரம் ரோட்
டெஸ்தாந்தர் ரோமைச் சபையை விட்டு விலகின குறைநூக்
காகத் தூக்கப்பட்டும், சுட்டெரிக்கப்பட்டும், சிரச்சேதம் பண்
ணப்பட்டும், உயிரோடு புதைபட்டும் மாண்டார்கள். பிராஞ்சு
தேசத்திலே பர்த்தலொமேயு என்னும் சங்காரத்திலும், இங்கி
லாந்திலே இரத்த மரியாள் என்னும் இராஜாத்தியின் சங்காரத்
திலும் பாப்புமார்க்கத்தைப் பரப்பச்செய்த சகல யுத்தங்களி
லும் இறந்த சேனா சேனையானவர்களையும் இந்தத் தொகைக
ளுடன் கூட்டவேண்டும். ஸ்திரீயினால் குறிக்கப்பட்ட பாப்பு
சமையத்தால் கொலையுண்டவர்களின் தொகையைக் கணக்
கிடச் சரித்திரகாரர் அபிப்பிராயங்கொண்டாலும் அது தேவ
னுக்கன்றி மனிதருக்குச் சரியாய்த் தெரியாது. உவால்டென்
சர், அப்பிசென்சர், பொகிமியர், உக்கிஷலீவர் முதலிய
புரோட்டெஸ்தாந்தர்களில் ஐந்துகோடி ஜனங்களின் இரத்தஞ்
சிந்தப்பட்டது. பாப்புமார்க்கத்தைப் பரப்பும்படி பாப்புவின்

கட்டளைப்படி ஸ்பானியர் செய்த யுத்தங்களில், கியூபாவிலும் மெக்சிகோவிலும் தென்அமெரிக்காவிலும் ஒரு கோடியே ஐம்பது லட்சம் அமெரிக்கன் இந்தியருடைய இரத்தஞ் சிந்தப்பட்டது. ஸ்பானியாவிலே யிருந்த மூன்றரை லட்சம் யூதரும் சோனகரும் இந்த ரோமைச்சபையால் கொலையுண்டார்கள்.

6,65,00,000 ஜனம் கொல்லப்பட்டார்கள்.

அப்படியே ஆறுகோடியே எண்பத்தைந்து லட்சம் மனுஷஜீவன்கள் இந்த ரோமைச் சபையால் கொலைசெய்யப்பட்டன. இது மெய்யாகில் ரோமான் கத்தோலிக்கமாகிய ஸ்திரீ பரிசுத்தவான்களின் இரத்தத்தினால் வெறிகொண்டிருந்தாளென்பது உண்மையே.

(6) வெளி. 17. 8-ம் வசனம், "இருந்ததும், இராமற்போனதும், இனி யிருப்பதுமாகிய மிருகத்தைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படுவார்கள்."

இதில் மூன்று காரியங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கருத்தில் மிருகம் முன்னிருந்தது. பின்னொரு கருத்தில் இல்லாமற்போயிற்று. இன்னுமொரு கருத்தில் அது திரும்ப இருக்கிறது. அதாவது, அஞ்ஞான இராஜாக்களால் ஆளப்பட்டதாய் ரோமை முன்னிருந்தது. ஐரோப்பாவின் வடபாகத்தில் வசித்த ஜாதிகள் வந்து ரோமராஜ்யத்தை அழித்துப்போட அந்த ராஜ்யம் இல்லாமற் போய்விட்டது. பின்பு மார்க்க ராஜ்யமாய் ரோமை உயிரடைந்தது. அப்படியே அது இருக்கிறது.

இருந்த, ஒழிந்த இருப்பது.

(7) வெளி. 17. 10-ம் வசனம், "அவைகள் ஏழு ராஜாக்களாம்; இவர்களில் ஐந்துபேர் விழுந்தார்கள், ஒருவன் இருக்கிறான், மற்றவன் இன்னும் வரவில்லை; வரும்போது அவன் கொஞ்சக்காலம் தரித்திருக்கவேண்டும்."

மிருகத்தினால் குறிக்கப்பட்ட ரோமராஜ்யத்தில் ஏழு இராஜாக்களிருந்தார்கள். அதாவது ஒன்றன்பின்னொன்றாய் ஏழு வகையான ராஜரீக மிருந்தது. தசிற்றஸ் சொல்லுகிறபடி, 1. இராஜாக்கள்; 2. கொன்சல்கள்; 3. டிக்றேற்றர்கள்; 4. டிசெம்வேர்கள்; 5. மிலிற்றேரி திரிபூன்கள்; 6. எம்பரர்கள்; 7. டேக் பட்டத்தார். இவர்களில் முந்திய ஐந்துவகையான அரசாட்சிகளு மிருந்து ஒழிந்தன. யோவான் தரிசனங் கண்டபோது எம்பரர்களாகிய ஆறாம் வகையான அரசாட்சி யிருந்தது. டேக் பட்டம் இன்னும்

Kings, Consuls, Dictators, Decemvirs, Military-Tribunes, Emperors, Dukes.

வரவில்லை. அது வந்தபொழுது இருநூறு வருஷங்களுக்கு
மாத்திரம் நிலைநின்றது. அது எம்பரர்கள் அரசாண்ட ஐஞ்
நூறு வருஷங்களோடும் பின்பு வந்த பாப்பிய அதிகாரத்தின்
ஆயிரத்திருநூறு வருஷங்களோடும் ஒப்பிடப்படும்போது கொ
ஞ்சக்காலமா யிருந்தது. ஆகையால் கொஞ்சக்காலம்மாத்திர
மிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது.

(8) வெளி. 17. 11-ம் வசனம், "இருந்ததும் இராததுமாகிய
மிருகமே எட்டாவதானவனும், அவ்வேழிலிருந்து தோன்றின
வனும், நாசமடையப் போகிறவனுமாயிருக்கிறான்."

ரோமருடைய உலக ராஜ்யமாயிருந்ததும் உலக ராஜ்யமாயி
ராமல் மார்க்க ராஜ்யமாயிருப்பதுமாகிய ரோமான் கத்தோலிக்
கமே எட்டாவதான தலை. புதிதாய் வந்ததினால் எட்டாவதான
தென்றாலும் முந்தின ஏழிலிருந்து தோன்றினதாகையால்,
அவ்வேழிலிருந்து தோன்றின தென்னப்படுகிறது. அது நாச
மடையப்போகிறது. எட்டுக்கு மேலே ஒன்பதாம் பத்தாம்
வகையான அரசாட்சி வருவதினாலல்ல, ரோமான் அரசாட்
சியாயே அந்த ராஜ்யம் அழிந்துபோம்.

(9) வெளி. 17. 12-ம் வசனம், "நீ கண்ட பத்துக் கொம்
புகளும் பத்து ராஜாக்களாம்; இவர்கள் இன்னும் ராஜ்யம்
பெறவில்லை; இவர்கள் மிருகத்துடனேகூட ஒருமணி நேரமள
வும் ராஜாக்கள்போல அதிகாரம் பெற்றுக்கொள்ளு[illegible]றார்கள்."

எழுதலைகளின் கருத்தை விட்டு இப்போது பத்து[illegible]ாம்
புகளின் கருத்தை தேவதூதன் சொல்லுகிறான். "பத்[illegible]
கொம்புகள், பத்து ராஜாக்களாம்." அதாவது பத்து ராஜ்யங்க
ளாம். பழைய ரோமராஜ்யம் அழிந்தபோது, அது இருந்த
தேசங்களிலும் அது அரசாண்ட ஜனங்களுக்குள்ளும் பத்து
ராஜ்யங்கள் தோன்றின. அவைகள் யோவானுடைய காலத்தில்
வரவில்லை. வர ஐஞ்ஞூறு வருஷங்கள் செல்லும். ஆகை
யால், "இவர்கள் இன்னும் ராஜ்யம் பெற
வில்லை" என்று சொல்லப்படுகிறது. ராஜ
யம் வரும்போது ஒருமணிநேரம் அதிகாரம் பெறுவார்களென்
பது, சொற்பகாலம் என்ற கருத்துள்ளது. ஐரோப்பாவின்
வடபாகத்திலிருந்த காட்டு ஜாதிகள் ரோமராஜ்யத்தை மேற்
கொண்டபோது, ஐரோப்பாவிலுண்டான ராஜ்யங்கள் சிக்கி
ரம் அழிந்துபோக, நிலைவரமான வேறு ராஜ்யங்கள் உண்டா
னதென்பதைச் சரித்திரம் வாசித்தவர்கள் அறிவார்கள். அந்த

பத்து இராஜ்யங்கள்.

ராஜ்யங்களுண்டானபோதுதான் ரோமான் பாப்புகளுடைய இராஜ ஆளுகையுந் துவங்கினது. அந்த ராஜ்யங்கள்தான் தற்காலம் ஐரோப்பாவிலிருக்கும் பிரான்சு, ஸ்பானியா, போர்த்துக்கல், பிரித்தானியா முதலிய பத்து ராஜ்யங்கள்.

(10) வெளி. 17. 13–ம் வசனம், "இவர்கள் ஒரே யோசனையுள்ளவர்கள்; இவர்கள் தங்கள் வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் மிருகத்திற்குக் கொடுப்பார்கள்."

இது எவ்வளவு உண்மை. இவ்விராஜ்யங்கள் வெவ்வேறாயிருந்தாலும் ஒன்றோடொன்று யுத்தஞ்செய்தாலும் பாப்பிய மார்க்கத்தைத் தழுவி பாப்புவின் சொற்படி நடந்தார்கள். பாப்புவுக்கும் அவர் கோட்பாடுகளுக்கும் காவற்காரராயிருந்தார்கள். முதலில் இவ்விராஜாக்களும் ஜனங்களும் அஞ்ஞானிகளாயிருந்தார்கள். பின்பு படிப்படியாய்க் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை அங்கீகரித்து பின்பு பாப்புவின் அதிகாரத்தை முற்றும் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்குக் காவற்காரரானார்கள். கி. பி. 496–ம் ஆண்டு பிராஞ்சிய ராஜாவாகிய குளோவிஸ் என்பவர் ரோமான் கத்தோலிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். அப்பொழுது பிராஞ்சிய ராஜாவுக்கு சபையின் சிரேஷ்ட புத்திரன் என்ற பட்டஞ்சூட்டப்பட்டது. அப்பட்டம் பிராஞ்சிலே இராஜாக்களிருந்த ஆயிரத்து முந்நூறு வருஷங்களுக்கும் வழங்கிவந்தது. ஆறும் நூற்றாண்டிலே, பர்கண்டி, பவேரியா, ஸ்பானியா, போர்த்துக்கல், இங்கிலாந்தாகிய தேசங்கள் அம்மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பாப்பு மார்க்கத்துக்குக் காவற்காரரானார்கள். அப்படியே சொல்லப்பட்ட பத்து ராஜ்யங்களும் பாப்பியராகி, பதினாறும் நூற்றாண்டிலே நற்பிறமாது துவங்குமட்டும் அப்படியிருந்ததென்பது எல்லாருமறிந்த காரியம். ஆகையால், இவர்கள் தங்கள் வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் மிருகத்துக்குக் கொடுத்தார்களென்பது நிறைவேறினது.

வல்லமையை மிருகத்துக் குக் கொடுத்தல்.

(11) வெளி. 17. 16–ம் வசனம், "நீ மிருகத்தின்மேல், கண்டபத்துக்கொம்புகளானவர்கள் அந்த வேசியைப்பகைத்து, அவளைப் பாழும் நிர்வாணமுமாக்கி, அவளுடைய மாமிசத்தைப் பட்சித்து, அவளை நெருப்பினால் சுட்டெரித்துப்போடுவார்கள்."

இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றந் துவங்கி இப்பொழுது நடைபெற்று வருகிறது. இயேசு அடியார் (Jesuits) என்னுந் தந்திரிகளான பாப்புவின் ஊழியக்காரர் முன்பு ஐரோப்

பாவின் சகல ராஜாக்களுக்கும் ஆலோசனைக்காரராய் இராஜமாளிகைகளி லிருந்தார்கள். இப்போ அவர்கள் இராஜமாளிகையையும் அந்தந்தத் தேசத்தையும் விட்டுத் துரத்தப்பட்டார்கள். மார்க்க விசாரணைக் கோடுகள் அழிக்கப்பட்டன. முன் ரோமைமார்க்கமாயிருந்த இங்கிலாந்து, ஒல்லாந்து, சுவிற்சர்லாந்து, புருஷியா முதலிய தேசங்கள் பாப்புவின் நுகத்தை முறித்துப்போட்டு நற்பிறமாதைப் பற்றிக்கொண்டார்கள். அல்பேட் பாண்ஸ் என்பவர் வியாக்கினம் எழுதினது 1851–ம் ஆண்டு. அப்போது அவர் இங்கிலாந்து சுவிற்சர்லாந்து முதலிய தேசங்களில் நின்று பாப்புவின் ஆளுகை நீக்கப்பட்டதைப்பற்றிப் பேசியபின் சொல்வது, பாப்பு அரசாளும் ரோமையில் நின்றும் அவருடைய ஆளுகை நீக்கப்படக் காலம் செல்லாதென்பதே. என்ன அதிசயம்! அவர் சொல்லி பத்துவருஷம் செல்லவில்லை. சடினிய இராஜா ரோமையைப் பிடித்து, பாப்புவின் லௌகீக அரசைப் பறித்துப்போட்டார். அந்நாட்தொடுத்து அவருடைய இராஜ ஆளுகை ஒழிந்துபோனது. ஐரோப்பாவில் முன்சொல்லப்பட்ட பத்து ராஜ்யங்கள் உண்டான காலத்தில் தோன்றின பாப்புவின் லௌகீக அரசாளுகை அப்பொழுது முடிந்தது.

இராஜாக்கள் மிருகத்தைப் பகைத்தல்.

14. அதிகாரம்.

SUBJECT CONTINUED.

இதுவுமது.

வெளிப்படுத்தல் 17–ம் அதிகாரத்தில் சொல்லிய தீர்க்கதரிசனம் வசனம் 28–ல் தேவதூதன் கொடுத்த வெளிப்படுத்தலால் ரோமை பட்டினத்தைக் குறித்ததென்று கண்டோம். விபரங்களை ஒவ்வொன்றாய்ப் பார்த்தபோது அவை அஞ்ஞான ரோமைக்கல்ல, பாப்பிய ரோமைக்கே பொருந்துவதால் அவை பாப்பிய ரோமையைக் குறித்ததென்று விளங்கிக்கொண்டோம். பின்னால் சொல்லப்படப்போகிற தீர்க்கதரிசனம் கிறிஸ்த சபைக்குள்ளே தானே சம்பவிக்கப்போகிறதாய்ச் சொல்லி

யிருப்பதால் அது அஞ்ஞான ரோமையைக் குறிக்கமாட்டாது. ஆகையால் பாப்பிய ரோமையைக் குறிக்கிறதென்பது நிஜம்.

2 தெச. 2. 2. "கிறிஸ்துவினுடைய நாள் சமீபமாயிருக்கிறதாகச் சொல்லப்பட்டால், உடனே சஞ்சலப்படாமலும் கலங்காமலும் இருங்கள். 3. ஏனெனில் விசுவாசத்துரோகம் முந்திநேரிட்டு, கேட்டின் மகனாகிய பாவமனுஷன் வெளிப்பட்டாலொழிய அந்த நாள் வராது. 4. அவன் எதிர்த்து நிற்கிறவனும், தேவனென்னப்படுவதெதுவோ, ஆராதிக்கப்படுவதெதுவோ, அவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தன்னை உயர்த்துகிறவனும், தேவனுடைய ஆலயத்தில் தேவனைப்போல உட்கார்ந்து, தன்னைத்தானே தேவனென்று காண்பிக்கிறவனுமாயிருப்பான்."

1 தீமோ. 4. 1. "ஆவியானவர் வெளிப்படையாய்ச் சொல்லுகிறபடி, பிற்காலங்களிலே மனச்சாட்சியில் சூடுண்ட பொய்யருடைய மாயத்தினாலே சிலர் வஞ்சிக்கிற ஆவிகளுக்கும் பிசாசுகளின் உபதேசங்களுக்கும் செவிகொடுத்து, விசுவாசத்தை விட்டு விலகிப்போவார்கள். 2. விவாகம் பண்ணாதிருக்கவும். 3. போஜன பதார்த்தங்களை விலக்கவும் வேண்டுமென்று அந்தப் பொய்யர் கட்டளையிடுவார்கள்."

(1) இங்கே 2 தெச. 2, 3–ல் கேட்டின் மகனாகிய பாவபுருஷன் என்றும், 9–ம் வசனத்தில் அக்கிரமக்காரனென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சபைச் சரித்திரத்தைப் பார்க்கும்பொழுது பாப்புக்களைக் குறித்ததென்று காண்போம். உலகத்தில் ஒரு தொடர்பாய் வருபவர்களை ஒரு ஆளாய்ச் சொல்லுவது வேதத்தில் வழக்கம். அனேகவகையான அக்கிரமங்களை நிலைப்படுத்தப் பாப்புக்களும் அவர்கள் போதனைகளும் எதுவாயிருந்தபடியால் பாப்புக்களைப்பற்றி இப்படிச் சொல்வது சரியாயிருக்கும். பாப்புமார்க்கமானது, விவாகத்தை மறித்தல், பாவஉத்தரவு விற்றல், சந்நியாசிகளாயிருத்தல், குருமார் பாவமன்னிப்புக்கொடுத்தல் ஆகிய செய்கைகளால் உலகத்திலுள்ள வெகு தேசங்களில் பாவத்தை நெடுங்காலங்களாய் நிலைநிற்கப்பண்ணினதுபோல வேறொரு மார்க்கமும் செய்ததில்லை. பாப்புக்களாய் வந்தவர்களைப் பார்த்தாலும், அவர்கள் விசேஷமான பாவமனுஷர்களென்று காணலாம்.

பாவமனுஷன்.

வெச்சில்லியஸ் (Vagilius) என்னும் பாப்பு தனக்கு முன்னிருந்த பாப்புவைக் கொலைசெய்தே பாப்புப் பட்டத்துக்கு

வந்தார். ஜோஆன் என்னும் பாப்பு, கத்தோலிக்கச் சரித்திரகாரர்கூடச் சொல்லுகிறபடி, ஆண் வேஷம் தரித்த பெண். அவள், எட்டாம் யோவானென்ற பெயருடன் பாப்புவானாள். அவள் பிள்ளையுண்டாய், கருவழிந்து ஆலயத்துக்குப் போகிற வழியிலே செத்துக்கிடந்தாளென்று பிளெற்றினா என்னும் சரித்திரகாரன் சொல்லுகிறார். மார்சல்லீனஸ் என்னும் பாப்பு விக்கிரகங்களுக்குப் பலியிட்டார். ஒனோறியஸ் (Honorius) என்னும் பாப்புவைக்குறித்து, கொன்ஸ்தான்தின்புரியில் கூடிய சங்கம் தீர்ப்புச்செய்ததாவது, இறந்துபோன ரோமைப் பாப்பு சாபத்துக்குள்ளானவர். ஏனெனில், அவர் எல்லாவற்றிலும் மார்க்க விரோதியாகிய சேர்ஜியஸ் (Sergius) என்பவனைப் பின்பற்றி, அவனுடைய துஷ்ட யோசனைகளை உறுதிப்படுத்தினாரென்பதே. பசில் பட்டினத்தில் கூடிய சங்கம் யூஜினியஸ் (Eugenius) என்னும் பின்னொரு பாப்புவைப்பற்றிச் செய்த தீர்ப்பாவது, அவர் பரிசுத்த பிரமாணங்களைமீறி சபையின் ஐக்கியத்தையும் சமாதானத்தையும் குழப்பி சர்வதேசங்களிலுமுள்ள சபைக்கும் இடறலாயிருந்த பேர்பெற்ற துரோகி. கோவிற் பொருளைக் கொள்ளையடித்தவர், கள்ளச்சத்தியம் பண்ணினவர், திருத்தப்படக்கூடாதவர், பிரிவினை உண்டாக்குகிறவர், விசுவாசத்தை விட்டு விலகினவருமான மார்க்க விரோதி என்பதே. இரண்டாம் யோவானாகிய பாப்பு முறைகேடான உறவினரோடு விபசாரஞ் செய்தவரென்று ரோமையிலே வெளிவெளியாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர். பதின்மூன்றாம் யோவானாகிய பாப்பு, பாப்பு பட்டத்தை பலோற்காரமாய்ப் பிடித்தவர். வேட்டையாடுவதிலும், சிற்றின்பத்திலும், சொல்லத்தகாத பல பாவங்களிலும் நாள்விட்டவர். அவரை விளக்கத்துக்கு அழைத்தபோது தப்பியோடி வேசித்தனஞ் செய்யும்பொழுதே கிறிசால் குத்துண்டு மரித்தார். நாலாம் சிக்ஸ்றஸ் என்பவர் ரோமையிலே வேசிகள் வீடுண்டாக உத்தரவுகொடுத்து அவைகளிலிருந்து வரிப்பணம் அறவிட்டவர். ஒரு ரோமன்கத்தோலிக்க சரித்திரகாரன் சொல்லுகிறபடி ஆறாம் அலேக்குசந்தராகிய பாப்பு, பாப்புவின் சிங்காசனத்துக்கு வந்தவர்களெல்லாரிலும் பார்க்க அதிகம் கேடுகெட்டவர், அவருடைய காமவிகாரம், அளவற்ற பெருமை, திருத்தியடையாத பொரு

ஆண்வேஷம் தரித்த பெண்.

Platina.

பாப்பு சபிக்கப்பட்டது.

கிறிசால் குத்துண்டு மரித்தவர்.

ளாசை, தன் சொந்த மகளாகிய லூக்கிறீற்ருவுடன் செய்த விபசாரமாகிய சகலமும், குசியாடினி, சியக்கோனியஸ்* முதலிய கத்தோலிக்க சரித்திரகாரரால் விபரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Guicciardini, Ciaconius.

பாப்புக்களைக்குறித்து; பிளாற்றிஞ என்னும் ரோமன் கத்தோலிக்க சரித்திரகாரன் சொல்வது:—சம் பேதுருவின் சிங்காசனம் பாவங்களுக்கும், அகந்தைக்கும், கைக்கூலிக்கும் பேர்பெற்ற பொல்லாதவர்களால் பறித்துப் பறித்து எடுக்கப்பட்டதே அல்லாமல், சமாதானமாய்ப் பெற்றுவரவில்லை. அவர்கள் செய்யாமல் விட்ட பாவங்களில்லை யென்பதே. இப்படி ஒருவர் பின்னொருவராய் வந்த பாப்புக்களை பாவ புருஷர் என்று சொல்லக்கூடியதுபோல, பின் யாதொரு கோத்திரவரிசையைக் குறித்துச் சொல்லக்கூடியதாயிருக்கவில்லை.

(2) 2 தெச. 2. 4. "தேவனென்னப்படுவதெதுவோ, ஆராதிக்கப்படுவதெதுவோ, அவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தன்னை உயர்த்துகிறவன்." இது நிறைவேறும்படி அப்படி வாயினால் சொல்வது அவசியமில்லை. தன் போதனைகளிலும் பிரமாணங்களிலும் செய்கைகளிலும் தேவனுக்கு மேற்பட்டவன்போலிருப்பது போதும். பாப்புக்கள் அப்படிச் செய்தார்களென்பது தெளிவான உண்மை. பாப்புக்கள் மனச்சாட்சிக்கு மேலான அதிகாரம் உள்ளவர்கள் என்று சாதித்தார்கள். 1. எந்த மனுஷனும் தன் மனச்சாட்சியை யல்ல பாப்பு[illegible] சொன்னதையே நம்பவேண்டும். அப்படி செய்யவேண்டுமென்று இன்றைக்கும் சாதிக்கிறார்கள். இதொன்று. 2. எல்லாப் போதகமாருக்கும், குருமாருக்கும் தேவனொருவரே மேலானவர். அதை விட்டு பாப்புக்கள் தாங்கள் மேலானவர்களென்று போதித்தார்கள். 3. தாங்களே சகல இராஜாக்களுக்கும் சக்கிரவர்த்திகளுக்கும் மேலானவர்களென்று சொல்லி சில இராஜாக்களைச் சிங்காசனத்தால் தள்ளி தங்களுக்குப் பிரியமான சிலரைச் சிங்காசனத்தில் ஏற்றினார்கள். சில இராஜாக்கள் தங்கள் பாதத்தில் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்யப்பண்ணினார்கள். சில இராஜாக்கள் தங்கள் கால்விரலை முத்தஞ்செய்யப்பண்ணினார்கள். சிலர் தாங்கள் ஏறுகிற குதிரைகளின் அங்கபடியைப் பிடிக்கச்செய்தார்கள். வெறுங்காலோடு சில அரசர்கள் தங்கள் அரமனைவாசல்களில் காத்து நிற்கச்செய்தார்கள். கிரீடங்களைக் கால்

தேவ[illegible] மேலானவர்கள்.

* The reader is referred to Roman Catholic writers as Guicciardini, Ciaconius and Platina.

களால் உதைத்தார்கள். இராஜாக்களின் பிடரிகளிலும் மிதித்தார்கள். ஏழாம் கிரேக்கோரி என்னும் பாப்பு நாலாம் என்றி என்னும் இராஜன் வெறுங்காலோடே தன் அரமனைவாசலிலே காத்து நிற்கச்செய்தார். மூன்றும் அலேக்குசந்தரென்னும் பாப்பு, முதலாம் அலேக்குசந்தர் என்னும் அரசனுடைய பிடரியிலேமிதித்தார். சிலெஸ்றின் (Celestin) என்னும் பாப்பு ஆறும் என்றி அரசனின் கிரீடத்தைக் காலினால் உதைத்துவிட்டான். அப்படியே குடிகள் இராஜாக்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியதில்லையென்று சொல்லப் பாப்புக்களுக்கு அதிகாரமுண்டென்று சாதித்தார்கள். கீழ்ப்படிவேனென்று ஒருவன் பின்னொருவனுக்கு பண்ணின எந்தச் சத்தியத்தையும் பாப்புக்கள் நீக்க அதிகாரமுடையவர்கள் என்று போதித்தார்கள். அப்படியே கொலம்பஸ் கண்டுபிடித்த எல்லாத் தேசத்துக்கும் மேலாய் தங்களுக்கே அதிகாரமுடையதென்று சொல்லி அமெரிக்காவிலுள்ள புறத்தேசங்களைத் தங்களுக்குப் பிரியமானவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றிலும் தேவனுக்குரிய அதிகாரத்தை உடையவர்கள்போல நின்றார்கள் அல்லவோ?

Celestin.

(3) 2 தெச. 2. 9. "அந்த அக்கிரமக்காரனுடைய வருகை சாத்தானுடைய செயலின்படி சகல வல்லமையோடும் அடையாளங்களோடும் பொய்யான அற்புதங்களோடும் வரும்."

பாப்புமார்க்கம் பொய்யான அற்புதங்களால் தன்னை உண்மைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறதென்பது எல்லாரும் அறிந்த காரியம். தற்காலத்திலும் மேற்குத் தேசங்களில் ஒகென்லோ பிரபுவினாலும் இரட்சருடைய தையலில்லாமல் நெசவுசெய்யப்பட்ட அங்கியினாலும் அற்புதங்கள் செய்யப்படுகிறதென்றும் அவைகள் ரோமான் கத்தோலிக்க மார்க்கத்துக்குச் சாட்சிகளென்றும் சொல்லுகிறார்கள். பிலாத்துவின் சிங்காசனப்படிகள் ரோமைக்கு வந்திருக்கிறதென்றும் மரியம்மாளுடைய வீடு இத்தாலி நாட்டுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதென்றும் பாப்பிய புத்தகங்களில் சொல்லப்படுகிறது. இவைகளைவிடப் பாப்பிய குருமார் இராப்போஜனவேளையில் தங்கள் ஜெபத்தால் அப்பத்தையும் இரசத்தையும் கிறிஸ்துவினுடைய மாமிசமும் இரத்தமுமாக மாற்றுகிற அற்புதம் எப்போதும் நடக்கிறதென்கிறார்கள். கிறிஸ்துசபையிலே அப்போஸ்தலர் காலந்தொடுத்து இக்காலம்வரைக்கும் அற்புதங்கள் நடந்துவந்தன என்பதைக் காட்ட 1756-ம் ஆண்டிலே

பொய்யான அற்புதங்கள்.

Prince Hohinloe.

லந்தோமில் ஒரு புத்தகம் அச்சடிக்கப்பட்டது. முந்நூறு வருஷங்களுக்கு முன்னே மரித்த சவரியாருடைய (Xavier) பிரேதம் இன்னும் கோவைப்பட்டணத்திலே இரத்தமும் மாமிசமுமுள்ளதாய் இருக்கிறதென்று சொல்லி அதைப் பார்க்கும்படி 1894-ம் ஆண்டிலே யாழ்ப்பாணத்துக் கத்தோலிக்கர் போய் வந்தது அனேகருக்குத் தெரியும். மன்னாருக்குக் கிட்டவிருக்கும் மடு என்னும் கத்தோலிக்க கோயிலிலே ஊமைகள் பேசுகிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு சைவர்களும் தங்கள் ஊமைப் பிள்ளைகளைக் கொண்டுபோய் வெட்கத்தோடு திரும்பிவந்த இரண்டொரு உதாரணம் எங்களுக்குத் தெரியும்.

பாப்புக்கள் தவறற்றவர்களென்பது.

(4) பாப்புக்கள் தவறற்றவர்கள் என்று போதித்தார்கள். எவ்வளவு தப்பிதமான போதனை. பாப்புமார் ஒரு கட்டளையிட்டிருந்தால் அது தவறாயிருக்கமாட்டாது. அதைப்பற்றி விசாரணை செய்யவேண்டியதில்லை என்கிறார்கள். அப்படியே தேவன் விதித்ததற்கு மாறாய் குருமார் விவாகம் செய்யக்கூடாதென்று கட்டளையிட்டார்கள். இராப்போஜனத்தில் அப்பமும் இரசமும் பாவிக்கத் தேவன் கட்டளையிட்டிருக்க பாப்புகள் இரசங்கொடுக்காதபடி தடுத்தார்கள். விக்கிரகங்களை வைத்து வணங்கப்படாதென்று கட்டளையிட்டிருக்க, விக்கிரகங்களை வைத்து வணங்கக் கட்டளையிட்டார்கள். பாவங்களை மன்னிக்கிற அதிகாரம் தங்களுக்குண்டென்று போதிக்கிறார்கள். இப்படியே அனேக காரியங்களில் தேவன் விதித்ததை விலக்கியும் விலக்கியதை விதித்தும் வந்தார்கள். இவைகளிலே அவர்கள் தங்களைதேவனுக்குமேலாய் உயர்த்தினதுபோலிருக்கிறதல்லவா? தங்களைத் தேவனாகக் காண்பிக்கிறதாயுமிருக்கிறதல்லவா?

குருமார் தந்திரம்.

(5) 2 தெச. 2. 10. "சகலவித வஞ்சகத்தோடுமிருக்கும்." இவ்விதமான அற்புதங்கள் அறியாமையினாலே நம்பப்படுகிறவைகள் மாத்திரமல்ல, குருமார் ஜனங்களை நம்பச்செய்யும்படி தந்திரமாய் செய்கிறவைகள் என்பது விளங்கச் சகலவித வஞ்சகத்தோடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு இடத்திலே மரியம்மனுடைய சுரூபம் மனதுருகிக் கண்ணீர் விடுகிறதென்று பெரும்பேருண்டானது. அனேகர் அவ்விடம்போய் சொரூபத்திலிருந்து சொட்டுச் சொட்டாய்க் கண்ணீர் வருகிறதைக் கண்டு விசுவாசித்தார்கள். ஒருவன் அதை நம்ப மனமில்லாமல் ஆராய்வுபண்ணத்

தீர்மானித்து சுரூபம் வைக்கப்பட்ட சுவருக்குப் பின்புறமான அறையை ஆராய்வு செய்தபோது, கண்ணில் தண்ணீர் போகத்தக்க சிறு குளாய்களும் அதற்குள் தண்ணீர் விடுகிறதற்கான எத்தனங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதைக் கண்டானென்று ஓர் இடத்திலே வாசித்தோம். பாப்பு மார்க்கத்திலே இப்பொழுதும் அற்புதங்கள் நடக்கிறதென்று சொல்லப்படுவது நிஜம். அனேக வேளைகளிலே அவைகளின் தந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும் நிஜம்.

இப்படியே பாப்புமார்க்கத்தையும், பாப்புக்களையும், குருமாரையும், கன்னியாஸ்திரீகளையும்பற்றிச் சொன்னோம். இவைகள் தீர்க்கதரிசன நிறைவேற்றமாயிருப்பதால் இவைகளைச் சொல்லவேண்டிவந்தது. இப்படியானவைகள் பலவிருக்கிறதென்பதை பாப்புக்களின் சரித்திரங்கள் முதலிய சரித்திரங்களை வாசித்தவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள்.

இவைகளுக்குத் தவிர்தல் இல்லையென்று நாங்கள் சொல்லுகிறதில்லை. இடைக்கிடையே சுத்தமானவர்களும் பக்தியுள்ளவர்களுமிருந்திருப்பார்கள்.

(6) 1 தீமோ. 4. 1. "ஆவியானவர் வெளிப்படையாய்ச் சொல்லுகிறபடி, பிற்காலங்களிலே மனச்சாட்சியில் சூடுண்ட பொய்யருடைய வஞ்சிக்கிற ஆவிகளுக்கும் பிசாசுகளின் உபதேசங்களுக்கும் செவிகொடுத்து விசுவாசத்தை விட்டு விலகிப்போவார்கள்." இவை பிற்காலங்களில் நடக்கப்போகிற சம்பவங்களை தேவாவி தீர்க்கதரிசனமாய் அறிவித்தார் என்று விளங்க, "ஆவியானவர் வெளிப்படையாகச் சொல்லுகிறபடி பிற்காலங்களிலே" என்று சொல்லுகிறது.

கருகிய மனச்சாட்சி.

நெருப்பினால் கருக்கப்பட்ட தோல் எப்படி உணர்ச்சியற்றதாயிருக்கிறதோ அப்படியே உணர்ச்சியற்றதாயிருக்கிற மனச்சாட்சியுள்ளவர்கள் என்பதைக் காட்ட, மனச்சாட்சியில் சூடுள்ள பொய்யர் என்று சொல்லியிருக்கிறது. பாப்பு மார்க்கத்தவர்களின் தன்மை இதுவென்பதைக் காண்பது வருத்தமல்ல, மனக்கோட்டமில்லாமல் தந்திரங்களையும், சதிகேடுகளையுஞ் செய்வதும், உருக்கமில்லாமல் பரிசுத்தவான்களை அடித்தும், கிறியும், பிளந்தும், சுட்டெரிப்பதும், பக்தியின் வேஷம்போட்டு பயங்கரமான பாவங்களைச் செய்துவருவதும் ரோமை சபையின் தன்மை. இந்தளவில் சூடுண்ட மனச்சாட்சியுள்ளவர்கள் என்று சொல்வது தகுதியாயிருக்கும்.

(7) 1 தீமோ. 4. 3. "விவாகம் பண்ணுதிருக்கவும் போஜன பதார்த்தங்களை விலக்கவும் வேண்டுமென்று அந்தப் பொய்யர் கட்டளையிடுவார்கள்."

விவாகத்தை விலக்கல்.

ஒருவரும் விவாகம் பண்ணப்படாதென்று கட்டளையிடுவெதாய் விளங்கவேண்டியதில்லை. ஒரு வகுப்பாராவது பல வகுப்பாராவது விவாகஞ் செய்யாதிருக்கக் கட்டளையிடுவது அவர்களுடைய விசேஷ இலட்சணமாயிருக்கும். பெண்களும் ஆண்களும் விவாகஞ் செய்யாதிருப்பது, புகழ்ச்சிக்குரிய காரியம் என்றும், அப்படியிருப்பது அதிகம் பரிசுத்தமும், புண்ணியமுமான நிலைபரமுமென்று சொல்லி அதிகம் பரிசுத்தமாயிருக்க விரும்புகிறவர்கள் விவாகஞ் செய்யாதபடி தடுத்தாலும் அது இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றமாயிருக்கும்.

விவாகம் செய்யாதிருப்பது அதிகம் பரிசுத்தமான நிலைமையென்றும் குருமார் விவாகஞ் செய்யப்படாதென்றும் கட்டளையிடுகிற பாப்பு மார்க்கத்துக்கு இது எவ்வளவு ஏற்ற தீர்க்கதரிசனமாயிருக்கிறது. திறென்று (Trent) நகரத்திலே கூடிய சங்கத்தீர்மானத்தின் பத்தாம் பிரிவு, விவாகத்தைக்குறித்து பாப்பு மார்க்கம் சொல்வதை காட்டப் போதியதாயிருக்கும்.

மறுப்பவன் சபிக்கப்பட்டவன்.
Peter Dens.

விவாகஞ்செய்வது உத்தமமென்றும் விவாகமில்லாதிருப்பது உத்தமமும், புகழ்ச்சியு மல்லவென்றும் சொல்லுகிறவன் எவனோ அவன் சபிக்கப்பட்டவன் என்பதே. இதை பீற்றர் டென்ஸ் என்பவர் எழுதிய கத்தோலிக்க வேதசாஸ்திரம் 497–ம் பக்கத்தில் காணலாம்.

(8) "போஜனபதார்த்தங்களை விலக்கவும் கட்டளையிடுவார்கள்."

இது பாப்பியரிடம் காணப்படுவதுபோல கிறிஸ்தவர்களென்னப்படுபவர்கள் யாருக்குள்ளாவது காணப்படுவதில்லை. இது காரியத்தைப்பற்றி ரோமான் சமையத்தின் போதனையை கத்தோலிக்க பண்டிதராகிய பற்லர் (Butler) எழுதிய வினாவிடையில் காணலாம்.

வினா.—பத்துக்கற்பனைகளைவிட வேறும் கற்பனைகள் உண்டோ?

விடை.—ஆம் சபையின் விசேஷமான ஆறு சட்டளைகளிருக்கின்றன.

வினா.—சபையின் இரண்டாங் கட்டளையின்படி நாங்கள் செய்யவேண்டிய கடமையென்ன?

விடை.—வருஷத்தில் சில பகுதியை உபவாசத்திற்கும், விரதத்திற்கும் விடுவது.

போஜனம் விலக்கப்படல்.

வினா.—உபவாசநாட்கள் என்பது என்ன?

விடை.—மாமிசபோஜனம் விலக்கப்பட்டதும் ஒருமுறை மாத்திரம் புசிக்க உத்தரவுள்ள நாட்களாம்.

வினா.—விரத நாட்களென்பதென்ன?

விடை.—மாமிசபோஜனம் விலக்கப்பட்டும், வழமைபோல இரண்டு மூன்று முறை புசிக்க உத்தரவுள்ள நாட்களாம்.

வினா.—விரத நாட்களில் மாமிசம் புசிக்கப்படாதென்று சபை திட்டமாய் விலக்குகிறதா?

விடை.— ஆம், அவசியமும், உத்தரவும் இல்லாமல் விரத நாட்களில் மாமிசம் புசிப்பது பெரிய பாவம்.

போஜன பதார்த்தங்களை விலக்கவும் அந்தப் பொய்யர் கட்டளையிடுவார்கள் என்று அப்போஸ்தலன் முன் உரைத்த வாக்குக்கு இதிலும் தெளிவான வியாக்கியானம் இருக்கக்கூடுமா? இதுகாரியத்தில் கட்டளைகளிட, பாப்புவுக்கு அதிகாரமுண்டென்று பாப்பியர் சாதிப்பதற்கு சாட்சி மேற்குறித்த விடையிற் பிற்பகுதியிலும் காணலாம். ஐக்கிய நாடுகளில் இருக்கும் விசுவாசிகளுக்கு 1833–ம் ஆண்டு துவங்கி பத்துவருஷங்களுக்கு சனிக்கிழமை விரதம் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நோன்பு அந்த நாளில் வந்தால் அது தவிர்தல்.

பிலதெல்பியாவின் விசப்பாண்டவரின் ஆளுகைக்குட்பட்ட யாவருக்கும் லென்ற் (Lent) பெருநாட்களில் வரும் ஓய்வு நாட்களில் மாமிசம் புசிக்க சபையின் உத்தரவுண்டாயிருக்கிறது. இதற்குத் தவிர்தல் லென்றில் வரும் குருத்தோலைப் பெருநாள். லென்ற்நாட்களில் வரும் திங்கள், செவ்வாய், வியாழன் ஆகிய நாட்களில் நாள் ஒருமுறை மாமிசம் புசிக்கலாம். இதற்கு சாம்பலடிப் பெருநாள் வரும் புதனுக்கு அடுத்த வியாழம் தவிர்தல். மேலும் கிறிஸ்து மரித்த கிழமையாகிய பரிசுத்தவாரமும் தவிர்தல். இப்படி போசனத்தை விலக்குகிறது ரோமான் கத்தோலிக்க மார்க்கம்.

(9) பாப்பிய ராஜ்யத்தைப்பற்றிச் சொல்லிய தீர்க்கதரிசனத்திலே அதிகம் பிரமிப்போடு கவனிக்கப்படத்தக்க இரண்டு

காரியங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று அது தோன்றின விதம். மற்றது அது நிலைத்திருக்கும் காலம். அது தோன்றிய வகையைக் குறித்துச் சொல்ல முன் பாப்பிய அரசாட்சி உலக அரசாட்சியும் மார்க்க அரசாட்சியுமாகிய இருபகுதியை யுடையதென்பதை நினைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இராஜாவாய் முடிதரித்து இத்தாலியா நாட்டில் ஒரு பகுதியை ஆளுகை செய்வதும் சகல தேசங்களிலுமுள்ள சபைக்குத் தலைக்குருவாய் அவைகளை யாளுவது மாகிய இரண்டும் பாப்புவுக்கு ஏறக்குறைய ஒரேகாலத்தில் உண்டான அதிகாரம். உலக அரசாட்சி வந்தவிதம் தானியேல் புஸ்தகம் 7. 24, 25—ல் சொல்லப்படுகிறது.

தோன்றின விதம்.

"அந்தப் பத்துக்கொம்புகள் என்னவென்றால், அந்த இராஜ்யத்திலே எழும்பும் பத்து இராஜாக்களாம். அவர்களுக்குப் பின்பு வேறொருவன் எழும்புவான். அவன் முந்தினவர்களைப்பார்க்கிலும் வேறாயிருந்து மூன்று இராஜாக்களைத் தாழ்த்திப்போட்டு உன்னதமானவருக்கு விரோதமாய் வார்த்தைகளைப் பேசி உன்னதமானவருடைய பரிசுத்தவான்களை ஒடுக்கி காலங்களையும் பிரமாணங்களையும் மாற்ற நினைப்பான்."

"வேறொருவன் எழும்புவான், அவன் மூன்று இராஜாக்களைத் தாழ்த்திப்போட்டு" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே. பழைய ரோம இராஜ்யம் அழிந்தபோது பிரித்தானியா பிராஞ்சு முதலிய பத்து இராஜ்யங்கள் தோன்றின. அவைகளில் இத்தாலியாவிலிருந்த றவென்னு, பென்ராபோலிஸ், ஸபோலிற்றை என்னும் மூன்று இராஜ்யங்களை பாப்பு பிடித்து அவைகளுக்குத் தானே இராஜாவானார். அந்த மூன்று இராஜ்யங்களையும் ஒன்றாயாளுவதற்கு அடையாளமாகத்தான் முடிக்கு மூன்று மடிப்புகள் வைத்தார். அவருடைய முடி

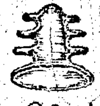

இப்படிச் செய்யப்பட்டது. இது பாப்புக்களின் கிரீடத்தை அல்லது அதின் படத்தைக் கண்டவர்களுக்கு விளங்கும். பாப்புக்களின் கிரீடத்துக்கு திரிப்பின் கிறௌன் என்று பெயர்; அதின் சொல் அர்த்தம் மும்முடி. அவருடைய முடியின் அர்த்தம்தானே அவருடைய இராஜ்யத்தின் உற்பத்தியைக்குறித்து வேதஞ் சொல்லும் தீர்க்கதரிசனத்தின் வியாக்கியானமாயிருக்கிறது.

(10) முன் சொன்னபடி விசேஷ கவனிப்புக்குரிய மற்றக் காரியம் பாப்பிய இராஜ்யம் நிற்கும் காலம்.

இது பலவிடங்களிலே பலவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டும், ஒரே காலமாயிருக்கிறது. எப்படியெனில் தானியேல். 7. 25—ல் அவர்கள் (தேவனுடைய பரிசுத்தர்கள்) ஒரு காலமும், காலங்களும், அரைக்காலமும் செல்லுமட்டும் அவன் கையில் ஒப்புவிக்கப்படுவார்கள். காலம் ஒரு வருஷம்; காலங்கள் இரண்டு வருஷம், அரைக்காலம் அரை வருஷம் ஆக மூன்றரை வருஷம். வருஷம் 360 நாளாய் 1260 நாள். தீர்க்கதரிசனத்தில் ஒருநாள், ஒருவருஷம், அப்போ 1260 வருஷம். இவ்வளவுகாலமாய் பரிசுத்தர்கள் பாப்புவின் கையினால் வருத்தப்படுவார்கள்.

நிலைநிற்கும் காலம்.

1260 வருஷம்.

வெளி. 13. 5. "பெருமையானவைகளையும் தூஷணங்களையும் பேசும் வாய் அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டது; அல்லாமலும், 42 மாதம் யுத்தம்பண்ண அதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது." நாற்பத்திரண்டு மாசமும் மாசம் முப்பதுநாளாய் 1260 நாள், நாள் ஒரு வருஷமானால் 1260 வருஷம்.

வெளி. 12. 6. "ஸ்திரீயானவள் வனாந்தரத்திற்கு ஓடிப் போனாள்; அங்கே ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது (1260) நாளளவும் அவளைப் போஷிப்பதற்காக தேவனால் ஆயத்தமாக்கப்பட்ட இடம் அவளுக்கு உண்டாயிருந்தது."

அந்திக்கிறிஸ்துவுக்குத் தப்பி சபையாகிய ஸ்திரீ ஒளிப்பிடத்தில் காக்கப்பட்ட காலம் 1260 நாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதுவும் நாளொரு வருஷமாய் 1260 வருஷம்.

இவைகளால் பாப்புவினுடைய லௌகீக அரசு 1260 வருஷங்களிலே முடிவுபெறுமென்று சுவிசேஷ மார்க்கத்தார் நிஜம் பண்ணியிருந்தார்கள். பாப்பிய அரசு 606—ம் ஆண்டு உண்டானதென்பது சரித்திரகாரரின் பொதுவான நிதானிப்பு. அப்படியானால் அது துவங்கி 1260 வருஷம் 1866—ல் வரும். அந்தக் காலமளவில் அவ்விராஜ்யம் முடியுமென்று வியாக்கியானிகள் முன்னறச் சொல்லியிருந்தார்கள். 1701—ம் ஆண்டு றப்பேட் வின்மிங் என்பவர் வெளிப்படுத்தலின் திறப்பு என்று ஒரு புத்தகம் எழுதினார். அதில் வெளி. 16. 10—ல் ஐந்தாம் தூதன் கலசத்தில் உள்ளதை மிருகத்தினுடைய சிங்காசனத்தில் ஊற்றினான். அப்பொழுது அதின் ராஜ்யம் இருள் அடைந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறது. மிருகம் என்பது பாப்பு, அவர் சிங்காசனமென்பது அவருடைய உலகராஜ்யம். அது இருள் அடைந்ததென்

1701—ல் வியாக்கியானிக்கப்பட்டது.

பது அழிய எதுவானது என்பதே. விளமிங் என்பவர் சொல்வது இப்படிக் கலசம் ஊற்றப்பட்டு பாப்புவின் ராஜ்யம் அழியுங்காலமானது வேதத்தில் சொல்லிய காலங்களைக் கணக்கிடும்பொழுது 1848-ம் வருஷத்துக்கு முன் சம்பவியாது என்று நான் நிதானிக்கிறேன். 1701-ம் ஆண்டிலே இப்படியவர் சொன்னார் என்பதை நினைவுகூரவேண்டும். அதற்கு சரி நிதார்த்தமாய் 1848-ம் ஆண்டிலே பிராஞ்சிய சேனையால் பாப்பு தனது சிங்காசனத்தைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டார். 1851-ம் ஆண்டில் அல்பேட் பாணஸ் என்பவர், வியாக்கியானம் எழுதினபோது அவர் சொல்வது இப்போ பாப்பு திரும்ப ஆளுகை செய்ய விடப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால் ஆளுகை குறைந்துபோயிற்று என்பதே. அதற்குப் பின்பு சம்பவித்தவைகளை நாங்களே அறிவோம். மேலே காட்டிய 1260 உம் 606 கூடிய 1866-ம் ஆண்டளவிலே பாப்புவின் உலக அரசாட்சி முற்றாய் அற்றுப்போனது. அவர் இப்போது மார்க்கபோதனை செய்யும் குருவாய்மாத்திரம் இருக்கிறார். இத்தாலி நாடு முழுதும் ஒரு இராஜ்யமாய் ஒரு இராஜாவால் ஆளப்படுகிறது. தீர்க்கதரிசனம் எவ்வளவு விபரம். நிறைவேற்றம் எவ்வளவு நிதானம்.

வாசிப்பவனே, சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்கள் எவ்வளவு நிதார்த்தமாய் நிறைவேறினதோ அப்படியே விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் இரட்சிக்கப்படுவான், விசுவாசியாதவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான் என்ற தேவவாக்கும் நிறைவேறும். தேவனுடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறாயா?

---

15. அதிகாரம்.

EXPERIMENTAL EVIDENCE.

(Nelson on Infidelity.)

அனுபவ சாட்சி.

அனுபவ சாட்சி சகல சாட்சிகளிலும் அதிக பெலனுள்ளது. ஒரு புதுவிதமான பழக்குவியல் உங்களுக்கு முன்பாக இருக்கிறதென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கருகாக நிற்கிற ஒருவன் போய் அவைகளிலொன்றை எடுத்துத் தின்றபின்பு

அது மெத்த நல்ல பழம், அது ஒரு நூதனமான சுவையுள்ளதாயிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறான். அவன் சொன்னதை நாங்கள் நம்பலாம் அல்லது நம்பாமல் விடலாம். ஒருவன் அதை நம்பலாம் பின்னொருவன் நம்பாமல் விடலாம். அவனைப்போல நம்பப்படத்தக்க பத்துப்பேர் ஒவ்வொருவராய் போய் அப்பழங்களை எடுத்துத் தின்று, அவன் சொன்னதுபோல, மெத்த நல்லபழம், நூதனமான சுவையுள்ளதென்று சொல்லுகிறார்கள். அதினாற் சொல்லப்பட்ட சாட்சி அதிக பெலனடையும். அப்பாலும் நூறுபேருடைய சாட்சி வருகிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அளவுக்கு மிஞ்சிய சாட்சி வந்ததென்று சொல்லுவோம். ஆனாலும், அது, நாங்களாய்த் தின்று பார்ப்பதற்குச் சரியான சாட்சிகளல்லவென்று சொல்லுவோம். அப்படியே அனுபவ சாட்சிதான் வரக்கூடிய எல்லாச் சாட்சிகளிலும் அதிக பெலனுள்ளது.

பழத்தின் சுவை.

அனுபவசாட்சி ஆகப் பெலமுள்ள சாட்சி.

இந்த அனுபவ சாட்சி எந்தக் கிறிஸ்தவனுக்குமுண்டு. எந்த முதிர்ந்த கிறிஸ்தவனுக்குமுண்டென்றே சொல்லுகிறேன். ஒரு குழந்தை நடக்கமாட்டாது; இருக்கமாட்டாது; ஒரு பாரத்தைத் தூக்கமாட்டாது; ஆனாலும் அது எங்கள் மனுக்குலத்தைச் சேர்ந்தது. ஒரு குழந்தையின் செய்கைக்கும், முதிர்ந்தவன் செய்கைக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசமிருக்கிறது. சி[illegible]த்தைக் காண்பதருமை; ஆனாலும் அதுவும் ஆதாமின் பிள்ளைதான், எங்கள் குலத்தைச்சேர்ந்த ஒன்றுதான். ஒரு பலவீனமா[illegible]றிஸ்தவனைக் கிறிஸ்துவுக்குள் குழந்தையென்று [illegible] சொல்லுகிறது. மற்றவர்கள் கிறிஸ்துயேசுவுக்குள் முதிர்ந்த புருஷரும் ஸ்திரீகளுமென்னப்படுகிறார்கள். தற்காலத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்களில் மிகுதியானவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் குழந்தைகளாயிருப்பது மெய். பலர் மறுபடி பிறந்தவர்களோவென்பதும் ஐயம். மனந்திரும்பாதவன் இந்த அனுபவ சாட்சியை விளங்குவது அருமையாயிருப்பதுபோலவே குழந்தையான கிறிஸ்தவனும் விளங்குவதருமை. அவனிடத்தில் கிறிஸ்த இலட்சணம் கடுகுவிதையளவாய் மாத்திரமிருக்கிறது. அது காணப்படுவதருமை. ஆனால் முதிர்ந்த தேவபுத்திரரைப்பற்றியே நாங்களிப்போ பேசிக்கொண்டுவருவது. ஒவ்வொருவனும் தேவவசனமாகிய பாலை நிறைவாய்க் குடித்து, சீக்கிரமாய்ப் பூரண வளர்ச்சியடையலாம். ஆனால் மனுஷர் சோம்பறைகாரராயிருந்து, வளர்ச்சியடைகிறதாய்க் காணப்படாமல் உலசயாத்,

கிறிஸ்துவுக்குள் குழந்தைகள்.

திரையை முடிக்கிறார்கள். வேதம் தேவனால் வந்ததென்று கிறிஸ்துவுக்குள் முதிர்ந்த மனுஷன் அறிவான். அந்த நம்பிக்கையை அவனைவிட்டு நீக்குவது உங்களால் கூடாது. ஒருவன் தனது கையைத் தாங்கக்கூடியமட்டும் விளக்குச் சுடரிலே பிடிக்கட்டும். அவன் கையை எடுத்த பின்பு, வேறொருவன், விளக்கு உன்னைச் சுடவில்லை, அது உன்னுடைய மன எண்ணமல்லாமல் வேறல்லவென்று சொல்லி, கூடிய நியாயமெல்லாம் எடுத்துக் காட்டுகிறானென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். என்ன லாபம். விளக்குச் சுட்டதென்ற நம்பிக்கை மாறிப்போகுமா? அப்படித்தான் வேதத்தைக் குறித்துக் கிறிஸ்தவனுடைய நம்பிக்கையுமிருக்கும். விளக்குச் சுடுகிறதென்று அனுபவத்தாலறிந்த தெப்படியோ அப்படியே வேதமும் தேவனால் வந்ததென்பதை முதிர்ந்த கிறிஸ்தவன் அனுபவத்தால் அறிந்திருக்கிறான்.

விளக்குச் சுடுதல்.

முதலாம் உதாரணம்.

ஒன்றையும் இலேசாய்ப் பற்றிக்கொள்ளாமல் எல்லாவற்றையும் பற்றிச் சமுசயப்படுகிற ஒரு மனுஷனிருந்தான். அவன் வெகுகாலத்துக்குப் பின்பு மனந்திரும்பிக் கிறிஸ்தவனானான். தனது பெயர் ஜீவபுஸ்தகத்தி லெழுதப்பட்டிருக்கிறதென்று நம்பினான். அவன் கிறிஸ்துவுக்குள் பெலவீனமான குழந்தையாயிருந்தான். ஆறேழு வருஷத்தில் கொஞ்சம் வளருகிறவனாய்க் காணப்பட்டான். ஆனால் வளர்ச்சி மெத்தச் சொற்பம். விசேஷமாய்க் கிறிஸ்தலட்சணம் ஒன்றிலே, தான் மிகவுங் குறைவுள்ளவனென்றெண்ணினான். அந்த எண்ணம் அவனுக்குத் துக்கத்தை உண்டாக்கினது. "உங்கள் சத்துருக்களை நேசியுங்கள்" என்று தனது எஜமானின் நூலிற் சொல்லியிருக்கிறதைக் கண்டான். என் சத்துருக்களுக்குக் கேடு செய்யேன்; அவர்களுடன் சண்டை பண்ணேன்; தீமைக்குத் தீமை செய்யேனென்று தீர்த்துக்கொண்டு, இதுதான் அவர்களை நேசிப்பதென்று எண்ணி வந்தான். இப்படித்தான் ஆயிரக்கணக்கான பிறகிறிஸ்தவர்களுஞ் செய்கிறது. பலர், தங்களுக்கு ஒரு தீமை செய்யப்பட்டால், நானதை மன்னிப்பேன்; ஆனால், அதை மறந்துபோகமாட்டேனென்று சொல்வதையும் அவன் கேட்டிருப்பான். அது பிசாசின் தன்மையான மன்னிப்பென்று அவனுக்குத் தோன்றினது. அது, அவன் தன் சத்துருவை நேசிக்கவில்லையென்னும் பயத்தை உண்டாக்கினது. இரத்தஞ்

சத்துருவை நேசித்தல்.

சிந்தி மரித்த தன் எஜமான் பூரணசுத்தர்; மாரீசமான அன்பை அங்கீகரிக்கமாட்டாரென்று நினைவுகொண்டான். சத்துருக்கள் செய்த தீமையிற் பிரியப்படவேண்டுமென்றல்ல, அவர்களிற் பரிதாபங்கொள்ள வேண்டுமென்றே அவர் கேட்டாரென்றெண்ணினான். உருக்கமான இந்தப் பரிதாபம் தன்னிலிருக்கவில்லையென்றறிந்தான். இந்தப் பரிதாபம் தன்னிலுண்டாகப் பிரயாசப்பட்டான். உண்டாகவில்லை. ஒரு வருஷமாய்த் திரும்பத் திரும்பப் பிரயாசப்பட்டான். தன் சத்துருக்களில் நேசமுண்டாகவில்லை. புத்தகங்களில் அதைக் குறித்து எழுதியிருக்குமிடங்களைத் தேடி வாசித்தான். பலவிதமாயும் யோசித்தான். அதைக்குறித்து ஜெபம்பண்ணினான். இப்படியே பின்னுமொருவருஷம் பிரயாசப்பட்டான். சத்துருக்களை நேசிக்கவில்லை. ஈற்றில் மோட்சத்தை இழந்துபோவேனோவென்று பின்னும் அதிக பெலனாய்ப் பிரயாசப்பட்டான். இப்படிப் பதினொருவருஷம் பன்னிரண்டு வருஷமாய்ப் பிரயாசப்பட்டுக்கொண்டே வந்தான். சிலவேளை கொஞ்சம் நேசங் காணப்படுவதுபோலிருந்தது. ஆனால், அது நேசமல்லவென்று சீக்கிரமாய்க் கண்டான். ஈற்றில், தன் பிரயாசத்தால் தன்னிருதயத்தில் நேசத்தையுண்டாக்கக் கூடாதென்றறிந்தான். தன் விருப்பத்தினால் உயர்ந்த மலையைப் பாலாயுருக்க[...]த தெப்படியோ அப்படியே தன்னிருதயத்திலுள்ள பகையைத் தன் விருப்பத்தின்படி அன்பாக்கவுங் கூடாதென்[...]டான். மனதிலே அச்சமு[...]னது. அ[...]றித்து உபவாசித்து வாஞ்சையாய் ஜெபம்பண்ணத் தொடங்கினான். அவன் காத்திராதபிரகாரம் சத்துருக்களில் அன்புண்டானது. அது உண்மையான அன்பு. வாசிப்பவனே, நீ சந்தோஷமாயிருக்கும்போது, அது துக்கமல்ல சந்தோஷமென்று எப்படியறிகிறாயோ, அப்படியே யவனுமந்த அன்பையறிந்தான். ஒரு அன்பான மகனையாவது மகளையாவது நீ சாகக்கொடுத்தபொழுது உன் மனதிற் சஞ்சலமிருக்குமே. அப்பொழுது உன் சினேகிதனொருவன், உன்னைப் பார்த்து, நீ மோசமாய் நினைக்கிறாய்; உன் மனதிலிருப்பது சந்தோஷமல்லாமல் துக்கமல்லவென்றால், நான் சந்தோஷப்பட்டுமிருக்கிறேன்; துக்கப்பட்டுமிருக்கிறேன். அவைகளுக்குரிய வித்தியாசம் எனக்குத் தெரியுமென்பாயல்லவா? இந்த மனுஷன் தன் சத்துருக்களை நேசிக்க எவ்வளவு காலமாயும் எவ்வளவு கடினமாயும் பிரயாசப்பட்டும் அனுகூலமில்லாதிருந்தானென்பதை நினைவுகூர்ந்தபொழுது, தன்னிருதயத்தை மாற்றி அதிலிந்த நேசத்தை யுண்டாக்கினது

தேவனுடைய பரிசுத்தாவியானவர்தானென்று அறிந்தான். அதன்பின்பு இந்த ஆவியினுதவி தனக்கு வேண்டுமென்பதை எப்போதாவது அவன் மறந்துபோகத் துவங்கினால், முந்தின நிலைமையிலே தன்னிருதயமிருக்கிறதாகவும், தன் சத்துருக்களை நேசியாதிருக்கவுங் காண்பான். அப்போ அவன் முழந்தாள் படியிட்டுப் பிரார்த்தனை செய்வான். ஆவியானவரின் ஈவு திரும்பவும் தன்னிருதயத்திலுண்டாகக் காண்பான். பரிசுத்தாவி யிருக்கிறாரென்ற வேத சத்தியத்தை உணருவான். தாகமுள்ளவனுடைய நாக்கு குடிக்குந்தண்ணீரின் குளிர்மையை யுணர்ந்தறிவதுபோல இந்த அன்பையும் அவனுணர்ந்தான். நீயவர்களும் வேதத்தின் பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ளத் துவங்கலாம். தாழ்மையாயும் முயற்சியாயும் கைக்கொள்ளுகிறவர்களைத் தேவன் சந்தித்து உதவி செய்வார். தங்கள் பாவத்தை விட்டு, கெட்டுப்போன பாவிகளின் இரட்சகரிடத்துக்கு வருகிறவர்களைத் தேவன் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார், தள்ளிவிடமாட்டார். கட்டளையின்படி நடக்கிறவர்கள் பரிசுத்த வேதாகமம் தேவ அருளால் வந்ததென்பதை யுணருவார்கள். மனுஷர், தங்கள் பாவங்களின் மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வது மாத்திரமல்ல, அநுபவ சாட்சியில் குழந்தைகளா யிருக்கவேண்டியதில்லை.

இரண்டாம் உதாரணம்.

கிறிஸ்து கல்வாரியிற் பட்ட பாடுகள் தன் மனதை யுருக்குகிறதில்லையென்று ஒரு கிறிஸ்தவன் கவலைப்பட்டான். கிறிஸ்துவின் பாடுகள் ஒருகாலம் அவன் மனதைக் கசியச் செய்தது. அந்தக் கசிவெல்லாம் போய்விட்டது. ஒரு குருவானவர், அதை விபரித்துச் சொல்லுகிறதைக் கேட்டான். அதை முந்நூறுமுறை கேட்டும் வாசித்துமிருந்தான். புதிய ஏற்பாட்டை யெடுத்துத் திருப்பித் திருப்பி வாசித்து உணர்வடையத் தெண்டித்தான். உணர்ச்சிகளோ மரித்துப்போயின. இராப்போஜனக் கூட்டத்துக்குப் போனான். சிலுவையின் மரணத்தையும் இரத்தஞ்சிந்துதலையும் காட்டுகிற அப்பமும் பாத்திரமும் அங்கேயிருந்தன. அவைகளை நினைத்து நினைத்து நல்லுணர்ச்சி யுண்டாகவேண்டுமென்று நூறுமுறையாய்ப் பிரயாசப்பட்டான். வாசிப்பவனே, பிரயாசத்தால் உணர்ச்சி யுண்டாகுமென்று நினைத்தால் சோதித்துப் பார். காய்ந்தமனதுள்ள அந்தக் கிறிஸ்தவன் கிழமைக்குப்பின் கிழமையாய் இதற்காகப் பிரார்த்தனை

கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் மனமுருகுதல்.

யின்மேற் பிரார்த்தனை பண்ணிவந்தான். மனமுருகவில்லை. ஈற்றிலே தன்னைத் தாழ்த்தி உபவாசித்து ஜெபம்பண்ணினான். காத்திராதவண்ணமாய், சொற்களில் விபரிக்கக்கூடாதவிதமாய் கிறிஸ்துவின் மரணம் அவன் மனதை யுருக்கிற்று. இரட்சகரைக்குறித்து வேதத்தில் ஒரு வசனத்தை வாசித்தாலும் மறுபேர் வாசிக்கக் கேட்டாலும் அவன் கண்ணால் கண்ணீர் வடியும். கல்வாரியென்ற சொல்லு அவனில் அரிதான உணர்ச்சிகளையெல்லாம் உண்டாக்கும். தேவன் மனுஷனுடன் சம்பாஷிக்க மனதாயிருக்கிறாரென்றதைப்பற்றி இந்த மனிதனுக்குண்டான அனுபவம் அம்மட்டிலே நின்றுவிடவில்லை. பின்னுமொரு போதனை யிருந்தது. அதையும் அவன் சரியாய் உணரவில்லை. உணரத் தெண்டித்தான். அனுகூலமுண்டாகவில்லை. அதற்காகவும் தனது முந்தின உபகாரியிடத்திற் போனான். அனுகூலமுண்டானது. இன்னுமொரு கிறிஸ்த இலட்சணத்தை விரும்பினான். தான் அதைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பெலனாய்த் தீர்மானித்துப் பிரயாசப்பட்டான். சித்திபெறவில்லை. கர்த்தருக்கு முன்பாகத் தன்னைத் தாழ்மைப்படுத்தி மன்றாடினான். ஏராளமாய்க் கிடைத்தது. வாசிப்பவனே, இரண்டு காரியங்களை நீ மனதிற் பொக்கிஷப்படுத்திக்கொள்ள உன்னை மன்றாடுகிறேன். நாங்கள் எடுத்துச்சொல்லிய இரண்டு உதாரணங்கள் மாத்திரமல்ல உள்ளது. பதினாயிரத்துக்குப் பதினாயிரமான உதாரணங்களிலிருந்து இவைகளை மாதிரிக்காக எடுத்துக்காட்டினோம். மிருதுவான கிறிஸ்தவர்கள் குழந்தைப் பிராயத்துக்கு மேற்படுகிறதில்லையென்பது உண்மை. அவர்கள் நாங்கள் குறிக்கும் உதாரணத்துக்குள் வரவில்லை. கொஞ்சம் தேறின வேறு பல கிறிஸ்தவர்கள் ஜெபத்துக்கு உத்தரம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அதை மறந்துபோகிறார்கள். எங்கேயிருந்து தங்களுக்குச் சகாயம் வந்ததென்பதை தெளிவாய்க் கவனிக்கிறதில்லை. இந்தச் சீர்கேடு அல்லது கிறிஸ்த மடமை ஒவ்வொருநாளுங் காணப்படுகிறது. ஆனால் மேலே சொல்லப்பட்ட உதாரணங்களையொத்த சேனாசேனையான சாட்சிகள் உலகத்திலே யுண்டு. அவிசுவாசிகளான அயலார் இந்தக் கிறிஸ்தவர்களை நிஜவான்களென்று சொல்லி அவர்கள் சாட்சிகளைக் கோடுகளிலேற்றுக்கொள்ளுவார்கள். ஆனால் நித்தியத்துக்குரியவைகளிலோ, அவர்கள் சாட்சிகளைக் கவனிக்கிறதில்லை. மேலும் நீ உன் ஞாபகத்தில் அவதானமாய் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் பரமகாரியங்களின் நிச்சயத்தை தங்கள் ஜீவியத்தில் இரண்டொருதரம்மாத்திரம் அடை

கிறதல்ல. அவர்கள் சிலகாலம்மாத்திரம் தேவனிடம் சமீபித்து பரிசுத்த வேதபோதனையின் அனுபவ சாட்சி பெற்றுக்கொள்ளுகிறதில்லை. தங்கள் கடமைகளைச் செய்து தங்கள் இரட்சகருக்குச் சமீபமாயிருக்கிற எல்லா நாட்களிலும் மணித்தியாலங்களிலும் அது அவர்களுக் குண்டாயிருக்கிறது. பக்திக்குறைவின் நிமித்தியம் தான் பரதவிக்கவேண்டியவளவு பரதவிக்கவில்லையென்று ஒரு கிறிஸ்தவன் உணருகிறான்.

பக்திக்குறைவை உணருதல்.

அவன் நாங்கள் முன் சொல்லியபடியெல்லாம் பிரயாசப்பட்டு ஈற்றிலே தேவனிடத்திற் போகும்பொழுது தேவ ஆவி அவனுடைய இருதயத்தைத் தொடுகிறார். சீயோனின் பாழ்க்கடிப்புக்காகச் சஞ்சலமும் பெருமூச்சு முண்டாகிறது. பின்னொருகாலம் உலகத்தின் சிறுமையைத் தான் போதியஅளவு உணரவில்லையேயென்று சிந்திக்கிறான். இக்கவ்வைகளில் தனக்கு முன் கிடைத்த அனுகூலம் சர்வவல்லமையுள்ள தேவனை நினைப்பூட்டுகிறது. அவரிடம் போய் இதிலும் அனுகூலம் பெறுகிறான். பின்னொருகாலம் அஞ்ஞானிகள்பேரில் பரிதாபமடைய விரும்புகிறான். அல்லது தனது இளமையின் பாவங்களைக்குறித்து சரியான வெட்கமில்லையே யென்று நினைக்கிறான். அல்லது அதிகமான முயற்சியை அல்லது பொறுமையை அல்லது சாந்தத்தை அல்லது அதிகமான சந்தோஷத்தை விரும்புகிறான். தேவனிடத்தில் மன்றாடுகிறவர்கள் வருகிறதுபோல வரும்பொழுது பெற்றுக்கொண்டு என் மீட்பரிருக்கிறாரென்று மகிழ்ச்சியோடு சொல்லுகிறான். விழிப்பும் கீழ்ப்படிதலும் ஜாக்கிரதையுமுள்ள கிறிஸ்தவன் தரிசித்தல்ல, விசுவாசித்து நடந்தாலும் பரலோக காரியங்களை நாடோறுங் காண்கிறவனாயிருக்கிறான். பவுல் அப்போஸ்தலன் "எனக்கு நீதியின் கிரீடம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்று யாதொரு ஐயமில்லாமல் சொல்லத்தக்க உறுதியுள்ளவனாயிருந்ததுபோல, அவர்களும் பரமகாரியங்களில் உறுதியும் நிச்சயமு முடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். இவைகளுக்கடுத்த படிப்பினைக்கு வரமுன்னே இன்னுமிரண்டு உதாரணங்களைச் சொல்லவேண்டும். வாசிப்பவனே, இவைகளை நினைத்து ஜெபம்பண்ணு. உன் ஆத்துமா விலையேறப்பெற்றது.

—————

16. அதிகாரம்.

SUBJECT CONTINUED.

இதுவுமது.

மூன்றாம் உதாரணம்.

கிறிஸ்துவில் விசுவாசியான ஒருவன் சமுசார ஆராதனை
யை நடத்துவதில் தனக்கு மிகவும் மனதில்லாதிருக்கிறதைக்
கண்டான். ஆனாலும், சமுசார ஆராதனை அவசியமானதென்
றுணர்ந்து, எவ்வளவு தன் மனதுக்கு வருத்தமாயிருந்தாலும்
அதை நடத்திவந்தான். இப்படி ஒருமுறையும் விட்டுவிடாமல்
ஒன்பது வருஷமாய் செய்துவந்தான். அவனுடைய ஜெபங்கள்
கேட்கப்பட்டன. சமுசார ஜெபவேளை

சமுசார ஆராதனை.

யில் எவ்வளவு அதிகமாய்த் தேவன் அவ
னுக்குத்தம்மைக் காண்பித்தார். ஆலயத்திலாவது இராப்போஜன
வேளையிலாவது அவனுடைய மனம் குளிராயிருக்கலாம்.
காலை மாலை சமுசார ஜெபவேளையிலோ அதை நடத்திக்
கொள்ளக்கூடாத அவ்வளவாய் பரம சிந்தனைகள் அவன்
மனதிலுண்டாயின. "கர்த்தாவே, இம்மட்டில் விடும்; இதற்
கதிகமானதை உமதடியான் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது" என்று
"தொப்லேடி" என்னும் பத்திமான் மரணவேளையிலே சொன்
னதை தனக்கு நினைப்பூட்டினதென்று அந்த மனுஷன் எனக்
குச் சொன்னார். வாசிப்பவனே, கர்த்தருடைய சாட்சிகளாகிய
இவர்கள் சில காரியங்களை விரும்பவும் சில காரியங்களை
வெறுக்கவும் அருள் பெறுவதுமாத்திரமல்ல, தாங்கள் முன்
வெறுத்தவைகளை விரும்பவும், விரும்பினவைகளை வெறுக்க
வும் கிருபையடைகிறார்கள். இதிலவர்களுக்கு விரும்பிய அளவு
அனுபவ சாட்சி கிடைக்கிறது. கர்த்தரின் பொக்கிஷசாலையில்
குறைவேயில்லை. கிறிஸ்த கடமைகளைச் செய்து கர்த்தருக்குள்
எவ்வளவு பயபக்தியாய் ஜீவிக்கிறார்களோ அவ்வளவு நிச்சய
மான சாட்சி அவர்களுக்குண்டாகிறது. சூரியன் பட்டுப்போ
யிற்றென்று அர்த்தஜாமத்திலே யொருவன் சொல்ல ஐயப்படு
வானோ? அல்லது சூரியன் பிரகாசிக்கிறதென்று மந்தாரமற்ற
மத்தியானத்தில் சொல்ல ஒருவன் தாமதப்படுவானோ? அந்தப்
படியே, இவைகளில் அனுபவ சாட்சி தனக்குண்டென்று

சொல்லக் கிறிஸ்தவன் ஐயப்படான். கோபக்காரனாயிருந்
தால் அவன் பொறுமையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். பொரு
ளாசைக்காரனாயிருந்தால் உதாரகுணத்தை யடையலாம். கடின
மான இருதயமுள்ளவனாயிருந்தால் கனிவான மனமுள்ளவனா
கலாம். இந்தக் கிருபைவரங்கள் அவர்களடையும்போது
எங்கள் மீட்ப ரிருக்கிறாரென்ற சாட்சி அவர்களுக்குண்டாகி
றது. அது அவர்களுக்கு லாபமும் நயமுமானது. அவைக
ளெல்லாம் அவர்களுக்கு நிறைவான சந்தோஷத்தைக் கொடுக்
கும். மனந்திரும்பாத சினேகிதனே, இந்தப் பரிசுத்த வேதத்
துக்குக் கீழ்ப்படிந்து தேவனால் வரும் இந்த அனுபவ சாட்சி
யைப் பெறக்கூடாதோவென்றும் எப்படிக் கீழ்ப்படிகிறதென்
றும் பின்வரும் ஒரு அதிகாரத்திற் சொல்லுவேன். அதற்குமுன்
பிரயோசனமான வேறு சில கருத்துகளைச் சொல்லவேண்டும்

தேவ வாக்குத்தத்தம்.

தேடுகிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமென்று தேவன் வாக்
குப்பண்ணிய காரியங்கள் வேதத்திலே யிருக்கின்றன.
தாழ்மை, பாவத்தை வெல்லுந்திறமை, தேவநேசம் முதலிய
ஆவியின் கனிகளாகிய நல்வரங்கள் வாக்குப்பண்ணியிருப்ப
தன்றி, தான் உயர்தல், சத்துரு கெடுதல்முதலிய காரியங்
கள் வாக்குப்பண்ணப்படவில்லை. தேவனுடைய பிள்ளை
கள் அவைகளைத் தேடிப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதில்லை. அவை
களை விரும்புவது பாவம். வேறு சில காரியங்களிருக்கின்
றன. அவைகளைக் கேட்கலாம். கிடைக்குமென்று காத்தி
ருக்கலாம்; ஆனால் அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நிச்சய
மில்லை. ஏனெனில் அதைத் தேவன் தருவதற்கு எங்களுக்
குத் தெரியாததும் தேவனுக்குத் தெரிகிறதுமான தடையிருக்க
லாம். ஒரு துன்பவாளிக்குச் சுகமுண்டாவது, ஒரு சினே
கிதன் மனந்திரும்புவது, கொள்ளைநோய் நீங்குவது முதலிய
வைகள் இந்த வகுப்பானவைகள். இவைகளில் வெறுக்கப்படத்
தக்கவைகளை வெறுக்கவும் நேசிக்கப்படத்தக்கவைகளை நேசிக்க
வும் செய்யும் ஆவியின் வரங்களைக் கர்த்தர் சொன்னபடி
தேடும்பொழுது கிறிஸ்தவன் எப்பொழுதும் பெற்றுக்கொள்ளு
கிறான். இதிலவர்கள் தவறாமல் எப்பொழுதும் பெற்றுக்
கொள்ளும் அனுகூலம் அவர்களுக்குப் போதிய சாட்சியா
யிருக்கிறது. அதிகம் சாட்சி அவர்களுக்கு வேண்டியதில்லை.
ஆனாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொள்ளுகிறவைகளைப் பெற்

றுக்கொள்ளுவோமென்ற நிச்சயமில்லாதவைகளுக்கும் உத்
தரங் கிடைப்பதினால் மேலான சாட்சியு முண்டாகிறது. இந்த
உதாரணங்கள் ஜெபத்துக் குத்தரமாயல்ல தற்செயலாய்ச் சம்ப
விக்கிறதுபோல மனந்திரும்பாதவர்களுக்குக் காணப்படுகிறது.
அப்படிச் சம்பவிக்கக் கூடாதவிதமாய் அவைகள் சம்பவிக்கிற
தென்பதைக் கிறிஸ்தவன் காண்கிறான்.

நாலாம் உதாரணம்.

நல்ல தீய ஆவிகளில்லையென்று சொல்லுகிற ஒரு மனுஷ
னிருந்தான். விசேஷமாய் எங்களில் தீய சிந்தனைகளைப் பிசாசு
உண்டாக்கக் கூடுமென்பதை அவன் மறுதலித்தான். அவன்
ஒருநாள் இளமையான ஒரு வர்த்தகனோடு ஒரு கூட்டத்துக்
குப் போனான். கூட்டம் முடிய முன்னே அந்த இளவர்த்தக
னுக்காக ஜெபம் பண்ணும்படி இரண்டு குருமார் இரகசிய
மாகப் பேசிக்கொள்வதைக் கேட்டான். அவர்கள் தலைசாய்த்து
ஜெபம் பண்ணுகையில் அந்த வாலிப வர்த்தகனுடைய
முகம் வாடினது. அவன் எழுந்து முன்னாகப்போய் எனக்காக
ஜெபம் பண்ணுங்களென்று கேட்டான். தேவன் மன
தில் நல்ல சிந்தனைகளை யுண்டாக்கக்கூடு
மென்றதையல்ல, பிசாசு தீய சிந்தனைகளை

தீய ஆவி.

யுண்டாக்கக் கூடுமென்பதையே அவன் அதிக உறுதியாக
மறுதலித்தவனாயிருந்தான். அந்த இராத்திரியிலேதானே குறித்த
வாலிப வியாபாரி ஒரு குருவானவரிடம் போய் ஐயா நான்
ஜெபம் பண்ணும்படி தோட்டத்துக்குள் போனேன். நான்
ஜெபம் பண்ண வியலவில்லை. ஜெபம் பண்ண முழந்தாள்
படி யிடும்போதெல்லாம் சொல்லமுடியாத கெட்ட சிந்தனை
களும் நினைக்கமுடியாத தேவதூஷணங்களும், என் தீமையின்
காலங்களிலெல்லாம் வராத பொல்லாப்புகளும் என் மனதில்
வருகின்றனவே. நான் மனந்திரும்பப் பிரயாசப்படும்போது
முன்னிலும் அதிக கெட்டவனாகிறேனோவென்று நடுக்கத்
துடன் விசாரித்தான். அதற்கு உத்தரமாகக் குருவானவர்,
என் இளமையான சினேகிதனே, ஒரு சடப்பொருள் பின்
னொரு சடப்பொருளி லெப்படி சருவுகிறதென் றெங்களுக்
குத் தெரியும். அந்தப் பொருள்களை நாங்கள் காண்கிறோம்.
ஆவியோ அதரிசனமானது; ஆகையால், ஒரு ஆவி பின்
னொரு ஆவியைச் சருவுகிறவிதம் எங்களுக்கு விளங்காது;
ஆனாலும் அது சருவுகிறது நிசம். சாத்தான், நீ தன் பக்கத்தை
விட்டுப் போய்விடுவாய், உன்னை தான் இழந்துவிடுவானென்று

முன்னே யெண்ணியிருக்கவில்லை. நீ தன்னை விட்டுப் போய்விடுவாயென்று அவன் காண்கிற இப்போது மிகவும் முயற்சி பண்ணுகிறான். எங்கள் மனதில் மிகவும் அரோசியமான சிந்தனைகளை உண்டாக்குகிறான். ஆனால், நாங்கள் அவைகளுக்கு இடங்கொடாவிட்டால் எங்களிற் பாவமில்லை. தெருவிலே நிற்கும் ஒருவன், நீ கொலைசெய், வெகு பொன் தருகிறேனென்று உனக்குச் சொன்னாலும் அவனுடைய சோதனைக்கு நீ இணங்காவிட்டால் நீ குற்றமற்றவனா யிருப்பாயேயென்று சொன்னார்.

இப்படியான உதாரணங்கள் கொஞ்சமல்லவென்று அந்த அவிசுவாசி கண்டபோது அதிசயப்பட்டான். எழுப்புதற் கூட்டங்கள் பலதில் இப்படிப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான உதாரணங்கள் கண்டபின்பு, நாங்கள் நல்ல தீய ஆவிகளால் ஏவப்படுகிறோமென்று நம்பத் துவங்கினான்.

ஆலோசனை.

அனுபவ சாட்சியை எவனும் அடையலாம்.

இந்த அனுபவ சாட்சியை கிறிஸ்தவேதத்தை அறிந்த எவனும் அடையலாம். பாவத்தை விட்டுவிட விரும்புகிற எவனும் பெறலாம். வாசிப்பவனே நீ யாரானாலுஞ்சரி, பத்துக் கட்டளையையும் எடுத்து அவைகளின்படி நடப்பாயானால் அவைகள் ஒவ்வொன்றின்படியுஞ் செய்வது நல்லதாயிருக்கிறதென்று சொல்லுவாய். வேதத்தில் எந்தப் பிரமாணமாவது நியாயமல்ல, மரியாதையானதல்ல, சன்மார்க்கமானதல்லவென்று நீ கண்டால், அதை நீ கைக்கொள்ள வேண்டாமென்று சொல்லுகிறோம். அப்படியான ஒரு கட்டளையுங் காணமாட்டாய். எல்லாம் சரியான்தானால் அவைகளின்படி செய்வதே சரி. செய்யாதிருப்பது தவறாயிருக்குமே. பத்துக் கட்டளையைக் கைக்கொள்ளத் துவங்கு. உன்னை யுருவாக்கின தேவன் பரிசுத்தர். அவசுத்தனான ஒருவனைத் தானிருக்குமிடத்திற் சேர்த்துக் கொள்ளமாட்டார். நீ தானும் அசுத்தமென்றெண்ணுகிறதை உன்னோடிருக்க விடாய். நன்மையானது உனக்கே கேடுசெய்யமாட்டாது. உனக்குக் குடிக்க ஒரு கலசம் தண்ணீர் தந்தவனுக்கு நன்றி சொன்னால் அது தவறாயிருக்கமாட்டாது. தேவன் உனக்குச் செய்யுந் திரளான நன்மைகளுக்காக அவருக்குத் துதி சொல்லி ஜெபம் பண்ணினால் அது தவறாயிருக்குமோ? அப்போ ஜெபம் பண்ணு. எழுநாளில் ஒருநாளைத் தேவ ஆராதனைக்கென்று செலவிடுவது தவறாயிருக்கமாட்டாது. அப்படிச் செய், அவைகளைச் செய்வது உனக்குப் பிரியமில்லையானால் வேறும் நூறு காரியங்களைச் சொல்வதி லென்னபலன். உனக்குச் சரியானதைச் செய்ய மனமில்லையானால் உண்மையை அறியவுமாட்டாய்.

17. அதிகாரம்.

ANSWER TO PRAYER.

(Burr's Parish Evidences).

ஜெபத்துக்கு உத்தரம்.

நம்பாத அவிசுவாசிகளுக்கு பழையகாலத்தின் அற்புதச் சாட்சியைக் காண்பிக்கிறோம். பழையகாலத்திலே மோசேயும், கிறிஸ்துவும், அப்போஸ்தலரும் அற்புதங்கள் செய்தார்களே. அற்புதமாய் எகிப்தில் பத்து வாதைகள் உண்டாயின. நாணற்கடல் பிரிந்தது, மன்னா இறங்கினது, மோசேயின் சொல்லுக்கு கன்மலையிலிருந்து தண்ணீர் பாய்ந்தது, நாற்பது வருஷமாய் இஸ்ரவேலருக்கு அக்கினித்தூணும் மேகத்தூணும் வழிகாட்டிற்று; அர்த்தசாமத்தில் ஆகாயத்தில் தேவதூதர் காணப்பட்டுக் கீதம் பாடினார்கள். “இவர் எனது நேசகுமாரன்” என்று ஆகாயத்திலே அசரீரி வாக்கு உண்டானது. இயேசு ஒரு வாக்குச் சொல்ல வியாதிக்காரர் சுகப்பட்டார்கள். புயலமைந்தது, மரித்தோர் எழும்பினார்கள். இயேசு தாமே அதிசயமாய் உயிர்த்தெழுந்தார். பரமண்டலத்துக்கு எழுந்தருளினார். இவைகள் முற்காலத்திலே நடந்தன; இவைகளெல்லாம் தேவனுக்கும் கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கும் சாட்சி யென்கிறோம். நடந்ததென்று சரித்திர மறிந்த எல்லாரும் எற்றுக்கொள்ளுகிற அலெக்சந்தர், யூலியஸ் கைசர் என்பவர்களின் சரித்திரத்துக் கிருக்குஞ் சாட்சியிலும் அதிகமான சாட்சி மேற்குறித்த அற்புதங்களுக்கிருக்கிறதென்று எல்லா ஆட்சேபகாரருக்குஞ் சொல்லுகிறோம்.

கொடுக்கப்படும் அற்புத சாட்சிக்கு விரோதமாய் நான் நியாயமான தடையொன்றுஞ் சொல்ல இயலாதென்று ஒருவேளை அவிசுவாசிதானும் அறிக்கையிடுவான். ஆனாலும் ஒருவேளை

மேற்குறித்த அற்புத சாட்சி அவனுக்குத் திருத்தியாயிராதிருக்கக் கூடும். அவ்வற்புதங்கள் அவ்வளவு பழமையுந் தூரமுமல்லாதவைகளா யிருந்தாலோவென்று விரும்புவான். என் காலத்திலேதானே இப்படிப்பட்டவைகள் சம்பவித்தால், எனக்கு அதிக திருப்தியாயிருக்கும். அப்போது என் அவிசுவாசங்கள் ஒழிந்துபோம். நான் லெகுவாய் விசுவாசிப்பேன். தேவன் இருக்கிறார், உலகத்தை அரசாளுகிறார், இயேசு அவரால் அனுப்பப்பட்டவர், வேதம் அவருடைய புத்தகம் என்பவைகளைக் குறித்து நான் ஐயப்படேன் என்று ஒருவேளை சொல்வான்.

வாசிக்கிறவனே! நீ இப்படிச் சொல்லுகிறாயா? அப்படியாயின், கிறிஸ்துமார்க்கத்தைக்குறித்த அவிசுவாசத்தையும், அவநம்பிக்கையையும், காலாகாலங்களிலுண்டாகுஞ் சமுசயங்களையும் முற்றுந் தள்ளிவிட ஆயத்தப்படு. சரிவர நீ கேட்கிற பிரகாரமான சாட்சிகளைக் காண்பிக்கிறதற்கு நான் இயன்றவனாயிருக்கிறேன். உன்காலத்திலும், உன் சமீபத்திலும் நடக்கிற உதாரணங்களைச் சொல்லுவேன். தேவன் தமது கையை நீட்டி உன்காலத்தவர்களுக்குள்ளும், அயலாருக்குள்ளும், உனக்குச் சமீபமாய், உனது வலது, இடது புறமாய்ச் செய்யுங் கிரியைகளை உனக்குக் காண்பிக்கிறேன். இப்பொழுது பழையகாலத்தில் நடந்தவைகளை வற்புறுத்திப் பேசாமல் விடுகிறேன். பழையகாலத்தில் அற்புதங்கள் என்று பெயரிடப்பட்டவைகளை ஒத்த பெரிய கிரியைகள் எங்களைச் சூழ தற்காலத்திலும் நடக்கின்றன. அவைகளை நாங்கள் அற்புதங்களென்று சொல்லுகிறதில்லை. என்றாலும், அவைகள் தேவன்தாமே செய்யுங் கிரியைகள். தேவனையும், அவருடைய வேதத்தையும், அத்தாட்சிப்படுத்துகிறவைகள், எந்த இயற்கைப்பிரமாணமும் நாணற்கடலைப் பிரிந்து நிற்கப்பண்ண மாட்டாததுபோல், இவைகளையும் உண்டாக்கமாட்டாது. இவைகள் தேவனாலேயே உண்டாகவேண்டும். சில உதாரணங்களைச் சொல்லுகிறேன்:—

தற்கால அற்புதங்கள்.

ஜெபத்துக்கு உத்தரம்.

அமெரிக்கா தேசத்திலுள்ள இந்தியானாவென்னும் மாகாணத்திலே தெய்வபக்தியுள்ள பிதாமாதாவின் பிள்ளையான ஒரு வாலிபனிருந்தான். இவன் ஒகாயா மாகாணத்திலுள்ள ஓர் பட்டணத்துக்குப் போய் வேலையாயிருந்தான். சிலகாலத்தின் பின்பு இந்தியானாவிலே அவ்வாலிபனின் பிதாவுக்கு அயலிலிருந்த ஒரு துரை, வாலிபன் வேலையாயிருந்த அப்பட்டணத்

துக்கு சில அலுவலாய் வந்தபோது அவனையும் வந்து சந்தித்தான். வாலிபன் தீயவனாகி திட்டுகிறதையும், சபிக்கிறதையும், தூஷணம்பேசுகிறதையும் துரை கண்டு அதிகம் விசனப்பட்டார்.

அவர் வீட்டுக்குத் திரும்பினபொழுது இந்தச் சஞ்சல செய்தியை, அவனுடைய தெய்வபத்தரான பெற்றாருக்கு அறிவிப்பது தனது கடமையென்றெண்ணி அவர்களிடம் போய் அதை அறிவித்தான். அவன் அறிவித்தபோது அவர்கள் ஒன்றும் பேசவில்லை. ஆகையால், அவன் தனது வீட்டுக்குத் திரும்பினபொழுது, தான் சொன்னதை அவர்கள் விளங்கவில்லையாக்கும் என்கிற ஐயும் அவன் மனதிலுண்டானது; ஆனதால் மறுநாள் அவன் அவர்களிடம் போய்த் தான் முன் சொன்னதைத் திரும்பச் சொன்னான். பிதா உத்தரமாக, போன இரா நீர் சொன்னதை நாங்கள் விளங்காமலிருக்கவில்லை. எனது மனைவிக்கும் எனக்கும் போன இரா நித்திரையில்லை. எங்கள் முழங்காலில் நின்று தேவனிடம் எங்கள் மகனுக்காகப் பிரார்த்தித்து மன்றாடினோம். விடிகிற நேரமளவில், தேவன் தயவாய் எங்கள் ஜெபத்தைக் கேட்டு உத்தாரந் தந்தார். எங்கள் மகன் யேம்ஸ் இனி அப்படிச் சபிக்கிறவனும், திட்டுகிறவனுமாயிருக்கமாட்டான் என்றான்.

ஜெபித்தநேரத்திலே மகன் மனந்திரும்பினது.

அதிலிருந்து இரண்டு கிழமையில் யேம்ஸ் பெற்றார் வீட்டுக்கு வந்தான். ஒரு புது மனுஷனாகவே வந்தான். இம்மாறுதல் உன்னிலுண்டாய் எவ்வளவுகாலமென்று அவர்கள் கேட்டார்கள். சரிவர இரண்டு கிழமைக்கு முன்னே நான் எவ்வளவு பாவி என்கிற திகில் என்னில் உண்டானது. எனக்கு நித்திரையில்லாமற்போயிற்று. தேவனே எனக்கு மன்னியுமென்று கண்ணீர்விட்டுப் பிரார்த்தித்தேன். அதுவே என் மனந்திரும்புதலின் துவக்கமென்றான். பெற்றார் கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே இங்கே பிரார்த்தனை பண்ணின அந்தநேரத்திலேயே அங்கே உத்தரங் கொடுக்கப்பட்டது.

இங்கிலாந்திலே பிறிஸ்றல் என்னும் நகரத்திலுள்ள ஒரு வர்த்தகன் கடலிலே உண்டான கப்பற்சேதத்தினால், ஏறக்குறைய தனது ஆஸ்தி முழுவதையும் சடுதியா யிழந்துபோனான். இது செய்தியைக் கேட்டு அவன் மனைவி மாறாட்டங்கொண்டு பைத்தியகாரியானாள். தனக்கும் பிறர்க்குந் தீங்கு செய்யாதபடி அவளை மறியலிலிட்டுக் காவல் செய்வது அவசியமாயிருந்தது. இந்தச் செய்தி, சிலகாலத்தில் நூறு மைல் தூரத்

தில் பேர்மிங்கம் என்னும் நகரத்திலிருந்த உத்தம கிறிஸ்தவனை அவள் பிதாவுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த மனுஷனுக்கு ஜெபத்திலே யதிக விசுவாசமுண்டு. அப்படியே அவன் ஒருநாள் சாயந்தரம் தனது வீட்டிலே பல கிறிஸ்தவர்களைக் கூடிவரச்செய்து, தன் மகளுக்குத் தேவ ஒத்தாசை கிடைக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அவர்களும் ஒரேமனமாய் வாஞ்சையோடு பிரார்த்தித்தார்கள். சில நாட்களின் பின்பு உமது மகள் இன்னகாலத்திலே புத்தி தெளிந்து சௌக்கியமானாளென்று ஒரு காகிதம் வந்தது. அந்தக்காலம், முன் சொன்ன கிறிஸ்தவர்கள், கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே தேவனைப் பிரார்த்தித்த திகதியும், இராவும், மணித்தியாலமும் ஒருச்சக் கண்டார்கள்.

ஜெபிக்கும்போதே பயித்தியம் நீங்கினது.

ஒரு பட்டினத்திலே, கொற்றொழில் செய்யும் வயோதிபனை ஒரு கிறிஸ்தவன் இருந்தான். அவன் ஒருநாள் தன் கம்மாலையிலிருக்கையில் தன்னைச் சூழ்விருக்கும் ஜனங்களின் சஞ்சலமான மார்க்கசீரைப்பற்றி நினைக்கத் துவங்கினான். அநேக வருஷங்களாய் அவ்விடத்தில் ஒரு மார்க்க அருட்சி உண்டாகவில்லை. வாலிப ஜனங்களெல்லாரும் அவபக்தராயிருந்தார்கள். சபை எறக்குறைய ஒழிந்துபோகிறமட்டிலிருந்தது. சூழவிருந்த ஜனங்களின் ஆத்துமசீர் முற்றும் பாழாகவேயிருந்ததென்று ஒரு மொழியாய்ச் சொல்லலாம். இவைகளை அவன் எண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் அவன் சஞ்சலம் பெருகினதினால் தனது கம்மாலைச் சாய்ப்பைப் பூட்டி ஜெபம்பண்ணத் துவங்கினான். அடுத்த ஓய்வுநாள் தனது போதகரைச் சந்தித்து ஒரு ஆலோசனைச் ஜெபக்கூட்டம் நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டான். அப்படிச் செய்வோம்; ஆனால், ஆர் வரப்போகிறார்களென்று போதகர் சொல்லிக்கொண்டு ஒரு கூட்டம் நியமித்தார். கூட்டத்துக்கு நியமித்த வேளை வந்தது. நியமிக்கப்பட்ட வீடுகொள்ளாத அவ்வளவு ஜனங்களும் வந்தார்கள். எல்லாரும் வெகுநேரமாய் அமைதியாயிருந்தார்கள். அப்பொழுது ஒரு மனுஷன் எழுந்து நின்று விம்மி விம்மி அழுது, யாதொருவர் ஜெபம் பண்ண அறிந்திருந்தீர்களாகில் எனக்காக ஜெபம் பண்ணுங்களென்றான். இன்னுமொருவன் எழும்பி அப்படியே செய்தான். அவனுக்குப்பின்பு ஒருவனொருவனாய் பலர் அப்படியே செய்தார்கள். பெரிய அதிர்ச்சியுண்டாய் பலர் மனந்திரும்பினார்கள். பட்டினத்தின் சகல

கொல்லன் ஜெபிக்கையில் பலர் உணர்வடைந்தது.

பகுதிகளிலுமுள்ள ஜனங்கள் பெரிதான ஆத்தும விசாரமுடையவர்களாயிருக்கிறதென்று காணப்பட்டது. இவைகளெல்லாவற்றிலு மதிசயமானதென்னவெனில், இவர்கள் சகலரிலும் உண்டான ஆத்தும விசாரம், அந்தக் கொல்லன் தனது கம்மாலைச் சாய்ப்பைப் பூட்டிக்கொண்டு அந்தரங்கத்திலே பிரார்த்தனை பண்ணின அந்த ஒரே நேரத்திலே துவங்கினதென்று காணப்பட்டது. இது பெரிதான அதிசயம்.

இந்த உதாரணங்கள் போதும். இவை மெய்யாய் நடந்தனவென்பதற்குப் பூரண அத்தாட்சி யிருக்கிறது. இவ்வளவு ஆச்சரியமும், நம்பத்தக்க சாட்சியுள்ளதுமான பெருந்திரளான உதாரணங்களுக்குள் இவைகள் மூன்று. சன்மார்க்க புதினப்பத்திரங்களையும், ஸ்பிறேக் என்பவரெழுதிய பிரசங்கப் பீடச்சரித்திரம் (Sprague's Annals of the Pulpit) என்னும் புத்தகத்தையும், சிறீ என்றி மூர் என்பவர் எழுதிய (Works of Sir Henry More) புத்தகங்களையும், ஸ்கொத்லாந்தின் உத்தமர்கள் (Scots Worthies) என்னும் நூலையும், விருங்கி என்பவரின் ஜீவிய சரித்திரத்தையும் (Life of Francke), கிப்சன் ஆசிரியர் எழுதிய கிருபை வருஷம் (Year of Grace) என்னும் நூலையும், வுல்றன் வீதி ஜெபக்கூட்டத்தின் சரித்திரத்தையும் (Fulton Street Prayer-Meeting) ஒருவன் வாசித்தால் ஜெபத்துக்குண்டான ஆச்சரிய உத்தரங்களால் உலகம் எவ்வளவு நிறைந்திருக்கிறதென்பதைக் கொஞ்சம் விளங்கிக்கொள்வான். சிநேகிதரே! முல்லர் என்பவரின் விசுவாச ஜீவியம் (Muller's Life of Trust) என்னும் நூலை வாசித்துப்பாருங்கள். அப்பொழுது சரியாய் இக்காரியத்தை நிதானஞ்செய்வீர்கள்.

Books-referred.

18. அதிகாரம்.

BLASPHEMIES ANSWERED.

தேவதூஷணத்துக்குத் தண்டனை.

சிலகாலத்துக்கு முன்னே, வன்னி றுயற் (Fanny Wright) என்னும் பெயர்கொண்ட மார்க்க விரோதியின் சிநேகரான சிலர் நியுயோக் என்னும் நகரத்திலே கூட்டம் வைத்துவந்தார்கள்.

அவர்களில் அதிவிவேகியும் கூட்டங்களிற் பலமுறையும் பேசுகிறவனாகிய மனுஷன் அங்கக்குறைவுள்ளவன். இவன் ஒரு நாள் கூட்டத்திற் பேசிக்கொண்டு நிற்கையில் வெகு துன்மார்க்கமாயும், தூஷணமாயும் பேசத்துணிந்து, சர்வவல்ல கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறாராகில் நான் பேசாமல் என் வாயை அடைக்கட்டும் பார்ப்போம் என்று சொன்னான். உடனே அவன் தடுமாற்றங்கொண்டு, நாக்குக் கொன்னித்து, பேச இயலாதவனாய் உட்கார்ந்தான். எல்லாருஞ் சிரித்தார்கள். இவன் அந்நேரந் தொடுத்து விசாரனாய் சிலகாலத்திலே மரித்தான். அவனுடைய மனைவி இவ்வளவு பயங்கரமான முடிவுக்குத் தன் புருஷனைக் கொண்டுவந்த கொள்கைகளை விட்டு மனந்திரும்பினாள்.

கேள்விப்படி வாய் அடைபட்டது.

ஓகாயாமாகாணத்திலுள்ள ஒரு பட்டினத்தில் ஒரு துஷ்ட மனுஷனுடன் மார்க்க காரியத்தைக்குறித்து ஒருவர் பேசினார். அவன் கோபங்கொண்டு நசரேயனாகிய இயேசு ஒருவர் இருக்கிறாரானால் அவரென் கழுத்தைத் திருகட்டும் பார்ப்போம் என்றான். உடனே ஒரு பயங்கரமான வலி அவன் கழுத்திலுண்டாகிக் கழுத்தை அறம்புறமாகத் திருப்பிவிட்டது. கண்கள் வெளியே பிதுங்கின; இந்தப் பயங்கரமான நிலைபரத்திலேயேயிருந்து மரித்தான்.

கேள்விப்படி கழுத்துத் திரும்பினது.

ஒருகாலத்திலே நியுயோக்கிலுள்ள நியுபேக் நகரம் அவபக்திக்குப் பேர்பெற்ற விடமாயிருந்தது. கிறிஸ்துமார்க்கத்தை விரோதித்து அதைத் தடைப்படுத்தும் நோக்கமாக ஒரு சங்கம் உண்டாக்கப்பட்டது. அச்சங்கத்தவர்கள் தேவதூஷணத்தில் வெகுதூரஞ் சென்றார்கள். உதாரணமாய் ஒரு கூட்டத்தில் அவர்கள் ஒரு வேதபுத்தகத்தை எரித்து ஒரு பூனைக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுத்துக் கர்த்தருடைய இராப்போஜன மனுபவித்து அதை ஒரு நாய்க்குங் கொடுத்தார்கள். இந்தப் பரிகாச இராப்போஜனங் கொடுத்த மனுஷன் அந்தநாளிலேதானே உபாதியான பயங்கர வியாதிகொண்டு, நாக்கு வீங்கி, முழி பிதுங்கி, பெரிய சரீரவருத்தமும் மனவருத்தமுமுடையவனாய், மற்றநாள் விடியமுன்னே மரித்துப்போனான். கூட்டத்தவர்களில் வேறொருவன் மற்றநாள் காலையிலே கட்டிலிலே மரித்துக்கிடக்கக் கண்டார்கள். வேறொருவன் மூன்று நாளைக்குப் பின்பு கிறுதிகொண்டு நிலத்தில் விழுந்து உடனே இறந்துபோ

இராப்போஜனத்தைப் பரிகாசஞ் செய்தவர்கள்.

னான். சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகில் சங்கமுண்டாய் ஐந்து வருஷங்களுக்குள்ளே அந்தச் சங்கத்தை முதற்சேர்ந்த முப்பத்தாறு மனுஷரில் ஒவ்வொருவரும் துன்மரணமாய் மரித்தார்கள். இரண்டுபேர் பசியாலிறந்தார்கள். ஏழுபேர் நீரில் அமிழ்ந்தி யிறந்தார்கள். எட்டுப்பேர் துவக்காற்சுட் டிறந்தார்கள். ஐந்துபேர் தற்கொலை செய்தார்கள். ஏழுபேர் தூக்குமரத்திலிறந்தார்கள். ஒருவன் குளிராலிறந்தான். மூன்றுபேர் தற்செயலாய் மரித்தார்கள்.

இங்கிலாந்திலே கேட்வோட் கோயிற்பற்றில் இச்சின் நகரிக்குச் சமீபமாயிருந்த ஒரு துரைக்கு களவெடுத்தாயென்ற குற்றச்சாட்டுக்கு உத்தரஞ்சொல்ல வரவேண்டுமென்று சித்தார் அனுப்பப்பட்டது. அவர் கோட்டுக்குப் போனபொழுது, வழக்காளி இவரென்னை நிலத்தில் விழுத்தி என் சட்டைச் சாக்கை ஆராய்ந்தாரென்று குற்றஞ்சாட்டினான். மஸ்திருத்து இருதிறத்தவர்களுடைய தராதரத்தையுஞ் சீர்தூக்கிப்பார்த்து, வழக்காளியை நோக்கி, இக்குற்றச்சாட்டு பணம்பறிக்கும் நோக்கமாக உண்டாக்கப்பட்டதுபோலக் காணப்படுகிறது. எச்சரிக்கையாயிரு, கள்ளச்சத்தியத்தின் தண்டனைகளை நினைத்துக்கொள்ளென்றார். அவனோ, நான் சொன்னது உண்மை, சத்தியம் பண்ணுகிறேனென்று வழமையான சத்தியம் பண்ணினான். இருதிறத்தவர்களுடைய சாட்சியும் சரியாய் விசாரிக்கப்பட்டது. துரைமகன் சுற்றவாளியென்பது பூரணமான சாட்சிகளால் உறுதியானது. வழக்காளியோ தனது சதி ஆலோசனை தவறிப்போயிற்றென்று மனமடிவோடு போனான். வழியில், தன் அயலாரிலொருவனைச் சந்தித்தபோது, நான் சொன்னது உண்மை. நான் பொய்ச்சத்தியம் பண்ணவில்லை. தேவனே நீரே இதற்குச் சாட்சி; நான் சொன்னது பொய்யானால் வாய்திறவாமல் என் அலகையடையும், என் எலும்போடே என் மாமிசம் அழுகிப்போகட்டு மென்றான். உடனே அவன் அலகுகள் அடைபட்டுப்போயிற்று. பேச இயலாதவனானான். இரண்டுகிழமைக்குப் பின்பு சொல்லமுடியாத வருத்தத்தோடு மரித்தான். மெய் மெய்யாய் அவனுடைய மாமிசம் அழுகிப்போனது.

சயகேள்விப்படி அலகடைபட்டது.

இங்கிலாந்திலே டிவைசிஸ் (Devizes) என்னுமிடத்திலுள்ள சந்தை வெளியிலே பின்னால்வருங் கல்வெட்டு இருக்கிறது. "டிவைசிஸ் என்னும் நகராதிபத்தியத்தாரும், மஸ்திருத்துமாகிய

நாங்கள், இக்கட்டிடம் நிலைபேறுனதைக் கண்டு, இதனால் ஆயிரத்து எழுநூற்று ஐம்பத்து மூன்றும் ஆண்டு இந்தச் சந்தை வெளியிலே நடந்த ஒரு பயங்கர சம்பவத்தை வருங்காலத்தவர்களுக்கு அறிவிக்க விரும்புகிறோம். இக்கல்வெட்டு பொய்யையுந் தந்திரத்தையும் மறைக்கும்பொருட்டு தேவனுடைய பரிசுத்த நாமத்தைச் சொல்லிச் சத்தியம் பண்ணுவதலைக் குறித்தும் எனக்குத்தேவதீர்ப்புக்கிடைக்குமென்றுதுன்மார்க்கமாய்ப்பேசுவதைக்குறித்தும்நல்ல எச்சரிப்பாயிருக்குமென்று நம்புகிறோம். ஆயிரத்து எழுநூற்று ஐம்பத்து மூன்றும் ஆண்டு தைமாதம் இருபத்தைந்தாந் திகதி வியாழக்கிழமை இவ்விடத்து பொற்றேண் (Pottern) என்னும் நகரியைச்சேர்ந்த ரூத்து பியேர்ஸ் (Ruth Pierce) என்பவள் மூன்று ஸ்திரிகளோடு கூடி இச்சந்தையில் ஒரு சாக்குக் கோதுமை வாங்கத் தீர்த்து தங்கள் தங்கள் பங்கை ஒருமிக்கப் போட்டார்கள். ஒருமிக்கச் சேர்த்து எண்ணின ஸ்திரீ காசு குறைகிறதைக் கண்டு குறைவானதைத் தரும்படி ரூத்து பியேர்ஸ் என்பவளைக் கேட்டாள். நான் என் பங்கு தந்துவிட்டேன். நான் தராதிருந்தேனாகில், நிலத்தில் விழுந்து இறந்துபோகத் தேவன் செய்வாராக வென்றாள். இந்தப் பயங்கரமான பேச்சைத் திரும்பவுஞ் சொன்னாள். உடனே சூழநின்ற யாவரும் ஆச்சரியப்படத்தக்க பிரகாரமாய், நிலத்தில் விழுந்து இறந்துபோனாள். காசு அவள் கைக்குள்ளே மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தது."

பொய்ச்சத்தியம் பண்ணு கையில் உயிர்விடல்.

இவை, திரளான சம்பவங்களுக்குள் சில உதாரணங்களாய் மாத்திரமிருக்கின்றது. இவ்வளவு ஆச்சரியமும், இவ்வளவு சாட்சியுமுள்ள சேனை சேனையான உதாரணங்க ளிருக்கின்றன. இப்படியானவைகள் ஆயிரக்கணக்காய் எங்கள் புத்தகசாலையிலுள்ள புத்தகங்களிற் காணப்படும். பல எங்கள் புதினப்பத்திரங்களில் வரையப்பட்டிருக்கின்றன. பிரேதவறைகளில் கல்வெட்டாய் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சட்டிடங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இச்சரீத்திரங்களைப் பேணி அச்சிட்டுப் புத்தகங்களாயும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

இவைகளைக்குறித்து, அதாவது தூஷணமான பிரார்த்தனைகளுக்குண்டான உத்தரங்களைக்குறித்தும், ஜெபத்துக்குண்டான உத்தரங்களைக்குறித்தும் என்ன சொல்லுவோம். திரும்பவுஞ் சொல்லுகிறேன், இவைகளிரண்டின் உண்மையும் ஐயமில்லாதவைகள். இவைகள் புத்தியுள்ள மனுஷர் சமுசயங்கொள்

திரளானவைகளும், சாட்சியுள்ளவைக
ளக்கூடாத அவ்வளவு திரளானவைகளும், இப்படிப்பட்ட திரள் திர
ளுமாயிருக்கின்றன. ஐயமில்லாமல் இப்படிப்பட்ட சரித்திரங்களைப்போ
லான உதாரணங்கள் எந்த உண்மையான சரித்திரங்களைப்போ
லவும் உண்மையாயிருக்கின்றன. இதின் விபரமென்ன? இங்கே
ஒருவன் அல்லது ஒரு ஜெபக்கூட்டத்தார் நூறு நூறு மைல்
தூரத்திலிருக்கிற ஒருவனுக்காக கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே
பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். அந்தப் பிரார்த்தனை செய்யப்பட்ட
நாளிலும் மணித்தியாலத்திலுந்தானே அங்கே அது நிறைவே
றினதென்று ஏற்றகாலத்திலே காகிதம் வருகிறது. ஒருவன்
தேவனை அல்லது கிறிஸ்துவைத் தூஷணித்து, நான் பேச்சற்ற
வனாகட்டும் அல்லது என் மாமிசம் அழுகட்டுமென்கிறான்.
உடனே பேச்சற்றவனாகிறான், அல்லது அவன் மாமிசம் அழு
கிப்போகிறது. ஐயப்படக்கூடாத இச்சம் நியாயமென்ன?
பவங்களின் நியாயமென்ன? ஒரே மறுமொ
ழியிருக்கிறது. தேவனும் கிறிஸ்துவும் இருக்கிறார்களென்பதே.
இவைகள் தற்செயலாய் நடக்கவில்லை, மனுஷர் பக்தியாயா
வது துன்மார்க்கமாயாவது பிரார்த்தித்த தேவனுடைய சித்தத்தி
னாலும் வல்லமையினாலும் இவைகள் நடந்தன. அவர் தம்
மைக்குறித்தும், தமது குமாரனைக்குறித்தும், தமது வேதத்தைக்
குறித்தும் இப்படிச் சாட்சி இடுகிறார் என்று சொல்லவேண்
டும். எந்த மனுஷனும் கல்வியாலாவது அனுபவத்தாலாவது
சொல்லக்கூடிய உத்தரம் இதொன்றே.

இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் அல்லது ஒற்றுமைகள் இயற்
கைப் பிரமாணத்தின்படி சில வேளைகளில் நடக்கக்கூடாதா
என்பார்கள். நான் சொல்லும் உத்தரமாவது: லந்தன் நகரியி இயற்கையாய் உண்டாகாதா?
லே யோன் மறை என்னுமொரு புத்தக
வியாபாரி யிருக்கிறானென்று சிலர் சொல்
லுகிறார்கள். இது காரியத்தைப்பற்றி நீ
நிச்சயமாய் ஒன்றுமறியாதிருக்கிறாய். அந்தப் பட்டினத்திலே
அப்படியொரு மனுஷன் இருக்கிறான், கேட்டனுப்புகிறவர்
களுக்கு இன்ன இன்ன புத்தகம் அனுப்புகிறானென்று மாத்
திரம் ஜனங்கள் சொல்லுகிறார்கள். நீயோ கேள்விப்பட்டபடி
செய்கிறாய். இன்னின்ன புத்தகங்கள் இவ்வள வில்வள
வனுப்பவேண்டுமென் றெழுதி, லந்தன் நகரில் அல்பிமா
வீதியிலிருக்கும் இன்னாருக்கென்று மேல் விலாசமிட்டுத் தபா
லிற்போட்டு அனுப்புகிறாயென்று வைத்துக்கொள். ஏற்றகாலத்
திலே, தபால் மார்க்கமாய் நீ கேட்டனுப்பின புத்தகக்கட்டு
உன் கைக்கு வந்து சேருகிறது. புத்தகக்கட்டு வேறொரு பகு

தியிலிருந்து வருவது கூடாதகாரியமல்ல. இன்னின்ன புத்தகங்கள் உனக்குப் பிரியமாயிருக்கக்கூடுமென்று சில சிநேகிதர்கள் தற்செயலாய் நினைத்து அவைகளை அனுப்பியுமிருப்பது கூடாதகாரியமல்லவாயிருந்தாலும், அப்படித்தான் வந்ததென்று ஒரு நிமிஷமாவது எண்ணமாட்டாய். மறை என்னும் புத்தகவியாபாரிதான் அதை யனுப்பினான்; அப்படி யொரு மனுஷன் இருக்கிறார்; உன் கேள்விக்கு உத்தரமாக இப்புத்தகங்களை அனுப்பினாரென்பதைக் குறித்துச் சற்றேனும் நீ ஐயங்கொள்ளமாட்டாய். புத்தகம் வந்தது இவைகளுக்குத் தீர்ப்பான சாட்சி யென்றெண்ணிக்கொள்ளுவாய். ஏனெனில் வேறொரு வகையாய்ப் புத்தகங்கள் உன்னிடம் வருவதற்கான ஏது பதினாயிரத்திலொன்றும் இல்லையென்று உன் ஜீவியகாலத்து அனுபவத்தால் அறிந்திருக்கிறாய். இப்படி நீ நிதானம்பண்ணவிட்டால், நீயொரு பெரும்பேதை, அல்லது பைத்தியகாரனென்று எல்லாருமெண்ணுவார்கள்.

புத்தகம் வருதல்.

எனக்கு நெருங்கிய அறிமுகமான ஒருவருடைய கையெழுத்தோடு ஒரு சீட்டு என்னிடம் வருகிறது. அதை அவர் அனுப்பாதிருப்பது கூடாத காரியமல்ல. அது கள்ளக் கையெழுத்தோடு வந்திருக்கலாம். என்றாலும், அது உண்மையானதென்று நான் எண்ணுவேன். மேலே குத்தப்பட்டிருக்கும் முத்திரை அவரிருக்குமிடத்திலுள்ளது. கையெழுத்தும், பாஷையும், காகிதத்திலெழுதப்பட்ட பொருளும் அவருடையவைகள்போலிருக்கிறது. அவரே எழுதினார் என்ற எண்ணத்துக்கு இணங்குகிறது. பின்னொருவர் அதை எழுதினாரென்று நம்புவதற்கு யாதொரு உறுதியான நியாயமுமில்லை. வேறுவிதமாய் வருவது கூடாத காரியமல்லாதிருந்தும் அவரே அதை எழுதினாரென்பதைக் குறித்து நான் சற்றும் ஐயப்படேன். ஒருவேளை இப்படி யடையாளமுள்ள சீட்டுகளில் பத்துலட்சத்திலொன்று கள்ளச்சீட்டா யிருக்கவுங்கூடும். இது தான் அந்தக் கள்ளமான ஒன்றாயுமிருக்கலாம். ஆனால் அப்படியான எண்ணம் பத்துலட்சத்தி லொருமுறையாவது எனது மனசில் வரமாட்டாது. அந்த எண்ணங்கொண்டு நடப்பேனாகில் என்னைப் பைத்தியகாரனென்பார்கள். மனுஷர் அப்படிச் செய்கிறதில்லை. இவ்விதமான தன்மையுள்ள எத்தனை லட்சம் சீட்டுகள் ஒவ்வொருநாளும் மனுஷரிடம் போகிறது.

காகிதம் வருதல்.

அவைகள் ஒவ்வொன்றையும் ஐயமில்லாத நம்பிக்கையோடு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

இங்கிலாந்து வங்கு என்று ஒரு பெரிய வங்கிருக்கிறது. அதின் அடையாளங்களுள்ளதான ஐந்து பவுண் நோட்டொன்று ஒரு வர்த்தகனிடம் வருகிறது. இந்த வங்கானென்று ஒரு கள்ள நோட்டு வருவதும், இவ்வங்கு நோட்டென்பனைக்கரில் பத்துலட்சத்திலொன்று பெருந்யாயிருப்பதுவும், இதுதான் அந்தக் கள்ளமான ஒன்றாயிருப்பதுவுங் கூடாத காரியமென்று அவன் சொல்லமாட்டான். என்றாலும், பூரண ஆறுதலோடு அந்த நோட்டு நல்ல நோட்டென்று நம்பிக்கொள்ளுகிறான். அப்படி நம்பத்தான் வேண்டும். ஏனெனில், முழுத்தோற்றமும் அது உண்மையானதென்னும் எண்ணத்துக்கு இணங்குகிறது. அப்படித் தோற்றமுள்ள கடுதாசி கள்ளமென்று அத்தாட்சிப்படுவதற்கான ஏது பத்துலட்சத்திலொன்றுதானென்று எங்களனுபவங் காட்டுகிறது.

வங்கு நோட்டை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.

ஜெபத்துக்கும், தேவதூஷணத்துக்கும் ஆச்சரியமான உத்தரங்களாக நான் முன் சொன்னவைகள் சரியாய் நானிப்போது சொன்ன உதாரணங்கள்போ லிருக்கின்றன அல்லவா? இவைகள் தற்செயலான ஒற்றுமைகளல்லவென்று அத்தாட்சிப்படுத்த வேண்டியதில்லை. அதாவது, ஒன்று தற்செயலாய் வந்த புத்தகக்கட்டு, மற்றது கள்ளமான சீட்டு, அடுத்தது கள்ள நோட்டு, அல்லவென்று, ரூபிக்கவேண்டியதில்லை. இவைகளிலொன்று கள்ளமாய் வருவதற்கான ஏது பத்திலட்சத்திலொன்று மாத்திரந்தான் என்பது போதும். மேலும் இவ்விதமானதொன்று தற்செயலான ஒற்றுமையாயிருப்பது கூடுமானாலும் இது அப்படியான ஒன்றல்ல. அபயமிடப்பட்ட தேவன்தாமே இதைச் செய்தாரென்ற நம்பிக்கை பூரணமாய் எங்கள் மனதிலிருக்கும். இதின் முழுத்தோற்றம், தேவன்தாமே வந்து இப்படிச் செய்தாரென்ற எண்ணத்துக்கு அதிசயமான பிரகாரம் இணங்குகிறது. உலகத்தை நாங்களறிந்திருக்கிற அளவுக்குப் பார்த்தால், தேவனை நோக்கிக் கூப்பிட இப்படியான காரியம் உடனே சம்பவிப்பது, தற்செயலாய் இருக்கக் கூடாது. என்ன சாட்சியைக்கொண்டு உலகத்தின் அதிக விசேஷமான அலுவல்களை மனுஷர் நடத்துகிறார்களோ, அந்தச் சாட்சிகளிலும் இவைகள் உத்தமமான சாட்சிகள்; உண்மையாய்ப் பார்க்கில் ஒருவன் நம்பாமல் விடக்கூடாத சாட்சிகள்.

உலக காரியங்களில் இப்படியான சாட்சிகளை ஒரு மனுஷன்
தள்ளிவிட்டால், அவனை மனுஷர் அற்பபுத்தி கெட்டவ
னென்று சொல்லுவார்களே.

அப்படியானால் இப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமான உத்தரங்கள்
என் இப்போ இருக்கிறதிலும் அதிக ஏராளமாயிருக்கவில்லை;
தேவன் இருப்பது உண்மையானால் அதிகமான பிரார்த்தனைக
ளுக்கு இப்படி ஆச்சரியமான உத்தரங்கள் என் கொடுக்கப்பட
வில்லை? அதிகமான தேவ தூஷணங்களுக்கு என் தண்டனை
உடனே வரவில்லையென்று ஒருவன் கேட்
கக்கூடும். இவைகளில் ஜெபத்தைக்குறி
த்து நான் சொல்லும் உத்தரம்; முதலாவது,
அநேக ஜெபங்கள் இப்படி மகிமையான உத்தரங்களைப் பெறு
வதற்குத் தகுந்தவைகளல்ல. இரண்டாவது, தகுந்த அநேகம்,
பெற்றோரிடத்தில் பிள்ளைகள் கேட்குங் கேள்விகளைப்போல
கொஞ்சக்காலம் பொறுத்துக் கொடுக்கப்படவேண்டியன.
ஆகையால் உடனே கொடுக்கப்படவில்லை. தேவதூஷணங்க
ளைக்குறித்து நான் சொல்வது, உலக இராஜாக்கள் குற்றவாளி
களைக்குற்றஞ்செய்த உடனேயல்ல, கொஞ்சக்காலம் பொறுத்
துத் தண்டிப்பது நலமென்று காண்கிறார்கள். சில காலங்க
ளிலோ குற்றஞ்செய்கிற க்ஷணமே தண்டனைப் பட்டயத்தை
வீசுவது தவறல்ல என்றும், அப்படிச் செய்வது மிகப் பிரயோ
ஜனமென்றுங் காண்கிறார்கள். ஆனால், பொதுவாய் சொற்ப
தாமதமே நலமென்று காண்கிறார்கள். தேவனுடைய அரசாட்சி
யிலும் அப்படியிருக்கிறது.

என் அதிகமான உத்தரங்களில்லை.

ஜெபம் பண்ணுகிறவர்களே! தைரியப்படுங்கள்; திரைச்சீ
லைக்கப்பால் கிறிஸ்துவின் பெரிய நாமத்தினாலே ஜெபத்தைக்
கேட்டு உத்தரந் தருகிற ஒருவரிருக்கிறார். அப்படி அவர் முற்
காலத்தில் உத்தரங்கொடுத்தார். இன்றைக்கும் உத்தரங்கொ
டுக்கிறார். உன் தேசத்தையும், உன் வீட்டையும் உன்னையும்
போல அற்பமுங் கவனிக்கப்படாத அநேக
தேசத்திலும், வீட்டிலும் இப்படிச் செய்கி
றார். ஆகையால் பிரார்த்தனை பண்ணிக்
கொண்டுவா. நீ பிரார்த்திப்பதற்குத் தேவனிருக்கிறார். பிரார்த்
தனையை அங்கிகரிக்கப்பண்ண மத்தியஸ்தரிருக்கிறார். பிரார்த்
தனை பண்ணிவா; நீ வீணிலே ஜெபிக்கவில்லை. நீ செய்வதற்கு
ஜெபத்திலும் உத்தமமான காரியமில்லை. போ, ஜெபம்
பண்ணு; போ, ஜெபம்பண்ணு; உத்தரம் பெறுவாய். அற்புதங்

தைரியமாய் ஜெபம் பண்ணு.

களுக்குச் சமமான உத்தரங்கள் நீ பெறாவிட்டாலும் பெறத்
தகுந்த உத்தரங்கள் பெறுவாய். உன் விசுவாசத்தை இனிமை
யாக்கி தைரியப்படுத்தும் உத்தரங்களைப் பெறுவாய். ஈற்றிலே
இதோ நான் கர்த்தரைக் கண்டுபிடித்தேனென்று இராஜதொனி
யாய்ச் சொல்லுவாய்.

துன்மார்க்கராய்த் தேவதூஷணம் சொல்லத் துணிபவர்களே!
எச்சரிக்கையாயிருங்கள். தேவனிருக்கிறாரென்பது ஒரு சட்
டுக்கதையுமல்ல; அது மனுஷர் உண்டுபண்ணிய தந்திரங்களி
லொன்றுமல்ல. உன் கண்களுக்கு மறைவாயிருந்தாலும், பட்
டப்பகலைப்போல ஒரு வஸ்து இருக்கிறார். துணிவும் மூர்க்கமுமுள்ள
பாவிகள்மேல், தன்னைக்குறித்தும், தமது குமாரனைக்குறித்
தும், தமது வேதத்தைக்குறித்தும் பழிவாங்கும்படி பலமுறை
யும் புறப்பட்டுவந்த பயங்கரப்படத்தக்க ஒருவர் இருக்கிறார்.
இல்லையென்றெண்ணாதே. இல்லையென்றெண்ணித் தேவ
தூஷணஞ் செய்யத் துணியாதே. காலாகாலங்களில் அவர்
சடுதியாய் வெளிப்பட்டுவந்து அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்
தண்டனை செய்கிறார். மறுமையை மூடிய திரைச்சீலையை நீ
திறந்து போகும்பொழுது நீயும் தேவனும் ஒருவர்முன் ஒருவர்
நிற்கிறதாய்க் காண்பாய்.

19. அதிகாரம்.

BOOKS AND INSCRIPTIONS OF BABYLON AND NINEVEH

(Budge's Babylonian Life and Sayce's Assyria.)

பாபிலோன் நினிவே ஆகிய புராதன பட்டினங்களின் கல்வெட்டுகளும் புத்தகங்களும்.

1800க்கும் 1900க்கும் இடையான காலமாகிய பத்தொன்ப
தாம் நூற்றாண்டின் ஆச்சரியங்களுக்குள் பழைய ஏற்பாட்டின்
சரித்திரங்களுக்குச் சாட்சிகள் புறப்பட்டுவந்த விதம் பெரிய
ஆச்சரியமானது. அதெப்படியெனில் 1842-ம் ஆண்டில்
பொற்றா என்னும் பிராஞ்சிய பயணக்காரனும், 1845-ம் ஆண்டு
லேயாட்டென்னும் இங்கிலீஷ் பயணக்காரனும் அவர்க
ளுக்கு பின்பு பிறரும் ஆசியாத்துருக்கியின் கிழக்குப்பாகங்க

ளுக்கூடாகப் பயணம்பண்ணுகையில் அங்கங்கே விஸ்தாரமான திடல்களிருக்கக் கண்டார்கள். அந்தத் திடல்கள் முன்னொருகாலமிருந்து அழிந்துபோன நினிவே பாபிலோன் முதலிய பட்டினங்களா யிருக்கலாமென்ற எண்ணம் அவர்கள் மனதில் வர, அவைகளை வெட்டி ஆராய்வுசெய்யத் தொடங்கினார்கள். ஐம்பது நூறு ஜனங்களைச் சேர்த்துப் பெருந்துரவுகள் தோண்டிப் பார்த்தபோது, சுவர்களும் விஸ்தாரமான அறைகளும் சற்சித்திரங்களும் கல்வெட்டுகளும் புத்தகங்களும் புத்தகசாலைகளும் முத்திரைகளும் அங்கங்கே வந்து வெளிப்பட்டன. சில கல்வெட்டுகள் பலகையான கற்களிலிருந்தன. சில பீப்பாவடிவமான கற்களிலிருந்தன. சில எழுத்துகள் நாணல் ஓலைகளிலும், சில களிமண் பலகைகளிலு மிருந்தன. களிமண் பலகைகள் சில சுடப்பட்டவைகளும் சில சுடப்படாதவைகளுமாயிருந்தன. தண்ணீர்படப் பழுதுபட்டுப்போகும் களிமண்ணை ஏடுகளாய் அல்லது புத்தகங்களாய் பாவித்தார்களோவென்று எங்கள் மனம் நினைக்கக்கூடும். நாங்கள் பாவிக்கும் கடுதாசியும் அப்படிப்பட்டதுதானென்று நினைத்துக்கொள்வோமாக.

Botta, Layard.

எழுத்துக்கள் அம்பு வடிவமான நூதன எழுத்துக்களாயும் பாஷை வேதமெழுதப்பட்ட எபிரெய பாஷைக்கு மிகவும் இனமான பாபிலோனிய அசூரிய அக்கேடிய பாஷைகளாயுமிருந்தன. சில வாக்கியங்கள் இரண்டு பாஷையில் எழுதப்பட்டிருந்தன. முன்னிரை அக்கேடிய பாஷையாகில் பின்னிரை பாபிலோனிய பாஷையாயிருக்கும். அர்த்தம் விளங்கிக்கொள்ளும்படி ஒரு சொல்லின் கருத்தை மறுபாஷையில் வெளிப்படுத்தும் அகராதியையொத்த அட்டவணைகளும் இடைக்கிடையே காணப்பட்டது.

இப்படிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளிலும் புத்தகங்களிலும் இராஜாக்களின் சரித்திரங்களும் வம்ச அட்டவணைகளும் காணப்படுகின்றன. அவைகள் கிறிஸ்தவர்கள் வைத்திருக்கும் பழைய ஏற்பாட்டின் சரித்திரங்களை ஆச்சரியமான விதமாய் உறுதிப்படுத்துகின்றன. பழைய ஏற்பாட்டு சரித்திரங்களை உறுதிப்படுத்த பழைய ஏற்பாடளவு புராதனமான வேறு புத்தகங்களில்லை. இப்போ அனேக நூற்றாண்டுகளாய் மண்ணுக்குள் மறைந்துகிடந்த எழுத்துக்கள் புறப்பட்டு சாட்சி சொல்வது என்ன ஆச்சரியம். இந்தச் சாட்சியை வாசிப்பவர்கள் தெளிவாய் விளங்கிக்கொள்ளும்படி சில காரியங்களை புறம்புறம்பாய்ச் சொல்லுவோம்.

1. 2 இரா. 17. 3–ல் சல்மனாசார் என்னும் அசீரிய இராஜா ஒருவர் சொல்லப்படுகிறார். இவர் எழுதுவித்த கல்வெட்டுகளும் புத்தகங்களும் இருக்கின்றன. அவைகளில் தான் செய்த யுத்தங்களையும் தான் மடங்கடித்த ஜாதிகளையும் இராஜாக்களையும் கடந்துபோன ஆறுகளையும் நாடுகளையுஞ் சொல்லும்பொழுது வேதத்தில் காணப்படும் திரளான பெயர்கள் வருகின்றன. அவை வருமாறு:

Shalmaneser.

1. ஆதாரேசரும் தமஸ்குவும்.... (1 நாளா. 18. 5.)
2. இஸ்ரவேலும் ஆகாபும்...... (1 இரா. 20. 13.)
3. அம்மோனும் ,, ... (1 இரா. 11. 7.)
4. ஆசகேலும் ,, ... (1 இரா. 19. 15.)
5. யெகூவும் ,, ... (2 இரா. 9. 20.)
6. ஐபிராத்து நதி .... (2 இரா. 24. 7.)
7. கர்கேமிஸ் .... (2 நாளா. 35. 20.)
8. ஆமாத்து......................... (2 இரா. 17. 24.)
9. ரிம்மோன் .... (2 இரா. 5. 18.)
10. சேனீர்மலை..................... (உபா. 3. 9.)
11. லீபனோன் மலை............... (2 இரா. 19. 23.)
12. சீதோன் .... (நியா. 18. 28.)
13. தீரு .... (யோசு. 19. 29.)
14. உம்ரி .... (1 இரா. 16. 16.)
15. ஏத்தியர்......................... (யாத். 3. 8.)
16. பெத் ஏதேன்................... (ஆமோ. 1. 5.)

அவைகள் வேதத்தில் மேல்குறித்த இடங்களில் மாத்திரமல்ல, வேறு பலவிடங்களிலும் வருகின்றன.

2. திகிலாத் பிலேசர் என்னும் பின்னொரு இராஜாவின் கல்வெட்டுகளும் செங்கல் எழுத்துகளுமிருக்கின்றன. இவரைப்பற்றி 2 இரா. 16. 7–ல் சொல்லியிருக்கிறது. அவருடைய கல்வெட்டுகளில் வேதத்திலுள்ள பின்வரும் பெயர்கள் வருகிறது.

Tiglath-Peleser.

1. ஆதிராக்தேசம் .... (சகரி. 9. 1.)
2. ஆமாத் .... (எண். 13. 21.)
3. அசரியா .... (2 இரா. 14. 21.)
4. ரேத்சீன் .... (2 இரா. 16. 6.)
5. மெனாகேம் சமாரியா.... (2 இரா. 15. 14.)

6. தீரு .... (2 சாமு. 24. 7.)
7. கர்கேமிஸ் .... (2 நாளா. 35. 20.)
8. அராபியா................... (1 இரா. 10. 14.)

3. ஒருபகுதியை கல்வெட்டிலிருக்கிறவண்ணமாக எழுதுகிறோம். இப்படியான (   ) அடைப்புக் குறிகளுக்குள்ளிருப்பது கல்வெட்டிலில்லை. வாசிப்பவர்களின் சுகத்துக்காக நாங்கள் சேர்த்துவைத்தவை யென்றறியவும். அதினால் வேதத்தில் அப்பெயர்கள் வருமிடத்தை வாசிப்பவர்கள் இலேசாய் அறியலாம்.

ஒரு கல்வெட்டின் மொழி பெயர்ப்பு.

நான் (திகிலாத் பிலேசர்) கிலேயாத்தின் (எண். 32. 1.) பட்டினங்களையும் சமாரியாவைச்சேர்ந்த பெத்மாக்கா என்னும் ஆபேலையும் (1 இரா. 15. 20.) விஸ்தாரமான நப்தலி நாட்டையும் (எசா. 9. 1.) அசீரிய இராஜ்யமாக்கினேன். என் தேசாதிபதிகளையும் உத்தியோகஸ்தர்களையும் அவர்களுக்கு மேலாக நியமித்தேன். என் யுத்த ஆயுதங்களுக்கு அஞ்சின காத்சாவின் (எரே. 47. 1.) இராஜாவாகிய கானூன் எகிப்துக்கு தப்பி ஓடினான். அவனுடைய இராஜ பட்டினமாகிய காத்சாவை நான் பிடித்துக்கொண்டேன். அதின் கொள்ளைப்பொருள்களையும் தேவர்களையும் எடுத்துக்கொண்டுவந்தேன். என் பெயரையும் இராஜாவாகிய என்னுடைய சொரூபத்தையும் அவர்கள் தேவர்களின் கோவில்களில் நாட்டிவைத்தேன். (ஒரு பெயர் கல்வெட்டில் அழிந்துபோயிற்று. அவனைக்குறித்துச் சொல்லியிருப்பது) ஒரு குருவியைப்போல அவனுடைய தேசத்துக்கு அவனை யனுப்பித் திறைகொடுக்கும்படி நியமித்தேன். பொன், வெள்ளி பட்டுவஸ்திரம் முதலியவைகளை வாங்கிக்கொண்டேன், உம்ரியின் தேசமாகிய சமாரியாவிலிருந்து தெரிவான ஜனங்களையும் அவர்கள் சம்பத்துக்களையும் அசீரியாவுக்குக் கொண்டுவந்தேன். அவர்கள் இராஜாவாகிய பெக்காவை (2 இரா. 15. 25.) நான் கொன்றுபோட்டு ஓசியாவை (2 இரா. 15. 30.) அவர்களுக்கு மேலாக நியமித்தேன். பத்துத்தாலந்து பொன்னும் ஆயிரந்தாலந்து வெள்ளியும் அவர்களிடமிருந்து திறை வாங்கி அவர்களையும் அசீரியாவுக்கு (2 இரா. 15. 29.) கொண்டுவந்தேன் என்பதே.

4. எசா. 20. 1—ல் சொல்லப்பட்ட சர்கோன் என்னும் பின்னொரு இராஜாவின் கல்வெட்டுகளில் எழுதியிருப்பதாவது: என்னுடைய இராஜ்யபாரத்தின் துவக்கத்திலே நான் சமாரியா பட்டினத்தை முற்றிக்கையிட்டு அதைப் பிடித்து 27,280

Sargon's Inscription.

பேரைச் சிறையாகக் கொண்டுபோனேன். அவர்களிடமிருந்து ஐம்பது தேர்களையும் அவர்களுடைய பிரசாமான்களையும் எடுத்துக்கொண்டேன். அவர்கள்மேல் என் தேசாதிபதியை நியமித்தேன். முந்திய இராஜா (ஓசியா) கொடுத்த திறையையே அவனுக்கும் நியமித்தேன்.

இந்த இராஜாவுடைய பின்னொரு கல்வெட்டு சொல்வது: என்னுடைய ஒன்பதாம் பயணத்திலும் பதினோராம் வருஷத்திலும் கடற்கரையோரமான பெலிஸ்தியர் (சங். 108. 9.) யூதேயா (எஸ்ே. 5. 8.) ஏதோமியா (1 இரா. 22. 47.) மோவாபியா (2 இரா. 1. 1.) என்னும் நாட்டார் எனது தேவனாகிய அசூருக்கு திறையும் வெகுமதியும் கொடுக்கவேண்டியவர்களாயிருந்தும், தங்களிலே அகந்தையுள்ளவர்களாகி இராஜகலகஞ்செய்து என்னை எதிர்க்கும்பொருட்டு தங்களைக் காக்கக்கூடாத எகிப்தின் இராஜாவாகிய பார்வோனுக்கு வணக்கமும் வெகுமதியுமனுப்பினார்கள். சர்கோனாகிய நான் நிலைவரமான இராஜனும் அசூர், மெரோதாக் என்னுந்தேவர்களின் தொண்டனும், அசூர் தேவனின் கீர்த்தியைக் காப்பவனுமாயிருந்து எனது சர்வ இராணுவத்தோடும் முழுப்பெருக்கானவேளையில் தைகிரிஸ் ஐபிராத்து நதிகளைக் கடக்கப்பண்ணினேன். தன் இராணுவத்தை நம்பி என் இராஜத்துவத்தை மதியாத அவர்கள் அரசனாகிய யாவான், நான் சீரியாவுக்கு வந்த செய்தியைக் கேள்விப்பட்டு என் அசூர்க் கடவுளின் அச்சம்பிடித்தவனாய் எகிப்துக்கரைக்கு ஒளித்தோடினான்.

Assur and Merodach.

Javan.

மேற்குறித்த சர்கோனுடைய மகன் 2 இரா. 18. 13—ல் சொல்லப்படும் சனகெரிப் என்பவன். இந்த இராஜாவைப்பற்றிய கல்வெட்டுகளும் பல விருக்கின்றன. அவைகள் வேதசரித்திரத்தை உறுதிப்படுத்தும் மாதிரியைக் காட்டும் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லுவோம். சனகெரிப் தன் சரித்திரத்தை தானாய்ச் சொல்லும் விதமாவது: என் இராஜத்துவத்தின் மகத்துவம் எசேக்கியாவை மேற்கொண்டது. அவன் எனக்கு முப்பது தாலந்து பொன்னையும், எண்ணூறு தாலந்து வெள்ளியையும் இரத்தினங்களையும் திறையாக அனுப்பினான். இது 2 இரா. 18. 14—ல் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விதமாவது: "அப்படியே அசூரிய ராஜா யூதாவின் இராஜாவாகிய எசேக்கியாவின்மேல் முந்நூறு

தாலந்து வெள்ளியையும், முப்பது தாலந்து பொன்னையும் சுமத்தினான்." வேதத்திலே முந்நூறு தாலந்தென்றும், கல்வெட்டிலே 800 தாலந்தென்றுமிருக்கிறது. யூதேயாவிலே 300 தாலந்து வெள்ளி பாபிலோனிலே 800 தாலந்து விலையுள்ளதாயிருக்கலாம். தற்காலம் இங்கிலாந்திலே அரை ரூபாய் விலையான வெள்ளி இந்தியாவிலே ஏறக்குறைய ஒரு ரூபாயாயிருப்பதை நாமறிவோம். அப்படியே இதுவுமிருக்கலாம். அல்லது முதல் கொடுக்கப்பட்டது 300; பின்பு 500 கூட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். மேலே சொல்லப்பட்டவிதமான கல்வெட்டுகள் அநேகம் கண்டெடுக்கப்பட்டன. அவைகள் இங்கிலாந்தின் நூதன சாலையில் பேணிக் காக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில பாரிஸ் நூதன சாலையிலும் பேர்லின் நூதன சாலையிலும் இருக்கின்றன. இன்னும் ஆராய்வுசெய்து புதிய புதிய கட்டிடங்களையும் கல்வெட்டுப் பலகைகளையுங் கண்டெடுக்கிறார்கள். கண்டெடுக்கப்படும் ஒவ்வொரு கற்பலகைகளும் வேத எழுத்துகளுக்குப் புதிய அத்தாட்சியாயிருக்கின்றன. இவ்வளவும் நான் சொன்னவைகள் யூதரின் சரித்திரத்தைக் குறித்தவைகள். இவைகளைவிட வேதத்தில் சொல்லிய பிற சரித்திரங்களுக்கும் அத்தாட்சிகள் இப்படியே வருகின்றன. எப்படியெனில்:

ஜலப்பிரளயம். இதைப்பற்றிய செய்தி ஆதி. 6, 7, 8-ம் அதிகாரங்களில் சொல்லியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி பாபிலோனியருடைய புத்தகங்களில் பல கதைகளிருக்கின்றன. அவைகள் சில காரியங்களில் வேதத்தில் சொல்லியிருப்பவைகளுக்கு ஒத்தும் சில காரியங்களில் விகற்பித்துமிருக்கின்றன.

ஜலப்பிரளயம்.

நோவாவின் சமுசாரம்மாத்திரமல்ல, வேறு சிலரும் தப்பினார்களென்றும், வெள்ளம் அதிசயம் உயர்ந்து நின்றது ஏழுநாள் மாத்தி[illegible] யறியும்படி காகத்தையும் புறாவையுமன்றி மூன்றாவதாய் அடைக்கலான் குருவியையும் அனுப்பினதென்றும், பேழை தங்கினது கூடிஸ்தானிலுள்ள ரவுவண்டி மலையிலென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்பாபிலோனிய கதையில் வேதத்துக்கு ஒத்துவரும் விசேஷமானவைகளிலொன்று யாதெனில், மனிதரின் பாவமே இந்த ஜலப்பிரளயத்துக்குக் காரணமென்பது. உலகத்திலுள்ள பல ஜாதிகளுக்குள்ளும் ஜலப்பிரளயத்தைப்பற்றிய கதைகளிருக்கின்றன.

பேழை.
Rowandiz.

அது பாவத்தின் தண்டனையாய் வந்ததென்ற செய்தியோ பாபிலோனியர் கதையில்மாத்திர மிருக்கின்றது.

பாபேல் கோபுரங் கட்டினதையும், ஜாதிகள் சிதறடிக்கப்பட்டதையும் அசூரியரும் பாபிலோனியரும் அறிந்திருப்பார்களென்று நாமெண்ணுவோமே. அப்படியே அதைக் காண்கிறோம். எப்படியெனில் அவர்கள் புத்தகங்கள் சொல்லுவது, மனுஷர் தேவர்களின் பிதாக்களுக்கு விரோதமாய் பாபேலிலே மலைபோன்ற ஒரு கோபுரத்தைக் கட்டத் துவங்கினார்கள். ஆனால் இராக்காலத்திலே காற்று அவைகளை அழித்துப்போட்டது. அனு என்னும் தேவன் கோபுரத்திலே நின்ற பெரியோர் சிறியோர் யாவரையும் தலைதடுமாற்றமாக்கினார். அவர்கள் பாஷைகளையும் அப்படிச் செய்தார். அவர்கள் ஆலோசனைகள் அபத்தமாய்ப் போனதென்பதே.

பாபேல் கோபுரம்.
'Anu.

பாபிலோனியரும் அசீரியரும் ஓய்வுநாளின் நியமத்தை அறிந்திருந்தார்கள். ஆனால் அது ஒவ்வொரு ஏழாம் நாளல்ல. மாதத்தின் ஏழாம்நாள், 14-ம் நாள், 21-ம் நாள், 28-ம் நாட்களாயிருந்தது. ஓய்வுநாளுக்கு எபிரேயபெயர் சபத். அசீரிய பாஷையில் அதற்குப் பெயர் சபத்து. அது இருதயம் இளைப்பாறும் நாளென்று அசீரிய பாஷையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அக்கேடிய பாஷையில் அதை வேலை முடியும் நாளென்று சொல்லப்படுகிறது.

ஓய்வுநாள்.

பாபிலோனியர் அசீரியருடைய புத்தகங்களில் ஆதாம், ஆபிரகாம், ஆபேல், மெத்தூசலாக் என்னும் பெயர்கள் வருகிறது. அங்கே அவைகள் ஆதாமு, ஆபிரகாமு, ஆபேலு, மெத்தூசாலி யென்றிருக்கிறது. பாபிலோனிய கல்வெட்டுகளில் "காறூன்" என்றிருப்பது தானி. 3. 1-ல் தூராவென்று சொல்லப்படும் சமபூமியாய்க் காணப்படுகிறது.

ஆதாம், ஆபிரகாம், ஆபேல்.

பாபிலோனின் முத்திரை யொன்றிருக்கிறது. அதிலொரு மரம் நிற்கிறதாயும் அதின் இருபக்கங்களிலும் கொப்புகளிருக்கிறதாயும் வலப்பக்கத்திலிருக்கும் கொப்பொன்றின் காயை ஒரு மனுஷன் பிடுங்குகிறதாயும், இடக்கொப்பிலுள்ளகாயை ஒரு மனுஷி பிடுங்குகிறதாயும் மனுஷிக்குப் பிறகே ஒரு பாம்பு நிற்கிறதாயுமிருக்கிறதாயும்

ஏவாளும் சர்ப்பமும்.

கிறது. இது பிசாசின் ஏவுதலால் ஆதாம் ஏவாள் விலக்கின மரத்தின் கனியைப் புசித்து, பாவிகளான சரித்திரத்தை அவர்கள் அறிந்ததாகக் காட்டுகிறதல்லவா?

இந்தத் தொடர்பிலே நான் சொல்ல விரும்பும் பின்னொரு செய்தியிருக்கிறது. கிரேக்குநாட்டில் பிலிப்பரசனின் காலத்தில் அச்சடிக்கப்பட்ட காசொன்றிருக்கிறது. இதில் தண்ணீருக்கு மேலாக ஒரு பெட்டி மிதக்கிறதாகவும், அதின் வாசலில் இரண்டுபேர் நிற்கிறதாகவும், வேறும் பெண்ணும் ஆணுமான இரண்டுபேர் பெட்டியிலிருந்து இறங்கிவருகிறதாகவும், பெட்டிக்குமேலே ஒரு ஒலிவ இலையை கவ்விக்கொண்டு ஒரு புறாப் பறக்கிறதாயும், காகம்போன்ற ஒரு பட்சி பெட்டிக்கு மேலேயிருக்கிறதாகவும் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பெட்டியின் முற்பக்கத்தில் நோவாவென்று கிரேக்கு பாஷையில் எழுதியுமிருக்கிறது. இது கிறிஸ்துயேசுவுக்கு முந்நூற்றுச் சொச்ச வருஷங்களுக்குமுன் அச்சடிக்கப்பட்டது.

20. அதிகாரம்.

MUMMIES AND INSCRIPTIONS OF EGYPT.

(Robinson's Pharaohs.)

எகிப்தின் பிரேதங்களும் கல்வெட்டுகளும்.

1881-ம் ஆண்டு எகிப்து தேசத்திலே ஒரு பெரிய காரியம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதைக் கேள்விப்படும் அறிவாளி எவனும் ஆச்சரியப்படாதிருக்கமாட்டான். அதென்னவெனில் நயில் [illegible] தீப்ஸ் பட்டினத்துக்குச் சமீபமாக மனிதர் போக்குவரத்து செய்யாத அவாந்தரமான ஒரு மலையின் பக்கத்திலே உயரத்தில் ஆறரை அடி சதுரமான ஒரு அகழ் மேலேயிருந்து கீழே கிணறுபோல பொளியப்பட்டிருந்தது. அந்த அகழின் ஆழம் முப்பத்தேழடி. அந்த அகழ் அவ்வளவு தூரம் போனபின்பு மேற்கே திரும்பி நெடுந்தூரம் செல்லுகிறது. பின்பு திடீரென வடக்கே திரும்பிப் பின்னும் நெடுந்தூரம் போகிறது. அப்பால் இருபத்துமூன்றடி நீளமும், பதின்மூன்றடி அகலமுமாய் கற்பாரில் பொளிந்தெடுக்கப்பட்ட

ஒரு அறை வருகிறது. அதிலே மூவாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னே மரித்துச் சுகந்தவர்க்கமிடப்பட்ட இராஜாக்கள், இராஜாத்திகள், இராஜபுத்திரராகிய இவர்களின் சரீரங்களும் அவைகள் வைக்கப்பட்ட பிரேதப் பெட்டிகளு மிருந்தன. இந்த இடத்தை அறிந்துகொண்ட விதம் மிகவும் அருமையானது. இந்தப் பிரேதங்களைக் கண்டெடுத்தவர்களில் ஒருவர் சொல்வது: "இப்படிக் காண்பேனென்று ஒருக்காலும் எண்ணியிராத இராஜாக்களையும் இராஜாத்திகளையும் நான் காணும்போதும், அவர்கள் சரீரங்களைத் தொடும்போதும், இதென்ன கனவோ நினைவோவென்ற எண்ணம் என் மனதில் உண்டாகிறது" என்பதே. இப்படிக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிரேதங்கள் முப்பத்தாறு. இவைகளை மூவாயிரம் வருஷங்களாய் மறைந்திருந்த அந்தரங்க அறையிலிருந்து வெளியே கொண்டுவர இரண்டுநாட் சென்றது. பன்னிரண்டு பதினாலு ஆட்கள் வருத்தப்பட்டு தூக்கவேண்டிய சில பிரேதப்பெட்டிகளில் ஒன்றை மலையிலிருந்திறக்கி ஆற்றங்கரைக்குக் கொண்டுவந்து புகைக் கப்பலில் ஏற்ற, எழெட்டு மணித்தியாலஞ் சென்றது. அவைகள் அவ்விடத்திலிருந்து கயிரோ நகரிக்குச் சமீப[illegible]ட்டினத்திலுள்ள நூதன சாலையில் இப்போ சேமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுகந்தவர்க்கமிட்டுக் காக்கப்பட்டிருக்கும் பிரேதத்தை இங்கிலீஷில் மம்மி என்று சொல்லுவார்கள்.

Bulak Museum Mummy.

இப்படியே 1881-ம் வருஷம் கண்டெடுக்கப்பட்ட பிரேதங்களில் பெரிய விசேஷமாயிருப்பது யாதெனில், அவைகளிலொன்று யோசேப்பை அறிந்த பார்வோனின் பிரேதம். பின்னொன்று இஸ்ரவேலரைக் கொடுமையாய் நடத்தின செற்றி என்னும் பார்வோனின் பிரேதம். இன்னுமொன்று அவனுடைய மகனும் அவனுடன் கூட அரசாண்டவனுமாகிய இரண்டாம் ரம்சீஸ் உடைய பிரேதம். இவைகள் மேற்குறித்த இரா[illegible]ின் பிரேதம் தான் என்பதற்குப் பலவகையான அத்தாட்சிகள் இருக்கிறது. எப்படியெனில் இவர்களுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லும் கல்வெட்டுகளும் அவர்களுடைய சாயலைக்காட்டும்சற்சித்திரங்களும் எகிப்துதேசத்தில் பலவிடங்களிலும் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரேதங்கள் அந்தக் கற்சித்திரங்களுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது. மேலும் பிரேதத்தைச் சுற்றியிருக்கும் சீலையில் இராஜாவின் பெயர் காலம் முதலியவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சரித்திரங்கள் எழுதப்பட்ட நாணல் தடல் புத்தகங்களும்

Seti, Rameses II.

பிரேதங்களோடுகூட வைக்கப்பட்டிருப்பதுமுண்டு. அவைகளால் செற்றியின் பிரேதம் இதுவென்றும், இரண்டாம் ரூம்சீசின் பிரேதம் இதுவென்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் செற்றியையும், ரூம்சீசையும் சுகந்தவர்க்கமிட்டபோது ஒன்றின்மேலொன்றாய்ப் பலதரம் சுற்றிய சணற்சீலைகளையெல்லாம் அகற்றிப் பார்த்தார்கள். அவர்கள், பிதாவும் பிள்ளையுமென்று தோற்றத்தாலும் நன்றாய்த் தெரிந்தது. இருவருடைய சாயலும் ஒன்றாகவே யிருக்கிறது. ஆகையால் ஒரு பிரேதம் ரூம்சீசுடையதாகில் மற்றது பிதாவாகிய செற்றியின் சரீரமா யிருக்கவேண்டுமென்று கண்டார்கள். இந்தச் செற்றி நெடுங்காலம் அரசாண்டானென்பது எகிப்திய சரித்திரக்காரருடைய கருத்து. அதற்கிணங்க அவனுடைய தலைமயிர் நரைத்ததாயிருக்கிறது. அறுபத்தெட்டு எழுபது வயது உடையவனாய்க் காணப்படுகிறான். வாதம் பிடித்திருக்கவேண்டும். ஏனெனில் விரற் பொருத்துக்களில் வீக்கம் காணப்படுகிறது.

ஆருடைய மம்மி என்றறிந்த வகை.

முன் சொல்லியபடி கண்டெடுக்கப்பட்ட பிரேதங்களில் ஒன்று இஸ்ரவேலரைக் கோசேன் நாட்டில் குடியிருத்தின பார்வோனின் சரீரம். இந்தப் பார்வோனுக்கு அமென்கோதேப்பு (Amenhoteb) என்று பெயர். மோசேயை எடுத்து வளர்த்த பார்வோனின் குமாரத்திக்கு பேர், தேமுதிஸ் (Themuthis) என்று யோசிபஸ் சொல்லுகிறார். இந்த நல்ல இராஜகுமாரத்தியின் பிரேதம் அகப்படவில்லை. இரண்டாம் ரூம்சீசுக்குப் பின்பு பட்டத்துக்கு வந்தவனும், இஸ்ரவேலரை விடமாட்டோமென்று பத்து வாதைகள் வர ஏதுவாயிருந்தவனுமாகிய பார்வோனுக்கு மெனெவ்தா என்று பெயர். அவனுடைய பிரேதம் மேற்குறித்த கூட்டத்தில் காணப்படவில்லை. மோசே, யோசேப்பு முதலியவர்களின் காலத்தில் சுகந்தவர்க்கமிடப்பட்ட பிரேதங்கள் காணப்படும்பொழுது அப்படிச் சுகந்தவர்க்கமிட்டு மக்பேலா குகையில் அடக்கம்பண்ணப்பட்ட யாக்கோபு ஆபிரகாம் முதலியவர்களின் பிரேதங்களும் ஒருகாலம் காணப்படக் கூடாதாவென்று எண்ண ஏவப்படுகிறோம்.

Menephtah.

மெனெவ்தா என்னும் பார்வோனுடைய சேனைதான் இஸ்ரவேலரைப் பின்தொடர்ந்து நாணற்கடலுக்கூடாகச் சென்று மாண்டுபோனது. அந்தப் பார்வோனின் பிரேதம் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லையென்று முன்னே சொன்னோம்.

அவனும் தன் சேனையோடே போய் கடலில் மாண்டுபோயிருக்கலாம். ஆனால் அது நிசமல்ல. அவனுடைய சொல்லுக்கு அவனுடைய சரித்திரங்கள் கல்லில் எழுதப்பட்டும், கல்லில் பல சித்திரங்களாய் கொத்தப்பட்டுமிருக்கிறது. கல்வெட்டு ஒன்றில் சொல்லியிருப்பது "கூஷியரோடு நான் செய்த யுத்தத்தில் நான் அவர்களைச் சங்கரித்தேன், சுட்டெரித்தேன், மனுஷர் குருவிகளைப் பிடிப்பதுபோல நான் மனுஷரை வலையால் வாரிக்கொண்டேன்." இந்தப் பார்வோனுடைய கல்வெட்டுகளும் சித்திரங்களும் பெரும்பான்மையும், செற்றி, ரூம்சீஸ் என்பவர்களுடைய கல்வெட்டுச் சித்திரங்களோடு காணப்படுகிறது. பெரிய பாரங்களைச் சுமக்கிறவர்களாய்த் திரளான வேலையாட்கள் நிற்கிற பாவனைகளும், ஆளோட்டிகள் ஆகாசத்திலே சவுக்குகளை வீசுகிற பாவனைகளும், வேலையாட்களின் முதுகிலும், தோள்களிலும் தடியால் அடிக்கிற பாவனைகளும், அவர்கள் முன்பாகச் சிறிய செங்கற்குவியல்கள் இருக்கிற பாவனைகளும் கற்களிலே சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் யாவும் அந்தப் பார்வோனுடைய கட்டளைப்படியே சித்திரிக்கப்பட்டதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவைகள் யாத்திராகமத்தில் இந்தப் பார்வோனைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பதற்கு எவ்வளவு ஒத்திருக்கிறது. எப்படியெனில், யாத். 3. 7-ல் கர்த்தர் "எகிப்திலிருக்கிற என் ஜனத்தின் உபத்திரவத்தை நான் பார்க்கவே பார்த்தேன். ஆளோட்டிகள் நிமித்தம் அவர்கள் இடுகிற கூக்குரலைக் கேட்டேன். அவர்கள் படுகிற வேதனைகளை அறிந்திருக்கிறேன்" என்றும், யாத். 5. 14-ல் செங்கல்வேலையில் நீங்கள் முன் செய்ததுபோல நேற்றும் இன்றும் ஏன் செய்யவில்லை என்று கேட்டு அவர்களை அடித்தார்கள் என்றும் சொல்லியிருப்பதை அறிவோம்.

அவர்களை அடித்தார்கள்.

மேலும் இந்தப் பார்வோனைப்பற்றி ஒரு எகிப்திய சரித்திரக்காரன் சொல்வது அவன் லிபியரோடு யுத்தம்பண்ணுகையில் தன் சேனைகளையனுப்பி, பதினாலாம்நாள் தானும் போர்க்களத்துக்கு வருவேனென்று சொல்லியிருந்தான். ஆனால் அந்தப் பதினாலாம்நாள் வந்தபோது தான் போகாமல் தன் பிதாவின் சேனைத்தலைவனொருவனை அனுப்பினான். இப்படி அவன் தன் சொந்த வாக்கை மீறுவது, வாதைகள் வந்தபோது இஸ்ரவேலரை விடுகிறேனென்று சொல்லிப் பின்பு வாதை மாறினபோது அப்படி விடாத அவன் குணத்துக்கு எவ்வளவு ஒத்திருக்கிறது.

பேச்சு நிதானமில்லாதவன்.

மாயவித்தைக்காரரின் தோழன்.

மேலும் அவனைப்பற்றிய எகிப்திய சரித்திரங்களும், கல்வெட்டுகளும் சொல்வது யாதெனில், அவன் மாயவித்தை, மந்திரவித்தை, சூனியமிவைகளை நம்பி அப்படிப்பட்டவர்களோடு நட்பானவனென்பதே. மோசே அற்புதஞ் செய்தவுடனே அப்படிப்பட்டவர்களை அழைப்பித்தான். அவர்கள் வந்து தங்கள் தந்திரங்களைக் காட்டினார்களென்று மோசே சொல்வதற்கு எவ்வளவு ஒத்திருக்கிறது.

இந்தப் பார்வோனுடைய காலத்தைக் குறிக்கும் கல்வெட்டுகளிலும் சரித்திரங்களிலும் அதிகம் கவனிக்கப்படத்தக்கதாயிருப்பது யாதெனில், மற்ற மற்றப் பார்வோன்களின் காலத்தில் நடந்ததுபோல இவனுடைய காலத்தில் நாற்பது வருஷங்களாக, புதிய கட்டிடங்கள் கட்டப்படவில்லை. விசேஷ யுத்தங்களும் நடத்தப்படவுமில்லை என்பதே. கட்டுவேலைகளைச் செய்த இருபது லட்சம் இஸ்ரவேல் கூலியாட்கள் ஒரே முறையில் தேசத்தை விட்டுப் போனார்களென்றும், யுத்தஞ் செய்யும் திரளான சேனை முற்றாய்ச் சமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்திப்போனார்களென்றும் மோசே சொல்வது இதற்குப் போதிய நியாயமாயிருக்கவில்லையா? அதினால் மோசேயின் புத்தகத்தில் சொல்லியிருப்பது எவ்வளவு உறுதிப்படுகிறது.

புதிய கட்டிடம், யுத்தம் இல்லை.

மேலும், யாத். 1. 11-ல் இஸ்ரவேலரைக்கொண்டு பார்வோன், பித்தோம், ராமசேஸ் என்னும் பண்டசாலைப் பட்டினங்களைக் கட்டினானென்று சொல்லியிருக்கிறது. இந்தப் பண்டசாலைப் பட்டினங்கள் எவ்விடமிருந்ததென்று வெகு காலமாய் ஒருவரு மறியாதிருந்தார்கள். 1883-ம் ஆண்டு நாவில் (Monsieur Naville) என்னும் ஒரு பிராஞ்சிய துரை, மண்ணுக்குக் கீழ் மறைந்துபோயிருந்த பித்தோம் பட்டினத்தைக் கண்டுபிடித்தார். அங்கிருந்த பல கற்களில் பித்தோம் என்ற பெயர் வெட்டப்பட்டிருந்தது. ஏறக்குறையக் கட்டிடங்கள் முற்றும் செங்கல்லினால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதுவுமல்லாமல் யாத். 1. 14-ல் சாந்தும் செங்கல்லும் சேர்த்துக் கட்டினது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதற்கு ஒத்ததாய் பித்தோம் பட்டினம் சாந்துபோட்டு, செங்கல்லால் கட்டியிருக்கிறது. செங்கல்லைக் களிமண்போட்டுக் கட்டும் வழக்கமிருந்ததால் இது கவனிக்கப்படத்தக்கதாயிருக்கிறது. இன்

Pithom.

சாந்தும் செங்கல்லும்.

னும் அதிகம் கவனிக்கப்படத் தக்கதாயிருப்பது யாதெனில், சில கட்டிடங்களைச் சேர்ந்த செங்கற்கள் வைக்கோலோடு கலந்தவைகளும், வேறு சிலவோ வைக்கோலோடு கலவாதவைகளுமாயிருக்கின்றன. இது பார்வோன் இஸ்ரவேலரைக் கொடுங்கோன்மையாய் நடத்திச் சிலகாலம் வைக்கோல் கொடுத்துச் செங்கல் செய்வித்ததும், சிலகாலம் அதுவுங் கொடாமல் செங்கல் செய்வித்ததையும் எவ்வளவு உறுதியாக்குகிறது.

செங்கல்லும் வைக்கோலும்.

சங். 78. 12. அவர்களுடைய பிதாக்களுக்கு முன்பாக எகிப்துதேசத்து சோவான் வெளியிலே அவர் அதிசயமானவைகளைச் செய்தாரென்று சொல்லுகிறது. இதினால் மோசே பார்வோனுக்கு முன்பாக அற்புதங்களைச் செய்த இடம் சோவானென்று அறிகிறோம். மேலும் ஏசா. 30. 4-ல் பார்வோனுடைய உதவியைத் தேடிப்போகும் தானைபதிகள் சோவானுக்குப் போகிறார்களென்று சொல்லியிருக்கிறது. இவைகளால் பார்வோனின் அரமனை சோவானிலிருந்ததென்று அறிவோம். இங்கேதான் யாக்கோபும் அவன் புத்திரரும் பார்வோனுக்கு முன்பாகக் கொண்டுவந்து விடப்பட்டதாயிருக்கவேண்டும். ஆனால் இந்தச் சோவான் எங்கேயிருந்ததென்று சொல்லுவாரில்லை. 1884-ம் ஆண்டு மாசிமாதம் பெற்றிரி என்னும் ஒருவர் எகிப்துதேசத்தை ஆராய்வுபண்ணிக்கொண்டு போகையில் தனிஸ் என்று சொல்லப்படும் சோவான் பட்டினத்தைக் கண்டுபிடித்தார். பெருந்தொகையான கூலியாட்களைப் பிடித்து, நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாய் பட்டினத்தின்மேல் வந்து குவிந்த மண்ணையும் சருகு சண்டல்களையும் வெட்டிக் கடகங்களில் அள்ளித் தூரக் குவிப்பித்தார். இப்படிச் சில கிழமைகளாய் அள்ளிக்கொண்டுபோகையில் பெரிதான பட்டினம் வந்து வெளிப்பட்டது. அனேக கல்வெட்டுகளும் சற்சித்திரங்களும் வந்து மிதந்தன. இங்கே புதைந்துகிடந்த கற்களை வீடு கட்டும்படி ஜனங்கள் இங்கும் அங்கும் கிண்டியெடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டதால், விலையேறப்பெற்ற கற்களின் எழுத்துகளை வாசித்து விளங்கிக்கொள்வது கூடாமையாயிருந்தது. அங்கே பிரமாண்டமான சொரூபங்களும், ஒரு கோவிலும், பல வீடுகளும், வீட்டுத் தளபாடங்களும், மோதிரமுதலிய ஆபரணங்களும், அரிவாள் முதலிய ஆயுதங்களும், மண்பாத்திரங்களும், கற்சொரூபங்களும், பித்தளை வெண்கலச் சொரூபங்களுமாகிய

Petrie.

சோவான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

ஏராளமான சம்பத்துக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இதுதான் சோவானென்று முன்னே சொன்னோம்.

இதற்கு அடுக்க இருக்கும் ஒரு கல்லறையின் உட்சுவரிலே ஒரு சித்திரமிருக்கிறது. அதில் காட்டப்படும் சொரூபங்கள் யூதஜாதியை ஒத்ததாயிருக்கிறது. சித்திரமும் வெகு பழமை கொண்டதாயிருக்கிறது. அதில் காணப்படும் ஆண்களிலும் பெண்களிலும் எகிப்தியருடைய சாயலில்லை. ஒருவன் வீணை வாசித்துக்கொண்டு நடந்துபோகிறான். கழுதைகள் சுமை மிருகங்களா யிருக்கின்றன. அவைகள்மேல் பிள்ளைகள் இருத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். உடுப்புகள் சிறப்பாயினும், கொண்டு போகப்படும் தளவாடங்கள் சொற்பமாய்க் காணப்படுகிறது.

இஸ்ரவேலர் எகிப்துக்குப் போன பாவனை.

ஆண்களோடே பெண்களும் கூடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். தங்கிக் குடியிருக்க வந்தவர்களாய்த் தோற்றுகிறது. எகிப்துக்கு யாக்கோபின் வமிசத்தார் வந்தபோது இப்படித்தான் வந்திருப்பார்கள். அதைக் காட்டும்படி இது சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

இத்தொடர்பில் எகிப்தைச் சேராத இரண்டு காரியங்களைச் சொல்லுவேன்.

1. கி. பி. 70-ம் ஆண்டிலே தீத்து இராயனால் எருசலேம் பட்டினம் அழிக்கப்பட்டது. அவனுக்குப் புகழ்ச்சியாய் அதின் அழிவை நினைப்பூட்டும்படி ரோமையின் மந்திராலோசனைச்சபையார் ஒருவெற்றிவில்கட்டிடத்தை கட்டுவித்தார்கள். அது இந்நாள்வரைக்கும் ரோமை நகரத்திலே இருக்கின்றது.

தீத்துவின் வெற்றிவில்லு.

அந்த வெற்றிவில்லிலே எருசலேம் தேவாலயத்திலிருந்த கிளைவிளக்கும், சமுகத்தப்பமேடமும், யூபிலிவருஷத்தில் ஊதும் எக்காளமுமாகிய இவைகளின் சாயல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவை ரோமையிலே இன்றைக்கு மிருந்து இவைகளின் சாயலைக்குறித்து வேதத்தில் சொல்லியிருப்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

2. எருசலேம் அழிக்கப்பட்ட நாட்களிலே அஞ்சாப்பட்டயமென்று சொல்லப்படும் சில முத்திரைகள் அச்சடிக்கப்பட்டு அங்கங்கே வெகுமதிகளாய்க் கொடுக்கப்பட்டது. அதிலே

எருசலேம் அழிவைப் பற்றிய முத்திரை.

யூதேயாத் தேசமானது, சஞ்சலம் நிறைந்த ஒரு ஸ்திரீ ஒரு மரத்தின்கீழ்த் துக்கத்தோடு உட்கார்ந்திருக்கிற பாவனையாய்க் காட்டப்படுகிறது. இப்படி முத்திரை அச்சடிக்கப்பட்டதற்கு,

800 வருஷங்களுக்கு முன்னே ஏசாயா சொல்வது, (ஏசா. 3. 26.) "அவள் வெறுமையாக்கப்பட்டுத் தரையிலே உட்காருவாள்" என்பதே. எரேமியாவின் புலம்பல், 1. 1-வசனம் சொல்வது யாதெனில், "ஐயோ ஜனம்பெருத்த நகரி தனிமையாய் உட்கார்ந்திருக்கிறாளே; விதவைக்கு ஒப்பானாளே."

இவைகளெல்லாம் என்னத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. பழைய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விசேஷ சம்பவங்களையல்லவா? மனுஷர் அவிசுவாசிகளாய் அவைகளைக்குறித்து ஆட்சேபிக்கிற தற்காலத்திலே, செத்தவர்களை எழுப்பிச் சாட்சி சொல்லுவிப்பதுபோல, ஈராயிரம் மூவாயிரம் வருஷங்களாய் எகிப்தின் மண்மேடுகளுக்குக் கீழ் புதையுண்டுகிடந்த சரூபங்களையும் கல்வெட்டுகளையும் வெளியே கொண்டுவரப் பண்ணுகிறார். அம்மட்டோ? அந்தந்த இராஜாக்களையும் இராஜாத்திகளையுமே மெய்யாய் வெளியே கொண்டுவருகிறார். இவர்கள் சொல்லும் சாட்சியைத் தள்ளிவிடுவீர்களோ? இவைகளிலும் பார்க்க உத்தமமான சாட்சி வேறென்ன உண்டு?

21. அதிகாரம்.

THE MOABITE STONE.

(Sayce's Fresh Light from Monuments.)

மோவாபிய கல்.

முற்காலத்து மோவாபியர் வாசம்பண்ணின நகரமாகிய தீபோனில் (Dibon) 1869-ம் ஆண்டு ஒரு நூதன கல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது நாலடி உயரமும், இரண்டடி அகலமும், மேலே உருண்டை வடிவமுமான கருங்கல். இதில் பெனீஷிய பாஷையில் முப்பத்திநாலு வரிகளுள்ள ஒரு வாசகம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கல்லை இப்போ பாரிஸ் பட்டினத்து நூதனசாலையில் காணலாம். மோவாபியர் பாஷை யூதருடைய எபிரெய பாஷைக்கு மெத்த வித்தியாசமானதல்ல. அதை வாசித்துப் பார்த்தபொழுது, 2 இரா. 3. 4-ம் வசனத்தில் சொல்லப்படும் மோவாபிய இராஜாவாகிய மேசா

எழுதுவித்ததாக இருக்கிறது. அவன், இஸ்ரவேல் இராஜாக்களுக்குத் திறை கொடுக்கிறவனாயிருந்தும் ஆகாப் மரித்த பின்பு அப்படிச் செய்யாமல் கலகஞ்செய்து தன்னிஷ்டமானான். அப்போ, மேற்குறித்த அதிகாரத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி இஸ்ரவேலர் யூதர் ஏதோமியர் என்பவர்கள் ஒன்றாய்த் திரண்டு மோவாபியரோடு யுத்தஞ்செய்தார்கள். ஈற்றிலே மேசா வெற்றியடைந்து இஸ்ரவேலர்மேல் பழிவாங்கினான். அந்தக் கல்வெட்டின் மொழிபெயர்ப்பாவது:

"மேசாவாகிய நான் தீபோனியனும் மோவாபின் இராஜனுமாகிய காமோஷ் காத்தின் புத்திரன். என் பிதா முப்பது வருஷம் இராஜ்யபாரம் பண்ணினார். என் பிதாவுக்குப் பின்பு நான் இராஜ்யபாரம் பண்ணினேன். இந்தக் கல்லைக் கோக்கா பட்டினத்தில் காமோஷ் தேவனுக்குப் பிரதிஷ்டை செய்து இரட்சிப்பின் தூணாக நிறுத்தினேன். அவரே எங்களை கொள்ளையிட்டவர்கள் கையில் நின்று இரட்சித்து, என் சத்துருக்கள் எல்லார்மேலும், விசேஷமாய் இஸ்ரவேலின் இராஜாவாகிய உம்ரியின்மேலும் வரவேணுமென்று நான் விரும்பினவைகளெல்லாம் நிறைவேறச் செய்தவர். காமோஷ் தன் தேசமாகிய மோவாபின்மேல் கோபமாயிருந்ததினால் அவர்கள் மோவாபை அனேகநாள் உபத்திரவப்படுத்தினார்கள். அவனுடைய மகன் அவனுக்குப் பின்பு இராஜாவானான். அவனும் நான் மோவாபை உபத்திரவப்படுத்துவேனென்றான். என் நாட்களில் காமோஷ் என்னைப்பார்த்து, வா, நாங்கள் போவோம். அவன்மேலும் அவன் வீட்டின்மேலும் என் விருப்பம் நிறைவேறச் செய்வேன். இஸ்ரவேலருக்கு நித்தியமான அழிவு உண்டாக்குவேன் என்றார். உம்ரி மெதிபாதேசத்தைப் பிடித்திருந்தான். அவன் காலத்திலும் அவன் மகன் காலத்திலும் நாற்பது வருஷமாக அந்தச் சத்துருக்கள் தேசத்தைச் சதந்தரித்தார்கள். என் காலத்தில் காமோஷ் தேசத்தின்மேல் இரங்கினார். நான் பாகால்மெயோனை அரணபடுத்தி, அதிலே குளத்தை உண்டாக்கி கீரியாத்தீமை அரணிப்பாக்கினேன். பழையகாலந் தொடுத்து காத்தியர் அஸ்தரோத்தில் குடியிருந்தார்கள். இஸ்ரவேலின் இராஜா அஸ்தரோத்தை தனக்கு அரணிப்பாக்கியிருந்தான். நான் அதின் மதில்கள்மேல் சாடி அதைப் பிடித்து, காமோஷுக்கும் மோவாபுக்கும் சந்தோஷமுண்டாக மதிலில் நின்ற யுத்தவீரரையெல்லாம் கொன்றேன். கொள்ளைப் பொருள்

Chemosh.

களையெல்லாம் அதில் நின்றெடுத்து கேஜாத்திலே காமோஷுக்கு காணிக்கையாகச் செலுத்தினேன். சீரோனின் மனுஷரையும், மொகரூத்தின் மனுஷரையும் அங்கே குடியிருத்தினேன். இஸ்ரவேலுக்கு விரோதமாய்ப் போய் நேபோவைப் பிடியென்று காமோஷ் எனக்குச் சொன்னார். நான் இராத்திரியிலே போய், காலைதொடுத்து மத்தியானம்வரைக்கும் அதற்கு விரோதமாய்ப் போர்செய்து அதைப் பிடித்து ஏழாயிரம்பேரைக் கொலைசெய்தேன். ஸ்திரீகளையும் கன்னிகைகளையுமோ நான் கொல்லவில்லை. அவர்களை அஸ்தார் காமோஷுக்கு நேர்ந்துவிட்டேன். யாபேயின் பாத்திரங்களை அதில் நின்றெடுத்து காமோஷுக்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்தினேன். இஸ்ரவேல் இராஜா என்னோடு யுத்தம்பண்ணினபொழுது யாகாசைத் தனக்கு அரணாக்கிக்கொண்டான். காமோஷ் அவனை அதில் நின்று துரத்தினார். நான் மோவாபிலிருந்த இரண்டிலட்சம் வறிஞரை யாகாஸில் குடியிருத்தி அதைத் தீபோனோடு சேர்த்தேன். நான் கேக்காவையும், சோலைமதிலையும் பட்டினத்து மதிலையும் கட்டி, கதவுகள் போட்டு, கோபுரங்களை யுண்டாக்கி, அரமனையையுங் கட்டி, மதில்களுக்குள் குற்றவாளிகளுக்காக மறியல் வீடுகளையும் உண்டாக்கினேன். கேக்காவின் மதில்களுக்குள் தண்ணீர் தொட்டிகளில்லை. ஒவ்வொருவனும் தன் தன் வீட்டில் தண்ணீர்த்தொட்டிகளை உண்டாக்கிக்கொள்ளுங்களென்று நான் ஜனங்களுக்குக் கற்பித்தேன். இஸ்ரவேலரில் நான் சிறைப்பிடித்து வந்தவர்களைக்கொண்டு கேக்காவுக்கு அகழி வெட்டுவித்தேன். நான் அரியோரைக் கட்டி அர்னோன் ஆற்றுக்கு மேலாய் ரோட்டுப் போடுவித்தேன். அழிக்கப்பட்டிருந்த பெத்பாமோத்தைக் கட்டினேன். தீபோனியரின் ஆயுததாரிகளால் இடிபட்டுக்கிடந்த பேசாரை நான் திரும்பக் கட்டினேன். இப்பொழுது சகல தீபோனியரும் இராஜாவுக்கு அமைந்திருந்தார்கள். என் தேசத்தோடு நான் புதிதாய்ச் சேர்த்த பிக்கிரானிலிருந்து இராஜ்யம் பண்ணினேன். நான் மெ[illegible]லையும், பெத்டிப்பினர் தீமையும், பெத்பாகால்மெயோனையும் கட்டி தேசத்திலிருந்த வறியவர்களை அங்கே குடியிருத்தினேன். பழைய காலந்தொடுத்து ஏதோமியர் ஒரோனாயீமில் வாசம்பண்ணினார்கள். போய், ஒரோனாயீமுக்கு விரோதமாய் யுத்தஞ்செய்து அதைப் பிடியென்று காமோஷ் எனக்குச் சொன்னார். நான் யுத்தஞ்செய்து அதைப் பிடித்தேன். காமோஷ் அதை என் நாட்களில் எனக்குத் தந்தார். ஆகையால் நான்" (அப்பால் எழுத்துச் சிதைவாயிருக்கிறது.)

மேலே சொல்லப்பட்ட கல்வெட்டு பழைய ஏற்பாட்டின் சரித்திரப் புத்தகங்களிலுள்ள ஓர் அதிகாரம்போல் காணப்படுகிறது. சொற்கள்மாத்திரமல்ல சொல்தொடர்புகளும் வேதத்தில் காணப்படுகிறவைகளா யிருக்கின்றன. அதிகம் கவனிக்கப்படத்தக்கதாயிருப்பது, மோவாபியருக்கு, காமோஷ் பிரதான தேவனாயிருப்பது மாத்திரமல்ல, அவன் மாத்திரம் தேவனாய் வணங்கப்பட்டதாயுங் காணப்படுகிறது. அசீரிய இராஜாக்கள் தாங்கள் அடைந்த வெற்றியை அசூர் என்னுந் தேவனால் பெற்றதாக அறிக்கையிடுவதுபோல, மேசாவும் தான் அடைந்த வெற்றிகளை, காமோஷ் தேவனால் அடைந்ததாக அறிக்கையிடுகிறான். போ, நேபோவைப் பிடியென்று காமோஷ் மேசாவுக்கு சொன்ன வார்த்தைகள், போ, பெலிஸ்தியரை அடியென்று (1 சாமு. 23. 2.) கர்த்தர் தாவீதுக்குச் சொன்ன வார்த்தைகள்போலவே இருக்கிறது. கானானியரை இஸ்ரவேலர் முன்னின்று துரத்துவேனென்று தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்ததுபோல, தன் சமுகத்தை விட்டு இஸ்ரவேலரைக் காமோஷ் துரத்தினானென்று மேசா சொல்லுகிறான். சாமுவேல் எபெனேசர் (1 சாமு. 7. 12.) என்ற கல்லை நிறுத்தினதுபோல, மேசாவும் காமோஷுக்கு இரட்சிப்பின் கல்லை நிறுத்துகிறான் என்னப்படுகிறது. "கர்த்தர் இஸ்ரவேலின்மேல் கோபம் மூண்டவராகி" என்று நியா. 2. 14-ல் சொல்லியிருப்பதுபோல, காமோஷ் தன் தேசத்தின்மேல் கோபமாயிருந்தாரென்று சொல்லப்படுகிறது சங். 59. 10-ல் தேவன் என் சத்துருக்களுக்கு வரும் நீதிசரிக்கட்டுதலை நான் காணும்படி செய்வாரென்று சொல்லியிருப்பதுபோல என் சத்துருக்கள் மேல் நான் விரும்புபவைகள் வருவதை நான் காணச்செய்தாரென்று மேசா சொல்லுகிறான்.

இப்படி மேசா ஒருமுறை வெற்றிகள் அடைந்தாலும், பின்பு, இஸ்ரவேல் இராஜாவும், யூதர் இராஜாவும், ஏதோமியரும், திரண்டு இரண்டாம் முறையாய் மேசாவோடு யுத்தஞ் செய்து அவனை முறிய அடித்தான். அப்படி அவன் அபஜயமடைந்தபொழுது தான் 2 இரா. 3. அதிகாரத்தில் சொல்லியபடி மேசா தன் பட்டத்துக்குரிய மூத்தமகனைக் காமோஷுக்குப் பலி செலுத்தினான்.

இவ்வித அபூருவமான கல்வெட்டுகள் யூதருடைய சரிதத்தை எவ்வளவாய் அத்தாட்சிப்படுத்துகிறது.

22. அதிகாரம்.

CHRISTIANITY RENEWS MAN.

கிறிஸ்துமார்க்கம் மனிதனைப் புதுப்பிக்கிறது.

மனிதனுடைய பிரதானமான கேடும் மற்றுஞ் சகல கேடுகளுக்குக் காரணமுமாயிருப்பது மனிதனுடைய தீமையே. இந்தத் தீமையை மாற்றாவிட்டால் மனிதனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் நன்மை இல்லை. இதை மாற்றும் மார்க்கமே தேவனால் வரத்தக்கது. கிறிஸ்துமார்க்கமொன்றே இதைச்செய்கிறதென்று இந்த அதிகாரத்தில் காட்ட விரும்புகிறோம். அதை நீங்கள் காணும்படி கிருபையுள்ள தேவன் உதவிசெய்வாராக.

வேதம் மனந்திரும்புதலைப் போதிக்கிறது.

1. மனுஷர் தங்கள் தீமைகளை விட்டு முற்றாய்த் திரும்பும்படி வேதம் போதிக்கிறதென்பதை ஒருவரும் மறுக்கமாட்டார்கள். கிறிஸ்து இயேசுவினுடைய பிறப்பு தேவதூதனால் அறிவிக்கப்பட்டபோது, மத். 1. 21. "அவர் தமது ஜனங்களின் பாவங்களை நீக்கி அவர்களை இரட்சிப்பார்" என்று சொல்லப்பட்டது. பாவங்களை நீக்கியென்பது பாவங்களைச் செய்யாமல் மாற்றி என்பதே. அந்த இயேசு பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினபோது, யோவா. 3. 3. ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய இராஜ்யத்தைக் காணமாட்டானென்று உபதேசித்தார். மறு பிறவியென்பது இந்துசமயம் சொல்லும் பல பிறவியல்ல. ஆத்துமா பாவத்தை விட்டு முற்றாய்த் திரும்புதலாகிய மாறுதலே. இந்த மாறுதல் வேதத்தில் விசேஷமான போதனையாயும் வேதத்திலே பலவிடங்களிலும் வற்புறுத்தப்படும் போதனையாயுமிருக்கிறது. இயேசுகிறிஸ்து உலகமெங்கும் பிரசங்கிக்கும்படி சீஷரை அனுப்பினபோது சொன்னது, லூக். 24. 47. "மனந்திரும்புதலும் பாவமன்னிப்பும் அவர் மூலமாய் சகல தேசத்தாருக்கும் அறிவிக்கப்படவேண்டியது" என்பதே. இங்கே மனந்திரும்புதலென்பதுதான் பாவத்தைவிட்டுத் திரும்புதல். தேசமெங்குந் திரிந்து பிரசங்கஞ் செய்துகொண்டுவந்த பவுல் அப்போஸ்தலன் தான் பிரசங்கித்துக்கொண்டுவந்ததென்னவென்று சொல்லுகிறார். அப். 20. 20. "தேவனிடத்துக்கு மனந்திரும்புவதைக்குறித்தும் நம்மு

டைய கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசிப்பதைக்குறித்தும் நான் யூதருக்கும் கிரேக்கருக்கும் சாட்சியாக அறிவித்தேன்'' என்பதே. இந்தப் பவுல் கலாத்திய சபையாருக்குச் சொல்வது, கலா. 6. 15. ''கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் விருத்தசேதனமுமொன்றுமல்ல, விருத்தசேதனமில்லாமையுமொன்றுமல்ல, புதுச்சிருஷ்டியே காரியம்.'' இங்கே புதுச்சிருஷ்டி யென்பதுதான் முன்னே மறுபிறப்பென்ற மாறுதல். மேலும் தீத்துவென்ற போதகருக்கு பவுல் எழுதும்பொழுது சொல்வது, தீத்து 3. 5 ''மறுஜென்ம முழுக்கினாலும் பரிசுத்தாவியினுடைய புதிதாக்குதலினாலும் நம்மை இரட்சித்தார்.'' இப்படியே பாவங்களை விட்டுச் சீரடைதல் இன்றியமையாத காரியமாய் வேதம்போதிக்கிறது.

தேவ ஆவியினாலே மாறுதல் அடைகிறார்கள்.

மேலும் மேற்சொல்லிய மறுபிறப்பு உண்டாகும்படி தேவன் தமது பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுக்கிறாரென்றும், அதினாலேதான் அவர்கள் புதுச்சிருஷ்டிகளாகிறார்களென்றும் வேதம் போதிக்கிறது. யோவான் 3. 5—ல் ''ஒருவன் ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறவாவிட்டால், தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான்'' என்று சொல்லப்படுகிறது. தீத்து 3. 5. ''மறுஜென்ம முழுக்கினாலும் பரிசுத்தாவியினுடைய புதிதாக்குதலினாலும் நம்மை இரட்சித்தார்'' என்று சொல்லப்படுகிறது. மனுஷர் தங்கள் பாவச்சுபாவத்தை மாற்றத் தங்களால் கூடாதென்று உணருகிறபடியினாலே, ஆரேன் அப்படி மாறுகிறார்களென்று நம்பவும்மாட்டார்கள். ஆகையால் அதை நம்பத்தக்கதாய் தேவனுடைய விசேஷ ஒத்தாசையினாலே அது நடக்கிறதென்றும் வேதஞ் சொல்லுகிறது.

போதகர்களும் மனந்திரும்புதலையே பிரசங்கிக்கிறார்கள்.

2. கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் பிரசங்கிக்கும் மிஷனரிமாரும் போதகர்களும் இந்த உபதேசத்தை அவ்வளவு பிரதானமாய் பிரசங்கிக்கிறார்களென்பதும் மறுக்கக்கூடாதகாரியம். ஏனெனில் அவர்கள் போதிக்கும் விசேஷமான வழி வேதத்தைக் கொடுத்து அதை ஜனங்கள் வாசிக்கப்பண்ணுவதே. அப்படி அவர்கள் வேதத்தை வாசித்தால் மேற்சொல்லிய போதனையையே காண்பார்களென்பது வெளிப்படை. மேலும் அவர்கள் அப்படிப் போதிப்பதை நீங்களே கேட்டிருக்கக்கூடும். அவர்கள் பிரசங்கத்தை நீங்கள் ஆரேன் ஒருக்காலும் கேட்டிராவிட்டால் முதற்காண்கிற போதகரிடம் அதை விசாரியுங்கள், அவர் சொல்லுவார். அப்போ அறிந்து

கொள்ளுங்கள். ஆகையால் வேதம்மாத்திரமல்ல, அதைப் போதிப்பவர்களும் ஒருவன் பாவத்தைவிட்டு மனந்திரும்பியே கிறிஸ்தவனாகவேண்டுமென்று பிரசங்கிக்கிறார்களென்பதற்கு வழக்கில்லை. ஆனால் அப்படி மனந்திரும்புகிறார்களோ? அது உண்மையோ? அது நடக்கிறகாரியமோ? இதுதான் நிதானிக்கப்படவேண்டியது. இது உண்மையாயும், மறுமார்க்கங்களி
னால் பாவத்தைவிட்டுத் திரும்புதல் உண்டாகிறதில்லையுமா
னால் நிசமாய்க் கிறிஸ்துமார்க்கம் மாத்திரமே நல்ல மார்க்கமா
யும், அதையே எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியதாயும்,
அது தேவனால் வந்ததென்று சொல்லவேண்டியதாயுமிருக்கும்.
கிறிஸ்துமார்க்கம் மனிதனுடைய சீர்கேட்டை மாற்றி அவனை
நல்லவனாக்குகிறதோ?

பரிசுத்தராகிறதாய்ப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

அப்படியான மாறுதல் உண்டாகிறதாய்க் கிறிஸ்தவர் பேசிக்கொள்வது நிசமானகாரியம். ஒருவனைக் கிறிஸ்தவனாய்ச் சபையிலே சேர்க்குமுன் சபைகூடி ஆலோசனைசெய்யும்போது இவன் தன் பாவங்களைவிட்டுத் திரும்பியிருக்கிறானோ வென்பதே அவர்கள் செய்யும் பிரதான விசாரணை. அப்படி அவன் முன் செய்துவந்த பாவங்களைவிட்டுத் திருந்தியிருப்ப
தைக் காண்கிறீர்களோவென்று அவனை அறியாதவர்கள்
அறிந்தவர்களிடம் விசாரிக்கிறார்கள். ஆம் என்று சொன்னால்.
பின்பு அவனிடத்திலே அவர்கள் கேட்பது நீ மாறவந்த எது
வென்ன, எப்போ அந்த மாறுதல் துவங்கினது, உன் இரு
தயம் மாறியிருக்கிறதென்று உனக்கு எப்படித் தெரியுமென்று
கேட்கிறார்கள். அவன் சொல்லும் மறுமொழிகளால் அவனி
ருதயம் மாறியிருக்கிறதென்று அறிந்தால் கிறிஸ்தவனென்று
ஞானஸ்நானங்கொடுத்து தங்கள் சபையில் சேர்த்துக்கொள்
வார்கள். மறுமார்க்கத்தார் தங்கள் மார்க்கத்திலே ஒருவனைச்
சேர்த்துக்கொள்வது இப்படியல்ல, நடைகுணங்கள் சீராய் வந்
திருக்கிறதோவென்று பாராமல், சில வெளிக்கிருத்தியத்தை
மாத்திரம் செய்யச் சம்மதித்தால் தங்கள் மார்க்கத்தவர்களாய்
ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இது ஒரு பெரிய வித்தியாசமல்லவோ?

திரளானவர்கள் திரும்புகிறதாய் புதினங்கள் சொல்லுகிறது.

4. இப்படியே, அங்கங்கேயிருக்கும் போதகர்மார் பாவங்களைவிட்டுத் திரும்பி தங்கள் சபையிலே சேருபவர்களின் பெயர்களை எழுதிவைத்து, வருஷமுடிவிலே இத்தனைபெயர் மனந்திரும்பினார்களென்று தொகைகளைச் சொல்லுவார்கள். இன்னதேசத்துச் சபைகளிலே சேர்ந்தவர்கள்

இத்தனையாயிரம், இத்தனை இலட்சம் என்று சொல்லுவார்கள். புதினக்கடுதாசியில் அச்சடிப்பார்கள். இவ்விதமாய்ச் சேர்ப்பதும் கணக்கிடுவதும் பிறசமய தேசங்களிலிருக்கும் மிஷன் ஸ்தானங்களில் மாத்திரமல்ல, மிஷனரிகளிருந்து வரும் கிறிஸ்தவ தேசங்களிலும் அப்படியே நடக்கிறது. இப்படியே வருஷாவருஷம் திரளான மனுஷர் பாவத்தை விட்டுத் திரும்புகிறதாய் அறிவிக்கப்படுகிறது. இப்படிப் பாவத்தை விட்டு மனந்திரும்பிவருகிறதாய் மறுமார்க்கத்தவர்கள் பேசிக்கொள்வதில்லை. அப்படி நடந்தால் அல்லவோ பேசிக்கொள்வார்கள்.

பிள்ளைகள் மனந்திரும்புமட்டும் கிறிஸ்தவர்களல்ல.

5. கிறிஸ்தவர்களின் பிள்ளைகளிருக்கிறார்களே, அவர்கள் பெற்றோர் கிறிஸ்தவர்களானதால் அவர்களும் கிறிஸ்தவர்களென்று எண்ணப்படுகிறதில்லை. அவர்களும் இருதயமாறுதல் அடைந்து புதுச் சிருஷ்டிகளானார்களென்று காணப்படும்பொழுதுதான் அவர்களும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். அப்படி இருதயமாறுதல் அடையாவிட்டால் கிறிஸ்தவர்களாய் எண்ணப்படமாட்டார்கள். ஆகையால் கிறிஸ்தவர்களிருக்கிற தேசத்திலே கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதவர்களுமிருக்கிறார்கள். பாவத்தைவிட்டுத் திரும்புகிறவர்கள் சபையிற்சேர்ந்து கிறிஸ்தவர்களாகிறார்கள். மற்றவர்கள் பாவத்தை விடாமலும் கிறிஸ்தவர்களாகாமலும் இருக்கிறார்கள். மறுமார்க்கங்களிலோ அப்படியிருக்கிறதில்லை. இந்துக்களுடைய பிள்ளைகள் இந்துக்கள்தான். அவர்களில் ஒரு மாறுதல் கண்டல்ல அவர்கள் இந்துசமயத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இதுவே இஸ்லாம் மார்க்கத்திலும் மற்றெந்த மார்க்கத்திலும் செய்யப்படுவது.

பிள்ளைகளெல்லாரும் தீயசுபாவத்தோடே பிறக்கிறார்கள். அந்தச் சுபாவத்தோடே தங்கள் தங்கள் மார்க்கத்தில் நிற்கிறார்கள். கிறிஸ்துமார்க்கத்திலோ, அந்தச் சுபாவத்தை விட்டுப் பரிசுத்தாவியினால் சீர் அடைந்தவர்களே சேருகிறார்கள். மேலும் பிறசமயத்தாரின் மனந்திரும்புதலுக்காக கிறிஸ்தவர்கள் பிரார்த்தனை செய்வதுபோல அவர்கள் தங்கள் சொந்தப்பிள்ளைகளுடைய மனந்திரும்புதலுக்காகவும் ஜெபம்பண்ணுகிறார்களென்பதை உங்களில் சிலர் அறிந்திருக்கக்கூடும். மேலும் ஒருவனைக் கிறிஸ்தவபோதகனாக நியமனஞ்செய்யும்போது, நியமனஞ்செய்யும் போதகன்மாரும் சபையாரும் விசேஷமாய்ப் பார்ப்பது, இவர் சகல பாவங்களையும்விட்டு புதுஜென்மமாய்ப்

குருநியமத்திலும் இதுவே கவனிக்கப்படுவது.

பிறந்தவரோ என்பதே. அப்படித்தானென்று திருப்திகரமானால்தான் அவர் சிரசில் கைவைத்து குரு நியமனஞ்செய்வார்கள். இவைகளாலும் புதுச்சிருஷ்டி அடைந்தே மனுஷர் மெய்யான கிறிஸ்தவர்களாகிறார்களென்று காணலாம்.

இதினாற்றான் கிறிஸ்தவர்கள் நம்பப்படுவது.

6. மனுஷர் கிறிஸ்தவர்களாகும்பொழுது இப்படி நல்லவர்களாவதினாலேதான் கிறிஸ்தவதேசங்களில் மனுஷர் ஒருவரை ஒருவர் அவ்வளவாய் நம்புவது. வெகுதொகையான பணங்களை அவர்கள் வசம் நம்பிக் கொடுப்பதுமாத்திரமல்ல, தங்கள் பெண்பிள்ளைகளைத் தானும் நம்பி பிறர்பராமரிப்பின்கீழ் விடுகிறார்கள். வேறெந்தமார்க்கத்திலே அப்படி நடக்கக்கூடும். வளர்ந்த பெண்பிள்ளைகள் படிக்கிற விடுதிப் பாடசாலைகள் கிறிஸ்துமார்க்கத்திலன்றி வேறெந்த மார்க்கத்தில் காணலாம். அப்படியில்லாதிருப்பதென்ன? சரியான மனுஷர் மறுமார்க்கங்களிலில்லாதபடியினால் அல்லவோ? இந்துசமய நாடுகளிலே தீட்சை வைக்கும் குருமாரிருக்கிறார்கள். புராணகாவியங்கள் படிக்கும் உபாத்திமாரிருக்கிறார்கள். திருவிழாக்கள் நடத்தும் கோவில் முதலாளிகளிருக்கிறார்கள். சன்னியாசி தவத்திகளென்பவர்களிருக்கிறார்கள். அவர்களை நம்பி தங்கள் பெண்பிள்ளைகளை அவர்களிடம் படிக்கவிடுவார்களோ? மிஷனரிமார்கள் வைத்திருக்கும் பெண்பிள்ளைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஜனங்கள் தங்கள் பெண்பிள்ளைகளை அனுப்புகிறார்களே. அது கிறிஸ்துமார்க்கம் மனுஷனை முற்றும் நல்லவனாக்குகிறதென்பதைக் காட்டுகிறதல்லவா? அப்படியான இடங்களில் ஒரு தவறு நடந்திருக்கக் கூடாதாவென்றால், அந்த முதலாளி நம்பப்படக் கூடாதவனானதினாலல்ல அவனுடைய சகல பராமரிப்பையும் விழிப்பையுங் கடந்து எங்கேயோ தீமை நடந்துபோயிற்றென்றே எல்லாரும் சொல்லுவார்கள். அப்படியே உத்தமமான பிதா மாதாவின் கீழிருக்கும்பொழுதும் எப்போவேனும் நடந்துபோகிறதுண்டு. அதினால் பிதா மாதா நம்பப்படக் கூடாதவர்களென்று நாம் சொல்லுகிறதில்லையே. கிறிஸ்துமார்க்கம் வழங்குகிற தேசத்திலும் அவிசுவாசிக்குக் கீழாயிருக்கும் ஒரு பெண்பாடசாலையைக் காட்டுங்கள். அப்படியான ஒரு விடுதிப்பாடசாலையையுங் காணமாட்டீர்கள். கிறிஸ்துமார்க்கம் மனுஷனின் பாவசுபாவத்தை மாற்றுகிறதென்பதற்கு இது எத்தனை பெலத்த சாட்சியாயிருக்கிறது.

வேறெந்த மார்க்கத்தில் எப்பிள்ளைகளுக்கும் பாடசாலைகளுண்டு.

7. கிறிஸ்தவர்களுக்குள் பாவஞ்செய்கிறவர்க ளில்லையோ,
மறுசமயங்களில் நன்மைசெய்கிறவர்களில்
லையோ வென்று சிலர் கேட்கக்கூடும்.

கிறிஸ்தவர்களுக்குள் பாவிக ளில்லையோ.

கிறிஸ்தவர்க ளென்பவர்களுக்குள் பாவஞ்செய்கிறவர்களி
ருப்பதுண்டு. ஆனால் அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களல்ல, இப்படி
மாரீசமான சில கிறிஸ்தவர்களிருந்தாலும் முற்றும் சரியான
கிறிஸ்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். மறுசமயங்களிலே முற்றும்
சரியானவர்கள் ஒருவருமில்லை. நாலு ஆறு காரியத்திலே சரி
யானாலும் வேறிரண்டு மூன்றிலே தவறாயிருப்பார்கள். நீங்
கள் நல்லாய் அறிந்த சைவர் வைணவர் பலரிருக்கிறார்கள்.
இவர்களி லெந்த ஒருவன் முற்றும் சரியானவனென்று சொல்
லக்கூடும். இவன் செய்வது முற்றும் சரியென்று சொல்லத்
தக்கவனொருவனை நீங்களறிந்திருந்தால் அவன் பேருரைச்
சொல்லுங்கள். நினைத்துப்பாருங்கள், தூரத்திலே ஒருவனி
ருக்கிறானென்று சொல்வது போதாது. அவனுடைய குணம்
நடையை அறியமாட்டீர்கள். அறிந்தவர்களுக்குள்ளே அப்
படி யொருவனைக் காணமாட்டீர்கள். கிறிஸ்தவர்களுக்குள்
ளேயோ முற்றுஞ் சரியானவர்களென்று சொல்லத்தக்க பலர்
இருக்கிறார்கள். ஒருவேளை சிலரை நீங்களும் அறிந்திருப்
பீர்கள். பாவஞ்செய்கிற கிறிஸ்தவர்க ளிருக்கிறார்களென்று
சொன்னேனே. அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களல்ல. ஒல்லி என்று
சொல்லப்படும் தேங்காய் வெளியிலே தேங்காயாய் தோற்று
வதுபோல, அப்படிப்பட்டவர்கள் வெளியிலே கிறிஸ்தவர்க
ளாய்த் தோற்றுகிறார்கள். ஆனால் உள்ளே கிறிஸ்தவர்களல்ல.
அப்படிப்பட்ட மாரீசக் கிறிஸ்தவர்களைப்பற்றி அவர்கள் அதிக
தண்டனை அடைவார்களென்று வேதஞ் சொல்லுகிறது. அறிந்
தும் அதின்படி செய்யாதவன் அனேக அடிகளைப் பெறுவா
னென்றே வேதஞ் சொல்லுகிறது.

அப்படித்தான் எங்கள் சமயத்திலும் எல்லாரும் நல்ல சைவ
ரல்ல, நல்லவர்க ளல்லாதவர்கள்தான் பாவஞ்செய்கிறது. மெய்
யான சைவர் பாவஞ்செய்கிறதில்லை என்று சொல்லக்கூடும்.
சைவரில் பலர் பாவிகளாயிருந்தாலும் சிலராவது முற்றும் சரி
யான சுத்தராயிருக்கவேண்டுமே. அப்படி யிருக்கிறதை நீங்கள்
காணவில்லையே. சைவசமயத்தால் முற்றும் சரியாக்கப்பட்ட
வர்கள் இல்லை என்று முன் காட்டினோமே.

பின்னை, பிறசமயங்களிலும் நல்லவர்களில்லையோ வென்
றால், நாலு ஆறு காரியங்களிலே நல்லவர்களல்லாது, எல்லா

வற்றிலும் நல்லவர்களல்ல. மது ...ஞ்செய்யாத பலரிருக்கி
றார்கள். விபசாரஞ் செய்யக்கூடும் அப்ப்டிச் செய்யாமலு
மிருப்பவர்களுண்டு. ஆனால் பொய்சொல்லுவார்கள். அப்
படியும் செய்யாதவர்கள் சிலரிருக்கக்கூடும். ஆனால் தன்
பாடும் தானுமாய் பொருள் சம்பாத்தியமே தியானமாயிருப்பார்
கள். அப்படியுமில்லாவிட்டால், பெருமை, எரிச்சல், கோபம்
மேற்பட்டவர்களாயிருப்பார்கள். கீர்த்தி, புகழ், கனிசம் என்
பவைகளில் பேர் வாஞ்சையுடையவர்களா யிருப்பார்கள், சுய
நன்மையையன்றி பிறர் நன்மை விரும்பித் தேடுகிறவர்களாயி
ரார்கள். இப்படியொன்றிலும் குறைவற்றவர்களாயிருக்கப் பிர
யாசப்படுகிறவர்களைக் காணமாட்டீர்கள்.

கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளே தப்பிதமான சிலரிருப்பதைக்கண்டு,
இவர்கள்தான் கிறிஸ்தவர்களென்று குற்றம் பிடிப்பதுபோல
ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவனிலே ஒருநாள் காணப்பட்ட ஒரு சிறு
குற்றத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு இவனோ நல்ல கிறிஸ்தவ
னென்று சிலர் சொல்வதுண்டு.

மனந்திரும்பினவர்களென்று சொல்பவர்களில் ஒருக்காலும்
ஒரு பாவமும் காணப்படுவதில்லையென்று நாங்கள் சொல்
லுகிறதில்லை. பாவமில்லாதிருப்பதுதான் அவர்கள் விருப்பம்,
அவர்கள் பிரயாசம். அதற்காகத்தான் அதிக வாஞ்சையாய்ப்
பிரார்த்திப்பார்கள். தேவாவியின் ஒத்தாசையையும் தேடுவார்
கள் என்பதே நாங்கள் சொல்வது. அதிக கவனமாய் நடக்
கிறவனும் சிலவேளை வழுக்கி விழுந்துபோகிறதுபோல, கிறிஸ்
தவனும் நினையாதநேரத்திலே தவறி விழுந்துபோகக்கூடும்.
அப்போது அவன் அதிக துக்கப்பட்டுப் பாவமன்னிப்புக் கேட்
பதுமன்றி பாவம் செய்யாதபடி அதிக விழிப்பாயிருப்பான்.
இப்படிப் பாவத்தைச் செய்யாதபடி விரதமாயிருக்கும் கிறிஸ்
தவனுக்கும், அப்படியல்லாதவர்களுக்கும் வித்தியாசமில்லையா?
இந்த வித்தியாசத்தை சரியாய்க் காட்டும்படி வாசிக்கும் சிநே
கிதனிடம் ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். நீ, ஒரு
சைவனாய் அல்லது இஸ்லாம்மார்க்கத்தவனா யிருக்கலாம். தேவ
னுக்கு முன்பாக மனநேர்மையாய்ச் சொல்லு, நீ தவறென்
றும், பாவமென்றும் அறிந்த ஒன்றையும் செய்துவருகிறதில்
லையா? ஒருக்காலும் அப்படி ஒன்றைச் செய்ததில்லையோ
வென்று நான் கேட்கவில்லை. ஆனால் ஏதேன் சில பாவத்தை
சோதனை நேரிடும்போது செய்து செய்து கொண்டுவரவில்
லையா? வேறொருவிதமாய்க் கேட்கிறேன். பாவமென்று நீ ய
றிந்தவைகளைவிட்டு நடப்பது உனது விரதமென்று சொல்லக்

கூடுமோ? உன் மறுமொழுகுள் [illegible]ன. அதை மனதிலே அவதானித்துக்[illegible]மய். பின்பு நீ நல்ல கிறிஸ்தவனென்று எண்[illegible]கிற ஒருவனிடம் போய் மேற்குறித்த [illegible]கள்விகளைக் கேள். தான் ஏதேன் ஒரு பாவத்தில் நாள் [illegible]ட்டுவரவில்லையென்றும், பாவத்தை விட்டுச் சீராவதே என் வ்ரதம், அதுவே தான் நிறைவேற்ற எண்ணியிருக்கும் நேர்த்தி[illegible]கடனென்றுஞ் சொல்லுவான். அதை [illegible]ம்ப. உன் மனதைச் சொன்னபோது அவன் நம்பவேண்டியது[illegible] [illegible] தன் மனதைச் சொன்னபோதும் நீ நம்பவேண்டாமோ? ஏன், நீ சுத்தன் அவன் பொய்யனோ? இதுதான் கிறிஸ்தவனுக்கும் கிறிஸ்தவனல்லாதவனுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசம்.

கிறிஸ்தவனின் வித்தியாசம்.

8. பிறமார்க்கங்களில் தெய்வபக்தியொன்று, சன்மார்க்கம் வேறொன்று. கிறிஸ்துமார்க்கத்திலோ இரண்டுமொன்று. உதாரணமாய் ஒருவன் சிவபத்திமானாயிருந்து அந்திசந்தி அனுஷ்டானஞ்செய்து கோவில் தரிசனைபண்ணி, உபவாசம், நோன்பு முதலிய கிருத்தியங்களைக் கைக்கொண்டு வரலாம். அவைகளினால் அவன் அதிக சன்மார்க்கனென்று ஜ[illegible] எண்ணிக்கொள்ளுகிறதில்லை. கோவில்களில் வசிக்கும் தாசிகளும் இவைகளைச் செய்துவருகிறார்களே. அதற்கு மாறாய் ஒருவன், கிறிஸ்தவனாய் ஜெபம்பண்ணுகிறவனும், வேத வசனத்தை வாசிக்கிறவனும் ஓய்வுநாளை அனுசரிக்கிறவனுமாயிருந்தால் அவன் அவசியம் சன்மார்க்கனாயுமிருப்பானென்று ஜனங்கள் நம்புகிறார்கள். ஒருமுறை வேதத்தை நம்பாத ஒரு வாலிப அவிசுவாசியும் திரவியசாலைக்கு முதலாளியாகிய அவனுடைய மாமனும் அமெரிக்காவின் மேற்கு மாகாணங்களுக்கூடாகப் பயணம்பண்ணினார்கள். ஒருநாள் அந்தரிப்பான ஓரிடத்திலே இராத்தங்கவேண்டியிருந்தது. அவர்கள் தங்கின வீட்டிலே இரண்டறைகள் இருந்தன. ஒன்றிலே வீட்டுக்காரனும் மற்றதிலே இவர்களுந் தங்கினார்கள். இவர்கள் வசம் அதிக பணமிருந்தபடியால் அதிக பயமடைந்து, முற்சாமம் கைத்துப்பாக்கியோடு மருமகன் விழித்திருக்கவும், பிற்சாமம் மாமன் விழித்திருக்கவும் தீர்த்துக்கொண்டு மாமன் படுக்கப் போனார். அப்போது பலகைகளாற் செய்த சுவரிலிருந்த ஒரு துவாரம்வழியாய் மருமகன் பார்த்தான். கரடித்தோல் சட்டை தரித்திருந்த சீர்திருத்தமற்ற அந்த

பிறசமயங்களில்தெய்வ பத்தியும் சன்மார்க்கமும் ஒன்றல்ல.

வேதம் வாசித்ததைக் கண்ட அவிசுவாசி.

வீட்டுக்காரன், உயரவிருந்த ஒரு [illegible]யெளிருக்கிறது, குருமார் யெடுத்து கொஞ்சநேரம் வாசித்[illegible]ஸ்நாயிட்டு ஜெபம்பண்ணினான். அவ[illegible]மய் வாசி தன் மேற்சட்டையைக் கழற்றி[illegible]தான் கொள்ள ஆயத்தம்பண்ணினான். அ[illegible] இது இல்லாவிட்டால் பார்த்து, நீ முற்சாமம் விழித்திரு[illegible]ரி லொன்றாய்த்தானிருக் யென்று அல்லவோ எண்ணியிருந்[illegible]டுக் கிறிஸ்துமார்க்கத் வாலிபன், வேத வசனத்தை வாசித்து [illegible]வாக்காயி[illegible] ஒரு மனுஷனுடைய வீட்டிலே எங்களைக் [illegible]சுகும்படி கைத்துப்பாக்கியோடு இராமுழுவதும் விழித்திருக்கவேண்டியதில்லையென்றான். பின்னொரு செய்தி, ஒரு முறையிலே சப்பல் அக்கப்பாடுபட்டதால், இரண்டு கிலாசுகள் மனுஷ இறைச்சி தின்னும் ஜனங்களிருந்த ஒரு தீவிலே போய் அடைந்தார்கள். அவர்கள் திகிலடைந்தவர்களாய், அங்கும் இங்கும் போய்ப் பார்க்கையில் ஒரு சிறு வீடு இருந்தது. அதிலொருவரும் காணப்படாதபடியால் துணிந்து உள்ளே போனார்கள். அங்கே ஒரு வேத புத்தகங் காணப்பட்டது. கண்டமாத்திரத்தில் அவர்கள் நெஞ்சிலிருந்த பயமெல்லாம் ஓடிப்போயிற்று. வேத புத்தகத்தை வைத்திருந்து கவனமாய் வாசிக்கும் இடமெங்கேயோ அங்கே நன்[illegible]யும் சன்மார்க்கமு முண்டாயிருக்கிறதென்பது உண்மை.

கிறிஸ்துமார்க்கம் மாத்திரம் சுத்த நடையுள்ளது.

வேதமிருந்த சிறுவீடு.

ஒருவன் கோயிலிலே பூசையையுங் கண்டு, பிள்ளையார் கதைக்காப்புங் கட்டிக்கொண்டு, கோட்டில் [illegible] சொல்ல நிற்கும்போது, அவைகளால் அவன் உண்மைதான் சொல்லப் போகிறானென்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களோ. ஒரு இஸ்லாம் மார்க்கத்தான் தன் மார்க்க முறைப்படி நெடுநேரம் தொழுதுகொண்டு, உங்களுக்கு சாமான் விற்க வரும்பொழுது, அவன் பொய் சொல்லான், அவன் சொல்வதை நம்பலாமென்று உணருகிறீர்களா? அப்படி யிருப்பதென்ன? அவர்கள் மார்க்க வழிபாடும் வேறே, நன்னடையும் வேறேயென்று நீங்கள் உணருவதினாலேதான். உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் வாசம்பண்ணும் இடங்களிலே சூழவிருக்கும் பிறசமயத்தவர்கள், தங்களிடமிருக்கும் விசேஷ பொக்கிஷத்தை, தங்கள் சொந்தச் சமயத்தவர்கள் யாரிடமாவது கொடாமல் கிறிஸ்தவர்களிடங் கொடுத்துவைப்பதென்ன?

அன்பானவர்களே, உங்களையும் உங்கள் மார்க்கத்தையுங் குற்றப்பிடிக்க இவைகளைச் சொல்லுகிறேமென்று நினையா

கூடுமோ? உன் மறுமொழு நல்லவனுக்குகிற மார்க்கத்தை நீங்க தூக்கு வர்களாகும்பொருட்டே இவைகளைச் எண்ணுகிறவாய் மனுஷருக்கு, தங்கள் குற்றத்தித்த திலிருக்குங் குற்றத்தையும் கேட்கப் ஒரு பாவத்தில் நாள் உடுக்குப் பிரியமில்லாதபடியால் எங்க விட்டுச் சீராவதே என் உரைத்துச்சொல்ல மனமில்லை. ஆனால், எண்ணியிருக்கும்நேர்த்தி ரால் அவர்கள் அந்தக் குற்றங்களைக் நம்பு. உன் மனதை அவைகளை விட்டுத் திருந்தவும் ஏதுவில்லை. மருந்து க்கக்கிறதினால் அதை உட்கொள்ளாமல் விடலாமோ? அல்லது வைத்தியன் அதைக் கொடாமல் விடலாமோ?

கிறிஸ்தவனின் வித்தியாசம்.

புரொதெஸ்தன் கிறிஸ்துமார்க்கம் ஒன்றே மனிதன் தன் மனச்சாட்சியின்படி நடக்கும் மார்க்கம். மற்ற மார்க்கமெல்லாம் மனச்சாட்சியையல்ல, குருமாரும் பிறரும் சொல்வதைச் செய்யும்படி பலவந்தம்பண்ணுகிறது. மனச்சாட்சியை மீறி நடப்பது பாவம். ஆகையால் மறுமார்க்கங்கள் தீயமனுஷனை நல்லவனுக்குவதற்குப் பதிலாக, பலமுறைகளில் ஒருவனை மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக நடக்கப்பண்ணி அவனைத் தீயவனுக்குகிறது. இதை நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு கிறிஸ்தவனென்னப்பட்டவன் சைவனாய் அல்லது மகமதியனாய் வரும் சாய்மானத்தைக் கண்டால் நாங்கள் போய், அவனுக்கு இன்னதின்னது சரியல்லவோ அதின்படி நடவென்று புத்தி சொல்லுகிறோம். அவன் மனச்சாட்சிக்கே அபயமிடுகிறோம். அதற்கு மாறாய் ஒரு சைவன் அல்லது இஸ்லாம்மதத்தான் கிறிஸ்தவனாய் வர எண்ணினால் அதைத் தடுக்கும் அவன் சொந்த மார்க்கத்தார், நீ மனச்சாட்சியின்படி நடவென்று அவனுக்குச் சொல்லுகிறதில்லை. அவனிலுள்ள விசுவாசத் தவறை அல்லது நடைத் தவறைக் காட்ட அவர்கள் துணிகிறதில்லை. அப்படியொன்றும் அவனில் இல்லாதிருக்கும். பின்னை அவர்கள் செய்வது என்னவென்றால், அவனைப் பயமுறுத்துவது, துன்பப்படுத்துவது, கொலைசெய்யப் பார்ப்பது; நயவாக்குகளும், வாக்குத்தத்தங்களும் சொல்லி மனச்சாட்சியைவிட்டு விலகப்பண்ணுவது. நீ என்னத்தை நம்பினாலும், இந்தச் சடங்கைச் செய், இந்தக் கிரியையை நடப்பி என்கிறார்கள். நீ எதையாகிலும் நம்பு, எந்தவிதமாயும் நட, ஞானஸ்நானம் மாத்திரம் பெறு, இராப்போஜன பனுடவியென்று கிறிஸ்தவர்களாகிய நாங்கள் எப்பொழுதாவது ஒருவனுக்குச் சொல்வோமா?

கிறிஸ்துமார்க்கமே மனச்சாட்சியின் மார்க்கம்.

எல்லா மார்க்கங்களிலும் கோவில்களிருக்கிறது, குருமார் இருக்கிறார்கள், வேதங்களிருக்கிறது, ஸ்நானங்களும் ஜெபங்களுமிருக்கிறது. மெய்யான கிறிஸ்தமார்க்கத்திலே மாத்திரந்தான் முழுதும் சுத்தமான நடையிருக்கிறது. இது இல்லாவிட்டால் கிறிஸ்துமார்க்கமும் மற்ற மார்க்கங்களி லொன்றாய்த்தானிருக்கும். நீங்கள் அந்தந்த மார்க்கத்தை விட்டுக் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுங்களென்பது விழல்வாக்காயிருக்கும். தழுவிக்கொள்வதால் பலனுமில்லாதிருக்கும். அப்படியென்றுதான் உங்களிலும் பலர் நினைக்கிறார்கள்; அது தவறு. கிறிஸ்தவனாயிருப்பது சகல பாவங்களையும் விட்டுத் திரும்புவதுதான். அப்படித்தான் உண்மையான கிறிஸ்தவர்களெவர்களும் திரும்பியிருக்கிறார்கள். எல்லாரும் மனுஷரானாலும், எல்லாரும் வளர்ந்தவர்களல்ல. சிலர் முதிர்ந்தவர்கள். சிலர் இளைஞர். அப்படியே கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளும் இருக்கும். எல்லாரும் கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தில் தேறினவர்களல்ல. ஆனாலும் தேறித் தேறிக்கொண்டே வருவார்கள்.

கிறிஸ்துமார்க்கம் மாத்திரம் சுத்த நடையுள்ளது.

கிறிஸ்துமார்க்கம் பாவிகளை மனந்திருப்புகிறது. மற்றொரு மார்க்கமும் அப்படிச் செய்கிறதில்லையென்று சொல்லும்போது, அதெப்படி? அதற்கு நியாயமென்னவென்று நீங்கள் கேட்பீர்கள். நியாயம் மிகத் தெளிவானது. கிறிஸ்துமார்க்கம் பரிசுத்தமுள்ள தேவனால் வந்தது. அவர் பரிசுத்தத்தைக் கேட்கிறார். பின்னொன்றையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதில்லை. அவர் பரிசுத்தத்தை அடைய விரும்புகிறவர்களுக்குத் தமது பரிசுத்தாவியின் வல்லமையைக் கொடுத்து அவர்களைப் பரிசுத்தராக்குகிறார். இது தான் நியாயம். இதற்கு மாறாய் மறுமார்க்கங்கள் பாவமுள்ள மனுஷரால் வந்தது. அவர்கள் தாங்களே அவசுத்தர், பரிசுத்தத்தை எப்படிக் கேட்பார்கள்; மேலும் பரிசுத்தத்தை உண்டாக்கும் பெலனை ஆர்கொடுப்பார்கள். பரிசுத்தம் இன்னதென்று அறியார்கள். அதை அடைய வல்லமையுமில்லை.

வாசிக்கும் சிநேகிதனே! நீ பரிசுத்தமுள்ள தேவனோடு நடமாடுகிறாய். அவர் பரிசுத்தத்தைக் கேட்கிறார். "நான் பரிசுத்தராயிருக்கிறதுபோல நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்களென்கிறார்." இதில்லாமல் அவரிடத்தில் ஒருவனும் சேரக்கூடாது. ஆகையால் நீதியின்மேல் பசிதாகமுடையவனைப்போல அதைத் தேடு. அப்பொழுது கர்த்தரால் பரிசுத்தமாகும் வல்லமையைப் பெற்றுக்கொள்வாய்.

23. அதிகாரம்.

MEANS OF GRACE.

கிருபையின் எத்தனங்கள்.

கிறிஸ்துவேதத்தின் பெரிதான விசேஷங்களில் ஒன்று சரியான காரியங்களைப் போதிப்பது மாத்திரமல்ல, அவைகளைச் செய்யப்பண்ணுவது. அப்படிச் செய்யப்பண்ணும்படி தேவன் ஏற்படுத்திய வழிகளையே கிருபையின் எத்தனங்களென்பது.

ஓய்வுநாள். அவைகளில் முதலாவது ஓய்வுநாள். யாத். 20. 8. ஓய்வுநாளைப் பரிசுத்தமா யாசரிக்க நினைப்பாயாக என்பது. மறுநாட்களிலே செய்யக்கூடிய சகல உலக வேலைகளையும் விட்டோய்கிறது. தேவ ஆராதனையிலும் ஆத்தும ஈடேற்றத்துக் குரியவைகளிலும் அந்நாளைச் செலவிடவேண்டியது. உலகவேலைகளை விட்டொழிவது மாத்திரமல்ல உலகத்துக்குரிய பேச்சுகளையும் யோசனைகளையும் விட்டொழியவேண்டும்.

எசா. 5. 8. "என் பரிசுத்தநாளாகிய ஓய்வுநாளிலே உனக்கு இஷ்டமானதைச் செய்யாதபடி உன் காலை விலக்கி உன் வழிகளின்படி நடவாமலும் உனக்கு இஷ்டமானதைச் செய்யாமலும் உன் சொந்தப்பேச்சைப் பேசாமலுமிருந்து ஓய்வுநாளை மனமகிழ்ச்சியின் நாளென்றும், கர்த்தருடைய பரிசுத்த நாளை மகிமையுள்ள நாளென்றுஞ்சொல்லி அதை மகிமையாக எண்ணுவாயானால் அப்பொழுது கர்த்தரில் மனமகிழ்ச்சியாயிருப்பாய்."

சுவான காலங்களில் மாத்திரமல்ல எந்தவேலை நெருக்கமான வேளைகளிலும் ஓய்ந்திருக்கவேண்டும். யாத். 34. 21. "ஆறுநாள் வேலைசெய்து, ஏழாம்நாளிலே ஓய்ந்திருப்பாயாக. விதைப்புக்காலத்திலும் அறுப்புக்காலத்திலும் ஓய்ந்திருப்பாயாக." தான் ஓய்ந்திருப்பது மாத்திரமல்ல தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட யாவரும் ஓய்ந்திருக்கவேண்டும். யாத். 20. 10. "நீயானாலும், உன் குமாரனானாலும், உன் குமாரத்தியானாலும், உன் மிருகஜீவனானாலும், உன் வேலைக்காரனானாலும், உன் வேலைக்காரியானாலும், உன் வாசல்களில் உள்ள பரதேசியானாலும் யாதொரு வேலையும் செய்யவேண்டாம்." உலக வேலையை விட்டோய்வது

மாத்திரமல்ல, அதைப் பரிசுத்தமா யாசரிக்கவேண்டும். அதாவது தேவாராதனையிலே செலவிடவேண்டியது. லேவி. 19. 30. "என் ஓய்வுநாட்களை ஆசரித்து, என் பரிசுத்த ஸ்தலத்தைக் குறித்து பயபக்தியாயிருப்பீர்களாக. நான் கர்த்தர்." இவையே ஓய்வுநாளாசரிப்பைக்குறித்த விதிகளிற் சில.

இப்படியான ஓய்வுநாள் மனுஷனுக்குச் சொல்லமுடியாத ஆசீர்வாதமாயிருக்கிறது. உலக ஆதாயமும் சந்தோஷமும் கனமும் மனுஷருடைய மனதை நிரப்புவதால் இவைகளை விட்டு மனிதன் தேவனையும் தன் நித்திய முடிவையும் சிந்திப்பதற்கு ஓய்வுநாள் அவசியம் வேண்டிய காலமாயிருக்கிறது. மாசத்துக்கொருமுறை வருமானால் அது போதாது. இரண்டு மூன்றுநாளுக்கொருமுறைவருமானால் அளவுக்கு மிஞ்சிப்போம். ஏழுநாளில் ஒருநாளே சரியான அளவு. கிறிஸ்தவர்கள் உண்மையான பக்திமான்களாயிருப்பதற்கு இந்த ஓய்வுநாளே விசேஷ நியமமாயிருப்பவைகளி லொன்று. இது பின்னொரு மார்க்கத்திலுமில்லாத ஏற்பாடு. இப்படிச் சரியானதும் நயமானதுமான ஒரு நியமம் பின்னொரு மார்க்கத்திலுமில்லாமல் கிறிஸ்துவேதத்தில் உண்டாயிருப்பதென்ன? அதுவும் அஸ்திபாரமான பத்துக்கட்டளைகளில் ஒன்றாயேற்படுத்தப்பட்டிருப்பதல்லவா? எந்தமார்க்கமும் செய்யாத நன்மையைக் கிறிஸ்துமார்க்கம் ஓய்வுநாளால் உலகத்துக்குச் செய்கிறதல்லவோ? வாசிக்கிறவனே சிந்தித்தேனே, ஓய்வுநாள் ஒப்பற்ற நன்மையென்று நீ காண்பாயானால் நீயதை உன் ஆத்தும நன்மைக்கான நாளாக்கிக்கொள். அதில் உலகவேலையை விட்டு அதை உன் அழியாத ஆத்துமகாரியங்களின் நாளாய் அனுசரிப்பாயாக.

ஒருமுறை ஓய்வுநாள் நியமத்தின் நன்மையைக் குறித்து நான் பேசுகையில் ஒருவர் சொன்னது: நீங்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமையை விசேஷமாய்க் கைக்கொள்ளுகிறீர்கள். நாங்கள் சோமவார விரதமென்றும், சுக்கிரவார விரதமென்றும், சனிக்கிழமை விரதமென்றும் வேறுநாட்களைக் கைக்கொள்ளுகிறோமே என்றார். அதற்கு உத்தரமாய் நான் சொன்னது: பேதம் வித்தியாசமிருக்கிறது. இவைகளைப் பசியிருக்கும் நோன்புநாட்களாய் நீங்கள் பாவிக்கிறதேயல்லாமல், நீங்கள் சகல வேலைகளையும் விட்டு ஆத்துமகாரியங்களைக் கவனிக்கும் நாளாய்ப் பாவிக்கிறதில்லை. அந்தந்த விரதங்களைப்பற்றிச் சொல்லிய விடங்களில் அப்படி பாவிக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறதைக் காணமாட்டீர்கள். அப்படிப் பாவிப்பதாய் ஒரு ஜனக்கூட்டத்தைக் காணவும்மாட்டீர்கள் என்றேன். பிறமார்க்கங்களில்

விரதநாட்களிருப்பது உண்மை. ஆனால் கிறிஸ்துமார்க்கத்தி லிருப்பதுபோல உலக வேலைகளை முற்றாய்விட்டு ஆத்தும காரியங்களைக் கவனிக்கும் ஓய்வுநாளாயிருக்கவில்லை.

நீங்கள் ஓய்வுநாளிலே ஆத்துமகாரியங்களைக் கவனிக்கிறீர்கள். நாங்களோ எப்பொழுதும் கொஞ்சக் கொஞ்சநேரம் அதைக் கவனிக்கிறோமென்று ஒருவன் ஒருமுறை எனக்குச் சொன்னான், நான் சொன்ன உத்தரமென்னவென்றால், ஒரு இரும்புத்துண்டிருக்கிறது. அதை நீங்கள் அடுப்புக்குள்ளே வைக்கிறீர்கள். சோறு காய்ச்சும்பொழுது அது சற்றுச் சூடுகொள்ளும். கறி காய்ச்சும்பொழுதும் சற்றுச் சூடாகும். பின்பு ஆணம் காய்ச்சும்பொழுதும் சற்றுச் சூடாகும். இந்தச் சூடுகள் அதை மண்வெட்டியாய் அல்லது கத்தியாய் அடிக்க உதவுமா? அதற்கு இரும்பை உலைமுகத்தில் வைத்து வெளிறக் காய்ச்சவேண்டும். அப்போது அதை மண்வெட்டியாயும் அடிக்கலாம்; கத்தியாயும் அடிக்கலாம். அதுபோல ஓய்வுநாளுமிருக்கிறது. கொஞ்சக் கொஞ்ச நேரமல்ல நாள்முழுவதும் அதேதியானமாயிருப்பதே ஆத்துமாவைச் சீராக்குவதற்கு அவசியமாயிருப்பது என்றேன். மறுசமையத்தவர்களைப்போல் கிறிஸ்தவர்கள் நாள்தோறும் இவைகளைப் பார்க்கிறார்கள். அத்தோடு கிழமையில் ஒருநாள் முழுதும் அதையே கவனிக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு நன்மையான ஒழுங்கு.

2. ஜெபம். நீங்கள் கிறிஸ்துவேதத்திலிருக்கும் சில ஜெபங்களை வாசித்தும் கிறிஸ்தவர்கள் பண்ணுஞ் ஜெபத்தைக் கேட்டுமிருப்பீர்களென்று நம்புகிறேன். அது எவ்வளவு சரியானகாரியம். பிள்ளைகள் பிதாவிடத்திற் போவதுபோல தேவனிடஞ் சென்று எங்கள் பாவங்களை யறிக்கையிட்டு எங்கள் வேண்டுதல்களை அவரிடஞ் சொல்லி மன்றாடுவது சரியல்லவோ? அது எங்களுக்கு வேண்டிய பாவமன்னிப்பையும் இருதய மாறுதலையும் அடைய எங்களை எவ்வளவு ஆயத்தம் பண்ணுதலாயிருக்கின்றது. கிழக்கே முகம் வடக்கே முகமென்றில்லை. அவசியம் ஸ்நானஞ்செய்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. ஜெபவார்த்தைகள் கிரந்தச் சொற்களாய் அல்லது லத்தீன் அராபிச் சொற்களாயிருக்கவேண்டியதில்லை. மற்றவர்கள் கேட்கச் சொன்னால் பாவமென்றில்லை. தேவனே பாவியாகிய என்மேற் கிருபையாயிருமென்று தங்கள் பாவத்தை உணருகிறவர்களும் எங்களைச் சோதனையிற் பிரவேசியாதபடி செய்யுமென்று பாவத்தை விட்டு விலகும் வாஞ்சையுடையவர்களும் அன்றாடு எங்க

ஜெபம்.

ளுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தைத் தாருமென்று உலக காரியங்களைக்குறித்த மட்டான விருப்பமுடையவர்களுமாய் ஜெபம் பண்ணப் போதிக்கிறது. பிரியமானவர்களே, உங்கள் நன்மை தேவனிடமிருக்கிறது, அன்போடும் விசுவாசத்தோடும்வாஞ்சையாய்த் தேவனிடம் பிரார்த்தனை செய்வீர்களாக சரியென்று காண்பதைச் செய்வதே மேலும் மேலும் சரியானவைகளை யறியவும் பெறவும் வழியாயிருக்கிறது.

எங்கள்ருமையான இந்து சினேகிதர்கள் நாள்தோறுஞ் ஜெபத்தியானம் பண்ணிவருகிறார்கள். அதிலே ஒரு குறையிருக்கிறது. இந்திராயநம, இயமராயநம, ஈசாயநம என்று தோத்திரஞ் சொன்னாலும் பாவிகளாயிருக்கிறோம் எங்கள் பாவங்களை மன்னியும் என்ற பிரார்த்தனையும் பாவத்தைப்பற்றிய கவலையுமற்றவர்களுமா யிருக்கிறார்கள். இதுவே மனுஷர் யாவரிலும் வரவேண்டிய பிரதானமான காரியம்.

3. வேதம். கிறிஸ்தவர்களுடைய வேதம் கவிவடிவமாயல்ல, வாசகவடிவமா யெழுதப்பட்டிருக்கிறது. கவியாயிருப்பது பாடுபவர்களுக்கு இன்பமாயிருக்கக் கூடுமொனாலும் வாசகமே இலகுவாய் எல்லாருக்கும் விளங்கக்கூடிய விதம். இதுவே தேவன் தமது இருச்சித்தத்தை வெளிப்படுத்தத் தெரிந்துகொண்ட வழியாயிருக்கவேண்டுமென்றாய் நாம் விரும்புவோம். எல்லாருந் தெளிவாய் தேவ நியமங்களை விளங்கிக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம். கிறிஸ்துமார்க்கம் எங்கே போகிறதோ அங்கேயிருக்கும் ஜனங்களின் பாஷையிலே வேதம் மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. அதைக் கொண்டுபோகிறவர்களின் முதல் வேலை அதுவே; இது கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் விசேஷம். ஆகையால் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை ஒருவன் அறிய விரும்பினால் மற்றவர்கள் எல்லாவற்றையும் அவனுக்குச் சொல்லவேண்டியதில்லை; தானே அதை வாசித்துப்பார்க்கலாம். அதுதான் நாங்கள் எங்கள் இந்துக்கள் இஸ்லாமியராகிய சினேகிதரிடங் கேட்பது. நீங்களே அதை வாசித்துப் பாருங்கள். தேவன் உங்களோடு பேசுவதுபோற் காண்பீர்கள். உங்கள் மனச்சாட்சி அருட்டப்படும். பாவத்தைக்குறித்த விசாரமுண்டாகும். உங்கள் ஆத்தும ரட்சிப்பைப்பற்றிய சிந்தை அடைவீர்கள்.

வாசக நடையான வேதம்.

4. போதகர் நியமம். விசுவாசிகள் எங்கே யிருக்கிறார்களோ அவர்கள் ஒருமித்துக் கூடி ஒரு சபையாகி, ஒரு

போதகரைத்[1] தங்களுக்கு நியமித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதும் அவர் அவர்களுக்குக் கிழமைதோறும் இரட்சிப்புக்குரியவைகளை வேதவார்த்தைகளைக்கொண்டு போதித்து[2] வரவேண்டு மென்பதும் அவர்கள் தவறிப்போகும் பொழுது அவர்களுக்குப் புத்திசொல்லி[3] அவர்கள் வழி விலகாமல் காக்கவேண்டுமென்பதும், அப்படித் திரும்பாவிட்டால் மற்றவர்களும் அவர்கள் முன்மாதிரியால் கெட்டுப் போகாதபடி அவர்களைச் சபையால்[4] விலக்கவேண்டு மென்பதும், மனுஷர் மனந்திரும்பி வரும்போது ஞானஸ்நானம்[5] என்னும் நியமத்தோடு அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டு மென்பதும், மனுஷரின் பாவமன்னிப்புக்கு வழியான கர்த்தராகிய இயேசுவின் மரணத்தை நினைவுகூரும்படி[6] இராப்போசனமென்னும் சடங்கைக் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்பதும் வேதபோதனைகளாயிருக்கின்றன.

போதகர்.

கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் போதக நியமத்தை மறுமார்க்க ஒழுங்குகளோடு ஒப்பிடும்போது அதின் நன்மை எவ்வளவென்று சொல்ல முடியாது. இரண்டு பட்டி ஆடுகளிருக்கின்றன என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒரு பட்டி ஆடு நினைத்தவிடத்திலே மேய்ந்து நினைத்தவிடத்திலே படுத்துவருகிறது. மற்றப்பட்டி ஆடுகளோடு மேய்ப்பன் எப்பொழுதுங் காணப்படுவான். மேய்ச்சல் நிலத்திலுந் தண்ணீர்க் கரையிலும் இராவில் அவைகள் அடைக்கப்படும் பட்டியிலும் மேய்ப்பனிருப்பான். போஷித்தும் காவல்காத்துக்கொண்டும் விட்டுப் பிரியாதிருப்பான். இந்த இரண்டு கூட்டம் ஆடுகளில் எது நன்றாயிருக்கும்? தன்பாட்டில் விடப்பட்ட ஆடுகள் எல்லாவகையான கேடுகளுமடைந்து கெட்டுப்போகும். மற்றதோ சிறந்து பெருகிவரும்; இதுதான் கிறிஸ்துமார்க்கம். மற்றது சைவம்முதலிய

[1] அப். 14. 23. "அந்தந்தச் சபைகளில் அவர்களுக்கு மூப்பர்களை ஏற்படுத்திவைத்து."

[2] அப். 20. 28. "தமது சபையை மேய்ப்பதற்குப் பரிசுத்த ஆவி உங்களைக் கண்காணிகளாக வைத்த மந்தை முழுவதையுங் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்."

[3] மத். 18. 15. "உன் சகோதரன் உனக்கு விரோதமாய்க் குற்றஞ்செய்தால் அவனிடத்திற் போய் நீயும் அவனும் தனித்திருக்கையில் அவன் குற்றத்தை அவனுக்கு உணர்த்து."

[4] மத். 18. 17. "சபைக்கும் செவிகொடாதிருப்பானானால் அவன் உனக்கு அஞ்ஞானியைப் போலவும் ஆயக்காரனைப்போலவும் இருப்பானாக."

[5] மத். 28. 19. "நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய் சகல ஜாதிகளையுஞ் சீஷராக்கி பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவியின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானங்கொடுத்து."

லூ. 22. 19. "பின்பு அவர் அப்பத்தை எடுத்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணி அதைப்பிட்டு அவர்களுக்குக் கொடுத்து: இது உங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது. என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள் என்றார்."

பிறசமையங்களின் சீர். மறு சமயக்குருமார் தங்கள் சீஷரின் ஆத்துமாக்களை மேய்க்கிறவர்களல்ல. ஆடுகள் செத்த பின்பு தோலுரிக்க வருவதுபோல அந்தியேட்டி முதலிய கருமங்களைச் செய்து தட்சணை வாங்க வருவார்கள். கிறிஸ்துமார்க்க போதகர்களோ அவர்கள் தவறிப்போகும்போது அவர்களைக் காக்கவும் அவர்களைத் தேவவாக்கால் போஷிக்கவும் அவர்களோடு திரிவார்கள். இது அவர்கள் செய்யும் வகையாயிருப்பது மாத்திரமல்ல, தேவ நியமமாயுமிருக்கிறது. அப்படியோ அல்லவோவென்று வேதத்தை வாசித்துப் பார்ப்பீர்களாக. தற்காலத்தில் இந்துக்கள் இவைகளைப்போல சிலவற்றைச் செய்தால் அது கிறிஸ்துமார்க்கத்திலிருந்து கற்றுக்கொண்டதென்று அறிவீர்களாக.

ஒருவன் மனந்திரும்பி விசுவாசியாகில் அவன் பிரசித்தமாய் அதை வெளிப்படுத்தி ஞானஸ்நானம் பெற்றுச் சபையோடு சேரும் ஒழுங்கிருக்கிறதே, அது எவ்வளவு சிறந்த விதி. அவன் நினைத்தபாட்டிலே திரும்பிப்போகாதபடி எவ்வளவு காவலாயிருக்கிறது. அது ஒருவன் தன் விவாகத்தை றிஜிஸ்தர் பண்ணுவிப்பதுபோலிருக்கிறது. விசுவாசத்தைப் பிரஸ்தாபமாய் அறிக்கையிட்டுச் சபையிற் சேருதலென்றொன்றிராவிட்டால் காவலாய்க் கட்டப்பட்ட மதிலிலே கொஞ்சங் கட்டப்படாமல் விடப்பட்டதுபோலிருக்குமல்லவா.

ஞானஸ்நானம், இராப்போசனம்.

அப்படிக் கிறிஸ்தவர்களனுசரிக்கவேண்டுமென்று நியமிக்கப்பட்ட இராப்போசனமும் அவர்களுக்கு எவ்வளவு பக்திவளர்ச்சிக்கு ஏதுவாயிருக்கிறது? "வானத்தின் அரசு" தனக்காய் உயிர்கொடுத்ததைக் காட்டும் அடையாளங்கள் அவனிருதயத்தில் தேவநேசத்தை வளர்க்க ஏதுவாயிருக்கக் காண்கிறான்.

இவைகளெல்லாம் பக்தியை வளர்க்கும் எத்தனங்கள். இவைகளோடு மறைவாய் நின்று கிரியை செய்பவர் பரிசுத்தாவியானவரே. அன்பான சிநேகிதனே, உன் ஆத்துமா சீராகவேண்டும்; உன் பரமபிதாவிலும் அவருடைய இராஜ்யத்திலும் உனக்குக் காதல் உண்டாகவேண்டும். அதற்கு மேற்குறித்த எத்தனங்களின்றியமையாதவைகள். இவைகளை நீ அசட்டை செய்தால் உன் ஆத்துமாவுக்கு நஷ்டமுண்டாகும். தர்க்கிக்க விருப்பமுள்ளவனுக்கல்ல, தன் ஆத்தும நன்மையை விரும்பித் தேடுகிறவனுக்கு இவைகள் மோட்சமேற வைத்த ஏணிபோலிருக்கிறது. இவைகளொவ்வொன்றும் அந்த ஏணியின்மேலிருக்கிற நென்புகள்போலிருக்கிறதென்று பக்திமான்

காண்கிறான். நீயும் சோதித்தால் அப்படியென்று காண்பாய். கவலையீனமா யிராதே. உனக்கு இரட்சிக்கப்படவேண்டிய ஒரு ஆத்துமாவிருக்கிறது. தேடவேண்டிய ஒரு மோட்சமிருக்கிறது. விலகவேண்டிய நரகமிருக்கிறது. சுத்திகரிக்கப்படவேண்டிய இருதயமிருக்கிறது. இவைகளைப்போல உனக்கு அவசியமாயிருக்கிற வேறொன்றில்லை. மேற்குறித்த ஞான எத்தனங்களை அசட்டை செய்யாதே. உன் ஜீவனைப் பேணுவதுபோல இவைகளை அனுசரிப்பாயாக. சிலர் தாங்கள் அறிந்த கடமைகளைச் செய்யாமல் இருந்துகொண்டு மெய்மார்க்க மெதுவென்று எங்களுக்கு விளங்கவில்லை என்கிறார்கள். உள்ளவனெவனோ அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும். இல்லாதவனெவனோ அவனிடத்திலிருந்து உள்ளதும் எடுக்கப்படுமென்பதே குருமூர்த்தியாகிய இயேசுவின் வாக்கு. உள்ளவனென்பது அறிவை உடையவனாய் நடந்துகொள்வது. இல்லாதவனென்பது அறிவில்லாதவனாய் நடந்துவருவது. அதிகமாக அறிவையும் பரமசிந்தையையும் பெற விரும்பினால் முதல் அறிந்தவைகளைச் செய்வாயாக.

என்ன, கிறிஸ்துமார்க்கத்தை நம்பமுன் அதில் சொல்லியிருப்பவைகளைச் செய்யச் சொல்லலாமோவென்று சிலர் கேட்கக்கூடும். கிறிஸ்துமார்க்கம் சொல்வதின் நிமித்தமல்ல, அது உங்களுடைய புத்திக்குச் சரியாய்க் காணப்படுவதின்நிமித்தம் செய்யச் சொல்லுகிறோம். ஜெபம் பண்ணுவதும் ஏழுநாளில் ஒருநாளைப் பரத்துக்குரியவைகளின் தேறுதலுக்காக விட்டுவிடுவதும் நியாயமான காரியமாய் மனுஷருக்குக் காணப்படுகிறது. அப்படி உங்களுக்குக் காணப்படும்போது அதைச் செய்யுங்களென்றே சொல்லுகிறோம். உங்கள் மனம் சரியென்று காணாதவைகளைச் செய்யும்படி நாங்கள் சொல்லவில்லை.

24. அதிகாரம்.

HAPPY DEATH OF CHRISTIANS.

கிறிஸ்தவர்களின் சந்தோஷமான மரணம்.

Dinah Dowdney.

டைனாடௌட்டினி என்ற ஒரு பிள்ளை. இவள் ஐக்கிய நாட்டிலுள்ள போட்லன் நகரத்திலிருந்தவள். மரிக்கும்போது இவளுக்கு வயது ஒன்பது. துன்பமாயிருக்கும்போது தன்னை வளர்த்த அத்தையைப் பார்த்து, அம்மா நான் மரிக்கும்பொழுது நீர் துக்-

கப்படுவீர். ஆனால், துக்கப்படவேண்டியதேயில்லை. ஒருவர் வந்து பிள்ளையின் செய்தியென்னவென்றுகேட்டால் நல்ல செய்தியென்று சொல்லும். ஏனெனில், மோட்சத்திலே, நான் தேவனைப் போற்றிப் பாடித் துதித்துக்கொண்டிருப்பேன். ஆகையால் அப்போது என் செய்தி நல்லாயிருக்குமென்பது நிச்சயமென்றாள்.

அவிசுவாசியின் பிள்ளை.

1836-ம் ஆண்டிலே ஆர். ஐன்ஸ்லீ (Rev. R. Ainslie) என்னும் போதகர் சொன்னது: ஒரு அவிசுவாசியின் இரண்டு பிள்ளைகள் ஓய்வுநாட் பள்ளியொன்றில் படித்துவந்தார்கள். சிலநாள் செல்ல அந்தப் பிள்ளைகளிலொன்று வருத்தமாகிச் சாகிற தறுவாயாயிற்று. பிள்ளையின் மரணநாளிலன்று, பிதா அவிசுவாசிகளின் கூட்டமொன்றுக்குப் போய்த் திரும்பிவந்தபொழுது, ஜேம்ஸ் சாகிற தறுவாயாயிருக்கிறானென்று மனைவி சொன்னாள். தகப்பன் பிள்ளைகிடந்த அறைக்கு வந்து பிள்ளையைப் பார்த்தபொழுது பிதாவே, நான் மெத்தச் சந்தோஷமாயிருக்கிறேன். நான் மோட்சம் போகிறேன், நீர் அங்கே வந்து என்னைச் சந்திப்பீராவென்றுசொல்லி உடனே மரித்துப்போனான். பரிசுத்த ஆவியினாலுண்டான இந்த வார்த்தை ஈயத்திலே எழுத்தாணியினாலே எழுதப்பட்டதுபோல் அவன் இருதயப் பலகையிலெழுதப்பட்டது. இதையழிக்க வெகு பிரயாசப்பட்டான். கூடாமற்போயிற்று. ஈற்றிலேயொரு பிரசங்கத்தைக் கேட்டு கிறிஸ்து இயேசுவிடஞ் சென்று மனந்திரும்பிக் கிறிஸ்தவனானான். தான் முன்னொரு குடியனென்றும், தேவதூஷணம் பேசுகிறவனென்றும், நரகத்தில் இன்னும் பிரவேசியாதவர்களுக்குள் தன்னிலுந் தீயவனில்லையென்றும் அறிக்கையிட்டான். மேற்சொன்ன போதகர் இக்கதையைச் சொன்னகாலத்தில், அவனும் அவன் மனைவியும் உண்மையான கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தார்கள். தன் அருமையான மகனை மோட்சத்திலே சந்திப்பேனென்ற நம்பிக்கையுடையவனாயிருந்தான்.

Robert Bruce.

றப்பேட்புரூஸ் என்பவர் சாகிறநாளன்று காலைப்போஜனம் சாப்பிடும்வேளையில் வழமைபோல ஒரு முட்டையைச் சாப்பிட்டபின்பு, தன் மகளைப்பார்த்து இன்னும் பசிக்கிறதுபோலிருக்கிறது, இன்னுமொரு முட்டை கொண்டுவாரும் என்றார். கொஞ்சநேரந் தியானித்தபின்பு மகளே பொறும். என் எஜமான் என்னையழைக்கிறாரென்றார். இந்த வார்த்தைகள் சொன்னவுடனே கண் தெரியாமற்போயிற்று. அப்போ தனது வேதத்தைக்

கொண்டுவரச்சொல்லி ரோமர் எட்டாம் அதிகாரத்தைத் திறப்பித்து "மரணமானாலும், ஜீவனானாலும் கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள தேவனுடைய அன்பை விட்டு என்னைப் பிரிக்கமாட்டாது" என்ற வசனத்தில் என் விரலை வையுங்களென்றார். அப்படி வைத்திருக்கிறதென்று அவர்கள் சொன்னபோது எனது அருமையான பிள்ளைகளே, தேவன் உங்களோடிருப்பாராக. உங்களோடு காலைப்போஜனம் பண்ணினேன், இன்றிரா கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவோடு அந்திப்போஜனம் பண்ணுவேனென்றார். ஜீவன் போய்விட்டது.

Rev Wm. Janeway.

உவில்லியம் ஜேன்வே என்ற போதகர் அழுவது அருமை. இவர் மரணப்படுக்கையில் இருக்கும்பொழுது நெடுநேரமாயழுதார். அழுது முடிந்தபின் தன் மகனைப் பார்த்து (அவரும் ஒரு போதகர்) இப்போது வந்துவிட்டது, வந்துவிட்டது, வந்துவிட்டது, கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம். நான் சந்தோஷமாய்ச் சாகக்கூடும். நான் தேவனுடைய பிள்ளையென்று தேவனுடைய ஆவியானவர் என்னுடைய ஆவியோடு சாட்சியிடுகிறார். தேவன் எனது அருமையான பிதாவென்றும், கிறிஸ்து எனது இரட்சகரென்றும் உணருகிறேன். இவர் என் சிநேகிதன், எனக்கு அருமையானவரென்று நான் சொல்லக்கூடும். என் இருதயம் விழிப்புமட்டாய் சந்தோஷத்தால் நிறைந்திருக்கிறது. இன்னும் அதிக சந்தோஷத்தைத் தாங்க என்னாத்துமாவால் முடியாது. "அறிவுக்கெட்டாத தேவ சமாதானம்" என்ற வாக்கியத்தின் கருத்தை இப்பொழுதுதான் விளங்கிக்கொள்ளுகிறேன். நான் வெகுவாய் அழக்கண்டாயே அது என் இருதயத்தை நிரப்பின சந்தோஷத்தாலும் அன்பாலும் உண்டானது. அதை அடக்க என்னால் முடியவில்லை. தேவன் எனக்கு வெளிப்படுத்தின அவருடைய மகிமையை என்னால் விவரிக்க முடியாது. அந்தச் சந்தோஷம் இன்னும் அதிகப்பட்டால், நானதைத் தாங்கக்கூடுமோ? சரீரமும் ஆத்துமாவும் பிரிந்துபோகாதோவென்று ஐயப்படுகிறேன். என்னாத்துமாவே கர்த்தரை ஸ்தோத்திரி, என் முழு உள்ளமே, உன் பாவங்களை மன்னித்து அதற்கு முத்திரையிட்ட அவருடைய பரிசுத்த நாமத்தை வாழ்த்துதல்செய். அவர் என் காயங்களைச் சொஸ்தப்படுத்தி தாம் முறித்த எலும்புகளை மகிழப்பண்ணுகிறார். நான் இப்பொழுது சந்தோஷமாய் மரிக்கக்கூடும். சா அற்பமாயிற்றே. கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம். நான் சந்தோஷமாய்ச் சாகக்கூடும். நான் சரீரத்தை விட்டுப் பிரிந்து கிறிஸ்துவோடி

ருக்க ஆசைப்படுகிறேன் என்றார். இவ்விதமான சந்தோஷத்தோடு இகத்தை விட்டுப் பரத்துக்குச் சென்றார்.

Rev. S. Morell.

எஸ். மோறல். இந்த உத்தம போதகர் நோர்விச்சு நகரத்தில் குரு ஊழியந் துவங்கும்போது, இருபத்துநாலாம் பிராயத்தில் இம்மையை விட்டு மறுமைக்குச் சென்றார். அவருடைய ஜீவியத்தின் கடைசி நாளில் என் ஆத்துமாவைத் திரும்பவும் கர்த்தரிடம் ஒப்புவிக்க விரும்புகிறேன் என்றதின்மேல் பொழுது விடியுமுன் மறுமையின் இரகசியங்களை அறிய ஆசிக்கிறேன். என்னிலுள்ள சந்தோஷத்தையும் என் ஆத்துமாவில் நிறைந்திருக்குஞ் சமாதானத்தையும், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் உண்மையான சீஷனல்லாதவன் அறியவும் விளங்கிக்கொள்ளவும் மாட்டான். நரரின் மீட்பரே, இந்தச் சந்தோஷத்தைத் தாங்கத்தக்க பெலனை எனக்குத் தாரும் என்றார்.

Stephen Karkeet.

ஸ்தேவான் காகீற். இவன் இங்கிலாந்திலுள்ள நியூலின் கோயிற்பற்றில் சுரங்கவேலை செய்த வாலிபன். வயது இருபத்தைந்து. ஐந்து பாகத்துக்குக் கீழே வேலைசெய்துகொண்டிருக்கும் வேளையில் சுரங்கம் இடிந்துவிழுந்தது. சத்தங்கேட்டு முதல் அவ்விடத்துக்கு வந்த நிவாறே என்னுமொருவன் ஆரேன் கீழே உண்டோவென்றறிய கூப்பிட்டபோது, மரணம் என்மேல் வருகிறதைக் காண்கிறேன். எனக்கு நம்பிக்கை உண்டோ சொல்லும், இல்லாவிட்டாலதையுஞ் சொல்லும் என்று உறுதியான ஒரு சத்தங் கேட்டது. உனக்கு நம்பிக்கை சற்றுமில்லை. நாலு தன் கல்லும் மண்ணும் உன்மேல் விழுந்துகிடக்கிறது. கிண்டி உனக்குச் சகாயம் செய்யுமுன்னே மூச்சடங்கி மரித்துப்போவாயென்று உடனே நிவாறே என்னும் அந்த மனுஷன் சொன்னான். அப்போ காகீற் உரத்த சத்தமாய்ச் சொன்னது. சந்தோஷம் இது கர்த்தர் செயல். அவர் தமக்குப் பிரியமானதைச் செய்வாராக. என்னைக்குறித்து நம்பிக்கை அற்றவர்களைப்போல துக்கப்படவேண்டாமென்று எனது அன்பான பிதாவுக்கும் மாதாவுக்கும் சொல்லும். இப்பொழுதுதான் நான் சந்தோஷமாயிருக்கிறேன். தேவபக்தியின் நன்மையை இப்பொழுதுதான் உணருகிறேன். கர்த்தர் என் அரணான கோட்டையென்று இப்பொழுது உணருகிறேன். நான் இப்பொழுது மோட்சம் போகிறேன் என்று உணருகிறேன் என்றான். அப்பால் சத்தம் வரவில்லை. ஜீவன் போய்விட்டது. (சுவிசேஷ தாதிகை, March, 1897.)

Rev. Thomas Scott.

தோமாஸ் ஸ்கோற் ஐயர். இவர் மரணத்துக்கு ஏது
வான வியாதியாயிருக்கையில், கர்த்தருடைய
இராப்போஜனத்தைத் தரச்சொல்லி வாங்கி
யனுபவித்தபின்பு, ஆண்டவரே, உமது
அடியேனை இப்பொழுது சமாதானத்தோடே போகவிடுகிறீர்.
உம்முடைய இரட்சணியத்தை என்கண்கள் கண்டது என்று
சிமியோன் சொன்னதுபோல் சொன்னார். அடுத்த காலமே
மோட்சந் துவங்கியாயிற்று. இருள் என்றென்றைக்கும் போய்
விட்டது. சாத்தான் மடங்கடிக்கப்பட்டான். இரட்சிப்பும்
நித்திய மகிமையுமே இனி வரவிருப்பது என்றார்.

Dr. Payson.

டாக்டர் பேசின். இந்தப் பேர்பெற்ற பக்திமான் மரணத்
தறுவாய் வந்தபோது சொன்னது: என்
தேவன் இந்த அறையிலே யிருக்கிறார்.
நான் அவரைக் காண்கிறேன். ஆ, அவரின் தோற்றம் எவ்வளவு
சிறப்பாயிருக்கிறது. எவ்வளவு மகிமை சிறந்தவராய்க் காணப்
படுகிறார். என்னில் பதினாயிரம் இருதயம் இருந்தாலும் அவை
யெல்லாவற்றையும் அவருக்கே படைப்பேனே என்றார். பின்
னொருவேளையில் யுத்தம் முடிந்தது, முடிந்தது. வெற்றி வந்தா
யிற்று. சுத்தம், தயாளம், சந்தோஷம் என்னுஞ் சமுத்திரத்தில்
நித்திய நித்தியகாலமாய் முழுக்காடப்போகிறேன என்றார்.
பின்னொருவேளையில் பரமநகரம் தெளிவாய்த் தோற்றுகிறது.
அதின் பிரபை என்மேற் பிரகாசிக்கிறது. அங்கிருந்து வருந்
தென்றல் என்மேல் வீசுகிறது. அதின் வாசனை என்மேல் வந்து
விழுகிறது. அதின் கீதம் என்மேல் தொனிக்கிறது. அங்குள்ள
வாயு என் உள்ளத்தில் வீசுகிறது. அதற்கு மெனக்கு மிடை
யே மரண நதியன்றி வேறொன்றுமில்லை. அது தேவன் உத்த
ரவு தரும்பொழுது ஒரு பாய்ச்சலாய்ப் பாயத்தக்க ஒடுங்கிய
சிற்றாறாயிருக்கிறது என்றார்.

Mary Nicholas.

மேரி நீக்கலாஸ். இவள் பென்சில்வேனியா மாகாணத்தில்
1896–ம் ஆண்டு பங்குனிமாசம் மரித்தவள்.
இவள் ஒரு போதகரின் மனைவி. மரிக்கும்
போது ஏழு சிறு குழந்தைகளுக்கு மாதாவாயிருந்தாள். மரணம்
கிட்டினபோது ஒரு வெற்றிவீரன் மகிழ்வதுபோல மகிழ்வ
டைந்தாள். ஒரு பிள்ளை தன் தாயின் வீட்டுக்குச் செல்வது
போல மகிழ்ச்சிகொண்டாள். சமீபமாயிருந்த தன் தகப்பனைப்
பார்த்து: பப்பா, நீர் முந்திப் போவேனென்று [illegible]ந்தீரே,
இதோ பாரும், நான் முந்திப் போகிறேன். நல்ல போராட்

டம் பண்ணினேனென்று சொல்லி, துக்கத்தோடல்ல சந்
தோஷத்தோடு ஏழு பாலர்களையும் ஒவ்வொன்றாய் ஆசீர்வதித்து
கொஞ்சத் தண்ணீரும் வாங்கிக் குடித்தபின்பு நான் பரம
இராஜ்யத்தில் சுத்த ஜலத்தைப் பானம்பண்ணுமட்டும் இது
போதுமென்றாள். என்னை யடக்கம்பண்ணும்போது, ஏசு
நாமமே பயத்தை நீக்குமென்று பாடுங்கள், நான் பயப்பட
வில்லை என்றாள். கடைசியாய்த் தூதர்கள் கிட்டிவிட்டார்
கள், கிட்டிவிட்டார்கள், கிட்டிவிட்டார்கள் என்றாள்.
தூதர்கள் வந்து அந்த அறை நிறைய நின்றதுபோல அறையில்
நின்றவர்கள் உணர்ந்தார்கள்; கடைசியாய் வந்தனம், போய்
வருகிறேன் என்றாள். ஆவி பிரிந்தது.

Miss Charlotte Tucker.

தக்கர் அம்மாள். A. L. O. E. என்னும் பெயருடன்
அனேகம் நல்ல சிறு புத்தகங்களை எழுதின
இந்த அம்மாள், இங்கிலாந்திலுள்ள அதிக
செல்விக்கையான ஒரு சமுசாரத்தைச் சேர்
ந்தவளும், புத்தி, விவேகம் தேவபயம் இவைகளில் மிகவும்
சிறந்தவளுமாயிருந்தாள். இவள் தனது 54-ம் வயதிலே தன்
சுய செலவில் இந்தியாவுக்கு மிஷனெரியாய் வந்து, அம்றிற்
சர் என்னும் பட்டணத்திலே வேலை செய்தாள். எட்டு வருஷம்
வேலை செய்தபின்பு துன்பமுண்டாகி மரணத்துக்கு ஏதுவா
யிருந்தாள். தன்னைக்குறித்து வைத்தியன் என்ன சொல்லு
கிறாரென்று கேட்டபோது, நீர் சாகப்போகிறீரென்று அவர்
நினைக்கிறாரென்றார்கள். உடனே புன்னகையும் மிகுந்த
சந்தோஷமும் அவளுக்கு உண்டானது. நான் மெத்தச் சந்
தோஷமாயிருக்கிறேன். தேவ ஊழியத்தைச் செய்துகொண்டு
வருகையில் சாகிறது எனக்கு மெத்தச் சந்தோஷம். இது
நான் நம்பக்கூடாத நற்செய்தி என்றாள்.

இந்தச் சந்தோஷந்தானே அவளை உற்சாகப்படுத்திவிட்ட
தால் அதுவே சுகமுண்டாக ஏதுவாயிற்று. ஆனால் சுகம்
வந்தது அவளுக்கு மிகவும் மனமடிவாயிருந்தது. ஆனாலும்
பழைய முயற்சியோடு மற்றவர்களின் இரட்சிப்புக்காகப் பிரயா
சப்பட்டுவந்தாள். மோட்சத்தைக்குறித்து அதிகமாய் நினை
யாதபடி பிரயாசப்பட்டுவந்தாள். 1893–ம் ஆண்டு எழுபத்
திரண்டு வயதில் மரணவேளை கிட்டினபோது, நான் சாகப்
போகிறேன், அது எனக்குத் தெரிகிறது. நான் மெத்தச் சந்
தோஷமாயிருக்கிறேன், பூரண சந்தோஷமுள்ளவளா யிருக்
கிறேன். சந்தேகமுமில்லை, ஒரு கவலையுமில்லை. நான்
வீட்டுக்குப் போக ஆசையாயிருக்கிறேன் என்றாள். என்னை

இந்துக்களாகிய என் பிள்ளைகள், பிரேத அறைக்குக் கொண்டு போகட்டும். ஒருவரும் எனக்காக அழவேண்டாம், கறுப்பு உடுக்கவேண்டாம், சவப்பெட்டியும் வேண்டாம், என் பிரேதத்தை அடக்கம்பண்ணும் முழுச்செலவும், ஐந்து ரூபாய்க்கு அதிகப்படவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டாள். செல்வமுடையவளாயிருந்து தன் சுய செலவாய் மிஷன்வேலையைச் செய்துவந்தாலும், பிறருக்கு உதவிசெய்யப் பணமுண்டாகும்படி, தன் செலவைச் சுருக்கிவந்த உத்தமி, ஆசையினாற்றான் இப்படிக் கேட்டுக்கொண்டாள்.

வாசிக்கும் சிநேகிதனே, கிறிஸ்தவர்கள் இம்மையை விட்டுப் போகிறபொழுது என்ன சந்தோஷத்தோடு போகிறார்களென்பதைக் காட்ட, மேற்குறித்த உதாரணங்களைச் சொன்னோம். அவைகளைக் குறித்துப் பின்னாற் சொல்லப்படும் குறிப்புகளைக் கவனமாய்ச் சிந்திக்கும்படி கேட்கிறோம். அதினால் சந்தோஷத்தோடு நீயும் மரித்து மோட்ச பாக்கியத்தை அடைய ஏதுவுண்டாகும்.

ஆயிரம் ஆயிரம்.

1. முன்சொன்ன உதாரணங்களைப்போல் பத்துக்கணக்காயல்ல, நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமான உதாரணங்கள் உலகத்திலே நடக்கின்றன. சுவிசேஷமார்க்கம் பரம்பிவரும் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா முதலிய தேசங்களிலே, காலத்துக்குக் காலம் இப்படியான சந்தோஷப்படத்தக்க மரணங்கள் அனேகம் சம்பவிக்கின்றன. அவைகளில் அனேகம் அந்தந்த இடத்துப் புதினப்பத்திரிகைகளிலே எழுதப்பட்டு அனேகரால் வாசிக்கப்படுகிறது. கிறிஸ்தவர்களின் பக்திவளர்ச்சிக்கான புத்தகங்களிலே வரையப்பட்டு அந்தந்தப் புத்தகசாலைகளிலே சேமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னுமனேகம் எழுதப்படாமல் கண்டவர்கள் ஞாபகத்தில் மாத்திரந் தங்கி அந்தந்த அயலிலே பேசப்பட்டு பின்பு மறக்கப்பட்டுப் போகிறது. ஆனால் இவைகளின் தொகையோ அனேகம். கிறிஸ்தவர்கள் வாசம்பண்ணும் எல்லாத்தேசத்திலும் எல்லாக்காலங்களிலும் சம்பவிக்கின்றன. இப்படியான மரணங்கள் பதினாயிரக்கணக்காயிருக்கிறதென்பதை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

கட்டுக்கதைகளல்ல.

2. இவைகள் கட்டுக்கதைகளல்ல, வர்ணிப்புமல்ல. உண்மையான செய்திகள். நான் சந்தோஷமாயிருக்கிறேன், மெத்தச் சந்தோஷமாயிருக்கிறேன். நான் அடையும் சந்தோஷத்தை என்னால் தாங்க முடியவில்லை. மோட்சம் வந்துவிட்டது என்று சொன்ன

வர்கள் பொய்சொல்லமாட்டாத நிஜவான்கள். பொய்சொல்வதைப்பார்க்கிலும் சாவதைத் தெரிந்துகொள்ளத்தக்கவர்கள். மெத்தச் சந்தோஷமாயிருக்கிறோம், தாங்கக்கூடாத சந்தோஷமாயிருக்கிறோம் என்றால் ஒவ்வொரு அட்சரமும் உண்மையாய் இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய உள்ளக்களிப்பை முகத்தின் பிரகாசமும் பேச்சின் விதமும் தெளிவாய்க் காட்டுமே. மேலும் மரணவேளையல்ல, மனுஷர் பொய் சொல்வது, தன் வாயிலே பொய் சொல்லிக்கொண்டு ஒருவன் தன் தேவனுக்கு முன்பாகப் போக நினைப்பானோ? ஒருவன் மனச்சாட்சிக்கிணங்க மெய்சொல்லுகிறானானால், அது மரணவேளையிலென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லுவோம். மேலும் அந்தந்தக் கிறிஸ்தவர்களுடைய மரணானந்தத்தைக்குறித்து எங்களுக்குச் சொல்லுபவர்களும், எழுதுபவர்களுமோவென்றால், பொய் சொல்லமாட்டாத உத்தம மனுஷர். அவர்கள் சொல்வதை நம்பக்கூடாதானால், மனுஷர் சொல்லும் எந்த ஒரு காரியத்தையும் நம்பக்கூடாது.

சந்தோஷமாய் மரிப்பவர்கள் ஆர்?

3. எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் இப்படிச் சந்தோஷ பாக்கியத்தோடு மரிக்கிறதில்லை. அனேகர் மரணவேளையில் சன்னிதோஷத்தால் அறிவில்லாதவர்களாய் மரிக்கிறார்கள். மற்றவர்களிலும் ஆர் நான் மோட்சம் போகிறேன், சந்தோஷமென்னும் சமுத்திரத்தில் முழுகப்போகிறேனென்று மரிக்கிறார்களானால், தங்கள் விசேஷபக்தியினாலும், சற்குணத்தினாலும், நன்னடையினாலும் தேவனைக் கனம்பண்ணுகிறவர்களே. அப்படிப்பட்டவர்களையே தேவனும் விசேஷமாய் அனுக்கிரகித்து ஆனந்த மகிழ்ச்சியோடு தம்மிடம் சேரப்பண்ணுகிறார். பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே ஏனோக்கும் எலியாவும் விசேஷமாய்த் தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்தார்கள். தேவனும் அவர்களை விசேஷப்படுத்தி சாகாமல் அவர்களை மோட்சத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டார். பவுல் அப்போஸ்தலன் கர்த்தருக்குள் விசேஷ மனுஷனாயிருந்தார். அவர் மரணத்தைப் பார்த்து நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினேன். இதுமுதல் எனக்கு ஜீவகிரீடம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சந்தோஷப்பட்டார்.

விரும்பினால் சந்தோஷம் உண்டாகிறதில்லை.

4. சந்தோஷமும் துக்கமும் ஒருவனுடைய விருப்பத்திலே தங்கியிருக்கவில்லை. கொலைபாதகனாய் நாளைக்குத் தூக்கப்பட இருப்பவன், நான் இன்றைக்குச் சந்தோஷமாயிருப்பேனென்று சொன்னால் சந்தோஷமாயிருப்பானா? அப்படியே

ஒரு கிறிஸ்தவன் நான் சந்தோஷமாய் மரிக்கவேண்டுமென்று
விரும்புவதால்மாத்திரம் அப்படி மரிக்கக்கூடுமோ? அவன்
நெடுக நன்மனச்சாட்சிக்கிணங்க தேவாவியின் அருளோடு
ஜீவிக்கிறவனாயிருக்கவேண்டும். மரணவேளையில் தேவன்
அவன்மேல் தமது முகத்தை எறெடுத்து மரணானந்தத்தைக்
கொடுக்கவேண்டும்.

அதை விட்டு அந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் மரணவேளையில் சந்
தோஷமாய் மரிக்க விரும்பினார்கள். அப்படியே மரித்தார்
களென்று சொல்வது புத்திக்கேற்ற பேச்சல்ல. அப்படியா
னால் மறுமார்க்கத்தவர்கள் என் அப்படி மரிக்கவில்லை? சந்
தோஷமாய் மரிப்பது அவர்களுக்குப் பிரியமில்லையோ? புத்
தியுள்ளவர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டியது.

5. கிறிஸ்தவர்களன்றி மறுசமயத்தவர்கள் சாகவரும்வேளை
யில் இப்படிச் சந்தோஷ பாக்கியமுள்ளவர்களாய் மரிக்கிற
தில்லை. அநேகர் மரிக்கும்போது கூட நின்றிருக்கிறீர்கள். அநே
கருடைய மரணத்தைப்பற்றிக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். தங்கள்
கொடுக்கல் வாங்கல்களையும் காணி பூமிகளையும்பற்றிப் பேசிப்
போனதொழிய, தாங்கள் மோட்சம் போகிறோம், மிகுந்த சந்
தோஷமா யிருக்கிறோமென்று சந்தோஷத்தோடு போனதைக்
காணவுமில்லை. கண்டவர்கள் சொன்னதைக் கேள்விப்படவு
மில்லை. நீங்கள் ஒருவரோடொருவர் உங்களுக்குள் இப்படி
யான மரணம் நடந்ததாய்ப் பேசிக்கொள்ளுகிறதுமில்லை.
ஆனால் கிறிஸ்துமார்க்கம் உண்மையான வழி. மனுஷரை
மோட்சத்துக்குக் கொண்டுபோகிறது. மரணவேளையில் இப்
படிச் சந்தோஷம் கொள்ளுகிறார்களென்று சொல்லும்போது
சிலர் அதை எதிர்க்கும்படி இன்னார் இப்படிச் சந்தோஷமாய்
மரித்தார்களாமென்று ஏதேன் சில கேள்விக்கதையைச் சொல்
லக்கூடும். நம்பப்படத்தக்க கண்சாட்சியினால் ருசுப்படுத்த
மாட்டார்கள்.

6. காரியங்கள் இப்படியிருக்குமாகில் உண்மையையும்
மோட்சமார்க்கத்தையும் விரும்பித் திரிபவன் இவைகளில்
விளங்கவேண்டியதென்ன? எல்லா வேதங்களிலும் பார்க்க அதி
மாய் மனுஷர் அஞ்சித் திடுக்கிடும் மரணவேளையில் வெற்றி
வீரர் சந்தோஷப்படுவதுபோலச் சந்தோஷப்படும்படி செய்கிற
வழிதான் உண்மையானவழியென்று விளங்கவேண்டியதில்
லையா? அன்பான சிநேகிதனே, சிலகாலத்தில் நீயும் நானும்
நிச்சயமாய் மரணத்தைச் சந்திக்கவேண்டும். அப்பொழுது
நான் மிகுந்த சந்தோஷமாயிருக்கிறேன், சந்தோஷ சாகரத்

தில் முழுக்காடப்போகிறேனென்று சொல்லத்தக்கவனாயிருக்க
விரும்பவில்லையா? பாவத்தை விட்டு மனந்திரும்பி கர்த்தராகிய
இயேசுவை விசுவாசித்து அவருக்கு அன்பான ஊழியஞ்செய்
பவன்தான் அப்படிச் சந்தோஷமாயிருப்பான். மரணத்தின்
கை என்மேலிருக்கிறது என்று நீ உணரும்போது ஒரு உத்
தம கிறிஸ்தவனின் மனப்பாக்கியத்தை விரும்புவாய். அந்
நேரம் அது உனக்கு வேண்டுமாகில் இந்நேரம் அவர் ஊழி
யத்தைத் தெரிந்துகொள்; கவலையீனமாயிராதே. தாமதம்பண்
ணாதே. அதைமனதாய்த்தேடாதே. உன் ஆத்துமாவின் நித்திய
பாக்கியத்தைப்பார்க்கிலும் விசேஷமானது வேறில்லை.

7. இவைகள் உண்மையான சம்பவங்கள். நம்புகிறீர்களோ?
பத்தல்ல, நூறல்ல, ஆயிரக்கணக்காய் மெய்யான கிறிஸ்தவர்
களுக்குள் நடக்கிறது. இன்றைக்கும் நடக்கிறது, நம்புகி
றீர்களோ? நம்பினாலதற்கு என்ன நியாயஞ் சொல்லுகிறீர்கள்.
ஒருவேளை இது மரணவேளையின் மாறுாட்டத்திற் சொன்ன
வார்த்தைகள் என்று சிலர் சொல்லக்கூடும். மரணவேளை
யில் அநேகர் மாறுாட்டத்திற்பேசுகிறதுண்டு. ஆனால் அநே
கர் மரணவேளையில் சற்றும் மாறுாட்டமில்லாமல் சுய புத்தி
யாயிருக்கிறார்கள். அதை நீங்கள் மறுக்கக்கூடாது. தங்கள்
ஆஸ்திகளையும் பிள்ளைகளையும் தங்கள் பிரேத சேமத்தையும்
பற்றி தெளிந்தபுத்தியாய்ப் பேசுகிறார்கள். சுய புத்தியாய்ப்
பேசுகிறார்களென்று கூடநிற்கும் யாவரும் ஒரேமொழியாய்ச்
சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய வார்த்தையை
யே நாங்களிப்போ சொன்னது. இயல்பாய்த் தைரியமற்ற
கிறிஸ்தவர்களும் இப்படி மரிப்பதுண்டு. அதற்கான நியாய
மென்ன? மறு சமயத்தவர்கள் இப்படி மரியாதிருப்பதற்கான
நியாயமென்ன? வாசிக்கும் சிநேகிதனே, நீ தற்காலத்து
ஐரோப்பிய சாஸ்திரங்கள் யாவையுங் கற்றுத்தேறின விவேகி
யாயிருக்கலாம். மேற்சொல்லிய கேள்விகளுக்கு கண்டபாட்
டில் ஏதேனும் ஒரு மறுமொழி சொல்லி அப்பாற் போகாதே.
கிறிஸ்தவர்கள் இப்படிச் சந்தோஷமாய் மரிப்பதும், மறு
மார்க்கத்தவர்கள் இப்படி மரியாதிருப்பதும் உண்மையல்ல
வோவென்று தீர்க்கமாயும் பதமையாயும் பாரபட்சமில்லாமலும்
விசாரணை செய். உண்மையாகில் கிறிஸ்துமார்க்கந்தான்
மோட்சபாதையா யிருக்கவேண்டும். உனக்கொரு அழியாத
ஆத்துமாவிருக்கிறது. அதின் வாழ்வுதான் உன் நன்மை, கவன
மாய் அதைத் தேடு.

25. அதிகாரம்.

MISERABLE DEATH OF INFIDELS.

வேதவிரோதிகளின் சஞ்சல மரணம்.

அநேக கிறிஸ்தவர்கள் சந்தோஷமாய் மரிக்கிறார்களென்று முந்தின அதிகாரத்தில் காட்டினோம். அதற்கு மாறாய், பல அவிசுவாசிகளும் துன்மார்க்கரும் நிர்ப்பந்தமாய் இவ்வுலகத்தை விட்டுப்போகிறார்களென்பதை இந்த அதிகாரத்தில் காட்ட விரும்புகிறோம்.

வோல்றேயர் என்பவன் 1696-ம் ஆண்டு பிரான்சு தேசத்தில் பிறந்த ஒரு அவிசுவாசி. Voltaire. கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் பகைத்து அதற்கு விரோதமாய்ப் பேசியும் எழுதியும் வந்தவன். அவன் வியாதியாய் மரிக்கிறகாலம் வந்தபோது அவனைப்போன்ற பல அவிசுவாசிகள் அவனைச் சூழ்ந்திருந்தாலும் தான் பலமுறையும் தூஷணித்த தேவனிடம் திரும்பிவர விருப்பத்தைக் காண்பித்தான். வியாதி அதிகப்பட்டபோது குருவானவரை அழைப்பித்தான். நான் அவிசுவாசக்கொள்கையை விட்டுவிடுகிறேனென்று ஒரு கடுதாசியில் எழுதித் தானும் கையெழுத்துவைத்து இரண்டு சாட்சிகளும் கையெழுத்து வைக்கப்பண்ணினான். ஒருமுறை ஏறக்குறைய இருபது அவிசுவாசிகள் அவனைச் சூழ நின்றார்கள். ஐயோ உங்களாலல்லோ இந்த நிர்ப்பந்த நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டேன். எனக்கு நீங்கள் சம்பாதித்த நிர்ப்பந்தமான புகழ்ச்சி என்னத்துக்கு உதவும் என்று அவர்களை நிந்தித்துச் சபித்தான். தனக்கு மருந்துசெய்த வைத்தியனைப்பார்த்து, ஐயா, நான் ஆறுமாசம் ஜீவிக்கப்பண்ணுவீரானால் என் சம்பத்தில் அரைவாசியை உமக்குத் தருவேன் என்றான். வைத்தியன் ஐயா, நீர் ஆறுகிழமைக்கு ஜீவிக்கமாட்டீரென்றான். அப்போது நான் நரகத்துக்குப் போகிறேன். நீரும் என்னுடன் போவீரென்று சொல்லிச் சீக்கிரம் மரித்துப்போனான். இந்த அவிசுவாசிகளின் தலைவன் மரணவேளையில் அடைந்த மனவேதனை இம்மட்டென்றில்லை. அந்த மனவேதனைகளைக் காண்பதே அவ்வளவு சகிக்கக்கூடாத சஞ்சலமாயிருந்தபடியால் அவனைப் பராமரித்த ஒரு அம்மாள் அநேக வருஷங்களுக்குப்

பின்பு துன்பமாயிருந்த ஒரு கிறிஸ்தவ துரைமகனைப் பராமரிக்கும்படி அழைக்கப்பட்டபோது சம்மதிக்கமாட்டோமென்றாள். அவர் ஒரு கிறிஸ்தவன் அவிசுவாசியல்லவென்று உறுதிப்படுத்தின பின்பே சம்மதித்தாள். வோல்றேயருடைய மரணவேளையில் நான் காண நேரிட்ட சஞ்சலங்களை நான் என்ன கொடுத்தாலும் திரும்பக் காணச் சம்மதிக்கமாட்டேனென்றாள். துன்பவேளையில் தன்னைப் பராமரிக்கக் குறித்த அம்மாளை அழைத்த அந்தக் கிறிஸ்தவ துரையின் மகனே இதைத் தனக்குச் சொன்னதாக, கல்குத்தாவிலிருந்த பிஷப் உல்சன் சொல்லுகிறார்.

தோமஸ் பேன். இவனும் ஒரு அவிசுவாசி. கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு விரோதமாய் ஒரு புத்தக மெழுதினவன். Thomas Paine. 1809-ம் ஆண்டு மரித்தவன். இவன் துன்பமாய் இருந்தபோது எட்டென் (Hedden) என்னும் பய பக்தியுள்ள ஒரு அம்மாளால் பராமரிக்கப்பட்டான். இவன் துன்பமாய்க் கிடந்தகாலத்தில் மிகவும் பயப்பட்டான். தன்னைப் பராமரித்த அம்மாளாவது பின்னொருவராவது தன் அறையிலில்லாதிருக்கவிடான். இல்லாதிருக்கக் கண்டால் ஆரேன் வருமட்டும் பெருங் கூக்குரலிடுவான். இவன் எழுதின, எச் ஒவ் ரீசின் (Age of Reason) என்ற புத்தகத்தை நினைக்கும்போது, இவன் மரணப்படுக்கையில் காண்பித்த மாதிரி மிகவும் கவனிக்கப்படத்தக்கது. வருத்தம் பாட்டம் பாட்டமாய் வரும்போது இடைவிடாமல் கர்த்தாவே, உதவிசெய்யும்; தேவனே, உதவிசெய்யும்; இயேசுகிறிஸ்துவே, உதவிசெய்யும்; கர்த்தரே, உதவிசெய்யும் என்று கூப்பிடுவான். விகற்பமில்லாமல் இந்த ஒரேவிதமாயும் வீட்டிலுள்ள யாவரும் பயப்படத்தக்க குரலாயும் அவன் கூப்பிட்டபடியால் அதைக் கேட்டுக்கொண்டு நின்ற டாக்றர் மண்டி என்பவர் அவனுடைய பெரிய மனவேதனையைக் கவனித்து, பேன் ஐயா, உம்முடைய கூப்பிடுதலைக் குறித்து நாங்கள் என்ன நினைக்கவேண்டும்? உதவிசெய்யும்படி இயேசுகிறிஸ்துவை ஏன் கூப்பிடுகிறீர்? இயேசுகிறிஸ்து தேவனென்பதை நம்புகிறீரோவென்று வினவினார். சில நிமிஷங்களுக்குத் தாமதித்துப் பின்பு அதை நம்ப எனக்கு மனமில்லை என்றான்.

அயல்வீட்டிலிருந்து கணிக்கப்படத்தக்க ஒரு அம்மாள் அவனுக்குச் சில போஜனங் கொண்டுவந்து கொடுப்பதுண்டு. அவன் அந்த அம்மாளைப் பார்த்து நீர் எனது எச் ஒவ் ரீசின்

என்ற புத்தகத்தைக்குறித்து என்ன நினைக்கிறீரென்றான்.
நான் கண்ட புத்தகங்களிலெல்லாம் அதிக மோசமான புத்த
கம். அதை நான் எவ்வளவாய் வாசிக்கிறேனோ அவ்வளவாய்
அது என்னைச் சகல நன்மைக்கும் தூரப்படுத்துகிறது. அது
தீமை செய்யும் தன்மையைக்கண்டு அது ஆருடையதென்பதை
யுங் கேளாமல் சுட்டெரித்துப் போட்டேனென்றாள். பேன்
அதைக் கேட்டபோது அதை வாசிப்பவர்கள் எல்லாரும் உன்
னைப்போலப் புத்தியுள்ளவர்களாயிருந்தாலோவென்று விரும்பு
கிறேன். பூமியிலே பிசாசுக்கு ஊழியக்காரர் இருந்தால் நான்
அவர்களில் ஒருவன் என்றான். இவன் பிராஞ்சிலிருந்து
பொன்னிவில் (Mrs. Bonneville) என்னும் ஒரு அம்மாளைத்
தன்னுடன் அமெரிக்காவுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போயிருந்
தான். அவள் தன் அபலாளைப் பார்த்து, இந்த மனிதனை நம்பி
நான் என் சமுசாரத்தையும், என் சிநேகிதரையும், என்
ஆஸ்தியையும், மார்க்கத்தையும் விட்டுவந்தேன். அவன் இப்
போது என்னைப் பார்த்து நான் உனக்குப் போதித்த வழி முடி
வுக்கு உதவாதென்று சொல்லும்போது என் சஞ்சலம் என்ன
மட்டாயிருக்குமென்பதை நினைத்துப்பாருமென்று முறையிட்
டாள்.

மிகுந்த நேர்மையும் பக்தியுமுள்ள ருன்டோல் (Rev. J.
Randall) என்னும் போதகர் பேன் மரணப்படுக்கையிலிருந்த
போது அவனைக் கண்டார். அவன் போதகர் சொன்னவைக
ளைக் கவனமாய்க் கேட்டு, உத்தரமாய்ச் சொன்னது: ஐயா, நான்
கிறிஸ்துமார்க்கத்தை மெய்மெய்யாய் நம்பாதிருக்கவில்லை;
எனது அவிசுவாசமும் ஐயமும் வெளிவேஷமாய் மாத்திரமிருந்
தது. பிரான்சிலுள்ள துன்மார்க்கமும் கொடுங்கோன்மையு
மான ரோமைக் குருமாரின் வல்லமையை அடக்குவதே நான்
எச் ஒவ் றீசின் என்ற புத்தகத்தை எழுதினதற்கு ஒரு நோக்கம்.
நான் இந்தத் துன்பத்திலிருந்து சுகமடைந்தால் அதில் சொல்
லிய அவிசுவாசப் போதனைகளை மறுத்து நான் கிறிஸ்துமார்க்கப்
போதனைகளை நம்புவதைக் காட்டி வேறொரு புத்தகத்தை எழுத
எண்ணியிருக்கிறேன் என்றான்.

Volney.

கடந்த 18–ம் நூற்றாண்டில் வோல்னி என்னும் பின்னொரு
பிராஞ்சிய அவிசுவாசி இருந்தான். அவன்
வேதத்தை மாத்திரமல்ல தேவனையும் நம்
பாத அவிசுவாசி. அவன் வட அமெரிக்காவிலுள்ள ஈறி என்
னும் வாவியிலே ஒரு கப்பலேறி, வன்கிறொவ்ற் (Bancroft)

மரணவேளைகளில் அவிசுவாசிகளும் துன்மார்க்கரும் அடை
யுஞ் சஞ்சலத்தைப்பற்றிய உதாரணங்களை எழுதுகிலும் நூற்
றுக்கணக்காய் எழுதலாம். மாதிரிக்கு இவைகள் போதுமென்று
நினைக்கிறோம். மறுமையும் கிறிஸ்துமார்க்கமும் பொய்யானால்
இவர்கள் இப்படி மரிக்கவேண்டியதென்ன? உண்மை கிறிஸ்
தவர்கள் பக்கமாயிருக்கிறதல்லவோ? ஜீவனிருக்கிறபோது
இவைகளைப் பயபக்தியாய்ப் பார்.

எல்லாத் துன்மார்க்கரும் அவிசுவாசிகளும் இப்படி மரிக்க
வில்லையே என்றால், அவர்களெல்லாருடைய தண்டனையும்
மறுமையிலே இருக்கிறது. தேவன் மாதிரிக்காகச் சிலவற்றை
இம்மையிலே காட்டுகிறார். நாங்கள் சிலவேளை மாதிரிக்காய்
சில உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறோமே. அப்படித்தான்
அவரும் [illegible] என்பதை அறிந்துகொள்வாயாக.

26. அதிகாரம்.

CHRIST'S SINLESS PERFECT CHARACTER.

கிறிஸ்து ஸ்ரீயேசுவின் பாவமற்ற பரிசுத்த ஜீவியம்.

"என்னிடத்தில் பாவம் உண்டென்று உங்களில் யார் என்
னைக் குற்றப்படுத்தக்கூடும்?" (யோவா. 8. 46.)

பாவமற்ற மனுஷன் உலகத்திலில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு
வன் ஒருகாலத்திலும் பூமியில் காணப்படவில்லை. தாங்கள்
பாவமென்றறிந்தவைகளை ஒருக்காலுஞ் செய்யாதவர்களும் தங்
கள் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாய் ஒருக்காலும் நடவாதவர்க
ளும் மனுஷருக்குள் இல்லவே இல்லை. அப்படிப்பட்ட
ஒருவர் இருந்தால் அது அற்புதமாயிருக்கும். அது இயற்கைக்கு
விரோதமான காட்சி. காலில்லாத மனுஷனுக்குக் கால் முளைப்
பது எவ்வளவு இயற்கைக்கு விரோதமாயிருக்கிறதோ, அப்ப
டியே பாவமற்றிருப்பதும் உலகத்தில் நாம் காணும் இயற்கைக்கு
விரோதமான காரியம். இயேசுகிறிஸ்து அப்படிப்பட்ட ஒருவர்.
தேவனும் மனுஷனுமாகிய அவரை மனுஷதன்மைப்படி பார்த்
தால் அவர் பாவமில்லாதவர்; ஒரு பாவமும் ஒருக்காலுஞ் செய்
யாதவர். இப்போது கவனிக்கும்படி தெரிந்துகொண்ட விஷ
யம் இதுவே.

1. இப்போதிருக்கிற மனுஷரைக் கண்ணினால் காண்கி
றோம். முன்னிருந்தவர்களை எழுதப்பட்ட அவர்களுடைய
சரித்திரத்தினால் அறிகிறோம். எவர்களைப்பார்த்தாலும் அவர்
கள் பாவஞ்செய்தவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். எந்தெந்த
மார்க்கத்தாருக்குள்ளும் பாஷைக்காரருக்குள்ளும் அநேகரு
டைய சரித்திரங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சரித்திர
மெழுதப்பெற்றவர்களில் சிலர் தேவர்களென்றும் சொல்லப்
படுகிறார்கள். அப்படியிருந்தும் எல்லாரும் பாவஞ்செய்தவர்
கள். சிலர் கொலைசெய்தார்கள், சிலர் களவுசெய்தார்கள், சிலர்
பொய்சொன்னார்கள், சிலர் விபசாரஞ்செய்தார்கள். ஏதேனுஞ்
சில பாவஞ்செய்யாதவர்கள் ஒருவருமில்லை. மனுஷர்மாத்திர
மல்ல, அஞ்ஞானிகள் சொல்லும் தேவர்களும் பாவிகளே.
கிறிஸ்துவேதத்தில் சொல்லப்படும் எல்லாப் பக்திமான்களும்
பாவஞ்செய்தார்கள். ஆபிரகாம், மோசே, தாவீது, சாலொ
மோன், பவுல், பேதுரு, யோவான் முதலிய சகலரும் சிற்சில
பாவஞ்செய்தவர்கள். தவிர்த்தவில்லை. இன்னின்ன பாவமென்
றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்து இயேசுவைக்குறித்தோ
யாதொரு பாவமும் சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லை. அவருடைய
சரித்திரத்தை எழுதினவர்கள் பாவமென்று நினைத்தவைகளை
அவர் செய்யாததுமாத்திரமல்ல, எவராவது பாவமென்று காட்
டத்தக்க ஒன்றையும் அவர் செய்யவில்லை. எவனைப்பற்றியாவது
எழுதப்பட்டிருக்கும் சரித்திரத்திலும் விபரமான சரித்திரம்
கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றியிருக்கிறது. எல்லாரிலும் பாவம்
காணப்படுகிறது. இவர் ஒருவரில்மாத்தி
ரம் பாவமில்லை. எந்தச் சமயத்தார்கள்

பாவம் காணப்படவில்லை.

சொல்லும் எந்த மனுஷரிலும் தேவர்களிலும் கிறிஸ்துவே
தம் தானுஞ்சொல்லும் எல்லாப் பரிசுத்தரிலும் பாவமிருந்தது.
இவரொருவரில்மாத்திரம் பாவமிருக்கவில்லை. இது அதிசய
மல்லவோ?

2. கிறிஸ்து இயேசுவைப்பற்றிய விபரமான சரித்திரம் முழு
திலும் எங்கேயாவது பாவம் காணப்படாதிருப்பது மாத்திர
மல்ல, அவர் பாவமில்லாதவரென்று தெளி
வாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எபி. 7.
26. "பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்

பாவமில்லாதவரென்று சொல்லப்படுகிறது.

லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவரும், வானங்களிலும்
உயர்ந்தவருமாயிருக்கிற இவ்வித பிரதான ஆசாரியரே நமக்கு
ஏற்றவராயிருக்கிறார்." 1 பேது. 2. 22. "அவர் பாவம் செய்ய
வில்லை, அவருடைய வாயில் வஞ்சனை காணப்படவுமில்லை."

என்னுந் துறையுடன் பயணம் போனான். அங்கே ஒரு பெரும்
புயலுண்டாய், பாய்மரங்கள் முறிந்து சுக்கானும் தெறித்து
எல்லாம் கடலுக்குள் அள்ளுப்பட்டுப்போயிற்று. கப்பல்
தாழ்ந்துபோகிறதென்று ஒவ்வொரு நிமிஷமும் காத்திருந்தார்
கள். அப்போது வொல்னி பட்டபாடு கொஞ்சமல்ல. பயித்தி
யகாரன்போல அங்குமிங்கும் ஓடி, ஒருமுறை திகிலோடு
வொல்நேயர் எழுதின புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்ப்பான்.
பின்னொருமுறை கைப்பீத்தானிடம் ஓடி இத்தனை ஆயிரங்காசு
தருகிறேன் என்னை ஒரு வள்ளத்திலேற்றிக் கரைக்கனுப்பி
விடும் என்று சற்றுங் கூடாதகாரியத்தைக் கேட்பான். பின்பு
கைகளை உயர்த்தி அழுதழுது, என் தேவனே, ஆ என் தேவனே,
நான் என்ன செய்வேன், நான் என்ன செய்யப்போகிறேன்
என்று கூப்பிட்டான். பரிகாசம்பண்ண அது நேரமல்லாதிருந்
தாலும், என்கிறொவ்ற் துரை அவனைப் பார்த்து, மெஸ்தர்
வொல்னி, என்ன கூப்பிடுகிறீர்? இப்போது தேவனிருக்கிறா
ரென்று நம்புகிறீரா என்றார். அப்போது அவன் ஆம், ஆம்
என்று நடுக்கத்தோடும் மனக்கலக்கத்தோடும் சொன்னான். அவி
சுவாசம் கரையிலே சுககாலத்துக்கு ஏற்கும், ஆனால் சில நிமி
ஷத்துப் புயலுக்கோ நிற்கமாட்டாது. அவிசுவாசிகளே,
தேவனை மறுக்கிறவர்களே நித்திய புயலில் எப்படி நிற்கப்
போகிறீர்கள்.

கிப்பன் என்பவன் ரோமை இராஜ்யத்தின் வருகையையும்
விழுகையையும்பற்றி ஒரு பெரிய சரித்
திரமெழுதின இங்கிலீஷ்காரன். 1709-ம்

Gibbon.

ஆண்டு மரித்தவன். ஒரு பெரிய அவிசுவாசி. இவன் மரிக்க
வரும்போது சொன்னது, நான் பின்னாகத் திரும்பி உலககாரி
யங்களைப் பார்க்கும்போது அவைகள் பறந்துபோகின்றன.
முன்னாகப் பார்க்கும்போது எல்லாம் இருட்டும் ஐயங்களுமா
யிருக்கிறது என்றான். மெய்யான ஆறுதலுண்டாக்க அவிசு
வாசம் முடியாது.

ரோமை இராஜனாகிய யூலியன். இவன் கிறிஸ்தவனாய் வளர்க்
கப்பட்டானானாலும் இராஜபட்டத்துக்கு
வந்தபோது, அதை முற்றுந் தள்ளிவிட்டு

Julian.

கிறிஸ்தவர்களை கொடுவாய்த் துன்பப்படுத்தி கிறிஸ்துமார்க்
கத்தை அழிக்கப்பிரயாசப்பட்டு அதற்கு விரோதமாய்ப் புத்தகங்
களையும் எழுதினான். இவன் பார்சியரோடு பண்ணின யுத்தத்தில்
ஜீவமோசமான காயமடைந்தான். அந்தவேளையில் அவன்
தன்னிலிருந்து சொரிந்த இரத்தத்தை கைநிறைய எந்தி ஆகா

சத்தில் வீசி, ஆ கலிலேயனே, நீ என்னை வென்றுவிட்டாயென்று சொன்னான். இந்த இராஜன் மேற்குறித்த போருக்குப் போகையில் இவனுடைய போர்ச்சேவகரில் ஒருவன் அந்தியோகியா பட்டணத்திலே ஒரு கிறிஸ்தவனைச் சந்தித்து தச்சனுடைய மகன் என்ன செய்கிறான் என்றான். நீ தச்சனுடைய மகனென்று சொல்லும் உலகத்தைப் படைத்த ஆண்டவர் உன் இராஜாவுக்கு ஒரு சவப்பெட்டி உண்டாக்குகிறாரென்றான். சொல்லிச் சில நாட்களுக்குள் யூலியன் செத்த செய்தி அந்தியோகியாவுக்கு வந்தது.

Bishop Gardiner.

பிஷப் காட்டினர். இவர் ஒரு பொல்லாத கொடிய மனுஷன். பிஷப் உத்தியோகம், அரசாட்சியாரால் கொடுக்கப்படும் இடங்களில் அப்படிப்பட்டவர்களும் சிலகாலம் பிஷப் உத்தியோகத்துக்கு வந்துவிடுவதுண்டு. இவர்தான் ரிட்லி, லற்றிமர் என்னும் மிகப் பேர்பெற்ற பக்திமான்களாகிய வேறிரண்டு பிஷப்மாரை நெருப்புச் சூளையிலிட்டு எரித்துக் கொன்றவர். அவர்கள் எரிக்கப்பட விருந்தநாள் வந்தபோது, அவர்கள் எரிக்கப்பட்ட செய்தி வந்தபின்புதான், நான் பகற்போஜனம் சாப்பிடுகிறதென்று காத்துக்கொண்டிருந்தவன். செய்தி வந்தது, விரும்பினபடி போஜன பந்திக்குப் போனான். போஜனம் புசிக்கையிலேதானே தேவகோபம் அவன்மேல் இறங்கினது. அவன் நெடுநாள் செய்துவந்த பாவங்களின் பலனாகிய வியாதி துவங்கினது. அது சடுதியாய் அதிகரித்தது. சில நாட்களாய் வருத்தப்பட்டு மந்திராலோசனைச் சபைக்குப் போனான். அவனுடைய வியாதியினால் உண்டான நாற்றம் தாங்க முடியாததாயிருந்தது. அவனுக்கடுக்க ஒருவரும் இருக்கக்கூடாதிருந்ததென்று அவன் கூட்டாளிகளிலொருவன் சொல்லுகிறான். அவனுடைய சரீரவேதனையிலும், மனவேதனை குறைந்ததல்ல. நான் பேதுருவைப்போலப் பாவஞ்செய்தேன், அவனைப்போல அழவில்லையே என்று அடிக்கொருக்கால் சொல்லுவான். நெருப்பிலெரிந்த ரிட்லி, லற்றிமர் என்பவர்கள் பட்ட வருத்தத்திலும் இவன் அனுபவித்த வருத்தம் எவ்வளவு அதிகமாயிருந்தது. பல நாட்களாய் இந்த நிலைவரத்திலிருந்தான். தேவதூஷணங்களும், ஊத்தைப் பேச்சுகளுமேயன்றி வேறொன்றும் பேசினதில்லை. வாயிலே திட்டுகளும் எச்சுக்களும் உடையவனாய், சொல்லமுடியாத உபாதியோடு ஜீவனை விட்டான். இவைகளோடு ஒத்துப் பார்க்கும்பொழுது இரத்தச் சாட்சிகளின் வருத்தங்கள் எவ்வளவு சொற்பமானவைகள்.

1 யோவா. 3. 5. "அவர் நம்முடைய பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்க வெளிப்பட்டாரென்று அறிவீர்கள். அவரிடத்தில் பாவமில்லை." 2 கொரி. 5. 21. பாவமறியாத அவரை நமக்காகப் பாவமாக்கினார். எபி. 4. 15. எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போலச் சோதிக்கப்பட்டும் பாவமில்லாதவராயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியரே நமக்கிருக்கிறார். நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை, நன்மை செய்கிறவன் இல்லை, ஒருவனாகிலு மில்லையென்று சொல்லும் கிறிஸ்துவேதம் இவரொருவரைமாத்திரம் பரிசுத்தரென்றும், குற்றமற்றவரென்றும், மாசில்லாதவரென்றும், பாவத்தை யறியாதவரென்றுஞ் சொல்லுகிறது.

3. ஒருவரின் பரிசுத்த தன்மையை உறுதியாய் ரூபிக்க அவர் சரியற்ற ஒன்றையும் செய்யவில்லையென்று சொல்லியிருப்பது மாத்திரமல்ல, அவர் சரியான ஒவ்வொன்றையும் செய்தாரென்றும் காணப்படவேண்டும். ஆகையால் கிறிஸ்து இயேசுவும் மனுஷனென அளவில் தேவனுக்கும் மனுஷனுக்கும் செய்யவேண்டிய ஒவ்வொன்றையும் குறைவறச் செய்தவரென்றும் காணவேண்டும். அந்தந்த நிலைவரத்தில் அவர் செய்தவைகள் முற்றும் சரியாயிருந்ததோவென்று விசாரிப்போம்.

அவர் அரசனுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையிருந்தது, அதில் அவர் எப்படி நடந்தார்? மத். 17. 27. ஒரு வெள்ளிப்பணத்தைக் காண்பாய், அதை யெடுத்து உனக்காகவும் எனக்காகவும் கொடு என்றார். இது ஒன்று இந்தக் கடமையில் அவர் தவறற்றவரென்று காட்டாது; ஆனால் இதைச் செய்யாதிருந்தால் தவறுள்ளவராவார்.

அவர் மனுஷனென அளவில் அவருக்கு ஒரு மாதா இருந்தாள். அவளை நேசித்து அவள் அந்தரித்தகாலத்தில் அவளுடைய ஆதரவுக்கானவைகளைச் செய்வது தகுதியாயிருக்குமே. எல்லாவகையான மரணத்திலும் சிலுவையின் மரணம் அதிக வருத்தமானதென்று நிதானிக்கப்படுகிறது. ஏனெனில், எல்லாவகையான மரணத்திலும் வருத்தம் அதிகரிக்கும்போது அறிவு கெட்டுப்போகிறது; வருத்தந் தெரியாது. சிலுவையின் மரணத்தில் [illegible]யல்ல; கடைசி நிமிஷமட்டும் அறிவும் இருக்கும்; வருத்தத்தை உணரும் உணர்ச்சியும் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட கடுமையான வருத்தத்தைச் சிலுவையில் சகிக்கும்போதும் அவர் தமது மாதாவைக்குறித்த கவலையுள்ளவராயிருந்தார். யோவா. 19. 26. அப்பொழுது இயேசு தம்மு

டைய தாயையும் அருகேநின்ற தமக்கு அன்பாயிருந்த சீஷனையும் கண்டு, தம்முடைய தாயை நோக்கி: ஸ்திரீயே, அதோ, உன் மகன் என்றார். பின்பு அந்தச் சீஷனை நோக்கி: அதோ, உன் தாய் என்றார். அந்நேரம்முதல் அந்தச் சீஷன் அவளைத் தன்னிடமாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டான்.

மாதாவின்மேலன்பு.

அவர் குருவாயிருந்தார், அப்போஸ்தலர் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்ட சீஷராயிருந்தார்கள். அவர்களை எப்படி நடத்தினார்? அவர் பாத்திரத்தில் தண்ணீர் வார்த்துச் சீஷரின் கால்களைக் கழுவிச் சீலையினால் துடைப்பாரென்று அவர் அப்படிச் செய்யுமுன் யார் நினைப்பான்? இதினால் அவர் காண்பித்த தாழ்மையான குணத்தை அவரிலும் பார்க்க அதிகமாய்க் காண்பிக்க இய லுமோ? நினைத்துச் சொல்லுங்கள்.

அவரைப்போல தாழ்மையுள்ளவர்களில்லை.

உலகப்பொருள் அளவில் அவர் வறியவராயிருந்தார். அவரால் போதிக்கப்பட்டவர்கள் அவரைத் தாபரித்தார்கள். அது வேமுறை. போதிப்பவர்களைப் போதிக்கப்படுபவர்கள் பராமரிப்பது. முன்சொன்னபடி அவர் வறியவராயிருந்தும் அவரிடத்தில் வந்த வறியவர்களுக்கு அற்புதமாய்ப் போஜனங் கொடுத்ததுமன்றி உலகப்பொருளாலும் உதவிசெய்தாரென்று யோவா. 13. 29ல் காணப்படுகிறது. தரித்திரருக்கு ஏதாவது கொடுக்கும்படிக்காவது இயேசு அவனுடனே சொல்லியிருப்பாரென்று சிலர் நினைத்தார்கள். அவரைப் போல ஏழைக்கிரங்கினவர்கள் வேறில்லை. அவர் செய்த ஒவ்வொரு அற்புதமும் அப்படிப்பட்டது. சுவிசேஷமும் எளியவருக்கே அறிவிக்கப்படுகிறதென்றார்.

அவரைப்போல ஏழைகளை நேசித்தவர்களில்லை.

கிறிஸ்து கடிந்து புத்திசொல்லவேண்டிய பிரசங்கியாயிருந்தார். தேசத்தில் அதிகாரிகளாயிருப்பவர்களையும் கடிந்து கொள்ளவேண்டியிருந்தது. அப்படிச் செய்வதோ தனக்கு பிராணதண்டனையை வருவிப்பதாயிருந்தது. முடிவில் அப்படியாகவிருந்ததென்று அறிவோம். அந்த வருத்தமான கடமையை எப்படி நிறைவேற்றினார்? ஒருவன் மத்தேயு 23–ம் அதிகாரத்தை வாசித்துப் பார்க்கக்கடவன். வேதசாஸ்திரக்காரராகிய வேத பாரகரே, பரிசேயரே, உங்களுக்கு ஐயோ என்று 13–ம் வசன முதல் 39–ம் வசனம்வரைக்கும் கர்த்தர் கூறிய பயங்கரமான

அவரைப்போல கடிந்து கொண்டவர்களில்லை.

வார்த்தைகளை ஒருவன் பார்த்தால், அதிகாரிகளான பாவிகளுக்குமுன் எப்படிப்பட்டவரா யிருந்தாரென்று காண்பான். பாவிகளைக் கடிந்துகொள்வதில் தாவீது ராஜாவைக் கடிந்து கொண்ட நாத்தான் இவரிலும் உத்தமமாய்க் காணப்படவில்லை. அவன் தன்னைத் தீர்க்கதரிசியாக ஏற்றுமதித்து நேசித்தவனைக் கடிந்துகொண்டான்; இவரோ தன்னைத் தீர்க்கதரிசியாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல் எங்கே தவறு காணலாமென்று காத்திருந்தவர்களையுங் கண்டித்தார். இவ்வளவு பயங்கரமானவிதமாய்க் கடிந்து புத்திசொன்னவர்களில்லை. கிறிஸ்து இயேசுவின் கனிவான அன்பையும் சாந்தத்தையும் மனிதர் புகழ்ந்து அவைகள்மாத்திரந்தான் அவருடைய சிறந்த மேன்மைபோலப் பேசுகிறார்கள். பூர்த்தி திவ்யசுத்தவனை நேசித்த பிள்ளைகளை வேண்டியளவு கண்டேன்; ஆனால் பிசாசைப் பகைத்த பிள்ளை ஒருவனைக் காண அபேட்சிக்கிறேன் என்று ஒரு இங்கிலீஷ் நூலாசிரியன் எழுதுகிறார். அன்பு நிறைந்தவனும் கோபங்கொள்ள வேண்டியசமையங்களுண்டு. பாவத்தில்கோபங்கொள்ளாதவன் பரிசுத்தத்தில் நேசமுள்ளவனல்ல. மனிதனைத் தீமையாக்கிக் கெடுக்கும் எல்லாவற்றின்மேலும் கோபத்தீ ஜுவாலியாதவன் மனிதனை நேசிக்கிறவனல்ல. அன்பு எவ்வளவு பெரிதோ அவ்வளவாய் பாவத்தில் வெறுப்புமுண்டாகும். பாவத்துக்கு விரோதமாய் உரைக்கப்பட்ட வார்த்தைகளில் அதிக பயங்கரமான வார்த்தைகள், மனுவுருவெடுத்த அன்பினால் உரைக்கப்பட்டது.

அவர் பாவிகளின் கையில் ஒப்புவிக்கப்பட்டு வருத்தப்படுகிறவராயிருந்தார். அந்த வருத்தங்களிடையில் எப்படிப்பட்டவராயிருந்தார்? அவர் முகத்தில் துப்பினார்கள், அவரை வாரினால் அடித்தார்கள், உலுவையில் அறைந்தார்கள், தலையைச் சாய்த்துப் பரிகாசம் பண்ணினார்கள். சகலவகையான நிந்தைகளையும் உபத்திரவங்களையும் எப்படிச் சகித்தார்? மயிர் கத்தரிக்கிறவனுக்குமுன் சத்தமிடாதிருக்கிற ஆட்டுக்குட்டியைப் போலிருந்தாரென்று தீர்க்கதரிசி சொன்னதுபோலிருந்தாரே. துன்புறுத்தலிலும் அதிக பொறுமையாய்ச் சகித்தவர்களில்லை. எந்த உபத்திரவத்திற்கு மிடையே அவர் முறுமுறுத்ததில்லை, வையப்பட்டபோது திரும்ப வையவில்லை, அல்லது வந்ததேயென்று கண்ணீர்விட்டுப் புலம்பவில்லை. இப்படி துன்புறுத்தலுக்கிடையே அவரிருந்ததிலும் உத்தமமாய் ஒரு

அவரைப்போல பொறுமையுள்ளவர்களில்லை.

வன் இருக்கக்கூடியதில்லை. இவ்வளவு சாந்தமாய் துன்பங்களைச் சகித்ததுமாத்திரமோ? பிதாவே, இவர்கள் தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்றறியார்கள்; இவர்களுக்கு மன்னித்தருளுமென்ற அவர் பிரார்த்தனை அவரை எப்படிப்பட்டவராகக் காண்பிக்கிறது?

கொன்றவர்களுக்காகப் பிரார்த்தித்தார்.

ஒரு உத்தம மனுஷன் மற்றவர்களுடைய சஞ்சலமான நிலைமையைக் கண்டு பரிதபிக்கிறவனாயிருப்பானே. எருசலேமுக்கு வரப்போகிற ... குறித்து இயேசுவின் சிந்தை என்னவாயிருந்தது. அவர் கழுதைக்குட்டியின்மேலேறி செல்ல எல்லாரும் குருத்தோலைகளைப் பிடித்து ஓசன்னா, கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே வருகிறவர் வாழ்த்தப்படத்தக்கவரென்று அவரை வாழ்த்தினபொழுதும், லூக். 19. 41. "அவர் எருசலேம் நகரத்தைப் பார்த்து அதற்காகக் கண்ணீர் விட்டழுது, உனக்குக் கிடைத்த இந்த நாளிலாகிலும் உன் சமாதானத்திற்கேற்றவைகளை நீ அறிந்திருந்தாயானால் நலமாயிருக்கும்" என்று பரிதபித்தாரே. அவர் சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு போகும்பொழுது, ஸ்திரீகள் அவர் நிமித்தம் புலம்பினார்களே. லூக். 23. 28. "இயேசு அவர்கள் முகமாய்த் திரும்பி எருசலேமின் குமாரத்திகளே, நீங்கள் எனக்காக அழாமல், உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுங்கள்" என்ற துக்கமான வாக்குகள் அவர் அனுதாப சிந்தையை எவ்வளவாய்க் காட்டுகிறது? தனது வருத்தமல்ல அவர்கள் படவிருக்கும் பாடே அவர் மனதில் அதிக பாரமாயிருந்ததென்று காட்டுகிறது. அவர் சிலுவையில் பாடுபடுகிறார்; எல்லாரும் நிந்தித்துப் பரிகாசஞ்செய்கிறார்கள். ஆனாலும் ஒரு பாவி மனந்திரும்பி விசுவாசிக்கிறதைக் காண்கிறார். அவருடைய சிந்தை தன்மேல் அல்ல, அவன்மேல் செல்லுகிறது. இன்றைக்கு நீ என்னுடன் பரதீசிலிருப்பாயென்று அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்லுகிறார். அவரைப்போல பாவிகளில் பரிதாபமுள்ளவர் யார்?

எருசலேமுக்காகப் புலம்பினார்.

இம்மட்டும் மனுஷருக்குச் செய்ய ...மைகளைக்குறித்துப் பேசினோம். மனுஷனை அளவில் தேவனுக்கு முன் ... நடந்தவிதமென்ன? ஜெபத்தியானம் ம...வசியமென்றும், அது இல்லாதிருப்பது தவறென்றும் சொல்லுகிறோம். மனிதனை அளவில் கிறிஸ்துவிலும் அதிக ஜெபசிந்தையாயிருந்த ஒருவரை யறியோம். மத். 14. 23. அவர் ஜனங்களை யனுப்பிவிட்டபின்பு தனித்து ஜெபம்பண்ண ஒரு மலையின்மேலே

...ச் சாயங்காலமானபோது அங்கே தனிமையாயிருந்தார். லூக். 9. 28. ஜெபம்பண்ணுகிறதற்கு ஒரு மலையின்மேலேறினார். லூக். 6. 12. அவர் ஜெபம்பண்ணும்படி ஒரு மலையின் மேலேறி இராமுழுவதும் தேவனை நோக்கி ஜெபம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். கெத்செமனே தோட்டத்தில் அவர் பண்ணிய ஜெபத்தை அறிந்திருக்கிறோம். மனுஷனை அளவில் தேவனுக்குமுன் சரியான மனுஷனாயிருந்தார். சரியான ஜெபத்தியானமுள்ளவர் மாத்திரமல்ல, ஜெபத்திற்கேற்ற சரியான குணமுள்ளவராயுமிருந்தார். என்னுடைய சித்தமல்ல, உம்முடைய சித்தம் ஆகக்கடவதென்பதே அவருடைய ஜெபம்.

அவரைப்போல பிரார்த்தித்தவர்களில்லை.

கிறிஸ்துஇயேசு தவறான யாதொன்றைச் செய்யாதது போலவே சரியான ஒவ்வொன்றையும் செய்தார். இது காரியத்தைச் சிந்திக்கும்போது நினைத்துக்கொள்ளவேண்டியது: இந்த ஒன்றில் அல்லது இரண்டில் வியக்கப்படத்தக்கவர்களாய் இருந்தவர்களுண்டு. எத்திசையில் பார்த்தாலும் எக்குணத்தைக் கவனித்தாலும் எத்தொடர்பை யோசித்தாலும் சரியாய் நடந்தவர் இவர் ஒருவரையன்றி வேறில்லை.

இரண்டு மூன்றில் பூரணரல்ல.

கிறிஸ்து பிள்ளையாயிருந்தார்; பிராயமான மனுஷனாயிருந்தார்; மாணாக்கனாய் வினாவிடை செய்தார்; குருவாய்ப் போதகம் பண்ணினார்; நியாயாதிபதியாய் அவருடைய தீர்ப்பைக் கேட்டார்கள்; கனம் பண்ணப்பட்டார்; கனவீனம் பண்ணப்பட்டார்; விருந்தாளியாய் அனுசரிக்கப்பட்டார்; குற்றவாளியென்று சிலுவையில் அறையப்பட்டார்; சிலகாலம் சிநேகிதருக்குள்ளிருந்தார்; சிலகாலம் சத்துருக்கள் மத்தியிலிருந்தார்; சிலகாலம் பாவிகளெனப்படுபவர்கள் நடுவிலிருந்தார்; சிலகாலம் பரிசுத்தரென்று மதிக்கப்பட்டவர்கள் நடுவிலிருந்தார்; மாதாவுக்கு மகனாயிருந்தார்; அரசனுக்குக் குடியாயிருந்தார்; எந்தவேளையிலும் எந்த நிலைவரத்திலும் சரியானதையே செய்தார். பின்னொருவிதமாய்ச் செய்தால் நலமாயிருக்குமென்று சொல்லத்தக்கதாய் ஒன்றும் செய்ததில்லை. உலகத்திலுள்ள சரித்திரப் புத்தகங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்க்கிற ஒருவன் இப்படியான ...ற மனுஷனை எங்கேயும் காணமாட்டான். சுவிசேஷங்களில்மாத்திரம் பாவமற்ற ஒரு மனுஷனைக் காண்பான்.

ஒருவனுடைய இருதயத்தில் பாவியென்ற உணர்விருக்க

4. ஒருவனுடைய இருதயத்தில் பாவியென்ற உணர்விருக்க மற்றவர்கள் அவனைப் பாவமற்றவனென்று சொல்லவும்

கூடும். இயேசுவைப்பற்றி இப்படி இருக்கவில்லையோ என்று பார்ப்பது நியாயம். இதுகாரியத்தில் நான் முகவுரையாய்த் தெரிந்துகொண்ட வசனம் கவனிக்கப்படத்தக்கது. என்னி

பாவமில்லையென்று தானும் சொன்னார்.

டத்தில் பாவமுண்டென்று உங்களில் யாவன் என்னைக் குற்றப்படுத்தக்கூடும்? இதுதான் அவர் தன்னைப்பற்றிச் சொன்னது. தான் பாவமற்றவரென்று உணர்ந்தது மாத்திரமல்ல தன்னில் யாதொரு பாவத்தையும் சொல்ல ஒருவனாலுமில்லை என்றுணர்ந்தார். மேலும் யோவா. 8. 29ல் "பிதாவுக்குப் பிரியமானவைகளை நான் எப்பொழுதும் செய்கிறபடியால்" என்கிறார். யோவா. 14. 30. "இந்த உலகத்தின் அதிபதி வருகிறான்; அவனுக்கு என்னிடத்தில் ஒன்றுமில்லை" யென்றார். உலகத்தின் அதிபதி பிசாசு. வருவது பாவத்துக்குத் தூண்டிவிட. அதற்கு என்னிடத்தில் ஓர் சாய்மானமுமில்லை என்பதே அதின் கருத்து.

5. இதற்கு ஒத்ததாய் கர்த்தரின் ஜெபங்களைப் பாருங்கள். அவருடைய ஜெபங்களில் எங்கேயாவது தன் பாவங்களை அறிக்கையிடுகிறதாயாவது மன்னிப்புக் கேட்கிறதாயாவது காணமாட்டீர்கள்? இதற்கு மாறாய் வேதத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும் மற்றவர்களின் ஜெபத்தைப் பாருங்கள். நான் பாவி, என்மேல் இரக்கமாயிரும்; அல்லது நாங்கள் பாவிகள், எங்கள்மேல் இரங்குமென்பது வேதேனு மொருவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் காண்பீர்கள். ஜெபத்தில் இல்லாவிட்டால் வேறு இடத்தில் தாங்கள் பாவிகளென்று அறிக்கையிட்டிருப்பார்கள். மனுஷதன்மையளவில் கிறிஸ்துவைப் போல தேவபக்தி யுள்ளவரில்லை. அவரைப்பார்க்கிலும் அதி

ஜெபங்களிலும் பாவியென்ற அறிக்கை யில்லை.

கமாயும் வாஞ்சையாயும் ஜெபம்பண்ணினவர்களில்லை. என்றாலும் தான் பாவியென்றாவது தனக்கு மன்னிக்கவேண்டுமென்றாவது ஒருக்காலும் அவர் பிரார்த்தித்ததில்லை.

கிறிஸ்து பாவமற்றவர்; தேவனும் மனுஷருமாகிய எவர்க்கும் செய்யவேண்டியவைகள் ஒன்றிலும் குறைவில்லாதவர்; எந்தெந்த நிலைவரத்திலும் தவறற்றவர்; பாவமான தொன்றையும் அறியார்; அவர் பாவியென்று உணர்ந்ததுமில்லை; உள்ளும் புறம்பும் பரிசுத்தராயிருந்தார். அவரொருவரே பரிசுத்த மனுஷன்.

6. கிறிஸ்து தமது போதனைகளிலெல்லாம் தவறான ஒன்றையும் போதித்ததில்லை. இது கவனிக்கப்படத்தக்க பெரிய

...காரியம். உலகத்திலிருந்த மற்றெவர்களுடைய போதனைகளி
...லும் சிலது காலஞ்செல்லச் செல்ல தவ
...றானதென்று கண்டு மனுஷர் தள்ளுகிறார்
...கள். இந்துசமய நூற்களில் எத்தனை

போதனைகளில் ஒரு தவறு மில்லை.

...தவறான காரியங்கள் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விக்கிர
...காரதனை, ஜாதிவித்தியாசம், உடன்கட்டையேறல், புத்திர
...னுடைய பலிக்கிரமங்களினால் பிதா முத்திசேர்தல் சரி
...யானவைகளென்று எண்ணிப் போதித்துவந்தார்கள். பிற்கா
...லத்தவர்கள் அவைகளைத் தவறென்று கண்டு தள்ளுகிறார்கள்.
...இயேசுவின் போதனைகளோ, ஆயிரத்து எண்ணூற்றுச் சொச்ச
...வருஷங்களாய் முழு உலகத்துக்கு முன்பாகக் கிடக்கிறது.
...அவைகளி லொன்றாவது தவறானதாய்க் காணப்பட்டதில்லை.
...இருந்தால், வேதத்தை வாசித்துப்பார்த்து இன்னதுதான் என்று
...சொல்வீர்களாக. இது பெரிய அதிசயமல்லவோ? இவைக
...ளைக் கவனிக்கும்போது கிறிஸ்து உலகத்தில் ஒருக்காலும்
...காணப்படாத பாவமற்ற பூரண இலட்சண முடையவரல்
...லவோ? இதின் நியாயமென்ன? இனி இதினின்று வரும்
சில கருத்துகளைக் கவனிப்போமாக.

(1) கிறிஸ்து மனுஷதன்மையளவில் பார்த்தால் அற்புதமானவர். மனுஷரென்று பிறந்தவர்கள் யாவரும் பாவிகள். அவரொருவர்மாத்திரம் பாவமற்றவர். மனுஷருக்குள் அவர் அற்புதமான மனுஷன்.

(2) அவ்வளவு பாவமற்ற பரிசுத்தர் பொய்சொல்லமாட்டார். அவர் தன்னைத் தேவனென்று சொன்னால், அது உண்மையாயிருக்கவேண்டும். மத். 20. 28. "மனுஷகுமாரனும் அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்" என்று அவர் போதித்தால் அது மெய்யாயிருக்கவேண்டும். அதை நம்புங்கள்.

(3) பாவிகளுக்காக ஒருவர் பாடுபடுவதாகில் அவர் அவசியம் பாவமற்றவரா யிருக்கவேண்டும். அல்லாதுபோனால் அவர் படுந் தண்டனை நியாயமாய் அவர்மேல் வரவேண்டியது. கிறிஸ்து பாவிக்காய் மரித்தாரென்று சொல்லும் சுவிசேஷம் அவர் ஒன்றிலாவது பாவஞ்செய்தவராய்த் தெரிவிக்குமாகில் காரியம் பொருந்தாததாய்விடும். மனுஷர் எல்லாரும் பாவிகள்; இவரொருவர்மாத்திரம் பாவமற்றவர். ஆகையால் இவரொருவரே பாவப்பலியா யிருக்கக்கூடியவர்.

(4) பாவமற்ற ஒருவரைப்பற்றி வாசிக்கும்போது, இதென்ன? பாவமற்ற ஒருவர் உலகத்திலில்லையே, இவரொருவர் மாத்

திரம் அப்படியிருந்தது என்னவென்று ஒரு கேள்வி நியாயமாய் வரக்கூடும். அப்படி யிருந்ததற்குக் காரணம், தேவன் மனித அவதாரமானதுதான் என்றால் அது பொருந்தும். உண்மை எப்போதும் ஒற்றுமை உள்ளது; ஒற்றுமை உண்மையின் இலட்சணங்களிலொன்று.

(5) சுவிசேஷத்தை எழுதினவர்கள் பரிசுத்தமான ஒருவரைக் கண்டுபிடித்ததென்ன? கிறிஸ்து மெய்யாய்த் தேவன் மனிதனானதாகில் பாவமற்ற பரிசுத்தராய்த்தான் இருப்பார். அப்படி இருந்தாராகில் அவருடைய செயல், குணம், உணர்ச்சி யாவையும் கண்டவர்கள் கண்டதை எழுதுவது கூடியகாரியம். அவ்விலட்சணங்கள் இல்லாதவைகளும் எழுதுபவர்கள் மனோசிருஷ்டியுமாகில் பார்க்கக்கூடிய எவ்விதத்திலும் பரிசுத்தராய்த் தோற்றத்தக்கதாக அவருக்கு நடை, குணம், உணர்ச்சி கொடுத்து அவர்கள் எழுத இயன்றதெப்படி? அவர், மேற்சொல்லிய இலட்சணங்களையுடைய அற்புதமான ஒருவராயிராவிட்டால் அப்படிப்பட்ட இலட்சணங்களைக் கொடுத்து சுவிசேஷகர்கள் எழுதினதே அற்புதமாயிருக்கும். தேவர்களையும் விசேஷித்த மனுஷர்களையும்பற்றி எழுதினோர்கள், தங்கள் மனம் எட்டினபடிக்கெல்லாம் சிறந்த இலட்சணங்களைக் கொடுத்துத்தான் எழுதினார்கள். எல்லாரும் யோசித்த சிறந்த இலட்சணத்தில் குறைவுவிட்டார்கள். சுவிசேஷத்தை எழுதினவர்கள்மாத்திரம் குறைவில்லாமல் பூரணமான சிறப்பை யோசிக்கவந்ததென்ன? வித்துவான்கள் விவேகிகள் ஒருவரும் எய்யமாட்டாத இலக்கில் மீன்பிடிகாரரான கலிலேயர் எய்ததென்ன? சுவிசேஷகர்கள் அற்புதமான நூலாசிரியர் என்று சொல்வதிலும் கிறிஸ்து அற்புதமானவரென்று சொல்வது நியாயமல்லவா?

கிறிஸ்து அல்லது எழுதினவர்கள் அற்புதமானவர்கள்.

(6) பிரியமானவர்களே, நீங்கள் பார்த்து நடக்க முன்மாதிரியாய் ஒருவர் வேண்டுமோ? கிறிஸ்து ஒருவரே அவர். மற்றெல்லாரும் குறைவுள்ளவர்கள். எப்பொழுதும் அவர்களைப் பார்த்து நடக்கக்கூடாது. பார்த்து நடந்தால் வழுவானதையும் செய்யவரும். கிறிஸ்து ஒருவரே தவறற்ற முன்மாதிரி. அவருடைய சிஷராகுங்கள், அவர் சாயலைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது தவறற்ற தேவசாயலைத் தரித்துக்கொள்வீர்கள். அதுதான் அவருடன் என்றென்றும் சஞ்சரிக்க எற்ற வழி.

முன்மாதிரி.

27. அதிகாரம்.

THE TEN COMMANDMENTS.

பத்துக்கட்டளைகள்.

ஒரு கதை.

ஐக்கிய நாடுகளிலுள்ள வடமாகாணங்களி லொன்றில்
கீர்த்திபெற்ற நியாயசாஸ்திரி யொருவனி
ருந்தான். அவன் தேவபயமற்றவனாய்
கோபம்வந்த வேளைகளில் பயங்கரமானவிதமாய்த் திட்டிச்
சபிப்பான். இவன் ஒருநாள் கிறிஸ்தவனான பின்னொரு நியாய
சாஸ்திரியைக் கண்டு கிறிஸ்துமார்க்கம் உண்மையோவென்று
ஆராய்ந்தறிய விரும்புகிறேன். கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு அத்
தாட்சியா யெழுதப்பட்ட என்ன புத்தகத்தை நான் வாசிக்க
வேண்டுமென்று கேட்டான்.
கிறிஸ்தவனான தரணி ஆச்சரியப்பட்டு, ஐயா, அந்தக் காரி
யத்தை நீர் எற்கனவே விசாரித்துத் தீர்த்திருக்கவேண்டுமே.
நீர் இத்தனை விசேஷமான ஒரு காரியத்தை நிதானிப்பதற்கு
இவ்வளவு காலம் பின்போட்டு வைத்திருக்கப்படாதே என்றான்.
காலம் சென்றுபோனதுதான். நான் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப்
பற்றி அதிகம் அறியேன். மிகுதியான படித்த மனுஷர் அதை
அங்கீகரிக்கிறதில்லையென்று எண்ணிவந்தேன். ஆனாலும் இப்
போது அதைத் தீர்க்கமாய் ஆராய்ந்துபார்க்க விரும்புகிறேன்.
நான் ஜீவமோசமான வியாதிகொண்டிருக்கிறேனென்றும் ஒன்
றனை, இரண்டு வருஷங்களுக்குமாத்திரம் நான் உயிரோடிருக்
கக்கூடும். அதற்குமேலிருப்பது ஐயமென்றும் எனது வைத்
தியன் சொல்லுகிறார். நான் என்ன புத்தகம் வாசிக்கச் சொல்
லுகிறீர் என்றான்.
வேத புத்தகந்தானென்று மற்ற நியாயசாஸ்திரி சொன்னார்.
அவிசுவாசி அதிசயப்பட்டு நான் சொல்லுகிறது உமக்கு விளங்
கவில்லையென்று நினைக்கிறேன். வேதம் உண்மையோவென்
றதைத்தானே ஆராய விரும்புகிறேன். அதற்கு என்ன புத்த
கத்தை வாசிக்கவேணும் என்றார்.
அதற்குத்தான் ஐயா வேதபுத்தகத்தையே வாசிக்கவேண்டு
மென்று திரும்பவுஞ் சொன்னார். என்னென்று கேளும், அனேக

அவிசுவாசிகள் வேதத்தைச் சரியாய் அறியார்கள். ஒரு காரியத்தைப்பற்றி நாம் நியாயம் பேசுகையில், நாம் என்னத்தைப்பற்றி நியாயம் பேசுகிறோமென்று விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

வேதத்தை வாசிக்க வேண்டும்.

மேலும் இரண்டாவதாய் என் மனதுக்கு வேதத்தின் அகச்சாட்சி புறச்சாட்சியிலும் பெலனானது என்று சொன்னார்.

எங்கே துவங்கி வாசிக்க? புதிய ஏற்பாட்டிலோ துவங்கவென்று கேட்டார்.

இல்லை, முதலாகிய ஆதியாகமத்திலே துவங்கி வாசியுமென்றார். அவிசுவாசி வியாக்கியானமடங்கிய ஒரு வேத புத்தகம் வாங்கி வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய் வேதத்தைக் கவனமாய் வாசிக்கத் துவங்கினார். உண்மையைக் கண்டுபிடிப்பதில் அப்பியாசம் அடைந்த தன் விவேகமுள்ள மனதை வேத ஆராய்ச்சியிற் செலுத்தினார்.

இப்படி அவர் வாசித்துக்கொண்டுவரும் நாட்களில் கிறிஸ்தவ நியாயசாஸ்திரியும் இடைக்கிடை அவரைப் போய்ச் சந்திப்பார். அவிசுவாசி தான் வாசித்தவைகளைப்பற்றி இஷ்டமாய்ப் பேசுவார். ஒரு வசனத்தைக்குறித்து அதில் எனக்கு ஆட்சேபமிருக்கிறதென்பார். பின்னொன்றில் அதில் நான் மெத்தப் பிரியப்படுகிறேனென்பார். வேறொன்று மெத்தச் சிறப்பாயும் மனதிற் படத்தக்கதாயு மிருக்கிறதென்பார். நம்பலாவதான ஒன்றைக்குறித்து நானதை நம்பக்கூடாதென்பார்.

ஒருநாள் சாயங்காலம் கிறிஸ்தவன் அவிசுவாசியைக் காணப் போனபோது, அவர் ஏதோ ஒரு காரியத்தை ஆழமாய்ச் சிந்திக்கிறவர்போல, தலைகுனிந்தவராய் தனது அறையிலே உலாத்திக்கொண்டு நின்றார். இவர் அறைக்குள் வந்ததையுங் கவனியாமல் போகிறதும் வருகிறதுமாயிருந்தார். சற்றிலே வந்த கிறிஸ்தவன் பேசத்துவங்கி,

ஐயா நீர் ஏதோ ஒரு காரியத்தைக் கவனமாய்த் தியானிக்கிறதாய்க் காணப்படுகிறது, கவனிக்குங் காரியமென்ன வென்றார்.

நான் சன்மார்க்க பிரமாணங்களை வாசித்தேன் என்று அவிசுவாசி சொன்னார்.

நல்லது அவைகளைப்பற்றி யென்ன நினைக்கிறீரென்றார்.

முதல் நான் என்ன நினைத்துவந்தேனென்று சொல்லுவேன். மோசே ஒரு பெரிய கள்ளர் கூட்டத்துக்கு முதலாளியாயிருந்தான். பலத்த மனமுடையவனாயிருந்தபடியால் அவ்வபத்தியுள்ள அந்த ஜனங்கள்மேல் அதிக செல்வாக்குள்ளவனானான்.

சீனாய் மலையிலே சிலவகையான வாணங்களைக் கொளுத்தி, அந்த அறிவீனமான ஜனங்களைப் பிரமிக்கப்பண்ணினான். அவர்கள் திகிலும் பயமுமுடையவர்களாய் அவைகள் தேவசெயலென்று நம்பிக்கொண்டார்களென்று எண்ணிவந்தேன் என்றார்.

இப்போது என்ன நினைக்கிறீரென்று கிறிஸ்தவன் கேட்டதற்கு,

சன்மார்க்க பிரமாணங்களின் தன்மையைக் கவனித்துப் பார்த்தேன். அவைகளோடு ஏதேன் ஒன்றைக் கூட்டலாமோ அல்லது அவைகளிலிருந்து எதையேன் ஒன்றைக் குறைக்கலாமோவென்று பார்த்தேன். கூடாமலிருக்கிறது, அது பூரணமாயிருக்கிறது.

முதலாங் கட்டளை எங்களைப் படைத்த சிருஷ்டிகரைப் பூரணமனதோடு நேசித்து, கனம்பண்ணும்படி கற்பிக்கிறது. அது சரி. அவர் எங்களைப் படைத்தவரும், காப்பவரும், எங்கள் உத்தம உபகாரியுமாயிருந்தால் அவரை அத்தியந்த பணிவாய் ஆராதிக்கவேண்டும், பின்னொருவரை அப்படிச் செய்யக்கூடாது. **இரண்டாங் கட்டளை** விக்கிரகாராதனையை விலக்குகிறது. நிச்சயமாய் அதுசரி. **மூன்றாங் கட்டளை** தேவநாமத்தை, அவமாய்ப் பாவிக்கிறதை விலக்குகிறது, **நாலாங் கட்டளை** தேவாராதனைக்கு ஒரு காலத்தை நியமிக்கிறது. தேவன் ஒருவர் இருந்தால் நிச்சயமாய் அவரை ஆராதனை செய்யவேண்டும். உள்ளான மதிப்புக்கு அடையாளமாய் வெளியான வணக்கமிருப்பது நியாயமாயிருக்கிறது. தேவனை வணங்குவது தகுதியானால் ஒருவருக்கொருவர் தடையில்லாமல் எல்லாரும ஒருமித்துக் கூடி ஆராதனை செய்வதற்கு ஒரு காலம் பிரித்துவைக்கப்படுவதுந் தகுதி. அதற்கு நிச்சயமாய் ஏழுநாளில் ஒருநாள் அளவுக்கு மிஞ்சியதல்ல, அது அளவுக்குக் குறைவுமல்ல வென்று நினைக்கிறேன். **ஐந்தாங் கட்டளை** சமுசார சம்பந்தத்துக்குரிய கடமையைப் பிரமாணிக்கிறது. அப்பால் அயலாருக்குச் செய்யுந் தீமைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் ஜீவனுக்கும் சற்புக்கும் ஆஸ்திக்கும் பெயருக்கும் விரோதமான தீமைகளாய்ப் பிரிக்கப்படுகிறது. நியாயசாஸ்திரிக்குரிய நுண்ணிய விவேகத்தோடு, அப்பாலும் அவர் சொன்னது, ஒவ்வொரு வகுப்புக்குமுரிய பெரிய குற்றம் விலக்கப்பட்டிருக்கிறது, கொலை ஜீவனுக்கு விரோதமான பெரிய குற்றம். விபசாரம் சற்புக்கு விரோத

மான பெரிய குற்றம். களவு ஆஸ்திக்கு விரோதமான பாவம். பெயருக்கு விரோதமான பெரிய பாவம் பொய்ச்சாட்சி. பெரிய குற்றம், [illegible]ன்னினமாகிய சிறுகுற்றத்தையும் அடக்கும். கொலை ஜீவனுக்கு விரோதமான ஒவ்வொரு தீமையையும் அடக்கும். விபசாரம் கற்புக்கு விரோதமான ஒவ்வொரு பாவத்தையும் அடக்கும். அப்படியே மற்றவைகளும். **பத்தாங் கட்டளை**, எங்கள் அயலாருக்கு விரோதமான ஒவ்வொரு கெட்ட இச்சையையும் தடுத்துச் சன்மார்க்க பிரமாணம் முடிவு பெறுகிறது.

மோசே எப்படி அறிந்தான்.

மோசேக்கு இந்தப் பிரமாணங்கள் எப்படிக் கிடைத்ததென்று நினைக்கிறேன். நான் சரித்திரம் வாசித்திருக்கிறேன். எகிப்தியரும் அயலான மற்ற ஜாதிகளும் விக்கிரகாராதனைக்காரர். கிரேக்கரும் ரோமரும் விக்கிரகாராதனைக்காரர். ஞானத்திலும் அறிவிலும் உயர்ந்த கிரேக்கரும் ரோமரும் இவைகளை ஒத்த சன்மார்க்க பிரமாணத்தை ஒருக்காலுங் கொடுத்ததில்லை. உத்தம கல்வித்தேர்ச்சியுடைய காலத்தவர்களின் ஞானத்தையும் விவேகத்தையும்வென்ற இந்தப் பிரமாணங்கள் மோசேக்கு எப்படி வந்தது. மோசே அறியாமையான காலங்களிலே ஜீவித்தவன். பிற்காலங்களில் தோன்றிய எந்தக்கல்விமானும் விவேகியும் கண்டுபிடிக்கக்கூடாத பிரமாணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறான். இவைகள் இவனுக்கு எங்கேயிருந்து வந்தது. இவைகளை அவன் தானே சொல்லத் தக்கதாய், தன்காலத்தவர்களுக்கு மேலாய் அவ்வளவு உயரப் பறந்தானோ? அவைகள் அவனுக்கு எப்படி வந்ததென்று எனக்குத் தெரிகிறது. அது பரத்திலிருந்து வந்தது. வேதத்தின் உண்மையைக் காண்கிறேன் என்றான்.

அந்த அவிசுவாசி அப்பால் அவிசுவாசியாயிராமல் கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் உறுதியான விசுவாசியாய் மரணகாலமட்டும் ஜீவித்தான்.

இதொரு நீண்ட கதை. ஆனால் உண்மையாய் நடந்த கதை. இதை வாசிப்பவர்கள் இரண்டு காரியத்தைக் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். முதலாவது, கிறிஸ்துவேதத்தின் உண்மையறியும்படி கிறிஸ்துவேதத்தைக் கவனமாய் வாசிக்கவேண்டும். அதிலிருக்கும் விசேஷ பிரமாணங்களையும் போதனைகளையும் அறியவேண்டும். வேதத்தை வாசிப்பதுதான் அதை அறிவதற்கு வழி. இரண்டாவது, வேதத்தில் அடங்கிய பத்துக்கட்டளைகள் தேவனால் வந்திருக்கவேண்டும்.

மனிதனால் வரக்கூடாத அவ்வளவு பூரணமும் உண்மையுமானவைகள்.

இந்தக் கட்டளைகள் [illegible]மிருக்கிறது.

கிறிஸ்துவேதத்திலிருக்கும் பத்துக் கட்டளைகளைக்குறித்து நாங்கள் சொல்லும்பொழுது பலமுறையும் எங்கள் இந்து சிநேகிதர் உத்தரமாய் ஏன்? இந்தக் கட்டளைகளெல்லாம் எங்கள் மார்க்கத்திலும் இருக்கிறதல்லவோவென்று கேட்பதுண்டு. சில கட்டளைகளிருக்கின்றன, விசேஷமான வேறு சில கட்டளைகளோ இல்லை. [illegible]ம் விசேஷப்படுத்திச் சொல்லும் பஞ்சபாதகங்களை எடுத்துப் பாருங்கள். கொலை, களவு, கள், காமம், குருநிந்தை என்பவைகள். இவைகளில் பெரிய குறைவுகளிருக்கிறது. முதலாவது, தேவனுக்கு விரோதமான ஒரு பாவமுஞ் சொல்லப்படவில்லை. அவரல்லவா எங்களுக்கு ஜீவனுக்கு ஜீவனான பெரும்பொருள். அவரைப்பற்றிய பிரமாணமே பிரதானமாயிருக்கவேண்டியது. பஞ்சபாதகங்களில் அதில்லை. கிறிஸ்துவேதஞ் சொல்லும் பத்துக்கற்பனைகளிலோ அவருக்கு நாங்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகளே முக்கியமானவைகளாய் முதல் நாலு கட்டளைகளிலுஞ் சொல்லப்பட்டிருப்பது. மெய்த்தேவனை அன்றி வேறு தேவர்களை வணங்கப்படாது. ரூபமின்றி மனதினாலே அவரை வணங்கவேண்டும். அவருடைய திருநாமத்தைப் பயபக்தியின்றி வீணிலே வழங்கப்படாது. ஏழுநாளில் ஒருநாள் அவருடைய ஆராதனைக்கென்று விடப்படவேண்டும். தேவனைப் பற்றிய பிரமாணமில்லாத பிரமாணம் சிரசில்லாத உடம்பு போலிருக்கிறதல்லவா?

மேலும் இரண்டாவதாய் மனுஷர்களுக்கு நாங்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகளைப் பார்க்கும்போது பொய் அதிலே விலக்கப்படவில்லை. கொலை, களவு, கள், காமம், குருநிந்தையே விலக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்துக்கட்டளைகளையும் வேதத்தில் சொல்லப்படும் பிறகட்டளைகளையுங்குறித்து நாங்கள் மிகத் துணிவாய்ச் சொல்லக்கூடியது: இந்து சமயத்திலாவது வேறெந்தச் சமயத்திலாவது அவைகளிலும் பூரணமான கட்டளைகளில்லை. கிறிஸ்துவேதம் விலக்காத பாவமுமில்லை. அது கட்டளையிடாத புண்ணியமுமில்லை. இருந்தால் ஒருவன் அதைச் சொல்லட்டும். என்ன பாவம் விலக்கப்படவில்லை? என்ன புண்ணியங் கட்டளையிடப்படவில்லை? மாமிசம் புசித்தல் விலக்கப்படவில்லையேயென்றால் அது பாவமல்ல. 33-ம் அதிகாரத்தைப் பார்க்கவும்.

பிலி. 4. 8. "உண்மையுள்ளவைக ளெவைகளோ, ஒழுக்க
முள்ளவைக ளெவைகளோ, நீதியுள்ளவைக ளெவைகளோ,
கற்புள்ளவைக ளெவைகளோ, அன்புள்ளவைக ளெவைகளோ,
நற்கீர்த்தியுள்ளவைக ளெவைகளோ, புண்ணியமெதுவோ,
புகழெதுவோ அவைகளையே சிந்தித்துக்கொண்டிருங்கள்."

2 பேது. 1. 5-17. "இப்படியிருக்க நீங்கள் அதிக ஜாக்கிரதை
யுள்ளவர்களாய், உங்கள் விசுவாசத்தோடே தைரியத்தையும்,
தைரியத்தோடே ஞானத்தையும், ஞானத்தோடே இச்சை
அடக்கத்தையும், இச்சையடக்கத்தோடே பொறுமையையும்,
பொறுமையோடே தேவபக்தியையும், தேவபக்தியோடே
சகோதர சிநேகத்தையும், சகோதரசிநேகத்தோடே அன்பை
யுங் கூட்டி வழங்குங்கள்."

மேலும் பாவங்களைக்குறித்து இந்து சமயம் போதிப்பதைப்
பாருங்கள்.

1. **கொலை.** குருடு, செவிடு, முடம், ஊமை முதலிய அங்கக்
குறைவுள்ள பிள்ளைகளைக் கொல்வது அல்லது சாகவிடுவதே
உத்தமமென்று மனுதரும சாஸ்திரஞ் சொல்லுகிறது. ஒரு
ஸ்திரீ தன் புருஷனோடு உடன்கட்டை யேறுதலாகிய தற்
கொலை செய்வது புண்ணியமென்று போதிக்கிறது. தேர்ச்
சில்லின் கீழ்கிடந்து நெரிந்து சாவதும்புண்ணியமென்று போ
திப்பதால் பலர் அப்படியே தற்கொலை செய்திறந்தார்கள்.
கிறிஸ் துமார்க்கத்தின் கட்டளைகளுக்கு இவைகள் எவ்வளவு
தூரமானவைகள்.

2. **களவு.** யாதாயினும் ஒரு சடங்கைநிறைவேற்றும்படிதிரு
டலாமென்று மனுநூல் சொல்லுகிறது. இதைப் பெலப்படுத்
தத்தக்கதாய் விஷ்ணு வெண்ணெய் களவெடுத்ததாயும், கந்த
சுவாமி பெண் களவெடுத்ததாயும் சொல்லப்படும்பொழுது
களவு அற்பமாய் எண்ணப்படுமல்லவா?

3. **கள்ளு.** சத்திபூசை செய்யப் போதித்து அங்கே கள்ளுச்
சாராயங்களை நைவேத்தியம்பண்ணி அவைகளைக் குடித்து
வெறியாடச்செய்கிறது.

4. **காமம் அல்லது விபசாரம்.** மனுதரும சாஸ்திரத்திலே
ஒருவன் தன் மனைவி உடன்பட்டால் விபசாரம் பண்ண
லாமென்று மாத்திரமல்ல அவசியம் பண்ணவேண்டும், பண்ணு
விட்டால் குஷ்டரோகி ஆவானென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறது.
மகாபாரதத்திலும் இதற்கிசைவான ஒரு உபதேசமுண்டு.
மேலும் மனுதரும சாஸ்திரஞ் சொல்வது மனைவிக்குப் புருஷ

னிட்டதே சட்டமென்றும் அவன் அவளை விபசாரஞ் செய்
யச்சொன்னாலும் அதை மறுக்காமல் அப்படிச் செய்யவேண்டு
மென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறது. இதற்கு ஒப்பாய் பெரிய
புராணத்தில் இயற்பகை நாயனார் புராணம் ஏழாம்பாட்டு மூத
லிய பாட்டுகளில் சிவனடியார் விரும்பினால் ஒருவன் தன்
மனைவியையுங் கொடுக்கலாமென்றும், இந்தச் சற்குணத்தைச்
சோதிக்கும்படி சிவன் இயற்பகை நாயனாரிடம் போய் அவ
னுடைய மனைவியைக் கேட்டு வாங்கினானென்றும் சொல்லி
யிருக்கிறது. மேலும் விபசாரஞ்செய்ய விரும்பினவனுக்கு
பெண் கொடுப்பது அறங்கள் முப்பத்திரண்டி லொன்றென்று
சொல்லப்படுகிறது.

5. **பொய்.** நன்மை செய்யும்பொருட்டு ஒருவன் தப்புச்
சாட்சி சொல்லலாமென்றும், ஒரு பிராமணனுடைய உயிரைக்
காக்கும்பொருட்டும், தன் மனைவியின் சினத்தைத் தணிக்கும்
பொருட்டும், வேசியைப் பிரியப்படுத்தும்பொருட்டும் பொய்
சொல்லலாமென்று மனுதரும நூல் சொல்லுகிறது. காரியங்
கள் இப்படியிருப்பதால், உலகத்திலுள்ள சகல சமயங்களும்
சன்மார்க்க பிரமாணத்தில் இவ்வளவு தவறுள்ளவைகளாயி
ருக்க கிறிஸ்துசமய பிரமாணங்கள்மாத்திரம் பூரணமுடையதாய்
கூட்டவுங் குறைக்கவுங் கூடாததாயிருப்பதென்ன என்பதே
நியாய மார்க்க விசாரணை செய்யும் ஆன்மாவிலே வரவேண்டிய
மான கேள்வி. அது வழுவில்லாத பூரண கர்த்தரிடமிருந்து
வந்ததென்பதே அதற்குத் தகுந்த மறுமொழி. பின்னொன்றும்
ஏற்ற மறுமொழியாயிருக்கமாட்டாது. "பரமண்டலங்களிலி
ருக்கிற உங்கள் பிதா பூரண சற்குணராயிருப்பதுபோல நீங்க
ளும் பூரண சற்குணரா யிருங்கள்" என்பதே அவருடைய
கட்டளை. (மத். 5. 48.)

28. அதிகாரம்.

REBUKES OF PROPHETS.

தீர்க்கதரிசிகளின் கடிந்துகொள்ளுதல்.

வேதத்தில் சொல்லப்படும் தீர்க்கதரிசிகள் தேவனால்
அனுப்பப்பட்டார்கள் என்பதற்கு அவர்கள் தீர்க்கதரிசனங்க
ளின் நிறைவேற்றம் சாட்சியானதுபோல அவர்கள் கடிந்து

கொள்ளுதல்களும் அதற்குச் சாட்சியாயிருக்கின்றது. எப்படியெனில் மனுஷன் தனக்கு மேற்பட்டவர்களின் குற்றங்களை அவர்களுக்குச் சொல்லி முகாமுகமாய் அவர்களைக் கடிந்துகொள்வது மனுஷசுபாவமல்ல. இராஜாக்களையும் அவர்களோடு சஞ்சரிப்பவர்களின் சரித்திரங்களையும் பார்க்கும்போது இராஜாக்களுக்குப் பிரியமானவைகளை அறிந்து அவைகளைச் சொல்லுவதும், முகமன் வார்த்தைகளால் அவர்கள் நட்பைத் தேடிக்கொள்வதுமே வழக்கமென்று காண்போம். எந்த இராஜாவிடம் ஒரு மனுஷன் போய் நீ உன் அயலானைக் கொன்று அவன் மனைவியைப் பிடித்துக்கொண்டாயோ வென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். நீ இதை இரகசியமாய்ச் செய்தாய், நானோ இந்தச் சூரியன் காண உன் மனைவிகளை உன் அயலான் பிடித்து அசுசிப்படுத்தச் செய்வேன் என்று கர்த்தர் உரைக்கிறார் என்பதாகச் சொல்வான். ஆனால் இதுதான் நாத்தான் தீர்க்கதரிசி தாவீது இராஜாவுக்குச் சொன்ன வார்த்தைகள். 2. சாமு. 12. 11. ஆகாப் என்னும் இராஜாவின் மனைவி நாபோத் என்பவனைக் கொலை செய்வித்தபின் ஆகாப் நாபோத்தின் தோட்டத்தைப் பார்க்கப்போனபோது எலியாத் தீர்க்கதரிசி வழியிலே சந்தித்து சொன்ன வார்த்தைகளை 1 இரா. 21. 19. துவக்கமான வசனங்களில் காணலாம், நீ கொலைசெய்து காணியாட்சி பண்ணப்போகிறாயோ? நாய்கள் நாபோத்தின் இரத்தத்தை நக்கின இடத்தில் உன்னுடைய இரத்தத்தையும் நாய்கள் நக்குமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்றான். அதற்குச் சில வருஷங்களுக்குப் பின்பு அந்த ஆகாப் இராஜா மீகாவென்ற பின்னொரு தீர்க்கதரிசியை அழைப்பித்தபோது அழைக்கப்போனவர்கள் இராஜாவுக்கு இணங்கச்சொல்லும், மற்றவர்களெல்லாரும் இணக்கமாய்ச் சொல்லுகிறார்களென்று சொன்னபோது மீகா கர்த்தர் சொல்வதையே சொல்வேனென்று கர்த்தருடைய ஜீவனைக்கொண்டு சொல்லுகிறேன் என்றான். இராஜாவிடம் வந்தபோது இராஜா அவனை நோக்கி நாங்கள் ராமோத் கிலேயாத்துக்குப் போவோ[illegible]இதைப் பிடிப்போமா வென்[illegible] நீர் அங்கே முறிந்துவிழுவீர், இஸ்ரவேலர் எல்லாரும் மேய்ப்பனில்லாத ஆடுகளைப்போல மலைகளிலே சிதறுண்பார்கள் என்றான். இராஜா கோபமடைந்து அவனைப் பிடித்துச் சமாதானத்தோடு நான் வருமட்டும் சிறைச்சாலையில் வைத்து இடுக்கத்தின்

நாத்தான்.

எலியா.

மீகா.

அப்பத்தையும், இடுக்கத்தின் தண்ணீரையும் சாப்பிடக்கொடுங்களென்று கட்டளையிட்டான். அப்பொழுது மீகா நீர் சமாதானத்தோடே வருவதுண்டானால் கர்த்தர் என்னைக்கொண்டு பேசினதில்லை என்றான். 1 இரா. 22. 28.

மேலும் எரேமியாத் தீர்க்கதரிசி யோயாக்கீம் இராஜாவுக்குத் தேவவாக்கை அறிவித்ததினிமித்தம் மறியலில் போடப்பட்டதும் அங்கிருந்து தான் புறப்படக்கூடாதபோது அந்த வாக்கை ஒரு தோல் சுருளில் எழுதுவித்து ஜனங்களெல்லாருக்கும் வாசிப்பித்ததும், அதை இராஜா அறிந்து அந்தத் தோற் சுருளை எடுப்பித்து நெருப்பிலே போட்டெரித்ததும், பின்பு பின்னொரு தோற்சுருளிலே முதலாம் சுருளில் இருந்த வார்த்தைகளையெல்லாம் எழுதுவித்ததும், எல்லாம் எரேமியா 36-ம் அதிகாரத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஈற்றிலே இராஜா எரேமியாவை அழைத்துக் கர்த்தரால் ஏதேன் வாக்குண்டோ வென்று இரகசியமாய் விசாரித்தபோது, உண்டு, நீர் பாபிலோன் இராஜாவின் கையில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவீர் என்றான். இப்படியே இராஜாக்களுக்குப் புத்திசொல்லப்போய் எத்தனை பாடுகளை அடைந்தார்கள். அப்படிப் போனால் பாடு நேரிடுமென்று எவன்தான் அறியமாட்டான். எங்கள் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் காலத்தில் யோவான்ஸ்நானன் ஏரோது இராஜாவிடம் போய், நீர் உம்முடைய சகோதரனாகிய பிலிப்புவின் மனைவியை வைத்திருக்கலாமாவென்று புத்திசொன்னதினிமித்தம் அவன் காவலில் வைக்கப்பட்டதும், பின்பு சிரச்சேதம் பண்ணப்பட்டதும் அநேகருக்குத் தெரியுமென்று நம்புகிறேன். இவர்கள் இவ்வளவு துணிவோடு இராஜாக்களைக் கடிந்து புத்திசொல்ல இவர்களை ஏவிவிட்டதென்ன? தேவன் அவர்களை அனுப்பினதானால் சரி, பின்னொருவிதமாய் இவர்கள் இப்படிச் செய்யப் போனார்களென்பது பொருந்தவில்லை.

எரேமியா.

யோவான் ஸ்நானன்.

மறுசமயங்கள் வழங்கிவரும் இராஜ்யங்களில் இப்படியான கடிந்துகொள்ளுதல்களைக் காணமாட்டீர்கள். ஒரு குடியானவன் குருவானவும் இராஜாவிடம் போய் நீர் உமது அயலானுடைய மனைவியைப் பிடித்துக்கொள்ளலாமோ வென்று எப்போவாவது கேட்டதுண்டோ? அல்லது நியாயசங்கத்தார் பேதுருவையும், யோவானையும் தங்கள்முன் நிறுத்தி இயேசுவின் நாமத்தைக்குறித்து எவ்வளவும் பேசவும், போதிக்கவும் படாதென்று கட்டளையிட்டபோது தேவனுக்குச் செவி

கொடுக்கிறதைப்பார்க்கிலும் உங்களுக்குச் செவிகொடுக்கிறது தேவனுக்கு முன்பாக நியாயமாயிருக்குமாவென்று உத்தரஞ் சொன்னார்களே. தேவன் அவர்களுக்குப் பின்னே சமீபமாய் நின்று அவர்களை நடத்தினதுபோலக் காணப்படவில்லையா? மேற்சொல்லப்பட்ட இராஜாக்களையும் அவர்களுக்கு அந்தந்தத் தீர்க்கதரிசிகள் சொல்லிய வாக்குகளையும் ஒத்துக்கொண்டால் அவர்கள் தேவனால் அனுப்பப்பட்டதையும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமல்லவா? பயித்தியகாரனல்லாத எந்த மனுஷன் இராஜகோபமாகிய தீயிலே தன்னைத் தள்ளிவிடுவான். "ஆத்துமாவைக் கொல்ல வல்லவர்களாயிராமல், சரீரத்தைமாத்திரம் கொல்லுகிறவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்படவேண்டாம். ஆத்துமாவையுஞ் சரீரத்தையும் நரகத்திலே அழிக்க வல்லவருக்கே பயப்படுங்கள்" என்ற வாக்கை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் மாத்திரமே இப்படிச் செய்வார்கள். ஒரு மார்க்கத்தின் குருமார் இப்படிப் போதிக்க எவப்படுவார்களாகில் அந்த மார்க்கத்தைக் குறித்து என்ன சொல்லுவீர்கள். அது தேவனால் வந்ததோ, மனுஷனால் வந்ததோ?

29. அதிகாரம்.

THE GOOD WHICH CHRISTIANITY IS DOING TO THE WORLD.

கிறிஸ்துமார்க்கம் உலகத்துக்குச் செய்யும் நன்மை.

இந்த அதிகாரத்தில் முதல் கிறிஸ்துமார்க்கம் உலகத்துக்குச் செய்துவரும் நன்மைகளைக் கவனிப்போம். பின்பு அவைகளால் வரும் படிப்பினைகளைப் பார்க்க இயன்றவர்களா யிருப்போம்.

சிறை நீக்குதல்.

1. சிறை நீக்குதல். 1898 வருஷங்களுக்கு முன்னே கிறிஸ்துமார்க்கம் உலகத்துக்கு வந்தபோது பூமி முழுதும் சிறை ஆளுகையினால் நிறைந்திருந்தது. அவைகளில் கிறிஸ்துமார்க்கம் முதல் உற்பத்தியான ரோம இராஜ்யத்தின் சிறை ஆளுகையோ அதிகம் கொடுமையாயிருந்தது. எஜமான்கள் தங்கள் போஜனத்துக்காக வளர்க்கும் மீன்களைக் கொழுப்பாக்கத் தங்கள் சிறைகளை அவைகளுக்குத் தீனாக எறிவார்கள். கிறிஸ்துமார்க்கம் பரம்பின போதோ ரோம இராஜ்யத்தை விட்டுச் சிறைத்தனம் படிப்படியாய் நீங்கிப்போனது. தேவன் பிதாவென்றும், மனுஷர் யாவரும் சகோதரர் என்றும் போதிக்கும் கிறிஸ்துமார்க்கம் உலகத்தில் எவ்வளவாய்ப் பரம்புகிறதோ அவ்வளவாய்ச் சிறைத்தனம் உலகத்தை விட்டு அகன்றுபோகிறது. பின்னொரு மார்க்கத்தால் இந்த நன்மை உலகத்திலுண்டாகவில்லை. தற்காலத்திலும் சிறை ஆளுகையும், சிறைவாணிபமும் சொற்பமாய் உலகத்திலிருக்கிறது. அந்தந்த விடங்களைத் தேடிப்போய் அவைகளைப் பலத்தினாலும், உபதேசத்தினாலும் நீக்கிவருவது கிறிஸ்தவ அரசாட்சிகளும், கிறிஸ்தவ மிஷனெரிமார்களுமே. இதுகாரியத்தில் மனுஷஜாதிகள் கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு எவ்வளவு கடமைப்பட்டவர்களா யிருக்கிறார்கள். சிறைத்தனத்தின் விசாலமும் கொடுமையும் எவ்வளவாயிருந்ததோ அவ்வளவே கிறிஸ்துமார்க்கம் உலகத்துக்குச் செய்த நன்மையின் அளவுமாம்.

சிசுவதை.

2. சிசுவதை. விக்கிரகாராதனை செய்யும் ஜனங்களுக்குள் பிள்ளைகள், பொருள் பண்டம்போல, பிதா மாதாக்களுடைய சொத்துக்கள். பிரியமானால் வைத்திருக்கலாம், வளர்க்கலாம், அல்லது எறிந்துபோடலாம், கொல்லலாம். கிறிஸ்துமார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமுன், ரோமருக்குள் பிள்ளைகளை மாத்திரமல்ல, மனைவியையுங் கொல்ல புருஷனுக்கு அதிகாரமிருந்தது. அப்படிக் கொன்றுவந்தார்கள். பிள்ளைகளின் ஜீவனை அருமையாக்கினது கிறிஸ்துமார்க்கமே. சீன இராஜ்யத்தில் சிசுவதை வழக்கமான காரியம். இராஜதானியாகிய பிக்கினிலே ஒவ்வொரு வருஷமும் தெருக்களில் எறியப்படும் பிள்ளைகளின் தொகை 4,000. ஒவ்வொரு இராத்திரியிலும் தெருக்களில் எறியப்பட்டிருக்கும் பிள்ளைகளின் தொகை சராசரி 24. இவைகளை எடுக்கும்படி காலமே வண்டிகள் வருமுன்னே, நாய்களும் பன்றிகளும் பலவற்றைத் தின்றுவிடும். மீந்திருப்பவைகளை எடுத்துப் பட்டினத்துக்குப் புறம்பே கொண்டுபோய், செத்தவைகளையும், சாகாதவைகளையும் ஒரே கிடங்கிலே போடுவார்கள். பிக்கினை விட்டு, சீனாவில் வேறு சில விடங்களிலே கொல்லப்படும் பிள்ளைகளின் தொகை இதினும் மெத்த அதிகம். பிள்ளைகளில் மூன்றில் ஒருபங்குதானும் ஜீவனோடு காக்கப்படுகிறதில்லையாம். இப்போது கிறிஸ்துமார்க்கம் அங்கேபோயிருக்கிறது. அது எவ்வளவாய்ப் பரம்புகிறதோ அவ்வளவாய் இந்தக் குரூரமான செய்கை நீங்குகிறது.

இந்தியாவிலே விசேஷமாய், ஒரிசாவிலும், வங்காளத்தின் கிழக்குப் பகுதியிலும், பிள்ளைகளைக் கங்காதேவிக்குப் பலியாக எறிந்துவிடுவது வழக்கமாயிருந்தது. கிறிஸ்தவ ஜாதியாகிய ஐரோப்பியர் வந்தபின்பு அவர்கள் ஆளுகையால் அத்தீமை நீங்கினது. சிசுவதையைப்போல உடன்கட்டை ஏறலாகிய விதவை வதையும் நீங்கினது. அப்படியிருந்தும் எங்கள் நாட்டு இந்துக்கள் கிறிஸ்து மார்க்கத்தால் எங்களுக்கு நலமென்ன, எங்கள் மார்க்கம் எங்களுக்குப் போதுமென்று சொல்வது என்ன புத்தியீனமாயிருக்கிறது.

உடன்கட்டை ஏறல்.

3. **நரமாமிச பட்சணம்.** உலகத்திலே சில பாகங்களில் இன்றைக்கும் மனுஷரோடு மனுஷர் யுத்தஞ்செய்வதே தொழிலாகவுடைய ஜாதிகளிருக்கிறார்கள். அவர்கள் யுத்தத்திலே பிடித்தவர்களைக் கொன்று தின்பதும் வழக்கம். கேரி யென்னும் பேர்பெற்ற மிஷனெரி சொல்வது, தான் ஒருநாள் சிரம்பூரிலே ஒரு துரைமகனோடு உலாத்திக்கொண்டு போகையில் துரைமகன் ஒரு சிறுபையனைக் காண்பித்து இவன் என்னிடம் வந்தவிதம் உமக்குத் தெரியுமோவென்று கேட்டப் பின்பு அவர் சொன்னது, சுமாத்திராதீவில் ஒரு முறை மூன்று பிள்ளைகளைக் கண்டேன். அவர்கள் அடுத்த தீவிலிருந்து திருடிக்கொண்டு வரப்பட்டவர்கள். அவர்களைத் தெளிவித்தபின்பு சுமாத்திரா தீவிலிருக்கும் பற்று (Battalis) என்பவர்களுக்கு இறைச்சிக்கு விற்றுப்போடுவார்களென்று சொன்னார்கள். என்ன விலைக்கு விற்பார்களென்று கேட்டேன். நூற்றைம்பது இறையால் அளவுக்கென்றார்கள். நான் 150 இறையால் கொடுத்து அவர்களை வாங்கி என் கப்பலில் கொண்டுவந்தேன் என்றார். நியூசிலாந்து என்னும் தீவைக் குறித்து லே (Leigh) என்னும் மிஷனெரி சொல்வது: நான் ஒருமுறை உலாவிக்கொண்டு போகையில் ஒரு மலையிலிருந்து ஒரு கும்பு ஜனங்கள் வருகிறதைக் கண்டு அது என்னவென்று விசாரித்தேன். ஒரு வாலிபனைக் கொன்று அவனுடைய இறைச்சியைச் சுடுகிறார்கள். சற்றுச் செல்லச் சாப்பிடுவார்கள் என்றார்கள். உடனே அவ்விடத்துக்குப் போனேன். வழியிலே கொல்லப்பட்ட சிறுவனின் தலை கிடந்தது. இறைச்சி சுடுகிற இடத்துக்குப் போனபோது சமையற்காரன் சிறுவனைக் காலிலே தூக்கிப்பிடித்துச் சுடுகிறதாயும் அரைவாசி வெந்துபோனதாயுமிருக்கக் கண்டேன் என்பதே.

மனிதரைத் தின்னல்.

எரோடோற்றஸ், பிளினி முதலிய சரித்திரகாரர் சொல்லுகிறபடி சிதியர் என்பவர்கள் மனுஷரைத் தின்பவர்கள். அமெரிக்காவின் புராதன ஜனங்களில் சிலர் அப்படிப்பட்டவர்களென்று கொலம்பஸ் முதலிய மாலுமிகள் தெரிவித்தார்கள். தென்சமுத்திர தீவுகளிலும், நியூசிலாந்து, நியூகலிடோனியா முதலிய தீவுகளிலும் வாசம்பண்ணினவர்கள் நரமாமிச பட்சணிகள். வங்காளத்தின் கிழக்குப்புறமாகிய சிற்றெகாங்கில் வசிக்கும் கூக்கீஸ் என்னும் ஜாதியார் மனிதரைத் தின்பவர்கள். இப்படி மிருகத்தன்மையான ஜனங்கள் எங்கேயிருக்கிறார்கள் என்று விசாரித்தறிந்து அவர்களிடம் போய் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து அவர்களைச் சீர்ப்படுத்துவது கிறிஸ்துமார்க்கமே. அப்படி அவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கப்போன சில மிஷனெரிமாரும் கொன்று தின்னப்பட்டார்கள். அப்படியிருந்தும் அவர்களிடமிருந்து சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து அவர்களை நல்லவர்களாக்கினார்கள். இப்பொழுதும் அப்படிச் செய்கிறார்கள்.

4. **பல மனைவியர் விவாகம்.** இது கிறிஸ்துசமயம் ஒழிந்த மற்றும் சகல சமயங்களினாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வழக்கம். பல மனைவிகளை ஒருவன் விவாகஞ்செய்வதுபோலப் பல புருஷரை ஒருத்தி விவாகஞ்செய்திருப்பதும் சில விடங்களில் வழக்கமாயிருந்தது. பாரதத்தில் சொல்லப்படும் பாண்டவர்கள் என்னும் ஐந்து சகோதரர்கள் துரோபதை என்னும் ஒரு ஸ்திரீயை விவாகஞ்செய்திருந்தார்கள். தற்காலத்திலும் இலங்கையிலுள்ள சிங்களவர்களுக்குள் இவ்வழக்கமிருக்கிறது. கிறிஸ்துமார்க்கம் ஒன்றே இவ்வழக்கத்துக்கு மாறாய் ஒருவனும் ஒருத்தியுமென்ற நியமத்தைப் போதித்து விவாகத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துகிறது. பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலிருந்த யூதருக்குள் அதிருக்கவில்லையோ வென்றால் கர்த்தராகிய இயேசு சொல்லுகிறபடி, ஆதியிலே தேவன் ஒருவனையும் ஒருத்தியையுமே உண்டாக்கி விவாகஞ்செய்து வைத்தார். அதுவே தேவநியமம். பின்பு மனிதர் தங்கள் இருதய கடினத்தினால் பல மனைவிகளை விவாகஞ்செய்தார்கள். தேவன் அறியாமையின் காலத்திலே கண்சாடையாயிருந்தார். பரமகுருவாகிய இயேசுவோ விவாகத்தைத் தேவனுடைய ஆதியொழுங்குக்குக் கொண்டுவந்தார். ஒருவனுக்கு ஒரு மனைவி, ஒருத்திக்கு ஒரு புருஷன். விபசாரத்தின் நிமித்தம்மாத்திரம் ஒருவரை ஒருவர் அகற்றிவிடலாம். இந்த ஒப்பற்ற விவாக

பல மனைவிகள்.

பல புருஷர்கள்.

முறையை, கிறிஸ்துமார்க்கம் ஒன்றே உலகத்துக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

கைமை விவாகம்.

5. **கைமை விவாகம்.** இந்தியாவிலே தற்காலம்மட்டும் நிலைத்திருக்கும் பெருங் கொடுமைகளிலொன்று, புருஷனை இழந்த பெண் திரும்ப விவாகஞ்செய்யாமல் மொட்டையடித்து ஜீவியகாலமெல்லாம் நிர்ப்பந்த ஜீவிகளாயிருக்கச் செய்வது. இந்தக் கொடுமையின் அகோரத்தைப் பெருகப்பண்ணும் பின்னொரு வழக்கமிருக்கிறது. என்னவெனில், நாலு, ஆறு, எட்டு, வயதிலே தாலிகட்டுவது. விளையாடும் பிள்ளைகள் கழுத்திலும் தாலியிருக்கும். அவர்கள் புருஷர்களென்று சொல்லப்படும் சிறுவர்கள் மரித்துப்போனாலும் அந்தப் பெண்பிள்ளைகள் மொட்டையடித்துக் கைம்பெண்களாவார்கள். அவர்கள் உலகத்தில் அனுபவிக்கும் நிர்ப்பந்தங்கள் எவ்வளவென்று சொல்லமுடியாது. இவர்களுக்கு உதவி செய்யப்போவதார்? சைவர் வைணவராகிய சமயத்தவர்களுக்குள்ளிருக்கும் இந்தத் தீமையை நீக்க வருவதார்? கிறிஸ்துமார்க்கமல்லவா?

ஜாதிவேற்றுமை.

6. **ஜாதிவேற்றுமை.** புத்தியுள்ள சகலரும் ஜாதிவேற்றுமை பெருங் கொடுமையானதென்று ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். கீழ்குலத்தவர்கள் நாய் முதலிய மிருகங்களிலும் அசுத்தமாய் மதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு பிராமணனை ஒரு பறையன் பள்ளன் தொட்டால் அவன் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும். அவன் வீட்டில் நாய் அவனை முட்டினதினால் அவன் தீட்டாகிறதில்லை. பிரியமானவர்களே, ஜாதிவித்தியாசமென்னும் கொடுமையை என்ன நீக்குகிறது. கிறிஸ்துமார்க்கமல்லவா?

கல்வி விருத்தி.

7. **கல்வி விருத்தி.** சகல ஜனங்களுக்குள்ளும் கல்வியைப் பரப்புவதும் சாத்திர விற்பன்னங்களில் உயர்ந்தேறச் செய்வதுமாகிய இரண்டே இதில் கவனிக்கப்படவேண்டிய காரியங்கள். உலகத்தில் அறிவில்லாத ஜனங்களைப் பார்த்து அவர்களுக்குள் பள்ளிக்கூடங்களை வைத்துப் படிப்பித்துவரும் மார்க்கமெது? எழுத்தில்லாப் பாஷைகளுக்கு எழுத்துண்டாக்கி புத்தகங்களை அச்சடித்துப் படிப்பித்துவரும் மனுஷர் யார்? கிறிஸ்தவ மிஷன்களிருக்கும் தேசங்களிலே இதைக்குறித்துப் பேசவேண்டியதில்லை. இதை வாசிப்பவனும் இந்த நன்மையை அதிகமாய்ப் பெற்றவனாயிருக்கலாம். அவன் அப்படிப் பெறாவிட்டால்

அவனுடைய பெற்றார் பெற்றிருக்கலாம். கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் தேசங்களிலே தங்களுக்காக வைத்திருக்கும் திரளான பள்ளிக்கூடங்களையும், கல்லூரிகளையும், சர்வகலாசாலைகளையும் கணக்கில் வையாமல் அஞ்ஞான தேசங்களிலே அவர்கள் வைத்திருக்கும் தர்மப்பள்ளிக்கூடங்களும், விடுதிப் பாடசாலைகளும், கல்லூரிகளும், போதனா வித்தியாசாலைகளும் எத்தனை ஆயிரம் படிக்கும் பெண் ஆண்பிள்ளைகளின் தொகை எத்தனை பதினாயிரம். யாழ்ப்பாணம், தென் இந்தியா முதலிய தமிழ் நாடுகளில் பெண்பிள்ளைகளைப் படிப்பித்து வருபவர்கள் யார்? தற்காலத்தில் இந்துக்களும் முன்னாலே கிறிஸ்தவர்களைப் பழித்துப் பழித்துப் பின்னாலே அவர்களைப் பார்த்துத் தங்கள் பெண்பிள்ளைகளையும் படிப்பிக்கிறார்கள். உயர்ந்த கல்விகளைப் படிக்கும்படி விடுதிப் பாடசாலைகள் அவர்களுக்குள்ளில்லை. கிறிஸ்தவர்களுடைய பாடசாலைகளுக்கு விட வெட்கிக்கிறார்கள்.

சைவரும் இஸ்லாம்மார்க்கத்தவர்களும் கூடியிருந்த ஒரு சமயத்திலே கிறிஸ்தவ வேதத்தில் ஓர் பகுதியை வாசித்து அதின் உண்மையைக்குறித்துப் பேசினேன். அப்பொழுது ஒரு சைவன் என்னை நோக்கி எல்லா மார்க்கங்களிலும் கல்விமான்களிருந்தார்கள். இஸ்லாம்மார்க்கங்களிலிருந்த கல்விமான்கள் அவர்கள் வைத்திருக்கும் புத்தகங்களை எழுதினார்கள். சைவசமயத்திலிருந்த கல்விமான்கள் எங்கள் புத்தகங்களை எழுதினார்கள். அப்படியே கிறிஸ்தவ சமயத்திலிருந்த கல்விமான்களே உங்கள் புத்தகங்களை எழுதினார்கள் என்றான். எல்லாச் சமயங்களிலும் கல்விமான்களிருப்பது மெய்தான். ஆனால் எல்லாக் கல்விமான்களும் சரியானவர்களல்ல. எந்தச் சமயத்திலுள்ள படிப்பாளிகள் நீராவியினால் வண்டில்களையும் கப்பல்களையும் ஓட்டுகிறார்கள். எந்தப் படிப்பாளிகள் மின்னலால் புதினம் அறிவிக்கிறார்கள் என்றேன். அதுபோலவே கல்வி புறசமயத்திருக்குள்ளிருந்தாலும், கல்வி ஒப்பற்றவிதமாய் உயர்ந்தேறி விருத்தி பெற்றுவருவது கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளே தான். கல்வி பெரிய நன்மையாகில் இந்த நன்மையை உலகத்துக்கு ஏராளமாய்க் கொடுப்பது கிறிஸ்துமார்க்கமே.

ஆர் அதிகம் கல்விமான்கள்.

ஆசுபத்திரிகள்.

8. **ஆசுபத்திரிகள்.** கிறிஸ்துமார்க்கம் உலகத்துக்கு நன்மை செய்யும் வழிகளில் கவனிக்கத்தக்க ஒன்று, ஆசுபத்திரி. தற்காலம் அரசாட்சியாரால் பல ஆசுபத்திரிகள் உண்டாயிருந்தாலும் அவைகள் முதல்

முதல் கிறிஸ்துமார்க்கத்திஞலேதான் உற்பத்தியாயின. முத லிலே இங்கிலாந்தில் உள்ள பெரிய ஆலயங்கள் ஒவ்வொன் றையும் அடுத்து ஒவ்வொரு ஆசுபத்திரிகள் உண்டாக்கப்பட் டது. அதைக்கண்டுதான் காலஞ்செல்ல அரசாட்சியாரும் ஆசு பத்திரிகளை ஸ்தாபித்தார்கள். தற்காலத்திலும்பேர்பெற்ற அனேக ஆசுபத்திரிகள் கிறிஸ்தவர்களால் முதலிடப்பட்டு நடந்தேறி வருகின்றன. கவனிக்கப்படத்தக்க பின்னொரு விசேஷம், கிறிஸ்தவ அரசாட்சியுள்ள இடங்களிலன்றி ஆசுபத்திரிகளும், தரும வைத்திய சகாயங்களும் உண்டாயிருக்கவில்லை. கிறிஸ்தவ ஜனங்களுக்குள்ளேயும், கிறிஸ்தவர்களாலும் எத்தனை திரளான ஆசுபத்திரிகளில் எத்தனை ஆயிரம் நோயாளர் சுகமடைகிருர் கள். கண் ஆசுபத்திரிகளென்றும், செவிடர் ஆசுபத்திரி, சிறு பிள்ளைகள் ஆசுபத்திரிகளென்றும், பெண்கள் ஆசுபத்திரிக ளென்றும், குஷ்டரோகிகள் ஆசுபத்திரிகளென்றும், வைத்திய காரர் ஆசுபத்திரிகளென்றும் எத்தனைவகையான ஆசுபத்திரிக ளுண்டாயிருக்கிறது. மாருத வியாதிக்காரருக்கென்றும் ஆசு பத்திரிகள் கட்டி, அவர்களை, சாகுமட்டும் கூடிய சகாயஞ் செய்து ஆறுதலாய் மரிக்கப்பண்ணுகிருர்கள். வேலைசெய் யப் பெலனில்லாதவர்களுக்கும் வயோதிபருக்கும் சகாயஞ் செய்யும் வீடுகளையும் உண்டாக்கி அவர்களையும் பராமரித்து வருகிருர்கள். ஆ! கிறிஸ்துமார்க்கத்தால் உலகத்திலுண்டா கும் நன்மைகளுக் கணக்கேயில்லை.

குடிவெறி.

9. **குடிவெறி.** இது உலகத்துக்குச் சொல்லமுடியாக் கேடு. இதை நீக்கும்படி கிறிஸ்தவர்கள் செய்யும் பிரயத்தனம் சொற்பமல்ல. மதுவிலக் குச் சங்கங்களை உண்டாக்கி, மதுபானத்தின் தீமைகளைப் பிர சங்கித்து, மதுபானவிலக்குப் பத்திரங்களுக்குக் கையொப்ப மிடுவித்து, மதுவிலக்குப் பத்திரங்களையும் பிரசுரஞ்செய்து வருகிருர்கள். திரளானவர்கள் அவைகளினலே திருந்துகி ருர்கள். அநிகமான ஜனங்கள் அப்பழக்கத்தில் எற்படாமல் காக்கப்படுகிருர்கள். மஸ்துள்ளவைகளை உண்டாக்காமலும், விலைக்கிரையஞ் செய்யாமலும் அரசாட்சியார்தானே சட்டங்களை பிறப்பிக்கும்படி பிரயாசப்படுகிருர்கள். அப்படியே அமெரிக் காவின் சில மாகாணங்களில் கட்டளைச்சட்டம் உண்டுபண் ணப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா இராஜ்யங்களிலும் அப்படி யாகவேண்டுமென்று கிறிஸ்தவர்கள் வாதாடுகிருர்கள். அப் படியாகுமென்றும் நம்புகிரேரம்.

கிறிஸ்தவர்களென்று சொல்லுகிற இங்கிலீஷ்காரர் முதலிய
வர்கள் தானே குடிவெறியைப் பரப்புகிறவர்கள். அந்த
நீக்குகிருர்களென்பது என்னவென்று சிலர் கேட்கக்கூடும்.
இங்கிலீஷ்காரர் கிறிஸ்தவர்களென்று சொன்னாலும் அவர்கள்
எல்லாரும் கிறிஸ்தவர்களல்ல. அவர்களுக்குள் கிறிஸ்தவர்கள்
அல்லாத பலரிருக்கிருர்கள். அவர்கள் மறு மறு தேசங்களி
லிருப்பவர்களைப்போல, பொய்யரும், கள்ளரும், விபசாரரும்,
மதுபானிகளுமாயிருக்கிருர்கள். அவர்கள்தான் மதுபானத்தை
உண்டாக்கி விற்று வியாபாரம்பண்ணிவருபவர்கள். இங்கிலீஷ்
அரசாட்சியை நடத்திவருபவர்களிலும் அப்படிப்பட்ட பலரி
ருக்கிருர்கள். அதினலேதான் மதுபானச்

மதுவிற்பனவு கிறிஸ்தவர்களாலல்ல

செய்கையும் அரசாட்சி விற்பனவும் நடை
பெற்றுவருகிறது. அதற்கு விரோதமாய்
மெய்யான கிறிஸ்தவர்களான இங்கிலீஷ்காரர் இடைவிடா
மல் போராடுகிருர்கள். வெற்றியு மடைவார்களென்பது நிச்ச
யம். முன்னை சிறைத்தன மிருந்தகாலத்திலே இப்படித்தான்
நடந்தது. கிறிஸ்தவர்கள் அது நீங்கவேண்டுமென்று வாதாடி
ருர்கள். அல்லாத தீயவர்கள் அதை நிலைநிறுத்தப் பிரயாசப்
பட்டார்கள். ஈற்றிலே கிறிஸ்தவர்கள் அனுகூலமடையச்
சிறைத்தனம் நீங்கிற்று. அதுபோலவே பட்டாளத்தாருடைய
பாவிப்புக்காகவென்று வேசி வீடுகளை ஸ்தாபித்து அவர்களைப்
பாராமரித்துவந்தார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் விசனமடைந்து அதை
நீக்கப் பிரயாசப்பட்டுவந்தார்கள். அதிலும் அனுகூலம் பெற்
ருர்கள். அப்படித்தான் மதுபான காரியத்திலும் நடக்கும்.
அபின் கஞ்சா முதலிய மஸ்துப்பொருள்களை நீக்குவதைப்
பற்றியும், இங்கிலீஷ் கிறிஸ்தவர்களும்

அபினை நீக்கப் பிரயாசப்படல்.

மிஷனெரிமாரும் வெகு பிரயாசை எடுக்கி
ருர்கள். அரசாட்சியார் அதை நீக்கவேண்டு
மென்றும் அதினல் வரும் பெரிதான அரசிறையை வேறுவகை
யாய்ச் சரிக்கட்ட வேண்டுமென்றும் வெகு பிரயாசப்படுகிருர்
கள். அதிலும் அனுகூலமுண்டாகுமென்று முன் சொன்னது
போலவே சொல்லுகிரேரம். மதுபானமும், அபினும் அர
சாட்சியால் விலக்கப்பட்டு உலகத்தால் ஒருவாறு நீங்கும்
பொழுது, அது கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் நன்மை என்று எண்
ணப்படவேண்டும். இப்பொழுது மதுபானம் அபின் முதலிய
வைகள் நீங்கும்படி வேறெந்த மார்க்கத்தார் பிரயாசப்படுகிருர்
கள். இந்துமார்க்கத்தாரா? இஸ்லாம்மார்க்கத்தாரா? புத்தசமயி
களா? ஆர் அதன்பேரில் கவலையுள்ளவர்களாய் இருக்கிருர்கள்?

சூதாடுதலும், லொத்தர் போடுவதும் பாவமா. அரசாட்சிப் பிரமாணத்தாலும் வேறுவகையாலும் அவைகளை நீக்கும்படி கிறிஸ்தவர்கள் அதிகம் பிரயாசப்படுகிறார்கள். தூர்த்த வியாபாரத்தால் ஜீவனம் பண்ணிக் கெட்டுப்போகிற ஸ்திரீகளைச் சீர்ப்படுத்தும்படி **அர்த்தசாம மிஷன்கள்** என்று ஒரு நூதன எத்தனவழியாய் அவர்களைச் சீர்ப்படுத்தி வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் வெட்கித்துப் பகலிலே வெளிப்பட்டு வரமாட்டார்கள். அவர்களிருக்கும் இடங்களை ஆராய்ந்தறிந்து அவர்களுக்குச் சீட்டனுப்பி இராவிலே குறித்த சிலவிடத்துக்கு அழைப்பித்து, சாப்பாடு கொடுத்து அன்பாய்ப் பேசி, நீங்கள் உங்கள் வழிகளைவிட்டுத் திரும்ப மனமாயிருந்தால், நீங்கள் இங்கே தங்கலாம். நீங்கள் உங்கள் பெற்றோர் முதலியவர்களை விட்டு ஓடிவந்ததாகில் அவர்களோடு உங்களைச் சமாதானப்படுத்துவோம். அல்லது உங்கள் இயல்புக்குத் தக்கவேலை தேடித் தருவோமென்று சொல்லி, அவர்களுடன் பட்சமாய்ப்பேசி, ஆதரவுபண்ணி, சீர்திருத்தி நல்லவர்களாக்குகிறார்கள்.

அர்த்தசாம மிஷன்.

அரசாட்சியார் குற்றவாளிகளை இருட்டறையான **மறியற்கூடங்களில்** அடைத்துத் தண்டனை செய்வதே வழக்கமாயிருந்தது. கிறிஸ்தவர்கள் அங்கங்கு சென்று அவர்களுடைய நிர்ப்பந்த நிலைபரத்தைக் கண்டு பரிதபித்து, அவர்களை உபாதிப்படுத்துவதல்ல, அவர்களைச் சீர்திருத்தி நல்ல தொழில்களைப் பயிற்றிவிடுவதே நல்லதென்று அரசாட்சியாரோடு வாதாடி அவர்கள் நிலைமையை நயப்படுத்தினார்கள். அவர்களை மனந்திருப்பி மெய்யான தேவபயமுள்ளவர்களாக்குவதற்கு மறியல் வீடும் நயந்தவிடமென்று அங்கே கிறிஸ்து இயேசுவையும் மறுபிறப்பையும் பிரசங்கித்து மனந்திரும்பினவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுத்து மறியல் வீட்டிலும் கிறிஸ்தவசபையை உண்டாக்குகிறார்கள். அவர்கள் மறியல் வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டுப் போகும்பொழுது அவர்கள் குற்றவாளிகளென்று ஒருவரும் சேர்த்துக்கொள்ளார்கள். ஆகையால் அவர்கள் தங்கள் முந்தின தீமைக்குத் திரும்பிப் போவார்கள். அப்படிச் செய்யாதபடி கிறிஸ்தவர்கள், மறியற்கூடத்துக்குச் சமீபமாய் அவர்களை ஆதரிப்பதற்கு வீடுகள் கட்டி அவர்களை ஆதரித்து அவர்கள் நியாயமான தொழில் முயற்சியால் ஜீவித்து சன்மார்க்கரா யிருக்கும்படிக்கும் பிரயாசப்படுகிறார்கள்.

மறியற்சாலைகள்.

---

30. அதிகாரம்.

SUBJECT CONTINUED.

இதுவுமது.

கிறிஸ்துமார்க்கம் செய்யும் நன்மைகளைச் சொல்லத்துவந்து முந்தின அதிகாரத்தில் 9 காரியங்களைச் சொன்னோம். அதில் துவங்கி இன்னுஞ் சில காரியங்களை இவ்வதிகாரத்தில் சொல்லுவோம்.

10. இங்கிலாந்து தேசத்திலே பிறிஸ்ற்றல் என்ற பட்டினத்திலே, **ஜார்ஜ் முல்லர்** என்றொருவர் இருக்கிறார். அவர் தாய் தகப்பனற்ற பிள்ளைகளைச் சேர்த்து அன்னவஸ்திரங் கொடுத்துப் படிப்பித்து அவரவர் தகுதிக்கேற்ற தொழிற்களைச் செய்யும்படி பயிற்றுவிக்கிறார். அவர் இந்த வேலையைத் துவங்கி இப்போது அறுபத்துமூன்று வருஷமாகிறது. அவருக்கு இப்போது தொண்ணூற்று மூன்று வயது. அவருடைய அநாதர்சாலையில் ஆணும் பெண்ணுமாய் 2,000 பிள்ளைகளிருக்கிறார்கள். இரண்டொரு பிராயமான சிறு பிள்ளைகளும் அந்தரித்த அநாதராகில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவார்கள். அவர் "எனது பிரார்த்தனைக்கு உத்தரமாய் இந்த 62 வருஷங்களிலும் கர்த்தரால் மனந்திரும்பின 10,000 பேரை மோட்சத்திலே காணக் காத்திருக்கிறேன். ஒருவேளை இருபதினாயிரம் அல்லது முப்பதினாயிரம் பேரையும் காண்பேன்" என்கிறார். இவர் உலகத்துக்குச் செய்து வரும் நன்மை எவ்வளவு.

George Muller.

தற்காலத்தில் லந்தோம் நகரத்தில் **டாக்டர் பர்னேடோ** என்ற பின்னொரு நல்ல மனுஷனிருக்கிறார். அவர் ஆருமில்லாப் பிள்ளைகளாய் லந்தோமின் வீதிகளிலே பிச்சை எடுத்துத் திரியும் அந்தரித்தவர்களை எடுத்து வளர்த்துப் படிப்பித்து வேலை பழக்கிச் சற்குணராக்கி உலகத்தின் பல பாகங்களுக்கு அனுப்பும் உபகாரியாயிருக்கிறார். அவர் பராமரிப்பின்கீழ் தற்காலம் 5,000 பிள்ளைகளிருக்கிறார்கள். அவர் இந்த அலுவலைத் துவங்கி இப்பொழுது முப்பது வருஷம். இந்த முப்பது வருஷங்களிலும் அவரால் வளர்க்கப்பட்டவர்கள் 30,000 பேர். மேற்குறித்த 5,000 பிள்ளைகளுக்கு ஒருநாட் தீனுக்குமாத்திரம் 2,500 ரூபாய்

Dr. Barnado.

வேண்டும். இந்த ஒரு கிறிஸ்தவ அடியான் செய்துவரும் நன்மை எவ்வளவு!

ஒருமுறை இங்கிலாந்திலே கிறிஸ்துமார்க்கத்தை நம்பாத ஒரு அவிசுவாசி, ஒரு உத்தம கிறிஸ்தவனைப் பார்த்து, கிறிஸ்து மார்க்கம் சீக்கிரமாய் உலகத்தை விட்டு நீங்கிப்போகப் போகி றதே என்றான். "ஆ! சிநேகிதனே, அப்போது அவிசுவாசிக ளாகிய உங்களில் ஆர், முல்லருக்குப் பதிலாய் நின்று தாய் தகப்பன் அற்ற பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பார்கள்; டாக்றர் பர்னே டோவுக்குப் பதிலாய் நின்று ஆருமில்லாத அந்தரித்த ஐந்த ஐயாயிரம் பிள்ளைகளுக்குச் சகாயஞ் செய்வார்கள்" என்றார்.

"இங்கிலாந்து தேசமானது பரோபகாரிகள் பெருகி பாக்கிய தேசமாயிருக்கிறது. அதிலே தெருக்களில் பிள்ளை கள் படிப்பும் பக்தியுமற்று அலைந்து திரிவார்களானால், அவர்

Robert Raikes.

களைச் சீர்ப்படுத்தும்படி றபர்ட் றேய்க்ஸ் என்பவரைப்போன்ற புண்ணிய புருஷர் பாடசாலைகளையும் ஓய்வுநாட்பள்ளிக்கூடங்களையும் ஸ்தாபிப் பார்கள்; குழந்தைகள் ஆருமற்ற அகதிகளாய் அவதிப்படுவார்க ளானால், டாக்றர் பர்னேடோ என்பவரைப்போன்ற கருணை சாலிகள் அவர்களைத் தேடிப் பிடித்துப் பெற்ற பிதாவைப் போல பரிபாலித்து ஆளாக்கிவிடுவார்கள்; சிறைச்சாலைகளிலே கைதிகள் அதிகமான அநியாயமும் குரூரமும் அடைந்து

John Howard.

வருந்துவார்களானால், ஜான் ஹோவார்ட் என்பவரைப்போன்ற ஜன சிநேகிதர் அநேக முயற்சிகள் செய்து அவர்கள் ஸ்திதியை நன்றாக்குவார்கள்; யுத்தகளங்களிலும் வேலை ஸ்தாபனங்களிலும் ஆஸ்பத்திரிகளி லும் காயம் பிணி முதலான துன்பங்களினால் வருந்துகிறவர்க

Florence Nightingale.

ளைச் சரியாய் இரட்சை செய்கிறவர்களில் லையானால், பிளாறன்ஸ் நைற்றிங்கேல் என்னும் பரோபகார சிந்தையுள்ள பாக்கிய வதியைப்போன்ற மாதுசிரோமணிகள் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும்படி சாதனையினாலும் போதனையினாலும் ஜாக்கிரதை யாய் முயற்சிப்பார்கள்; அடிமையாட்சி உலகத்திலே மனுக் குலத்தாரை மானவீனப்படுத்தினால், தோமா கிளார்க்ஸன், உயில்பர்போர்ஸ், சக்கரி மக்காலே என்பவர்களைப்போன்ற தயாநிதிகள் எழும்பி, மனசுக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாத வருத் தங்களைச் சகித்து, அந்த நீசவழக்கத்தை நிக்ரகம் பண்ணுவார் கள்." இப்படிப்பட்ட பரோபகாரிகள் அங்கே உண்டாவது கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் பற்றிக்கொள்வதினாலல்லவோ?

ன்னை விசுவாசிக்கிறவன், தான் செய்யுங் கிரியைகளிலும் பெரிதான கிரியைகளைச் செய்வானென்று கிறிஸ்து இயேசு சொல்லுகிறார். அது மெய். கிறிஸ்து பலஸ்தீனாவிலே செய்யக் கூடியதிலும் நூறுமடங்கதிகமான நன்மை அவர் தம்முடைய மார்க்கத்தால் உலகத்துக்குச் செய்கிறார். கிறிஸ்துமார்க்கம் உண்டாக்கும் அன்பும், உதவிசெய்யும் விருப்பமும் திராணி யும் கிறிஸ்து தாமாய்ச் செய்த நன்மையிலும் அதிகமான நன் மையை உலகத்துக்குச் செய்கிறது. அவைகள் அற்புதங்க ளல்ல. ஆனால் அற்புதங்களைச் செய்யும் வல்லமையிலும் நல ரானவைகள். மின்னல் வெளிச்சத்திலும் நீடித்த சூரியப் பிரகாசம் உத்தமமாயிருப்பதுபோலிருக்கிறது. குருடரின் பள்ளிக்கூடங்கள் அவர்கள் வாசிக்கவும் வேலை செய்யவும் பண்ணுகிறதினால் அவர்களுக்குக் கண் கொடுப்பதுபோலிருக் கிறது. ஆசுபத்திரிகள் திரளான வியாதிக்காரரையும் பயித்திய காரரையும் பராமரித்து அவர்களைச் சுகப்படுத்துகின்றன. மரித் தவர்களை எழுப்ப எங்களால் முடியாதானாலும் மனுஷரின் வயது சராசரி அதிகம் நீட்டப்பட்டது. பொதுவான கூலி யாளானவனும், புத்தகங்கள், புத்தகசாலைகள், கோவில்கள், புகைவீதிகள், கம்பித்தவால்கள், புதினக் கடுதாசிகளாகிய உத்தம பொருட்களை உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். இவை கள் அஞ்ஞான தேசங்களிலுள்ள இராஜாவுக்குத்தானும் கிடையாத நன்மைகள். டாக்றர் டோசெஸ்றர் என்பவர் சொல்வது, லந்தோமிலுள்ள 500 தரும

தருமசாலைகளின் செலவு.

சங்கங்கள் 1,00,00,000 பவுண் வருஷம் செலவழிக்கின்றன. நூயோர்க்குப் பட்டினத்தில் 80,00,000 பவுண் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஐக்கிய தேசத்திலே 43 செவிடர் ஊமைச் படிப்பிக்கப்படும் சாலைகளிலே 5,743 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள். 30 தருமசாலைகளிலே 2,178 குருடர் பராமரிக்கப்படுகிறார்கள். 11 தருமசாலைகளிலே 1,781 அரைப் பயித்தியகாரர் பராமரிக்கப்படுகிறார்கள். பலவகை யான தரும சங்கங்கள் வறியவர்களுக்கும், அனாதருக்கும், தெரு நீளம் திரியும் பிள்ளைகளுக்கும், பயித்தியகாரருக்கும், சோர மாய்ப் பெற்றெறியப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கும், சொத்தி சப்பா ணிகளுக்கும், குடிவெறியரின் அந்தரித்த பிள்ளைகளுக்குமாக வருஷாவருஷம் அமெரிக்காவிலுள்ள ஐக்கிய மாகாணங்களில் செலவிடப்படும் பணத்தொகை 2,40,00,000 பவுணென்று சொல்லப்படுகிறது.

மார்க்கங்கள் உலகத்துக்குச் செய்யும் நன்மைகளால் எ[illegible]ம் செய்ஸீகமான மார்க்கமென்று தீர்க்கிறதாகில், கிறிஸ்துமார்க்க துக்குக் கிட்ட பின்னொரு மார்க்கமும் நிற்கமாட்டாது. ஒரு மார்க்கம் தேவனால் வந்ததானால் அதைப் பற்றிக்கொண்ட[illegible] கள் தேவனைப்போல நன்மையால் விசேஷமுடையவர்களாவார்கள். அப்படித்தான் கிறிஸ்துமார்க்கத்தவர்களும் [illegible]சிகிறார்களென்று காண்பீர்கள். ஒரு மரத்தை அதின் கனியி[illegible]தாய் அறியலாமென்று கர்த்தராகிய கிறிஸ்து சொன்னதும் இது[illegible]னே

11. வேதாகம சங்கம். இது கிறிஸ்துவேதத்தை [illegible]ந்த சடித்துப் பரப்பும் ஓர் சங்கம். பூமியி[illegible] இப்போது அறுபதுக்கு மேலான வேதாகம சங்கங்களிருக்கின்றன. அவைகளால் வேதம் 400 பாஷைகளிலே மொழிபெயர்த்து அச்சடித்துப் பரப்பு[illegible]கிறது. இந்துக்களின் வேதங்களாவது, இஸ்லாம் ம[illegible]க்கத்தாருடைய வேதமாவது, புத்தசமயத்தவர்களுடைய [illegible]தமாவது, மற்றெந்த வேதமாவது இரண்டு மூன்று பாஷை[illegible]ளிற்றானும் இல்லை. இந்துவேதம் முதல் எழுதப்பட்ட சமஸ்கிருதத்திலும், இஸ்லாம்வேதம் முதல் எழுதப்பட்ட அராபிபாஷையிலுமே இருக்கிறது. கிறிஸ்துவேதமோ 400 பாஷைகளில் அச்சடிக்கப்பட்டு பூமியிலுள்ள இலட்சாதி லட்சம் ஜனங்களால் வாசிக்கப்படுகிறது. துருக்கிய இராஜ்யத்தில்மாத்திரம் நாற்பது பாஷைகளிலும், ருஷிய இராஜ்யத்தில் அறுபது பாஷைகளிலும் வாசிக்கப்படுகிறது. மேற்சொல்லிய அறுபதுக்குமேலான வேதாகம [illegible]சங்கங்களில், இங்கிலாந்து முதலிய சர்வ [illegible] சத்திய வேதாகம ச[illegible]மானது அதிகம் வி[illegible]சஷமானது. அது [illegible]கடந்த 1894-ம் ஆண்டு வேதத்தை [illegible]ச்சடிக்க பரப்[illegible] [illegible]லவிட்ட பணம் 2,22,847 பவுன். அந்தச் சங்கந் து[illegible] இப்போது 90 வருஷம். இ[illegible]தத் [illegible]தொண்ணூறு வருஷங்களிலும் அச்சங்கம் செலவிட்ட [illegible]ணம், 1,19,04,052 பவுன். கடந்த 94-ம் ஆண்டில் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்ட வேதமும் வே[illegible]ப்பிரதிகளும், 36,64,456. முதற்தொடுத்து கடந்த 90 [illegible]ருஷங்களிலும் பிரசுரமான புத்தகங்களின் தொகை 13,95,59,008. வேறும் அறுபதுக்கு மேலான வேதாகம சங்கங்களிருக்கிறதென்றோமே. அவைகளால் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்ட வேத புத்தகங்களும் வேதப்பிரதிகளும் 8,45,17,024

முந்தினது 13,95,59,008

மொத்தம்.... 22,40,76,032

ஆ. வேதாகம சங்கம்.

[illegible] வேதாகம சங்கம்

[illegible]ருபத்திரண்டு கோடியே நாற்பது லட்சத்து எழுபத்தாறு [illegible]பிரத்து முப்பத்திரண்டு. பூமியிலுள்ள ஜனத்தொகை ஏறத்தாழ 140 கோடி. எழுபேர் ஒரு சமுசாரமாகில் 21½ கோடி சமுசாரமாகும். அப்போது ஒரு சமுசாரத்துக்கு ஒரு பிரதிக்கு மேலே.

[illegible] இவ்வளவு திரளான செல்வத்தைச் செலவிட்டு இவ்வளவு [illegible]ளமான வேத புத்தகங்களைப் பரப்புகிறார்கள். தேவன் அருளிய வேதத்தை இவ்வளவு இலட்சமான ஜனங்களுக்குக் கொடுப்பது எவ்வளவு நன்மை என்று சொல்லலாம். ஆனால் அது தேவனருளிய வேதமோ வென்பதே அத்தாட்சிப்படுத்தப்படவேண்டிய காரியமாதலால் அதை இப்பொழுது ஒரு நல்ல [illegible]த்தகம் என்று மாத்திரம் வைத்துக்கொள்வோம். முதற்றரமான [illegible]ன்மார்க்க புத்தகம் என்பதை அதை அறிந்த சத்துருக்களும் ஒத்து[illegible]க்கொள்ளுவார்கள். அப்படியான புத்தகத்தை உலகத்தார் யாவரும் அதினாலே நயமடையத்தக்கதாய் அவர்களுக்குக் கொடுப்பது எவ்வளவு நன்மை. மறு மார்க்கத்தார் தாங்கள் பேசும் பாஷைகளிலே தங்கள் வேதத்தை மொழிபெயர்த்து வைத்திருக்கவில்லை. இப்போது வழங்காத செத்த பாஷையென்று சொல்லப்படும் சமஸ்கிர்தம், பாளி முதலிய பாஷைகளிலே தங்கள் வேதத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் தேவனால் வந்த மெய் வேதமென்று அவர்கள் நம்பினால், அவைகளை ஜனங்கள் விளங்கும் பாஷைகளில் மொழிபெயர்ப்பதல்லவா படிப்பாளிகள் முதற்செய்யவேண்டியது. அதை அச்சடித்து ஜனங்களுக்குள் பரப்புவத[illegible]லவா செல்வர்கள் செய்யவேண்டியது. அதற்குப் பதிலாய், [illegible]கள் [illegible]திரவியங்களைத் திருவிழாவிலும் [illegible]ரிலும் செலவிடுவதா நன்மை செய்வது?

12. சிறு புத்தக சங்கம். இது சன்மார்க்கத்துக்கும், தெய்வபக்திக்குமுரிய புத்தகங்களையும், புதிரு[illegible] கடுதாசிகளையும், ஒற்றைகளையும் அச்சடி[illegible] [illegible]துப் பரப்பும் அலுவலையுடைய சங்கம். வேதம் என்னென்ன பாஷைகளிலிருக்கிறதோ அந்தந்தப் பாஷைகளிலெல்லாம் சிறு புத்தக சங்கம் இருக்கிறதென்று சொல்லத் தடையிரா[illegible]து. [illegible]தத்தின் மொழிபெயர்ப்பு பாரதூரமான காரியமாயிரு[illegible]ப்பதால் பெரும்பாலும், வேதசாரமான புத்தகங்கள் [illegible]ந்தியுமு வேதம் பிந்தியும் அச்சடிக்கப்படுவது வழமை. பூமியிலிருக்கும் நூற்றுக் கணக்கான சிறு புத்தக சங்கங்கள் அச்சடித்துப் பரப்பும் சிறு புத்தகங்களும் ஒற்றைகளும் எவ்வளவென்று

ள. சிறு புத்தக சங்கம்.

கணக்கெடுப்பது வருத்தம். இதைக்குறித்து வாசிப்பவர்க
சொற்ப அளவாயாவது விளங்கிக்கொ
ளும்படி சென்னை சிறு புத்தக சங்கத்தின்
வரலாற்றைச் சொல்லுவேன். அது உ
டாய் இப்பொழுது 77 வருஷம். அது தமிழ், தெலுங்
இங்கிலீஷ் ஆகிய மூன்று பாஷைகளிலே சிறு புத்தகங்க
அச்சடித்துப் பரப்புகிறது. தமிழில்மாத்திரம் 620 விக
மான புத்தகங்களும் கடுதாசிகளும் பிரசுரமாகிறது. 1895–ம்
ஆண்டில் முற்குறித்த மூன்று பாஷைகளிலும் அச்சடிக்கப்
பக்கங்கள், 1,16,16,400. சங்கம் துவங்கின காலம்
முதல் பிரசுரமானது, 3,23,17,657 பக்கங்கள். கடந்த 1895–ம்
ஆண்டு இந்தச் சிறு புத்தக சங்கம் செலவிட்ட பணம், 21,797
ரூபாய்.

சென்னை சிறு புத்தக சங்கம்.

லந்தோம் நகரத்துச் சிறு புத்தக சங்கத்தின் கிரியைகள் இதி
லும் எத்தனையோமடங்கு பெரிதானவை
கள். கடந்துபோன 1895–ம் வருஷம் இச
சங்கம் சேகரித்துச் செலவிட்ட பணம்
1,49,502 பவுண். அதாவது கொஞ்சங்குறைய ஒன்றரை இலட்
சம் பவுண். இச்சங்கம் கடந்தாண்டு லந்தோமிலிருந்து
பரப்பின சிறு புத்தகங்களின் தொகை 3,95,51,300. இச்சங்
கம் துவங்கின 1799–ம் ஆண்டு துவங்கி அச்சடிக்கப்பட்ட புத்த
கங்களின் தொகை 3,15,62,94,300. கடந்தாண்டு லந்தோமில்
602 வித்தியாசமான புத்தகங்களும் கடுதாசிகளும் அச்சடிக்கப்
பட்டன. கடந்த 97 வருஷங்களிலும் அச்சடிக்கப்பட்ட புத்
தகங்களின் விநற்பம் 26,004. இப்போ அவர்கள் அச்சடிக்
கும் புத்தக விற்பம் 10,000. அதிகம் கவனிக்கப்படத்
தக்க பின்னொரு காரியம் இச்சங்கம் 215 பாஷைகளிலே புத்
தகங்களை அச்சடித்துப் பரப்புகிறது. சில பாஷைகளிலே
தாங்களாய் அச்சடிக்கிறார்கள். மிகுதியான மற்றப் பாஷை
களிலோ சிறு புத்தகங்களை அச்சடிக்கும் வேறு சங்கங்களுக்
குப் பண உதவி செய்து அப்படியே அச்சடிப்பிக்கிறார்கள்.
பரதேசியின் மோட்ச பிரயாணமென்ற புத்தகம்மாத்திரம் 88
பாஷைகளிலே அச்சடித்துப் பரப்புகிறார்கள்.

லந்தோம் சிறு புத்தக சங்கம்.

நினைத்துப் பாருங்கள். பூமியிலுள்ள 215 பாஷைகளிலே
சன்மார்க்கத்துக்கும் தெய்வபக்திக்குமுரிய ஐந்து கோடியே
தொண்ணூற்றஞ்சரை இலட்சம் புத்தகங்களை அச்சடித்து உலக
மெங்கும் பரப்புகிறார்கள். இதினாலுண்டாகும் நன்மை எவ்
வளவாயிருக்கவேண்டும். எத்தனை பாவங்களும் தீமைகளும்

ங்கி எவ்வளவு நன்மை உண்டாகும். ஒரு சிறு உதாரணம்
சொல்லுவேன். அமெரிக்காவிலுள்ள ஐக்கியநாடுகளிலொன்
றாகிய லோங் ஐலன்ட் என்னும் தீவில் கணிக்கப்படத்தக்க
சமுசாரத்தைச்சேர்ந்த ஒரு துரைமகன் வழமையாய்க் குடி
வெறியனல்லாதிருந்தும் ஒருநாள் சொற்பம் சொற்பமாய்க்
குடித்து வெறியனாகி, தானப்படிக் காணப்
படப் போகிறேனேயென்று வெகுவாய்
நாணங்கொண்டு ஜீவனை மாய்த்துப்போட
யோசித்து ஆருமில்லாத ஒரு காட்டுக்குட் போய் ஜீவனை மாய்க்
குங் கருவியாய்க் கொண்டுவந்த கையிலேஞ்சியைத் தொப்பி
குள்ளிருந்து எடுத்தான். இதோ அத்தோடே ஒரு சிறு புத்தக
மும் வந்தது. அதின் பெயர் "சமயத்தில் ஒரு வார்த்தை."
அதில் அவன் மனஞ்சென்றது. அதை வாசித்தான். அவன்
மனதில் பாவத்தைப்பற்றிய உணர்ச்சி உண்டானது. உடனே
முழந்தாட்படியிட்டு, கர்த்தாவே, பாவியாகிய என்மேல் கிரு
பையாயிருமென்று பிரார்த்தித்து நெடுநேரம் ஜெபம்பண்ணி
னான். பின்பு எழுந்து கிட்டவிருந்த ஒரு வீட்டுக்குப்
போனான். அங்கே தெய்வச்செயலாய் ஒரு பக்தியுள்ள கிறி
ஸ்தவன் வாசம்பண்ணினான். அன்றிராமுழுவதும் நித்திரை
உறக்கமில்லாமல் தேவனை நோக்கிப் பிரார்த்தனை செய்தான்.
காலமே எழுந்து சமயத்தில் ஒரு வார்த்தை என்ற புத்தகத்தால்
தன்னை இரட்சித்த தேவனைத் தோத்திரிக்கிறவனாய்ப் பட்டி
னத்திற்குத் திரும்பிப் போனான். உலகத்தில் பரப்பப்படும் சன்
மார்க்க புத்தகங்களினால் வரும் நன்மைகள் எவ்வளவென்பதை
தேவன் ஒருவரே அறிவார்.

தற்கொலை விலக்கப்பட்டது.

13. **மிஷனரி சங்கம்.** 1888–ம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட கணக்
கின்படி இங்கிலாந்திலே 53–ம், அமெ
ரிக்காவிலே 57–ம், கனடாவிலே, 9–ம்,
ஐரோப்பாக்கண்டத்திலே 18–ம், பிறவிடங்களிலே இரண்
டுமாக, 139 மிஷனரி சங்கங்களிருக்கின்றன. இவைகளில்
ஒன்றாகிய அமரிக்கன் போட் சங்கத்தால், 1895–ம் ஆண்டில்
அனுப்பப்பட்டிருந்த மிஷனரிமார் 572 பேர். அச்சங்கத்
தால் அவ்வருஷம் செலவிடப்பட்ட பணம் 37,41,610 ரூபாய்.
இச்சங்கத்தைச்சேர்ந்த 20 மிஷன்களில் ஸ்தாபிக்கப்படிருக்
கும் பள்ளிக்கூடங்கள் 1,270. அவைகளில் 12 கொலீச்சு
கள்; 131 விடுதிப்பாடசாலைகள். கற்குமாணாக்கரின் முழுத்
தொகை 56,641. இப்படி மற்ற 138 சங்கங்களாலும் அனுப்
பப்பட்டவர்களையும் அவர்கள் செய்யும் நன்மைகளையும், கணக்

மிஷனரி சங்கம்.

கிட்டுப் பார்ப்பீர்களாக. பூமியின் சகல பாகங்களுக்கும் மிஷனாரிமாராய்ப் போயிருப்பவர்களின் தொகை, 14,000. இவர்களில் அநேகர் ஸ்திரீகள். இவர்கள் யாவரும் பூமியிலே இருக்கும் கேடும் தீமையும் பாவமுமாகிய யாவையும் நீக்கப் பிரயாசப்படுகிறார்கள். அந்தந்த தேசங்களுக்குப் போய் அந்தந்த ஜாதியானவர்களைச் சேர்த்துப் படிப்பித்துச் சற்குணராக்கி அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு நன்மைசெய்யும்படி செய்கிறார்கள். மேற்குறித்த திரளான மிஷனாரிமாரின் தொகை கிறிஸ்தவ தேசங்களிலிருக்கும் குருமாரின் தொகையை சேர்க்கவில்லை: அவர்கள் தொகை லட்சக்கணக்காயிருக்கும். அவர்கள் தொழிலும் இதுதான். ஆனால் அவர்களை மிஷனாரிகள் என்கிறதில்லை.

1896-ம் ஆண்டிலே உகந்தா நாட்டிலிருந்து ஒரு மிஷனாரி எழுதினது: "நான் இங்குள்ள ஒரு தேவாலயத்துக்குச் சமீபமாய்ப் போனபோது ஒரு ஐரோப்பிய மனுஷனே வந்து பாருங்களென்று சொல்லுகிற சத்தத்தைக் கேட்டுத் திரும்பி நின்றேன். ஒரு வயோதிபனும், இரண்டு வாலிபரும், மூன்று வாலிப ஸ்திரீகளும், பல பிள்ளைகளும் எனக்கு நேராய் வருகிறதைக் கண்டேன். ஒரு வாலிப ஸ்திரீ

உகந்தாவின் கொடுமை.

நகைத்து பரிகாசம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறதாய்க் காணப்பட்டாள். எனக்கு நேராய் வந்த வயோதிபனுடன் நான் கை குலுக்கிக்கொண்டு நின்றபடியால் நானதை அப்போது கவனிக்கவில்லை. ஆனால் அவளுக்கு நேராய் நான் திரும்பினபோது என் சஞ்சலம் எவ்வளவு பெரிதாயிருந்தது. அவள் சொண்டறுபட்டவளாயிருந்தாள். அவளுடன் கை குலுக்கும்படி என் கையை நீட்டினேன். அவளோ தனது இரு கைகளையும் தன் மரவுரிச்சீலைக்குள் மறைத்தபடி நின்றாள். ஆனால் நான் கை நீட்டினபடி நிற்பதைக் கண்டு சொற்பமான முகமலர்ச்சியுடன் அவள் சொன்னது, என் சிநேகிதனே, எனக்குக் கைகளில்லை. சிங்கோ என்னும் நாட்டுப் பிரதானியால் என் உதடுகளும், கைகளும் அறுக்கப்பட்டுப்போயின என்று சொல்லித் தனது கூழங்கையை எனக்கு நீட்டினதுமன்றி தன் புருஷனையு மெனக்குக் காட்டினாள். அவன் [illegible] கைகுலுக்கி தாங்கள் இருபேரும் ஞானஸ்நானம் பெற ஆயத்தப்படுகிறோமென்று சொன்னார்கள். நான் சற்று அப்பால் சென்றபோது எலிஷா, எலிஷா என்று அவ்விடமிருந்த ஒரு பிரசங்கியைக் கூப்பிட்டேன். இங்கே நிற்கிறேனென்று ஒரு குருடனான பிரசங்கி உத்தரஞ்சொன்னான். அவன் உகந்தாவின் பிறஇடங்களில் சுவிசேஷம் பிரபலிய

மாவதைக்குறித்து என்னிடம் விசாரித்தான். நான் அவைகளைச் சொன்னபோது சந்தோஷத்தால் அவன் முகம் பிரகாசித்தது. மிஷனாரிமார் வர முன்னான கிட்டுக்காலத்திலே அவனுடைய கண்கள் தோண்டப்பட்டுக் காதுகளும் அறுக்கப்பட்டன. நான் வீட்டுக்குத் திரும்பினபோது கவுரியேல் சோடோ என்னும் பிரதானியைக் கண்டேன். இவன் ஒருவன்தான் இராஜாவுக்கு முன் தலைச்சீலையோடிருக்க உத்தரவுடையவன். அதின் நியாயம் யாதெனில் எம் உவாங்கா என்னும் இராஜன் ஒருமுறை கடுங்கோபங்கொண்டு சோடோவின் காதுகளை அறுப்பித்து அவனை மூளியாக்கினான். தலையின் சீலையைக் கழற்றினால் தான் செய்த இந்தக் குரூர செய்கையை நினைப்பூட்டுமென்று பயந்துதான், இராஜா இவனுக்குத் தலைச்சீலையோடு நிற்கும் சலாக்கியத்தைக் கொடுத்தது. உகந்தாவிலிருந்து இப்படியான நிட்ரேங்கள் நீங்கிப்போனதற்காக தேவனுக்குத் தோத்திரம். அந்நாட்டிலே சுவிசேஷமுண்டாக்கின மாறுதல் மெய்யாய் ஆச்சரியமானதென்று" எழுதுகிறார்.

கிறிஸ்துமார்க்கம் உலகத்துக்குச் செய்யும் நன்மைகளில் அதிகம் கவனிக்கப்படத்தக்க இரண்டு காரியங்களிருக்கிறது. ஒன்று மனுஷருக்குள்ளிருக்கும் கேடுகளை நீக்கும்பொழுது, அவைகளுக்குக் காரணமான இருதய கேட்டை நீக்கவே முக்கியமாய்ப் பிரயாசப்படுகிறது. மனந்திருப்

இருதயத்தைச் சீராக்கல்.

பித் தேவபயமுள்ளவர்களாக்கவே விசேஷமாய்த் தேடுகிறது. இது ஓர் நச்சுமரத்தின் சில சொப்புகளை வெட்டிப்போடுவதல்ல. அதை வேரோடே பிடுங்கி அதிருந்த இடத்தில் நல்ல மரத்தை நடுவதுபோலிருக்கும். கவனிக்கப்படத்தக்க இரண்டாம் காரியம், இருதய மாறுதலை உண்டாக்கி மனுஷரை நல்லவர்களாக்குவது மாத்திரமல்ல, அப்படித் திரும்பினவர்கள் தாமே, தங்களுக்கடுத்தவர்களை அப்படியாக்கும்படி செய்கிறது. அப்படிச் செய்வதுதான் அவர்கள் மனந்திரும்பினார்களென்பதற்குச் சாட்சி. அப்படிச் செய்வதுதான் அந்த நன்மை உலகத்தை மூடுமென்பதற்கு அத்தாட்சி. ஒரு முறை ஓர் அஞ்ஞானி ஒரு மிஷனாரியைப் பார்த்து, ஐயா, நீர் ஒருவர் இந்தத் தேசத்தை மனந்திருப்பப் போகிறீரா? அது ஒரு கோடரியினால் இந்தப் பெரிய

[illegible]யல்லாம் பிடியாதல்.

காட்டை வெட்டிப்போடத் துணிவதுபோலிருக்குமே என்றான். அப்போது அவர், ஆம், நான் வெட்டும் ஒவ்வொரு கம்பையும் ஒவ்வொரு கோடரிப்பிடியாக்கு

வேன்; அவைகள் வெட்டும் ஒவ்வொரு கம்பும் அப்படியே கோடரிப்பிடியாகும். காடு வெட்டுப்படாதாவென்றார். இதைக் குறித்துத்தான், பரம இராஜ்யம் புளித்தமாவுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறதென்று கர்த்தராகிய இயேசு சொன்னார். நன்மையைப் பெற்றவர்கள் போய்த் தாங்களும் நன்மை செய்வார்கள். மனந்திரும்பினவர்கள் போய்த் தாங்களும் மற்றவர்களை மனந்திரும்புதலுக்கு அழைத்துவருவார்கள்.

படிப்பனை.

இப்படியே கிறிஸ்துமார்க்கம் உலகத்துக்குச் செய்துவரும் நன்மை ஏராளமாயிருக்கிறது. எல்லாவகையான நன்மையையுஞ் செய்கிறது. எல்லா ஜனங்களுக்கும் நன்மைசெய்கிறது. நன்மையையே யல்லாமல் தீமையான தொன்றையுஞ் செய்கிறதில்லை. மறுமார்க்கங்கள் கிணறுகள் குளங்கள் முதலியவைகளை வெட்டியும், மடங்கள் அன்னசத்திரங்கள் முதலியவைகளை உண்டாக்கியும், சில நன்மைகளைச் செய்விக்கிறது மெய். ஆனால் அவைகள் செய்யும் நன்மை அவ்வளவிலே நின்று விடுகிறது. பசியாகிய ஒரு தீமையை தீர்க்கப் பிரயாசப்படுகிறது. செய்யும் அந்த ஒரு நன்மையையும், தன் தேசத்திலும், தன் மார்க்கத்தாருக்கும்மாத்திரஞ் செய்கிறது. மேலும் மறுமார்க்கங்கள் சில நன்மையைச் செய்தும் அத்தோடே பாரதூரமான பல தீமையையுஞ் செய்கிறது. கிறிஸ்துமார்க்கமே முன்காட்டியபடி மறுமார்க்கங்கள் செய்யும் தீமைகளை மாற்றுகிறது. இது உண்மையோ? வாசிக்கும் சிநேகிதனாகிய நீ இதைத் தெளிவாய்க் காணாவிட்டால், அல்லது ஒத்துக்கொள்ள மனமில்லாவிட்டால், உன்னோடு அப்பால் பேசுவது விருதா. சிலகாலத்துக்கு முன்னே ஒரு இஸ்லாம் மார்க்கத்தவனோடு பேசினேன். இஸ்லாம் மார்க்கத்தாலாகாத சில நன்மை கிறிஸ்துமார்க்கத்தால் ஆகிறதென்பதைக் காட்ட, சிறு பிள்ளைகளும் விளங்கத்தக்க பல காரியங்களைக் காட்டினேன். அவன் அவைகளில் ஒன்றையாவது ஒத்துக்கொள்ளச் சம்மதிக்கவில்லை. ஐயா நீர் போய்வாரும், உம்மோடு பேசுவதில் ஒரு லாபமுமில்லை என்று விட்டுவிட்டேன். அப்படித்தான் இப்போதும். மேற்சொல்லிய நன்மைகளைக் கிறிஸ்துமார்க்கம் உலகத்துக்குச் செய்துவருகிறதென்பதை ஒத்துக்கொண்டால், அதாவது, காணத்தக்க மனமும், ஒத்துக்கொள்ளத்தக்க தாழ்மையும் உம்மிடமுண்டானால், அப்பால் பேசுவேன். அல்லது அப்பால் பேசுவது விழலாயிருக்கும்.

இப்படியெல்லாம் உலகத்துக்கு நன்மைசெய்யும் மார்க்கம் தேவனால் வந்ததோ, மனுஷனால் வந்ததோ, என்ன சொல்லுகிறீர். மார்க்ககாரியத்தில் எங்களைச் சூழவிருக்கும் இந்துக்களை மூன்று வகுப்பாய்ப் பிரிக்கலாம். முதல் வகுப்பார் தங்கள் மார்க்கம்மாத்திரம் மெய் என்பவர்கள். இரண்டாம் வகுப்பார் எல்லா மார்க்கங்களும் மெய் என்பவர்கள். மூன்றாம் வகுப்பார் எல்லா மார்க்கமும் பொய் என்பவர்கள். நீ எந்த வகுப்பானவன். எல்லாவகையான நன்மைகளையும் உலகத்துக்குச் செய்துவரும் கிறிஸ்துமார்க்கமோ, பல தீமைகளைச் செய்துவரும் இந்துமார்க்கமோ எது தேவனால் வந்தது?

ஆட்சேபம்.

பிள்ளைகளைக் கங்காதேவிக்குப் பலியிடுதல், உடன்கட்டையேறுதல், ஜாதிவித்தியாசம், தாரமிழந்தவள் திரும்ப விவாகஞ்செய்யாதிருத்தல் முதலிய தீமைகள் இந்துதேசத்தி லிருந்ததுதான், இன்னுமிருக்கிறதுதான். அது எங்கள் வேதங்களில் சொல்லியிருக்கிறதோ? அறியாத ஜனங்கள் அப்படிச் செய்தார்களென்று ஒருவன் ஆட்சேபிக்கக்கூடும்.

என், உடன்கட்டையேறுதல் பெரிய புண்ணியமென்று, காசிகாண்டம் முதலிய புத்தகங்களில் சொல்லியிருக்கவில்லையோ? ஜாதிவித்தியாசம், இந்துசமயத்தின் ஆதாரபோதனை யல்லவோ? கிறிஸ்துமார்க்கமல்லவோ வந்து அவைகளை நீக்குகிறது. இதுதான் நாங்கள் சிந்தித்துவரும் நியாயத்துக்கு வேண்டியது.

அதைவிட்டு எல்லா மார்க்கமும் தேவனால் வந்ததென்று சொல்லும் இரண்டாம் வகுப்பானவனாயிருக்கிறாயோ? நன்மை செய்யும் மார்க்கம் தேவனால் வந்ததாயிருக்கலாம். தீமை செய்யும் மார்க்கமும் தேவனால் வந்ததென்பது சரியோ? அதையும் விட்டு எல்லா மார்க்கமும் பொய், எல்லாம் மனுஷனால் வந்தது என்கிறாயோ? அப்படியாகில் இந்தப் பெரிய வித்தியாசமிருப்பதென்ன? எல்லா மார்க்கத்தாலும் நன்மைகளோடு பல தீமைகளும் வந்திருக்க, கிறிஸ்துமார்க்கம்மாத்திரம் எல்லாம் நன்மையாய்ச்செய்வதென்ன? அது தவறற்ற தேவனால் வந்ததினாலல்லவோ? வேறென்ன நியாயம்? வேறொரு நியாயமிருந்தால் அதைச் சொல்லு.

மேலேகாட்டிய நியாயத்தை பின்னொருவகையாய்ச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மனுஷனை மோட்சத்துக்குக் கொண்டுபோவதற்கு அவனில் சகல நற்குணங்களையும் உண்டாக்கியல்லவோ கொண்டுபோகவேண்டும். உலகத்திலுள்ள மற்ற மனு

ஷருடைய கேட்டில் பரிதவித்து தன்னால் இயன்ற உதவி செய்யாதிருப்பது நற்குணமோ? இந்தக் குணத்தை கிறிஸ்து மார்க்கமொழிந்த மற்றமார்க்கங்கள் உண்டாக்கவில்லை. ஆகையால் அவைகள் மனுஷனை மோட்சத்துக்குக்கொண்டுபோகமாட்டாது. கிறிஸ்துமார்க்கம் இந்தக்குணத்தை உண்டாக்குகிறது. ஆனாலும் இந்த ஒரு குணத்தைமாத்திரம் உண்டாக்குவதினால் அது மோட்சத்துக்குக் கொண்டுபோகுமென்பது நியாயமல்ல. மறு நற்குணங்களையும் உண்டாக்குமானால் மோட்சத்துக்குக்கொண்டுபோகுமென்பது நிச்சயம். அன்பான சிநேகிதனே, நீ உண்மையும் நன்மையுமானதை ஏற்றுக்கொள்ள மனமுள்ளவனென்று நம்புகிறேன். பாரபட்சமில்லாமல் காரியங்களைச் சீர்தூக்கிப்பார். உண்மையைக் காணும்பொழுது தாமதியாமல் பற்றிக்கொள்.

31. அதிகாரம்.

WHICH IS RIGHT, CHRISTIANITY OR HINDUISM?

கிறிஸ்துசமயமோ இந்துசமயமோ எது உண்மை?

இதை வாசிக்கும் சிநேகிதரே, எங்கள் தேசத்தில் விசேஷமாகக் கிறிஸ்துமார்க்கம் இந்துசமயம் என இரண்டு மார்க்கங்கள் வழங்கி வருவதைக் காண்கிறீர்களே. ஒருவேளை உங்களில் சிலர் இவ்விரண்டு மார்க்கங்களைப் படித்தும் அறிந்துமிருப்பீர்கள். ஆனாலும் இவைகளில் எது மெய் எது பொய் யென்பதைத் திட்டமாய் அறியாமலிருக்கக்கூடும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நான் சில காரியங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவனமாய்க் கேளுங்கள்.

ஆனாலும் நான் சொல்லுமுன்னமே வாசிக்கும் உங்களிடத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். மோட்ச நரகமுண்டென்று பொதுவாய் எல்லாரும் நம்புகிறீர்களே. அந்த மோட்சத்துக்கு ஆர் போவான்? உயிரோடிருக்கும்பொழுது அதைத் தேடுகிறவனோ தேடாதவனோ? என்ன நினைக்கிறீர்கள்? நீங்கள் உத்தரஞ் சொன்னபின்புதான் நான் பேசவேண்டியது. என்ன உத்தரஞ் சொல்லுகிறீர்கள்? உயிரோடிருக்கும்போது மோட்சத்தைத் தேடாதவன் அதைக் கண்டடையமாட்டா

னென்று சொல்வீர்களென்றுதான் நினைக்கிறேன். அப்படியாகில் அது சரிதான். அதை நன்றாய் மனதில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஜீவிய காலத்தில் மோட்சத்தைத் தேடாதவன், மரித்தபின்பு அங்கே சேரமாட்டான்.

மரிக்குமுன் மோட்சத்தைத் தேடாதவன் அங்கே சேரமாட்டான்.

சைவசமயத்திலே பிரமோத்தரகாண்டம் என்றொரு நூலிருக்கிறது. அதில் சொல்லியிருப்பதைக் கேளுங்கள். ஒரு பிராமணன் குலாசாரம் வழுவி, மதுமாமிசம் புசித்து, கொலை, களவு, சூது, விபசாரம் முதலிய பாவங்களையுஞ் செய்துவந்தான். அப்படி வருங்காலத்தில் ஒருநாள் ஒரு பறையனின் மனைவியுடன் பொல்லாப்பாய் நடக்கிறதைப் பறையன் கண்டு தன் கையிலிருந்த வாளினால் அவனை வெட்ட, அவன் இறந்துபோனான். கொலைபாதகன் அப்பிணத்தைப் பறையர் சேரியி லெறிந்துபோட, அவ்விடமிருந்த நாயொன்று வந்து அதைத் தின்றது. தின்கும்போது அதின் காலில் படிந்திருந்த சாம்பல் அப்பிரேதத்திற் பட்டதினால் அப்பிராமணன் மோட்சம்போனனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சவத்தில் நீறுபூசல்.

'சுட்டவெண் சாம்பற் றோய்காற் சுணங்கன்வெம் பசியா லெழித்
தட்டவாய் கொண்டு கவ்வித் தசைபறித் தருந்துங் காலை,

திண்டிறற் கால தூதர் சேர்ந்தவன் றன்னைப் பற்றிக்
கொண்டனர் ஏகித் தீவாய்க் கும்பியின் வீழ்த்து மாங்கண்
கண்டருள் உமையாள் பங்கன் கணங்கள்அக் கணத்தி லெய்தித்
தண்டஞ்செய் கால தூதர் தங்களைத் தண்டஞ் செய்யா.'

'ஆதலில் திருத்த அண்ணல் அணிதிரு நீற்றின் தன்மை
ஓதுதற் கெளிதோ.'

சுணங்கன்—நாய். தசை—இறைச்சி. கும்பி—நரகம். உமையாள் பங்கன்—சிவன்.
கணங்கள்—தூதர். தண்டம்—ஆக்கினை. திருத்த அண்ணல்—சிவன்.

விபரத்தை சமயபரீட்சை என்ற புஸ்தகத்தில் 181—ம் பக்கத்திற் காணலாம். இப்போது வருங் கேள்வி பிராமணனைப் பற்றிச் சொல்லிய கதை மெய்யோ பொய்யோ? பிணத்தின் மேல் சாம்பல் அல்லது திருநீறு பட்டதினால் பிராமணன் மோட்சம் போனானாம். மெய்க்கதை என்று சொல்லுகிறீர்களோ? பொய்க்கதை என்று நினைக்கிறீர்களோ? நான் உங்களைக் கேட்கவேண்டியதென்ன? பொய்க்கதை என்றுதான் சொன்னீர்களே. எப்போது சொன்னோமென்று ஒருவேளை மலைப்பீர்கள். உயிரோடிருக்கும்போது மோட்சத்தைத் தேடாதவனுக்கு அது கிடைக்குமோவென்று முன் கேட்டேனே.

அதற்கு நீங்கள் கிடையாதென்று சொன்னீர்கள். இந்தப் பிராமணன் உயிரோடிருக்கும்போது மோட்சத்தைத் தேடவில்லையே. பின்னை இவனுக்கு மோட்சங் கிடைப்பதெப்படி? கிடைத்ததென்றால் பொய்யல்லவோ?

கேளுங்கள், சிநேகிதரே, ஜீவன் விட்டுப்போனால் இந்தச் சரீரத்துக்கும் ஒரு விறகுகட்டைக்கும் வித்தியாசமில்லை. விறகுகட்டையில் சாம்பல் பட்டால் மோட்சம் போகிறதார்? சரீரமாகிய கட்டையில் அது பட்டால் மோட்சம் போவதுண்டோ? ஒருவன் உயிரோடிருக்கையில் தேவனை நினைத்து விபூதியைப் பூசினான், மோட்சம்போனான் என்றால் ஒருவேளை நம்பலாம்; பிராணன்போனபின்பு சவத்திலே சாம்பல் பட்டதினால் ஒருவன் பரகதிபோனானென்றால், எந்தப் புத்திமான் நம்புவான்? சிநேகிதரே, ஒருவனுடைய சவத்திலே உருத்திராட்சம், திருநீறு, தீர்த்தம் முதலியவைகளைத் தரிப்பதினாலும் பூ[illegible] மோட்சம் போகக்கூடுமென்பது சைவசமயத்திற் சொல்லியிருப்பவைகளில் தெளிவான பொய்.

சிவசமயத்திலே இப்படியான போதனை இல்லையென்று மறுப்பது கூடாது. சீலையில் நூல் எப்படி நிறைந்திருக்கிறதோ, அப்படியே இந்துசமய சாஸ்திரங்களெல்லாம் இப்போதனையால் நிறைந்திருக்கிறது. உபதேச காண்டத்திற் சொல்லியிருப்பதென்னவெனில்: ஒரு மனுஷன் பிறந்தநாள் துவங்கி பாவமேயல்லாது வேறொன்றும் செய்திரான். அவன்பெயர் சொன்னாலும் நமது உடல் பதறுமாம். உலகத்திலே அவன் செய்யாத பாவமில்லையாம். அவன் ஒருநாள் பிறத்தியானுடைய மனைவியைக் களவாய்க் கொண்டுபோகையில், இராஜகாவலர்கள் பிடித்துப் பட்டி[illegible]த்திற்துப் புறம்பே கொண்டுபோய் மழுவினாலெறிந்து அவனைக் கொன்றுபோட்டார்கள். பிணம் ஓர் ஆற்றங்கரையிலே கிடந்தது. தற்செயலாய் அவ்விடத்திலொரு இராஜகுமாரத்தி நீராட வந்தாள். அவள் நீராடுகிறபோது தனது முத்துமாலையைக் கழற்றி ஓர் செடியிற் தூக்கிவிட, அதை ஓர் காகம்சோறென்று நினைத்துக் கவ்விக்கொண்டு பறந்துபோனது. அப்போது அது வழுவி அப்பிரேதத்தின் சிரசில் விழுந்ததாம். அந்த மாலையில் உருத்திராட்ச மிருந்தபடியால் அவன் பாவதோஷம் நீங்கி, சிவலோகம் சேர்ந்தானாம். பாட்டிற் சொல்லியிருப்பது,

சவத்தில் உருத்திராட்சம்.

"மிலைவ தாமென இங்கிவன் சென்னிமேல் வீழ
புலையொழிந்தன னுதலிற் கயிலையிற் புகுந்தான்."

மிலைதல்—அணிதல். புலை—குற்றம்.

பாட்டுகளெல்லாவற்றையும் சமய பரீட்சையிற் காணலாம். இப்படியான கதைகள் அனேகம். இவைகள் பொய்யென்று நீங்களுந்தானே ஒத்துக்கொள்வீர்கள். முன் ஒத்துக்கொண்டீர்கள்.

அவன் முன்செய்த புண்ணியங்களுக்காக மோட்சம் போனானென்று சிலர் சொல்லக்கூடும். பாட்டுச் சொல்லுகிறபடி அப்படியல்ல. சவத்திலே உருத்திராட்சம் விழுந்ததினால் மோட்சம்போனானென்றே சொல்லுகிறது. அப்போதுஎன்ன சொல்லலாம்? சிலர் உருத்திராட்சம் அவ்வளவு மேன்மையுள்ளதென்று காட்டச் சொன்னதேயொழிய வேறல்லவென்று சொல்லக்கூடும். இருக்கட்டுமேன், சொல்ல[illegible] கதை மெய்யோ பொய்யோ? பொய்யென்றுதான் முன் நீங்களும் நானும் ஒத்துக்கொண்டதாயிருக்கிறது.

இனி, வேறொரு கேள்வி உங்களிடங் கேட்க விரும்புகிறேன்; பாவ புண்ணியங்கள் ஒருவரு[illegible]கொருவர் கொடுக்கத்தக்கவைகளோ? ஒருவ[illegible] உங்களுக்குக் கொஞ்சப் பாவஞ்செய்து தரக்கூடுமோ? அல்லது புண்ணியஞ் செய்து தரக்கூடுமோ? இவைகள் பொருள் பண்டங்கள்போலக் கொடுக்கல் [illegible]கல் செய்யப்படத்தக்கவைகளோ?

பாவ புண்ணியங்கள் [illegible] கூடிய வைகளல்ல.

"அம்புவியிற் சடமெடுத்துத் தருமஞ் செய்தால்
அவரவர்க்கே யல்லாது உனக்கங் கேதோ"

அம்புவி—பூமி.

என்பதே உங்கள் ஞானிகள் வாக்கு. அதுவே கிறிஸ்த[illegible]களாகிய எங்கள் கருத்தும். உங்கள் கருத்தென்ன? நீங்கள் மறுமொழி சொன்னால் நான் சொல்லவேண்டி[illegible]ச்சத்தைச் சொல்வேன். பாவ புண்ணியங்கள் ஒருவ[illegible]க்கொருவர் கொடுக்கக்கூடாத[illegible]தென்று ஒத்துக்கொள்வீ[illegible]ளென நம்புகிறேன். அப்படியாகில் அதை மனசில் நினைத்துக்கொண்டு கேளுங்கள்.

உபதேசகாண்டத்திற் சொல்லியிருப்பது, ஒரு பிராமணன் இராஜபிரதானியாயிருந்து இறையில்லாத திறை வாங்கி, வாழுங் குடிகளைக் கெடுத்து, உய்யும் மரங்களை வெட்டி, கொடிய பாதகங்களைச் செய்து, மரணாந்தத்தில் நரகத்திலே போயிருந்து வருந்தினான். இவனுக்குக் கனகனென்றொரு பிள்ளை பூமியிலிருந்தது. அது ஒருநாள் விளையாடுகிறபொழுது,

"அத்தனை மணலிற்கோட்டி அருச்சனை புரியலுற்றான்
முத்தனானேர்ந்திவன்பாலெய்திவெள்ளிக்கயிலையில் முதன்மையீந்தான்."

எப்படியெனில் அப்பிள்ளை மணலைக்கூட்டிச் சிவலிங்கமென்று பூசைசெய்து விளையாடினது. சிவன் சந்தோஷிப்பட்டு நரகத்திலே கிடந்த பிதாவை வெள்ளியங் கயிலாசபதவியிலே சேர்த்தாராம்.

பிள்ளையின் மண்பூசை.

இந்தக் கதையைப்பற்றி என்ன சொல்வீர்கள்? மெய்யோ, பொய்யோ? பாவ புண்ணியம் அவனவனுக்கன்றி வேறே பேருக்கல்லவென்று முன்னேதான் ஒத்துக்கொண்டோமே. இப்போது வேறென்ன சொல்லலாம்? சிநேகிதரே, இது சிவசமயஞ் சொல்லும் தவறான போதனைகளில் வேறொன்றாய் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒருவனுடைய பிதா செய்யாத பாவமெல்லாஞ் செய்து நரகத்துக்குப் போய்விட்டான். அவனுடைய பிள்ளைகள் பிராமணனுக்குக் கொடுத்து நரகத்தால் அவனை விடுவிக்க இயலுமோ? நரகத்தின் திறவுகோல்கள் பிராமணருடைய கைகளிற்றானோ இருக்கின்றனவோ? எவ்வளவு தப்பிதமாயின் [illegible] தவறானால் அந்தியேட்டி யென்பது தவறு; மாளயமென்னப்படுவதுந் தவறு; அமாவாசி, பௌரணைமி விரதங்களுந் தவறு என்று ஒவ்வொருவருந் தெளிவாய்க் காணக்கூடும். உங்கள் சொந்தச் சம்மதிப்படிக்கு விபூதி, உருத்திராட்சம், தீர்த்தம், அந்தியேட்டி, திவசம், மாளயம், அமாவாசி, பௌரணைமி முதலிய சடங்குகளும், விரதங்களும் பொய்யானால், சிவசமயத்திலே மெய்யானதென்ன கிடக்கும்? யோசனையாய்ப் பாருங்கள். உங்களையாவது உங்கள் சமயத்தையாவது குற்றப்படுத்தவென்று நான் இவைகளைச் சொல்லுகிறேனென்று நினையாதிருங்கள். உங்களிற்கொண்ட அன்பினால், நீங்கள் தெளிவாய் உண்மையைக் காணும்படிக்கே இப்படிச் சொல்லுகிறோம். உங்களைத் தந்திரமாய்ப் பொய்க்குக் கொண்டுவரும்படிக்கல்ல. உங்கள் சரியான சுயபுத்தி தப்பிதமான கட்டுக்கதைகளாற் பழுதுபடாதபடிக்கே முன்னறச் சில காரியங்களை உங்களிடங் கேட்டோம். உங்கள் சுயபுத்தி சரி. அதின்படி நீங்கள் சொன்ன உத்தரமுஞ் சரி. அதற்கு விரோதமாய் வருகிறவைகள்தான் தப்பிதம். இவைகள் எங்கேயிருந்தாலும், என்னவாயிருந்தாலும் தள்ளிவிடுங்கள். அதுவே புத்தியுள்ள மனுஷனின் தன்மை. மேலும் மூன்றாவதாய் உங்களிடம் ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். பாவபுண்ணிய மெங்கேயிருக்கிறது? மனதிலோ, வேறெங்கேயாவதோ? நினைத்துச் சொல்லுங்கள். மனதிலென்றுதான் சொல்லுவீர்கள்.

பாவ புண்ணியம் இருக்கத் [illegible] தை அண்டினது.

உபதேசகாண்டத்திலே சொல்லியிருப்பது: ஒருநாள் ஒரு வேடன் காட்டுக்குள் வேட்டையாடிவருஞ் சமயத்தில் பொழுது அஸ்தமித்தது. அவ்வனத்திலுள்ள துஷ்ட மிருகங்களுக்கஞ்சி ஒரு மரத்திலேறி விடியுமட்டும் அங்கேயிருந்தான். இருக்கும்பொழுது நித்திரை மயக்கத்தினால் விழுந்துபோவேனென்று பயந்து விழித்திருக்கும்பொருட்டு அம்மரத்தின் இலைகளைப் பறித்துக் கீழே போட்டுக்கொண்டிருந்தான். அவைகள் அங்கே வெகுநாளாய்ப் பூசையில்லாதிருந்த ஒரு சிவலிங்கத்தின்மேல் விழுந்தன. இராவு சிவராத்திரி. மரமும் வில்வமரம். ஆகையால் இவன் சிவராத்திரி விழித்து, சிவனுக்கு அருச்சனைசெய்ததைக் கண்டு சிவன் இவனுக்கு முத்திகொடுத்தாரென்று சொல்லியிருக்கிறது. கதையைப்பற்றி என்னசொல்லுவீர்கள்? பொய்யோ, மெய்யோ? பாவபுண்ணியம் மனதிலுள்ளதோ, அல்லவோவென்று கேட்டதற்கு உங்கள் [illegible] புத்திப்படி மனதிலுள்ளதென்று சொன்னீர்களே. இந்த வேடன் இது சிவராத்திரி, நித்திரை விழிக்கவேண்டும், சிவபூசை செய்யவேண்டுமென்று மனதிலே நினைத்தானேயாகில் ஒரு புண்ணியமிருந்து பரகதி சேர்ந்தானென்று சொல்லலாம். பாட்டில்,

வேடனின் சிவராத்திரி.

"அன்றரன் சிவராத்திரி யென்றுணர்ந்திலன்."

அரன்—சிவன்.

ஆம் அப்படியிருக்கப் புண்ணிய மெப்படியுண்டாம்? உண்டானதென்றால் பொய்யல்லவோ? உபதேசகாண்டத்தில் பின்னுமோரிடத்தில் சொல்லியிருப்பதென்னவெனில், அநேக புருஷமாரையும், வம்பாய்ப் பெற்ற பிள்ளைகளையும் கொன்ற ஓர் பாதகி நரகத்திலே போய் [illegible] அழுந்தினாள். அப்படி அழுந்த [illegible] அவள் தனது புருஷனைக் குத்திக்கொன்ற ஒரு கல்லை ஆரோ எடுத்துத் திருப்பணிவேலை செய்தார்களாம். அவள் கைப்பட்ட கல்லு சிவாலயத்திலே சேர்ந்தபடியால் அவள் சிவலோகத்திலே பார்வதிதேவிக்குத் தோழியானாளாம்; இவள் மனதிலே புண்ணியமுண்டோ? இந்தக் கல்லால் சிவாலயங்கட்ட நினைத்தாள்; புண்ணியவதியானாளென்றால், ஒருவேளை உண்மையாயிருக்குமென்று நீங்கள் நினைக்கலாம். அப்படி யிருக்கவில்லை, பாவபுண்ணியம் மனதிலேயுள்ளதென்று நீங்கள் ஒத்துக்கொண்டபடியும், எல்லா நியாயப்படியும் இது பாரமான பொய்யாயிருக்கிறதே.

இவைகளைக் கேட்கையில் உங்களிற் சிலர் இக்கதைகள்
பொய். இவைகளைச் சொல்லுகிற புராண காவியங்களும்
பொய். இவைகள் சிவசமயமல்லவென்று

இவைகள் சைவசமய
மல்ல வென்பர்.

சொல்லக்கூடும். சிநேகிதரே, ஊரிலே
வழங்கிவருகிற காவியங்களைத் தள்ளிவிட்
டால் சிவசமயம் எங்கே யிருக்கும்? சிவன் முதலிய தேவர்
கள் எங்கேயிருப்பார்கள். விபூதி, உருத்திராட்சம், தீர்த்தம்,
யாத்திரை முதலியவைகளுக்கு அபிப்பிராயமென்ன? அவை
களை எதினாலே நம்புவீர்கள்? கிறிஸ்தவர்கள் வைத்திருக்கிற
வேதத்தைத் தள்ளிவிட்டால் கிறிஸ்துமார்க்கம் எங்கேயிருக்
கும்? மகமதியருடைய கொரான் பொய்யாக, அவர்களுடைய
மார்க்கம் மெய்யாயிருக்குமா? அந்தந்த வேதத்தோடு அந்தந்த
மார்க்கமும் இருக்கும், அல்லது இறக்கும் அல்லவா? பின்னை
வழங்கிவருஞ் சைவநூல்களைத் தள்ளிச் சைவசமயத்தை எப்
படிப் பற்றிக்கொள்ளலாம்?

சைவசமயத்திற்கு ஆதாரம் புராணங்களல்ல, ஆகமங்கள்.
அவைகளிருக்கையில் சைவசமயம் நிற்பதற் கென்னவென்று
சிலர் சொல்லக்கூடும். அது மெய்யானால், அவைகளையேன் நீங்
களும், உங்கள் தேசத்தாரும் வழங்கவில்லை? தேவன் அருளிய
ஆகமங்கள்; ஆழமானவைகள், ஜனங்களுக்குக் கொடுத்தாலும்
விளங்கமாட்டார்கள். ஆதலால், அது அவர்

ஆகமங்கள் எங்கள் ஆதார
மென்பார்.

களுக்கையில் இல்லையென்று சிலர் சொல்லு
வார்கள்; நல்லது வேதத்தையாவது, ஆக
மத்தையாவது தேவன் கொடுக்கவேண்டிய தென்ன? மனுஷர்
ஈடேறும்படி செய்யவேண்டியவைகளைச் சொல்லும்படி
யல்லவா? அது உண்மையானால் மனுஷர் செய்யவேண்டிய
வைகளைத் தேவன் ஆகமத்திற் சொன்னால் அது அவர்களுக்கு
விளங்காதவைகளென்று சொல்லலாமா? விளங்காதிருந்தால்
அவர்கள் எப்படிச் செய்வார்கள்? விளங்காதவைகளாகில்
அவைகளைச் சொல்லவேண்டியதென்ன? இராஜாக்கள் கட்
டளை கொடுக்கும்போது விளங்காதவைகளையே சொல்வார்
கள்? தேவன் அப்படிச் சொல்வாரா? தேவன் எங்களுக்கு
ஆகமங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். அதின்படிதான் நாங்கள்
நடக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். அது என்ன சொல்லுங்க
ளென்றால், அது ஆழம் விளங்காது என்கிறார்கள். எப்படி
யான நியாயமாயிருக்கிறது! இது ஒரு உபாய உத்தரமென்று
உங்களுக்குத் தோன்றவில்லையோ? புராணங்கள் சைவத்திற்
காதாரமென்றோம். கிறிஸ்தவர்கள் அவைகளைப் பொய்யென்று

காட்டுகிறார்கள். இவைகளல்ல, வேதம் ஆதாரமென்றோம்.
அவர்கள் சமஸ்கிரதத்திலுள்ள வேதத்தை ஆராய்ந்து சைவத்தின்
சிவனும், அவர் முத்திரையாகிய விபூதி உருத்திராட்சம் முத
லியவைகளும் அங்கே யில்லையென்று காட்டுகிறார்கள். இனி
என்னசெய்வது; ஆகமங்கள்தான் காரியம்; எவையென்று
சொல்லோம்; என்னவென்றுங் காட்டோம்; நாங்கள் அறிந்தா
லல்லோ அவர்களுக்குங் காட்டுகிறது; குற்றமெப்படிக் காண்
பிப்பார்களென்று யோசனைபோகிறது. உங்கள் மார்க்கத்
திற்கு அஸ்திபாரமான ஆகமத்தை அறியும்படி அதைச் சொல்
லுங்கள், கொடுங்கள் என்றால், விளங்காது, ஆழம் என்று
சொல்ல யோசித்தார்கள். நல்ல யோசனையே!

பிரியமானவர்களே, கபடம் வேண்டாம். உண்மையைக்
காணுதபடி கண்ணைக் கட்டிக்கொள்வது நன்மையோ? நியாய
மாயும் தாழ்மையாயும் விசாரணை செய்யுங்கள், உண்மையைக்
காண்பீர்கள். கிறிஸ்துசமயத்தில் இரட்சிப்பைப்பற்றிச் சொல்
லியிருப்பதைச் சொல்லுகிறேன், கவனமாய்க் கேளுங்கள்.

நான் இரட்சிக்கப்பட என்ன செய்யவேண்டுமென்று ஒரு
வன் கேட்டால், மனந்திரும்பிக் கிறிஸ்துவை விசுவாசி,
அப்பொழுது இரட்சிக்கப்படுவாய் என்பதே, கிறிஸ்துவேதத்
தின் உத்தரம். முதலாவது மனந்திரும்ப

மனந்திரும்புதலும்
விசுவாசித்தலும்.

வேண்டும். முன் செய்தசகல பாவங்களுக்
காகவுந் துக்கப்பட்டு அவைகளை விட்டு
விலகவேண்டும். அப்படிச்செய்பவன் தேவகட்டளைகளெல்லா
வற்றையும் கைக்கொண்டு பரிசுத்தனாவதே தனதுநோக்கமாயிருப்பான். அப்படிச் செய்யும்படி தேவன் தமது பரிசுத்
தாவியைத் தரவேண்டுமென்று அவாவாய்ப் பிரார்த்தித்து வரு
வான். இது மனந்திரும்புதல்.

இனி இரண்டாவது, கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கவேண்டும்.
அதென்னவென்றால், எங்களைப் படைத்த அன்புநிறைந்த
தேவன் மனுஷ அவதாரஞ்செய்து கிருபாதாரப் பலியாய்ப்
பாடுபட்டு மரித்தார். பாவிகளாகிய நாங்கள் நரகத்திற் தண்
டிக்கப்பட்டால் பாவத்தில் தேவன் கொள்ளும் வெறுப்பு
வெளிப்படும். அவர் அதை எங்களுக்கு மன்னித்துவிடுகை
யில் மன்னிக்குமவரே அத்தண்டனையை யேற்றுப் பாடுபட்
டால் அவர் பாவத்திற்கொள்ளும் வெறுப்பும், பாவிகளிற்
கொள்ளும் அன்பும் திட்டமாய் வெளிப்படுமல்லவா? நரக
தண்டனையில் தேவநீதி விளங்கும். சிலுவையில் அறையுண்ட

கிறிஸ்துரட்சகரில் தேவநீதியும், தேவ அன்பும் மகா பெரிதாய்க் காணப்படுகிறதல்லவா? நீதியின் விளக்கங் குறையாமல் பாவிகளுக்கு மன்னிப்புச் செய்கிறதற்கு வழியாய்க் கிறிஸ்து இயேசுவின் மரணமிருக்கிறது. ஆகையால் தான் பாவியென்றுணர்ந்து மன்னிப்படையும்படி தேவனிடஞ் சேருகிறவன் அவர் மன்னிப்புச் செய்யும்வழியாய் ஏற்படுத்திய இயேசுரட்சகரை விசுவாசிக்கவேண்டும். "அவரை (அதாவது கிறிஸ்துவை) விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் அவருடைய நாமத்தினாலே பாவமன்னிப்பைப் பெறுவான்." (அப். 10. 43.)

வாசிக்குஞ் சிநேகிதனே, நான் சொல்லிவந்தவைகளை முடிக்க நேரமாகிறது. சிவசமயம் ஏன் பொய்யென்று காட்டினேன். நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிற காரியங்களில் நின்றே அப்படிக் காட்டினேன். உங்கள் மார்க்கத்தில் குற்றம்பிடிக்க வல்ல, உண்மையைக் காட்டவேண்டுமென்றே இவைகளைச் சொன்னேன். கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் இப்படியான பொய்களொன்றுமில்லை. தவறான போதனை இல்லாமை அதின் உண்மைக்கு ஒரு பெரிய நியாயம். அதைவிட அது மெய்யென்பதற்கு அற்புதம் தீர்க்கதரிசனமென்னும் நேரான சாட்சிகளிருக்கின்றன. அவைகளை முன் அதிகாரங்களில் உங்களுக்குச் சரியாய் விளங்கப்பண்ணினோம். மேலும் அதிற் சொல்லியிருக்கும் இரட்சிப்பின் வழி மனந்திரும்பிக் கிறிஸ்துவை விசுவாசித்தலென்றுந் தெரிவித்தோம். இதிலும் உத்தமமாய்க் காணப்படுகிற இரட்சிப்பின் வழி உலகத்திலே இல்லை.

சிநேகிதனே, உண்மையைப் பற்றிக்கொள். பொய்வழியை விட்டுவிடு; இப்படிச் செய்யத் தாமதம்பண்ணாதே; காலம் போகிறது; மரணஞ் சமீபமாகிறது; மோட்சநரகங் கிட்டுகிறது; மற்றெந்தக் காரியத்துக்கு முன்னும் இதைப்பார்; மனந்திரும்பிக் கிறிஸ்துவை விசுவாசி, அப்பொழுது இரட்சிக்கப்படுவாய்; அப்படிச் செய்யும்படி தேவனே உனக்கு உதவி செய்வாராக.

DISCUSSION OF SOME SPECIAL SUBJECTS.

சில பிரதான விஷயங்கள்பேரிற் கவனிப்பு.

32. அதிகாரம்.

TRANSMIGRATION.

மறுபிறப்பு.

முற்பிறவி யில்லாவிட்டால் ஒருவன் குருடனாயும் பின்னொருவன் கண்ணுடையவனாயும் பிறப்பதென்னவென்று இந்துக்கள் வழமையாய்க் கேட்கிறார்கள். ஆத்துமாவுக்கு இவ்வுலகம் மாத்திரந்தான் உள்ளகாலம். மறுமை யில்லையென்று கிறிஸ்தவர்கள் சொல்வார்களாகில் முன்சொல்லிய கேள்வி மலைவானதுதான். இம்மையின் ஏகதேசம் மறுமையிற் சரிக்கட்டப்படும் என்று கிறிஸ்தவர்கள் சொல்வதால் வில்லங்கம் நீங்குகிறது. எப்படியெனில், சைவர் இம்மையின் வித்தியாசங்களை முன்னான முற்பிறவியின் நல்வினை தீவினையாற் சரிக்கட்டுகிறார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் அதை இம்மையிலும் மறுமையிலும் பின்னாகவரும் சுகதுக்கங்களாற் சமன் செய்கிறார்கள். வித்தியாசமில்லை.

குருடன் முன்பட்ட கடனை இப்போது இறக்கிறானென்று சைவர் சொல்லும்போது, குருடனிடத்திலே இப்பொழுது எடுக்கப்பட்டது பின்னே அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று கிறிஸ்தவர்கள் சொல்லுவார்களாகில் வித்தியாசமென்ன? (யோவான், 9. அதி.) இவன் குருடனாய்ப் பிறந்தது இவன் செய்த பாவமோ இவன் பெற்றார் செய்த பாவமோவென்று சீஷர்கள் கேட்டபோது, இயேசு சொன்ன மறுமொழியென்ன? "இவன் செய்த பாவமுமல்ல, இவன் பெற்றார் செய்த பாவமுமல்ல, தேவனுடைய மகிமை விளங்குவதற்கே இவனிப்படிப் பிறந்தானென்றார்." தேவனுடைய மகிமை விளங்குவதென்றால் என்ன? இயேசு அவனுடைய கண்களைத் திறப்பதும் அவன் இயேசுவை விசுவாசித்து இரட்சிப்படைவதுமே தேவனு

டைய மகிமை. இதற்காகவே அவன் குருடனாய்ப் பிறந்தான். குருடான நட்டத்தைப் பின்வந்த நயம் சரியாக்கினது. யோபுக்கு வந்த உபத்திரவம் பின்னவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நயத்தால் தேவன் பட்சபாதமற்றவரென்று காட்டினது. அந்த நயம் பின்னே இம்மையில் வராமல் மறுமையிலே வரலாம். இரண்டுபேர் எல்லாவற்றிலும் சரியானவர்களென்று வைத்துக் கொள்வோம். அவர்களில் ஒருவன் கண்ணுள்ளவன். மற்றவன் கண்ணில்லாத குருடன். அவர்கள் இரண்டு பேரும் நல்லவர்களாய் மோட்சம் போனால் குருடன் அதிகமான பாக்கியத்தை அடைவான். இரண்டுபேரும் தீயவர்களாய் நரகத்துக்குப் போனால் குருடனுடைய தண்டனை சகாயமாயிருக்கும். இப்படியானால் பட்சபாதமெங்கே? லூக். 12. 47. அறிந்தும் அதின்படி செய்யாதவன் அனேக அடிகளைப் படுவான். லூக். 11. 23. கடைசிநாளிற் பெத்சாயிதா பட்டணத்தாரிலும் தீரு தோன் பட்டணத்தாரின் தண்டனை சகாயமாயிருக்கும். மத். 16. 27. அவனவனுடைய செய்கைகளுக்குத் தக்கதாய் அவனவனுக்குப் பலனளிக்க வருகிறேனென்று சொல்லியிருப்பதால், மோட்சத்திலும் நரகத்திலும் வித்தியாசமிருக்குமென்று வேதம் தெளிவாய்ப் போதிக்கிறது. குருடன் முற்பிறவியிற் பட்ட கடன் பத்து ரூபாயை இம்மையிலே இறுக்கிறான். இது சைவசமயம். கிறிஸ்த சமயப்படி குருடனுக்கு இம்மையிலே கொடுக்கப்படாத பத்து ரூபாய் மறுமையிலே கொடுக்கப்படும். வித்தியாசமில்லை. சைவரும் சில காரியங்களை மறுமையைக் கொண்டுவந்தே சரியாக்குவார்கள். கிறிஸ்தவர்களும் சில காரியங்களை யிப்படிச் சரியாக்குவது நியாயமல்லவா?

குருடனுக்கு நயம் பின்னேவரும்.

ஒருவருக்கொருவர் சமமான இரண்டுபேர் அரசாட்சி உத்தியோகஸ்தராயிருக்கிறார்கள். ஒருவனுக்குச் சம்பளம் ஐம்பது ரூபாய். மற்றவனுக்கு நாற்பத்தெட்டு ரூபாய். குறைந்த இரண்டு ரூபாய் இவன் முன்செய்த குற்றத்துக்கு அபராதமாய் எடுக்கப்பட்டதென்று இந்துக்கள் சொல்லுகிறார்கள். இல்லை, அது பென்ஷனுக்காக எடுக்கப்படுகிறதென்று கிறிஸ்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஐம்பது ரூபாய்க்காரன் பென்ஷனில்லாத வகுப்பான். பின்பு அவனுக்கு ஒன்றுங் கிடையாது என்கிறோம். இதுதான் நாங்கள் சொல்லும் விதத்துக்கும் இந்துக்கள் சொல்லும் விதத்துக்குமிருக்கும் வித்தியாசம். இப்போது முற்பிறவி யில்லை யென்பதற்கு நியாயஞ்சொல்லுவோம். அவைகளில் முதலாவது:—

பென்ஷனின் உதாரணம்.

நினைப்பில்லாமை. இம்மையிலே நாங்கள் புத்தி பூர்வமடைந்தபின் செய்தவைகளை நினைத்திருக்கிறோம். இது நாம் அறிந்த உண்மை. நாங்கள் முற்பிறவியிலிருந்தவர்களாகில் அதின் காரியங்களை நினைத்திருக்கவேண்டும். இந்த நினைவு இல்லாதபடியால் முற்பிறவியில்லை யென்கிறோம். நீங்கள் சீனத்துக்குப் போனீர்களென்று ஒருவன் உங்களுக்குச் சொன்னால் இல்லையென்பீர்கள். என்ன நியாயத்தினாலே? அப்படியான ஒன்றும் உங்கள் நினைவில் இராதபடியினாலேதான். அந்த நினைத்திராமையினாலேதான் கிறிஸ்தவர்களும் முற்பிறவி யில்லை யென்கிறார்கள்.

நினைப்பில்லாமை.

நினைப்பிருந்ததுநான். அது இறந்தபோது போய்விட்டதென்கிறார்கள். அது பொருந்தாது. நினைவு ஆத்துமாவில் உள்ளது. இறத்தல் ஆத்துமா சரீரத்தை விட்டுப் பிரிதல். அப்படிப் பிரியும்போது ஆத்துமாவிலிருந்த அறிவு அதனோடு வரவேண்டும். இதுதான் நியாயம். அப்படி யல்லவென்பது பொருந்தாது. கருப்பாசயப்பை உறுத்தல் முதலிய அரிய வருத்தத்தில் அறிவு போய்விட்டதென்றால், ஒருவர் சொல்லுகிறபடி அது பெரிய ஆச்சரியம். அதிக வருத்தம் வந்தால் உடம்பைவிட்டு உயிர் போவதே வழமை. அப்படிப் போகாமல் உயிரிலிருந்த அறிவு போய்விட்டதென்றால் அது பெரிய புதினமே.

இப்போ ஒன்றை ஒரு இடத்தில் வைத்துப் பின்பு நாங்கள் அதை மறந்துபோகவில்லையோவென்றால், ஒன்றை மறந்துபோனோமேயொழிய எல்லாவற்றையும் மறக்கவில்லையே. ஆகையால் முற்பிறவியிற் செய்த எல்லாவற்றையும் மறந்துபோனோம் என்பதுபொருந்தாது.

மறதி.

நாங்கள் சிறு பிள்ளையாயிருக்கையில் செய்த எல்லாவற்றையும் மறந்துபோனோமே யென்று சொன்னால், அதினால் புத்தி பூர்வமடைந்தபின் செய்ததையும் மறந்துபோனோமென்று முடிக்கக்கூடாது. அப்படி முடிக்கலாமாகில், ஒருவன் உங்களிடம் வந்து நீங்கள் என்னிடம் ஐம்பது ரூபாய் கடன்பட்டிருக்கிறீர்கள். அதைத்தாருங்களென்று கேட்கிறானென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்படி யொரு நினைப்பு எங்களிடம் சற்றுமில்லை யென்கிறீர்கள். இல்லை சிறு பிள்ளைகளாயிருக்கையில் நீங்கள் செய்தவைகளை முற்றாய் மறந்ததுபோல இதையும்மறந்துபோனீர்களென்று அவன் சொன்னால், அதை ஒத்துக்கொள்வீர்களா? பணங்கொடுப்பீர்களா? இதினால் அந்த நியாயம்பொருந்தவில்லை யென்று காண்பீர்கள்.

நித்திரை.

நாங்கள் நித்திரையாயிருக்கையில் ஒன்றையும் நினைத்திருக்கவில்லையேயென்றால் அதுவும் பொருந்தாது. நாம் இருக்கிறோம், யோசிக்கிறோம் என்னும் சுய அறிவுள்ள சீரிலேதான் நாங்கள் ஒன்றை நினைத்திருப்பது. நாம் இப்பொழுதிருக்குஞ் சீர் அப்படிப்பட்டதல்லவோ? சுய அறிவில்லாத நித்திரையில் நினைத்திராதபடியால் சுய அறிவுள்ள சீரிலும் நினைத்திருக்கமாட்டோம் என்று சொல்வது பொருந்தாது.

நாங்கள் முற்பிறவியில் மனுஷராய்ப் பிற[illegible]திருந்தாலல்லவோ நினைத்திருப்போம். மாடாய் ஆடாய்ப் பிற[illegible]திருந்தாலென்னவென்று [illegible]ன்ஞல், இப்போது இருக்கிற மனிதரில பத்திலொருவர் நூற்றி[illegible]லாருவர் முன் மனிதராய்ப்பிறந்திருக்கக்கூடுமே. அவர்கள் நினைத்திருக்க வேண்டுமென்கிறோம்.

இப்படியே எந்தவகையாய்ப் பார்த்தாலும் நாங்கள் முற்பிறவி யொன்றிலிருந்தோமாகில் அதின் செய்[illegible]வற்றை நினைத்திருக்கவேண்டும். அப்படி யில்லாதபடியால் பிறவியில்லையென்[illegible]வேண்டும்.

மறுபிறவியைப்பற்றிய போதனை யாதெனில்: இப்பிறவிக்குக் காரணம் முற்பிறவியிற் கன்மம். அந்தப்பிறவிக்குக் காரணம் அதற்கு முந்திய பிறவியின் கன்மம். அதாவது நல்வினை தீவினை. இப்படியே கன்மமும் பிறவியும் ஒன்றை யொன்றை முந்தி அநாதியாய்ச் செல்லும் என்பது. அப்படியாயிற் பிறவித்தொடர் முடியவும்மாட்டாது. தொடக்கமில்லாதது முடியவும்மாட்டாதென்பது சைவசமயத்தவர்களின் போதனையே.

[illegible]

நல்வினை தீவினையாகிய இரண்டும் ஒப்புவந்த பொழுதே முத்தியாகிய மோட்சம் வருமென்று சொல்லுவார்கள். அந்த இருவினை ஒப்பு இன்னும் வரவில்[illegible] வராதது இனி வரவும் மாட்டாது. இருவினை ஒப்பு வரு[illegible]ாகில் அது படிப்படியாய் வரும், அல்லது தற்செயலாய் வரும்; ப[illegible]டியாய் நித்தியகாலமாய் வந்தும் ஒப்பாகாதது இனி [illegible]ருகாலத்திலாகுமா? நினைத்துப் பாருங்கள்.

தற்செயலாய் வருவதெப்படியெனில், ஒரு கோடரியை விட்டுப் பிடி கழன்றுபோயிற்று என்றும், இரண்டும் கடலிலே மிதந்து கிடந்து அலையில் அலைந்து அடிபடுகிறதென்றும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நித்தியகாலமாய், சமுத்திரத்திற் கிடந்து அலைகளால் அடிபட்டும் பிடி கோடரியிற் சொருகுண்

ணுவிட்டால், இனி யொருகாலம் சொருகுண்ணுமா? அதுபோல நித்தியகாலம் ஒப்புவராத இருவினை இனி ஒப்பாகுமா? ஆகாது. ஆகையால் சைவசமயப்படி முத்தியில்லை. ஆத்துமா பிறவியில் என்றுங் கிடந்துழலும். பிறவித்தொடர் நித்தியமாயும், இருவினை ஒப்புவந்து முத்தியடைவதாயும் இருந்தால் சகல ஆத்துமாக்களும் முத்தியடைந்தும் இப்போது நித்தியகாலமாய்விடும். இவைகள் பொய்யானவைகளென்பதற்கு நாங்கள் முத்தியடை[illegible] இப்போது இருப்பதே எதிர்பேசக்கூடாத சாட்சி.

சவலைத்தன்மை.

ஒரு மரத்தைப் பார்க்கிறோம். அது முதல் அற்பமுளையாய்த் தோன்றி [illegible]லைக்கன்றாகிப் பின்பு [illegible]மாகிறது. அதுபோலவே ஒரு பிள்ளையும் பிறக்கும்போது அதின் சரீரத்தைப் போல[illegible] அதின் ஆத்துமா எவ்வளவு சிறுமையும் சவலையுமாயிருக்கிறது. பின்பு வளர்ந்து புத்தி விவேக[illegible]ள்ளதாகிறது. சில ஆத்துமாக்கள் அன்பு பொறுமை இச்சையடக்கம் தைரியம் இவைகளில் [illegible]. வேறு சில வன்மம் [illegible]கை பொருளாசை [illegible]ச்சை இவைகளில் உரமாகிறது. இப்படி நன்மையில் அல்லது தீமையில் உரத்த ஆத்துமாக்கள் சரீரத்தை விட்டுப் போனவுடனே இவைகள் ஒன்றுமில்லாத சவலை ஆத்துமாவாய் விட்டதென்னலாமா. ஆத்துமா சரீரத்தை விட்டுப் போகும்போது தானடைந்திருந்த தன்மையோடு போகுமென்றல்லவா நாம் எண்ணவேண்டும். இதற்கு மாறாய்ப்போவது நியாயம் பேசுதலா? ஆனால் இதுதான் பிறப்பைப்பற்றி சைவசமயம் போதிக்கும் விதம்.

கிறிஸ்துமார்க்கம் போதிப்பதைப் பாருங்கள். நாங்கள் பிள்ளைத்தன்மையான சவலை ஆத்துமாக்களாய்ச் சிரு[illegible]பட்டிருக்கிறோம். எங்கள் ம[illegible]ணங்களும் ந[illegible] [illegible]குணங்களும்வளர்ந்துபருத்து[illegible]மும் வைரமுமாகிறது. இவைகளோடு மறுமைக்குப் [illegible]கிறோம். அது அப்பாலும் வளர்ந்து வளர்ந்து நித்தியமாய்ப்போகும். அங்கே அது நன்மையிலிருந்து தீமைக்கு மாறமாட்டாது. இது நல்லவர்களுக்கு எவ்வளவு ஆனந்தமான சிந்தனை. நன்மையில் நித்தியமாய் வளர்ந்துவருவோம். நன்மையாயிருத்தல் தன்னிலே தானே எவ்வளவு ஆசைப்படத்தக்க பாக்கியமான தன்மை. அதற்கு மாறாய் நித்தியத்துக்குத் தீமையில் வளருதல் எவ்வளவு பயங்கரமான காரியம். தீயவர்களாயிருத்தலே நிர்ப்பந்தமான நிலைமை. இந்தத் தீமை

நித்தியமாயிருக்குமானால் அதிலும் பயங்கரமானது வேறென்ன? இம்மைமாத்திரமே தீமையில் நின்று மாறுதலுக்கான காலம். அன்பான சினேகிதனே, துரிதப்படு, மனந்திரும்பு.

ஞானிகள் பாடல்.

இவைகளைவிட இன்னுமொரு நியாயஞ்சொல்ல விரும்புகிறோம். அதாவது மறுபிறவி யில்லையென்னும் கிறிஸ்துவேத போதனைக்குச் சைவசமயத்திலிருந்த சில ஞானிகளுஞ் சாட்சி சொல்லுகிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர் சொல்வது:

"கறந்தபால் முலைபுகா கடைந்த வெண்ணெய் மோர்புகா,
இறந்துபோன மானிடர் இனிப்பிறப்ப தில்லையே."

பின்னொருவர் சொல்வது:

"கருவடைந்து புவியில்வந்து வயதுநூறு
கழிந்தபின்பு ஒழிந்ததென்றாற் குழந்தையாமோ?
அறிவில்லார் மற்பிறவி பிறப்பரென்றே
அமட்டிவெகு பொருள்பறிப்பர் ஆண்டைமாரே."

மேற்சொல்லிய புத்தி நியாயங்களோடும், கிறிஸ்துவேத போதனையோடும் சைவசமயத்திலிருந்த சில ஞானிகளுடைய வாக்குஞ் சாட்சியாயிருப்பதால், மறுபிறவி யில்லையென்றே துணிந்துகொள்ளவேண்டியது.

33. அதிகாரம்.

FLESH-EATING.

மாமிசம் புசித்தல்.

கிறிஸ்தவர்கள் மிருகங்களைக் கொன்று தின்கிறார்களே. அது பாவமல்லவா என்கிறார்கள். அதற்கு மறுமொழி சொல்லுகிறோம். கேளுங்கள்: படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் மூன்று கிருத்தியங்களையும் தேவன் செய்கிறாரென்று சைவர் சொல்லுகிறார்கள். மிருகங்கள் பலவிதமான வியாதிகளினாலே சாகின்றன. அப்படி அவைகளைக் கொல்லுகிறது தேவனல்லவா? அவ்விதமாய் அவர் கொல்வது பாவமா? இல்லையென்று சொல்லுவீர்கள்.

கொல்லத் தேவ உத்தரவு.

நல்லது தேவன் கொல்லுகிறது பாவமல்லாவிட்டால், அவர் கொல்லச்சொன்னால் நாங்கள் கொல்வது பாவமா? கொல்லச்சொன்னாரானால் பாவமல்லவென்று சொல்லுவீர்கள். ஆனால் அவர் சொல்லியிருக்கிறாரோவென்று கேட்பீர்கள். ஆம், அவர் சொல்லியிருக்கிறார். கிறிஸ்துவேதம் தேவனுடைய வாக்கு. அதிலே அவர் மிருகங்களைக் கொன்று தின்னச் சொல்லியிருக்கிறார். கிறிஸ்துவேதம் தேவனுடைய வாக்கென்பதை அத்தாட்சிப்படுத்தப் பல காரியங்களை முன்னே சொன்னோம். இப்போது அப்படிக் கொல்லச்சொல்லுவாரோ வென்று பின்னொரு வழியாய்க் காட்டுவோம்.

மனுஷர் தங்கள் பிள்ளைகளிடத்திற் செய்யக்கூடாததைச் செய்யக்கேட்பார்களோ? ஒருவன் தன் சிறுமகனைப் பார்த்து மகனே, இந்தப் பனையைப் பிடுங்கு என்று சொல்லுவானோ? பின்னைத் தேவன் நாங்கள் செய்யக்கூடாததைச் செய்யக் கேட்பாரோ? மாட்டார். நாங்கள் கொல்லாமலிருக்கக் கூடுமோ? நடக்கும்பொழுது எத்தனை நுள்ளான், எத்தனை கறையான், எத்தனை எறும்பு செத்துப்போகின்றன. கொத்தும்பொழுது எத்தனை பூச்சி சாகிறது. எரிக்கும் விறகில் எத்தனை உயிர்கள் சாகின்றன. சிரங்கு ஒரு புழு. அதற்கு மருந்துபோடும்பொழுது எத்தனை திரளான கிருமிகள் சாகின்றன. மிருகங்களைக் கொல்லாதே என்று தேவன் சொன்னால் நடவாதே, உழாதே, வீடுகட்டாதே என்று இப்படிச் சொல்வதாயிருக்குமல்லவா? தேவன் ஜீவன்களை இவ்வளவு திரளாய்ப் படைத்துப் பின்பு கொல்லாதேயென்று சொல்வாரா? இவைகளைக் கொல்ல உத்தரவு தந்தவர் ஆடு கோழி முதலியவைகளைக் கொல்ல உத்தரவு தரமாட்டாரா? ஆகையால் மிருகங்களைக் கொன்று தின்பது பாவமல்ல. முன்காட்டியபடி கொல்லாமல் நாங்களிருக்கக்கூடாத அவ்வளவு திரளாய்த் தேவன் மிருகங்களைப் படைத்திருப்பதாற் கொலைசெய்யாதிருங்களென்று தேவன் சொல்லமாட்டார்.

கொல்லாதிருத்தல் கூடாது.

ஆ. ஆறுங்கட்டளை.

மாமிசம் புசித்தல் பாவமல்லவென்று கிறிஸ்தவர்கள் எப்படிச் சொல்லலாம்? அவர்களுடைய ஆறுங் கட்டளையே கொலைசெய்யாதிருப்பாயாக வென்று சொல்லுகிறது. இதெப்படியென்று சிலர் கேட்கிறார்கள்.

ஆறுங்கட்டளையில் விலக்கப்பட்டிருப்பது மனுஷனைக் கொல்வதையல்லாமல் மிருகங்களைக் கொல்வதையல்ல. ஏனெனில் வேதம் எழுதப்பட்ட மூலபாஷையாகிய எபிரேயுவிலே அப்படியே சொல்லியிருக்கிறது. அங்கே மனுஷனைக் கொல்வதைக் காட்டும் மேடர் (murder) என்ற இங்கிலிஷ் சொல்லுக்குச் சரியான ஒரு சொல்லு பாவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இங்கிலிஷ் புதிய மொழிபெயர்ப்பில் "Thou shalt not kill" என்றல்ல. Thou shalt commit no murder என்றேயிருக்கிறது. தமிழிலும் கொலை செய்யாதிருப்பாயாக என்றல்ல, யாதொரு மனுக்கொலையுஞ் செய்யாதிருப்பாயாக என்றேயிருக்கப்படவேண்டும்.

மிருகங்களைக் கொன்று தின்னலாமென்ற பிரமாணம் ஆதியாகமம், 9. 3ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"நடமாடுகிற ஜீவஜெந்துக்கள் யாவும் உங்களுக்கு ஆகாரமாயிருப்பதாக. பசும் பூண்டுகளைப்போல் உங்களுக்குத் தந்தேன்" என்று தேவன் சொல்லுகிறார். வேதத்தின் மறுவிடங்களிற் சொல்லியிருப்பவைகள் யாவும் இதற்கு ஒத்தவைகளாயிருக்கின்றன.

மிருகத்துக்கு வன்கொலை தயவு.

மிருகங்களைக் கொன்று தின்னத் தேவன் உத்தரவு கொடுத்தார். ஆகையால் மாமிசம் புசித்தல் பாவமல்லவென்று முன் காட்டினோம். மனுஷர் மாத்திரமல்ல மிருகங்களும் ஒன்றையொன்று கொன்று தின்னும்படியாகத் தேவன் படைத்திருக்கிறார். அதினால் தேவன் தயவில்லாதவரென்று சொல்லவும்படாது. ஏனெனில் மிருகங்கள் சாகிறதற்கு இரண்டுவகைகள் மாத்திரமிருக்கின்றன. ஒன்று வன்கொலையாய்ப் பின்னொரு மிருகத்தாற் சடுதியிற் சாவது. மற்றது வியாதிவந்து வெகுநாள் பாடுபட்டுத் தீனில்லாமலும் தண்ணீர்க்குடியில்லாமலும் வெயிலிலும் மழையிலுங் கிடந்து வருந்திச் சாவது. இதில் மிருகங்களுக்கு எது சகாயம்? சடுதி மரணமோ நெடுநாள் வருந்தியழுந்திச் சாவதோ? மனுஷன் வியாதியினாற் கிடைப்பட்டால் அவன் உறவின்முறையார் அவனைப் பராமரித்துப் போசனங்கொடுத்து, வெய்யிலுக்கும் மழைக்கும் காத்துச் சாக்காட்டுவார்கள். மிருகங்கள் அப்படி நோயாய்க்கிடந்தால் அவைகளைப் பராமரிப்பவர்களார்? ஆகையால் அவைகள் நோய்ப்பட்டுக் கிடந்தால், உடனே பின்னொரு மிருகம் சடுதியாய்க்கொன்று தின்னப் படைத்திருக்கிறார். அது அந்த

மிருகங்களுக்கே சகாயமான மரணம். மனுஷனும் நெடுக வருந்தவிடாமற் சடுதியாய்க் கொன்றுபோட்டாலென்னவென்றுசிலர் கேட்கக்கூடும்.

மனிதனுக்கு வன்கொலை தயவல்ல.

முதலாவது அப்படி மனுஷனைக் கொல்லத் தேவன் உத்தரவு தரவில்லை. அவர் அவனைக் கொல்லப்படாதென்றே கட்டளையிட்டிருக்கிறார். இரண்டாவது மனுஷனுக்கு வியாதிவந்தால் அவன் மிருகங்கள் வருந்துவதுபோல் வருந்தாமல் மற்ற மனுஷராற் பராமரிக்கப்படுகிறான். மூன்றாவது அவன் மறுமைக்கு ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டிய ஆத்துமாவுடையவனாக இருக்கிறான். மரணப்படுக்கையிலும் அவன் மனந்திரும்பி இரட்சிக்கப்படக்கூடும். இன்றைக்கு மனந்திரும்பாத ஆத்துமா நாளைக்கு மனந்திரும்பக்கூடும். சடுதியில் ஜீவனை எடுத்துப்போடுவது பெரிய கேடாயிருக்கும். ஆகையால் அப்படி மனுஷனைக் கொல்லத் தேவன் உத்தரவு கொடுக்கவில்லை. மிருகங்களுக்கோ வன்கொலை சகாயமான மரணம்.

சிவனுக்கு மாமிச பூசை.

மாமிசம் புசித்தல் பாவமென்று சைவர் சொல்லுகிறார்களே. சிவனுக்கு மாணிறைச்சி வைத்துப் பூசைபண்ணுகிறார்களென்பதென்ன? கண்ணப்பனென்னும் வேடன் சிவனுக்கு இறைச்சியைத் தீத்த அவர் ஏற்றுக்கொண்டாரென்பதென்ன? இருஷிகள் யாகஞ்செய்து அதிலே ஆடு, மாடு, குதிரைகளைப் பலியிட்டு அவைகளைப் புசித்தார்களென்று இந்துசமய சாஸ்திரங்களில் வாசிக்கிறோமே. கந்தப்புராணம் வில்வலன் வாதாவிப்படலத்தில் அகத்தியர் ஆட்டிறைச்சி புசித்ததாயும், ஆட்டிறைச்சியாய் அவர் வயிற்றிற்குள் ளிருந்த வில்வலன் என்பவன் வயிற்றைப் பீறிக்கொண்டு வெளியே வரப் பிரயத்தனித்தபோது, மூலமந்திரத்தைச் சொல்லித் தடவ, அவன் சமித்துப்போனானென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறதே. இப்படியெல்லா மிருக்க மாமிசம் புசித்தல் பாவமென்று சைவர் சொல்வதென்ன?

தபோதிகள் மாமிசம் புசித்தார்கள்.

34. அதிகாரம்.

THE DIVINITY OF CHRIST.

கிறிஸ்து தேவன்.

அற்புதம் தீர்க்கதரிசனம் முதலிய பல அத்தாட்சிகளால் கிறிஸ்துவும், அப்போஸ்தலரும், தீர்க்கதரிசிகளும் தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர்கள் என்றும், அவர்கள் போதித்த பழைய புதிய ஏற்பாடுகள் உண்மையானவைகளென்றும் முதல் நிதானம் பண்ணுகிறோம். பின்பு அவைகள் போதிப்பதென்னவென்று பார்த்து அவைகளை சத்தியமாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். இதுதான் கிறிஸ்தவர்கள் போகும் வழி. முதல் வேதம் தேவனால் வந்ததென்று நிதானிப்பது, பின்பு அதன் போதனைகளை ஆராய்ந்துபார்ப்பது. இந்தவிதமாய் பார்க்கும்போது கிறிஸ்து தேவன் என்று வேதம் துலாம்பரமாய்ப் போதிப்பதைக் காண்போம். வேதம் கிறிஸ்துவைக்குறித்துப் போதிப்பவைகளை நாலுவகுப்பாய்க் காண்பிக்கலாம்.

முதலாவது, அவர் தேவன் என்று சொல்லப்படுகிறார்.

கிறிஸ்து தேவனென்னப் படுகிறார்.

யோவா. 1. 1. "ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது; அந்த வார்த்தை தேவனிடத்தில் இருந்தது; அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது." இங்கே வார்த்தை என்று சொல்லப்படுவது கிறிஸ்துவென்று குறித்த அதிகாரத்தில் வரும் பிறவசனங்களால் தெளிவாய்க் காணலாம். 14-ம் வசனம் "அந்த வார்த்தை மாமிசமாகி" என்று அவருடைய மனுஷஅவதாரத்தைக் காட்டுகிறது.

ரோ. 9. 5. "மாமிசத்தின்படி கிறிஸ்துவும் அவர்களிடத்தில் பிறந்தாரே, இவர் என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட சர்வத்துக்கும் மேலான தேவன்." இங்கே கிறிஸ்து தேவன் என்று சொல்லப்படுகிறது.

1 தீமோ. 3. 16. "தேவன் மாமிசத்திலே வெளிப்பட்டார், புறச்சாதிகளிடத்தில் பிரசங்கிக்கப்பட்டார், மகிமையிலே ஏறெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்." "தேவன் மாமிசத்திலே வெளிப்பட்டார்" என்பதில் கிறிஸ்து தேவன் என்பதற்குப் பதிலாக தேவன் கிறிஸ்துவானாரென்னப்படுகிறது. இப்படியே வேதத்தின் பலவிடங்களில் கிறிஸ்து தேவன் என்று சொல்லப்படுவதைக் காண்கிறோம்.

கிறிஸ்து தேவ இலட்சணங்களுடையவர்.

இரண்டாவது, கிறிஸ்து தேவ இலட்சணங்களுடையவராய்ச் சொல்லப்படுகிறார்.

நித்தியம். வெளி. 1. 11. "நான் அல்பாவும் ஓமெகாவும் முந்தினவரும் பிந்தினவருமாயிருக்கிறேன்" இது யோவானுக்கு கிறிஸ்து தாமே சொன்ன வார்த்தைகள்.

1 யோவா. 5. 20. "அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து என்னப்பட்ட சத்தியமுள்ளவருக்குள்ளும் இருக்கிறோம். இவரே மெய்யான தேவனும் நித்திய ஜீவனுமாயிருக்கிறார்." கிறிஸ்து நித்தியமாயுள்ள ஜீவன் அதாவது நித்தியமானவர்.

சர்வ வல்லமை. வெளி. 1. 8. "இருக்கிறவரும் இருந்தவரும் வருகிறவருமாகிய சர்வ வல்லமையுள்ள கர்த்தர்." அடுத்த வசனங்களால் இது கிறிஸ்துவைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் காண்போம். ஆகையால் கிறிஸ்து சர்வ வல்லமையுள்ளவர்.

எபி. 1. 3. "இவர் சர்வத்தையும் தம்முடைய வல்லமையுள்ள வசனத்தினாலே தாங்குகிறவராய்." சர்வத்தையும் தாங்குவதற்கு சர்வவல்லமையே வேண்டும்.

சர்வ ஞானம். வெளி. 2. 23. "அப்பொழுது நானே உள்ளிந்திரியங்களையும் இருதயங்களையும் ஆராய்கிறவரென்று எல்லாச் சபைகளும் அறிந்துகொள்ளும்." சர்வ ஞானமே இருதயங்களை ஆராயக்கூடும்.

சர்வ வியாபகம். மத். 18. 20. "இரண்டுபேராவது மூன்றுபேராவது என் நாமத்தினாலே எங்கே கூடியிருக்கிறார்களோ அங்கே அவர்கள் நடுவிலே இருக்கிறேன்" என்கிறார்.

மாறாமை. எபி. 13. 8. இயேசுகிறிஸ்து நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார். இப்படியே கிறிஸ்து நித்தியம், சர்வவல்லமை, சர்வ ஞானம், சர்வ வியாபகம், மாறாமை முதலியதேவ இலட்சணங்களுடையவராயிருக்கிறார்.

தேவ கிருத்தியங்களுடையவர்.

மூன்றாவது, தேவன்மாத்திரஞ் செய்யுங் கிருத்தியங்களைச் செய்கிறவராகச் சொல்லப்படுகிறார்.

படைத்தல். கொலோ. 1. 16. "அவருக்குள் சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளுமாகிய காணப்படுகிறவைகளும் காணப்படாதவைகளுமான சகல வஸ்துக்களும் சிங்காசனங்களானாலும் .... சகலமும் அவரைக்கொண்டும் அவருக்கென்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது."

யோவா. 1. 3. "உண்டானதொன்றும் அவராலே யல்லாமல் உண்டாகவில்லை."

காத்தல். எபி. 1. 3. "சர்வத்தையும் தம்முடைய வல்லமையுள்ள வசனத்தினாலே தாங்குகிறவராய்" என்றிருக்கிறது. இது கிறிஸ்துவைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று அடுத்த வசனங்களை வாசிப்பதால் காணலாம்.

ஆளுகை. எசா. 9. 6, 7. "நமக்கு ஒரு பாலகன் பிறந்தார், நமக்கு ஒரு குமாரன் கொடுக்கப்பட்டார், கர்த்தத்துவம் அவர் தோளின்மேலிருக்கும்; அவர் நாமம் அதிசயமானவர், ஆலோசனைக் கர்த்தர், வல்லமையுள்ள தேவன், நித்திய பிதா, சமாதானப்பிரபு என்னப்படும்." ஆளும் வல்லமைதான் கர்த்தத்துவம் என்னப்படுவது. இது பிறந்த பாலகனுடைய இலட்சணமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

மரித்தோரை எழுப்புதல். யோவா. 5. 28, 29. "பிரேதக் குழிகளிலுள்ள அனைவரும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்குங்காலம் வரும். அப்பொழுது நன்மை செய்தவர்கள் ஜீவனை அடையும்படி எழுந்திருக்கிறவர்களாகவும் தீமை செய்தவர்கள் ஆக்கினை அடையும்படி எழுந்திருக்கிறவர்களாகவும் புறப்படுவார்கள்."

பாவத்தை மன்னித்தல். மத். 9. 2–7. "கர்த்தர் ஒரு திமிர்வாதக்காரனைப் பார்த்து, உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதென்றார். அப்பொழுது சிலர் தேவனொழிய வேறொருவர் பாவங்களை மன்னிக்கக்கூடுமோவென்று ஆலோசித்தபோது அவர் அவர்களின் சிந்தனைகளை அறிந்து பாவங்களை மன்னிக்க மனுஷகுமாரனுக்கு அதிகாரமுண்டென்பதை நீங்கள் அறிய வேண்டுமென்று சொல்லி அவனைச் சுகப்படுத்தினார்."

நடுத்தீர்த்தல். யோவா. 5. 22. "பிதாவைக் கனம்பண்ணுகிறதுபோல எல்லாரும் குமாரனைக் கனம்பண்ணும்படிக்கு பிதாவானவர் தாமே ஒருவருக்கும் நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யாமல் நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யும் அதிகாரம் முழுவதையும் குமாரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்."

மத். 25. அதிகாரத்தில் கிறிஸ்து நடுத்தீர்ப்பைப்பற்றிப் பேசினபோது மனுஷகுமாரனே அதைச் செய்கிறவராய்ச் சொல்லுகிறார். இப்படியே கிறிஸ்து படைத்தல், காத்தல், ஆளுதல், மரித்தோரை எழுப்புதல், பாவத்தை மன்னித்தல், நடுத்தீர்த்தல் முதலிய தேவ கிருத்தியங்களைச் செய்கிறவராக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்.

நாலாவது, கிறிஸ்து தேவனாய் ஆராதிக்கப்படுகிறார். கிறிஸ்து ஆராதிக்கப்படுகிறார்.

ஜெபம். ஸ்தேவான் தேவ ஆவியினால் நிறைந்தவனாயிருந்தானென்று சொல்லப்படுகிறது. அவன் மரிக்கிறபோது கர்த்தராகிய இயேசுவே என் ஆவியை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று தொழுதுகொண்டான் என்று சொல்லப்படுகிறது.

அப். 7. 59. பவுல் அப்போஸ்தலன் பலமுறையிலும் கிறிஸ்துவைநோக்கிப் பிரார்த்திக்கிறார். 2 கொரி. 12. 8. அது என்னைவிட்டு நீங்கும்படி நான் மூன்றுதரம் கர்த்தரிடத்தில் வேண்டிக்கொண்டேன். கர்த்தரென்ற சொல் புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்துவுக்கு பாவிக்கப்படும் சொல்லாயிருக்கிறது. 2 தெச. 2. 16, 17. "நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவும் பிதாவாகிய தேவனும் உங்கள் இருதயங்களைத் தேற்றி எல்லா நல்வசனத்திலும் நற்கிரியையிலும் உங்களை ஸ்திரப்படுத்துவாராக" இதுவும் ஓர் பிரார்த்தனை.

ஞானஸ்நானம். மத். 28. 19. சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி பிதா குமாரன் பரிசுத்தாவியின் நாமத்திலே ஞானஸ்நானம் கொடுங்கள் என்றார்.

கிறிஸ்து தேவனல்லாவிட்டால் அவருடைய நாமத்தைத் தேவனுடைய நாமத்தோடு சேர்த்து ஞானஸ்நானத்தில் பாவிப்பது தேவதூஷணமாயிருக்குமல்லவா?

ஆசீர்வாதம். அப்போஸ்தலர் எழுதிய நிருபங்களின் முடிவிலே இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய கிருபை உங்களோடிருப்பதாக (1 கொரி. 16. 23.) என்னும் ஆசீர்வாதம் சொல்லப்படுகிறது. சில விடங்களிலே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய கிருபையும், தேவனுடைய அன்பும், பரிசுத்தாவியினுடைய ஐக்கியமும் உங்களோடிருப்பதாகவென்று ஆசீர்வாதஞ் சொல்லப்படுகிறது. 2 கொரி. 13. 14.

இப்படியே வேதத்திலே கிறிஸ்து தேவனென்று சொல்லப்படுகிறார். தேவனுடைய சகல இலட்சணங்களுடையவராய்ச் சொல்லப்படுகிறார். தேவன் செய்யும் தொழில்களைச் செய்கிறவராய்ச் சொல்லப்படுகிறார். தேவனாய் ஆராதிக்கவும்படுகிறார். வேதத்திலே இவைகளெவ்வொன்றையும் காட்டும் திரளான வசனங்களிருக்கின்றன. மாதிரிக்காய் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டொரு வசனத்தைமாத்திரம் சொன்னோம். வேதத்தை வாசிக்கும்பொழுது இவைகளைக் காட்டும் ஏராளமான வாக்கியங்களைக் காண்பீர்கள்.

கிறிஸ்துவும் அப்போஸ்தலரும் தீர்க்கதரிசிகளும் அவரைத் தேவனென்றே தெளிவாய்ப் போதித்தார்கள். அவர்கள் தெளிவாய்ப் பேசியாவிட்டால் அல்லது அவர்கள் தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர்களென்பதற்கு அற்புதம் தீர்க்கதரிசனம் முதலிய பலத்த சாட்சிகளில்லாவிட்டால் கிறிஸ்து தேவன் என்ற போதனையை மனுஷர் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. ஆனால் அவைகளிரண்டும் உறுதியாயிருப்பதால் அவரைத் தேவன் என்று ஏற்றுக்கொள்ளாதவன் தேவவாக்கை ஏற்றுக்கொள்ளாதிருக்கிறான். அது தேவனை ஏற்றுக்கொள்ளாதிருப்பதற்குச் சரி. இதற்கிணங்கவே "குமாரனைக் கனம்பண்ணாதவன் பிதாவைக் கனம்பண்ணாதிருக்கிறான்" என்று இயேசு போதித்தார்.

ஆ. கிறிஸ்து ஜெபம் பண்ணினார்.

கிறிஸ்து ஜெபம் பண்ணினாரென்று பலவிடங்களிலே சொல்லியிருக்கிறது. அந்த நாளைக் குமாரனு மறியாரென்று சொல்லியிருக்கிறது. என் தேவனே, என் தேவனே, என் என்னைக் கைவிட்டதேனென்று அவர் சொன்னதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. இவர் தேவனானால் இவைகளெப்படிச் சொல்லப்படலாம். அவர் தேவனானால் ஆரைப்பார்த்து ஜெபம்பண்ணினார் என்று சிலர் கேட்கக்கூடும்.

கிறிஸ்து தேவனென்றபோது அவருக்கொரு மனுஷ சுபாவமு மிருந்ததென்பதை நாங்கள் மறந்துபோகக்கூடாது. கிறிஸ்துவுக்கு ஒரு மனுஷசரீரம் அதில் தெய்வீகம்மாத்திரம் வாசமாயிருந்ததென்பதல்ல வேத போதனை. இவைகளிரண்டோடும் ஒரு மனுஷ ஆத்துமாவும் இருந்தது என்பதே வேத போதனை. இதைத் தெளிவாய் விளங்கிக்கொண்டால் ஆட்சேபங்களுக்கு மறுமொழி விளங்கிப்போம். கிறிஸ்து சரீரம் ஆத்துமா தெய்வீகமாகிய மூன்றுமுடையவராயிருந்தார். அந்தச் சரீரமும் ஆத்துமாவுந்தான் பிறந்து வளர்ந்தது. அவரிலுள்ள தெய்வீகம் பிறக்கவுமில்லை, வளரவுமில்லை, அநாதியாயுள்ளது.

மனுஷீகமும் தெய்வீகமுமுடையவராயிருந்தால் அவர்பேசும்பொழுது சிலவேளை மனுஷீகத்தன்மையாய்ப் பேசினார். மனுஷராகிய நாங்கள் சரீரமும் ஆத்துமாவும் உடையவர்களாயிருந்து சிலவேளை நான் வருத்தமாயிருக்கிறேன், பசியாயிருக்கிறேன் என்று சரீரத்தைக்குறித்துப் பேசுகிறோம். வேறு சிலவேளை நான் துக்கப்படுகிறேன், நேசிக்கிறேன் என்று ஆத்துமாவைக்

குறித்துப் பேசுகிறோம். அப்படியே கிறிஸ்துவும் ஜெபம்பண்ணினாரென்பது அவர் மனுஷீகத்தைக் குறித்தது. என் ஆத்துமா மரணவேதனைப்படுகிறதென்பதும் மனுஷதன்மையைக் குறித்ததே. என் தேவனே, என் தேவனே, என் என்னைக் கைவிட்டீரென்று அவர் சிலுவையில் சத்தமிட்டதெதினாலென்றால் அவர் பாவிகளுக்காக நின்று பாடுபட்டபடியால், பாவிகளைத் தேவன் கைவிட்டுவிடவேண்டியதுபோல அவரையும் கைவிட்டுவிடுவதாக அவருடைய மனுஷீகத்துக்குக் காணப்பட்டது. அதினால் அப்படிச் சத்தமிட்டார்.

மட்டுள்ளதும் மட்டற்றதும் எப்படி இசையும்?

அவரில் மட்டுக்கடங்கா தெய்வீகமும் மட்டுள்ள மனுஷீகமும் எப்படி ஒருமித்திருக்கக்கூடுமென்று சிலர் கேட்கலாம்.

ஆத்துமா சரீரம் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று எவ்வளவு வித்தியாசமானவைகள். இவைகளிரண்டும் ஒன்றித்திருக்கக்கூடுமோவென்று காரியத்தைக் காணமுன் ஆரேன் கேட்டால் கூடாதென்றே சொல்லுவோம். ஆனாலும் அவை இரண்டும் எங்களில் ஒன்றித்திருக்கின்றதைப் பார்க்கின்றோமே. அப்படித்தான் தெய்வீகமும் மனுஷீகமும் ஒன்றித்திருப்பது.

ஆ. என்னை நல்லவரென்பானேன்?

கிறிஸ்து ஒருமுறை என்னை நல்ல போதகரென்று சொல்வானேன். தேவனொருவரன்றி நல்லவரொருவருமில்லை என்று கிறிஸ்து தாமே சொல்லியிருக்கிறாரே என்றால்,

இப்படிச் சொன்னவன் அவரைத் தேவனென்று அறிந்து சொன்னவனல்ல. அவரை மனுஷனென்று நினைத்து முகத்துதியாய் நல்லவரென்று சொன்னான். அப்படியானால் அது சரியல்ல. நல்லவரென்று சரியாய்ச் சொல்லப்படத்தக்கவர் தேவன். தேவனைக்குறித்துச் சரியாய்ச் சொல்லப்படத்தக்க நல்லவரென்ற சொல் மனுஷருக்குப் பாவிக்கப்படாதென்றே அவர் சொன்னது. தன்னைத் தேவனென்று நம்பிச் சொல்லியிருந்தால் அவர் அவனைக் கடிந்துகொள்ளமாட்டார். யோவா. 20. 28. தோமா அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: என் ஆண்டவரே, என் தேவனே யென்றான். கிறிஸ்துவை என் தேவனே என்று தோமா கூப்பிட்டபோது, ஏன் என்னைத் தேவனென்று கூப்பிடுகிறாயென்று அவர் அவனைக்கடிந்துகொள்ளவில்லையே.

இப்படியே கிறிஸ்து தேவனும் மனுஷனும் இருந்தார். அவர் பாவப் பிராயச்சித்தப் பலியாய் மரித்து பாவிகளுக்கு மன்னிப்புக்கொடுத்து அவர்களை இரட்சிக்கிறார்.

தேவ வெளிப்படுத்தல்.

து தேவ வெளிப்படுத்தல். புகைக் கப்பல்களையும் புகை
வண்டிகளையும் ஓட்டுகிற நீராவியந்திரம்
எவ்வளவு அதிசயமானாலும் அதை மனு
ஷனுடைய விவேகமே கண்டுபிடித்தது. மின்சாரத்தைக்
கொண்டு புதினமறிவிப்பது எவ்வளவு ஆச்சரியமானதானா
லும் மோர்ஸ் என்னும் ஓர் அமெரிக்க கல்விமான் அதைக்
கண்டுபிடித்தார். ஆனால் கிறிஸ்து தேவனாயிருந்து பாவி
களுக்காய் மனுஷ அவதாரஞ்செய்து பாவ நிவாரணபலி
யாய் மரிக்கவேண்டுமென்பது மனுஷன் தன் விவேகத்தால்
கண்டு பிடித்த காரியமல்ல. தேவன் தாமே வெளிப்படுத்
திய சத்தியம். கிறிஸ்துயேசுவை விசுவாசியுங்கள், அப்பொ
ழுது இரட்சிக்கப்படுவீர்கள் என்று நாங்கள் பிரசங்கிக்கும்
பொழுது நாங்களாய் அப்படி புத்திசொல்லுகிறதாக நினைக்
கிறீர்கள். அது சரியல்ல. தேவன் வெளிப்படுத்தியதையே
சொல்லுகிறோம்.

ஒரு கதை.

ஒரு முறையிலே இரண்டு துரைமக்கள் கிறிஸ்துவின் தெய்
வீகத்தைக்குறித்து தர்க்கித்துக் கொண்டி
ருந்தார்கள். அப்போது அதை மறுத்து நின்
றவன் சொன்னது அது உண்மையாகில் வேதத்திலே மிகத்
தெளிவாயும் ஐயப்படக் கூடாதவிதமாயும் சொல்லப்பட்டி
ருக்குமென்றான். அதற்கு மற்றவன் சொன்னது, நீர் அதை
நம்பி ஐயப்படக் கூடாதவிதமாய்ப் போதிப்பதானால் எப்படிச்
சொல்லிப் போதிப்பீர் என்று கேட்டான். நான் சொல்லு
கில் இயேசுகிறிஸ்து மெய்யான தேவனென்று சொல்லுவே
னென்றான். அதைக் கேட்ட மற்றவன் சொன்னது, சந்தோ
ஷம்; சிநேகிதனே, நீர் தெரிந்துகொண்ட வாக்கியம் தேவரு
ளால் வந்த வேதம் பாவிக்கும் வார்த்தைகளாயே யிருக்கிறது.
யோவா. 5. 20–ல் இயேசுகிறிஸ்துவைக் குறித்து "இவரே
மெய்யான தேவனும் நித்திய ஜீவனுமாயிருக்கிறார்" என்று
சொல்லுகிறது என்றார்.

இப்படியே கிறிஸ்து தேவன் என்ற போதனை மனுஷர்
விரும்பப்படக்கூடியவளவு தெளிவாய்ப் போதிக்கப்பட்டிருக்
கிறது. வேத எழுத்துக்களால் இதை நிதானம் பண்ணுவதா
கில் அது எத்தனையோவிடத்திலே எத்தனையோவிதமாய்ப்
போதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தெளிவாய்ப் போதிக்கப்படவில்லை
யென்று ஒருவரும் சொல்லவேண்டியதில்லை. வேதத்தை
வாசித்துப் பாருங்கள்.

35. அதிகாரம்.

THE ATONEMENT.

பாவ நிவிர்த்தி.

வெண்கலச் சர்ப்பம்.

மோசேயின் ஆகமங்களை வாசித்தவர்கள் வெண்கலச் சர்ப்பத்தைப்பற்றிய செய்தியை அறிந்திருப்பார்களென்று நம்புகிறோம். இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் கானானுக்குப் பயணம்போகையில் தேவனுக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ்செய்ததினிமித்தம், கொள்ளிவாய்ச் சர்ப்பங்களென்னும் ஓர்வகைச் சர்ப்பங்கள் வரும்படி தேவன் கட்டளையிட்டார். அவைகளால் ஜனங்களில் திரளானவர்கள் மாண்டார்கள். அப்பொழுது தங்கள்மேல் இரங்கவேண்டுமென்று ஜனங்கள் தேவனை நோக்கிப் பிரார்த்தனை பண்ணினார்கள். தேவன் மோசேயை நோக்கி வெண்கலத்தினால் ஒரு சர்ப்பத்தை வார்ப்பித்து அதை ஒரு உயர்ந்த கோலின்மேல் வை. சர்ப்பம் தீண்டினவர்களில், ஆரார் அந்தச் சர்ப்பத்தைப் பார்க்கிறார்களோ, அவர்கள் சுகமடைவார்களென்றார். அப்படியே பார்த்தவர்களெல்லாருஞ் சுகமடைந்தார்கள்.

விஷந்தீண்டினவன் அந்த வெண்கலச் சர்ப்பத்தைப் பார்த்தால் சுகமடைவானென்று தேவன் சொன்னது மெய்யானால் சுகம் வருமல்லவா? என்ன நினைக்கிறீர்கள்? தேவன் சொன்னதானால் சுகம் வருமென்றே சொல்லுவீர்கள். நல்லது, அப்படியே சுகம் வருவது எதினாலே? வெண்கலச் சர்ப்பத்திலுள்ள ஒரு சத்தினாலோ? இல்லை. தேவனுடைய வல்லமையினாலேதான்.

ஒரு மனுஷன் இவர்களுடைய அவதியைக் கண்டு ஒரு கன்றுக்குட்டியை உண்டாக்கி, அதைப் பாருங்களென்று சொன்னால், பார்க்கிறவர்களுடைய விஷந் தீருமா? கன்றுக் குட்டியை யல்ல, வெண்கலத்தினால் ஒரு சர்ப்பத்தைத்தான் ஒரு மனுஷன் உண்டாக்கி கோலின்மேல் வைத்து அதைப் பாருங்களென்றால், பார்க்கிறவர்கள் சுகமடைவார்களா? இல்லையே. பின்னை இஸ்ரவேலர் சுகமடைந்தது எதினால்? தேவன் நியமித்தார், நியமப்படி தேவனே சுகத்தைக் கொடுத்தார்.

மன்னிப்பின் வழி தேவ வசனம்.

...தவிதமாய்த்தான் கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையுண்டு மரிக்கும்படியாகத் தேவன் அவரை ஒப்புவித்து, அவரை விசுவாசிக்கிறவனை இரட்சிப்பேனென்று சொன்னார். அவர் சொன்னபடி விசுவாசிக்கிறவனை இரட்சிக்கிறார். கிறிஸ்துயேசுவின் இரத்தத்தால் நாங்கள் இரட்சிக்கப்படுவதெப்படியென்று கேட்பவர்களுக்கு நாங்கள் சொல்லும் முதல் மறுமொழி இதுவே. "தேவனுடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவனெவனோ, அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்தியஜீவனை அடையும்படி அவரையே கொடுத்து இவ்வளவாய் உலகத்தினில் அன்புவைத்தார்." யோவா. 3. 16.

சைவவழியும் தேவ நியமமோ?

இதற்கு இந்து சமயத்தவர்களும் இப்படித்தான் எங்கள் சமயத்திலும், காசிக்குப் போ, தீர்த்தமாடு, உன் பாவங்களை மன்னித்து உன்னை இரட்சிப்பேனென்று எங்கள் தேவன் சொல்லுகிறார். அப்படிச் செய்கிறவர்களை அவர் இரட்சிக்கிறாரென்கிறார்கள். அப்படித் தேவன் சொன்னாரோவென்பதே முதற் கேள்வி.

சைவசமயம் முதலிய பிறசமயங்கள் தேவனால் வந்தது என்பதற்கு முன் சொல்லப்பட்ட அற்புதம் தீர்க்கதரிசனம் முதலிய சாட்சிகளில்லையென்று காட்டினோமே. கிறிஸ்து சமயத்துக்கோ அவைகளிருக்கிறது. பாவமன்னிப்பின் வழியைக்குறித்து கிறிஸ்துமார்க்கமும் சொல்வதற்கும் பிறசமயஞ் சொல்வதற்கும் முதல் வித்தியாச மிதுவே. ஒருவழி தேவனாற் சொல்லப்பட்டதென்பதற்குச் சாட்சி உள்ளது. மற்றவழிகள் அப்படியான சாட்சியில்லாதவைகள். ஆகையால் அவைகள் மனிதனால் வந்தவை. இவ்வளவு விசேஷமான ஒரு காரியத்திலே, பூரண அத்தாட்சியில்லாமல் சொல்லப்படும் ஒரு வழியை நம்பிக்கொண்டிருப்பது மோசமே. தேவன் சொல்லிய வழியை ஏற்றுக்கொள்ளாதவன், எப்படிப் பாவமன்னிப்படைவான். பாவத்தை மன்னிக்கிறவர் தேவனே. என்ன செய்தால் மன்னிப்போமென்று சொல்லக்கூடியவரும் அவரே. அவர் சொன்னதை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் எப்படி இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்? "குமாரனை விசுவாசியாதவன் எவனோ அவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டாயிற்று" என்று வேதஞ் சொல்லுகிறது.

ஒரு கதை.

பல வருஷங்களுக்கு முன்னே ஒருநாள் ஒரு தேவாலயத்திலே பிரசங்கம்பண்ணி முடித்தபின்பு ஒரு மனுஷன் என்னிடம்

வந்து, ஐயா நான் எல்லாக் காரியங்களிலும் கிறிஸ்துமார்க்கப்படி நடக்கிறேன். கிறிஸ்துவைமாத்திரம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்று வைத்துக்கொள்ளும். நான் இரட்சிக்கப்படமாட்டேனோ வென்றான். அதற்கு நான் கையிலேந்தியிருந்த வேதபுத்தகத்தைக் காட்டி, இது தேவன் கொடுத்தாரென்று வைத்துக்கொள்ளும். இதிற் சொல்லியபடி செய்யாதவர்களைத் தேவன் ஏற்றுக்கொள்வாரோவென்று கேட்டேன். இல்லையென்றான். "அவராலன்றி வேறொருவராலும் இரட்சிப்பில்லை" யென்று அப். 4. 12ல் சொல்லியிருக்கிறாரே. பின்னை, அவர் உம்மை எப்படி இரட்சிப்பாரென்றேன். அப்படியே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசியுங்கள், அப்பொழுது இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்.

பாவத்தைப் புண்ணியம் நீக்குதல்.

மேலும் பாவநிவிர்த்தியைக்குறித்து, கிறிஸ்துமார்க்கமும் பிறசமயங்களும் வித்தியாசப்படும் இரண்டாங் காரியம் யாதெனில், பாவத்தைப் புண்ணியம் நீக்குமென்று பிறசமயங்கள் சொல்லுகிறது. நன்மையையும் தீமையையும் நிறுத்துப்பாவம் மிஞ்சினால் அதற்குத் தக்க தண்டனை நன்மை மிஞ்சினால் அதற்குத் தக்க பலன் என்று போதிக்கின்றன. இது மெத்தத் தவறான போதனை. ஒரு பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர் தன் மாணாக்கரைப் பார்த்து: பிள்ளைகளே, நீங்கள் ஒரு தீமைசெய்தும், அதற்குச் சரியான ஒரு நன்மை செய்தால் உங்களைத் தண்டியேனென்று சொல்லிப் பள்ளிக்கூடத்தை நடத்திவருகிறாரென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். பள்ளிக்கூடம் நல்லாய் நடக்குமா? அப்படிப் பள்ளிக்கூடத்தை நடத்திவருகிற ஒரு உபாத்தியைக் கண்டீர்களா? ஒருவேளை இதை வாசிப்பவர்களிற் சிலர், பிதாவாய் அல்லது மாதாவாயிருக்கலாம். நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளை நோக்கி, என் அன்புக்குரிய பிள்ளைகளே, நீங்கள் நன்மை செய்யவேண்டும், தீமை செய்யப்படாது. உங்கள் நன்மையையும் தீமையையும் நிறுத்து மிஞ்சினதற்குத் தக்கதாய் உங்களுக்குப் பலனளிப்பேனென்று சொல்லுவீர்களோ? சொன்னாற் பிள்ளைகள் நல்லாய் வருவார்களோ? ஒரு இராஜா தனது குடியானவர்களைப் பார்த்து நான் உங்கள் துர்க்கிரியைகளையும் நற்கிரியைகளையும் நிறுத்துப்பார்த்து மிஞ்சினதிற்குத் தக்கதாய் உங்களைத் தண்டிப்பேன். அல்லது பலன் தருவேனென்றால், தேசம் நல்லாயிருக்குமா? அந்நெறிகொண்டு அரசாளும் ஒரு இராஜாவைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? இந்தப் பிரமாணத்தைக்கொண்டு ஒரு சமு

இம்மை ... உதவாத [illegible] ...

[illegible]த்தை நடத்தக்கூடாது, ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை நடத்தக் கூடாது, ஒரு இராஜ்யத்தையும் நடத்தக் கூடாதானால், தேவன்தமது இராஜ்யத்தை நடத்தலாமென்று எண்ணுவீர்களா? தேவன் மனுஷனுக்குக் கொடுத்த புத்திக்கு இது வலாததானால், தேவனுடைய புத்திக்கு எற்குமென்று நம்புகிறீர்களா? சமுசாரத்துப் பிள்ளைகளும், பள்ளிக்கூடத்து மாணாக்கரும், தேசத்துக் குடிகளுந்தான் தேவனுடைய குடிகளாயிருப்பவர்கள். அவர்களுக்கு அங்கே பொருந்[illegible]ணம் இங்கே பொருந்துமா? பலன்[illegible]யத்தால் பாவத்தை அழிக்கலாமென்பது தவறு. ஒவ்வொரு மனுஷனும் தன் தன் தீமைக்குத் தக்கதாய்த் தண்டிக்கப்படவேண்டும். மறுமையில் வருந் தண்டனையைத்தான் நரகமென்பது.

இத்தண்டனைக்குத் தப்பிக்கொள்ளக்கூடிய ஒரே யொரு வழி, தேவனுடைய கிருபையுள்ள மன்னிப்பு. எங்களை தண்டிக்க இருக்கும் தேவன் எங்கள்மேலிரங்கி எங்கள் தண்டனையை மன்னிக்கலாம். ஆனால் தண்டனையை மன்னிக்கப் பெரிய தடையிருக்கிறது கட்டளையை மீறப் பயமுண்டாயிராது. தண்டனை செய்யும் விசேஷ நோக்கங்களிலொன்று இதுவே, மனுஷர் குற்றஞ்செய்யாமற் பயந்திருப்பது.

தண்டனையை மன்னிக்கவும்வேண்டும், தண்டனை செய்தால் பயமுண்டாயிருப்பதுபோல, பாவஞ்செய்யப் பயமுண்டாயிருக்கவும் வேண்டும். இதுதான் கிறிஸ்துயேசுவின் மரணத்தாலுண்டாவது. இதை விளங்கப்பண்ணும்படி கிறிஸ்தவர்கள் வழமையாய்ச் சொல்லும் உதாரணம்போல் வேறொன்றில்லை. கிரேக்க நாட்டிலிருந்த ஒரு அரசன் விபசாரம் செய்யப்படாதென்றும், அப்படி முதற் செய்பவனுடைய இரு கண்களும் பிடுங்கப்படுமென்றும் கட்டளையிட்டான். அப்படி நடந்துவருங்காலத்தில் அவனுடைய மகனே முதல் அந்தக் கட்டளையை மீறினதாக அத்தாட்சிப்படுத்தப்பட்டது. இராஜா என்ன செய்வான், அவன் கண்களைப் பிடுங்காவிட்டால் என்னை நீதியற்ற இராஜா, பாரபட்சமுள்ளவர் என்று சொல்லி ஜனங்கள் பயப்படமாட்டார்களே. அவன் கண்களைப்பிடுங்கிப்போட்டால் பட்டத்துக்குவரப் பிள்ளையில்லையே என்று யோசித்து மகனை அழைத்து நீ என் மகனானாலும் என் கட்டளையை மீறினபடியால் உன் கண்கள் பிடுங்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லி கண்ணைப் பிடுங்குவித்தார். ஒரு

இராஜா தன் கண்ணைப் பிடுங்கினது.

கண் பிடுங்கினவுடனே இராஜா மறித்துப், பொறு மற்றக் கண்ணைப் பிடுங்கவேண்டாம், அதற்குப் பதிலாக என் கண்களில் ஒன்றைப் பிடுங்கு என்று சொல்லிப் பிடுங்குவித்தார். இது நடந்த செய்தி. இப்போ வருங் கேள்வி, மகன் கண்ணில் ஒன்றை இரட்சிக்கும்படி இராஜா தன் கண்ணிலொன்றைப் பிடுங்குவித்ததுபோல இராஜா வேறென்னத்தைச் செய்தால் அவ்வளவு அச்சமுண்டாகும்; ஒன்றுமில்லையே. இதுதான் கிறிஸ்துமார்க்கம். எங்கள் தண்டனையை நீக்கும் பொருட்டுதேவபிதாவானவர் தாமே பாடுபட்டு மரித்தார். ஏசா. 53. 5. "நம்முடைய மீறுதல்களின் நிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களின் நிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார்." மத். 26. 28. "இது பாவமன்னிப்புண்டாகும்படி அநேகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற என்னுடைய இரத்தமாயிருக்கிறது."

இவ்வுலகத்திலே பாவநிவாரணமாய்க் கிறிஸ்து சிலுவையில் தூங்கி மரித்தது தேவனுடைய அனந்தகோடி உலகங்களிலும் அறியப்படலாம். அதை அறியும் சகல லோகத்தவர்களுக்கும் கட்டளையை மீறுதல் எவ்வளவு பயங்கரமான தீமையென்று காட்டுமே. அது அவர்கள் எல்லாரிலும் பாவஞ்செய்யப் பயமுண்டாக்கும். இப்படியே தேவன் ஒருமுறை மனுஷனாகிப் பாடுபட்டது சகல லோகங்களின் நன்மைக்குமாயிருக்குமானால் அது எவ்வளவு மகிமையுள்ளதாய்க் காணப்படுகிறது.

பாவிகளுக்காக கிறிஸ்துயேசு சிலுவையில் அறையுண்டு மரித்தார் என்று நாங்கள் சொல்லும்போது, ஏன் அவர் மரிக்கவேண்டுமோ, சும்மா தேவன் மன்னிக்கக்கூடாதோ வென்று கேட்கிறார்கள். மன்னித்தால் பாவஞ்செய்யப் பயமுண்டாகிறதில்லை யென்கிற விலலங்கத்தை அவர்கள் காணவில்லை.

ஒரு குற்றவாளிக்காக ஒரு சுற்றவாளி மரிக்க இராஜாக்கள் சம்மதிப்பார்களோ? என்று சிலர் கேட்பார்கள். இல்லை, ஏனெனில் இதனால் இரண்டு தீமை உண்டாகும். ஒன்று கொலைத்தொழில் செய்யுந் தீயவன் ஜீவனோடிருப்பது. அவன் இன்னும் சிலரைக் கொலை செய்யக்கூடும். அது உலகத்துக்கு நஷ்டம். மற்றது நல்லவனொருவன் உலகத்தைவிட்டுப் போகிறான் அதுவும் உலகத்துக்கு நஷ்டம். கிறிஸ்துயேசுவின் மரணத்தில் இந்த இரண்டிலொரு நஷ்டமும் உண்டாகவில்லை. அவர் மரணத்தால் நன்மையடைபவர்கள் பாவத்தைவிட்டு மனந்திரும்புகிறவர்களே. அவர்கள் மற்றவர்களோடு ஜீவிப்பது

பின்னொருவன் மரிக்கலாமா?

நஷ்டமல்ல. ஆனால் அரசாட்சியார் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மன்னிப்புக் கொடுக்கிறதாகில், மனந்திரும்புகிறவர்கள் இன்னாரென்று கூறியமாட்டார்கள். மனந்திரும்புகிறோமென்று சும்மா சொல்லக்கூடும் இருதயத்தை அறிகிற தேவனோ, மனந்திரும்புகிறவர்களை அறிவார். மேலும் இயேசு மரித்தும் உயிர்த்தெழுந்தார். ஆகையால் தேவனுடைய இராஜ்யத்திலிருந்து ஒரு நல்லவர் ஒழிந்துபோகவுமில்லை.

மேற்சொல்லிய சில வார்த்தைகளைத் திருப்பிச் சொல்ல இடங்கொடுங்கள். செலுக்கஸ் என்னும் இராஜா தன் மகனின் ஒரு கண்ணைப் பிடுங்காமல் விட்டபோது, தன் கண்களிலொன்றைப் பிடுங்கினதைப்போல, வேறென்ன செய்திருப்பாரானால், குற்றஞ்செய்யாதபடி அவ்வளவு அச்சமுண்டாயிருக்கும். ஒன்றுமில்லை. அப்படியே தேவன் பாவமன்னிப்புத் தருகிறதாயிருந்தால், அவர் எற்படுத்திய வழியைப் போல பாவத்தின்மேல் பயங்கரத்தை உண்டாக்க வேறொரு வழியில்லை. தீர்த்தம், யாத்திரை, நோன்பு என்று இந்து சமயம் சொல்லும் வழிகளொன்றும், பாவஞ்செய்ய அச்சத்தை உண்டாக்கவில்லை.

கிறிஸ்துமார்க்கம் சொல்லும் இரட்சிப்பின் வழியில், கவனிக்கத்தக்க ஒரு பெரிய காரியமிருக்கிறது. பாவஞ்செய்த மனுஷனை தண்டனையை யடையவேண்டும் என்பது உலகத்திலுள்ள எல்லா மார்க்கங்களும் சொல்வது. அந்தத் தண்டனையைத் தேவனே பட்டாரென்று கிறிஸ்துமார்க்கஞ் சொல்லுகிறது. இப்படிச் சொல்ல ஒரு மனுஷனில் வந்த துணிவென்ன? நான் பாவஞ்செய்தேன், அதற்காக என்னைப் படைத்த தேவன் பாடுபடுகிறாரென்று சொல்ல என் ஒரு மனிதன் துணிந்தான். தேவன் மனுஷனுக்கு மேலாய் எவ்வளவு உயர்ந்தவரென்று கிறிஸ்துவேதம் காட்டுகிறது. அந்தத் தேவன் இந்த மனுஷனுக்காய் வந்து பாடுபட்டாரென்று மனிதன் நினைத்ததென்ன? இது மனிதனிலிருந்து வந்த கருத்துப்போலக் காணவில்லை. தேவனிலிருந்து வந்ததேயானால் சரி. அவர் அவ்வளவு அன்புள்ளவர்.

மனிதன் இப்படி நினைத்ததென்ன?

கிறிஸ்துயேசுவால் இரட்சிக்கப்படுவதைக் குறித்துப்பின் வருங் கதை விளக்குகிறது. தீமையை நன்மையினால் வெல்லுதல். ஒரு விடுதிப் பாடசாலையிருந்தது. அதில் குற்றவாளிகளாகிய பிள்ளைகளை மறியலில் வைக்கிறதே தண்டனை.

பின்னொரு பிள்ளை அவனுக்காக மறியலிலிருக்கச் சம்மதித்தால் அவனை வெளியே விடுவார்கள். வெளியே வந்த குற்றவாளியே அவனுக்குப் போஜனங் கொண்டுபோகிறவனாயிருப்பான். இது மிகுந்த சீர்திருத்தஞ்செய்யும் ஒழுங்காய்க் காணப்பட்டது. தனக்காகப் பிணையாளியான மற்றவன் மறியலிலிருக்க தானே விடுதலையான ஒவ்வொருவனும் சீர்திருந்திவிட்டதாய்க் காணப்பட்டது. அவர்கள் திரும்பக் குற்றஞ்செய்து மறியலுக்குப் போனதில்லை. ஈற்றிலே அப்பள்ளிக்கூடத்துக்கு ஒரு புது மாணக்கன் வந்தான். அவன் அப்பட்டினத்திலிருந்த எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் சில நாட் படித்தவன். அவன் செய்த குழப்படிகளின் நிமித்தம் எல்லாப் பள்ளிக்கூடத்தாலும் தள்ளப்பட்டவன். இதொன்றுதான் அவன்முன் படியாத பள்ளிக்கூடம். முதலாளி அவனிற் பரிதாபங்கொண்டு தங்கள் முறைப்படி அவனை சீர்திருத்த விரும்பி பல நல்ல புத்திகளுஞ் சொல்லிச் சேர்த்துக்கொண்டார். அவனும் இதுதான் தனக்குக் கடைசியான பள்ளிக்கூடமென்று நினைத்து சிலகாலம் ஒழுங்காய் நடந்தான். ஒருநாள் கடுங்கோபங்கொண்டு தன் வகுப்பான ஒருவனைச் சருவி அடித்து மரணமோசத்துக்கு எதுவாய் காயப்படுத்தினான். உடனே அந்தக் காயமடைந்தவனை ஆசுபத்திரிக்குக் கொண்டுபோய் வைத்தியஞ்செய்தார்கள். குற்றவாளிக்கு என்ன செய்கிறதென்று பள்ளிக்கூடத்திலே ஆலோசனை உண்டானது. இவனைக் கோட்டுக்குக் கொண்டுபோகவேண்டுமென்று சிலர் சொன்னார்கள். சிலர் இவனை உடனே பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து துரத்திவிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முதலாளியோ அப்படிச் செய்தால் அவன் நிச்சயங்கெட்டுப்போவான். அவனை எங்கள் முறைப்படி மறியலில் வைப்போம் என்று தீர்மானம் பண்ணி ஆரேன் அவனுக்காக மறியலுக்குப் போகிறீர்களோவென்றுங் கேட்டார். ஒருவனுஞ் சம்மதிக்கவில்லை. அவன் மறியலுக்குப் போனான். பலநாட் சென்றபின்பு ஆசுபத்திரியில் வருத்தமாயிருந்தவனும் சுகப்பட்டுப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வந்தான். அவன் வந்தபின் காலைஜெபக்கூட்டத்தில் இன்னான் மறியலிலிருக்கிறான். ஆரேன் அவனுக்காக மறியலுக்குப் போவீர்களோவென்று வழமைபோல உபாத்தியாயர் கேட்டார். அந்தப் பையனால் காயப்பட்டு உயிர்பிழைத்த அந்தப் பையனே, நான் போகிறேனென்று எழும்பி நின்றான். எல்லாரும் அவனைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அப்படியே இவன் மறியலுக்குப் போக

அன்பு மேற்கொண்டது. ஒரு கதை.

அவன் வெளியே விடப்பட்டான். விடுதலைபெற்ற குற்றவாளியே வழமைப்படி அந்திசந்தி அவனுக்குப் போஜனங் கொண்டுபோவது கட்டமை. சிலகாலமாய்ச் சந்தோஷத்தோடு போஜனங்கொண்டு திரிந்தான். தனக்காகத் தன் சினேகிதன் அங்கேயிருந்து பாடுபடுவதைப்பார்த்து வரவரத் தலைகுனிந்து நடக்கிறவனும் துக்கமுகமுள்ளவனுமாய்க் காணப்பட்டான். சற்றிலே உபாத்தியாயரிடம் வந்து கண்ணீர்விட்டழுது தன் குற்றங்களை அறிக்கையிட்டு மன்னிப்பும் பெற்று முற்றுன மாறுதலடைந்தான். எந்தத் தண்டனையும் அவனைச் சீராக்கவில்லை. அந்தப் பிள்ளை தனக்காகப் பட்ட பாடும், கொண்ட நேசமுமே அவனை உருக்கினது.

தேவனும் தம்மைப் பகைத்துப் பாவத்தைச் செய்து கெட்டுப்போன மனுஷனைச் சீராக்கும்படி எடுத்த வழியும் இதுவே. மனுஷன் தேவன் செய்த எந்த நன்மையையும் பாராமல் தீமையைச் செய்து கெட்டுப்போகுன். அவனைச் சீர்ப்படுத்தும்படி முந்தின எல்லா அன்பிலும் பார்க்கப் பெரிதான அன்பைக் காண்பித்தார். தாமே மனுவடிவெடுத்துப் பாவிக்குப் பதிலாய் நின்று பாடுபட்டு மரித்தார். இந்த அன்புக்கு விரோதமாய் நான் எப்படிப் பாவஞ்செய்வேனென்று மனந்திரும்பின பாவி உணருகிறுன். அவருடைய அன்பு அவனை மேற்கொள்ளுகிறது.

> "மரித்தாரே என் ஆண்டவர் சிலுவையிற் தானே,
> மரித்தாரே என் ரட்சகர் ஆ எனக்காகவே"

என்று கிறிஸ்தவன் பாடுகிறுன். அது அவன் மனதில் அன்பை உண்டாக்குகிறது.

36. அதிகாரம்.

THE TRINITY.

திரித்துவம்.

பின்னெரு மார்க்கங்களிலுமில்லாமல் கிறிஸ்துமார்க்கத்தில்மாத்திர மிருக்கும் போதனைகளிலொன்று தேவன் திரியேகரென்பது. தேவன் தமது தீர்க்கதரிசிகளைக்கொண்டும் அப்போஸ்தலரைக்கொண்டும் இதை வெளிப்படுத்தியிருப்பதால்

அதை நம்புகிறோம். முன் இயேசுகிறிஸ்துவைக் குறித்துச் சொன்னதுபோல இதைக்குறித்தும் சொல்லுகிறோம். அற்புதம் தீர்க்கதரிசனம் முதலிய அத்தாட்சிகளால் வேதம் தேவனால் அருளப்பட்டதென்று முதல் நிதானிக்கிறோம். பின்பு அது தேவதன்மையைப்பற்றிப் போதிப்பதென்னவென்று பார்த்து அவர் திரியேகரென்று போதிப்பதால் அதை நம்புகிறோம். தேவதன்மையைக்குறித்து வேதம் போதிப்பது யாதெனில்:

முதல், வேதம் தேவனால் வந்ததை நிதானிக்கிறோம்.

1. தேவன் ஒருவர். ஒரு சித்தமுடைய ஒரு ஆள். உபா. 6. 4. இஸ்ரவேலே கேள், நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஒருவரே கர்த்தர். கலா. 3. 20. மத்தியஸ்தன் ஒருவனுக்குரியவனல்ல, தேவனே ஒருவர்.

2. இந்த ஒரே தேவனில் பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவி என்று பகுத்துச் சொல்லத்தக்க ஏதோவொன்றிருக்கிறது. அதிலொரு தன்மை, தம்மை நானென்றும்; அடுத்த தன்மையை நீரென்றும்; மற்றதை அவரென்றும் சொல்லத்தக்கதாயிருக்கிறது. அந்தத் தன்மை வித்தியாசமென்னவென்று கேட்டால், அது வெளிப்படுத்தப்படாதபடியால் நாங்கள் அறியோம். ஆத்துமாவிலே மனம் புத்தி சித்தமென்று மூன்றிருக்கிறது. ஆத்துமாவோ ஒன்று. அப்படிப்பட்ட ஏதோவொரு வித்தியாசமிருக்கிறது. சூரியகிரணத்திலே ஒளி, காங்கை என்னும் இரண்டு தன்மைகளிருப்பதுபோல திரித்துவத்திலும் ஏதோ ஒரு பகுப்பிருக்கிறது. அதென்னவென்று வேதம் சொல்லாதபடியால் நாங்கள் அதை அறியோம். தேவன் அதை வெளிப்படுத்தாத நியாயம் ஒருவேளை நாங்கள் இப்பொழுது அதை விளங்கிக்கொள்ளக் கூடாமையாயிருக்கலாம். ஒரு குருடன் சிவப்பின்னது, வெள்ளை யின்னது என்று விளங்கிக்கொள்ள மாட்டான். எப்படி விளங்கப்படுத்தினுலும் விளங்கிக்கொள்வதில்லை. அதுபோல தேவனுடைய திரியேக தன்மையும் நாமிப்பொழுது விளங்கிக்கொள்ளக்கூடாததாயிருக்கலாம். அப்படியல்லவென்று ஆர் அத்தாட்சிப்படுத்தக்கூடும்?

திரித்துவம் நாம் விளங்கக் கூடாததாயிருக்கலாம்.

ஒன்றை மூன்றென்றும், மூன்றை ஒன்றென்றும் சொல்வதெப்படி என்று ஒருவன் கேட்கலாம். மூன்றென்பது ஒரு கருத்தில் ஒன்றென்பது, பின்னொருகருத்திலானுல் அது கூடாத காரியமல்ல. மனுஷனை ஒருவனென்கிறோம். அவன் உடம்பு,

ஆ. மூன்று எப்படி ஒன்று.

உயிர், ஆத்துமாவென்று மூன்று என்றும் சொல்லுகிறோம். அதுபோலிதுவுமிருக்கிறது.

இஸ்லாமிய கிறிஸ்தவனின் உத்தரம்.

துருக்கிதேசத்திலே இஸ்லாமியனாகிய ஒரு சப்பிறீங் கோட்டு நீதவானுக்கும் அம்மார்க்கத்திலிருந்து மனந்திரும்பின கல்விமானான உல்லியம்ஸ் என்பவருக்கும் இடையே ஒருமுறை ஒரு விசேஷ சம்பாஷணை நடந்தது. வேதத்துக்கும் கொரானுக்கும் இடையிலான பல காரியங்களைக்குறித்துப் பேசிய பின்பு சிரேஷ்ட நீதியதிபதி உல்லியம்சைப் பார்த்து நான் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடாத ஒன்றிருக்கிறது. சகல சாஸ்திரங்களையுங்கற்ற ஒரு கல்விமான் மூன்று ஒன்றென்றும், ஒன்று மூன்றென்றும் நம்பி அதைச் சாதிப்பது எப்படியென்பதே அந்தக் காரியம். உங்கள் பரிசுத்த திரித்துவத்தைப்பற்றிய போதனை என்னவென்றார்.

கனந்தங்கிய நியாயாதிபதியவர்கள் சொல்வது தவறு. எங்கள் பரிசுத்த திரித்துவத்தைப்பற்றிய போதனை அதுவல்ல. தேவன் ஒருவரென்று நியாயாதிபதியாகிய நீர் எவ்வளவு உறுதியாய் நம்புகிறீரோ, அவ்வளவு உறுதியாய் நானும் நம்புகிறேன். ஆனால் மட்டற்ற தெய்வீகத்தில் நாங்கள் விளங்கிக்கொள்ளாத ஒரு வித்தியாசமிருக்கிறது. தேவன் மூன்றாய்ப் பிரிந்திருக்கிறாரென்பதல்ல. பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி என்று தம்மை வெளிப்படுத்தத்தக்க ஒரு வித்தியாசமிருக்கிறது. மூன்றென்ற கருத்தில் அல்ல. மூவர் ஒன்றென்பது என்று உல்லியம்ஸ் சொன்னார்.

அப்போது நியாயாதிபதி அருகாக நின்ற வேதபண்டிதராகிய அமலின் என்னும் மிஷனரியைப்பார்த்து, உமது சிநேகிதன் இப்போது சொன்னதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறீரோ வென்றார். ஆமென்று அவர் சொன்னபோது, ஒரு கல்விமான் இப்போதனையை ஏற்றுக்கொள்வதும் அதற்காக வாதாடுவதும் எப்படி என்று இப்போ எனக்கு விளங்குகிறது. அநேக கிரேக்க, அர்மீனிய பிஷப்புமாரிடம் விசாரித்தேன். அவர்களோ அதொரு பரிசுத்த இரகசியம், அதை விளங்கப்படுத்துவது எங்களுக்கான காரியமல்லவென்று சொல்லிப்போட்டார்கள் என்றார்.

37. அதிகாரம்.

SUNDRY QUESTIONS.

பற்பல விஷயங்கள்.

1. JEWISH CEREMONIES.

1. யூத சடங்காசாரம்.

பழைய ஏற்பாட்டை விட்டுக் கிறிஸ்தவர்கள் புதிய ஏற்பாடென்றொன்றை அனுசரிப்பதென்ன? பழைய ஏற்பாடு இந்த சமயத்திற் சேர்ந்திருக்கிறதே. பின்னை இந்தசமயத்தைக் கிறிஸ்தவர்கள் பொய்யென்று சொல்வதேன்ன? என்று சிலர் கேட்கிறார்கள்.

பழைய ஏற்பாடும், புதிய ஏற்பாடும் ஆலயத்தின் மாதிரியிலும், ஆராதனை மாதிரியிலும், ஆராதனையை நடத்துபவர்களின் மாதிரியிலும் வித்தியாசமாயிருப்பது மெய். அது ஒரு ஆள் உடுத்தியிருக்கும் சட்டையின் விகற்பம்போலல்லாமல், ஆள் விகற்பமல்ல. யூதரின் தேவாலயத்திலே, ஆசாரியரின் பிராகாரம், யூதரின் பிராகாரம், புறஜாதியாரின் பிராகாரமென்று பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. கிறிஸ்த ஆலயங்களில் அப்பிரிவில்லை. யூதருடைய ஆராதனையை நடத்தும் குருமார் லேவியரென்ற கோத்திரத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார்கள். கிறிஸ்தவ போதகர்கள் எந்த சாதியிலிருந்தும் எடுக்கப்படுவார்கள். ஆராதனைவேளையில் பாவத்தின்மேல் தேவன் கொண்ட வெறுப்பை வெளிப்படுத்தும்படி ஆடாவது மாடாவது பலியாய் மரித்தது. புதிய ஏற்பாட்டில் தேவகுமாரனான இயேசு பலியாய் ஒரேமுறை மரித்தார். இவைகள் வெளியிலே வித்தியாசமாய்த் தோன்றினாலும் உள்ளே இரண்டு ஏற்பாடுகளும் ஒன்றேயொன்று. ஒரே தேவன், பெயரில் மாத்திரமல்ல சகல இலட்சணங்களிலும் ஒருவரே. பத்துக்கட்டளைகளாகிய ஒரே பிரமாணங்கள் இரண்டுக்கு முள்ளது. ஒரே ஆராதனை, அது இருதயத்தோடு செய்யப்படும் ஜெபம். மனுஷ உற்பத்தியையும், முடிவையும், மற்றுமுள்ள சகல பொருட்களையும்பற்றிய போதனைகளுமொன்று. மெய்தான் கரும்புக்கும் சர்க்கரைக்குமிடையே வித்தியாசமிருக்கிறது. ஆனால் உட்பொருள் ஒன்றே. கரும்பிலிருந்த சாரந்தான் சர்க்கரை. கரும்

பிலே சர்க்கரையைவிட, இலை, [illegible]பு, மொழி, தோல், சக்கை யாகிய [பி]றவுமிருக்கிறது. சர்க்கரையில் இவையொன்றுமில்லை. முழுதும் சர்க்கரை. கரும்பின்சா[று] முற்றியபோது தோட்டக் காரன் சர்க்கரையை எடுத்துக்கொண்டு மற்றவைகளைத் தள்ளிப் போட்டதுபோலத் தோட்டத்தின் எஜமானாகிய தேவனும் செய்திருக்கிறார். ஒரே முறையிலே சர்க்கரையை உண்டாக் காமல் முன்பு கரும்பை உண்டாக்கிப் பின்பு சர்க்கரையை அதினின்று ஏன் எடுக்கச்செய்தாரென்று நாம் கேட்கக்கூடாது. அதுபோல புதிய ஏற்பாட்டின் நியமத்துக்குமுன் பழைய ஏற் பாட்டின் நியமம் ஏனென்று [illegible]கேட்பது த[கா]து.

கரும்பும் சர்க்கரையும் போல.

அதைவிட்டு பழைய ஏற்பாட்டுக்கு [illegible] இந்துசமயத் [illegible] பொய்யென்று ஏன் தள்ளுகிறீர்களென்றால், ஒற்றுமை வெளிக்காரியங்களிலன்றி உள்ளானவைகளி[ல்] [இ]ல்லை. அங்கே சொல்லப்படும் தேவனாவது தேவர்களாவது வேறே; அவர் கள் இலட்சணங்கள் வேறே. அவர்கள் செய்ததாகச் சொல் லப்படும் [கி]ருத்தியங்கள் வேறே. யெகோவா பாவஞ்செய்யக் கூடாதவராகில் இந்துதேவர்கள் பாவஞ்செய்தவர்கள். வேத மார்க்கத்தில் மெய்மனஸ்தாபமில்லாமல் நன்மை யில்லையா னால் இந்துமார்க்கத்தில் சவத்தின்மேல் எரு, தீர்த்தகிவலை பட் டினால் [மு]த்திசேர்ந்ததாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கி[றது]. இப் படியே பல போதனைகளிலும் வித்தியாசமு[ம்] பொய்களுமா யிருக்கிறது. பேய்க்கரு[ம்]பு, இலை, மொழி, தோல், [illegible] [illegible]ரின் தோற்றத்திலே நல்ல கரும்புக்கு ஒத்திருப்பதினால் இரண்டு மொன்றே[ன்று] சொல்லலாமா? தோற்றமல்ல, உட்சாரமே விசேஷம்.

நற்கரும்பும் பேய்க்கரும்பும்போல.

2. Why has God created man?

2. தேவன் மனிதனைப் படைத்த நியாயம்.

ஆத்துமாதேவனைப்போல அநாதியாயுள்ளதென்று போதிக் கும் இந்துக்கள், தேவன் மனிதனை ஏன் உண்டாக்கினார்? அதினால் அவருக்கு இலாபமென்ன? வென்று கேட்கிறார்கள். தேவன் த[ம]து மகிமைக்காக எல்லாவற்றையு முண்டாக்கின ரென்று கிறீஸ்தவர்கள் சொல்லும்போது அவருக்குமுன்னே ஏதேன் குறைவுண்டாயிருந்ததா? அவர் நித்தியானந்தரல்லவா வென்று கேட்பதுண்டு.

தேவன் நித்தியமாய் பூரண சந்தோஷமுடையவரென்பது மெய்; ஆனால் அவர் தன் படைப்பின் கிருத்தியத்தால் சந் தோஷமடைய வில்லையென்பது சரியல்ல. தேவன் ஆனந்த சந்தோஷமுள்ளவரா யிருக்கிறாரென்கிறோமே. என்னத்தின் பேரில் சந்தோஷமாயிருக்கிறார்? ஏதேன் ஒன்றிருக்கவேண்டுமே. தமது பரிபூரண இலட்சணங்களைக்குறித்தும் [illegible]களின் அப்பியாசங்களைக்குறித்துமே சந்தோஷமாயிருக்கிறார். தேவன் தமது சர்வவல்லமை, சர்வஞானம், நீதி, அன்பு முதலிய இலட்சணங்களின் அப்பியாசமாகிய சிருஷ்டிப்பினால் சந் தோஷப்படவில்லையென்[று] [illegible] சொல்லுவான். அப்படியல் லவா ஜீவாத்துமாக்களாகிய மனுஷர் சந்தோஷப்படுகிறது? தங் கள் திறமைகளைக் குறித்தும், தங்கள் செய்கைகளைக்குறித்தும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். தேவனுடைய சந்தோஷம் அவரு டைய சிருஷ்டிகளாகிய எங்களில் தங்கியிருக்கவில்லையென் பது மெய். ஏனெனில் அவர் எங்க[ளை]ச் சிருஷ்டியாதிருந்தால் வெறுத்துமாக்களைச் [illegible] ஆகையால் அவருடைய ஆனந்தம் எங்களில் அல்ல அவருடைய சிருஷ்டி வல்லமை யிலே தங்கியிருக்கிறது. அவருடைய சந்தோஷம் அவருடைய சிருஷ்டிப்பில் தங்கியிருக்கிறதேயானால் அவர் சிருஷ்டிக்கு முன் [illegible] குறைவாயிருக்கவேண்டுமே யென்றால் இல்லை; ஏனெனில் [தேவ]னுக்கு முக்காலமும் சரி. நிகழ்ந்ததும் நிகழ் வதும், நிகழவிருக்கிறதும் அவருக்குச் சரி யாயிருக்கிறது. மனுஷருக்கோ [illegible] ருக்கும் ஒரு குருவி, காட்டிலிருக்கும் இரண்டு குருவியிலும் அதிகம்போலிருக்கும். இப்போது நடப்பது நிஜம், நாளைக்கு நடப்பது நியம். வரவுங்கூடும் வாராமல் போகவுங்கூடும். நாங்களிருக்கவுங்கூடும் இறந்து போகவுங்கூடும். தேவனுக்கோ அப்படி அநிச்சயமில்லை. அவர் எப்போதாவது சிருஷ்டிக்க யிருப்பது அநாதியிலே சிருஷ் டிக்கப்பட்டதைப்போலிருக்கும். ஆகையால் தேவன் படைத்த பின் உண்டான ஆனந்தம் படைக்குமுன்னிருந்தது.

என்னத்தில் தேவன் ஆனந்தமாயிருக்கிறார்.

அவருக்கு முக்காலமும் சரி.

தேவன் தமது சந்தோஷத்துக்காகப் படைத்[த]தால் தமது சுயநயங் கருதியே படைத்தார்; அது தேவ னுடைய இலட்சணத்துக்குக் குறைவல்ல வா? இல்லை, அவருடைய இலட்சணங்களில் விசேஷமா னது அன்பு; எல்லாவற்றையும் அவருடைய அன்பின் மிகு தலால் படைத்தார். எத்தனைகோடி ஜீவாத்துமாக்களை எவ்

தே[வன்] தயவினர்?

வளவு மிகுதியான சந்தோஷமுள்ளவர்களாக்குகிறாரோ அவ்வளவு அவர் சந்தோஷமுள்ளவராயிருக்கிறார். சிருஷ்டிகளுடைய சந்தோஷம் அவருக்கு ஆனந்தம். அவருடைய இலட்சணங்களைக் குறித்து இதிலும் அதிகமாய் நாங்கள் என்ன சிந்திக்கக்கூடும்?

3. WILL ALL OTHER RELIGIONISTS PERISH?

3. மற்ற மார்க்கத்தவர்கள் எல்லாரும் கெட்டுப்போவார்களா?

கிறிஸ்துமார்க்கம் மெய்யானால் உலகத்திலுள்ள மறுசமயத்தவர்களெல்லாரும் கெட்டுப்போவார்களே. அதை நம்பலாமா?

இது மெத்தப் பயங்கரமான கருத்து [illegible] ஆனால் அதை யும் கவனமாய்ப் பார்ப்போம். (1) மோட்சம் [illegible] சேருகிறவர்கள் சொற்பமானவர்கள் [illegible] என்ற கருத்து புறசமயத்திலும் போதிக்கப்படுகிறது. இதன்படியில் இந்துசமயத்தவர்களிற் சிலருடைய கருத்து பின்வரும் பாட்டிற் காணப்படுகிறது.

புறசமயிகளும் இதைப் போதிக்கிறார்கள்.

ஆயிரத்தசமர் நூற் றொருவன்
ஆயிரத்தொருவ ரும்புலவன்—வார்த்தைசொலின்
[illegible] ஒருகோடிக்கொன்
றுண்டோ வில்லையோ வுரை.

போரிலே வல்லவன் நூற்றிலொருவன், புலவர் ஆயிரத்திலொருவன், குளிர்ந்த தாமரை ஆசனத்தையுடைய தெய்வத்தைச் சேருபவன் ஒரு கோடிக்கொருவன் [illegible] உண்டோ இல்லையோ.

(2) பாவத்தைவிட்டுத் திரும்பாமல் பாவத்திலே நாள் விட்டு வருபவர்கள் எங்கே போவார்களென்று புத்தியுள்ள எந்த மனுஷனையாவது கேளுங்கள். நரகத்துக்குத்தானென்று சொல்லுவான். இவ்விதமான உறுதிக்கை செய்த பின்பு, தாங்கள் அறிந்த பாவத்தில் நாள் விடாத மனுஷனைக் காட்டச்சொல்லி எந்த இந்துவிடமாவது மகமதியரிடமாவது கேளுங்கள். தாங்கள் அப்படி ஒருவனைக் காணவில்லையென்று சொல்லுவார்கள். மேற்சொன்னவைகளை ஒருமித்துப்பாருங்கள். பாவத்தில் நாள்விடுவார்கள் எல்லாரும் நரகத்திற்குப் போவார்கள். கோடாகோடியான ஜனங்களெல்லாரும் பாவத்தையே செய்து வருகிறார்கள். முடிவென்ன, அவர்கள் நரகத்திற்குப் போவார்களென்பதே.

மற்றெல்லாரும் பாவிகள்.

(3) திரளான ஜனங்கள் கெட்டுப்போவார்களோ என்கிறீர்களே. தனித்தனி ஆட்கள் கூடித்தானே திரளாவது. ஒரு தனி ஆளை அழைத்து கேட்கிறேனே, நீ பல பாவங்கள் செய்திருக்கிறாயே, தண்டனை வருமென்ற பயமிருக்கவில்லையோ வென்று விசாரியுங்கள். அதை நினைக்கும்பொழுது நான் மெய்யாய்ப் பயப்படுகிறேனென்று சொல்லுவான். இது ஒருவன். பின்னொருவனை விசாரியுங்கள். அவனும் நரகத்தை நினைத்துப் பயப்படுகிறேனென்று சொல்லுவான். இப்படி மனுஷர்கள் அவர்கள் அமைதியான வேளைகளிலே விசாரியுங்கள். ஒவ்வொருவரும் அப்படியே சொல்லுவார்கள். அப்படியே திரளான மனுஷர் ஒவ்வொருவரும் தாங்களே கெட்டுப்போவோமென்று பயந்தால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாங்கள் சொல்வதில் பழுதென்ன. ஒவ்வொருவராய் உணர்வதைத் திரட்டிச் சொல்லுகிறோமல்லாமல் வேறல்ல.

மற்றெல்லாரும் பயப்படுகிறார்கள்.

(4) இன்னும் கிட்டிவருவோம். நீ பாவங்களைச் செய்தபின்பு உன் மனச்சாட்சி உன்னைக் குற்றப்படுத்தவில்லையா? அந்த வேளை யிலே தேவன் உன்னைத் தண்டித்தால் அது நியாயமென்று நீ உணரவில்லையா? ஒருகாலத்தில் தண்டனை வரக்கூடுமென்று நீ பயப்படவில்லையா? இப்போது கெடுகோனாய்ப்போயிருந்தும், தேவன் அப்படித் தண்டிப்பாரோவென்று நினைக்கிறாய். நேசனே, இதில் எது தவறு? அப்பொழுது நீ உணர்ந்ததோ? இப்போது நீ நினைக்கிறதோ? [illegible] போகிறாய். உன் மனச்சாட்சி அந்த வேளையில் அப்படிச் சொன்னதென்ன? அது தவறான ஒரு கருவியாயிருக்கிறதென்று [illegible]. அதின்படிதான் நியாயந்தீர்க்கப்படுவாய். நீ சாட்டுச்சொல்ல இடமிருக்கமாட்டாது. மனந்திரும்பு. தேவன் உனக்கு இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலம் மன்னிப்புத்தர ஆயத்தமாயிருக்கிறார். அவரை விசுவாசி.

மனச்சாட்சி சொல்வது.

4. WILL HELL BE ETERNAL?

4. நரகம் நித்தியமாயிருக்குமா?

கிறிஸ்தவர்கள் நித்திய நரகமென்கிறார்களே, அது நியாயமாயிருக்குமா என்கிறார்கள்.

(1) நாங்கள் அதைப்பற்றிச் சொல்லக்கூடிய முதலாங்காரியம் யாதெனில் பாவி தண்டிக்கப்படுவது நியாயம். அவன் பாவியாய் ஜீவிக்கும் காலமெல்லாம் தண்டனைப்படுவதும் நியா

யம். மேலும் தண்டனை வந்திருல் பாவி தன் பாவத்தை
விட்டுத் திரும்பிவிடுகிறதுமில்லை. அநே
நகை பாவங்களு க்கும். குடியர், விபசாரர், கள்ளர் முதலியவர்களுக்
கெவ்வளவு தண்டனை வந்தும் அவர்க
திருந்திவிடக்காணேம். ஆகையால் மறுமையிலும் அவர்க
திருந்தமாட்டார்களென்று சொல்வதே நியாயம். ஆகையா
அவர்கள் நித்தியமாய்ப் பாவிகளாயிருப்பார்கள். நித்தியமா
தண்டிக்கவும்படுவார்கள். அது நியாயமாயிருக்கும்.

(2) மனுஷருடைய சுபாவத்தின்படி பாவத்திலே
அதின் தண்டனையில் ஒருபங்கிருக்கிற
பாவத்திலே தண்டனை. திருவன் கோபமுடையவனாயி
கிறான். அது அவனிலிருக்குமட்டும் ஆறுதலும்
தோஷமுமுடையவனாயிருக்கவில்லை. ஒருவன் பின்னொரு
னுடைய வாழ்வில் எரிச்சலடைகிறான். அந்த எரிச்சல்
தோஷமான உணர்ச்சியல்ல. அது தான்பத்தைத் தருமுணர்
அப்படியே யொருவன் மறுபாவங்களைச் செய்யும்பொழு
வருத்தமடைகிறான். ஆகையால் பாவஞ்செய்கிற காலமெ
லாம் தண்டனையிருக்கிறதென்பதைக் காண்கிறோம்.

(3) தேவன் எவ்வளவு காலத்துக்குத் தண்டனை
வேண்டுமென்று சொல்ல நாங்கள்
தண்டனை நிர்ணயிக்க நாம் இயலாதவர்களல்ல. யுள்ளவர்களல்ல. அவர் தமதுபா
ஆளுகையில் பாவிகளை நித்தியமாய்த்
டிப்பது அநியாயமென்று காணக்கூடும். ஆனால் அப்
தண்டிக்கக்கூடும். அப்படிக்கிருந்தாலும் எப்படியோவென்று
கவிப்போ கிருந்தோல்வக்கூடியதாய் ஆபிரகாம் சொன்ன
போல் பூமிசெல்லாம் நியாயாதிபதி நீதியானதைச் செய்யா
வென்று இக்கேள்வியை வட்டுவிடுவதே நியாயம்.

38. அதிகாரம்.

CONCLUSION—ARGUMENTS CUMULATIVE.

முடிவுரை. அத்தாட்சிகள் திரண்டு பெலமாதல்

இதை வாசிக்கும் சிநேகிதனே, கிறிஸ்துமார்க்க
தேவன் அருளிச்செய்தாரென்பதற்கான நியாயங்கள்

றைச் சொன்னேம். அவைகளிற் சில நியாயங்கள் உனக்
குச் சரியற்றவைகளாய்க் காணப்பட்டால், அவைகளை நீ
தள்ளிவிடு. மிச்சமானவைகள் வேதத்தின் உண்மையைக்
காட்டப் போதியவைகளாயிருக்கின்றன. ஸ்திரீயின் வித்து
பிசாசின் தலையை நசுக்கும். பிசாசு அவ
குதிங்காலைக் கொத்தும் என்று கிறிஸ்து
வைக்குறித்து ஆதாமுக்குத் தீர்க்கதரிசனம்
சொல்லப்பட்டதென்கிறோம். அது உனக்குச் சரியான தீர்க்க
தரிசனமாய்க் காணப்படாவிட்டால், அதை விடு. இன்னுமுனைக்
குச் சமுசயமாய்க் காணப்படுகிற தீர்க்கதரிசனங்களிருந்தால்,
அவைகளையும் விடு. நூற்றுக்கணக்கான வேறனேக தீர்க்கதரி
சனங்களிருக்கிறதென்று முன்னே காட்டினேமே; அவைகள்
வேதத்துக்குப் போதிய சாட்சிகளாயிருக்கின்றன. கிறிஸ்து
மார்க்கத்துக்கு அத்தாட்சியாய்க் கொண்டுவரப்படுமொரு
நியாயம் அதை அத்தாட்சிப்படுத்தாமலிருக்கலாம். அதை அத்
தாட்சியாய் கொண்டுவந்தது தவறே யல்லாமல், கிறிஸ்து
மார்க்கத்துக்கு சாட்சியில்லாமையல்ல. இதை நினைத்துக்கொள்.
மேலும் சொல்லப்பட்ட ஒரு அத்தாட்சி சொற்பபெலனுள்ள
தாய்க் காணப்படலாம். எல்லாம் திரளும்போது எதிர்பேசக்
கூடாதளவு அதிக பெலனுள்ளதாகும். ஒரு கதை சொல்லுகி
றேன் கேளுங்கள். ஒரு துரைமகன் தனது வியாபாரசாலையிலே
குற்றேவல் செய்ய ஒரு சிறுவன் வேண்டுமென்று பிரசித்தப்
படுத்தினான். அந்த வேலையைக் கேட்கும்படிக்குக் குறித்த
தினத்திலே, ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட
சிறுவர்கள் வந்து கூடினார்கள். ஓ! இலக்குக் கெறிந்தவன்.
னைக்கு ஒருவன்தானே வேண்டியது. இவ்வளவு பெயரை
என்னசெய்கிறதென்று
கடுத்த தோட்டத்துக்கு அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய்
உயர்ந்த சுவரிலே இலக்குவைத்து அதற்கு எறியச்சொன்
னார். ஒவ்வொருவனும் எறிந்தார்கள். ஒருவனும் இலக்குக்
கெறியவில்லை. நான் உங்கள் ஒருவனையும் எடுக்க
மாட்டேன். நீங்களிப்போ போங்களென்றும்,
ளைக் குறித்து அந்த நாளிலே வாருங்களென் சொல்லி
அனுப்பினான். எங்களை வேலைக்கு வரச்
இலக்குக்கெறிய வரச்சொல்லவில்லை வேலை பார்க்கத்தக்க
அறிவு கண்ணடையுண்டோவென் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக
இலக்குக் கெறியக் கூடுமோவென்று பார்க்கிறார். போய், இவ
ரிடத்தில் என்னவேலையென்று முறுமுறுத்துக்கொண்டு போய்

விட்டார்கள். அன்று முன்றுமித்தாட் காலமே, கந்தோரின் வாசலில், ஒரேயொரு பெயனமாத்திரம் வந்து நின்ருன். வர்த்தகன் அவனை நோக்கி: என்ன வந்து நிற்கிருயென்று கேட்டார். ஏன் ஐயா, வேலைக்கு வரச்சொன்னீர் அதுதான் வந்து நிற்கிறேனென்ருன். நல்லது வாவென்று அழைத்து, முன் போலக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் இலக்கைக் காட்டி அதற்கு எறியென்ருர். அவன் சரியாய் எறிந்தான். திரும்பவும் கல்லை யெடுத்து எறியென்ருர். இலக்குத் தவருமல் எறிந்தான். இப்படி நாலைந்துதரம் எறியச்சொல்ல ஒவ்வொருமுறையும் எறிந்தான். நல்லது நீ, இப்படித் தவருமல் எறிவதெப்படி யென்று கேட்டார். ஐயா அன்றைக்கு நீர் எங்களை அனுப்பிவிட்ட காட்டோரமாய் எங்கள் சுவரிலே உயர ஒரு இலக்கை வைத்து எறிந்து பழகினேன். அதுதான் நானிப்படிச் செய்வதென்ருன். வர்த்தகன் சந்தோஷப்பட்டு அவனை அந்த வேலைக்கு வைத்தாரென்றும், அவன் வரவர உயர்ந்து பெரிய வியாபாரியானனென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதொரு சந்தோஷமான சரித்திரம். இதில் நீங்கள் ஒரு சிறு காரியத்தைக் கவனிக்க விரும்புகிறேன். அவன் முதலெறிந்தபொழுது இலக்கில் பட்டதே. அது தற்செயலாயிருக்கலாம். இரண்டாம் முறையும் பட்டபோது தற்செயலென்ற எண்ணம் அனேகமாயும் குறைந்து போம். மூன்ரும் முறை நாலாம் முறை ஐந்தாம் முறை இலக்கிற்பட தற்செயல் என்ற எண்ணம், முற்றுமில்லாமல் போமல்லவா? அதுபோல மேற்சொல்லப்பட்ட அத்தாட்சிகளிலொன்று தனித்து ஐயத்துக்கிடமாயிருந்தாலும் மற்றச் சாட்சிகளும் மற்றச் சாட்சி அடுத்த சாட்சிக்கு ஒத்து ஐயமில்லாமல் கிறிஸ்து மார்க்கம் தேவனால் வந்ததென்று காணப்படும். அத்தாட்சிகள் [illegible] ஜெயைரட்சகர் இங்கே சுரமாய்க் கிடந்த பேதுருவின் மாமியின் கையைப் பிடித்தார். சுரம் [illegible]ளைவிட்டு நீங்கினது. அப்பால் ஒரு திமிர்வாதக்கார[illegible]ர்த்து எழுந்திருந்து நடவென்ருர். அவன் எழுந்து நட[illegible] கடலிலே நடந்தார். ஐந்தப்பத்தை ஐயாயிரம் பேரு[illegible]பசியாற்றினார். மரித்தவனை எழுப்பினுர். தாமே மரித்[illegible]உயிர்த்தெழுந்தார். ஒவ்வொன்றும் போதிய அத்[illegible] CONCL[illegible] அத்தாட்சி. எல்லாங் கூடும்போது எதிர்பேச [illegible]மில்லாத அத்தாட்சியாகும். யூதரைப்

முடிவுரை. அத்தாட்சி தீர்க்கதரிசனம் போதிய சாட்சி. இதை வாசிக்கும் சிநேகிதர்களே. பின்பு ஏருச தேவன் அருளிச்செய்தாரென்பதற்காயும், நீருவையும், தமஸ

குணம்பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்கள். இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்களெல்லாவற்றின் நிறைவேற்றமும் தேவனன்றி வேறொருவரும் வேதத்தைக் கொடுத்திருக்கமாட்டாதென்று அத்தாட்சிப்படுத்தும். வே[illegible] கற்பனைகளைப் பாருங்கள். அவைகள் நல்லவைகள், எல்லாம [illegible]கள். நல்லவை[illegible]ளல்லாமல் தீயவைகளில்லை. தேவனேயொழியத் தவறற்றவர்களில்லை. ஆதியினால் அது தேவனால் வந்திருக்கவேண்டும். [illegible]ப்பால் கிறிஸ்து மா[illegible]னுஷனைப் புதுப்பிக்கிறது. தீயனை நல்லவனுக்கு கிறது. [illegible]முற்றும் நல்லவனுக்குகிறது [illegible]லுமது உலகத்துக்குச் செய்யும் நன்மை எம்மாத்திரமென்றில்லை. மற்ற மார்க்கங்கள் உலகத்துக்குச் செய்யும் தீமைகளை நீக்கு[illegible] அதுமாத்திரமே. எல்லாவற்றிலும் பயங்கரமான மரணம் வ[illegible]ரும் பொழுது, நான் என் பிதாவின் மோட்சவீட்டுக்குப் போகிறேனென்று சந்தோஷமாய் மரிக்கப்பண்ணுகிறது. இந்த அத்தாட்சிகள் ஒவ்வொன்றையும் ஒன்ருய்ச் சேர்க்கும்போது எவ்வளவு நிச்சயமான சாட்சி ஆகிறது. இ[illegible]லாவற்றேடும். உண்மையான கிறிஸ்தவன் தனதுள்ளத்திலே [illegible]பிருள்ள சாட்சிதனை உடையவனுயிருக்கிருன். கர்த்தர் என் பாவங்களை மன்னித்தார். நான் அவருடன் ஒப்புரவானேன். அவர் என்னை நேசிக்கிருர். நான் அவரை நேசிக்கிறேன். கிறிஸ்துவின் அன்பை விட்டு என்னைப் பிரிப்பவனுர். "மரணமானுலும், ஜீவனுனுலும், தேவதூதர்களானுலும், அதிகாரங்களானுலும், வல்லமைகளானுலும், நிகழ்காரியங்களானுலும், வருங்காரியங்களானுலும், உயர்வானுலும், தாழ்வானுலும், வேறெந்தச் சிருஷ்டியானுலும் நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்துயேசுவிலுள்ள தேவனுடைய அன்பைவிட்டு நம்மைப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன்" [illegible] 38, 39.). வாசிப்பவனே, இந்த நிச்சயம் உன்னிலுண்டாகக் கர்த்தர் துணைசெய்வா[illegible]

இதை வாசிக்கும் அன்பான சிநேகிதனே, இந்[illegible] நெட்டு அதிகாரங்களையும் வாசித்துவந்தபோது ந[illegible] சம்பாஷிப்பதுபோலிருந்தது. இப்போது எங்கள் [illegible] முடிந்து பிரியப்போகிறேரும். இனி ஒருவேளை [illegible]தான் ஒருவரை ஒருவர் சந்திப்போம்.

நீ இப்புத்தகத்தை வாசித்தபின்பும் [illegible] ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் தேவன் [illegible] யையும் மனந்திரும்புதலை [illegible] யிலே தேவதண்டனைக்[illegible]

கிறேன். உன் குற்றம் உன் [illegible]ன்மேல் [illegible]மரும். இதில் [illegible]ளாகிய நா[illegible]கள் உ[illegible] [illegible]னைக்குப் [illegible]யகாளரல்ல. நாங்கள் அறிவிக்[illegible] [illegible]ண்டியவைகளை உனக்கு [illegible]றிவித்தோம். வேதம் தேவஞால் [illegible]துகொன்பதைக் [illegible]னி நீயே உத்தர வாதி. பாவ[illegible] [illegible]ணிப்பை கிறிஸ்து [illegible] [illegible]யகவின் வழியாய் ஏற்றுக் கொண்டு இர[illegible] சிக்கப்பட்டாலும் [illegible]கெட்டுப்போனாலும் நீ[illegible] உத்தரவாதி; உன[illegible] பழி உன்மேலிருக்கும். இச்சொல்லோடு உன்னைவிட்டுப் [illegible] கிறேன்.

நீ விசுவாசியாயிருந்து இவைகளை வாசித்தானுல் இவைக ளால் உன் விசுவாசத்தில் உறுதியானுயோ? நீ நம்பி பின்பற்றி வ[illegible] [illegible]லி அதிக ஸ்திரமடைய[illegible] [illegible]னுயா? அப்படியா கில் க[illegible] [illegible]க்கு ஸ்தோத்திரஞ்செலுத்துகிறே[illegible]. நாங்கள் இரு வரும் [illegible]ச்சியாய் மோட்சத்தில் சந்திப்[illegible] [illegible]மாக. நீ கிறிஸ்து [illegible]ர்க்கத்தை நம்பாதவனுய் இப்புத்தகத்தை [illegible]சிக்க ஆ[illegible]கி, வாசித்து வர வர தேவ கிருபையால் [illegible] உன்னை[illegible]யக் கண்[illegible] [illegible]ளாயாய் அதை [illegible] [illegible] உன் [illegible]றுகெசந்தோஷப்பட்டு [illegible] இரட்சகனை [illegible] [illegible]றேன்.

"எங்களுக்கு அல்ல, கர்த்தாவே, எங்களுக்கு அல்ல, [illegible] கிருபையின் நிமித்தமும், உமது சத்தியத்தின் [illegible]மித்தமும், உம்முடைய நாமத்திற்கே மகிமை வரப்பண்ணும்." ஆமென்.

Madras—1899.